

ஶ்ரீரஸ்து

ஶ்ரீஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரகாஶ: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவக

ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீ ரங்கநாதஶடகோபயதீந்த்ர

மஹாதேஶிகாய நம: ||

கேஶவார்யக்ருபாபாத்ரம் தீஶமாதிகுணார்ணவம் |
ஶ்ரீ ஶடாரியதீஶாநம் தேஶிகேந்த்ரமஹம் பஜே ||
ஸ பேத்ரு நிர்வஹ்த்ராணாம் நிஷேத்ராம் குணஸம்பதாம் |
ஶரணம் ஸமாஶ்ரிதாநாம் ஶடகோபமுநீஶ்வரம் ||

அஶேஷவிஶ்வவித்வஸ்தஶேஷிணே குணஶாலிநே | நமோ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாய ப்ரஹ்மணேऽநந்தஶக்தயே ||க|| [illegible] [illegible] ஶேஷாதௌ ந [illegible] ஸ்ருஷ்டா ந ஜோஜோக [illegible] [illegible] [illegible] வணிவர்ஷாத்[illegible] [illegible] ஶுகீகாம் | [illegible] ஷாம்ப: க்ஷாந்திதோ [illegible] ஜகத்வநவியா ஜோகமோத [illegible] நம: ஶ்ரேய:ப்ராப்திம் விதாயிவ ஶடநமேவஶ்ரீ ந[illegible] ||உ|| [illegible] [illegible] ||ரு|| [illegible] [illegible] ||ச||

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃 ।

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 । 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾 ॥1॥

[illegible]

தகஸ்ய கஷிவயகாளாநதைரம் ஸ்ரீ ஜேதாஷிவண்ஸ்ரோகொவயதீநு ஜேஷா
ஒேஸிகெ கலாராகாவாயபுர ஸ்ரீ ஜேவகலெவிஷஹதிஷண ஜேஷ
ஷெபு ஷிவ்யஜேதுஷெவிரு ஒஹ தா ஜே வணீபுமதெபு திக்ஷிவேவ
தி தஷாநீம் தக த்யாநாம் ஸாமவதநாம் பேராகஜேஜெஷஜேபீ
கூ்ய தா ஜே வணீபு தீரம் மஷா ஸ்ரீ ஜேவஹொகாவஷிவ்யஸ்ஹிஸிவிஷ
யம் ஜேயாரகவிவ ணீதம் கணீநணசிறுத்தாம்பு
ஜத்யாஷிஹாயாஷஸகம் ஸஹஸ க்யக ஞவதபு்ய தகவாஷாரவிரு
யாமஜம் ஷூஷயெ ய்யாகா வ ரயஜேவவிஷெ ஸதி தஷாநீ
ஒேவ ஞஸ்ரீ தாநாரு ஷவிவபேரந வாஜேகாராணிகெநஸ்ரீ ஜேதா
ஸாஜேயநஜேதிநா மதபுரஷாஸயாய ஞஷிவண்ஸ்ரோகொவஜேமெநாரஜேம்
த் ணைவஸதி தஜாகயஸ வணவஸஜேவஜாத வாரஜேஷஒஷபுண
வாரஜேஷிபுணா ஞஷிவண்ஸ்ரோகொவயதீநு ஜேஷாஷெஸிகெநதீரஜே
வநீய திஜஷெவவஷநம் வ ரவிதெதா ஹமவாநு ஸாஜேயநஜேதிஃ
தகஸ்ய திஜாராயந வெஷாயாம் ஷ திவொவநிஷகவெஸவாயாம்
வ ஸகாயாம் வஹிவபுரவெகூயா கத்யஷஜேஹ்யயிகாம் ஸாராய
நவ தி யாம் ஸாமவதாநாம் வாரஜேவ வ ஜேரஷம் வ ஸஜேகூ்ய வ
வ்யஸவ ஷஷெஷபுர ஹமவாநு ஸாஜேயநஜேதிஃ ஜஷம்வ யஜேதயா
ஸ்ரீ ஸாஜேகொவயதெஃ ஞஷிவண்ஸ்ரோகொவயதிநிதி ஸஞ்ஜா யா
ஷ ரஸிரவயாயபுர வெஸவாஸஜேயெவ வஷதஜிஷயம்வஷ்யம் வயஜே
ஜேநாஸம்யாய தஷக்ரஒேவ வஹிவபுரவாயபுவஷ்யாதி கந
ஸம்யாய வெஸவா கதபுவ்யா ஜத்யநந ஷீக கயஜேஷபுஃ வ
வாயபுவரிஹ்யஷீத ஸதம்வ ஷாயாவிரொயாக ஸக
யாநவதிபுஷிஃ ஸவெபுஸஹிஸிஷிஃ ஸஜேகஜேஷவ்ய
தகவாயபுஷம் தரீயாஸவெபுவி ஹாமவதா த [illegible]
த்யஸிம்ஷஸஷியெள வெஸவாஸநதிஷஷி [illegible] ாவஸா
தா வயிகாவாராயணாநாம் ஹாமவதா ந [illegible] ணாவதா
திஸாநஷாநம் கவிரஜம்। நவா த ஸ்ரீஜே [illegible] ஷாயபும்
விரொயவெஸாவகாபேராவி। யத ஸி [illegible] ாயவிஷாம்
த வ ஸஜேயாவாரஒேவவ। ஜதி ம [illegible] ஜேதவ காஸி
வஹிவபுரவாரவிரொயஸ்ய ஜஷாநீஜேஷ [illegible] வஸிஜிநாயஸி

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌨𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨 [illegible]

[illegible]

ஶ்ரீ ஸத்ஸம்ப்ரதாயப்ரகாஶ

[illegible]

[illegible] திருப்பணிசெய்வா

[illegible] வரிவறுக்கு திருவாய்மொழியையும் சிவ அர்த்

[illegible] பிரவர்த்தித்தார் [illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 [illegible]
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌠𑌕𑍋𑌪 [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 [illegible] । 𑌕𑍇𑌶𑌵 [illegible]
[illegible] 𑌕𑍇𑌶𑌵 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 ॥ 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌂 ॥

𑌇𑌤𑌿 [illegible]
[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌆𑌦𑌿𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 [illegible] ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌆𑌦𑌿𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕

𑌜𑌯 [illegible]
[illegible] ॥ 𑌜𑌯 𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
𑌕𑍇𑌶𑌵 [illegible]

ஸ்ரீ தேஶிகமங்களம்

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஶ்ரீமதே ஶ்ரீ [illegible] வேதாந்ததேஶிகாய நம: ||

இதி வாதூல [illegible]

[illegible]

[illegible] வேதாந்ததேஶிகமங்கலம்

ஸம்பூர்ணம் || ஶுபமஸ்து | ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீ [illegible] ஶ்ரீ [illegible] ||

శ్రీరస్తు

శ్రీమతే హయగ్రీవపరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీమతే నిగమాంతమహాదేశికాయ నమః

శ్రీమతే [illegible] శఠకోపయతీంద్ర మహాదేశికాయ నమః

శ్రీమతే శ్రీ వీరరాఘవయతీంద్ర మహాదేశికాయ నమః

శ్రీ [illegible]

[illegible] విరచితః

శ్రీ [illegible] యతీంద్ర [illegible]

అయం

శ్రీ [illegible]

[illegible]

[illegible]

యథామతి సంశోధ్య

కాంచీపురే

[illegible]

శ్రీ [illegible] ముద్రాక్షరశాలాయాం

ముద్రయిత్వా ప్రకాశితః ॥

1920.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌣𑍍𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪 [illegible] 𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]

[illegible]

श्रीवैष्णवसंप्रदायप्रकाशे

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥२७॥ श्री वासुदेव [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] (२७) [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
(२८) सम्प्रदायसारोऽयं [illegible] । [illegible]
[illegible] (२९)
[illegible]
[illegible] । श्री [illegible]
[illegible] सम्प्रदायसारं [illegible]
[illegible] सम्प्रदाय [illegible] (३०)

श्री सत्सम्प्रदायसारः

समाप्तिमगमत् ॥

श्रीमते श्री लक्ष्मीनृसिंहदिव्यपादुकासेवक

श्रीवण्शठकोप श्री रङ्गनाथयतीन्द्र

महादेशिकाय नमः ॥

श्रीः ॥

उपोद्घातः ॥

[illegible] ॥ [illegible] ।

[illegible] बोधायनादिभिः । अथापि [illegible] शारीरकशास्त्र [illegible] ।

श्रीरामानुज [illegible] श्रीभाष्य [illegible] व्याख्यातारः । [illegible] श्री [illegible] । इति ॥

अथापि [illegible] श्रीभाष्यस्य श्रुतप्रकाशिका [illegible] श्रीवेङ्कटनाथ [illegible] श्रीवेङ्कट [illegible] । [illegible] श्रीभाष्यश्रुतप्रकाशिका [illegible]

ஆஜ்ஞாதித்ருடஸமாராதிமத்ருவரிவாரஷ்டம் த்ருடமத்ருஷ்டமேவமஸ்
மிந் । காலேநவார்த்தே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டாநமம்தேர
வாஸநஸ்யை தம் வராக்ஷமாஸராரீதி நூதநமயே மதீஶமர்த்தமே
ஶேஷமாஸாஷ்டமீவஶே ஶ்ரீமதஹோபிலமடாதிபதிபிஃ ஶ்ரீ
லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹஸமாராதநமஹாஸநே ரக்ஷாரிம்ஶபதேவஹ்யதை
ரப்ரவ்ய । ஈக்ஷிதிஜ்ஞாஸ்ய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநவைராக்யநிதயஃ ஶ்ரீலக்ஷ்
மீந்ருஸிம்ஹதிவ்யபாதுகாஸேவகஶ்ரீ வண்ணம்கோபஶ்ரீரங்கநாயகஶ
ம்கோபயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாஸ்ய திவ்யாஜ்ஞாஃ ஜதாநீம்த்ரவாலு
மஹாராஜ ஶ்ரீ விசாராமராஜேஶ்வராதிபதிதிவ்யசரணாஃ ஸர்வ
வோத்தரம் ஸம்பூர்காஸ்தே । ஈத்ருஶ ஸமயே பரமஃ மஹாதே
ஶிகாநுக்ருஹீதம் ஸ்ருதாஃ । ஸ்ரீமத் மஹாதேஶிகஸாதர நியமேநா
ஶ்ரூணதிவ்யகடாக்ஷபாத்ரேண ஈஶோபாவிஶேஷாநவிஷேஷாம்
மேவாம்பதிவாஸ்த்யவி ஸ்மாமேஷாவாமாவாயபூர்தநேஜேந இல்லையம்
பூர் ரக்ஷ ரக்ஷ்மாசார்யேண தத்ஸ்நேஹேந ,, வேங்கடாசார்யேண
சைவ யஶோமதீ ஈக்ஷாவிபாபூயா ஸம்ஶோத்ய மேஷ ஸ்வே
வேயம் ஶ்ரீ மத்ராஷ்ட்ராயபூமணிவ வாஜதீஷிகா ॥ யதிவ வ வ்யா
காயிகவிபாபூஸாதிகம் ஸதீகாவபூஷ்ய க்ஷமாவராஃ ஈமத்ராயிய
ஶ்ருதி வ ராயபூயே ॥

தி. வி. கொ. ரக்ஷ ரக்ஷ்மாசார்யஃ.
,, வேங்கடாசார்யஃ.

இல்லையம்பூர் வலங்கிமான் போஸ்ட்
கும்பகோணம் தாலூகா.

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீபாஷ்யஸ்ய ப்ரதமாத்யாயஸ்ய
விஷயஸூசிகா ||

सङ्ख्या	विषयाः	पृष्ठसङ्ख्या
३०	देवताधिकरणम्	९५
३१	वेदनित्यत्वम्	९६
३२	मध्वधिकरणम्	९८
३३	अपशूद्राधिकरणम्	१००
३४	सुषुप्त्युत्क्रान्त्योर्भेदव्यपदेशाधिकरणम्	१०४
	इति प्रथमाध्यायस्य तृतीयः पादः ।	
३५	आनुमानिकाधिकरणम्	१०६
३६	चमसाधिकरणम्	११०
३७	संख्योपसंग्रहाधिकरणम्	११२
३८	कारणत्वाधिकरणम्	११४
३९	जगद्वाचित्वाधिकरणम्	११६
४०	वाक्यान्वयाधिकरणम्	११८
४१	प्रकृत्यधिकरणम्	१२१
४२	अभिन्ननिमित्तोपादानब्रह्मसमर्थनम्	१२२
४३	सर्वविज्ञानप्रतिज्ञोपपादनम्	१२५
४४	कारणवाक्यानां विशिष्टपरत्वोपपादनप्रकारः	१३१
४५	सर्वव्याख्यानाधिकरणम्	१३५
४६	कारणवाक्यानां श्रीपतिपरत्वम्	१३६
४७	शिवपरत्वादिपूर्वपक्षः समाधानम्	१४६
	इति प्रथमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।	
४८	स्मृत्यधिकरणम्	१५६
४९	योगप्रत्युक्त्यधिकरणम्	१५८
५०	नविलक्षणत्वाधिकरणम्	१५९
५१	शिष्टापरिग्रहाधिकरणम्	१६२
५२	भोक्त्रापत्त्यधिकरणम्	१६५
५३	आरम्भणाधिकरणम्	१६६
५४	इतरव्यपदेशाधिकरणम्	१६८
५५	उपसंहारदर्शनाधिकरणम्	१६९
५६	कृत्स्नप्रसक्त्यधिकरणम्	१६९
५७	प्रयोजनवत्त्वाधिकरणम्	१७१
५८	नित्यसंसारिविचारः	१७३
	इति द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः ।	
५९	रचनानुपपत्त्यधिकरणम्	१७६
६०	प्रासङ्गिकरचनानुपपत्तिकारणविशेषपरिहारः	१७९

ஸங்க்யா	விஷயா:	பத்ரஸங்க்யா
கஉசா	[illegible] பரிஹார:	௩உரு
கஉஎ	[illegible] அதிகரணம்	௩உசா
கஉஅ	[illegible] அதிகரணம்	௩உஅ
கஉகூ	[illegible] விசார:	௩உகூ
க௩௦	[illegible] அதிகரணம்	௩௩௦
க௩க	[illegible] அதிகரணம்	௩௩க
க௩உ	[illegible] பரிஹார:	௩௩உ
க௩௩	[illegible]	௩௩ச
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத:	
க௩ச	[illegible] அதிகரணம்	௩௩எ
க௩ரு	[illegible] அதிகரணம்	௩சரு
க௩சா	[illegible] பரிஹார:	௩சரு
க௩எ	[illegible] அதிகரணம்	௩சகூ
க௩அ	[illegible] அதிகரணம்	௩சஅ
க௩கூ	[illegible] அதிகரணம்	௩சஅ
கச௦	[illegible] அதிகரணம்	௩சகூ
கசக	[illegible] அதிகரணம்	௩ரு௦
கசஉ	[illegible] அதிகரணம்	௩ருஉ

ஸங்க்யா	விஷயா:	பத்ரஸங்க்யா
கச௩	[illegible] அதிகரணம்	௩ருச
கசச	[illegible] அதிகரணம்	௩ருரு
கசரு	[illegible] அதிகரணம்	௩ருஎ
கசசா	[illegible] அதிகரணம்	௩ருஅ
கசஎ	[illegible] அதிகரணம்	௩சா௦
கசஅ	[illegible] அதிகரணம்	௩சாக
கசகூ	[illegible] அதிகரணம்	௩சாஉ
கரு௦	[illegible] விசார:	௩சாஉ
	த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத:	
கருக	[illegible] அதிகரணம்	௩சாசா
கருஉ	[illegible] அதிகரணம்	௩சாஅ
கரு௩	[illegible] அதிகரணம்	௩சாகூ
கருச	[illegible] அதிகரணம்	௩எக
கருரு	[illegible] பரிஹார:	௩எஉ
கருசா	[illegible] அதிகரணம்	௩எச
கருஎ	[illegible] அதிகரணம்	௩எகூ
கருஅ	[illegible] அதிகரணம்	௩எஎ
கருகூ	[illegible]	௩எஅ

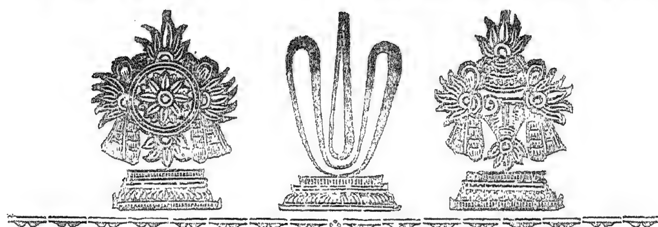
ஸம்஖்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸம்஖்யா
௧௬௦	உத்தராதிகரணம்	௩௭௧
௧௬௧	அபேக்ஷிதவிஷயநிரூபணம்	௩௮௦
௧௬௨	அநாரப்யாதீதாதிகரணம்	௩௮௦
௧௬௩	அக்நிஹோத்ராத்யதிகரணம்	௩௮௧
௧௬௪	உத்தரஸ்ரவணாதிகரணம்	௩௮௪
	ஷஷ்டாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத:	
௧௬௫	ஸாமயிகரணம்	௩௮௬
௧௬௬	ஶ்யேநாதிகரணம்	௩௮௭
௧௬௭	ஸ்யக்ஷாதிகரணம்	௩௮௮
௧௬௮	ஹோமிகாதிகரணம்	௩௮௯
௧௬௯	ஶ்ருத்யத்ரவைகலாதிகரணம்	௩௯௦
௧௭௦	அத்ருவ்ஹஸவஶேஷரிதஶ்ருத்யர்த்ய:	௩௯௧
௧௭௧	ப்ராயஸம்பத்த்யதிகரணம்	௩௯௪
௧௭௨	அவிஹாராதிகரணம்	௩௯௫
௧௭௩	ததெஷாதிகரணம்	௩௯௬
௧௭௪	ப்ரஸ்ருஷ்டாநாலாராதிகரணம்	௩௯௭
௧௭௫	நிஶாதிகரணம்	௩௯௮
௧௭௬	தக்ஷிணாபநாயாதிகரணம்	௩௯௮

ஷஷ்டாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ।

ஸம்஖்யா	விஷயா:	ப்ருஷ்டஸம்஖்யா
௧௭௭	அவிப்ராத்ருத்யாதிகரணம்	௪௦௧
௧௭௮	வாயவ்யாதிகரணம்	௪௦௨
௧௭௯	வாரணாதிகரணம்	௪௦௪
௧௮௦	ஶ்ருதிவாஹிகாதிகரணம்	௪௦௫
௧௮௧	ஸந்ஷ்டவ்யாஷ்டவிசார:	௪௦௬
௧௮௨	காயாதிகரணம்	௪௦௭
	ஷஷ்டாத்யாயஸ்ய சதுர்த்த: பாத: ।	
௧௮௩	ஸம்வத்ஸரவிஹாராதிகரணம்	௪௧௪
௧௮௪	ப்ரக்ஷ்லிஸாஸ்யகநிரூபணம்	௪௧௭
௧௮௫	அவிஹாரசிந்த ஷ்ருஷ்டக்ஷாதிகரணம்	௪௧௮
௧௮௬	பாஹாநாதிகரணம்	௪௨௦
௧௮௭	ஸாங்க்யாதிகரணம்	௪௨௧
௧௮௮	அஹாவாதிகரணம்	௪௨௩
௧௮௯	ஜாமத்ர்யவாநவஜாதிகரணம்	௪௨௮
௧௯௦	ஷஷ்டாத்யாயஸங்காஷிஹாரகஶ்:	௪௩௨

ஶ்ரீய காம்ஶ்ரீ நயவிஷ்ணு:ஶ்ரீ ஸத்ஸம்ஸ்யகாயஸ்ய காஶ:॥௧
ஶ்ரீ ஸஹியிஸம்ஸ தாயஸ்ய கால்வஶஸ்யயாஸ்ய ஶேஷபாத:॥௭

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்³ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹதி³வ்யபாது³காஸேவக ஶ்ரீவண்ஶட²கோப ஶ்ரீரங்க³நாத²ஶட²கோபயதீந்த்³ர மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத்³பா⁴ஷ்யார்த²மணிப்ரவாளதீ³பிகா ॥

ஶ்ரீமத்³வாஸிய நிஜேஶ்வர லப்³த⁴போ³தா⁴ம்
ஶ்ரீரங்க³நாத²யதிராட்³யுக்தஸேவகாத்ருடி⁴ ।
ஶ்ரீமத்³கோ³பாலாங்கார்யதீந்த்³ரத³யாபலம்
ஶ்ரீரங்க³நாத²ஶட²கோபமுநிம் ப⁴ஜாம: ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதா²ர்ய꞉ கவிதார்கிககேஸரீ ।
வேதா³ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஸதா³ ஹ்ருதி³ ॥

அஶேஷே ஶேஷஶேஷாஶயோத்³ப⁴வ ஹ்ருதிஸம்ஸ்தி²தே ।
ரக்ஷ்யாத⁴நவத்யாத்மே ஸ்ரீ பா⁴ஷ்யஹாரிஶேஷிணீ ॥

க்ருபாபாத்ராத் ஸ்ரீரங்க³நாயகாசார்யதோ ।
கா³ம்பீ⁴ர்யம் வந்தே³ பா⁴ஷ்யகாரஸம்ஹாரிணீம் ॥

ஜ்ஞாநாநுஷ்டா²நவைராக்³யக்ஷாந்த்யாதி³கு³ணஶேவதி⁴ம் ।
ஶேஷாகா³ரம் ப்ரவந்தே³ ஸம்ஹம் வரதா³ஹ்வயயோகி³நம் ॥

இஹ க²லு அதிகருணாஸாரதீ³நிதா⁴நே தஸ்மிந் க்ஷமாவல ஸர்வாசார்யவரிஷ்ட² ந்யாயஸித்³தா⁴ஞ்ஜந ஸ்ரீபா⁴ஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதீ³நாம் ப்ரவசநாசார்ய ஸ்ரீ நிக³மாந்ததே³ஶிக ப்ரப³ந்த⁴ஸமுத்³த்⁴ரித ப்ராமாணிகஸம்ப்ரதா³யஸ்ய ஶ்ரீமத்³பா⁴ஷ்யகாரஸ்ய ஸித்³தா⁴ந்தஸ்ய ஜ்ஞாதவ்யத்வாத் தத³ர்த²ம் ஸங்க்³ருஹ்ய யதா²வகாஶம் ஸம்யோஜ்ய ஶேஷத்வ பதா³ர்த்²யா விஶிஷ்டஶிஷ்யாணாம் ப்ரயோஜநாய ஸ்ரீமாந் ஸ்ரீவேங்கடக்ருஷ்ணதாஸோஹம் ஸ்ரீ பா⁴ஷ்யாதி³ஸஹித ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாவ்யாக்²யாத்ருஸம்ப்ரதா³யஸம்பந்தி⁴ பா⁴ஷாநிப³ந்த⁴நம் ஸ்ரீபா⁴ஷ்யஶ்ருதப்ரகாஶிகா வ்யாக்²யாம் விவ்ருணோமி ॥

அகிலஜகத்பிதாநுஶாஸநரூபமான உபநிஷத்துடைய அர்த்தநிர்ணயார்த்தம் ஸ்ரீ பகவானான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸர் க்ருஷ்ணத்வைபாயநராகவும் அவதரித்து ஸ்ரீ ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தை நாலு அத்யாயமாகச்செய்தருளினார். அந்த ஶாரீரகமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரத்துக்கு போதாயநமஹர்ஷி அருபதனாயிரம் க்ரந்தரூபமான வ்ருத்திவ்யாக்யாநம் செய்தருளினார். அநந்தரம் இந்த கலியுகாரம்பத்தில் ப்ரஹ்மநந்தியென்றும் திருநாமாந்தரத்தை உடைய டங்கரென்றும் த்ரமிடரென்றும் குஹதேவரென்றும் திருநாமங்களை உடைய மூன்று ருஷிகள் ஶாரீரகமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகரானார்கள். அவர்களுள்ளே டங்கரென்கிற ருஷி வ்ருத்தி

ணமான போதாயநவ்ருத்தி க்ரந்தத்தை ஷட்ஸஹஸ்ர க்ரந்தஸங்க்ஷிப்தமான வாக்ய க்ரந்தத்தால் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். த்ரமிடரென்கிற ஆசார்யர் அந்த வாக்ய க்ரந்தத்துக்கு பாஷ்யஞ்செய்தருளினார். குஹதேவரென்கிற ஆசார்யர் அந்த பாஷ்யத்துக்கு டீகை செய்தருளினார். இப்படி ப்ரவ்ருத்தமான ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தை ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஶ்வரகடாக்ஷத்தாலே யதாவஸ்திதமாக ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸ்ரீநாதமுனிகளுக்கு அனுக்ரஹித்தருளினார். அந்த நாதமுனிகள் ந்யாயதத்த்வமென்கிற க்ரந்தத்தை செய்தருளி ஸித்தாந்தஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தார். ஆளவந்தாரும் மணக்கால்நம்பி அனுக்ரஹத்தாலே ஸித்தாந்தஸம்ப்ரதாயத்தை அடைந்து ஸித்தித்ரயம் கீதார்த்தஸங்க்ரஹம் ஆகமப்ராமாண்யம் மஹாபுருஷநிர்ணயம் இப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்களை செய்தருளி ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்தை ஸ்தாபித்தருளினார். அனந்தரம் ஶங்கர பாஸ்கர யாதவாதி குத்ருஷ்டிகளுடைய குயுக்தி மாயாந்தகாரத்தாலே ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரார்த்தம் யதார்த்தம் திரோஹிதமாய்த்து, அந்த மாயாந்தகாரம் நிரஸிக்கைக்காக திருவனந்தாழ்வானே பகவத்ராமாநுஜமுநியாக அவதரித்து ஸர்வோபாதேய ஸ்வாதீயங்களான ஸ்ரீபாஷ்ய தீபஸார கீதாபாஷ்ய வேதார்த்தஸங்க்ரஹ கத்யாதி க்ரந்தங்களை செய்தருளி குயுக்திதோஷத்தாலே திரோஹிதமான ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை யதாவஸ்திதமாக ப்ரகாஶிக்கும்படி செய்தருளினார். அதுகளுக்குள்ளே ப்ரதானமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தினுடைய அர்த்தமானது க்ரமமாக அநபேக்ஷித ஸங்கோச விஶிஷ்டாபேக்ஷிதார்த்த விஸ்தாரத்துடன் இங்கு ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறது. தத்ர அகிலேத்யாதிஶ்லோகத்தாலே தாம்செய்தருளுகிற ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு அவிக்நபரிஸமாப்திநிமித்தமாக ஸ்ரீய:பதிவிஷயக பக்திரூபஜ்ஞாநாநுஸந்தான மங்களத்தை செய்தருளி, நாலத்யாயங்களிலே க்ரமமாக ப்ரதிபாத்யங்களான, காரணத்வ அபாத்யத்வ உபாயத்வ உபேயத்வமென்கிற அர்த்தங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளினார். இந்த ஶ்லோகத்திலுள்ள பக்திரூபேத்யென்கிற அம்ஶம் பாஷ்யகா

ர்வஜ்ஞராகையாலே ஸ்வாதிகாரவிரோதியான ஶாஸ்த்ர-ப்ரயோஜந ப்ரஸக்திப்ரஸங்கத்தைச்சொல்லவில்லை. இந்த ஶாஸ்த்ராரம்பம் ப்ரதிஜாநாதி ஶாஸ்த்ரமேதத் ஜநாதிமமென்கிறபடியே தான் செய்யப்போகிற வேதாந்தஶாஸ்த்ரார்த்த விஶதஜ்ஞாந ஹேதுத்வேந பகவத்ப்ரீதிரூப ப்ரஸக்தப்ரஸங்கமாத்ரம், ஶ்லோகத்துக்கு ஶாஸ்த்ரார்த்தஸங்க்ரஹபரத்வம் ஒழியவில்லையோவென்றால் ப்ராஸங்கிகமென்று தாத்பர்யம் ॥ பாராஶர்யேத்யாதி ஶ்லோகத்தாலே, ப்ரதிபாத்யவிஷயம், ப்ராப்யப்ரயோஜநம், ஜிஜ்ஞாஸாதிகாரிஸாதந ஸம்பந்தாதிகள், என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு விஷயப்ரயோஜந ஸம்பந்தங்களைக்காட்டி, 'பூர்வாசார்யஸுரக்ஷிதாம்'என்னும் சொல்லுகிறபடியே ஶிஷ்டாசாரப்ராப்தமான ஸம்ப்ரதாயப்ரவசந ரூபமான மங்கலத்தையும் செய்தருளினார். பகவத்போதாயந இத்யாதிவாக்யத்தாலே ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்யத்தையும் ஸம்ப்ரதாயத்தையும் அருளிச்செய்தார்.

அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா ॥ ௧ ॥

வேதார்த்தவிசாரரூபமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரமொன்றாகையாலே அதில் பூர்வபாகமான கர்மமீமாம்ஸையினுடைய கடைசியில் 'ஸவிஶேஷாநாபிஹிதம் ப்ரஹ்மத்ர்யக்ஷே, தம் ப்ரஹ்மத்ர்யக்ஷதே' என்று ப்ரஹ்மம் ப்ரஸக்தமாகையாலே உத்தரபாகரூப விசாரரூபமான ப்ரஹ்மமீமாம்ஸையை ஆரம்பிக்கிறார்—வ்யாஸபகவான் ॥ அத அதஶ்ஶப்த இத்யாதிவாக்யங்களாலே அத அதஃ என்கிற ஶப்தங்களுக்கு க்ரமமோக்ஷ ஆநந்தர்யத்தையும் வ்ருத்தமான கர்மவிசாரத்துக்கு ஹேதுபாவத்தையும் க்ரமமாக ஸாதித்தருளினார். அதீதஸாங்கேத்யாதியாலே கர்மவிசாரம் பூர்வவ்ருத்தமென்னும் ப்ரஹ்மவிசாரம் வக்ஷ்யமாணமென்னும் கர்மங்களுக்கு அல்பாஸ்திரபலத்வநிஶ்சயத்தோடு கூடின ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாநந்தஸ்திரபலவாத ப்ரதீதிதானே ப்ரஹ்மவிசாராரம்பத்தில் ஹேதுவென்றும் காட்டினார் ॥ ப்ரஹ்மணோஜிஜ்ஞா ஸேத்யாதிவாக்யத்தாலே ப்ரஹ்மணஃ என்கிற ஷஷ்டிக்கு கர்ம

ஐகரூப்யத்தை ஸமர்த்தித்தார். ப்ரஹ்மஶப்தேந ச இத்யாதியாலே ஶப்தஶக்தியாலும் ஐகஶாஸ்த்ர்யத்தாலும் புருஷோத்தமனை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்று ஸமர்த்தித்தார். ஜ்ஞாதாநுத்வேத்யாதியால் அப்ராப்தே ஹி ஶாஸ்த்ரமர்த்தவத் என்கிறபடியே ப்ரஹ்மவிசாரம் ப்ராப்தமாகையால் ப்ரஹ்மவிசாரம் கர்தவ்யதயா விதேயமன்று, கிந்து வேதாந்தங்களுக்கு ஸித்தவஸ்துபரத்வமில்லாத்தாலே 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநமித்யாதி' வாக்யம் ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்க மாட்டாதாகையால் வேதாந்த ஶாஸ்த்ராரம்பமயுக்தமன்றுயென்று மீமாம்ஸகநுஶங்கிக்க, அந்த ஶங்கைக்கு ஸம்ப: தாதாதாமேத்யாதி ஶப்தவ்யுத்பத்திக்ரமம்போலே பரிஹாரத்தையும் விதித்து மீமாம்ஸாவிசாரத்துக்கு கர்தவ்யத்வம் ப்ரவ்ருத்திஸித்தமாகையாலே அந்த கர்தவ்யதாஜ்ஞாநமே விதேயம் விஷயத்துக்கும் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநத்வத்தில் தாத்பர்யம் நச ப்ரவ்ருத்திவத்தாந ப்ரயோஜநத்தில் என்று காட்டியருளினார். மீமாம்ஸாபூர்வபாகேத்யாதியாலே ஸூத்ரத்துக்கு வாக்யார்த்தத்தை ப்ரதர்ஶிப்பித்தார், ததாஹ வ்ருத்திகார இத்யாதியாலே கர்ம மீமாம்ஸைக்கும் ப்ரஹ்ம மீமாம்ஸைக்கும் ஐகஶாஸ்த்ர்யத்தை ஸமர்த்தித்தார். ப்ரயோஜநவதீத்யாதிநா ஸாங்கவேதாத்யயநத்தை விதிக்கிற வாக்யத்துக்கு அக்ஷரராஶிக்ரஹணமாத்ரபர்யவஸாநத்தை ஸமர்த்தித்தார். தத்ர கர்மவிதிஸ்வரூபேத்யாதிநா கர்மப்ரஹ்மவிசாரங்களுக்கு பௌர்வாபர்யத்தை ஸமர்த்தித்தார். ததாச வேதாந்தவாக்யாநீத்யாதிநா ஶ்ருதாத்யஜநகவாக்யங்களை காட்டினார். நநு சேத்யாதிநா கர்மவிசாரம் வேண்டாமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரித்தார். போதிதேத்யாதிநா ஶாஸ்த்ரமதத்தை அவலம்பித்து பார்ஶ்வஸ்து ஶங்கித்தான். நைததித்யாதிநா பூர்வவாதி அதற்கு உத்தரம் சொன்னான். நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகம், ஶமதமாதிஸாதநஸம்பத், இஹாமுத்ரபலபோகவிராகம் முமுக்ஷுத்வமென்று இந்த ஸாதநசதுஷ்டயம் ப்ரஹ்மவிசாரத்துக்கு பூர்வவ்ருத்தமென்று பூர்வவாதிமதம். தாவத்ப்ராப்தமாகியானது பூர்வ

ப்ரபத்தியென்று யாதவப்ரகாஶம், ஸாத்யோபாயபக்தி ப்ர
வ்ருத்தி ஸ்வப்ராப்திவிரோதிநிவர்த்தகமான ப்ரஹ்மாஸ்த்ரகல்ப வி
ஜ்ஞானத்துக்கு அபேக்ஷையில்லையென்கிற அர்த்தமாவத்
தைக்காட்டினார். அதாவது ப்ரஹ்மாதிகளும் அதிகாரிகளா
னாலும் ஸாக்ஷாத்ஜ்ஞானம் ஸித்தோபாயமாகில் ஸர்வ ப்ரதிபந்தக நிவ்ரு
த்தம் வருமென்றுகாட்டினார் அதாவது ப்ராப்யஜ்ஞானத்தை
ப்ராப்திக்கு அநுரூபமான ஸத்வஜ்ஞானமே மோக்ஷஹே
துவென்று ஸமர்த்தித்தார், அநுஷ்டானமே ப்ரபத்தி,
ஸாதநத்வம் ப்ரபத்தியன்று என்று ஸமர்த்தித்து
அவதாரிகையை நிகமித்தருளினார் ॥ விரோதிகள் நாஶ
காரக ஸித்தஸாத்யோபாயங்கள், ஜ்ஞானஸாத்யங்கள் ஹேது
ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய, அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷ
யிஷ்யாமி, ஸர்வ பாபங்களை யொழித்து மோக்ஷம் தருவேன்
என்கை, இதுக்கு அர்த்தம், விரோதி ஸ்வவிரோதி ஸ்வநாஶ
காரக அஜ்ஞானஹேதுவத்தில் ஸம்பந்தமில்லை. ஸித்தஸா
த்யோபாயங்கள் அஜ்ஞானத்துக்கு ஸித்தஸாத்ய ஹே
துவும், ஜ்ஞான பூர்வகம் ஜ்ஞானத்துக்கே, அவித்யாதி ப்ரவ்ருத்தி
ஹேதுவுமென்னபடி. ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய, ஸர்வஸாதநத்
த்தால் யென்றபடி ஸித்தம் ஸாத்யம், என்று இரண்டுவகை ப்ர
பத்தியென்னு என்கிறவிஷயத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்சொன்ன ஆறு
ஹேதுக்களில் ஸ்வஸாத்யப்ரவ்ருத்திகளான ஐந்துஹே
துக்களை உபாயமான வேதாந்தவாக்யங்களை ப்ரமாணமா
கித்து இந்தஅவதாரிகையில் நிரூபித்தார் ஸ்வஸா
த்யமாவது ப்ராப்தமான ஸம்ஸாரபயத்தை நிவர்த்தி
க்கிற ப்ரஹ்மாஸ்த்ரகல்ப விஜ்ஞானத்துக்கு ஹேதுவம்பியான அ
பேக்ஷை இல்லையென்கிறதுதான், இந்தஸ்வஸாத்ய
ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவை ப்ரமாணப்ரதிபக்ஷத்தில் உபந்ய
ஸம் பண்ணி அவதாரிகையில் உபாயங்களான வேதா
ந்தவாக்ய ப்ரமாணங்களையிட்டு நிரூபிக்கிறார். அதில் ஸ
ங்க்ஷேபத்தில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரகல்பவிஜ்ஞானம் உபாயம், நிவ்ருத்திஹேது

ப்3ரஹ்மஸ்வரூபம், கர்மவிசாரஜ்ஞாநமும் த3ர்ஶநரூபமான ப்ர
வசநமும் ஸித்3த4ம், இந்த மூன்று அர்த்தத்தையும், ப்ரமாணப்ரா
ஸாமர்த்2யாதி3, வாக்யங்களாலே மஹாபூர்வபக்ஷத்தில்
விஸ்தரேண ப்ரத3ர்ஶிப்பித்தார் ॥ மஹாபூர்வபக்ஷ: ॥

அதில் நிர்விஶேஷப்3ரஹ்மமே ஸத்யம், ஜக3த் மித்2யை என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி அதில் ஶ்ருதிகளையும் விஷ்ணுபுராண வசநங்களையும் கீ3தாவசநங்களையும் யுக்திகளையும் ப்ரமாணமாகக் காட்டினார். அநந்தரம், மித்2யாத்வலக்ஷணம் அதற்கு ரஜ்ஜுஸர்ப்பாதி3 த்3ருஷ்டாந்தம், அந்ருதேந ஹி ப்ரத்யூடா:, இத்யாதி3கள் ப்ரமாணம். நிர்விஶேஷப்3ரஹ்மாத்மைகத்வ விஜ்ஞாநமே அந்த மித்2யாஜ்ஞாநத்துக்கு நிவர்த்தகம், அதற்கு ஶ்ருதி புராணாதி3ப்ரமாணங்கள், க4டபடாதி3ஜந்யபே4த3க்3ராஹி ப்ரத்யக்ஷத்தை ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநம் பா3தி4க்கும், ஶாஸ்த்ரங்களிலும் பே4த3ப்ரதிபாத3கஶாஸ்த்ரங்களை அபே4த3ஶாஸ்த்ரம் பா3தி4க்கும் அதற்கு பூர்வாபராபச்சே2த3ந்யாயமே யுக்தி, வேதா3ந்தவாக்யங்களிலும் நிர்கு3ணவாக்யங்கள் ஸகு3ணவாக்யங்களை பா3தி4க்கும் அதற்கு அபச்சே2த3ந்யாயமே யுக்தி, அபச்சே2த3ந்யாயமாவது பூர்வஶாஸ்த்ரம் து3ர்ப்3ப3லமென்றும், பரஶாஸ்த்ரம் ப்ரப3லமென்றும் பரமான ப்ரப3லஶாஸ்த்ரத்தாலே து3ர்ப்3ப3லபூர்வஶாஸ்த்ரம், பா3தி4க்கப்படுகிறதென்கிற தந்த்ரஸித்3தா4ந்தம். ப்ரக்ருதத்தில் நிர்கு3ணஶாஸ்த்ரம் கு3ணஸாபேக்ஷமாகையாலே து3ர்ப்3ப3லமான கு3ணஶாஸ்த்ரத்தை அபேக்ஷித்து ப்ரப3லமென்னும் நிர்கு3ணஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே ஸகு3ணஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநம் பா3த்4யமென்றும் கருத்து. ஸாமாநாதி4கரண்யம், காரணவாக்யமும் ஶோத4கவாக்யாந்தரவாக்யமும், ஆக இந்த மூன்று ஹேதுக்களாலே ஸத்யம்ஜ்ஞாநமித்யாதி3வாக்யமும், நிர்கு3ணப்3ரஹ்மத்தையே ப்ரதிபாதி3க்கிறது, அதில் காரணவாக்யமாவது, 'ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீதே3கமேவாத்3விதீயம் ப்3ரஹ்ம' இதி ஸத்3வித்3யாவாக்யத்தில் ஸதே3வ, என்று

ப்ரஹ்மத்துக்கு விஜாதீயபேதாபாவமான அசேதநர்களை வ்யா
வர்த்திக்கிறது, ஏகமேவ என்று ப்ரஹ்மஸ்வஜாதீயமான சேதநபே
தத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது, அத்விதீயமென்று ப்ரஹ்மத்திலே இரு
க்கிற ஸத்யஜ்ஞாநாதிரூபமான ஸ்வகதபேதத்தை நிர
ஸிக்கிறது இப்படியிந்தவாக்யத்தாலே ஸஜாதீயவிஜாதீய ஸ்வ
கதபேதஶூந்யமான நிர்விஶேஷப்ரஹ்மம் ப்ரதிபாதிக்கப்படு
கிறது. இப்படி இந்த ஸதேவேத்யாதி காரணவாக்யத்தோடு
ஏகார்த்யம் சொல்லுகைக்காக யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், தஸ்மாதே
தத் ப்ரஹ்ம நாமரூபமந்நஞ்ச ஜாயதே, இத்யாதிகளான ஸம
ஸ்தகாரணவாக்யங்களிலும் குணங்களை நிஷேதித்து நிர்கு
ணமான ப்ரஹ்மமே விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. இதுவே காரணவா
க்யைகார்த்யம். ஸாமாநாதிகரண்யமாவது ஸத்யம் ஜ்ஞாந
மநந்தம் ப்ரஹ்ம' என்று ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶத்துக்கு ஏகார்த்
த்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளுகை. ஶோதகவாக்யைகா
ர்த்யமாவது நிர்குணம் நிரஞ்ஜநமென்று ஸ்பஷ்டமாக குண
ங்களை நிஷேதித்து ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ஶோதிக்கிறவாக்ய
த்தோடைகார்த்யத்துக்காக ஸத்யம் ஜ்ஞாநாதிவாக்யத்தாலேயும்
ஸத்யத்வாதிகுணங்களை விவக்ஷிக்கக்கூடாதென்கை. அநந்தரம்
ஸத்யத்வாதிகளை விவக்ஷியாவிடில் லக்ஷணைவருமென்று லக்ஷ
ணாதிதோஷங்களை பரிஹரிக்கிறார். மீமாம்ஸகர்களுக்கும் ஸ
ர்வபதலக்ஷணை அங்கீகரிக்கவேணுமென்று காட்டுகிறார். அயமாவ
ஶாஸ்த்ரஜ்ஞரிதி ப்ரத்யக்ஷத்துக்கும் ஶாஸ்த்ரத்துக்கும் விரோ
தமேயில்லை. ப்ரத்யக்ஷமும் ஸந்மாத்ரமான ப்ரஹ்மத்தை விஷயீ
கரிக்கிறதென்று ஸ்தாபிக்கிறார். பேதக்ராஹிப்ரமாணமே கிடை
யாது. பேதமும் துர்நிரூபம் பட்டாதிகளுக்கு அபாரமார்
த்யத்திலே வ்யாவ்ருத்தத்வாநுமாநம் ஸத்துக்கு பாரமார்த்யத்
திலே அநுவர்த்தமாநத்வாநுமாநம், ரஜ்ஜுஸர்ப்பாதிகம் த்ருஷ்டா
ந்தம், அநுபூதிஸ்ஸ்வதஸ்ஸித்தா அநுபூதித்வாத் என்று கேவல
வ்யதிரேகாநுமாநம், ஶாரீரகத்தாலே ஸதாநுபூ
யதே என்கிற ஶ்ருதியில் அநுபூதிவிஷயத்வம் பட்டாதிகளுக்கே

தோன்றுகிறது. ஸவிசேஷ வஸ்து விஷயத்வம் இல்லையாகையாலே ப்ரத்யக்ஷத்திற்கு ஸத்விஷயத்வம் இல்லையாதென்கிற யுக்தியாலே ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணத்துக்கு அவிஷயமாக்க அதற்கு விஷயமான ப்ரத்யக்ஷவிஷயமான பேதத்துக்கு ப்ரமாணஸித்தத்வமில்லை. ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம் ஸத்விஷயமாகாமையாலே த்ருஷ்டாந்தமாக ப்ரத்யக்ஷாநுமாநங்கள் ஸ்வவிஷயாபாவ ஸாதகமாகாமையாலே தத்த்வஹேதுக்கள். ப்ரத்யக்ஷாதிகள் என்கிற அபரோக்ஷ ப்ரமாணங்களாலே ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ஸத்விஷயத்வமாகாமையால், ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு நித்யத்வம் ப்ரத்யக்ஷஸாதநம், ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு பாதகமாவதில்லாததாலே நித்யத்வம் ப்ரத்யக்ஷவிஷயஸித்தியாகையாலே அதற்கு பாதகமாவதில்லை. உத்பத்தியில்லாததாலே, அதுக்கு நாசமும் இல்லையாது. இந்த ப்ரத்யக்ஷம் ஒன்றுதான் என்று ஸாதநம், ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ஸஜாதீய பேதரஹிதம் விஜாதீயபேதரஹிதம் ஸம்வித்துக்கு ஸ்வகதபேதரஹிதத்தாலே அதுக்கே ஆத்மத்வஸாதநம், அநாதிமான ஜ்ஞாதாவுக்கு ஆத்மத்வரஹிதம், தஸ்மாத் வர்ணாதித ஜந்மாதி ரூபமான ஸர்வ ஸாதாரண பேதகாரணத்தினுடைய நிஷேதம்! ஸகாரணமானவாக்யத்துக்கு ஸத்யத்வம் ஸ்வீகரித்தால் ஜ்ஞாநநிவர்த்யத்வம் கூடாமையாலே ஜ்ஞாநவ்யாபகமான ஸம்ஸார ஹேதுவாதமாக ஸம்ஹரிக்குமென்று ப்ரதிபாதித்தும் பண்ணி அஜ்ஞாநமூலமான ப்ரபஞ்சபேதம் மித்யையாகையாலே ஜ்ஞாநநிவர்த்யத்வம் கூடுமாகையாலே ஜ்ஞாநவ்யாபகமான ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்பிக்கலாமென்று பூர்வபக்ஷியாலே விசாரிதம், நிர்விசேஷ ப்ரஹ்மைகத்வவிஷயமான ஜ்ஞாநத்துக்கு அநுபபத்தியில்லாமையாகிற ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்தமான ப்ரதிபாதநத்தை மஹாபூர்வபக்ஷத்திலே விஸ்தாரமாக உபந்யஸித்து அநுவிசாரம் ப்ரதிபாதிதமன்று. ஸாயநத்தத்துவமே ப்ரதிபாத்யமென்று ஸம்க்ஷேபத்தைக் காட்டினார்.

ஶங்காபரிஹாரம்:— இந்த ப்ரபத்தி உபாயத்வத்தை நிரஸிக்கி றவரைக்கொண்டு ஶங்கித்து சொன்ன உபாஸ்யதேவதாந்தரங்க ளுக்கு ப்ரமாணகர்த்ருத்வமில்லாமையும் ஸாத்விகமான உபாஸ்ய தேவதாந்தரங்களுக்கு ப்ரமாணதர்கோபபத்திகளையும் ப்ரதி பாதிக்கிறார், தத்ர வைஶேஷிகதார்க்கிக ஶப்தயோக ஜ்ஞாநயோகாத்ய ஸாத்ய ஸாதநவிஷயகஸத்ப்ரபாவஜ்ஞா நமேவோத்த்யாயம், தத்ஜ்ஞாநோத்ரம், உபாயஜ்ஞாநம், உபாயமெ ன்றால் அது ஸாத்யஸாதந ஸமாநாஸ்ஸாதநப்ராப்ய ப்ரபத்திநிஷ்டைத்தால் ப்ரபத்தியாகையாலே அதுக்கு அவிதேயத்வ ஸங்கம் வரும். ❋ உபாயஸ்வரூபவிஶாயநம் ❋ ஆனாலும் ‘வேத விதாநேந ஶாஸ்த்ரம், தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே’ என்கிற வாக்கியங்களில் தத்ஜ்ஞாந த்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அப்படி யிருந்தாலும் ‘ஆத்மாவாரே த்ரஷ்டவ்ய:, ஶ்ரோதவ்ய: நிதித்யாஸிதவ்ய: ஶ்ரோதவ்ய: மந்தவ்ய: உபாஸீத, இந்த வாக்கி யங்களில், விஶேஷஶப்தம் ஶ்ருதமாகையாலே ஸாமாந்யவிஶ ப்தங்களுக்கு விஶேஷஶப்தமிருக்குமாகில் அதில் பர்யவஸாநம் சொல்லுகிறது ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரந்யாயஸித்தமாகையாலே வேதநஜ்ஞா நாதிஶப்தங்களுக்கு த்யாநரூபவிஶேஷபரத்வம் சொல்லுகி றது ந்யாயஸித்தம். கிஞ்ச த்யாநமாகட்டும் தத்ஜ்ஞாநமாகட்டும்விக ல்பமாக உக்திபேதமாகச்சொன்னால் தத்ஜ்ஞாநம் முக்யமா கையாலும் ஶக்திபேதகாமுக்யாத்யாகையாலேமார்க்கவாகையா லும் மார்க்கமுக்யவிகல்பம் கூடாமையாலும் ஶக்திரூபஜ்ஞாநமே முக்திகாரணம். மின்சொன்ன ஸாமாந்யத்துக்கு விஶேஷத்தில் பர்யவஸாநந்யாயமானாலும் ‘ஜ்ஞாநயோகேந ஸாங்க்யாநாம், கர்மயோகேந யோகிநாம் ப்ருதகர்ஜநபுத்த்யாஸ்து ஸர்வபூதஹிதே ரதா:’, பக்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:, ஸர்வஸம்ஶயா: க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே’ இந்த வாக்கியங்க ளில் விஶேஷமாக சொல்லப்பட்ட வேதநத்திலாவது தர்ஶநத்தி லாவது பர்யவஸாநமேன் சொல்லக்கூடாதென்றால் சொல்லுகி

ரேண் மனனமாவது ஶ்ருதார்த்தஸ்ய ப்ரதிஷ்டாபநார்த்தம் அது த்யாநத்துக்கு உபகாரகமாகையாலே ஸாக்ஷாந்முக்திஹேது வன்று பின்னையும் ஶ்ரோதவ்ய: என்கிற வாக்கியத்தில் ஶ்ரவணத் தைப்போலே மநநத்தையும் த்யாநோபகாரகமாகச் சொல்லியி ருக்கிறது ஸாக்ஷாத்தர்ஶநமோவென்னில் ந சக்ஷுஷா பஶ்ய திகஶ்சநைநமென்னும் ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபிவாசாவெ ன்னும் யத்தத³த்³ரேஶ்யமக்³ராஹ்யமென்கிறபடியே ப்ரத்யக் ஷவிஷயத்தில் நிஷித்தம் ஆகையால் த்ரஷ்டவ்ய என்கிற வாக் கியம் த்யாநத்துக்கு தர்ஶநஸமாநாகாரத்வத்தை சொல்லி தர்ஶ நஸமாநாகாரத்யாநபரமாகையாலே ஸாக்ஷாத்தர்ஶநம் முக்தி ஹேதுவென்று, ஆக இந்த மநநத்திலாவது தர்ஶநத்திலாவது ஸாமாந்யத்துக்கு பர்யவஸாநம் சொல்லக்கூடாது இங்கு வாக்யம் த்ரஷ்டவ்ய: யென்னும் நிதித்யாஸிதவ்ய: யென்னும் இரெ ண்டாகையாலே, வாக்யாந்தரத்தில் சொன்ன தர்ஶநஸமாநாகா ரத்வத்துக்கு வாக்யாந்தரத்தில் சொன்ன நிதித்யாஸநத்தில் அந்வ யமில்லாதாகாலே ஸம்பந்தம் கூடாதாகாலே தர்ஶநஸமாநாகார த்யாநமாவதெப்படியென்றால் ஆர்ஷேயம் வ்ருணீதே' த்ரீந் வ்ரு ணீதே, யென்கிற வாக்கியம் இரெண்டாயிருந்தாலும் த்ரித்வவிஶி ஷ்டார்ஷேயவரணமே கார்யமென்னும் இந்த கார்யத்தை ஒரு வாக்கியமே லக்ஷணையாக சொல்லுகிறதென்றும் இதர வாக்யமநு வாதகமென்றும் வ்யவஸ்தை செய்ததுபோலே ப்ரக்ருதத்திலும் இரெண்டு வாக்யங்களாலும் தர்ஶநஸமாநாகாரத்யாநமேற்படு கிறது.

இதனால் கர்மயோகஜ்ஞாநயோகஸாத்ய ஸாத்ய பக்தியோகஶப்த வாச்யமான தர்ஶநஸமாநாகாரப ரமாத்மத்யாநமே முக்த்யுபாயமென்று ஸித்தம்,

உபேயம் உபயலிங்கவிஶிஷ்டம் 'ப்ரஹ்ம' பரமப்ராப்யமா ந ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் நிவர்த்யம். இந்த மூன்றும் இந்தவாக்கிய த்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது இந்த மஹாஸித்தாந்தத்தில் ப்ரக்ருதி

வாத்ய வாத ப்ரமாணங்கள் ஸங்க்ரஹிக்கப்படுகிறதுகள்
ஸ்யோ நிர்விஶேஷவஸ்து ப்ரமாணஸித்தமென்று கிஞ்சித்ஸவி
ஶமென்கிற மதத்திலுடைய தூஷணம், அத நிர்விஶேஷத்
த்தை ஸாதிக்கிற ஹேதுக்களாலே ஸவிஶேஷஸாதநம்
ஸாஹ்யமதங்களான நித்யஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களா
லே ஸவிஶேஷஸாதநம், ப்ரத்யக்ஷக்கு சொன்ன ஶாஸ்த்ர
க்கு ஸவிஶேஷவஸ்து வாசகஸமர்த்தநம், ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு
ஸவிஶேஷவஸ்து விஷயத்வஸமர்த்தநம், ப்ரஸங்காத்தாலே பே
தாபேதவாதியாந ஹாஸ்கருடைய நிரஸநம், அநந்தரம் அநுமா
நாதி ப்ரமாணங்களுக்கும் ஸவிஶேஷவாசகஸமர்த்தநம்
ஹேதுநிராஸங்களாக பூர்வபக்ஷத்தில் சொன்ன குதர்க்கங்களு
டைய நிரஸநம், இதி த்ரயம் விவேகஃ.

பேதவஸ்துஸ்வரூபே ஶ்ருதஹந்தவேதாந்தபக்ஷே நய
ஸா ஸ்யாத்ப்ரத்யக்ஷாதிஸித்தம் த்ருஷ்டிவாயாதிதம்
ஸம் । யதஃ காஷ்டஸ்வரூபம் கவிதி விபரீதநிஷ்டேநாஸ்த்ர
ஜா யத்ர யத்ர யத்ர ப்ரஸித்தேஷு வரிஹ்ருதிஃ ஸோ ஸ்வ
தஸாத்தஃ ஹேதுஃ ॥

அயமர்த்தஃ ப்ரத்யக்ஷாதி ஹேதுத்தை அங்கீகரிக்ககூடாதென்
கிற பூர்வபக்ஷயுக்திகளை நிராகரித்து அந்த விஷயத்தில் அங்கீ
கரிக்கவேணுமென்று யுக்தி காட்டுகிறார்.

இந்த பேதம் வஸ்துஸ்வரூபமா, அயவா, தர்மமா, பேதம்
வஸ்துஸ்வரூபமானால் ஸ்வரூபாந்தரபேதம் க்ரஹிக்கப்பட்டா
ல் வஸ்துவில் ஸந்தேஹம் வாராமல் போகட்டும் க்ரஹிக்கப்படவில்லை
யென்கிறபக்ஷத்தில் ப்ரதிபந்நமில்லாததாலே அந்யோந்யம் வர
மாட்டாது ஆகையால் பேதம் ஸ்வரூபாந்தரமாகமாட்டாது கி
ஞ்ஸ்வரூபம் பேதமானால் ஸ்வரூபம் பேதஃ யென்கிற வ்யவ
ஹாரம் உண்டாகட்டும் கிஞ்சமென்று வரவேண்டாம் பேதம் தர்ம
மென்கிறபக்ஷத்தில் பேதத்துக்கு ப்ரதியோகிகளோடு
ஸம்பந்தம் சொன்னால் தர்மதர்மிபாவம் பேதவஸ்துகமாகையாலே

ப்ரதிஜ்ஞையைக்காட்டிலும் பக்ஷம் வேறையென்கிற வைலக்ஷண்யாஶ்ரயம் வரும் ஹேதும் ப்ரதிஜ்ஞாப்ருதியொரு ஸித்தமென்கிறபக்ஷத்தில் பக்ஷாந்தரஸாதனஹேதுநிஷ்டமாக ப்ரதிஜ்ஞாஹேதும் பக்ஷாந்தரஸாதனஹேதுஸ்வாபாவமானால்தான் ப்ரதிஜ்ஞாவைலக்ஷண்யத்தை ஸாதிக்கிறபோலே தனக்கு ஸாதகாந்தரத்தை அபேக்ஷியாமல் தான் தானே வைலக்ஷண்யஸாதகமாகையாலே ஆத்மாஶ்ரயதோஷம் வரும் த்விதீயஹேதுத்தை அங்கீகரித்து பரஸ்பரஹேதுகங்களை சொன்னால் பரஸ்பரம் வைலக்ஷண்யஸாதகமாகையாலே அந்யோந்யாஶ்ரயதோஷம், த்ருதீயஹேதும் அங்கீகரித்தால் சக்ரகாபத்திதோஷம், ஆகையால்ஹேதும் நிஷ்ப்ரமாணகம், என்று அநேகதூஷணங்களை உபந்யஸித்தான் அதற்கு உத்தரம்.

ஹேதும் ஸ்வாபாவமா உத பக்ஷமா என்று கேட்டயே, ஸ்வாபாவபக்ஷகோடிகளிரண்டைக்காட்டிலும், மூன்றாவது ஸ்வதஸ்ஹேதுத்தை ஒப்புக்கொண்டு சொன்னாயா ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொன்னாயா, ஒப்புக்கொண்டு சொல்லும் விஷயத்தில் ஹேத்வங்கீகரித்ததாய்விட்டது அப்படியே பதபதார்த்தங்களான ஸ்வாபாவபக்ஷங்களைக்காட்டிலும் ஸித்தங்களான பதார்த்தங்களை காண்கிறோம் ஹேதுவாதிகளோவென்றால மூன்றாவது கோடியாகவும் ஹேதுத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் த்ருதீயகோட்யநங்கீகாரபக்ஷத்தில் இரண்டுகோடியிலும் பரஸ்பரவிரோதகக்ஷத்தால் இரண்டும் கூடாதென்றும் சொல்லுவதால் தக்ஷாஹாஸங்கள் ஹேதும் ஸ்வாபாவமானால் அந்யாஶ்ரயத்தோஷம் வருகிறது பக்ஷமானால் ஹேதுவாதஸித்தமாகையாலே ஹேதுகக்ஷவைலக்ஷண்யத்தை ஸாதிக்கவொண்ணாது.

வ்யதிரேகியாலும் தூஷிக்கிறோம். நீ, அஹேதுவங்கீகரிக்கிறாயே அது ஸ்வாபாவமா, பக்ஷமா, பக்ஷமென்றால் ஸ்வாபாவிகபக்ஷத்துக்கு அஹேதுகூடாமையாலே விரோதம், பக்ஷப்ரதிஷாவம் ஹேதுவ்யபிதமாகையால் முன்சொன்ன ஆத்மாஶ்ரயாதி தோஷங்கள் வரும். அஹேதும் ஸ்வபாவமென்கிற பக்ஷத்தில் அஹேதுஸ்வபாவமென்று வ்யவஹரிக்கட்டும். ஸித்தமே

ன்கிற ப்ரஸங்கமில்லாமல் போகட்டும், அதேஹஸ்வரூப ஸம்பந்தம் நித்யஸ்வரூப ப்ரகாசமாகையாலே ப்ரஸங்காவச்யம் ஸம்பந்தத்துக்கு உண்டாகமாட்டாது. ஸ்வரூபாதார தேஹமென்னில் தேஹவாதம் ஸ்வீகரிக்கப்பட்டது. ஆகையால் தேஹபக்ஷத்தில் சொன்னதூஷணம் முழுவதும் அதேஹபக்ஷத்தில் ப்ரஸங்கிக்கும், கிஞ்ச அநந்யதாஸித்திகள் ப்ரமாண ப்ரப்ருதிகள் ஸம்பந்தரூபங்களென்றால் ஸம்பந்தஸ்வரூபதேஹாங்கீகரித்து கூப்பிடாமலிருக்கவேணும், இதரப்ரமாண ப்ரப்ருதிகள் யதார்த்தங்களானால் தேஹவாதத்தை அங்கீகரித்து நிர்வாஹகனாயிருக்கவேணும். எல்லாயிருக்கட்டும் தேஹத்தில் தேஹம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் எப்படி தேஹஸ்வரூபம் ஸித்திக்குமென்றால். ஸ்வநிர்வாஹகமாகையாலே தனக்கு தான் தானே ஆதாரதேஹம், எந்த வஸ்துவானது எந்த வஸ்துவில் எதனுடைய ப்ரதிஸம்பந்தியோ, அது அந்த தேஹம்; அதாவது, சாஸ்த்ராதியர்த்தமானது சாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதிரோதியாய்க்கொண்டு தன்னிடத்திலும் காஷ்டாத்யப்ரஸங்கிரோதியாகையாலே ஸ்வப்ரதி ஸம்பந்தேதரம் சாஸ்த்ராதிகளுக்கு அர்த்தப்ரதியோகிகளுடைய தேஹமும் சாஸ்த்ராதிஸ்வரூபம்தான் அதிரிக்தமன்று, சாஸ்த்ரஸ்வரூபமே ப்ரஸக்தப்ரஸங்கிரோதிகளாகச் ஆகையால் அர்த்தமானது ஒருபிடத்திலும் ஸ்வரூபமாகமாட்டாது. படாதிகளுக்கு தேஹம், அர்த்தம் தேஹத்துக்கோவென்றால் ஸ்வரூபந்தான் தேஹம், யதார்த்தத்தி யதாதர்சநம் ஒப்புக்கொள்ளவேணும். இப்படி அங்கீகரித்தால் ஸ்வரூபதேஹ தூஷணம் அர்த்ததேஹ தூஷணமொன்றும் வாராது. த்ரவ்யங்களுக்கு சாஸ்த்ராத்யாயார்த்தங்களும் படாதியர்த்தங்களும் தேஹம், என்னுப்படிப்பட்ட யுக்திகளாலே மாயா யுக்திகளை நிரஸித்து ஸம்வேதநத்துக்குப்போலே தேஹத்துக்கு ஸ்வநிர்வாஹகஸ்வபாவம். அத தேஹஸ்ய ஸத்த்வேப்ரமாணம் பாயகாநவபத்திக்கு ப்ரதிபந்த்ராதிநா தூஷிணோபவாதந் ॥

ததுக்தம் ஶாஸ்த்ர: கிஞ்ச விப்ரத்வே, ஸம்ஸாரப்ரஸ்தி வோபாதிகரணத்வயிம் வேதி நஸ்ப்ருஷ்டோஸ்தி ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ப்ருஷ்டோஸ்தி க்ஷணஸ்தைர்யதயா நேதி தாத்பர்யம் ஸ்ப்ருஷ்டேதி । க்ஷாணிகவ்யவஸ்தாபகமிதி யாவத் தத்ப்ரதிபந்நேபூர்வ ஸோபேக்ஷ: தத்ப்ரத்யக்ஷமேகஸம்பூ: க்ஷணிக ததுபயிநுப்ரத்யக்ஷ: ஶாஸ்த்ராக ॥

உபயோ: ॥ ப்ரத்யக்ஷா பூர்வோத்தர ப்ராமாணமா, உத்தர பூர்வ வ்ருத்தியான ஸ்வ ப்ரத்யக்ஷத்தையும் ப்ரஹிக்கிறதா, இதில் பூர்வோத்தர ப்ரஹணபக்ஷத்தில் விவாதமில்லை. இந்த இரண்டையும் ப்ரஹிக்கிறதென்கிற பக்ஷத்தில் பூர்வப்ரஹணம் இதர நிரபேக்ஷமாகையாலும் உத்தர ப்ரஹணம் பூர்வ வியோமிகளுடைய ப்ரஹணத்தை அபேக்ஷிப்பதினாலும் இந்த இரண்டையும் ப்ரத்யக்ஷா ஏககாலத்தில் ப்ரஹிக்கமாட்டாது, யித்தை அபேக்ஷித்து நஸ்ப்ருஷ்டே: என்று சொல்லப்பட்டது. க்ரமப்ரஹணபக்ஷத்திலேயென்றால், ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமாகையாலே பூர்வ ப்ரஹணஸமயத்தில் விநஷ்டமாகையால் உத்தர ஸேதத்தை ப்ரஹிக்கமாட்டாது ப்ரத்யக்ஷாந்தரம் ப்ரமாணமென்றால் அநுஜ்ஞாநத்தோடு அநுஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாத்தால் அது கூடாது ஆகையால் ப்ரமாணாபாவமில்லாத்தாலே ஸதம் க்ஷணிகமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் நேதி தாத்பர்யம் ஸ்ப்ருஷ்டேதியென்று.

ஒன்றோடொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற ஸ்தைர்யவாத பக்ஷத்திலும் ஸ்திரமான பூர்வோத்தரஜ்ஞாநாபேக்ஷயும் தாத்பர்யமாகையால் முன்சொன்னபடி பூர்வகால ஸ்ராவிக ப்ரஹணபக்ஷங்கள் வழியாது அநுஜ்ஞாநத்ருஜ்ஞாநவார்த்தையை அறியாத்தாலே ப்ரத்யக்ஷாந்தரத்தாலும் ப்ரஹிக்க ஶக்தி இல்லை. ப்ரத்யக்ஷம் க்ஷணிகமானாலும் ப்ரத்யக்ஷாந்தரத்தால் ஸ்தைர்யப்ரஹணம் ஸம்பவியாது அநுஜ்ஞாநத்தோடு ஜ்ஞாநாந்தரத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லையென்கிறது தாத்பர்யம் தானே ஆகையாலே எந்த யுக்தி

யால் கார்யலிங்கத்தை ஸாதிக்கிறாயோ அதுவே பாதகமா யிருக்கஹேதுத்திலும் ஸாதகமாயிருக்கஹேதுத்தைத் தப்பாவிட்டால் கார்ய லிங்கஹேதுவும் வடியாது கார்யலிங்கஹேதுவே வேண்டாமென்றால் ஸகலவ்யவஹாரத்துக்கு பங்கம் வரும். ஹேதுஸாத்யஸாமாநாதிகரண்ய மாக வேதாந்தாநுஸாரமில்லாமல் போகட்டும், லிங்கஹேதுத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷமில்லாவிட்டால் இந்த்ரியவ்யவஸ்தாப்ரஸங்கம் விஷய ஹேதுவான ரூபத்தை விஷயீகரிப்பதால் சக்ஷுஸ்ஸென்னும் வி ஷயஹேதுங்களான ரஸாதிகளை விஷயீகரிப்பதால் ரஸநாதீந்த்ரி யங்களென்றும் ஏற்பட்ட இந்த்ரியஹேதுவ்யவஸ்தை போய்விடும் அவம் தத்விஷயஹேதுக்ரஹணேந்த்ரியஹேதுவிநாஶத்தாலனேகா ந்யாதிவ்யவஸ்தை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதத்தாத்ருஶாநா ந்யாதீதி। இது இருக்கட்டும் பதிரயஜ்ஞங்கள் ஹேதும் இதுகள் ஒரு ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஒருகாலத்தில் எப்படி க்ரஹிக்கப்படுகிற தென்றால் ஏககாலத்திலே தத்விஶேஷணவிஶிஷ்டம் ஸஸந் நிதியத்தால் க்ரஹிக்கப்படுகிறது. ஒருக்கால் அநேக விஶேஷண விஶிஷ்டங்கள் சேர்ந்திருந்தால் யுகபத்தேவ க்ரஹிக்கப்படுகிறது கள். லோகத்தில் ஸேநாவநதாரகாஸம்பவாதிகள் ஒருகாலத்தில் க்ரஹிக்கப்படுகிறாப்போலே வரலாம். ததாச பரஸ்பரம் சேர்ந்து கொண்டு அநேகவிஶேஷண விஶிஷ்டங்களான வஸ்துக்கள் ஏ ககாலத்திலேயே க்ரஹிக்கப்படுகிறதுகள். அதில் பட꞉, பட꞉, ஶுக்ல꞉, க்ருஷ்ண꞉, ஜாதி, நிஶ்சயம், என்று ப்ரதீதிவ்யாபாரங்கள் தத்ர, படத்வ, படத்வ, ஶுக்லத்வ, க்ருஷ்ணத்வாதிகள் ஸாரூப்யே ண க்ரஹிக்கப்பட்டால் ஸாங்கர்யதோஷத்தைப் போக்கடிக்கும். இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷம் தத்ஸம்பந்தஸ்யைவ க்ரஹணத்தால் வருகி றது. ப்ரத்யக்ஷஸாதநங்களான அந்த ஸம்பந்தங்கள்தானே ப்ர தியோகிகளை அபேக்ஷித்து ஹேதுங்களென்று சொல்லப்படுகிற துகள். இந்த அபிப்ராயத்தாலே சொல்லுகிறார். தத்ர ஜதி। தத்ஸம்பந்தக்ரஹணக்ருத்யமான இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தோடு சேர்ந்தெ ன்னபடி. ஸஹாம்ஶயம் ஸாரஸ்ரம்ஹிதா꞉ என்று ஏககாலத் தில் ஹேதுவ்யவஹாரம் வருகிறாப்போலே யுகபத்தேவ்யவஹாரம்

வரலாம். ஸம்ஶயப்ரயோஜநாபேக்ஷையில்லை. எந்தஇடத்தில் ஸந்தே-
ஹவ்யவஹாரம் வருகிறதோ அந்தஇடத்தில் வாக்கினுடைய ஸந்தேஹத்தை
அநுஸரித்து அமுஷ்யாஸ ஸந்திக்தகாஹிணா என்கிற வ்யவஹாரம்
போலே ஸந்தேஹவ்யவஹாரம் வரலாம். இந்த விஷயத்தில் ஜ்ஞாநத்
துக்கு ஸம்ஶயமும் சொல்லவில்லை. ஆகையால் ஹேதுப்ரத்ய-
க்ஷாநாபேக்ஷையில்லை என்று இந்தப்ரகாரமாய் ஹேதுப்ரத்யக்ஷா-
நாபேக்ஷிதவிசாரஸமர்த்தநம். ப்ரத்யக்ஷம் ஸந்நிக்ருஷ்டக்ராஹி
யாகையால் ப்ரவ்ருத்திக்கும் வ்யவஹாரங்களுக்கும் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும்
விஷயப்ரதர்ஶநம். ஶாஸ்த்ராதிஸம்ஸ்தாநமே ஶாஸ்த்ராதிப்ரஸித்த-
மான ஜாதி. அந்தஜாதியே ஹேதுப்ரஸித்தமாயிருக்கும், அநுவ்ருத்த-
ப்ரத்யயமென்ன வ்யாவ்ருத்தப்ரத்யயமென்ன இந்த அநுவ்ருத்தாயவம்
பநம். போயிதக்கமேம் தியாகத்துக்கு நியாமகம். அநுமிதி
யானது விஷயப்ரகாஶகத்திலே ஜ்ஞாதாவுக்கேஸ்வயம்ப்ரகாஶ-
மாயிருக்கும் அந்யர்களுக்கு அநுமேயமாயிருக்கும். தன்னுடைய
ஜ்ஞாநாந்தரத்திற்கும் விஷயமாயிருக்கும். அநுமிதிக்கு உத்ப-
த்தியும் ப்ரமாணாதிகளுமுண்டு. அநுமிதி தானே தன்னு-
டைய ப்ரமாணாதிகளை ஸாதிக்கும். ப்ரமாணாந்தரங்களும் ப்ர-
மாணத்தை ஸாதிக்கும். அயுக்தாதிகளாலேயதாதிஜ்ஞாநங்க-
ளுக்கு அநித்யத்வஸமர்த்தநம். நிவிஷ்டப்ரமாணஸாவித்துக்கு உப-
பத்தி இல்லை. ஸாக்ஷாத்ஸித்தியிலே நிவிஷ்டஸம்வித்தினுடைய உப-
பத்திவம்பநம். ஸாக்ஷாத்ஸித்தியிலே அநுபூத்தினுடைய உபபத்தி
ஸமர்த்தநம். 'ஸாவஶேஷஸாவம்' என்கிற ப்ரத்யக்ஷேணயாலே
நாநாவிதங்களான அநுமிதிகளுடைய ஸமர்த்தநம். ஸஜாதீய
விஜாதீயஸ்வகதபேதஸமர்த்தநம். வடாகாஶத்ருஷ்டாந்தநிரஸநம்.
ஹேத்வஹேதுநாதித்ருஷ்டாந்தஸமர்த்தநம். அநுமிதிஸ்வரூபத்தி-
னுடைய நிரூபணம். நித்யத்வக்ஷணிகத்வஸ்வயம்ப்ரகாஶங்களுடை-
யஸமர்த்தநம். ஶப்தாதிகள்யதிஸ்வரூபங்களாகையாலே கா-
ஷ்டாதிஹ்ரஸ்வநிவர்த்தகங்கள். அநுமிதியோவென்றால்யதிஸ்வ-
ரூபமேயாகையாலே ஹ்ரஸ்வத்தை ஸஹிக்கும். ஸம்வித்தேஜ்ஞாதா
என்கிற பக்ஷநிரஸநம். நிவிஷ்டமான யீ ஜ்ஞாதா என்கிற பக்ஷநிர

ஸாத⁴நம் । யஃ ஸர்வஜ்ஞஃ, விஜ்ஞத்வாத் யஃ ப்ரத்யக் ஸர்வஜ்ஞத்வாத் யஃ ஆத்மா ப்ரத்யக்த்வாத் । யந்நைவம் தந்நைவம் யதா² க⁴டஃ என்று ஸம்விதா³த்மத்வத்தை ஸாதி⁴க்கிறதென்று கேவலவ்யதிரேகிஹேதுக்களுடைய ப்ரத³ர்ஶநம் । ஜ்ஞாதா அஸர்வஜ்ஞஃ விமத்யத்வாத் ஜ்ஞாதா ப்ராக் ஸர்வஜ்ஞத்வாத் ஜ்ஞாதா அநாதி³ ப்ராக்த்வாத் யதா² க⁴டஃ என்று அஹமர்த²த்துக்கு அநாதி³த்வத்தை ஸாதி⁴க்கிற அநுமாநஹேதுக்களுடைய ப்ரத³ர்ஶநம். இந்த ஹேதுக்களுடைய ஸம்ப³ந்த⁴:। யஃக்கு ஸர்வஜ்ஞாநாநாதி³ஷ்டம் ஜ்ஞாதாவுக்கு அஸர்வஜ்ஞத்வரூபமான ஜ்ஞத்வத்தை மேலே நிராகரிக்கப்போகிறார். யஃ ப்ரத்யக் ஸர்வஜ்ஞத்வாத் யஃ ஆத்மா ப்ரத்யக்த்வாத் ஜ்ஞாதா ப்ராக் அஸர்வஜ்ஞத்வாத் ஜ்ஞாதா அநாதி³ ப்ராக்த்வாத் என்கிறதாலும் ஹேதுக்களுக்கும் அஹஜ்ஞாநாதி³ விப்ரத்யக்ஷத்தாலே ப்ராயமும் அஸித்³தி⁴தோஷமும் கண்டுகொள்வது அஹமர்த²மே ஆத்மா என்கையில் ஸ்ரீபா⁴ஷ்யபா⁴ஷ்யகாரிகைகளாலே ஶாஸ்த்ரார்த²வத்த்வத³ர்ஶநம்। ஜ்ஞாதாவுக்கு அஸர்வஜ்ஞத்வநிரஸநம்। ஜ்ஞாதாவுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வாதி³நித்யத்வங்களுக்கு ப்ரமாணங்களான ஶ்ருதிகளுக்கு அநுக்³ராஹகமான தர்க்கங்கள்। தீ³பப்ரபை⁴போலே ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநம் கு³ணம் । அந்த ஜ்ஞாநம் ப்ரபை⁴போலே த்³ரவ்யமாயுமிருக்கும் விஶீர்ணங்களான தீ³பாவயவங்களே ப்ரபை⁴யென்கிற மதநிரஸநம். இப்படி உக்தமான தர்க்கங்களாலே அநுக்³ருஹீதமான அத்ராயம் புருஷஸ்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி: இத்யாதி³ஶ்ருதிப்ரத³ர்ஶநம்। அஜட³த்வஹேதுவுக்கு வ்யபி⁴சாரிகத்வதூ³ஷணம்। ஜ்ஞாத்ருத்வமித்²யாத்வமென்கிற மததூ³ஷணம் । ஜ்ஞாத்ருத்வம் விக்ரியாத்மகம் என்கிற மததூ³ஷணம் । ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வாபா⁴விகம் என்கையிலே ஶாஸ்த்ராதி³ப்ரத³ர்ஶநம்। நித்யமான யதா²ர்த²ஜ்ஞாநத்திற்கு அபா⁴வத்தாலே ஸம்ஶயாதி³கள்.

அத்ராயம் விஶேஷ: ॥

ஆத்மநஃ சாக்ஷுஷத்வாபா⁴வஸமர்த²நபூர்வகஸ்வரூபஶோத⁴நம் க்ரியதே. இதுவரையில் ஆத்மா யதா²ர்த²ஜ்ஞாநம் ஆக இரண்டுக்கும் அவிஶிஷ்டஸ்வப்ரகாஶகத்வரூபஜ்ஞாநத்வம் ஸாதா⁴

ரணமானாலும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் அநந்தமென்று ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஸா
தனமாகையாலே இவனுக்கு ஸ்வ காமஸாத்யஸ்வரூபஸ்வ
த்வம் அஸித்தம்। பூர்வபக்ஷிதஜ்ஞானத்துக்கோவென்றால் ஸ்வஸம்ப
ந்த காமகஸ்வரூபவிஷயத்வம் ஏத்தம். ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் அந
மென்று எக்காலத்திலும் ஸ்வத்வேந ப்ரகாசமானமாகையால் ப்ரஸித்த
மாகவே பாஸிக்கிறது இந்த பூர்வபக்ஷிப்ரஸித்த ஸ்வரூபத்தைத்தவிர
மற்றதை விஷயீகரிக்க ப்ரமாணமில்லையென்னும் ஸ்வத்வக்ஷமும்
ஜ்ஞாத்ருத்வமும் இவனுக்கு ஸ்வாபாவிகமென்னும் சொல்லப்பட்டது।
ஸாக்ஷாத்மான பூர்வபக்ஷிதஜ்ஞானம் 'கடாதிஜ்ஞானாதி' என்று
ஸ்வரூபபூர்வதாத்விஷயகமாயும் கடாதிவிஷயகமாயும் ப்ரஹ்மா
வுக்கு விசேஷணமாக ஸ்பஷ்டமாகவே பாஸிக்கிறது என்னுக்தமா
யித்து। இப்படியானால் இந்தஜ்ஞானம் ஸாக்ஷாத்மாகையாலே இந்த
ஜ்ஞானத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்கு விஷயத்வம் ஒப்புக்கொண்டால் கடாதிக
ளுக்குப்போலே ஸாக்ஷாத்த்வ ஸாதம்வரும் । இந்த ஸாக்ஷாத்
த்வம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஜிஜ்ஞாஸ்யத்வ ப்ரதிபாதநாய
கரணத்ரயநிரூபணாவஸரத்தில் 'ப்ரஹ்மணஸ்ஸாக்ஷாத்த்வாஸா
க்ஷாத் சரீரஸ்ஸம்பந்தாயாம் ப்ரஹ்மா ஸம்ஸ்ருஷ்டிக' என்னும்
இதற்குமேல்'ப்ரஹ்மண ஸம்பந்த ஸாக்ஷாத்த்வஸாதகத்வஸாவாக'என்
னும் கர்ணாத்ருஷ்ட நிஷித்தமாகையாலேஇந்தநிஷேயம் எப்படிகூடு
மென்னில் சொல்லுகிறேன். 'கடாதிஜ்ஞானாதி' என்னு ஸாக்ஷா
த்வ த்ருஷ்டத்தில் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞானபூர்வகமாய விஷயத்வஸாத
த்தைக்கொண்டு ஸாக்ஷாத்த்வம் சொல்லவொண்ணாது ஏனென்றால்
இந்த ஜ்ஞானத்தில் கடாதிசேஷதயா பாஸிக்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மா
பாஸிக்கவில்லை, கிந்து பூர்வகதயா பாஸிக்கிறான், ஆகையால் ஸா
க்ஷாத்ஜ்ஞானசேஷதயா பாஸநமே ஸாக்ஷாத்த்வ ப்ரயோஜகம்.
கிஞ்ச ஜ்ஞானம் கடஜ்ஞாத்ராதிஸாக்ஷாத்வ ரீதியில் கடாதிவ ஸா
ரக்ஷந ஸாதனகாரணத்துக்கு ஸாக்ஷாத்த்வநிஷேதமானப்போலே
ப்ரஹ்மாவுக்கும் கூடலாமென்று சொல்லவொண்ணாது. அநாதிநித்யாதி
ஸித்தஸாக்ஷாதிவ ரீதியில் ஒருபக்கத்திலும் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞா
நசேஷதயா பாஸநமில்லாத்தினாலென்னபடி அதுவும் கீழ்ச்

சொன்ன பாஷ்யஸூக்தியும் ஸங்கதமாய்த்து। இந்த அர்த்தம் 'அத யோகாநந்தர்யாத்' என்கிற வ்யாகரணத்தில் ப்ரபஞ்சிதமாக ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் கண்டுகொள்வது। ஆனால் ப்ரஹ்மஜ்ஞாந ஶேஷதயா ஸாதநதாவுக்கு கர்ம பூர்வவ்ருத்தமென்றில் உபக்ரமே ஸூத்ர ஸ்வயம்ப்ரகாஶர்களாலும் அவாக்யார்த்தஷணாலும் நித்யகர்ம ஶேஷத்வாதி விஶிஷ்ட வேஷத்தாலே ஆநந்தர்யஸ்வ த்யம் ஒப்புக்கொள்ளுகையாலே அந்த உபக்ரமத்தில் நித்யாஹ திதி ஜாநாதீத்யாதி ப்ரதீதியில் ஜ்ஞாநஶேஷதயா ப்ரதிபத்யாஸா ஸாதநத்வமிருக்கிறது வாக்யார்த்த ப்ரதீதியில் அப்படியில்லை அத ஏவ ஸாதத்வஸ்வரஸாதநத்வம் ஸத்த்வஸ்வரஸாதநத்வம் என்று ப்ரத்யக்ஷ விஶ்யம் ஸங்கதமாய்த்து। இப்படியானால் ஏகஸ்ய ஸாதநத்வம் கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை அநு ஸரித்து ஸமாதாநபரமான ஶ்ருதப்ரகாஶிகாவாக்யவிரோதம் எப்படி பரிஹ்ருதமாகிறதென்னில் இந்த ஶ்ருதப்ரகாஶிகா வாக்ய ப்ரக்ருதாபாயமென்கையாலே அந்த வாக்யமும் அந்த வாக்ய அந்யபரமென்கையில் ஸம்ஸாராநுஜவாதிஶ்ருதவாக்யமும் எழுதப்படுகிறது.

(அதேயம் ஶ்ருதப்ரகாஶிகா) நநு ப்ரஹ்மஜ்ஞாநார்த்தத்வாத் ஜ்ஞாநஸ்ய ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்தம் ப்ரதீயதே। உச்யதே அந்யாஸ்வஜ்ஞாந பரஜ்ஞாநஹேதுஸ்ய் நைரபேக்ஷ்யம் ஸம். பாதஃ। ஸ்வஸம்பந்தி தயா ப்ரதீதம் ஜ்ஞாநம் ஸம்பந்த்யாப்ரதீதம் ஸ்வஜ்ஞாநஸித்தி ப்ரஸ்ஜ்யதே। அதஃ ஸ்வஸம்பந்தம் ப்ரதீயதே தேந தஸ்ய ப்ரதீதிர்நாஸ்ய ஹேதோராஸ ஸதி। அஹேதோஃ ப்ரத்யக்ஷேண அநுமாநேந வாக்யேந ஸந்தாஹாதிந ஸாத்யாதிஹேதோராஸ விஷயீகர்த்ருஜ்ஞாதி ஸகாம ப்ரக்ரியா। அதோ யதுக்தஜ்ஞாநே நைவ ஸம்பந்தப்ரதீதிஃ॥ ஸம்பந்தஸ்ய ஸம்பந்தித்வம் விநா ந ப்ரதீயத இதி ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞாநயோரபி ஸம்பந்தப்ரகாஶகஜ்ஞாநாந்தரவேத்யத்வம் ஸ்யா த். தத்ஸ்வதோஸாதாரண ஜ்ஞாநாந்தரேணாஸாதநத்வ ப்ரஸக்தி. ஸாதநத்வாயாஸாத் ஜ்ஞாநாந்தரேணைவ ப்ரகாஶ்யத்வ

ஸ்வப்ரகாஶத்வாஸித்தே: ஜ்ஞாது: ஜ்ஞாநஸ்யேவ ஜடத்வம் ஸ்யாத், கிஞ்ச ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வஸம்பந்தப்ரதீதிரவஶ்யம் பாவிநீ தேந ஸம்பந்தவிஷயகஜ்ஞாநேந ஸஹ ஜ்ஞாத்ருஸம்பந்தஸ்யாபி ஜ்ஞாநாஶ்ரயேண ப்ரதீத்யவஶ்யம்பாவாத் ஸம்பந்தஜ்ஞாநபரம்பராப்ரஸங்க: । அவஶ்யம்பாவாபாவே ஸ்வஸ்ய ஜ்ஞாநேஷ்டா அஹம் ஜாநாமீதி ஜ்ஞாநஜ்ஞாத்ருஸம்பந்தப்ரதீதிர்ந ஸ்யாத், நைவம், ஸ்வயம்ப்ரகாஶப்ரத்யக்ஷேணைவ ஸம்பந்தப்ரதீதே:, நியதவிஶேஷணவிஶேஷ்யபாவோ ஹி ஸம்பந்த: । அஹமித்யாகாரவிஶேஷ்யைகஸ்வபாவம் ஸ்வாத்மாநம் ப்ரகாஶயதி । யத்வஹமிதிஜ்ஞாநஞ்ச விஶேஷணைகஸ்வபாவம் ஸ்வாத்மாநம் ப்ரகாஶயதி விஶேஷணவிஶேஷ்யபாவஸ்ய பரஸ்பரநியோகிகத்வாஜ்ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோஸ்ஸ்வபாவாதேவ ப்ரதீயதே நாந்ய: ஸம்பந்தப்ரதீதிஸ் ஸம்பந்திநோஸ்ஸ்வபாவஸ்ய ஸ்வக ஜ்ஞாநகர்த்ருதயா விநா நோபபத்யத இதி ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோர்ஜ்ஞாநாந்தராபேக்ஷத்வம் ந ஸ்யாத். ஸாம்ப்ரதாயிகாஸ்து ஸித்தாந்தப்ரதீபேயோரபி ந ச ஸ்வஸம்பந்தப்ரதீதிரேவாயம் ஸ்வகஜ்ஞாநகர்த்ருத்வம் ஹி ப்ருஶ்யத இதி தேந தத்ஸம்பந்திநோ ஸம்பந்தேந ஸஹ ஸ்வகஜ்ஞாநகர்த்ருத்வஸ்ய ஸ்வபாவஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாபாவாத், ஸம்பந்திநோ ஜ்ஞப்த்யப்ரத்யக்ஷம் ஹி தத் ஸ்வகஜ்ஞாநகர்த்ருத்வம் । அத ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வஸ்யைவ ஸ்வபாவபூதயோ: ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞாநயோ: விஶேஷணவிஶேஷ்யைகஸ்வபாவத்வ ரூபஸம்பந்தஸ்ய ஜ்ஞாநாந்தராநபேக்ஷ: உபபத்யதே । அத: ஸம்பந்தாத் ஸ்வபாவஜ்ஞாநவிஷயாபாவ ஸம்பந்தஜ்ஞாநபரம்பராப்ரஸங்க: ப்ரத்யுக்த: ॥

இத்தால் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶ ப்ரத்யக்ஷவேத்யத்வத்தைத்தவிர ஜ்ஞாநாந்தரவேத்யத்வம் இல்லை என்று சொல்லவொண்ணாது, அஹம் ஜாநாமி என்று வக்ஷ்யமாண ஜந்யஜ்ஞாநம் ஸ்வகர்த்ருதயா ஆத்மாவை விஷயீகரியாததினாலே ஆத்மவிஷயமன்னென்னுகருத்து। இப்படியே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜஸ்வாமியினால் ந்யாயஸி

ஜ்ஞாநஜீவாபேதநிரஸநத்தில் இந்த அர்த்தமே உபபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது 'பந்தஹேத்வஜ்ஞாநாதி' என்கிற ஸூத்ரத்தில் ஶ்ருதிகளுக்கு யதிக்ரமமாக அவஹாஸார்த்தத்தைக்கொண்டு வாக்யார்த்தம் சொல்லவொண்ணாது। இத்தால் அணுத்வாதிவிஶிஷ்டஜீவநித்யத்வம், அணுத்வம், சேதநத்வம், உத்பத்திநாஸ்தி என்று ஶாஸ்த்ரஸித்தங்களுக்கும் விரோதமில்லை। அதஏவ பாஷ்யகாரர் ஸூத்ரத்துக்கு ஸகலப்ரகாஶகத்வ ஸகலப்ரகாஶகஸத்வாதிலக்ஷணமும் ஸூசிதம்। இந்தப்பிரகாரம் பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம்.

ப்ரக்ருதமநுஸரதி ॥

ஜடமாணவாஹங்காரத்திலே ஸம்வித்துடைய ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வ ஸித்திஸம்பந்தங்களாலே ஜ்ஞாத்ருத்வஜ்ஞேயத்வம் என்கிற தோஷங்கள் ப்ரவிகாரங்களுக்கு காரணங்களாலே அபிவ்யக்தியில்லை அபிவ்யக்திக்கு உத்பத்திவ்யாப்தமான ஸகலவிகாரங்களாலே தோஷங்கள் ஸம்வித்துக்கு அஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் கூடாது। யதாவஸ்திதவ்யவஹாரார்த்தமான ஜ்ஞாநமே ப்ராமாண்யம் ஸித்தம்: ஆகையாலே அஹமர்த்தமான ஜ்ஞாதாவே ஸாக்ஷாத்ருத்வத்திலே அஹமர்த்தத்துக்கு அவிஶத ஸ்வரூபம்। அஹமர்த்தத்துக்கு ஸுஷுப்த்யவஸ்தையிலும் மோக்ஷதஶையிலே அஹமர்த்தம் அநுவர்த்திக்கவில்லையென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரம் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்திதத்வாதிகள் அஹமர்த்தத்துக்கு ஸ்வரூபமாகவே ஜ்ஞாநத்துக்கு ஹேதுவான அஹங்காரப்ரபஞ்சம் இவை அநாதிஸித்தம்। வாதிப்ரதிவாதிகளுடைய அஹமர்த்தஸாக்ஷித்வாதியான அநுபவம் ப்ரஸித்தம்। அஹமர்த்தமும் அஹங்காரமும் பின்னம் ஸ்வரூபத்துக்கு ஹேதுவாஸநாரூபமான தோஷத்தினுடைய பாதம்। வ்யாவஹாரிகமான ப்ரமாணாதிகளுடைய பாதம் வாரணமில்லாவிடினும் தோஷ ப்ரத்யக்ஷமே அவாந்தரதஶையிலே ஸ்வரூபமென்கையில் ப்ரமாதாவே ஜ்ஞாநஸ்வரூபம்। ஸ்வரூபம் ஶாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞாநவிஷயமாகில் அநித்யமாக ஸம்பவிக்குமித்யாதி பூர்வபக்ஷம்। அஸத்யத்தாலே ஸத்யமுண்டாகிறதென்கிற அபவாதம்। ஸ்வாப்நஜ்ஞாநமும் ஸம்ஸாராதிஜந்யமான ஜ்ஞாநமும் ப்ரத்யக்ஷாதிஜ்ஞாநமும் ஸமுதாயஜ்ஞாநமும் ஶாஸ்த்ரவிஷயவாதி

யும் ஜந்மத்தில் ஸேவாதிவ்ருத்திமானுமும் ஸத்வமாயிருந்துகொண்டே ஸாஸ்த்ரஸாஹாதிகளுக்கு ஹேதுவாகிறது। ஜ்ஞானோத்பத்திக்கு முன் ஸாதநஸம்பத்தி என்கிற ஸிதவஸ்ஸம் ! ஸர்வத்ர ஸந்ந்யாதியான ஸாஸ்த்ரவாக்யத்தாலே ஸாதநத்துக்கு பாதமுணஸாதநம்.

அதஸ்தாம் ஸ்ருதிவிரோதியா ॥

ஸம்ஹிதைக்கும் ஸாமிதைக்கும் ஸ்விஸேஷமாக ஸாதநம் । ஸம்யஜ்ஞாநாதிவாக்யத்துக்கு அவஸாநமுக்கு வண்ணம் । ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு விஸிஷ்டைக்யமாக ஸாதநம்। ஸதேவஸோம்யேத்யாதி வாக்யத்திலே ஸதேவ என்று அவஸ்தாயாமாதத்தை நிரஸிக்கிறது. ஏகமேவ என்று ஸ்வஸமாநவோஸிதஸ்ரோதஸஸ்ருதமான உபாதாந காரணத்தைக்கணிசிக்கிறது, அத்விதீயமென்னு தனதுக்கவிர வேறு நிமித்தகாரணமில்லை யென்கிறது. ஆகையாலே ஸஜாதீயாதிபேதங்களை இந்த வாக்யத்தாலே நிரஸிக்கவில்லை, ஸர்வஸாமாத்யதாயத்தாலே இந்த ஸம்ஹிதையிலும் ஸாமாத்யஜ்ஞாநாதிகுணங்களை அநுஸந்திக்கவேணும், அபஹதபாப்மாத்யாதிவாக்யத்திலே நிர்குணத்துக்கும் ஸகுணத்துக்கும் விஷயபேதமுணாம், ஸகுணவாக்யத்துக்கு ஹேயவிஷய வண்ணம். ஸ்ரீஷாவஸாதித்யாதள ப்ரஹ்மத்துக்கு கல்யாணகுணத்திலே ஞாதமுணம், யதோவாசோநிவர்த்தந்தே வாக்யத்துக்கு ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜ்ஞாநவிஷயத்வ வண்ணம், ஸகுணோபாஸநமேவோக்திஹேதுः ப்ரஹ்மத்துக்கு அவாச்யத்வமில்லை ஜ்ஞாதத்வம், நேதி நேதீத்யாதிஶ்ருதிக்கு ஜ்ஞாதத்வ நிஷேதபரமாகவுமில்லை. அந்த ஸ்ருதிக்கு இரண்டு யோஜனை. ஞநமோப்ரஹ்மத்யாதிவாக்யம். ப்ரஹ்மத்துக்கு ஞநத்வத்தை சொல்லுகிறது, நேஹநாநாஸ்தீதி ஸ்ருதி அப்ரஹ்மாத்மகத்வத்தை நிஷேதிக்கிறது, யதோஹ்யேவ ஏதஸ்மிந்நித்யாதி ஸ்ருதி ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவிஷயத்திலே ஸம்ஸாரபயமுண்டாமென்று சொல்லுகிறது, நஸ்யாநசோவி வாமத்யாமய ஸ்ரீ ஸம்ஸப்ரத்தம் என்கிற ஸ்ருதியும் ப்ரஹ்மம் அவித்யோபாய ...

த்யநீகத்வ கல்யாணகு³ணாகரத்வரூபமான உப⁴யலிங்க³ விஶிஷ்டமென்று சொல்லுகிறது.

அத² புராணப்ரக்ரியா.

ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸூக்திகளுக்கு ஸவிஶேஷப்³ரஹ்மபரத்வத்திலே பூர்வாசார்யவசனஸங்க்³ரஹங்களுடைய உதா³ஹரணம்। ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டாம்ஶத்திலேயிருக்கிற ப்ரத்யஸ்தமிதபே⁴த³ம் யத் என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு பூர்வாசார்யவ்யாகரணத்திலே ஸவிஶேஷப்³ரஹ்மத்துக்கே ஶாஸ்த்ரீயகத்வம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு ஶௌநகாதி³வசநத்தோடே ஐகார்த்²யம்। ஆகையாலே ப்ரத்யஸ்தமிதேத்யாதி³ஶ்லோகம் பரிஶுத்³த⁴மான ஜீவாத்மஸ்வரூபம் யோக³ம் ஆரம்பி⁴க்கிற முமுக்ஷுவுடைய த்⁴யாநத்துக்கு விஷயமென்று சொல்லுகிறது। நது நிர்விஶேஷப்³ரஹ்மபரம்। ப்ரத²மாம்ஶத்தில் த்³விதீயாத்⁴யாயத்தினுடைய ஆரம்ப⁴த்திலேயிருக்கிற 'அவிகாராய ஶுத்³தா⁴ய' இத்யாதி³ஶ்லோகத்துக்கு அநந்தரஸ்தி²தமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபமத்யந்தேத்யாதி³ஶ்லோகத்துக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞவ்யஷ்டிஶரீரகபரமாத்மநிஷ்ட²பரத்வப்ரத³ர்ஶநம்। ஜ்ஞாநஸ்வரூபமென்கிற ஸாமாநாதி⁴கரண்யம் ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஜீவத்வத்தையும் ஜட³த்வத்தையும் பா³தி⁴க்கிறது என்கிற மதத்தை நிரஸிக்கைக்காக ப்ரத²மாத்⁴யாயஸ்த²ஶ்ருதிவசநஸ்த²ஶ்லோகங்களுடைய அர்த்த²ங்களை விவரித்து ஜக³ச்ச ஸ: என்கிற ஸாமாநாதி⁴கரண்யத்துக்கு ஶரீராத்மபா⁴வம் நிப³ந்த⁴நமென்று ஸமர்த்தி²த்தருளினர். இந்த ஸாமாநாதி⁴கரண்யம் நிர்விஶேஷப்³ரஹ்மபரமாகில் ஶாஸ்த்ரஸங்க³தமாக ப்ரஸம்ஶிக்கும் 'நிர்கு³ணஸ்யாப்ரமேயஸ்ய' என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு அவிரோதா⁴ர்த²ப்ரஶ்நம் ஶ்ரீவராஹஸ்தோத்ரரூபமான 'பராயாபூர்வஸ்வேதே³வேக:' இத்யாதி³ஶ்லோகசதுஷ்டயத்துக்கு ஜக³த்³ப்³ரஹ்மாபா⁴வபரத்வம் சொல்லில் லக்ஷணாதி³தோ³ஷமும் ஸ்துதிப்ரகரணவிரோத⁴மும் வரும். பராயாபூர்வஸ்வேதே³வேக:, ஸதை³கரூபரூபேதி, ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் அகி²லம், ஏகம் ஜ்ஞாநவிது³ இத்யாதி³யான நாலுஶ்லோகம் வராஹஸ்துதியில் 'ஸர்வாத்மபரதே³ஹேஷு' யதா² ப்ரத்யக்ஷஸ்தி²த:

கோசரம்। வர்ணாம்ஶ விஶேஷ ப்ரகாசகம் ஸம்பந்தஶ்ருத்யாதியா ணாத்தநாக்ஷ: இத்யாதிஶ்லோகமும் ஜாத்யாதிரூபத்வமன்று। தேவாதி தேஹங்களிலே இருக்கிற ஜீவஸ்வரூபங்களெல்லாம் ஜ்ஞாநைகாகாரங்களென்று சொல்லுகிறது। இந்த விஷ்ணுபுராணஶாஸ்த்திலுடைய உபஸம்ஹாரத்திலே இருக்கிற விஶேஷஜநகஜ்ஞாநே இத்யாதிஶ்லோகமும் ஜீவஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும் ஜீவஸ்வ தேஹைகரூப்யத்தையும் சொல்லவில்லை। அப்படியாகில் 'ஆஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஜாஸவாயா' இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் விரோதிக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜீவத்துக்கும் ஐக்யமும்கூடாது. 'பரமேஶ்வர ப்ரபஞ்ச விஸ்தாரோபாதிக:' இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விரோதம் வருகையாலே। ஶங்கரநிராகரணவாதமாகச் சொன்ன ஸம்ஸ்க்ருதமும் ஸமானப்ரஹ்மவிஷயம்। விஷ்ணுபுராணத்திலேயும் 'விஜ்ஞானம் ப்ராபகம் ப்ராப்யே' 'தஸ்மாத் ஸர்வோத்தமமேவ' என்கிற ஶ்லோகங்களும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரஹ்மபாவத்தைச் சொல்லுகிறது। ஆகையால் 'விஶேஷஜநகஜ்ஞாநே' என்கிற ஶாஸ்த்ரோபஸம்ஹாரஶ்லோகமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு தேவாதிதேஹாபாவத்தைச் சொல்லுகிறது. 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ ப்ரஹ்மணோ ஹேதுபேதம் கல்பிதம்' என்கிறவிடத்தில் ப்ரஹ்மண: என்கிறபதம் ஸ்வதேஹைக்யமென்று கருத்து। 'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' என்கிற கீதாவசநமும் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் அந்தர்யாமியானவனே என்று சொல்லுகிறது. அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரத்துக்கு நிர்விஶேஷவஸ்து ப்ரதிபாதகத்வமில்லை என்று உபஸம்ஹரித்தருளினார்.

அத ஸப்தவிதாநுபபத்தி:—

ஆஶ்ரயாநுபபத்தி: । திரோதாநாநுபபத்தி: । ஸ்வரூபாநுபபத்தி: । அநிர்வசநீயாநுபபத்தி: । ப்ரமாணாநுபபத்தி: । நிவர்த்தகாநுபபத்தி: । நிவ்ருத்த்யநுபபத்தி: । ஆக ஏழு அநுபபத்திகளில் ஆஶ்ரயாநுபபத்தியாவது, ஜ்ஞாநபாதிதயான அவித்யைக்கு ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான

பே⁴த³ம் விரோதியாகையாலே ஐக்யமாகமாட்டாது என்பது தான். அத², ஜ்ஞாநஸ்வரூபம் பே⁴த³ஸத்யா அவித்³யாவிரோதி அன்று। கிந்து தத்³விஷயகமான ஜ்ஞாநம் பே⁴த³க்³ராஹகி ப்ரமாணஜ்ஞாநமே விரோதி। ஏனென்றால் ஸ்வரூபமாத்ரஜ்ஞாந தத்³விஷயகஜ்ஞாநங்களுக்கு விஷயபே⁴த³மில்லாவிட்டாலும் அயம் தே³வத³த்த: ஸோயம் தே³வத³த்த: என்கிற அபி⁴ஜ்ஞாப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞைகளுக்கு விஷயைக்யமிருந்தாலும் ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞைக்கு அபி⁴ஜ்ஞாவிரோதித்வம் த்³ருஷ்டமானாப்போலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்கு அவித்³யாவிரோதித்வம் கிடையாது என்கிற பூர்வபக்ஷத்துக்கு உத்தரம். நீ சொன்ன பிரமாணஜ்ஞாநமும் அவித்³யாநிவர்த்தகமாகமாட்டாது. முன் சொன்ன அபி⁴ஜ்ஞாப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞைகளுக்கு தே³ஶகாலைக்யமும் தே³ஶகாலத்³வயமும் ப்ரத்யேகம் விஷயமாகையாலே ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞை அபி⁴ஜ்ஞைத்தை விரோதிக்கலாம்। இங்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்கும் ப்ரமாணஜ்ஞாநத்துக்கும் பே⁴த³மே விஷயமாகையாலே ஸ்வரூபஜ்ஞாநந்தானே ஐக்யத்தை ஸாதி⁴க்கவொட்டாது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே ஸ்தி²ரோக்தம் ஸங்க³ச்சதே என்று அருளிச்செய்தார்।

திரோதா⁴நாநுபபத்தியாவது, ப்ரகாஶைகஸ்வரூபமான ப்³ரஹ்மம் அவித்³யாதிரோஹிதமென்று சொல்லுகிறாய் அப்படியானால் ப்ரகாஶதிரோதா⁴நம் ப்ரகாஶோத்பத்திப்ரதிப³ந்த⁴நம் அல்லது இருந்த ப்ரகாஶத்துக்கு விநாஶமென்றாவது சொல்லவேணும், ப்³ரஹ்மப்ரகாஶத்துக்கு உத்பத்தி இல்லாததாலே முன்சொன்னபக்ஷம் கூடியாது। ப்³ரஹ்மமே ப்ரகாஶஸ்வரூபமாகையாலே ப்ரகாஶதிரோதா⁴நம் ப்³ரஹ்மஸ்வரூபநாஶமென்றே ஏற்படும்।

அவித்³யாஸ்வரூபாநுபபத்தியாவது, ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஒப்புக்கொண்ட அவித்³யாதோ³ஷம், பாரமார்த்தி²கமா? அபாரமார்த்தி²கமா? பாரமார்த்தி²கமாகில் பாரமார்த்த²த்³விதீயப்ரஸங்க³: அபாரமார்த்த²மாகில் த்³ருஷ்டி, த்³ருஶி, த்³ருஶ்யங்களுக்குள்ளே அந்யதமத்தை ஒப்புக்கொள்ளவேணும். அதில் அதி⁴ஷ்டா²நமான ஸாக்ஷா

த்ருஷ்டிரூபமென்னு, த்ருஷ்டிஸ்வரூபோஹம் ஒப்பாத்திருல் ஸத்யத்துக்கே ஸ்வாபாவிகத்வ ப்ரஸங்கம் வருவதாலென்னபடி த்ரஷ்டா, த்ருஶ்ய, த்ரவ்யாதித்ருஷ்டிகளும் தோஷமூலமாகையாலே தத்ரூப தோஷாஶ்ரயவிஶேஷபாலே அநவஸ்தைவருகிறது। ஸத்யமே தோஷமென்றால் தோஷநிவ்ருத்தி ஸத்யநாஶமென்றே பலிக்கும்.

அநிர்வசநீயக்யாத்யநுபபத்தியாவது இந்த அவித்யாதி தோஷத்தை ஸதஸதநிர்வசநீயமென்று சொல்லுகிறாய்। அது ப்ரதீதிஸித்தமாக ஸித்திக்கவேணும் ப்ரதீதியோவென்றால் ஸதாகாரமெயாயும் அஸதாகாரமெயாயும் தோன்றுகிறது. அப்படி ஒப்புக்கொள்ளவேணும் ஸதஸத்விலக்ஷண விஷயமென்று சொன்னால் தோன்றாததுகூட ப்ரதீதியில் விஷயமானால் விஷயவ்யவஸ்தை போய்விடும்।

அத ப்ரமாணாநுபபத்தி: பாவரூபாஜ்ஞாநம் உண்டென்கையில் அஹம் அஜ்ஞோமாமந்யஞ்ச நஜாநாமி என்கிற ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணம் இந்த ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநப்ராகபாவத்தை விஷயீகரிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது. அதற்கு யுக்தியாவது ஜ்ஞாநப்ராகபாவம் ப்ரதியோகியான ஜ்ஞாநத்தால் நிரூபிக்கவேணும்। ஜ்ஞாநம் விஷயநிரூபணத்தால் நிரூபிக்கவேணும்। ஆகையால் ஸவிஷயக ஜ்ஞாநாபாவம் ப்ரத்யக்ஷிக்கஇஷ்டமோ. அந்தஜ்ஞாநம் அப்போதுஇருக்கிறபடியால் ஜ்ஞாநாபாவம் எப்படிவிஷயமாகும். நிஷேத்யஜ்ஞாநம் வேறு। நிஷேத்யப்ரதியோகியினுடைய நிரூபணஸமர்த்தமான ஜ்ஞாநம் வேறு। ஆகையால் விரோதிக்கமாட்டாதென்றால் அது யுக்தமாகாது. அந்தப்ரத்யக்ஷத்தில் ஜ்ஞாநஸாமாந்யாபாவம் விஷயமென்று சொல்லவேண்டியதால் ஒரு ஜ்ஞாநமிருக்கும்போது அது கடியாது। கிஞ்ச, லோகத்தில் ஸுஷுப்தே ஸுகமஹமஸ்வாப்ஸம் ந கிஞ்சிதவேதிஷம் என்கிறபடியே அதிகாரணஜ்ஞாநமில்லாவிட்டால் ஸர்வப்ரத்யக்ஷம் வாராதென்று கண்டிருக்கிறோம்।

ப்ரத்யக்ஷத்தில் அதிகரணஜ்ஞாநமிருந்தால் ஜ்ஞாநஸாமாந்யா பாவம் பாஸித்தாலே அஹம் அஜ்ஞ: என்கிற ப்ரத்யக்ஷம் ஜ்ஞாநாபாவவிஷய ப்ரதியோகிஜ்ஞாந ப்ராகபாவவிஷயமன்று; ஆகையால் பாவரூபாஜ்ஞாநமே விஷயம் என்று இதுவே ப்ரமாணம். இதுபோலவே அநுமானமும் ப்ரமாணம். அதாவது விவாதாத்யாஸிதம் ப்ரமாணஜ்ஞாநம் ஸ்வப்ராகபாவவ்யதிரிக்தஸ்வவிஷயாவரணஸ்வநிவர்த்ய ஸ்வதேசகத வஸ்த்வந்தரபூர்வகம், அப்ரகாசிதார்த்த ப்ரகாசகத்வாத் அந்தகாரே ப்ரதமோத்பந்ந ப்ரதீபப்ரபாவத் என்கிறதுதான். ஆக இந்த இரண்டு ப்ரமாணங்களுக்கும் நிரஸநப்ரகாரமாவது—

அஹமஜ்ஞ: என்கிற ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு பாவரூபாஜ்ஞாநவிஷயகத்வத்தை நிராகரிக்கிற யுக்திகளாவன— பாவரூபமான அஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநவிரோதியாக பாஸிக்கிறதா? இல்லையா? ஜ்ஞாநவிரோதியென்றால் பூர்வோக்தஸமஸ்த தோஷங்களும் வரும். ஜ்ஞாநவிரோதியாகத் தோன்றுகிற அஜ்ஞாநம் ப்ரதியோகியான ஜ்ஞாநப்ரகாசமின்னியில் ப்ரகாசிக்கமாட்டாது. ப்ரதியோகிவிஷய ப்ரகாசமிருந்தால் தத்விரோதமான அஜ்ஞாநம் உதியாத்தாலே அதை ப்ரத்யக்ஷம் எப்படி விஷயீகரிக்கும். த்விதீயபக்ஷத்தில் அப்படி அவிரோதமாக உபலப்தி இல்லாத்தாலே அவிரோதாஜ்ஞாநம் விஷயமென்று சொல்லமுடியாது. ஆனால் அஜ்ஞோஸ்மி அஜ்ஞோஸ்மியென்கிற ப்ரதீதியில் விரோதமின்னியில் ஸ்வரூபத்தாலே பாவரூபாஜ்ஞாநம் தோன்றுகிறதென்று சொல்லுகிறதும் அஜ்ஞோஸ்மியென்கிற ப்ரதீதியில் ஜ்ஞாநவிரோதியாகஸ்வரூபத்தாலே அஜ்ஞாநம் தோன்றுகிறபடியால் நிரஸிக்கப்பட்டது. பின்னையும் ஸ்வாநுபவரூபமான ப்ரஹ்மம் அஜ்ஞாநத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கமாட்டாது. அஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரஹ்மம் திரோஹிதமாகில் அஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரரூபம் திரோதாநம், திரோதாநரூபம் அஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் என்று அந்யோந்யாச்ரயதோஷம் வரும்.

அதஶ்ச, அஜ்ஞாநத்தில் ப்ரமாணமாகச் சொன்ன அநுமாநத்தினுடைய தூஷணங்கள் । அப்ரகாஶிதார்த்த ப்ரகாஶகத்வமாவது, ஜ்ஞாநப்ராகபாவமா? ஜ்ஞாநகாரணபாவமா? அல்லது, காரணாந்தர ப்ராகபாவமா? யத்வா, ஜ்ஞாநஸம்ஸ்காராத்யமா? என்று, ஸாத்யவிகல்பங்களைச் சொல்லி அதில் முந்தினதான ஜ்ஞாநப்ராகபாவபக்ஷத்தில் ப்ரதீப த்ருஷ்டாந்தம், ஸாதநவிகலமென்னும் ஜ்ஞாநகாரணபாவபக்ஷத்தில் பக்ஷ ஹேதுவாக்யப்ரபா ஸித்தியென்னும் பக்ஷம்தோறும் தூஷணங்கள்; ப்ரதீப த்ருஷ்டாந்தத்துக்கு ஸாத்யவிகலத்வாதி தோஷப்ரஸங்கம், அஜ்ஞாநமாகில் ஜ்ஞாநத்தை ஆச்ரயிக்கக்கூடாது, ஜ்ஞாநத்தை ஆவரணம் பண்ணக்கூடாது, ஜ்ஞேயத்தை ஆவரியாவிடில் ஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்திக்கக்கூடாது. என்று அஜ்ஞாநத்தை பக்ஷீகரித்து மூன்று ப்ரஸங்கம், ப்ரஹ்மத்தை பக்ஷீகரித்து மூன்று ப்ரஸங்கம், ததாஹி, ப்ரஹ்மம் அஜ்ஞாநாச்ரயமாகில் ஜ்ஞாதாவாக ப்ரஸங்கிக்கும், அஜ்ஞாநத்தாலே ஆவ்ருதமாகில் ஜ்ஞேயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் ஜ்ஞாநநிவர்த்யமான அஜ்ஞாநத்துக்கு ஆச்ரயமாகிலும் ஜ்ஞேயமாக ப்ரஸங்கிக்குமென்று மூன்றுக்கும் ஸப்ரதிபக்ஷத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே விவாதாத்யாஸிதம் ப்ரமாணஜ்ஞாநம், ஸ்வப்ராகபாவவ்யதிரிக்த ஸ்வவிஷயாவரணஸ்வநிவர்த்ய ஸ்வதேஶகத வஸ்த்வந்தரபூர்வகமென்கிறவிடத்தில் அநாபாஸத்துக்கும் ஸ்வப்ராகபாவவ்யதிரிக்த பாஸத்துக்கும் வையர்த்ய ப்ரஸங்கஶ்ச ॥

அயுக்தி விஶேஷ: ॥

ப்ரத்யக்ஷத்தில் அஜ்ஞாநம் பாவரூபமென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. லிங்காதத்திலும் அபாவங்கள் பாவாதாரரூபங்களாகையாலே, அஜ்ஞாநம் பாவாதாரரூபம்தான் ஆகையால் பாவரூபாஜ்ஞாந ஸம்ஸம் விரோதமென்கிற சோத்யத்துக்கு பரிஹாரம், ப்ராபாகராதிகளால் ஜ்ஞாநாபாவாத்மகமான அஜ்ஞாநம் பாவரூபமென்று ஸாதிக்கப்படுமாகில் விரோதமில்லை.

ஜ்ஞாநாஶ்ரயாதிரிக்தமான அஜ்ஞாநம் யெப்படி ஆஶ்ரயமாமென்றால் நித்யமான யதார்த்தஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரமாணஸாபேக்ஷ வேத்யமான விஷயாதி ஸாபேக்ஷ உண்டோ அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ப்ரவ்ருத்திஸாபேக்ஷயே ஜ்ஞாநஸ்வாஶ்ரயாதி ஸாபேக்ஷ்யம், ப்ரத்யக்ஷாதிகளாலே யிப்படி ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை, கிஞ்ச ஜ்ஞாநஸ்வாஶ்ரயாதிரிக்தமாயும் ஸதஸதநிர்வசநீயமாயும் ஜகத்காரணத்வ ப்ரஸங்காதிரேகவிஶிஷ்டமான அஜ்ஞாநம் ஸாதிக்கப்படுகிறது। ஆகையால் விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யம் ॥

அத அநிர்வசநீயாஜ்ஞாநமுண்டாகிறது என்கிற பக்ஷம் தூஷணம்। அவ்யாப்தி, அதிவ்யாப்தி, அஸம்பவ்யாப்தி, அஸம்பவவ்யாப்தி இந்தலக்ஷணங்களிலே அதிவ்யாப்திக்கு ப்ரஸங்கம் ப்ரஸம்பந்தம்। அவ்யாப்தியோடேகூடின யதார்த்தவ்யாப்தியே ஶ்ரீபாஷ்யகாரர்களுக்கு திருவுள்ளமென்று ப்ரஸம்பந்தம்। அதற்கு த்ருஷ்டாந்த ஶ்ருதிப்ரமாணங்கள் ப்ரமாணங்கள் ஶக்தியில் ரஜதாம்ஶமுண்டென்று நிஶ்சயம் ப்ரஸம்பந்தம் ஸர்வாந்தர்யாமிகளுக்கு யதார்த்தஸம்பந்தம்। வீதஶங்கா, ஜலாகாஶம், ரக்தஸ்படிகம், தீவிகாஜலம், ஸ்வாதவக்ரம், தர்பணதலம், நிஜஹா: இதுகளுக்கு யதார்த்தஸம்பந்தம்। இவம்ஜ்ஞாநத்துக்கு நேத்ர வ்ருத்தியானது ஸம்ஸர்க்கவிஷயத்தாலே அவகாரமாய் ப்ரவ்ருத்தித்து தேஶகதம் இதம், ஸர்வம் ஹி தஸ்மாத் ஸர்வம் ஹா தி யென்கிற பங்க்தியால் அவ்யாப்திஸம்பந்த யதார்த்தவ்யாப்திஸம்பந்தம், அதர்வேத ப்ரதிவாக்யங்களாலே ஶுக்தௌ ரஜதத்வ ப்ரதிகளான ஸர்வஸூத்ரங்களிலேயும் ஸர்வவிதி ஶக்தி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஸூத்ரமான ஸகலநிர்வாஹத்தாலே யதார்த்தஸம்பந்தம்। ஶ்ருதிகளாலே அநிர்வசநீயாஜ்ஞாந விஶிஷ்டாவஸநம்। அநாதி ஸம்ஸாரம் ப்ரஹ்ம நஸத்தந்நாஸதுச்யதே, யென்கிற கீதாவசநம் யெப்படி ஸதஸதநிர்வசநீயாஜ்ஞாந பரமன்றே, அப்படியே, நாஸதாஸீந்நோஸதாஸீத்ததாநீந்தத்யாதி ஶ்ருதியும் ஸதஸதநிர்வசநீயாஜ்ஞாந பரமென்று ஸம்ப்ரதாயம்,

ஸோபாநபங்க்திம் விதித்வாதித்யாதி ச்ருதிகளில் ஸோபாநபூர்வகம் விசித்ராஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிஹேதுவான பந்தநத்தைச் சொல்லுகிறது. ந தாவதித்யாஜ்ஞாநத்தை । இதிஹாஸபுராணங்களிலேயும் பஹுஜ்ஞாநம் தோன்றவில்லை, யதஸ்து யதாஸ்து விசிஷ்டஜ்ஞாநம் யதாவஸ்த்வவஸ்த்வித்யர்த்தம், இத்யாதிஸ்லோகங்களில் ஸ்வஸ்திநாஸ்திஸத்யாஸத்யாதி பதங்கள் விதிவித்துக்களை சொல்லுகிறதுகள்। ந தாவ ஜகந்நித்யாபேத்தை । ஜ்ஞாநஸ்வரூபோ ஹரிஸ்வாது। யதாதா ஸர்வம்। ஸர்வஸ்மிந், ஸர்வீயடக்ஷம், ஸ்வாதந்த்ர்யாஸ்வா, தஸ்மாந்விஜ்ஞாநமேகம், விஜ்ஞாநமேகம். ஜ்ஞாநம் விசேஷம், யஜ்ஞ: ஸர்வம், யதேவ தஜ்ஜநமநஸம் யோகமேகம் என்கிற ஸ்லோகங்களுக்கு, ஸத்யவத்த்வம், ஸ்வஸ்திநாஸ்த்யாதி ஸபாத்யமான விதிவித்துக்களுக்கு வாஸ்தவசரீரகம்। விநாசத்தை உடையது நாஸ்திசப்தத்துக்கும் ஸத்யபதங்களுக்கும் ஸத்யம், நித்யமானதென் ஸ்வஸ்திஸத்யபதங்களுக்கு ஸத்யம் ।

நிவர்த்யஜ்ஞாநஸ்வரூபம் ॥

நிவர்த்யசேஷபந்தாநேகத்வ விஜ்ஞாநம் ஸத்யேஷ்டத்துக்கு நிவர்த்யமென்று தத்வமஸி, ஸயச்சாயம்’ இத்யாதிச்ருதிகள் சொல்லுகிறது யென்று சங்கரர் சொன்னது கூடாது. வேதாந்தேகம் பரஸ்பரம் விரோதம், ப்ருதக்த்வாதிச்ருதிசங்கங்களுக்கு விரோதம் வருமாகையாலே। தத்வமஸி என்கிறவிடத்தில் தத்பதம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்டமான ப்ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வம் பதம், அசித்தோடே கூடின ஜீவனை சரீரமாக உடைய ப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகிறது, இப்படி ஸத்யம் சொன்னால் ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யம், தத்வம் பதங்கள் நிவர்த்யசேஷ ப்ரஹ்மபரமானால் லக்ஷணாதோஷம் ஸ்வேதகேது ப்ரஹ்மஸ்வாத்யாத்மகத்வத்துக்கு விரோதம்வரும். ஏகவிஜ்ஞாநத்தாலே ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞைக்கு விரோதம், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸதோஷத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். தத்வமென்ற ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவத்வத்தை போதிக்கிறதென்று சொன்ன, போதயாஸாமாநாதிகரண்ய

காரணத்வத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், ம்ருத்பிண்டாதிகம் ஸத்யமென்று ஜகத்துக்கு விதிக்கப்பட்ட ப்ரஹ்மாத்மகத்வத்தை தத்த்வமஸியென்று ச்வேதகேது ப்ரகரணவிசேஷத்திலே உபஸம்ஹரிக்கிறது. தேஹவாசகங்களான தேவாதிசப்தங்கள் தேஹவிசிஷ்ட ஜீவனை சொல்லுகிறாப்போலே ப்ருதிவ்யாதிகளான சப்தங்கள் அந்த ஜகத்துக்கு சரீரியான ப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகிறது। இந்த அர்த்தம் அம்சோ நாநா வ்யபதேசாத் என்கிற அதிகரணத்திலே விவக்ஷிதம், ஔபாதிகபேதாபேத வாதீ பாஸ்கர: । ஸ்வாபாவிகபேதாபேத வாதீ யாதவ: । ஸ்வநிஷ்டபேத வாதீ தார்கிக: இவர்களுடைய மதத்துக்கு அநுபபத்திகள் । கோத்வாதிஜாதிகளும் சௌக்ல்யாதிகுணங்களும் வ்யக்திகளுக்கும் கடாதித்ரவ்யங்களுக்கும் ப்ரகாரமாயிருக்கும்போலே தேவாதிதேஹங்கள் ஜீவர்களுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கும் அப்படியே சிதசிதாத்மகமான ஜகத்தும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரகாரமாகையாலே ஜகதாதி சப்தத்துக்கு ப்ரஹ்மத்திலே பர்யவஸாநமாகையாலே ஸர்வத்ர அநுகதமான அப்ருதக்ஸித்த ப்ரகாரத்வமே ஐக்ய ப்ரத்யயநிர்வாஹ ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம், தண்டிகுண்டலீத்யாதிகளில் ப்ருதக்ஸித்தமான தண்டாதிகள் மநுஷ்யனுக்கு ப்ரகாரமாகிறபோது, ஐக்ய ப்ரத்யயத்தை அபேக்ஷிக்கும் । அப்ருதக்ஸித்த த்ரவ்யங்களுக்கு ஐக்யாபேக்ஷை இல்லை.

ப்ரளயதசையில் சிதசித்துக்களுக்கும் லயம் சொல்லுகையாலே அப்போது தேஹாத்மபாவமில்லாமையாலே ஸ்ருஷ்டிவைகல்யமே ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநமித்யாதிசங்கைகளை பரிஹரிக்கைக்காக உதாஹரணங்களை தர்சிப்பித்து அருளிச்செய்கிறார் ஸதேவஸோம்யேத்யாதிநா.

ஸாவிபாகஸூக்ஷ்மாவஸ்தைக்கு உபயோகியான ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டஸ்தூலாவஸ்தையை உடைத்தாயிருக்கையே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதானகாரணத்வம் । ஸூக்ஷ்மாவஸ்தமான ஜகத்துக்கு அந்தர்யாமியாயிருந்து நியமிக்கை ப்ரஹ்மத்துக்கு கார்யத்வம்। ஸம்ஸாரவிகாராதிதோஷங்கள் சிதசித்கதங்கள்। நிமித்த

ணஶ்ருதிகள் ஹேயகுணங்களையில்லையென்றுசொல்லுகின்றன ஸகுணஶ்ருதிகள் கல்யாணகுணங்களைசொல்லுகின்றன। இப்படிச்சொன்னால் பேதஶ்ருதிகளுக்கு ஸ்வாரஸ்யம்। ஶங்கரன் சொன்ன அர்த்தம் பேதஶ்ருதிவிரோதம்। காண்டத்ரயம் இப்படிச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வேதிகஸ்ருஷ்டாணுவ உபோத்பலம்। ஜ்ஞேயபாகம் ஒன்று। கர்மஜ்ஞேயபோபாஸ்யபாகங்களிரண்டு। ஸாம்க்ய பாகங்களிரண்டு। ஸாம்க்யாஜ்ஞேயபாகமொன்று ஆக ஷட்பாகங்கள்। யதாஜ்ஞேயயோஷாகவாலு ஜத்யாதிகளான உபநிஷத்வாக்யங்களாலே ஸித்தங்கள்। யதேவம் ‹ வித்யாநுஷ்டிதோபாஸ்யம் பவதி, யதேவம் விதாநதோபாஸ்யம் பவதி, என்கிற வாக்யத்தாலே உபாஸ்யத்திலே மூன்றுபாகம்। ஷட்ஜ்ஞேயோபாஸ்யத்தி யில் மூன்றுபாகங்கள் என்றுசொல்லி। உபாஸ்யஷட்ஜ்ஞேயோபாஸ்யம் ஸ்வரூபகாலோபஜேத। என்கிற வாக்யத்தாலே ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாதநமாக விதிக்கப்படுகிறது।

அப்படியே சில ஶ்ருதிகள் ஜீவஜீவேஶ்வரர்களை ஐக்யமாக சொல்லுகிறதுகள். சிலஶ்ருதிகள் ஜீவித்துக்களை ஶரீரமாகவும் ப்ரஹ்மத்தைஶரீரியாகவும், சொல்லுகிறதுகள். சிலஶ்ருதிகள் ஸர்வசேதநாசேதநவிஶிஷ்டப்ரஹ்மமே, ஜகத்துக்கு கார்யமாயும் உபாதாநகாரணமாயு மிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறதுகள் என்று நிஷ்கர்ஷம்।

அத நிவ்ருத்த்யநுபபத்தி:

ஐக்யஜ்ஞாநத்தாலே ஶாஸ்த்ரஸித்தமான பந்தத்தினுடைய நிவ்ருத்திகூடாது. ஸம்ஸாரபந்தம் ஸத்யமாக ப்ரமாணஸித்தம் ஐக்யஜ்ஞாநத்தாலே பந்தநிவ்ருத்தியே ஸம்பவிக்கும் ஶங்கரபக்ஷத்தியாலே பந்தம் நிவர்த்திக்குமென்று பேதஶ்ருதிஸித்தம், ஐக்யஜ்ஞாநத்துக்கு ஜ்ஞாதாகூடாது. ஒரு ஜ்ஞாநமென்றால் அதுக்கு ஜ்ஞாதாவென்றும் ஜ்ஞேயம், விஷயம், அதினுடைய ஜ்ஞாநம் ஆக மூன்றுருபமாயிருக்கும், இது என்னுடையமதத்தில்கூடாது. ஆகையால் அத்வைதஜ்ஞாநமே நிஷ்ப்ரயோஜநம், ஸாவகாஶம்।

ஆகையால் நிஷ்ப்ரகாரக ப்ரஹ்ம விஷயகஜ்ஞாநத்துக்கு அப்ரமாணமூலகத்வ ரூபமான நீ சொன்ன அஸ்வாரஸ்யம் இல்லாமையாலே ஸவிசேஷத்துக்கு அநுகூலமான அர்த்தத்தினுடைய அபாவமே பக்ஷவிவாதத்துக்கு ஸமர்த்தமென்று கருத்து ॥

இப்படி ஸூத்ராக்ஷரங்களுக்கு ஸ்வாரஸ்யமான யோஜனை யை நிரஸித்து இனிமேல் ஸூத்ரகாரருடைய தாத்பர்ய ஸாரத்தை சொல்லுகைக்காக ஸ்வாபிப்ராயமான ஜீவாந்தர்யாமியினு டைய ஶங்கையை உபந்யஸிக்கிறார் । தத்ரேத்யாதிநா । தத்ர ஸகாரணஸ்ய ப்ரபஞ்சஸ்ய ஸத்யத்வே ஸித்தே ஸதிதத்யம் । ந வேத்யாதி ஹாநேதஶ்ச । நாஸீதித்யாதி ப்ரளயோக்தேஶ்ச । ந ஸஸாரீத்யாதி த்ருஷ்டாந்தோக்தேஶ்ச । காரணேத்யாதி ஸாஸ்த்ரோக்தேஶ்ச । ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம இத்யாதிபதங்கள் விஶேஷ்யமாத்ரமான ப்ரஹ்மத்தை போதிக்க ஸமர்த்தமல்லா மையாலே குணாத்யநேகஸம்பந்தம் விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரூபமாக ப்ரதீதிரூபமான வி ஶிஷ்டத்தை விஷயமாகுமென்று ஸித்தாந்தி சொன்னான் ।

இத்தை நிரஸிக்கிறார் । அத்ராபியுக்த இத்யாதிநா । பாமரர்களுக்கு ஸம்பாதநேத்யாதி ஸாமாந்யஜ்ஞாந முண்டா யிருக்கிறது । உன்னுடைய பக்ஷத்தில் கூடாதொழியும் ஸர்வ பதங்களும்காரணமானாலும் ப்ரஹ்மாவாஸீதென்று ப்ரஹ்மா வாஸந ஜந்யமான ஸமுதாய ரூபகார்யத்துக்கு ஸம மான ப்ரஹ்மப்ரஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாந்தங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கூடும் ।

அத ஸித்தாந்தி சொன்ன கார்யத்தை தூஷிக்கிறார் । ஸத்ஸம்பந்த ஹாவீத்யாதிகளாலே । பக்ஷவிவாதத்துக்கு விஶிஷ்ட ஜோதநவிஷயை உபஸம்ஹரிக்கிறார் । அத ஏவ அத: ஸ்வ பக்ஷவில் பதங்களுக்கு ப்ரவ்ருத்தியில்லாமையாலே கார்யபர ஜேவல் ஸமாநமான ப்ரஹ்மப்ரதீதி இல்லாமையாலே குண ஸம்பந்தராஹித்யவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரூப

ஸமாஸாத் ப்ரதீத்யர்த்தபேதாத் விவக்ஷையாலே ப்ரஹ்மவிசாரஶாஸ்த்ரத்தில் விரோதமில்லை.

ஶாஸ்த்ராரம்பத்தில் ஸங்கதிகள்

வேதாந்தவிசார ரூபமாகையாலே ஶாஸ்த்ரஸங்கதி: வேதாந்தார்த்தவிசார ரூபமாகையாலே காண்டஸங்கதி: இந்த ஶாஸ்த்ரம் நாலு அத்யாயரூபம், முதலத்யாயத்தில் காரணத்வமும் இரண்டாவதில் அபாத்யத்வமும் மூன்றாவதில் உபாயத்வமும் நான்காவதில் உபேயத்வமும் சொல்லப்படுகிறது ப்ரதம த்விகத்தில் ஸித்தமான ப்ரஹ்மமும் இரண்டாவது த்விகத்தில் ஸாத்யமான ப்ரஹ்மோபாஸநமும் அதற்குப் பலமான ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் சொல்லப்படுகிறது. கிஞ்ச த்விதீயத்விகத்தில் ப்ரஹ்மமே ஸ்வப்ராப்திக்கு ஸாதநமென்று சொல்லப்படுகிறது। இந்த ஶாஸ்த்ர அத்யாயத்துக்கு நான்கு பாதமாகையாலே பதினாறு பாதத்தோடே கூடியது ।

தத்ராத்யே த்ர்யந்தஜங்க்யாவிஶுத்த விஶுத்த ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜீவாதி பாவ: பஶ்யாந் ஸூத்ராத்யைர் நிகமஶிரஸி கதோக்தி: காரணத்வாத் ப்ரஹ்மோத்யாதேஷ்டா: । ஶேஷாஶேஷாதேஷ்டௌ த்ருதீயே ஸஹஸ்ரஶீர்ஷோபாஸ்தி ஸம்ப்ராப்திமார்க்கோபாஸநாரோஹ ப்ரஹ்மோபாஸ ஶீர்ஷ ஸாரணீமாத்ர ஜ்ஞேயே ஶ்ருதிதாஸ்தி । (௧-௧௭)

ஸங்க்ஷேப: ।

முதல் நாலுபாதத்திலும் க்ரமமாக அஸ்பஷ்டாவிஶதமாயும், அவிஶதமாயும், விஶதமாயும் ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயுமிருக்கிற ஜீவலிங்கபாதங்களான வேதாந்தவாக்யங்களை விசாரித்து ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணவிஶிஷ்டமான காரணம் ப்ரஹ்மமென்று ஸாதிக்கப்பட்டது. அஞ்சாவது பாதத்தில் ஸாங்க்யாதிஸ்ம்ருதிவிரோதமான தோஷபரிஹாரம் । ஆறாவதுபாதத்தில் ஸாங்க்யாதிபக்ஷநிராஸம் । ஏழாவதுபாதத்தில் ஆகாஶாதித்ரவ்யங்களுக்கு ஸ்வரூபாந்யதாபாவத்தாலே கார்யத்வம் । ஜீவாத்மாக்களுக்கு ஸ்வபாவாந்யதாபாவ

ரூபஜ்ஞாநஸாத்யவிகாரஹாரத்தாலே காரணத்வம் எட்டா
வதிலே ஜீவோபகாரணங்களான இந்த்ரியாதிகளுக்கு உத்பத்தி
சொல்லப்பட்டது । ஒன்பதாவது பாதத்தில் வைராக்யஸித்திக்
காக ஸம்ஸாரதோஷங்கள் । பத்தாவதில் ப்ராப்யத்வேஷ
உண்டாவதற்காக ஸம்ஸாரனுக்கு நிரஸ்தஸமஸ்ததோஷகல்யாண
குணாகரத்வம், பதினொன்றில் பரபக்தி ஸாதநமும்
பன்னிரெண்டில் பக்திக்கு அங்கமாக ஸத்வித்யைகள் சொல்லப்படு
கிறது । பதின்மூன்றாவது பாதத்தில் உபாஸநஸ்வரூபநிரூபண
மும் அங்கோபாங்ககர்மாநுஷ்டானமும் விசாரிக்கப்படுகிறது । பதினா
லில் உத்க்ராந்தி । பதினைந்தில் கதி । கடைசியில் ப்ராப்தி
சொல்லப்படுகிறது । இப்படி பதினாறு பாதங்களுக்கு விஷயஸங்க
தி । இப்படியாகில் இந்த ஶாஸ்த்ரம் முழுவதும் எப்படி
ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாரூபமாகுமென்றால், ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபம்
நிரவதிகாதிஶயாநந்தஶக்திஸௌஶீல்யாதி
ரூபிதஜநகல்யாணகுணாகரம் ப்ரஹ்மதத்வம் । ஶேஷம் தத
ர்த்தம் ப்ரஹ்மாஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யம் மோக்ஷஸ்
ப்ரஹ்மாநந்தப்ராப்தி ஸாத்யத்வ ஸாதநம் வேத்யம் ॥ (௬-௧௧)

என்கிற ஸ்வரூபத்தாலே சொல்லப்பட்ட தத்வ
ஸ்வரூபவிஶிஷ்டமாக ப்ரஹ்மவேத்யமாகையாலே ஸர்வமும் ப்ரஹ்ம
ஜிஜ்ஞாஸாரூபமென்னபடி.

இதில் அதிகரணஸங்க்யை ௧௫௬. ஸூத்ரஸங்க்யை ௫௪௫.

இதில் முதல் பாதம் ௧௧ அதிகரணம்.

அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா । ஜந்மாத்யஸ்ய யத:
ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் । தத்து ஸமந்வயாத் । இந்த நாலு ஸூத்ரங்க
ளும் நாலு அதிகரணம் । இந்த நாலு அதிகரணமும் ஶாஸ்த்ரத்து
க்கு ஶாஸ்த்ராரம்பஸமர்த்தநத்தை பண்ணுகிறது. முக்யமான ரெண்
டதிகரணம் ஸித்தரூபமான ப்ரஹ்மத்தில் வ்யுத்பத்தியை உண்

யெண்ணுகிறது. பின் அதிகரணத்ரயத்தாலே ஶாஸ்த்ரமென்ன தஜ்ஜந்யாவாப்தியென்ன இந்தரெண்டுகளுக்கும் வைஷம்யாஶங்கை நிரஸிக்கப்பட்டது । அதிகரணமாவது,

விஷயம், ஸம்ஶயம், பூர்வபக்ஷம், ஸித்தாந்தம், ப்ரயோஜநம், இந்த அஞ்சுகளும் கூடியது । தத்ர ப்ரதமஸூத்ரத்துக்கு ப்ரஹ்மமீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரம் விஷயம் । அது ஆரம்பணீயமா அநாரம்பணீயமாவென்று ஸம்ஶயம் । அநாரம்பணீயமென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஆரம்பணீயமென்னு ஸித்தாந்தம் । ஶாஸ்த்ராரம்பஸமர்த்தநமும் விஷயவாக்யம் ।

பரீக்ஷ்ய லோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயாத், தத்விஜ்ஞாநார்த்தம் ஸ குருமேவாபிகச்சேத், ப்ரஹ்மவிசாரம் அப்ராப்தமாகையாலே அப்ராப்தப்ராபகமான அபூர்வவிதியென்னு । கிஞ்ச ஆசார்யோபதேஶபூர்வகமாகவே ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேணுமென்கிற நியமாம்ஶம் அப்ராப்தமாகையாலே அபிகச்சேதிதி நியமவிதி: ॥

ஸூ. அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா ।

அத அநந்தரம், வேதத்தினுடைய ஏகதேஶமான கர்மகாண்டாத்யயநவிசாராநந்தரமென்றபடி. அத: ப்ரஹ்மஜ்ஞாநரஹிதங்களான கர்மங்கள் அல்பாஸ்திரபலங்களாகையாலேயும் ப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் அநந்தஸ்திரபலமாகையாலும் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸை ப்ரஹ்மவிஷயகையான, ஶாரீரகமீமாம்ஸையென்னபடி, கர்தவ்யாயென்று ஒருவசநம் அத்யாஹர்தவ்யம், ப்ரஹ்மஶப்தத்தாலே அகிலஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநஶ்ரிய:பதி புருஷோத்தமன் சொல்லப்படுகிறான் । ப்ரஹ்மவிசாரகர்தவ்யதாஜ்ஞாநம் ஸூத்ரவிதேயம் ॥

யாதொரு ப்ரஹ்மம் ஜிஜ்ஞாஸ்யமாகச் சொல்லப்பட்டதோ, அதற்கு லக்ஷணமேதென்னில்—

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தப்ரகாசிகாயாம்

ஸூ. ஜந்மாத்யஸ்ய யத: ॥ ௨ ॥

இந்த ஸூத்ரத்தில் ஜிஜ்ஞாஸ்யத்வேந ப்ரஸக்தமான ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணம், சொல்லப்படுகிறது, ப்ருகுர்வை வாருணி: । யதோ வா இமாநி । தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தத்ப்ரஹ்மேத்யாதி । தைத்திரீயோபநிஷத்து யிந்த ஸூத்ரத்துக்கு விஷயம் ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணமாகலாமா । கூடாதாவென்று ஸம்சயம் । ஜந்மகாரணத்வ ஸ்திதிகாரணத்வ லயகாரணத்வ ரூபவிசேஷணங்கள் பஹுக்களாகையாலே, விசேஷணாநாம் வ்யாவர்த்தகத்வநியமத்தாலே ப்ரஹ்மபஹுத்வம் ப்ரஸஞ்ஜிக்கையாலே லக்ஷணங்களாக கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் । தேவதத்த: ச்யாமோ யுவா வென்கிற ப்ரதீதியில் தேவதத்தத்வ ச்யாமத்வயுவத்வாதிவிசேஷணங்கள் பஹுக்களாயிருக்க விசேஷ்யமான தேவதத்தன் ஏகனாயிருக்கிறப்போலே ப்ரஹ்மமும் ஏகமாயிருக்கையில் விரோதமில்லையென்று ஸித்தாந்தம் । ஜந்மாதி । அஸ்ய । யத: । இதி மூன்று பதம் । அஸ்ய விசித்ரமான ஜகத்துக்கு ஜந்மாதி ஜந்மஸ்திதிப்ரளயங்கள், யத: ஸர்வஜ்ஞஸர்வேச்வர நாராயண ருஷீத்யாதிச்ருதி ப்ரஸித்தனான யாதொரு ஸர்வேச்வரனிடத்தில் நின்றும் உண்டாகிறதோ அந்த ஸர்வேச்வரனே ப்ரஹ்மசப்தத்துக்கு வாச்யமென்று ஸூத்ரார்த்தம் । ச்ருதியில் யதஇதி பஞ்சமீவிபக்திக்கு அபாதாநத்வாதிரூபமான அநேகார்த்தங்களிருந்தபோதிலும் யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தி யென்கிற விடத்தில் ப்ரஹ்மத்தில் ஜகத்துக்கு லயம் சொல்லுவதால் லோகந்யாயமாக உபாதாநத்தில் லயிக்கவேண்டியதாகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாதாநகாரணத்வமும் ஸித்திக்கிறது, ப்ரஹ்மசப்தத்துக்கு யோகசக்த்யா வாச்யார்த்தம், ஹேயப்ரத்யநீகத்வவிசிஷ்டகல்யாணைகதாநத்வம் । ரூடிசக்த்யா வாச்யார்த்தம் ச்ரிய:பதித்வம், சாஸ்த்ரத்தில் ஜந்மாதிகாரணத்வத்தை விசேஷணமாகவும் உபலக்ஷணமாகவும், சொல்லியிருக்கிறது, லக்ஷ்யப்ரதீதிதோறும் விஷயமாக அநுவர்த்திக்கை விசேஷணத்வம் லக்ஷ்யப்ரதீதிதோறும் விஷயமாக யெது அநுவர்த்தியாமலிருக்கிறதோ அது

உபலக்ஷணமென்றும் விசேஷணோபலக்ஷணங்களிரண்டும் பரஸ்பரவிருத்தங்களாகையாலே அது எப்படிக்கூடுமென்னில் பரிஹாரம் விசேஷ்ய விசேஷணபாவத்தாலே பஹுவிதமாயிருப்பதால் ப்ரஹ்மம் ஏகமாகயிருந்தாலும் உபாஸ்யபேதத்தாலே உபாஸ்யம் பிந்நமாகையாலும் கூடும்.

அத்ர ந்யாயநிர்ணய: ॥

காரணத்வேந ஜகத்காரணப்ரஹ்மம் விசேஷ்யமாக ஸர்வவித்யைகளிலும் அநுவர்த்திக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் ஸத்வித்யையில் காரணத்வாதிகள் வேத்யாகாரங்களாய்க்கொண்டு உபாஸநவ்யக்திகள்தோறும் விஷயமாக அந்வயிப்பதனால் விசேஷணமாகிறது. தஹரோபாஸநத்திலோவென்றால் விசிஷ்டப்ரஹ்மப்ரதீதிவேளையில் அந்விதமாயும் தஹரோபாஸநவ்யக்திதோறும் விஷயமாக அந்வயியாதபடியாலேயும் இந்தஉபாஸநத்தில்காரணத்வமுபலக்ஷணமென்கிறது. அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்கள் தஹரவித்யையில் வேத்யாகாரங்களாகையாலே வ்யக்திவ்யக்திகள்தோறும் அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு விசேஷணமாகிறதென்று வித்யாபேதத்தாலே விஷயபேதம் ஸித்திக்கையால் ஶாஸ்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதநத்துக்கு விரோதமில்லையென்று கருத்து ॥

யதோவா இமாநீத்யாதிவாக்யம் ।

சேதநாசேதநாத்மகஸமஸ்தவஸ்துவிசிஷ்டப்ரபஞ்சகாரணபரம், ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யம் ஸத்யத்வாதிவிசிஷ்டஸஜாதீயவிஜாதீயவ்யாவ்ருத்தஸ்வரூபப்ரஹ்மபரம் । ஆகையால் இரண்டு லக்ஷணவாக்யங்களும் ஸமஞ்ஜஸங்கள்.

உபாதாநகாரணத்வ நிமித்தகாரணத்வாதிவிசிஷ்டமான ப்ரஹ்மம் ஜந்மாதிவாக்யப்ரதிபாத்யமென்று சொல்லப்பட்டது அது அயுக்தம் । எப்படியென்றால் ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸாதிகரணத்தாலே ஸித்திக்கையாலும் ஜிஜ்ஞாஸநமே யதிஷ்டப்ராப்திகாரணமாகையாலே ப்ரபஞ்சமாகையாலும் ஶ்ரவணாத்ஹி ஶாஸ்த்ரோபதேஶ: என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜிஜ்ஞாஸ்யமான ப்ரஹ்மத்தை உள்ளபடியே

உபாதா³நத்வவிஶிஷ்டமாகச்சொல்ல ஶாஸ்த்ரத்திற்கு ப்ராப³ல்யமில்லாத்தாலே அஸாத்⁴யமென்னபடி। ஆகையால் அநுமாநத்தை நிராகரித்து ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்கிறார்.

ஸூ॰ ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் ॥௩॥

க்ஷித்யாதி³கம், ஸகர்த்ருகம், கார்யத்வாத் க⁴டாதி³வத், அவிமதம் கார்யம், ஸர்வஜ்ஞகர்த்ருகம் கார்யத்வாத், யதே³வம், ததே³வம், யதா² க⁴ட:, என்று அநுமிதிவிஷயப்ரஸக்தமான ஶங்கையால், யதோ வா இமாநீதி வாக்யம், ப்³ரஹ்மத்தை உள்ளபடி அறிவிக்கமாட்டாது என்று பூர்வபக்ஷம், ஜக³த்துக்கு கார்யத்வமிருந்தபோதிலும் ஏககாலத்தில் ஏகபுருஷனாலே ஸர்வஜக³த்தும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதென்கிறதில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலே விஶ்வாமித்ராதி³களுக்குப்போலே ஜீவர்களுக்கே விசித்ரஸ்ருஷ்டிஸம்ப⁴விக்குமாகையால் ஜீவாதிரிக்தனையும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³விஶிஷ்டனையுமுள்ள ப்³ரஹ்மம் அநுமானத்தினால் ஸித்³தி⁴க்கமாட்டாது। ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமென்று ஸித்³தா⁴ந்தம்। ஸூத்ரார்த²:। ஶாஸ்த்ரம் யோநி: காரணம் ப்ரதிபாத³கம்। யஸ்ய தஸ்ய ப்³ரஹ்ம ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் ஹேது:। ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் அதினாலே ஶாஸ்த்ரத்தைத்தவிர அநுமாநாதி³களாலே யதா²வஸ்தி²தமாக அறியவொண்ணாமையாலே யதோ வா இமாநீதிவாக்யம் உபாதா³நகாரணத்வாதி³ விஶிஷ்டப்³ரஹ்மத்தை போ³தி⁴ப்பிக்கிறபடியால் ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகையால் ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் கூடலாம். ப்³ரஹ்மம் ப்ரமாணாந்தரகோ³சரமன்னியில் ஶாஸ்த்ரைகவேத்³யமாயிருந்தபோதிலும் ஶப்³த³த்துக்கு ஸித்³த⁴வஸ்துவில் போ³த⁴நஸாமர்த்²யமிருந்தபோதிலும் ப்ரவ்ருத்திஸாபேக்ஷதாஹேதுகையாகையாலே ஸாபேக்ஷப்ரயோஜநஜ்ஞாநாதீ⁴னையாகையாலும் ப்ரயோஜநமானது த்⁴யாநாநுஷ்டாநாதீ⁴நமாகையாலும் ஸித்³த⁴பரவாக்யத்துக்கு ப்ரயோஜநரஹித ஸாபேக்ஷே நிவ்ருத்தி த்⁴யாநாநுஷ்டாந விஷயத்தில் போ³த⁴நஸாமர்த்²யத்துக்கு ப்ரயோஜநபர்யவஸாயித்வமில்லை

யென்றும் அதனால வேதாந்தவாக்யத்துக்கு ஸித்தவஸ்துவில் தாத்பர்யம் கிடையாதென்னும் ஶங்கையை நிவர்த்திப்பிக்கிறார்

ஸூ. தத்து ஸமந்வயாத் ॥ ௪ ॥

யஜேத ஸ்வர்ககாமஃ இத்யாதிஶாஸ்த்ரங்கள் புருஷனுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளை போதிப்பிக்கையாலே அந்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்யம் கூடும் । ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு அவிஷயமான ப்ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யங்கள் போதிப்பிக்கமாட்டாமையாலே வேதாந்தார்த்தவிசாரரூபமான ஶாரீரகமீமாம்ஸையை ஆரம்பிக்கக்கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் ஸ்வர்கேஹ நியிமஸ்தி வாக்யங்கள் ஸித்தார்த்தங்களை போதிக்க காண்கையாலே நிரதிஶயாநந்தரூபமான பரப்ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞாநாதிவாக்யங்கள் போதிக்க ஶக்தங்களாகையால் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் கூடுமென்று ஸித்தாந்தம் ।

தத் । து । ஸமந்வயாத் । என்று மூன்று பதம். துஶப்தம் பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது. தத் ஶாஸ்த்ரப்ரமாணகத்வம் ஸம்பவிக்கும் । ஸமந்வயாத் ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம இத்யாதிவாக்யங்களுக்கு ஆநந்தரூபமென்ன ப்ரயோஜநரூபமான ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரதிபாதகத்வரூபமான ஸமந்வயம் கூடுமாகையாலே ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் கூடுமென்று ஸூத்ரார்த்தம் ॥

இப்படி நாலு அதிகரணத்தாலே ஶாஸ்த்ராரம்பத்தை ஸமர்த்தித்து ஈக்ஷதேர்நாஶப்தம்' இத்யாதிநா ப்ரஹ்மவிசாரத்தை ஆரம்பிக்கிறார் ஸூத்ரகாரர்.

ஸூ. ஈக்ஷதேர்நாஶப்தம் ॥ ௫ ॥

வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தில் பரமபுருஷார்த்தரூபதயா ப்ரதிபாதகத்வரூபஸமந்வயம் சொன்னதுகூடாது அபுருஷார்த்தரூபப்ரதாநாதிகளை காரணமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலேயென்று பூர்வாதிகரணார்த்தத்தை ஆக்ஷே

வித்து லக்ஷணத்ரயிகாரணம் ப்ரஹ்மமென்று ஸம்கதி. ஸதேவ ஸூத்ரத்தில் ஶ்வேதகேதூபாக்யானத்தை ஸதேவ ஸோம்யேதம் இத்யாதியான ஷஷ்டாத்யாயத்தில் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஜகத்காரணம் ஸாங்க்யாபிமதமாயும் அநாத்ரேயமாயும் ஸஹிதமாயு முள்ள ப்ரதானமோ, உக்த லக்ஷணமான பரப்ரஹ்மமோ என்று ஸம்ஶயம். ப்ரதானமென்று பூர்வபக்ஷம். அதஃ ஜகத்ஸ்ருஷ்டி வ்யாபாரமான ஸ்ருஷ்டிதமாய்ஸத்வரஜஸ்தமோமயமான ஜகத்துக்கு ஸாரூப்யமான ப்ரதானமே காரணமென்கை யுக்தமாகை யாலே ஜகத்விலக்ஷணனான பரமாத்மாவுக்கு காரணத்வமயுக்தமென்று. ப்ரதானம் ஜகத்காரணமென்பதில் ஜகத் ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸாதனகம் காரணத்வாத். யதாவத் । இதம் ஜகத் ஸகாரணிகம் ஜாதமாத்ரம் ஸவிகாரஸ்ருஷ்டி காரணத்வாத் । ஸத்த்வரஜஸ்தமோகுணவத்வாதிகளென்கிற அநாத்ரேயம் ஸாதகமென்று பூர்வபக்ஷம். பரமாத்மாவே ஜகத்காரணமாகில ஸர்வஜ்ஞத்வமான பரப்ரஹ்மஸ்வரூபனானவன், அவன் தானே ஸர்வஶக்தி விசிஷ்டவிஶேஷணகாரணமானாலும் ஸூக்ஷ்மசிதசித் விசிஷ்டவேஷத்தாலே காரணஸ்தித ஜகத் ப்ரஹ்மமாயிருக்கையாலே கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யம் கூடுகையாலே பரமாத்மாவின் ஸர்வஜ்ஞத்வமான ஜகத்காரணமென்று ஸித்தாந்தம் । ஸூத்ரார்த்தம் । அஶப்தம் । யாதொரு ப்ரதானத்தில் ஶப்தோக்தம் ப்ரமாணமில்லாமல் அநாத்ரேயமும் ப்ரமாணமோ । அது அஶப்தம் । ஸாங்க்யாபிமதமான ப்ரதானமென்னபடி । அந்த ப்ரதானம் ந ஸர்வஜ்ஞமான ஜகத்காரணமன்று । குதஃ ஈக்ஷதேஃ । தத் ஐக்ஷத பஹுஸ்யாமிதி வாக்யோக்தமான பஹுபவநஸங்கல்பரூபம் ஈக்ஷணம் அசேதநமான ப்ரதானத்துக்கு கூடாமையாலே ஸர்வஶக்தஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்ட பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரண மென்னபடி.

ஸூ. ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் ॥ ௩ ॥

ததைக்ஷத ॥ தா ஆப ஐக்ஷந்த । இத்யாதிவாக்யங்களில் சொன்ன ஈக்ஷணம் எப்படி. ஸமுத்ரசைதந்யரஹிதமான ஜலேக்ஷணாதிகமோ அப்படிப்போலவே.

'தத்தேஜ ஐக்ஷத பஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேய' என்கிறவிடத்திலும் ஈக்ஷணவ்யபதேஶம் ஸ்ருஷ்டிக்கு நியதபூர்வவ்யாபாரரூபமான முக்யேக்ஷணவாசகம், அமுக்யேக்ஷணவாசகமன்று. ஆகையால் ப்ரதாநமே ஜகத்காரணமிதி சேத், ந. அது கூடாது. குத:, ஆத்மஶப்தாத், 'ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா' என்று சேதநாசேதநரூபக்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கும் ஸச்சப்தவாச்யமாத்மாவென்று சொல்லுகையால் ப்ரதாநத்துக்கு ஸ்வாமித்வாதிரூபமான ஆத்மத்வம் கூடாதென்று கருத்து.

ஸூ. தந்நிஷ்டஸ்ய மோக்ஷோபதேஶாத் ॥ எ ॥

இதனாலேயும் ப்ரதாநம் ஸச்சப்தவாச்யமன்று. தந்நிஷ்டஸ்ய தத்த்வமஸியென்று அந்த ஸதாத்மாநுஸந்தாநநிஷ்டமுமுக்ஷுவுக்கு 'தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே' என்று ஶரீரபாதாநந்தரம் ப்ரஹ்மஸம்பத்திரூபமோக்ஷத்தை உபதேஶிக்கையாலே அசேதநமான ப்ரதாநம் காரணமானால் காரணமே த்யேயமானபடியினாலே தத்க்ரதுந்யாயத்தாலே த்யேயமே ப்ராப்யமானபடியால் தாதாத்ம்யாபத்திஹேதுவான அசித்ஸம்பத்தியே மோக்ஷமாக ப்ரஸங்கிக்கும். இது ப்ரதாநகாரணவாதிகளுக்கும் அநபிமதமென்று கருத்து.

ஸூ. ஹேயத்வாவசநாச்ச ॥ அ ॥

ப்ரதாநமே ஜகத்காரணமான ஸச்சப்தவாச்யமாகில் அப்போது முமுக்ஷுவான ஶ்வேதகேதுவுக்கு ப்ரதாநாத்மாநுஸந்தாநம் மோக்ஷவிரோதியாகையாலே ஹேயமென்று உபதேஶிக்கவேணும். அப்படிச்சொல்லாமையாலே ப்ரதாநம் காரணமன்று.

ஸூ. ப்ரதிஜ்ஞாவிரோதாத் ॥ கூ ॥

ப்ரதாநம் காரணமாகில் ப்ரதிஜ்ஞாவிரோதமும் வரும். அதாவது 'யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதம் பவதி' என்று உபக்ரமத்தில் காரணவிஜ்ஞாநத்தாலே கார்யவிஜ்ஞாநம் ப்ரதிஜ்ஞாதமாய்த்து. அந்த ப்ரதிஜ்ஞை ப்ரஹ்மம் ஸச்சப்தவாச்யமானால் கூடும்.

ப்ரதாநம் ஸர்வஜ்ஞமாகில் அதுக்கு சேதநப்ரவ்ருத்தி காரண
த்வம் கூடாமையாலே ஸ்ருஷ்டிஜநகஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்திர்த்து கூடாதே
ன்று கருத்து.

ஸூ. ஸ்வாப்யயாத் ॥ ௧௦ ॥

இத்தாலும் ப்ரதாநம் காரணமன்று. ஸதா ஸோம்ய ததா ஸம்பந்நோ பவதி ஸ்வமபீதோ பவதீத்யாதிகளாலே ஸர்வேஶ்வரனை ஜீவனை ஸத்திலே ப்ரவேஶநமென்று சொல்லுகிறது. ப்ரலயமாவது காரியத்துக்கு ஸ்வகாரணத்திலே லயம். ப்ரதாநத்துக்கு ஜீவம் ப்ரதி காரணத்வம் கூடாது. யத்ரைதத் புருஷ: ஸ்வபிதி என்கிறவிடத்திலே பரப்ரஹ்மஶப்தம் ஜாக்ரஜ்ஜீவஶரீரகப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகிறது. அந்தப்ரஹ்மம் ஸுஷுப்திகாலத்தில் நாமரூபாதி ஸம்பந்தத்தைவிட்டு கேவலஸர்வாபிமயமாகிற தென்று கருத்து.

ஸூ. கதிஸாமாந்யாத் ॥ ௧௧ ॥

ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் । தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:, ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், இத்யாதிகளான உபநிஷத்வாக்யங்களுக்கு யாதொரு கதியுண்டோ அந்த கதி 'ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்' இத்யாதி வாக்யத்துக்கும் ஸமாநமாகையாலே அந்த வாக்யங்களிலே பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்று நிஶ்சிதமாகையாலே பரப்ரஹ்மமே ஸர்வஜ்ஞமான காரணமென்று கருத்து.

ஸூ. ஶ்ருதத்வாச்ச ॥ ௧௨ ॥

இந்த ஸத்வித்யையிலேயும் ஸர்வஜ்ஞத்துக்கு ஶ்ருதத்வமுண்டு. நாமரூபவ்யாக்ரியா ஸங்கல்பம் ஸர்வஜ்ஞ:, ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், ஸதேவ ஸோம்ய, அநேந ஜீவேநாத்மநா அநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி, ஸ காரணம் கரணாதிபாதிப:, ந சாஸ்ய கஶ்சிஜ்ஜநிதா, ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், இத்யாதிவாக்யங்களில் சொல்லப்படுவதாலே பரப்ரஹ்மமே ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைக்கொண்டு ஜகதேககாரணமென்று ஸித்தம் ।

இந்த அதிகரணத்தில் பரமாத்மாவுக்கு முக்யேக்ஷணாதிகுணவிசிஷ்டவஸ்துவே முமுக்ஷுவுக்கு ஜிஜ்ஞாஸ்யமான ப்ரஹ்மமென்னு ஸ்தாபிக்கையாலே நிர்விசேஷப்ரஹ்மவாதம் நிரஸ்தமாய்த்து.

ஸி. ஆனந்தமயோऽப்யாஸாத் ॥ ௧௩ ॥

இப்படி முமுக்ஷுவுக்கு ஜிஜ்ஞாஸிதவ்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு முக்யேக்ஷணஶூந்யமான அசேதநத்தைக்காட்டிலும் வேறுபாடு சொல்லப்பட்டது ஈக்ஷத்யதிகரணத்தில். ஆனந்தமயாதிகரணத்திலோவென்னில் அந்த முக்யேக்ஷணம் ஸத்துக்கு இஷ்டமாகில் முக்யேக்ஷணாஶ்ரயனான ஜீவனே காரணமாகட்டும். அதவா ஸத்வித்யையில் அநேந ஜீவேந என்னும் தத்வமஸி என்னும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவப்ரஹ்மைக்யம் சொல்லுவதனாலும் பத்தமுக்தோபயாவஸ்தனான ஜீவனே காரணமாகட்டுமென்னு ஶங்கித்து ஸர்வஜ்ஞஸ்வபாவமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவவைலக்ஷண்யத்தை ஸாதியிருக்கிறார் என்று ஸங்கதி:.

தைத்திரீயத்தில் 'ஸ வா ஏஷ புருஷோऽந்நரஸமய:' இத்யாரப்ய 'தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்விஜ்ஞாநமயாதந்யோऽந்தர ஆத்மாऽऽநந்தமய' இத்யாதிவாக்யம் விஷயம். இந்த ஆனந்தமயம் பத்தமுக்தஜீவவிலக்ஷணனான பரமாத்மாவா, உத அந்த ஜீவனா என்னு ஸம்ஶயம். ஜீவனென்னு ஸாங்க்யனான பூர்வபக்ஷி சொல்லுகிறான்; 'தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா' என்னு ஆனந்தமயனுக்கு ஶாரீரத்வம் சொல்லுகையாலேயும் தத்வமஸி என்னு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஐக்யம் தோற்றுகையாலும். ஶாரீரத்வமாவது ஶரீரஸம்பந்தித்வம் அது ஜீவனுக்கே கூடும். இப்படி சொன்ன ஸாங்க்யனை ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவாதியான ஶங்கரன் ப்ரதிவாதியாக எதிர்த்தான். 'நநு ச ப்ரஹ்மபுச்சமித்யாதிநா' அவனை நிரஸிக்கிறான். ஸாங்க்யனை 'நைவம்' இத்யாதிநா அந்த ஸாங்க்யனை ஸித்தாந்தி நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆனந்தமயோऽப்யாஸாத் ।

ஆனந்தமய: பரமாத்மா, குத: அப்யாஸாத் । 'ஸைஷாऽऽநந்தஸ்ய மீமாம்ஸா பவதி' யென்று ஆரம்பித்து 'யதோ வாசோ நி-

வஸ்துத்வஜாத்யாதியாக ப்ரதிஷ்டாநம் தொடங்கி, ஸகலசேத தொத்தாக்ஷேத்ரத்தாலே நிரதிஶயமாக அநுபவிக்கப்படுகிற ஆநந்தம் பர்யந்தமாக ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரவிஶிஷ்டமான பரமேஶ்வரனே ஆத்மாவென்று ஸித்தம், இந்த அதிகரணத்தில் பூர்வபக்ஷஸித்தாந்தங்கள் இரண்டு ! ஶரீரபூதமும் தத்வமஸி ஸாமாநாதிகரண்யமும் ! அதில் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு அர்த்தம் நிர்வஹிக்கிறார் பகவத்பாஷ்யகாரர்! அநந்தரம் தத்வாதிகளுக்கு நிர்விஶேஷவஸ்துபரத்வத் தில்லை காரணவிஶேஷத்தையும் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் ஸாமாநாதிகரண்யமுள்ள வாக்யங்களையும் அந்யதைமாக வரு ணிச்செய்தார் ! அநந்தரம், ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு பிந்ந ப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் ஶப்தாநாம் ஏகஸ்மிந் அர்த்தே வ்ருத்திஸாமாநாதி கரண்யமிதி ஶாப்திகோக்த லக்ஷணத்தைக்கொண்டு விஶிஷ்டா த்வைதபரத்வத்தை ஸமர்த்தித்தருளினார் !

லக்ஷணத்துக்கு அர்த்தம்

ப்ரவ்ருத்திக்கு, நிமித்தம் ! ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம் ! ப்ரகாஶநா வ்ருத்தி: ப்ரவ்ருத்தி:, ஶப்தத்துக்கு அர்த்தத்திலே ப்ரவ்ருத்தியா வது, அர்த்தத்தை போதிப்பிக்கை ! அதிலும் விஶேஷணஸஹி தமான ப்ரதாநார்த்தத்தை போதிப்பிக்கைதான் ப்ரவ்ருத்தி ! அதுக்கு, நிமித்தம், ஆஶ்ரயம், நிமித்தமான ஆஶ்ரயமாவது விஶே ஷணபூதமான ஜாதிகுணாதிகள் ! அதுகளை சொல்லப்பட்ட ஶப்தங்களுக்கு, ஸந்நிஹிதமான ஏகவிஶேஷ்யத்தில் வ்ருத்தி: போயகஸ்வா, ததா ச, விஹிதங்களான விஶேஷணங்களை சொ ல்லப்பட்ட ஶப்தங்களுக்கு ததவிஶேஷணங்களுக்கு ஆஶ்ரய மான ஏக விஶேஷ்யபோயகத்வம், ஸாமாநாதிகரண்யமென் றபடி, அநந்தரம் ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிர்விஶேஷபர த்வத்தை நிரஸித்தருளினார் ! ஸூத்ரத்தில் பூர்வஸிம்ஹாவலோக நயிலிருக்கிற, காரணாதிகரணத்தினுடைய சேர்த்தியும், கார ணாதிகரணத்துக்கு, நிர்ஸூத்ரஸம்ஸாரக்கு சொன்ன அர்த்தநிர ஸநமும், அந்த காரணாதிகரணத்துக்கு ஸாதிகத பூர்வபக்

பக்ஷவிசேஷங்களையும் காட்டியருளினார் । அந்நமயம், ப்ராணமயம், மநோமயத்துக்கு விஜ்ஞாநமயம்போல ஸந்நிஹிதம், ஆநந்தமயம், ஜாக்ரதாத்யவஸ்தைகளையுடைய ஜீவர்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷாதிகள் போலே ஶரீராதிகளுக்கு ஶரீரியாயிருக்கை த்தை ஸமர்த்தித்தருளினார் । இப்படி ஸாமாநாதிகரண்ய ப்ரத்யயமான பூர்வபக்ஷஹேதுவை நிரஸித்து ஆநந்தமயம் ஶாரீரனான பரமாத்மாவென்று ஸ்வபக்ஷஹேதுவை ஸ்தாபித்தருளினார் । ஜீவாத்மா ஶரீரமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே பரமாத்மாவை, 'தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா' என்று சொல்லுகிறது । ஆகையாலே பரமாத்மாவே ஆநந்தமயனென்று ஸித்தம் ॥

ஸூ. விகாரஶப்தாந்நேதி சேந்ந ப்ராசுர்யாத் ॥௧௪॥

ஆநந்தமய ஶப்தத்தில் விகாரவாசியான மயட் ப்ரத்யயம் ஶ்ரவிக்கையாலே நிர்விகாரனான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஆநந்தவிகாரஸம்பந்தமில்லாமையாலே ஸ்வத ஆநந்தஸ்வரூபனான ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரதஶையிலே ஸம்ஸாரிகாவஸ்தையான து:க்கவிகாரமுண்டாகையாலே ஆநந்தமயன் ஜீவன்தான் । பரமாத்மா ஆநந்தமயனன்னு இதி சேந்ந ப்ராசுர்யாத் । அந்நமயோ யஜ்ஞ:, ஶகடமயீ யாத்ரா இத்யாதி ப்ராசுர்யார்த்தத்திலேயும் மயட் ப்ரயோகம் காண்கையாலே நிரதிஶயாநந்தயுக்தனை பரமாத்மாவே ஆநந்தமயன் । ஆனால் ஆநந்தம் ப்ரசுரமென்று சொன்னால் து:க்கம் அல்பமாயிருக்குமென்று ஸித்திக்கையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு து:க்கஸம்பந்தம் ப்ரஸங்கியாதோவென்னில் அது ப்ரஸங்கியாது ஸஹஸ்ரப்ரகாரந்து ஸம்பந்நென்றால் ப்ரகாஶாந்தரம் ஸித்தியாதாப்போலே அபஹதபாப்மா, விஶோக:, இத்யாதி ப்ரமாணஸித்தமான து:க்காபாவம் பரமாத்மாவுக்கு ப்ரஸங்கியாதென்று கருத்து.

ஸூ. தத்தேதுவ்யபதேஶாச்ச ॥௧௫॥

ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி யென்னு ஜீவர்களுடைய ஆநந்தத்துக்கு பரமாத்மாவே ஹேதுவென்று வ்யபதேஶிக்கையா

லே ஆநந்தமயத்வேந ஜீவனில்க்காட்டில் ஆநந்தமயனான பர ப்ரஹ்மத்துக்கு பேதம் ஸித்தமென்று ஸித்தம் ॥

ஸூ. மாந்த்ரவர்ணிகமேவ ச கீயதே ॥௧௬॥

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்மேதி மந்த்ரவர்ணங்களிலே சொல்லுகிற பரப்ரஹ்மமே அந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய: என்று சொல்லப்படுகிறது । ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரமென்று ப்ராஹ்மணவாக்யத்திலே ஜீவனுக்கு ப்ராப்யம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லி அந்த உபாஸ்ய ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தையே ததேஷாப்யுக்தா இத்யாதிகளான ப்ராஹ்மணவாக்யங்களாலேயும் மந்த்ரவர்ணவாக்யங்களாலேயும் சொல்லி அந்த ப்ரஹ்மமே ஆநந்தமயனென்று சொல்லுகையாலே ஜீவவிலக்ஷணன் ஆநந்தமயனென்று ஸித்தம் । இப்படி பரப்ரஹ்மத்துக்கு பத்தஜீவவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லி மேல் முக்தஜீவனில் காட்டில் வேறுபாடு சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. நேதரோऽநுபபத்தே: ॥௧௭॥

இதர: பரமாத்மாவில் காட்டிலும், இதரனான முக்தாத்மாவும் ந மாந்த்ரவர்ணிகமென்று । ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்மேதி மந்த்ரவர்ணத்தில் சொன்ன ப்ரஹ்மமன்றென்றபடி, குத:, அநுபபத்தே:, 'ஸோऽஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஸ்சிதா' என்று சொல்லப்பட்ட நிருபாதிகவிபஸ்சித்த்வம் முக்தனுக்கு கூடாமையாலே விவிதஸ்ருஷ்டிக்ஷமம் விபஸ்சித்த்வம் அதாவது நிருபாதிகஸார்வஜ்ஞ்யம், ஸோऽகாமயத பஹுஸ்யாமென்று வ்யாவ்ருத்தமான விபஸ்சித்த்வம் ஸர்வாவஸ்தையில் ப்ரஹ்மனை முக்தனுக்கு கூடாதென்று கருத்து ।

ஸூ. பேதவ்யபதேசாச்ச ॥ ௧௮ ॥

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத: இத்யாதிவாக்யங்களாலே அந்நமயப்ராணமய மநோமயங்களைக்காட்டிலும் வேறான விஜ்ஞாநமயனான ஜீவனில் காட்டிலும் விஜ்ஞாநமயாதந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய: யென்று பரமாத்மாவுக்கு பேதஞ்சொல்லுகையாலே மாந்த்ரவர்ணிகனான ஆநந்தமயன் ஜீவனன்றென்று ஸித்தம்

ஸூ. காமாச்ச நாநுமாநாபேக்ஷா ॥௧௯॥

காமாச்ச காமாதேவ பஹுஸ்யாமிதி ப்ரகாரேண ஸங்கல்பத்தாலே தானே விசித்ர ஜகத்ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்படுகிறது ; அநுமாநாபேக்ஷா ந அநுமாநம் ப்ரதானம் தத்கதஹேத்வாதிகளுக்கு ஶரீராவயவாவஶ்யமான ப்ரதானஸம்ஸர்க்காபேக்ஷை தேவாதிஸ்ருஷ்டியிலிருக்கிறாப்போலே பரமாத்மாவுக்கு காரணாநுமாநாபேக்ஷை சொல்லப்படவில்லை ; ஆகையால் ஜீவபின்ந ஆநந்தமய: ;

ஸூ. அஸ்மிந்நஸ்ய ச தத்யோகம் ஶாஸ்தி ॥௨௦॥

இந்த ஆநந்தமய ப்ரகரணவளவிலே, அஸ்ய இந்த ஜீவனுக்கு தத்யோகம் ஆநந்தஸம்பந்தத்தை ஶாஸ்தி ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறது, ரஸோ வை ஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி யென்று ஶாஸ்த்ரம் ; ஆகையால் பத்தஜீவவிலக்ஷணனான பரமபுருஷனே ஆநந்தமயனென்று கருத்து. தத்தேதுவ்யபதேஶாச்ச, என்கிற ஸூத்ரம் உபாஸநதஶையில் ஆநந்தப்ரதத்வத்தை சொல்லுகிறது ; அஸ்மிந்நஸ்யவென்கிற ஸூத்ரம் முக்திதஶையில் ஆநந்தாதிக்யத்தைசொல்லுகிறது ; ஆகையால் புநருக்தியில்லையென்று கருத்து.

ஸூ. அந்தஸ்தத்தர்மோபதேஶாத் ॥௨௧॥

யத்ருவிந்துவர்ண்யர்களான ஜீவர்களுக்கு காமாதேவ ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் அதிஶயிதாநந்தயோகமும் ஸர்வஸர்வோத்தமத்வாதிகளும் கூடாது. ததாபி விலக்ஷணவர்ண்யர்களான ஸூர்யசந்த்ர ப்ரஜாபதி ப்ருஹஸ்பதிகளுக்கு இந்த தர்மங்கள் ஸம்பவிக்கலாமென்னு ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கிஞ்ச இந்த அதிகரணத்தில் அந்தர்யாமித்வத்தாலே ஸ்தாநம் ஶரீராந்தர்பாவம் சொல்லப்படவில்லை ; அபி து பாணிபாதாக்ஷிகேஶாதிஹிரண்மயஶரீரஸம்பந்தியான புருஷன் சொல்லப்படுகிறான் ; அப்படிப்பட்ட புருஷன் ஜீவன் தானென்று பூர்வபக்ஷோத்தாநத்தாலே ஸங்கதி:.

ப்ரத்யுக்த காரணவாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மபரத்வ ப்ரதிபாத நம் இப்போது ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது। காரணவாக்யஸ்தமான ஸதாதி ஶப்த ப்ரதிபாத்யமானது ஸமஞ்ஜஸந்தான்। ததாபி ப்ரத்யக்ஷாதி காரண ஶேஷமாக நிரூபிக்கிறதில் விரோதமில்லை அது எப்படியென்றால் ஆநந்தவல்லியில் 'ஸயஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதித்யே ஸ ஏக' இத்யாநந்தமயனுக்கு ஆதித்ய ஸ்தாநாந்தர்யாமித்வம் சொல்லப்பட்டது। ஸாரீரகத்தில் சொன்ன ஆதித்யாந்தர்யாமியான புருஷனுக்கு கரசரணாதி விஶிஷ்ட தேஹஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே இரண்டிடத்திலும் ஒருவனை ப்ரதிபாதிக்கையாலே ஆநந்தமயனும் ஜீவந்தானென்கிற ஶங்காநிவ்ருத்திக்காக ப்ரத்யக்ஷாதி காரண ஶேஷமாக நிரூபிக்கிறாரென்னபடி।

தத்வேஷகமாவது தத்வ வேதாந்தாதிகள் ப்ரதிபாத்ய ஸத்வமென்னபடி। ஸதிகாரண ஹேதுவோவென்றால் உத்தரந்யாய விஷய ஸூசகமான உபநிஷத் ஹேதுத்தாலே வந்தது।

ஸாரீரகத்தில் ப்ரதமாத்யாயத்தில் ஷஷ்டகாண்டத்தில் ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருஶ்யத இத்யாதிவாக்யம் விஷயம் ய ஏஷோந்தரக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யத இத்யாதிவாக்கியமும் விஷயம்। இந்த அக்ஷ்யாதித்யாந்தர்வர்த்தியான புருஷன் புண்ய பாப நிமித்த ஶரீரத்தையுடைய ஆதித்யாதிஜீவவிஶேஷனோ। பரமாத்மாவோ ஸம்பாதாவாயென்று ஸம்ஶயம்। ஆதித்யாதி ஜீவவிஶேஷனென்று பூர்வபக்ஷம்। அத: ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு: ஹிரண்யகேஶ: என்று ஸாவயவ தேஹவான ஶரீர ஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே। அத: ப்ரஹ்மாதிகளுக்குள்ளே ஒரு சேதனன் புண்யபாபங்களைக்கொண்டு ஒவ்வொரு கல்பத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை பண்ணுகிறானென்று பூர்வபக்ஷம்। அதை நிராகரிக்கிறார்.

அந்தஸ்தத்தர்மோபதேஶாத்

அந்த: அக்ஷ்யந்தஸ்தனையும் ஆதித்யாந்தஸ்தனையும் சொல்லப்படுகிற புருஷன் ஜீவனைக்காட்டிலும் அந்யனான பரமாத்மா

தான் । கர்தா । தத்³தே⁴துவ்யபதே³சாச்ச । தத்³தே⁴துங்களாவன । ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாநஸித்³த⁴ங்களான பதா³ர்த்த²ங்கள்। அதுகளேதெனில் ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வேஶ்வரத்வ உசித ஐஶ்வர்யமான அவதார பாவங்களும் ... ஜோகா: ... த்ருஷ்டாந்தமான ஸகல லோக ஸ்வீகாரநியந்த்ருத்வாதிகம்। ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஶாண்டி³ல்யவித்³யை ... த்ருஷ்டமான ... தி³வ்யமங்க³ளவிக்³ரஹ ஸௌந்த³ர்யா தி³களான கு³ணங்கள் உபதே³ஶிக்கப்படுகையாலே ஜீவவிலக்ஷணனான ஸ்ரீய:பதியே ஶ்ருதித்ருஷ்டனாகவுக்கிறானென்று। இந்த ஶ்ருதியில் சொல்லப்படுகிற ஶரீரம் கர்மநிமித்தமான தே³ஹ ஶரீரமன்று । ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்க தி³வ்யமங்க³ளவிக்³ரஹமென்று கருத்து । ஸதோவா ஜாயதே । ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்³ரஹ்ம । இத்யாதி³ வசனத்தாலே ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தா³நந்த³ ... ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி³கள் விஸிக்கிறப்போலே । விஷ்ணு: ஶ்ருதிகளுக்கு ஶ்ருதித்வமும் । அஜாயமானோ ப³ஹுதா⁴ விஜாயதே । அஜோபி ஸன்னவ்யயாத்மா । ஸம்ப⁴வாம்யாத்மமாயயா। இத்யாதி³ வசனத்தாலே ஶ்ருதிதாத்பர்ய ஸமஸ்தமான தி³வ்யமங்க³ளவிக்³ரஹ ஸத்³பா⁴வமும் தத்³தே⁴துவ்யபதே³சாத் என்கிற ஸூத்ரத்திலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம். ।

௧௯. ஹேதுவ்யபதே³ஶாச்ச ॥ ௨௨ ॥

ஆநந்த³மயனான இந்த பரமாத்மாவானவன், ஜீவ:, ஶ்ருதித்யாதி³ ஜீவர்களைக்காட்டிலும் மிகுந்து, கர்த:, ஹேதுவ்யபதே³ஶாச்ச । யஶ்ருதிஷ்டன் ஶ்ருதிதாத்மநோ பரோதி³தோ ... வேதா³ந்தவ்யாதி³த்ருஶ்ரீரம், ய ஶ்ருதித்வநோயமயதி, யஶ்ருதி திஷ்டந், யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம், யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம் இத்யாதி³ காரணவாக்யங்களாதி³ ஸகலஜீவர்களை, ஶரீரமாகக்காட்டி, நாராயணனை, ஆத்மாவாக வ்யபதே³ஶிப்பதால் ஜீவனைக்காட்டிலும் பரமாத்மா அந்யனென்று ஸித்³த⁴ம்

இப்படி, யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யென்கிற வாக்யத்தாலே ஜகத்காரணம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ப்ரஹ்மம், ஏதென்னு விசேஷாகாங்க்ஷை பிறந்தால் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத், இத்யாதிவாக்யங்களாலே ஸாமாந்யங்களான ஸத் ப்ரஹ்மாதிசப்தங்களாலே, ஸத் ப்ரஹ்மாதிகள் காரணமாக நிர்திஷ்டமான அளவிலே,

ஶ்ருதிலிங்கவாக்யப்ரகரணஸ்தாநஸமாக்யாநாம் பாரதௌர்பல்யமர்த்தவிப்ரகர்ஷாத் யென்கிற ந்யாயத்தாலே, லிங்கத்தைக்காட்டிலும் ஶ்ருதியானது பலீயஸியாயிருந்தாலும் விசேஷலிங்கத்தை அபேக்ஷித்து [illegible]யாகையாலே விசேஷலிங்கங்கள் ப்ரதானாதிவ்யாவர்த்தகங்களாய்க்கொண்டு ப்ரபலங்களாகையாலே ஈக்ஷத்யதிகரணத்தில் ஈக்ஷணமென்ன, ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் ஆநந்தவிசேஷமென்ன, அந்தராதித்யவித்யையில் திவ்யமங்களவிக்ரஹமென்ன, ஸர்வ[illegible]மான விசேஷலிங்கங்களாலே ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞவைலக்ஷண்யம் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரூபிக்கப்பட்டது. அப்படி நிரூபித்தபோதிலும் உத்ஸர்கரீதியாக ஸாமாந்யஶ்ருதியை அபேக்ஷித்து விசேஷலிங்கத்துக்கு ப்ராபல்யமிருந்தபோதிலும் விசேஷஶ்ருதிக்கு விசேஷலிங்கத்தை அபேக்ஷித்து ப்ராபல்யமிருப்பதால் ‘ஸர்வாணி ஹ வா இமாநி பூதாந்யாகாசாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே’ இத்யாதிகளில் ஆகாசாதிவிசேஷசப்தங்களாலே சொல்லப்பட்ட ப்ரஸித்தாகாசப்ராணாதிகளே காரணப்ரஹ்மமென்கிற சங்கையைத்தள்ளி [illegible] யோகம், [illegible] இதி ந்யாயத்தாலே யோகசக்தியாலே ஆகாசாதிசப்தங்கள் பரப்ரஹ்மபரமென்னு ஸ்தாபிக்கிறார் மேலதிகரணங்களாலே

ஸூ. ஆகாசஸ்தல்லிங்காத் ॥௨௨॥

சாந்தோக்ய உத்கீதப்ரஸ்தாவத்தில் । அஸ்ய லோகஸ்ய கா கதிரிதி । ஆகாச இதி ஹோவாச । ஸர்வாணி ஹ வா

ஜாநி பூதாந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே । ஆகாஶம் ப்ரத்யஸ்தம் யந்தி ஆகாஶோ ஹ்யேவைப்யோ ஜ்யாயாந் ஆகாஶ: பராயணமிதி । இதில் ஆகாஶஶப்தத்தாலே பூதாகாஶம் சொல்லப்படுகிறதா, உக்த லக்ஷணமான பரப்ரஹ்மமென்னு ஸந்தேஹ: । ப்ரஸித்தாகாஶ இதி பூர்வ: பக்ஷ: । [illegible] லிங்கத்தை அபேக்ஷித்து விஶேஷஶ்ருதி பலிஷ்டையாகையாலும் ஆகாஶஶப்தத்துக்கு பூதாகாஶத்தில் ப்ரஸித்தியாலும் ஸர்வபூதாதி ஸாமாந்யஶப்தங்களும் ப்ரஸித்தாகாஶத்தைச்சொல்லுகிறபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஆகாஶஸ்தல்லிங்காத்.

ஆகாஶ: அசேதநமான ப்ரஸித்தாகாஶவிலக்ஷணனான பரப்ரஹ்மமே ஆகாஶஶப்தத்தாலே சொல்லப்படுகிறான் । குத: । தல்லிங்காத் । தஸ்ய பரப்ரஹ்மணோ லிங்காத் । நிகிலஜகதேககாரணத்வம் । ஸர்வஸ்மாஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் । பராயணத்வாதிலிங்கங்கள் பரப்ரஹ்மலிங்கங்களாக [illegible] । ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீதித்யாத்யுபநிஷத்துக்களிலே ப்ரஸித்தமாகசொல்லப்பட்டிருக்கிறதுகள். ஆகையால் ஸர்வாணி ஹ வா ஆகாஶாதே இதி போதவாக்யத்தியாலே பரப்ரஹ்மந்தானே ஆகாஶஶப்தாபிதேயன் । ஶ்ருதிலிங்கவிஶேஷ: யோகாத்ரூடிர்பலீயஸீ என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆகாஶஶப்தத்துக்கு ரூடிஶக்தி பலீயஸியாயிருந்தாலும் க்வசித்யோக: க்வசித்ரூடி: லிங்கம் பாதயதேயென்கிற ந்யாயத்தாலே யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத் என்கிற வாக்கியத்தில் ஆகாஶஶப்தத்துக்கு ஆஸமந்தாத்காஶதே யென்கிற யோகவ்யுத்பத்தி கண்டிருக்கையாலே இந்த யோகஶக்தியை ரூடிஶக்தி பாதிக்கமாட்டாதாகையால் பூர்வோக்தலக்ஷணாந்த விஶேஷவிதாதி ராதாங்க விஶேஷணத்தாலே ஸர்வபூதாதி ஸாமாந்யஶப்தங்களும் ஆகாஶாதிவிஶேஷஶப்தங்களும் நிகிலஜகத்காரணத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான பரப்ரஹ்மமே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னு திருவுள்ளம்.

௯. அத ஏவ ப்ராண: ॥௨௩॥

ஸாந்தோக்யே ப்ரஸ்தாவோபாஸநப்ரகரணே ப்ரஸ்தோதர்யா தேவதா ப்ரஸ்தாவமந்வாயத்தா இத்யாரப்ய ஸர்வாணி ஹ வா இமானி பூதானி ப்ராணமேவாபிஸம்விஶந்தீத்யாதிவாக்யம் விஷய:। இங்கு ப்ராணஶப்தமும் ஆகாஶஶப்தம்போலே ப்ரஸித்தப்ராண வ்யதிரிக்தனான பரமாத்மாவையே சொல்லுகிறது. அதஏவ இதி ஜகத்ப்ரவேஶநிர்கமனாதி ரூபமான பரமாத்மலிங்கத்தாலே தானேயென்னபடி। இந்த அதிகரணத்தில் ஸகலவேதங்களுக்கு ப்ராணாதிநஸ்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதி தர்ஶனத்தாலே ப்ரஸித்தப்ராணனுக்கு காரணத்வம் கூடுமென்னு அதிகாஶங்கா। ஶ்ருத்யாதிகளில் அதைக் காணாமையாலே ஸகல ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்னு பரிஹாரம்.

௰. ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதானாத் ॥௨௪॥

இனிமேல் காரணத்வத்துக்கு உபயோகமான நிரதிஶயதீப்தியோடேயும் ஸித்தகர்மாவாஸந கர்மஸம்பந்தராஹித்யத்தோடேயும் கூடின ஜ்யோதிஶ்ஶப்தாபிதேயமும் இந்த்ரப்ராணாதிஶப்தாபிதேயமும் பரஜ்யோதி: பரப்ரஹ்மாதிலக்ஷண பரமாத்மாவே யென்னு ஜ்யோதிரதிகரணத்தாலும் இந்த்ரப்ராணாதிகரணத்தாலும் ஸாதிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி.

கீழ இவ்விடத்தில் ஆகாஶாதி முன்னதிகரணங்களிலே ஆகாஶப்ராணாதி ஶ்ருதிப்ரத்யக்ஷகூடத்தாலே உபக்ரமவைருத்தாநமும் தத்ஸமாதானமும் என்னு ஸங்கதி ॥

ஸாந்தோக்யே த்ருதீயாத்யாயே காயத்ரீவித்யாநந்தரம் காயத்ரீஶப்தவாச்யவஸ்து ஜ்யோதிர்வாக்யத்தில் ஓதப்படுகிறது அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே விஶ்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷ்வநுத்தமேஷூத்தமேஷு லோகேஷ்விதம் வாவ தத்யதிதமஸ்மிந்நந்த: புருஷே ஜ்யோதிரிதி விஷயவாக்யம்। ஜ்யோதிஶ்ஶப்தநிர்திஷ்டமாயும் நிரதிஶயதீப்தியுக்தமாநவஸ்துவும் ப்ரஸித்தமான ஆதித்யாதி ஜ்யோதிஸ்ஸேயான காரணமன்றி

ப்ரஸித்தமோ । உக்தபரகாரணபூதமாய் ஸர்வஶக்தனான பரப்ரஹ்மமோ என்னு ஸம்ஶயம் । ப்ரஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸென்னு பூர்வபக்ஷம் । குத: । ஆகாஶப்ராணவாக்யங்களில் போலே இந்த வாக்யத்தில் நிகிலஜகதேககாரணத்வாதி பரமாத்மாஸாதாரணலிங்கங்கள் காணாமையாலே இதம் வாவ தத் யதிதமஸ்மிந்நந்த: புருஷே ஜ்யோதிரிதி கௌக்ஷேயஜ்யோதிஸ்ஸோடே இந்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு ஐக்யம் சொல்லுகையால் என்னபடி இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஜ்யோதிஶ்சரணாபிதாநாத் ॥

ஜ்யோதி: த்யுஸம்பந்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நிரதிஶயதீப்தியுக்தமான ஜ்யோதிஸ்ஸானது பரப்ரஹ்மந்தான் । குத: சரணாபிதாநாத் । பாதோ(அ)ஸ்ய ஸர்வா பூதாநி । த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி । இதி ஸர்வபூதங்களும் இந்த ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு ஒரு பாதமாயும் பரமவ்யோமத்திலே மூணு பாதமென்னும் சொல்லுகையாலே ப்ரஸித்தஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு அது கூடாமையாலே பரப்ரஹ்மமே ஜ்யோதிஶ்ஶப்தவாச்யனென்னு கருத்து ॥

இந்த த்யுஸம்பந்தியான பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை ஜாடராக்நிஶரீரகமாக உபாஸித்தால் ஆரோக்யாதிகம் ஸித்திக்குமென்கைக்காக கௌக்ஷேயஜ்யோதிஸ்ஸோடே ஐக்யோபதேஶம் பண்ணுகிறதென்னு திருவுள்ளம் ॥

சந்தோ(அ)பிதாநாந்நேதி சேந்ந ததா சேதோ(அ)ர்ப்பணநிகதாத் ததா ஹி தர்ஶநம் ॥௨௬॥

அத்ர யத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே என்கிற வாக்யத்துக்கு பூர்வமான வாக்யத்திலே காயத்ரீ வா இதம் ஸர்வம் இதி காயத்ரீயென்கிற சந்தஸ்ஸை சொல்லி அநந்தரம் ததேதத்ருசாப்யநூக்தம் என்னு தாவாநஸ்ய மஹிமா என்கிற ருக்குக்கும் காயத்ர்யாக்யசந்தஸ்ஸே விஷயமாகையாலே நாத்ர பரப்ரஹ்மாபிதாநமிதி சேந்ந । ததா சேதோ(அ)ர்ப்பணநிகதாத் । சேதஸ: அர்ப்பணம் சேதஸ்ஸாலே அநுஸந்திக்கை

யென்னபடி, ததா அப்படி அந்த காயத்ரியைப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாவித்ரியை அநுஸந்திக்கவேணுமென்னபடி । இதராஸ் । இப்படி நிஸ்சயிக்கிறபடியினாலே ஸர்வத்ர காயத்ரீ ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதிபாத்யத்வம் கூடாமையாலே ஸாவித்ரீ காயத்ரீ ஸ்வரூபமாக அநுஸந்திக்கவேணுமென்னு நிஸ்சயிக்கையாலே ஸாவித்ரீ காயத்ரீ ஸ்வாதந்த்ர்யம், ததாஹி ப்ரதிபாதநம், அப்படி ப்ரத்யக்ஷமான காயத்ரியும் ஸ்வதஸ் காணப்படுகிறது.

ஸந்த்யாவந்தநம்

ஸவிதா தேவதா, ஆதித்யநோ ப்ரஷ்டா । ஸத்யாவ ஸாஸதி । இப்படிப்பட்டதாக காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீ. ஸம்பந்தாதிவாதவ்யவஹாரோபபத்தேஸ்ச ॥௨௭॥

ஸம்பந்தவ்யதிரிக்தமங்களை நிர்தேசித்து ஸௌலப்ய தாத்பர்ய யென்கிற வ்யவஹாரத்துக்கு உபபத்திவரவேணுமானால் ஸவா இப்படி ஸாவித்ரீ காயத்ரீ ஸ்வாமியையமானால் தான் அந்த வ்யவஹாரத்துக்கு உபபத்திவரும் ஸம்பந்தவ்யதிரிக்த ஸ்வரூபங்களை என்கிற வாக்யத்துக்கு அர்த்தம் ।

ஸம்பந்தமாவது ப்ரத்யக்ஷம், வ்யதிரேகம், ஸ்வரூபமாவது கர்மாதிகஸாதநம் ப்ரத்யக்ஷம், ஸ்ருதாவுக்கு ஸ்ரீ கத்யாநுகூலமான வ்யவஹாரவிசேஷம் ॥

ஸ்ரீ. உபதேஸஹேதோரிதி சேந்நோபயஸ்மிந்நபி

விரோதாத் ॥௨௮

ப்ரத்யக்ஷவாக்யத்தில், ஸ்ரீ வாஸுதேவம் ஷஷ்டி யென்னு திதி அபிகரணமாக நிர்தேசிக்கையாலே இந்த வாக்யத்தில் திவ: பர: என்னு, திதி அவதியாக நிர்தேசிக்கையாலே இப்படி உபதேசம் ஸித்தாந்தமாகையால் ப்ரத்யக்ஷவாக்யைகமான ஸ்வரூபம் இந்த வாக்கியத்தில் தோன்றவில்லை, ததிதி சேந்ந உபயஸ்மிந்நபி அவிரோதாத் இந்தரெண்டு வ்யபதேசத்திலும் அர்த்தஸாம்ய

மேகமாகையாலே, ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்கு விரோதமில்லை, யதா 'வ்ருக்ஷாக்ரே ச்யேந: வ்ருக்ஷாக்ராத் பரத: ச்யேந:' என்று இரண்டு ப்ரயோகத்திலும் ச்யேநனேகனானாப்போலே இங்கும் ஜ்யோதிரொன்றாகையால் 'ஏதாவாநஸ்ய மஹிமா, பாதோஸ்ய விச்வா பூதாநி' யென்று புருஷஸூக்த ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே, 'த்ரிபாதூர்த்வ உதைத்புருஷ:' என்கிற நிரதிசயதீப்தியுக்தனான புருஷோத்தமனே 'அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதி:' யென்று சொல்லப்படுகிறானென்று திருவுள்ளம்।

இந்த அதிகரணத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ப்ரகாசிகையில் காரணத்வவ்யாப்தமான நிரதிசயதீப்தியுக்தபுருஷஸம்பந்தத்தாலே புருஷாபேக்ஷாஸாதநமென்னும் புருஷாபேக்ஷாவந்யாஸம்பந்தத்தில் 'ப்ரஸித்தவஸ்துநிர்தேச: ஸ்ருதப்ராணாதிவத்' ஸர்வாத்மத்வாதிவ்யாப்த லிங்கவிசேஷாதிசயநாத்' என்னும் பாஷ்யகாரராலே அநுக்ருஹீதம், இது பரஸ்பரவிருத்தமாகையாலே பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளமெப்படியென்னில்,

'அத யதத: பரோ' யென்கிற வாக்கியத்தில் காரணத்வாபேக்ஷகம், ஸர்வாத்மத்வாதிவ்யாப்தமான லிங்கமிருக்கிறது அப்படியிருந்தாலும் உபயலிங்கவிசிஷ்டமாயும் பரவேதாந்தப்ரதிஷ்டாபகமாயுமுள்ள ஜகத்காரணத்வலிங்கமானது, 'அத யதத: பர:' யென்கிறவாக்கியத்தில் கிடையாதென்கிற புருஷாபேக்ஷையுடையதாகையாலே அருளிச்செய்கையாலே விரோதமில்லை, அப்படிப்பட்ட விசேஷலிங்கம் வாக்கியத்திலிருக்கிறதாக பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம்.

ஸி. ப்ராணஸ்ததாநுகமாத் ॥௨௯॥

இப்படி நிரதிசயதீப்தியுக்தமான ஜ்யோதிஸ்ஸு பரப்ரஹ்மமென்று சொல்லி இனிமேல் காரணத்வவ்யாப்தமான லிங்கவிசேஷத்தோடே கூடினவனாகச்சொல்லப்பட்ட இந்த்ர ப்ராணசப்தவாச்யனும் பரப்ரஹ்மமென்று இந்த அதிகரணத்தில் ஸாதிக்கிறார். வாஜஸநேயகத்தில் கௌஷீதகிப்ரா

ஸூத்ரத்தில் ப்ரதர்த்தநோ ஹ வை தைவோதாஸிரித்யுபக்ரம்ய ப்ராணோऽஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா தம் மாமாயுரம்ருதமித்யுபாஸ்ஸ்வ என்கிற வாக்கியம் விஷயம் | கிமயம் ஹிததமோபாஸநகர்மதயா இந்த்ர ப்ராணசப்தநிர்திஷ்ட: ஜீவ ஏவ, உத தத்வ்யதிரிக்த: பரமாத்மேதி ஸம்சய: | ஜீவ ஏவேதி பூர்வ: பக்ஷ: | குத:, இந்த்ரப்ராணசப்தத்துக்கு ஜீவவிசேஷனிடத்திலே ப்ரஸித்தியாகையால் அந்த இந்த்ர வாசகமான சப்தஸம்பந்தத்தோடேகூட சொல்லப்பட்ட ப்ராணசப்தமும் ப்ரஸித்தஜீவனையே சொல்லுகிறது என்று பூர்வபக்ஷம் || இதை நிரஸிக்கிறார்.

ப்ராணஸ்ததாநுகமாத் ||

ப்ராண: | ப்ராணோऽஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மேத்யென்று சொன்ன இந்த்ர ப்ராணசப்தவாச்யன், ஜீவனன்று, ஜீவவிலக்ஷணனான பரப்ரஹ்மம், குத: ததாநுகமாத் அப்படி அநுகமிக்கையாலே ஸ ஏஷ ப்ராண ஏவ ப்ரஜ்ஞாத்மாநந்தோऽஜரோऽம்ருத: இதி, ஆநந்தாஜராம்ருதத்வாதிகளுக்கு யோக்யமாக ப்ராணனை அநுகமிக்கையாலே ப்ரஸித்தனுக்கு ஆநந்தாதிகள் கூடாமையாலே பரமாத்மாவே இந்த்ர ப்ராணசப்தவாச்யனென்னுகருத்து.

ந வக்துராத்மோபதேசாதிதி சேதத்யாத்மஸம்பந்த
பூமா ஹ்யஸ்மின் || ௩௰ ||

நாऽயம் இந்த்ர ப்ராணசப்தவாச்யம் பரப்ரஹ்மமென்னதுகூடாது | குத: வக்துராத்மோபதேசாத் உபக்ரமத்தில் த்ரிசீர்ஷாணம் த்வாஷ்ட்ரமஹநம் என்று விச்வரூபவதாதிகளாலே ப்ரஸித்தஜீவனாய் ப்ராணோऽஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மாவென்று வக்தாவான தன்னுடைய ஆத்மாவை மாமுபாஸ்வ என்று உபதேசிக்கையாலே ஜீவன்தான் இதிசேத் இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா ஹ்யஸ்மின், அஸ்மின் இந்த ப்ராணசப்தநிர்திஷ்டனிடத்திலே அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா ஹி, பரமாத்மாஸாதாரண தர்மங்கள், அத்யாத்மங்கள் அதுகளுடைய ஸம்பந்தங்கள் அத்யாத்மஸம்பந்தங்கள் அதுகளுடைய பஹுத்வம் அத்யாத்மஸம்பந்தபூமா, உபக்ரமத்தில்காட்டிலும் ஹிதவாக்கியம் ப்ர[illegible]

மாகையாலே இந்த ப்ரதர்தநவித்யையில் அடிதொடங்கி ஸர்வஸா கமருதியாக பரமாத்மாஸாதாரணலிங்கங்கள் சொல்லப்படுகிறது. ததாஹி, த்வமேவ வரம் வ்ருணீஷ்வ யம் த்வம் மநுஷ்யாய ஹிததமம் மந்யஸே இதி ஹிததமோபாஸநவிஷயத்வம் அப்படியே ஏஷ ஹ்யேவ ஸாது கர்ம காரயதீத்யாதிநா ஸர்வகர்மகாரயித்ருத்வம் ததா யதா ரதஸ்யாரேஷு நேமிரர்பிதா, இத்யாதிநா ஸர்வாதாரத்வம் ஆநந்தோऽஜரோऽம்ருத இதி ஆநந்தத்வாதய: ஏஷ லோகாதிபதிரேஷ ஸர்வேஶ்வர இதி ச, இப்படி ப்ரஹ்மலக்ஷணங்கள் இந்த வித்யையிலே சொல்லப்படுகையாலே பரமாத்மாவே இந்த்ரப்ராணஶப்தநிர்திஷ்டனென்று கருத்து.

ஆனால் ப்ரஸித்தனான இந்த்ரன் தன்னை உபாஸ்யனாக உபதேசிக்கை கூடுமோவென்னில் அதற்கு பரிஹாரம் அருளிச் செய்கிறார்.

ஸூ. ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா தூபதேஶோ வாமதேவவத் ॥௩௧॥

துஶப்தம் ஶங்கையை நிரஸிக்கிறது, உபதேஶ:, தன்னை ப்ரஹ்மாத்மக உபாஸ்யனாக உபதேசிக்கை, ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்ட்யா, ய ஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத யஸ்யாத்மா ஶரீரம் இத்யாதிஶாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவஶரீரகனாக பரமாத்மாவை அறிந்து ஜீவாத்மவாசிகளான அஹம் த்வம் ஆதிஶப்தங்களுக்கு பரமாத்மாவிடத்தில் பர்யவஸாநத்தையுமறிந்து மாமேவ விஜாநீஹீதி மாமேவேதி ஸ்வாத்மஶரீரகனான பரமாத்மாவை உபதேசிக்கிறான். இந்த்ரன். வாமதேவவத் யதா வாமதேவரென்கிற மஹர்ஷி இப்படி ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டியாலே தத்தைதத்பஶ்யந் ருஷிர்வாமதேவ: ப்ரதிபேதே, அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்ச இத்யாதிநா வ்யபதேசிக்கிறாரோ, அப்படி இந்த்ரனுமென்னபடி. ப்ரஹ்லாதனுமிப்படியே ஸர்வகதத்வாதநந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தித: । மத்த: ஸர்வமஹம் ஸர்வம் இத்யாதி வ்யபதேசிக்கிறானென்று கருத்து.

இந்த ப்ரகரணத்தில் ஜீவாத்மலிங்கங்களாலேயும் ப்ராணாதிஶப்தங்களாலேயும் உபாஸ்யனான பரப்ரஹ்மத்தை சொல்லுகையில் காரணத்தை ஶங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறா[ர்]

ஜீவமுக்யப்ராணலிங்காந்நேதி சேந்நோபாஸாத்ரைவித்
யாதாஶ்ரிதத்வாதிஹ தத்யோகாத் ॥ ௩௧ ॥

ஸாக்ஷ்யாதிகளான ஜீவலிங்கத்தாலேயும் யாவத்யஸ்மிஞ்சரீரே ப்ராணோ வஸதி தாவதாயு: என்னுசொல்லுகிற முக்ய ப்ராணலிங்கத்தாலேயும் ந ப்ரஹ்மஸம்பந்தம் ஸம்பவிப்பதில்லை, இதி சேத், உபாஸாத்ரைவித்யாதாஶ்ரிதத்வாத்: த்ரிவிதமான உபாஸனத்தை உபதேசிக்கைக்காக அந்த ஜீவாதிஶப்தங்களாலே ப்ரஹ்மத்தைசொல்லுகிறது. த்ரிவிதோபாஸனமாவது நிர்விசேஷகாரணஸித்தமான ப்ரஹ்மத்தை ஸத்யஜ்ஞானானந்தாநந்தத்வ விஶிஷ்டமாக உபாஸிக்கிறது ஒரு ப்ரகாரம், போக்த்ருஶரீரகமாக உபாஸிக்கிறது ஒன்று, போக்யபோகோபகரணஶரீரகமாக உபாஸிக்கிறது ஒரு ப்ரகாரம் ஆக இந்த மூன்றுஉபாஸனம், ஆஶ்ரிதத்வாத், இந்த த்ரிவிதமான உபாஸனம் தைத்திரீயகஶ்ருதியிலேயும் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டது. எங்ஙனேயென்னில், ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்ரஹ்ம ஆனந்தோ ப்ரஹ்ம இத்யாதிகளில் ஸ்வரூபாநுஸந்தானம் சொல்லப்பட்டது. தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவானுப்ராவிஶத், ததனுப்ரவிஶ்ய, ஸச்ச த்யச்சாபவத், இத்யாதிகளில் போக்த்ருஶரீரகத்வாநுஸந்தானமும் போக்யபோகோபகரணஶரீரகத்வாநுஸந்தானமும் சொல்லப்பட்டது. இஹ தத்யோகாத், இந்த உபநிஷத்திலேயும் அந்த த்ரிவிதாநுஸந்தானங்கூடும். ததாஹி [illegible] போக்த்ருஶரீரகத்வாநுஸந்தானம் ப்ராணோऽஸ்மீதி போக்யபோகோபகரணஶரீரகத்வாநுஸந்தானம், ஆனந்தோऽஜரோऽம்ருத இத்யாதிகளில் ஸ்வரூபாநுஸந்தானமும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி உபநிஷதந்தரங்களிலேயும் ப்ரஹ்மாஸாதாரணபதங்கள் சொல்லப்பட்டால் ஹிரண்யகர்ப்பாதிவாசகஶப்தங்களும், ப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுமென்னு கருத்து, ஆகையால் இங்கு இந்த்ரப்ராணஶப்தநிர்திஷ்டன் ஜீவவிலக்ஷணனான ப்ரஹ்மமென்னு ஸித்தம்.

ஸமாப்தஶ்சாயம் பாத:, இந்தபாதத்தில் ஜிஜ்ஞாஸாதிகரணம் ஆரம்பித்து ஸமாப்திவரை, அதிகரணம் நான்கு அதில் ஜிஜ்ஞாஸா

திகரணமென்ன, ப்ராணாதிகரணமென்ன, இந்தரெண்டிலும் ஆகாஶஶப்தம், ப்ராணஶப்தம், இந்த ரெண்டுகளுக்கும் ஸர்வ ஜகத்காரணதையென்னும் ப்ராணபதியென்னும் யோகவ்ருத்தியானது யதேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாதித்யாதி ஶ்ருதிகளிலே கண்டதேயாகையாலே ஆகாஶப்ராணஶப்தங்கள் இரெண்டும் ப்ரஸித்தாகாஶவாயுவ்ருத்திப்ராணங்களில் ரூடிஶக்தியைவிட்டு ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டித்வப்ராணிப்ராணயித்ருத்வாதிநிமித்தயோகங்களாலே ஜகத்காரணபூதநாராயணவாசகங்கள். ஜ்யோதிஶ்ஶப்தமானது தேஜஸ்ஸில் ஜ்யோதிஸ்ஸோடே வைலக்ஷண்யவிஶேஷணங்களிருந்தபோதிலும் ரூடிஶக்தியால் பரமபுருஷனை சொல்லுகிறது, இந்த்ரப்ராணாதிகரணத்தில் இந்த்ரப்ராணாதிஶப்தங்களும் ஜீவாஸாதாரணலிங்கங்களான ஸ்வாத்மோபதேஶாதிவிஶேஷணங்களிருந்தாலும் தாத்ருஶலிங்கவிஶிஷ்ட இந்த்ராதிஶரீரகபரமாத்மாவை சொல்லுகிறதென்று பரவித்யாஸா ஜீவாத்மநிர்ஜ்ஞானக்ருதேஃ பராஶ்ரயா, தத்ஸம்பந்தாவிஷ்ட தத்விஶிஷ்டாவஸம்பந்தி என்கிற ரீதியாய் ஆசார்யர்களால் வ்யவஸ்தை பண்ணப்பட்டது.

இந்த பாதத்தில் அதிகரணங்கள் பதினொன்று, அதில் ஆரம்பத்தில் நாலு அதிகரணங்கள் ஶாஸ்த்ராவதாரங்கள், ஈக்ஷத்யதிகரணம்முதல் பாதஸமாப்திவரை ஏழு அதிகரணங்கள் அதுகளில் ப்ரதிபாதிதங்களான ஏழு அஸாதாரணங்களாலே ஸூசிதனான ஶ்ரிய:பதியான பரமபுருஷனை ஒரு ஶ்லோகத்தாலே அநுபவித்த ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் ஆசார்யர் ।

ஸ்வாதஸ்ஸ்வஸ்ஸௌஹ்ருதோ ஶப்தகணவிஹாநந்தஶ்ரீவத்ஸ
வக்ஷஃ ஶம்ஸா கவிஶ்வாதிவ்யாக்ருதிரநந்தயிகாகாஶநாதிவ
ஸ்வாஜஃ । ஸப்ராணா ப்ராணஹேதுர்த்திவிதபர ஜகத்ப்ராணநாதி
வ்யுத்பத்திஃ ப்ராணஜாதந்த்ரதாதா ப்ரஹ்மாதிகரணஸ்ஸ்வ
ஸ்திஃ ப்ரத்யாதி ॥

ஈக்ஷதேர்நாஶப்தமென்கிற அதிகரணத்தில் ஸ்வாதஸ்ஸ்வதந்த்ரதாவும் ஆநந்தமயாதிகரணத்தில் ஶப்தகணாதி

பஹுமாநஜ்ஞநிஸ்ஸீமமஹைஶ்வர்யமும் அந்தராதித்யாதிகரணத்தில் ஸர்வ காமமாய் ஸ்வேச்சாக்ருதமாயுமுள்ள திவ்யமங்களவிக்ரஹவத்த்வமும் ஆகாஶாதிகரணத்தில் அநவதிகாகாஶநாதிஸ்வபாவத்வமும் ப்ராணாதிகரணத்தில் ஸப்ராணாப்ராணஜத்வக்திஸித்தராஜஸ ப்ராணநாதிவத்த்வகாரணத்வமும் ஜ்யோதிரதிகரணத்தில் நிரதிஶயதீப்தி ப்ரகாஶத்வமும் இந்த்ரப்ராணாதிகரணத்தில் ப்ராணேந்த்ரஶப்தவாச்யத்வகாரணத்வமும் ஆக காரணத்வ ஸர்வவிஶிஷ்டன் பரப்ரஹ்மம் ப்ரதமபாதத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டானென்று கருத்து.

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்த வ்யாக்யாயாம் ப்ரதமாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத: ||

ஸ்ரீ பாஷ்யகாராய மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ வேங்கடநாதாய மஹாதேஶிகவர்யாய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராய நம: ||

அத த்விதீய: பாத: ||

ஸூ. ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தோபதேஶாத் ||௧||

ப்ரதமபாதே ஜந்மாத்யாதியான பாஷ்யவாக்யத்தாலே ப்ரதிபாதித ஸம்பந்தி வஸ்துஶோதநத்துக்காக ப்ரதமபாதோக்தந்யாயங்களை ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார். இப்படி அத்யந்தாஸ்பஷ்டஜீவாதிலிங்கங்களான ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதித்யாதிகளான வேதாந்தவாக்யங்களை பரமாத்மகாரணபரங்களாக ஸாதித்து மேல் மூன்று பாதங்களிலே க்ரமேண அஸ்பஷ்டஜீவாதிலிங்கங்களான வாக்யங்களையும் ஸ்பஷ்டஜீவாதிலிங்கவாக்யங்களையும் ஸ்பஷ்டதரஜீவாதிலிங்கவாக்யங்களையும் பரமாத்மகாரணபரங்களாக ஸாதிக்கிறாரென்று ப்ரதமபாதத்துக்கும் த்விதீயபாதத்துக்கும் ஸங்கதி || ஸங்கத்யர்த்த: ||

ப்ரதமபாதத்தில் வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மபரத்வாயோகவ்யவச்சேதப்ரயோஜநம் சொல்லப்பட்டது, த்ரிபாதியில் ப்ரஹ்மபராந்யயோகவ்யவச்சேதப்ரயோஜநம் சொல்லப்படுகிறது யென்னும்பேதம் । கிஞ்ச ஸமஸ்தவேதாந்தங்களும் ப்ரஹ்மபரங்களன்று ஆக்ஷேபித்து ப்ரஹ்மபரங்களாக ப்ரதமபாதத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகிறதுகள் । த்ரிபாத்யாதௌ இந்தவேதாந்தவாக்யம் ப்ரஹ்மபரமானாலும் இந்த வாக்யத்துக்கு ப்ரஹ்மபரத்வம் கிடையாதென்று க்ரமமாக ஒரோரு வாக்யமாக ஆக்ஷேபித்து ப்ரஹ்மபரத்வம் கிடையாதென்கிற ஶங்கை நிரஸிக்கப்படுகிறது । இதுதான் பாதத்ரிபாதீவிஶேஷத்துக்கு நியாமகம் ॥

கிஞ்ச த்விதீயபாதத்தில் ஜகத்தானது ஸர்வஜ்ஞ ஶரீரமென்னும் த்ருதீயத்தில் விஶ்வாதாரத்வமும், துரீயத்தில் உக்தார்த்தங்களுக்கு விரோதம் சொல்லுகிற ஸாங்க்யாதி ப்ரதிபக்ஷப்ரக்ரியாநிராஸம் சொல்லப்படுகிறது. இப்படியும் ஸங்கதி ॥

ப்ரதமபாதவிஷயத்தில் ஆகாஶப்ராணாதிஶப்தங்கள் ஏகவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே எப்படி ப்ரஹ்மபரங்களாகிறதோ அப்படிப்போலவே ஶாண்டில்யவித்யையும் ஏகவாக்யஸாரஸ்யத்தாலே ஜீவாத்மபரமென்னு ஶங்கையாலே ப்ரத்யவஸ்தாயிகரணஸங்கதி: ॥

சாந்தோக்யே த்ருதீயாத்யாயே ஜ்யோதிர்விஷயத்யாநந்தரம் ஶாண்டில்யவித்யா ப்ரஸ்தூயதே, ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீதேதி । பாஷ்யத்தில் ப்ரதமயோஜனை பரமதத்தை அநுஸரித்தது, ஸாஹித்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் அதவேத்யாதியால் । ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீதேத்யத்ர ப்ரஹ்மஶப்தேந ப்ரத்யகாத்மா நிர்திஶ்யதே, உத பரமாத்மேதி ஸந்தேஹ: । கிம் யுக்தம் ப்ரத்யகாத்மேதி, ப்ரத்யகாத்மாவுக்கே ஸர்வாத்மத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யம் கூடுகையாலே ஸர்வஶப்தநிர்திஷ்டமான ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தமான ஜகத் ப்ரபஞ்சம் கர்மப்ரயுக்தமாக ஜீவனுக்கேகூடும்.

இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸ்ரீ. ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஸ்ரீஜோபதேசார்த்த ॥௧॥

ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ப்ரஹ்மமென்கிற வாக்கியத்தில் ஸர்வசப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட ஜகத்தில் ப்ரஹ்மசப்தத்தாலே அந்தஜகத்துக்கு காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட ப்ரஹ்மம் ஸர்வ ஸ்ரீமந் நாராயணனென்னும் ஸ்ரீ நிர்விசேஷனான ஸ்வார்த்தோ, அத: ஸர்வ ஸ்ரீஜோபதேசார்த்த ஸ்ருதிவாக்யங்களிலே ஸர்வ ஸ்ரீயமான ஜந்மஸ்திதியலயங்களை ஜகத்துக்கு ஹேதுக்களாக, தஜ்ஜலாநென்னு உபதேசிக்கையாலே தஜ்ஜத்வாத், தல்லத்வாத், தத்வநத்வாத் என்னு ஹேதுத்ரயமாயித்து, தஜ்ஜலாநென்கிரஹம் நாராயணம், ஜந்ம ஸ்திதி லய ஹேதுத்வம் ஸர்வேச்வரனுக்கன்றோ, ஸர்வ ஸ்ரீமந் நாராயண ஸ்ருதிகளிலே ஸர்வ ஸர்வ । ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணமானது ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸர்வ ஸ்வரூபைக்யம், கிஞ்ச காரணத்வமுபாதிக நிமித்தமே என்னுகருத்து, இப்படி தாதாத்ம்யம் சொன்னால் ஸரீரஸம்பந்த ஜகத் நிஷ்டங்களான தோஷங்கள் ஸரீரியான ப்ரஹ்மத்தில் ஸர்வஸம்பந்தியாது யென்ன திருவுள்ளம் ॥

ஸ்ரீ. விவக்ஷித குணோபதேசஸ்ய ॥ ௨ ॥

ஜ்ஞாநாநந்த ப்ராணஸரீரோ ஸார்வஜ்ஞாத்யாதிகளான மேல்வாக்யங்களிலே வக்ஷ்யமாணங்களான ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணங்கள் ஸர்வேச்வரனிடத்திலே கூடுகையாலேயும் ஸர்வ ஸர்வேச்வரனே ப்ரஹ்மசப்த நிர்திஷ்டன் அந்த குணங்களேதென்னில் ஜ்ஞாநத்வம் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே தானே ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகை ப்ராண ஸரீரத்வம் ஸர்வப்ராணங்களுக்கும் ஆதாரமாய் நியந்தாவாய் ஸேஷியுமாயிருக்கை ஸார்வஜ்ஞத்வம் நிரதிசயதீப்தியுக்த ஸர்வ விசிஷ்டத்வம் ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஆகாசவத் ஸர்வஸம்பந்த ஸர்வத்வம் ஸர்வகர்மா ஸர்வகாமாத்யத்வம் ஜகதாதிகளான கல்யாணகுணங்கள் இந்த ஸாண்டில்யவித்யையில் வக்ஷ்யமாணங்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கே உசிதங்கள் ॥

ஆனால் பத்தஜீவனுக்கு இந்த குணங்கள் கூடாவிட்டாலும் முக்தாத்மாவுக்கு கூடாதோவென்னில், அதுக்கு உத்தரம் அருளிச் செய்கிறார்.

ஸூ. அநுபபத்தேஸ்து ந ஶாரீர: ॥௩॥

துஶப்தாச்சங்கா நிரஸ்தா । பூர்வாவஸ்தையில் ஸம்ஸாரஸஜ்ஞான முக்தனுக்கும் இந்த கல்யாண குணங்கள் அநுவர்த்தங்களாகையாலே ஶரீரஸம்பந்தயோக்யனாகையாலே ஶாரீரனை முக்தனும் ப்ரஹ்மமன்று ॥

ஸூ. கர்மகர்த்ருவ்யபதேஶாச்ச ॥௪॥

ஏதமித: ப்ரேத்யாபிஸம்பவிதாஸ்மி என்று, ப்ரஹ்மத்தை ப்ராப்யமாயும் முக்தனை ப்ராப்தாவாயும் சொல்லுகையாலே அபிஸம்பவிதாவான ஜீவன் அபிஸம்பாவ்யமான ப்ரஹ்மமாகக் கூடாது.

ஸூ. ஶப்தவிஶேஷாத் ॥௫॥

ஏஷ ம ஆத்மாऽந்தர்ஹ்ருதயே யென்கிற வாக்யத்தில் ஜீவநுமே யென்று ஷஷ்ட்யந்தத்தாலே நிர்திஷ்டனான் । உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மம் ஏஷ: யென்று ப்ரதமாந்தஶப்தநிர்திஷ்டமாயித்து, ஆகையால் ஜீவநு ப்ரஹ்மமாகக்கூடாது

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥௬॥

ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: என்கிற ஸ்ம்ருதியும் ஜீவனை உபாஸகனாயும்ப்ரஹ்மத்தைஉபாஸ்யமாயும்சொல்லுகிறது

ஸூ. அர்பகௌகஸ்த்வாத் தத்வ்யபதேஶாச்ச நேதிசேந்ந
நிசாய்யத்வாதேவம் வ்யோமவச்ச ॥௭॥

அர்பகௌகஸ்த்வம் அல்பாயதநத்வம் ஏஷ ம ஆத்மாऽந்தர்ஹ்ருதயே யென்று அல்பமான ஹ்ருதயத்தை ஓகஸ்ஸாக ஸ்தாநமாக உடையவனென்கையாலும் தத்வ்யபதேஶாத் அணீயாந் வ்ரீஹேர்வா யவாத்வா யென்று அணுஸ்வரூபனென்று வ்யபதேஶிக்கையாலும் இவன் விபுவான பரமாத்மாவாகக் கூடாது இதிசேந்ந நிசாய்யத்வாதேவம் பரமபுருஷன்றானே யிப்படி உபாஸ்யனாக வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறான் விபுவானபரமாத்மாவே உபாஸகாநுக்ர

ஸாமீப்யம் ஹ்ருத³யத்திலே ஸந்நிஹிதவிக்³ரஹவிஶிஷ்டனாயிருக்கையாலே இப்படி அவனை உபாஸிக்கவேணுமென்று அல்பத்வவ்யபதே³ஶத்துக்கு தாத்பர்யம். வ்யோமவத் விபு⁴வான ஆகாஶம் போலேயும் இந்த பரமாத்மா வ்யபதே³ஶிக்கப்படுகிறான் ஜ்யாயாந் ப்ருதி²வ்யா: ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத் இத்யாதி³களாலே அபரிச்சி²ன்னனாகச் சொல்லப்படுகிறான். ஆகையால் அல்பத்வம் உபாஸநார்த²மென்று தாத்பர்யம் ॥

ஸூ. ஸம்போ⁴க³ப்ராப்திரிதி சேந்ந வைஶேஷ்யாத் ॥ 8 ॥

ஜீவனுக்குப்போலே பரப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஶரீராந்தர்வர்த்தித்வம் ஒப்புக்கொண்டால் ஜீவனுக்குப்போலே ஶரீரஸம்ப³ந்த⁴ப்ரயுக்தமான ஸுக²து³:கோ²பபோ⁴க³ம் ப்ரஸங்கி³யாதோ என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் இதி சேந்ந வைஶேஷ்யாத் இதி. இப்படி ப்ரஸங்கி³யாது, ஹேதுவானது விஶேஷமாயிருக்கையாலென்னபடி ஸுக²து³:கோ²பபோ⁴க³த்துக்கு ஶரீராந்தர்வர்த்தித்வம் ஹேதுவன்று. கிந்து புண்யபாபரூபகர்மவஶ்யத்வமே விஶேஷஹேது. அது அபஹதபாப்மாவான பரமாத்மாவுக்கு இல்லை. அப்படி ஶ்ருதி சொல்லுகிறது தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்³வத்தி, அநஶ்நந்நந்யோ அபி⁴சாகஶீதி யென்று ஶ்ருதி ॥

ஸூ. அத்தா சராசரக்³ரஹணாத் ॥ 9 ॥

இப்படி பரமாத்மா போ⁴க்தாவில்லையென்றால் கட²வல்லியில் போ⁴க்தாவாகத் தோணப்படுகிறவனும் ஜீவனாக ப்ரஸங்கிக்குமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறானென்று ஸங்க³தி: அபி ச

பூர்வாதி⁴கரணத்தில் ஹ்ருத³யாந்தர்வர்த்தி உபாஸநவிஷயமாக பரமாத்மா நிர்தா⁴ரிக்கப்பட்டான். இந்த அதி⁴கரணத்தில் போ⁴க்³யம் விஷயீகரித்து ஹ்ருத³யபோ⁴க்தாவாக பரமாத்மா நிர்தா⁴ரிக்கப்படுகிறானென்று கருத்து.

கட²வல்லியில் யஸ்ய ப்³ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே⁴ ப⁴வத ஓத³ந: ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா² வேத³ யத்ர ஸ: என்கிற

வாக்யத்தில் [illegible]த்தாலே [illegible] கர்த்தா ஜீவனோ உத பரமாத்மாவா என்னு ஸம்ஶயம், ஜீவனென்னு பூர்வபக்ஷம் போக்த்ருத்வம் கர்மநிமித்தமாகையாலே ஜீவனுக்கே அது கூடுகையாலே இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத் ।

கர்த்தா [illegible]த்தை ஸ்ருஜிக்கிறவன் பரமபுருஷந்தான் ஜீவனென்னு [illegible], ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத் । [illegible] ஶாஸ்த்ரார்த்தமான ஜகத்தை [illegible] யாலே இந்த போக்த்ருத்வம் கர்மநிமித்தமன்னு । [illegible] ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணத்தை விஷ்ணுவினுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகம் [illegible] என்னு மேலே விஷ்ணுவை [illegible] யாலே [illegible] ஸமாநமாகச்சொல்லுகையாலும் [illegible] ஶப்தங்கள் [illegible] கர்மீயமாகச்சொல்லுகிறது, [illegible]மாவது தான் ஸ்ருஜிக்கப்பட்டுக்கொண்டு வேறொன்னுடைய போஜனத்துக்கு [illegible]வாகை இப்படிப்பட்ட கர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்குக்கூடாதென்னு கருத்து.

ஸி. வ்யாகரணாச்ச ॥ ௧௦ ॥

இந்த வ்யாகரணமும் பரமாத்மவிஷயம் । [illegible] । [illegible] [illegible]ளிலே பரமாத்மாவன்றோ [illegible] இருக்கிறான், [illegible] யென்கிற பூர்வபக்ஷவாக்யம் [illegible] மன்றிக்கே அவனை அறியக்கூடாதென்று சொல்லுகிறது.

[illegible], யத்ர, யென்தவ [illegible]த்திலே, இருக்கிறாரோ (விஷ்ணுவானவர் [illegible]ரோ,) அந்த விஷ்ணுவை அவன் [illegible]யில் யென்த [illegible] அறிவனென்று [illegible] ।

இந்த கர்த்தா பரமாத்மாவென்று சொன்னதுகூடாது । இதுக்குமேல் வாக்யத்திலே [illegible]

குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ பரமே பரார்த்தே யென்று கடவல்லி ஶ்லோகமான ஜீவனும் ப்ராணனும் ஹ்ருதயகுஹையிலே ப்ரவிஷ்டர்களென்றுசொல்லப்படுகிறது। ஏதம் [illegible] ஜ்ஞௌ, அநுப்ரவிக்கிறவர்கள் யென்னு, அர்த்தம், [illegible] த்துக்கு உபகரணமான ப்ராணனையும் கர்த்தாவாக உபசரித்து [illegible] யென்று ஜீவனையும் ப்ராணனையும்கூடச் சொல்லுகிறது என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. குஹாம் ப்ரவிஷ்டாவாத்மாநௌ ஹி தத்தர்ஶநாத் ॥௧௧॥

ஜீவனும் ப்ராணனும் குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ ஏதம் [illegible] யென்னு சொல்லப்படவில்லை, அபி து ஜீவனும் பரமாத்மாவும் । இந்தயிரண்டுபேர்களுமன்றோ குஹாம் ப்ரவிஷ்டௌ யென்னு சொல்லப்படுகிறார்கள், குத:, தத்தர்ஶநாத், அப்படிக்காண்கையாலே இந்த ப்ரகரணத்திலே ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கே குஹாப்ரவேஶம் வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறது, யெங்கனேயென்னில், தம் துர்தர்ஶம் கூடமநுப்ரவிஷ்டம் குஹாஹிதம் கஹ்வரேஷ்டம் புராணம் । என்னு பரமாத்மாவுக்கு குஹாப்ரவேஶம் சொல்லப்படுகிறது. யா ப்ராணேந ஸம்பவத்யதிதிர்தேவதாமயீ । குஹாம் ப்ரவிஶ்ய திஷ்டந்தீம் யா பூதேபிர்வ்யஜாயத இதி ஜீவனுக்கு குஹாப்ரவேஶம் சொல்லுகிறது, அதிதி: கர்மபலாநி அத்தீதி அதிதி: ஜீவ: ப்ராணேந ஸம்பவதி ப்ராணேநஸஹ வர்த்ததே தேவதாமயீ இந்த்ரியாயத்தபோகா குஹாம் ப்ரவிஶ்ய திஷ்டந்தீ ஹ்ருதய [illegible] பூதேபி: ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களோடே ஸஹ வ்யஜாயத தேவாதிரூபேண விவிதமாய்ஜாயதே யென்னு இந்த வாக்யங்களுக்கு அர்த்தம் ॥

ஸூ. விஶேஷணாச்ச ॥ ௧௨ ॥

இந்த ப்ரகரணத்தில் ஜீவபரமாத்மாக்களே உபாஸ்யத்வ [illegible] விஶேஷணங்களோடேகூட ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறார்கள் । [illegible]

[illegible]

ஜாதவாந் ப்ரஹ்மஜ: ஜீவ: ஜ்ஞ: ஜ்ஞாதா தம் இந்த ப்ரஹ்மஜஜ்ஞனை ஜீவனை ஶரீரமாக்கொண்ட தேவம் விதித்வா வாஸுதேவாத்மகனாக அறிந்து நிசாய்ய உபாஸித்து அத்யந்தஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை ப்ராப்நோதி 'விஜ்ஞாநஸாரதிர்யஸ்து மன:ப்ரக்ரஹவாந் நர: । ஸோऽத்வந: பாரமாப்நோதி தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்' என்று விஷ்ணுவை ப்ராப்யமாகவும் ஜீவனை ப்ராப்தாவாகவும் சொல்லுகிறது இந்த. 'ருதம் பிபந்தௌ' என்கிற மந்த்ரத்திலேயும் சாயாதபௌ என்று அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞத்வவிசிஷ்டராக ஜீவபரமாத்மாக்கள் வ்யபதேசிக்கப்படுகிறார்கள் । ஆகையால் பரமாத்மாவே அத்தா ஜீவனன்று என்று ஸித்தம் ॥

ஸூ. அந்தர உபபத்தே: ॥ ௧௩ ॥

இப்படி பரப்ரஹ்மத்துக்கு 'தம் துர்தர்ஶம், அத்ருஶ்யமேஷ' என்று துர்தர்ஶத்வம் சொல்லுகையாலே உபகோஸலவித்யையில் 'ய ஏஷோऽக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யதே' இதி த்ருஶ்யனாகச்சொல்லப்பட்டவன் பரமாத்மாவன்று என்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார்.

கீழ் குஹாப்ரவிஷ்டாதிகரணத்தில் உபாஸகனுடைய ஹ்ருதய குஹாவஸ்திதபுருஷன் பரமாத்மாவென்று நிரூபிக்கப்பட்டான் । இந்த அதிகரணத்தில் உபாஸகனுடைய சக்ஷுரவஸ்திதனான புருஷன் பரமாத்மாவென்று நிரூபிக்கப்படுகிறானென்று ஸங்கதி ॥

சாந்தோக்ய சதுர்த்தாத்யாயத்தில் உபகோஸலவித்யையில் 'ய ஏஷோऽக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யத ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாச ஏதத் அம்ருதமபயம் ஏதத் ப்ரஹ்ம' என்கிற வாக்யத்தில் அக்ஷ்யாதாரமாகச்சொல்லப்பட்ட புருஷன் ப்ரதிபிம்பாத்மாவா உத சக்ஷுரிந்த்ரியாதிஷ்டாத்ருதேவதாவிசேஷமா, அதவா ஜீவாத்மாவா, ஆஹோஸ்வித் பரமாத்மாவா என்று ஸம்சயம். ப்ரதிபிம்பாத்மாவென்று முந்தின பக்ஷம் । த்ருஶ்யத:, ய ஏஷயென்று ப்ரஸித்தவந்நிர்தேசிக்கையாலே

சக்ஷுஸ்ஸிலே விஶேஷணஸந்நிதானம்கூடும் । உதீரிதமான சக்ஷுஸ்ஸைப்பார்த்தன்றோ ஜீவனுக்கு ஶரீரத்தில் ஸ்திதிமத்தை ஜனங்கள் நிஶ்சயிக்கிறார்கள். அதவா அக்ஷ்யதிஷ்டாதாவான ஸூர்யனுமாகலாம் । ரஶ்மிபிரேஷோऽஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித: என்று ஶ்ருதியிலேயிருப்பதாலே இந்த ஸந்தேஹபக்ஷங்களை நிரஸிக்கிறார்.

அந்தர உபபத்தே: ॥

அந்தர: சக்ஷ்யந்தரஸ்தனான பரமாத்மா, குத: உபபத்தே: 'ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாசைததம்ருதமபயமேதத்ப்ரஹ்ம ஏதம் ஸம்யத்வாம இத்யாசக்ஷதே' இத்யாதிவாக்யங்களில் உக்தங்களான ஆத்மத்வாம்ருதத்வாபயத்வப்ரஹ்மத்வஸம்யத்வாமத்வாதிகளான கல்யாணகுணங்கள் பரமபுருஷனுக்கே கூடுகையாலே । ஸம்யத்வாமமாவது வாமாநி ஸர்வாணி ஏநம் ஸம்யந்தீதி வ்யுத்பத்த்யா ஸகலபுருஷார்த்தப்ரதத்வம், வாமநீத்வம், ஸ்வாஶ்ரிதாநு வாமாநி நயதீதி வ்யுத்பத்த்யா ஸ்வாஶ்ரிதாபீஷ்டப்ரதத்வம் । பாமநீத்வம் நிரதிஶயதீப்திமத்த்வம் இந்த குணங்கள் பரமபுருஷனுக்கே கூடுமென்று திருவுள்ளம்.

ஸூ. ஸ்தாநாதிவ்யபதேஶாச்ச ॥ ௧௪ ॥

சக்ஷுஸ்ஸிலே ஸ்திதிநியமநாதிகள் பரமாத்மாவுக்கே வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறதுகள் 'யஶ்சக்ஷுஷி திஷ்டந்' இத்யாதிஶ்ருதிகளில். த்ருஶ்யத இதி அபரோக்ஷநிர்தேஶமும் யோகிகளுக்கு த்ருஶ்யனாகையாலே கூடுமென்று கருத்து.

ஸூ. ஸுகவிஶிஷ்டாபிதாநாதேவ ச ॥௧௫॥

'கம் ப்ரஹ்ம கம் ப்ரஹ்ம' என்று ப்ரக்ருதமான ஸுகவிஶிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு உபாஸநஸ்தாநவிதிக்காகவும் ஸம்யத்வாமாதிகுணவிதிக்காகவும் 'யஏஷோऽக்ஷிணி புருஷ' இத்யபிதாநம், அதினால் அக்ஷ்யாதாரன் புருஷோத்தமனே, இந்த வித்யையில் ஸத்யகாமரென்கிற ஜாபாலி ஆசார்யனு, உபகோஸலனு ஶிஷ்யனு ஆசார்யனானவர் தேஶாந்தரத்துக்குபோனவேளையில் ப்ரஹ்மஜ்ஞா

நாவாஸத்தாலே உத்விக்னனான உபகோஸலனுக்கு பரிசரண ஸந்துஷ்டர்களான அக்நிகள் 'ப்ராணோ ப்ரஹ்ம, கம் ப்ரஹ்ம கம் ப்ரஹ்ம' யென்று ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேசித்து அதுக்கு அங்கமாக அக்நிவித்யையை உபதேசித்தார்கள். அநந்தரம் ஆசார்யரும் வந்து 'ய ஏஷோऽக்ஷிணி' த்யாதியாலே அக்ஷிஸ்தாநத்தையும் ஸம்யத்வாமத்வாதிகுணங்களையும் அர்ச்சிராதிகதியையும் உபதேசித்தார். ஆகையாலே ஸூத்ரத்திலே சொன்ன அக்நிவித்யை ப்ரஹ்மவித்யைக்கு சேஷமென்று, 'நஹி ஸ்வாங்கம் ஸ்வவ்யவாயக'மென்கிற ந்யாயத்தாலென்று திருவுள்ளம்.

ஸூ. அத ஏவ ச ஸ ப்ரஹ்ம ॥௧௬॥

அத ஏவ ச யத: யத்வாவ கம் ததேவ கம் இதிவாக்யத்தில் அபரிச்சிந்நஸுகஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தினுடைய அபிதாநம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அதினாலேதானே அந்த வசப்ராஹ்யேயமான ஆகாசம் அந்த ப்ரஹ்மமே ப்ரஸித்தாகாசமும் ப்ரஸித்தஸுகமுமன்று என்றுகருத்து.

ஸூ. ச்ருதோபநிஷத்ககத்யபிதாநாச்ச ॥௧௭॥

ச்ருத: உபநிஷத்க: பரமாத்மா யேந ஸ ச்ருதோபநிஷத்க: ப்ரஹ்மோபாஸக:, ச்ருதோபநிஷத்கனுடைய கதி: அர்ச்சிராதிகதி: அதினுடைய அபிதாநத்தாலேயும் அக்ஷிபுருஷன் பரமாத்மா, 'தேऽர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி அர்ச்சிஷோऽஹ: அஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷம் ஆபூர்யமாணபக்ஷாத்யாந் ஷடுதங்ஙேதி மாஸாந் மாஸேப்ய: ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸராதாதித்யம் ஆதித்யாச்சந்த்ரமஸம் சந்த்ரமஸோ வித்யுதம் தத்புருஷோऽமாநவ: ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி ஏஷ தேவபதோ ப்ரஹ்மபத:, ஏதேந ப்ரதிபத்யமாநா இமம் மாநவமாவர்த்தம் நாவர்த்தந்தே' என்று அர்ச்சிராதிகதி உபதேசிக்கப்பட்டது ॥

ஸூ. அநவஸ்திதேரஸம்பவாச்ச நேதர: ॥௧௮॥

அநவஸ்திதே: ப்ரதிபிம்பாதிகளுக்கு சக்ஷுஸ்ஸில் நியமேநாவஸ்தாநமில்லாமையாலே. அஸம்பவாச்ச । [illegible]

சுரீ ரகஸ்வாதிமா்ணங்கள் வ திபிம்பாதிகளுக்கு ஸம்ஸவியாமை யாலேயும் நேதாஃ உதாஃ வ திபிம்பாதிகள் சுக்ஷிவ ்ா்ஷ என்று, தஸ்யாஃ சுக்ஷிவ ்ா்ஷஃ வாஹவ ்ா்ஷவவ ॥

சுஷேய ராஹீ யிவெஷவாயிவொகாதிஷ ் தஸஹுவ்யவஷெமாஃ ॥

இதற்குமுன் ஆயிகாரணத்ரயம் ஒருவெடிகை அதில் உவா ஸகனுடைய மஸ்ரீாஸ்யாதிவரிதிதஸ்யாநவிமிஷ்டனை வா ஹாத்ரா உவாஸ்யநு உதஃவாம் மூணுஆயிகாரணம் ஒருவெடிகை, அதில் விவ ்ஷெமவிமிஷ்டவாஹவ ்ா்ஷநு உவாஸ்யனென் னுஹெஷத்தால் வெடிகாஸமதிஃ ஸ்யாநாதிவ்யவஷெமாவஎன்கிற ஸ்மத்தில் வக்ஷ ்ஷி ஸ்ரீதிமியஹநாதிகளாலே சுக்ஷிவ ்ா் ஷநு வாஹாத்ராவென்று ஸாயிக்கிறார் । அந்த ஸ்ரீதிமியஹநாதி களை இந்த ஆயிகாரணத்திலே ஸஹயிடுக்கிறரென்று ஸம்மதி ।

வ்யஷாரண்யகத்தில் உஷாஸகாா்ணிவ ாஹணத்தில் காணவாரத்திலேயும் ஹாஸ்நிநவாரத்திலேயும் யஃ வ்யயி ஷிஷ்நு வ்யயிவ்ா் சுஷேராயம் வ்யயிவீநவெஷயஸ்ய வ்ய யிவீமாரீரம் யஃ வ்யயிவீஹ்ஷேராயயேதி, வஷக த்ராஜ யராஹீரஃயொஜஸ்திஷ்நு, யொஜமாதிஷ்நு யொஜஷேஷிக்ஷ திஷ்நு வாயளதிஷ்நு கூதிசெத்திஷ்நு திக்ஷ திஷ்நு வஞ்ஜ தாரகெதிஷ்நு ஆகாமெதிஷ்நு தெஜஸிதிஷ்நு தஹஸிதிஷ்நு ஸவெஷ ்ஹூஷெகஷ திஷ்நு வ்ராணெஷதிஷ்நு வாவி வக்ஷ ்ஷி ரொதெநஹஸிகூவிவிஜ்ஞாநெ ரெதஸிதிஷ்நு உ த்யாதிவாக்யங்களிலே வ திவாதிதனை சுஷேயராஹீவ த்மாத்ரா வா உத வாஹாத்ரவா வென்னு ஸம்மயம், வத்மாத்ராவென்னு வாவுவக்ஷம், சுதஃ வாக்யமெஷத்தில் சுஷ்ரஷ்ராஷ்ரஷ்ட த்யாதிநா வக்ஷராதிகாரணாயீநஜ்ஞாநவானென்னு சொல்லுகை யாலே । இந்த வாவுவக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. சுஷேயராஹீயிவெஷவாயிவொகாதிஷ ் தஸஹுவ்யவஷெமாஃ ॥

ஆயிவெஷவாயிவொகாதிவஷவிஹிதங்களான வாக்யங்களிலே மு ஸ்யஹாணனை சுஷேயராஹீ சுவஷதவாவாவாய் வாஹாத

வான ஸ்ரீ நாராயணனே ஜீவனென்று, மதம்: தஸ்மாத் ஸர்வவ்யவஹா-
ராஸ் । அந்த பரமாத்மா ஸநாராயணஸ்வரூபவிஷயத்துக்குமென்
னபடி । ஸர்வலோக ஸர்வஸ்ருஷ்டி ஸர்வதேவாதிகளையும் தன
னைக்கொண்டு ஜ்ஞேயம் விஷ்ணுமயத்திக்கை ஸ்ரீ நாராயணனுடைய
ஸ்வரூபமாக ப்ரவிஷ்டம், அப்படியே உபாஸகருடைய ப்ரஹ்ம ப்ரஜ
ஞலோகம் பரஜ்ஞலோகம் ஸர்வாணி ஸ்ருஷ்டாநி யோஜயேதோ
பயதி । ஜ்ஞேயஸ்வரூபம் ப்ரஹ்மேதி । இதுக்கு யாஜ்ஞவல்க்யரு
டைய ப்ரதிவசநம் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரமித்யாதி । இப்படியே ஸர்
வாவேதாந்தேஷு ப்ரஸித்திகளிலே சொல்லப்படுகிறது யஸ்ய ப்ரு
திவீ ஶரீரமித்யாதி தஸ்ய ஸர்வஸ்ருஷ்டாத்மாவஸ்த
ஸ்வாத்மிஷ்வேவ நாராயண இதி । இந்த ஜ்ஞேயத்துக்கு
ச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்தாதிகள் காரணாய நஜ்ஞாநவங்களென்று ।
ஜீவஸ்வரூபமாகவே ஸ்ருஷ்டியாதிஸாக்ஷாத்க்ருத்வாதிகள் । ப்ர
த்யக்ஷஸ்வஸ்ருஷ்டிநாத்ரூணைகத்யாதிஶ்ருதே:, ஆகையாலே
ய ஶ்ருதிநிஷ்டீ ஜீவனுக்கு ஜ்ஞேயத்தியாக சொல்லப்பட்டவன்
ஜீவனாகக்கூடாது யென்று கருத்து.

ஸூ. நாத்மா ஶ்ருதேர்நித்யத்வாச்ச தாப்ய: ॥ உஎ ॥

ஆத்மா ஜீவஸ்ருஷ்ட்யத்ருக்மான ப்ரதாநம் ஶரீர: ஜீ
வநு இந்த ரெண்டும் ந, ஜ்ஞேயத்தி அன்று மதம், ஜதஸ்ஸ்வரூ
பமாக ஜீவனுக்கும் ப்ரதாநத்துக்கும் ஜஸம்ஹாவிதங்களான
ஸர்வநியந்த்ருத்வாதிபரிக்குகளுடைய ஜபாவத்தாலே யதா ஜ
வேதநமான ப்ரதாநம் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் கூடாமையாலே ஜ்ஞே
யத்தி அன்றே அப்படியே ஶரீரனும் ஜ்ஞேயத்தி அன்று என்
று கருத்து.

ஸூ. உபயேऽபி ஹி பேதேநைநமதீயதே ॥ உக ॥

உபயேऽபி ஹி காண்வர்களும் மாத்யந்திநர்களும் தனம் இந்த
ஜ்ஞேயத்தியை பேதேந ஶ்ருதிநியந்த்ருத்வமியாத்யபேதத்தாலே ஜபீ
யதே, ய ஶ்ருதி திஷ்டந் ஶ்ருதேரந்தரோ யமாத்மா நவேத ய
ஸ்யாத்மா ஶரீரம் யமாத்மாநமந்தரோ யமயதி என்று மாத்யந்திநர்க

றும் யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந் இத்யாதிகளான ச்ருதிகளும் ப்ரதிபாதனம் பண்ணுகிறார்கள் | அத: அகாரார்த்தம் நாராயணனென்று ஸித்தம் ||

ஸூ. ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகோ யதோசிதம் || ௨௨ ||

பஞ்சமோபாயிகாரணத்தில் அகாரார்த்தவிஷயத்தில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவஸ்வரூபமென்ன ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி குணவிசேஷங்களுமென்ன இவ்விரண்டும் சொல்லப் படுவதால் ஜீவனானவன் அகாரார்த்தமன்றென்று சொல்லப்பட்டது. பரவிஷயத்திலேயென்றால் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசேஷ ஸர்வசக்த்யாதிகள் சொல்லப்படவில்லை [illegible] ஸர்வஜ்ஞத்வ [illegible], ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகனும் அக்ஷராக்ஷரனுமுள்ளவன் ப்ரக்ருதியாவது ஜீவனாவதாகவேணுமென்று ஸந்தேஹம் வருகிறது ||

அத்ருச்யத்வாதிகுணகோ [illegible] பரவிஷயத்தில் அதிகாராயாதக்ஷராத்பரத: பர:, [illegible] இத்யாதி, அக்ஷராத்பரத: பர: என்கிற வாக்கியங்களில் சொன்ன ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகமான வஸ்துவும் அக்ஷராத்பரதனும் ப்ரக்ருதிஜீவர்களா, அதி இவ்விரண்டும் பரமாத்மாவா என்னுமஸம்சயம், ப்ரக்ருதியும் பரமாத்மாவென்னு பூர்வபக்ஷம் அத: இந்த அக்ஷரத்துக்கு ஸர்வசக்த்யாதிகளில் போலே ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளான வேதவாக்யங்கள் சொல்லவில்லை | கிஞ்ச அக்ஷராத்பரத: என்று ஸம்ஸாரத்தைக்காட்டிலும் பரமாய் அக்ஷரஸ்வரூபமான ப்ரதானத்தைக்காட்டிலும் பரனான க்ஷேத்ர ஜ்ஞஸமஷ்டி பரமாத்மா ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான் | பரமாத்மாவிஷயத்வ யாதமே [illegible] இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகோ யதோசிதம் ||

ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணகமும் அக்ஷராத்பரதனும் பரமாத்மாதான் அத: யதோசிதம் [illegible] [illegible] ஸர்வஜ்ஞத்வாதி [illegible] சொல்லுகையாலே.

அத்ருஶ்யத்வாதிகுணக: என்கிற ஸூத்ரத்தாலே அக்ஷராத்பரத: பர: என்கிற வாக்யமும் விஷயமென்று ஸூசிதமாயித்து.

ஸூ. விசேஷணபேதவ்யபதேசாப்யாம் ச நேதரௌ ॥ ௨௩॥

ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் விஜ்ஞாதேதி ஜடம் ஸர்வஜ்ஞத்வ விஜ்ஞாதத்வாதிகளாலே ஸகலவிஜ்ஞாநத்வ ஸக்ருத்விஜ்ஞாநத்வ விசேஷங்களாலே இந்த ஸூத்ரயோநியான அக்ஷரத்தை விசேஷிப்பிக்கையாலும் அக்ஷராத்பரத: பர: என்று பேதவ்யபதேசத்தாலும் நேதரௌ ப்ரதாநபுருஷர்கள் அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகனென்னும் அக்ஷராத்பரத: பரனென்னும் சொல்லப்படவில்லை । இவ்விடத்தில் யயா ததக்ஷரமதிகம்யத இத்யத்ர அக்ஷரஶப்தம் ப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது । அக்ஷராத்பரத: பர இத்யத்ர பூர்வோக்தமான அக்ஷரஶப்தம் அவ்யாக்ருதத்தைச்சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம் । அத்ருஶ்யத்வமாவது த்ருஶ்யவிஜாதீயத்வம், அதாவது ஸர்வசக்ஷுராத்யக்ராஹ்யத்வமென்னபடி.

அக்ஷராத் அவ்யாக்ருதாத், பரத: மேல்பட்ட ஜீவனைக்காட்டிலும் பர: மேல்பட்டவன் பரமாத்மாவென்று ஶ்ருத்யர்த்தம் ॥

ஸூ. ரூபோபந்யாஸாச்ச ॥ ௨௪ ॥

அக்நிர்மூர்த்தா சக்ஷுஷீ சந்த்ரஸூர்யௌ திஶ: ஶ்ரோத்ரே வாக்விவ்ருதாஶ்ச வேதா:, வாயு: ப்ராணோ ஹ்ருதயம் விஶ்வமஸ்ய பத்ப்யாம் ப்ருதிவீ ஹ்யேஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா' என்று விஶ்வரூபோபந்யாஸத்தாலும் பரமபுருஷனே அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகனும் அக்ஷராத்பரத: பரனென்னும் ஸித்தமாயித்து.

ஸூ. வைஶ்வாநரஸ்ஸாதாரணஶப்தவிசேஷாத் ॥ ௨௫॥

இப்படி உபந்யஸ்தமான விஶ்வரூபம் பரமபுருஷனை வைஶ்வாநரனுக்கும் காண்கையாலே இந்த ரூபம் பரமாத்மாஸாதாரணமன்றென்று ஶங்கித்து அந்தவைஶ்வாநரனும் பரமாத்மா தானென்று ஸாதிக்கிறனென்று ஸங்கதி: ।

கீழ் ரூபோபந்யாஸாச்ச என்கிற ஸூத்ரத்தில் விஶ்வரூபோபந்யாஸத்தாலே அத்ருஶ்யத்வாதிகுணகாதிவாக்யங்களில்

யாலேயும் பகவானுக்கு ப்ராதேஶமாத்ரத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது இந்த அதிகரணத்தில் த்யுமூர்த்தத்வாதிகள் வழியாலே வைஶ்வாநரனு ப்ராதேஶமாத்ரனென்று ஸாதிக்கப்படுகிறபடியால் ப்ரஸங்கஸங்கதி: ॥

சாந்தோக்யே பஞ்சமாத்யாயே ஆத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்யேஷி, தமேவ நோ ப்ரூஹீத்யாரப்ய யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரமபிவிமாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே என்கிறவாக்யத்தில் சொன்ன வைஶ்வாநரன் பரமாத்மாவென்று நிர்ணயிக்கலாமா உத நிர்ணயிக்கக்கூடாதாவென்று ஸந்தேஹம் । நிர்ணயிக்கக்கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: வைஶ்வாநரஶப்தத்துக்கு நாலு அர்த்தங்களிலே ப்ரயோகம் காண்கையாலே, அக்நிர்வைஶ்வாநரோ யதிதமந்நம் பச்யதே என்று ஜாடராக்நியிலே ப்ரயோக: । விஶ்வஸ்மா அக்நிம் புவநாய தேவா வைஶ்வாநரம் கேதுமஹ்நாமக்ருண்வந்நிதி பூதத்ருதீயத்தில் ப்ரயோக: । வைஶ்வாநரஸ்ய ஸுமதௌ ஸ்யாம என்று தேவதாயாம் ப்ரயோக: । ததாத்மந்யேவ ஹ்ருதயேக்நௌ வைஶ்வாநரே ப்ராஸ்ய என்று பரமாத்மநி ப்ரயோக: । அதோ அஶக்யநிர்ணய: । இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

வைஶ்வாநரஸ்ஸாதாரணஶப்தவிஶேஷாத் ॥

அத்ர வைஶ்வாநர: பரமாத்மைவ । குத: ஜாடராக்ந்யாதிகளில் ஸாதாரணமான வைஶ்வாநரஶப்தத்தை இங்கு பரமாத்மஸாதாரணதர்மங்களாலே விஶேஷிப்பிக்கையாலென்னபடி. அந்த தர்மங்களாவன । உபக்ரமத்தில் ஔபமந்யவாதிகளான பஞ்சமஹர்ஷிகள் கோ ந ஆத்மா, கிம் ப்ரஹ்ம என்று விசாரித்து உத்தாலகரிடத்தில் வந்தார்கள் । அந்த உத்தாலகரும் அஶ்வபதிர்வை பகவந்தோயம் கைகேய: ஸம்ப்ரதீமமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமத்யேதி தம் ஹந்தாப்யாகச்சாம இதி உக்தவாறு, இவ்விடத்தில் கோ ந ஆத்மா என்று ஜீவாத்மவும் ப்ரஹ்மவும் உபக்ரமத்தில் ஆத்மாநம் வைஶ்வாநரமென்கிறவிடத்தில் ப்ரஹ்மஶப்தஸ்தாநத்திலே வைஶ்வாநர

ஶப்³த³ம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ஸூத்ரமும் வைஶ்வா நரனுக்கே போதத்துகிறது. கீழ் உபஸம்ஹாரத்தில் ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸு அந்நமத்தி தத்³யதை²ஷீகாதூலமக்³நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூ³யேத இத்யாதியாலே வைஶ்வாநரவிஜ்ஞாநஃபலமும் வைஶ்வாநர த்வமே பரப்³ரஹ்மத்வவென்று போதிப்பிக்கிறது ; இத்தாலும் வைஶ்வாநரந் பரமாத்மா ||

ஸூ. ஸ்மர்யமாணமநுமாநம் ஸ்யாதி³தி ||உசு||

த்³யுலோகம்முதல் ப்ருதி²வ்யந்தலோகங்கள் வைஶ்வாநர னுக்கு அவயவமாக உபதேசிக்கப்படுகிறது இந்த ரூபம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே பரமேஶ்வரரூபமாக ப்ரஸித்³த⁴ம், இதிஶப்³த³ம் ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது இதி ஸ்மர்யமாணம் இந்த ப்ரகாரமான ரூபம் இந்த வைஶ்வாநரவித்³யையில் ஸ்மர்யமாணமாய்க்கொண்டு வைஶ்வாநரனுக்கு பரமாத்மத்வ அநுமாநம் ஸ்யாத், ஸாத⁴கலிங்க³மாகிறது யதா² த்³யாம் மூர்த்³தா⁴நம் யஸ்ய விப்ரா வத³ந்தி க²ம் வை நாபி⁴ம் சந்த்³ரஸூர்யௌ ச நேத்ரே | தி³ஶ: ஶ்ரோத்ரே வித்³தி⁴ பாதௌ³ க்ஷிதிம் ச ஸோ(அ)சிந்த்யாத்மா ஸர்வபூ⁴தப்ரணேதா | என்று ஸாரதத்தில் இந்த வித்³யையிலும் வைஶ்வாநரஸ்ய த்³யௌர்மூர்த்³தா⁴ சக்ஷுர்விஶ்வரூப: ப்ராண: ப்ருத²க்³வர்த்மாத்மா ஸந்தே³ஹோ ப³ஹுல: பாதௌ³ ப்ருதி²வீ என்று மேலேசொல்லப்படுகிறது ஆகையால் ஸர்வஜக³த் ஶரீரவிஶிஷ்டனான வைஶ்வாநரன் பரமேஶ்வர னென்று கருத்து, இன்னமும் ஸந்தே³ஹத்தை ஶங்கித்து பரி ஹரிக்கிறார்.

ஸூ. ஶப்³தா³தி³ப்⁴யோ(அ)ந்த:ப்ரதிஷ்டா²நாச்ச நேதி சேந்ந ததா² த்³ருஷ்ட்யுபதே³ஶாத³ஸம்ப⁴வாத் புருஷமபி சைநமதீ⁴யதே ||உஎ||

வைஶ்வாநரன் பரமாத்மாவென்று கூட: ஶப்³தா³தி³ப்⁴ய: ஸ்ம்ருதி ஶப்³த³: ப்ரதி⁴பாத³நம் ப்ராணாஹுத்யாதா⁴ரத்வம் ஶரீராந்த:

ப்ரதிஷ்டாநம், இதுகளாலே, கிஞ்ச ஜாடராக்நியே வைஶ்வாநர னென்று தோற்றுகிறது. தயாஹி வாஜஸநேயிகளுடைய வைஶ்வாநரவித்யா ப்ரகரணத்தில் ஸதைஷோऽக்நிர்வைஶ்வாநர: என்று அக்நியை வைஶ்வாநரனென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஸாம ஶாஸ்த்ரத்திலேயும் ஹ்ருதயம் கார்ஹபத்ய:, மநோऽந்வாஹார்யபசந:, ஆஸ்யமாஹவநீய: என்று ஹ்ருதயாதிஸ்திதனான வைஶ்வாநரனுக்கு அக்நித்ரயம் கல்பிக்கப்படுகிறது. ப்ராணாஹுத்யாதாரதாதிகளும் மேலே சொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே வைஶ்வாநரனை பரமாத்மாவென்று நிஶ்சயிக்கை அயுக்தம். இத்தை பரிஹரிக்கிறார். உக்திவைஶ என்று. தயாத்ருஷ்ட்யுபதேஶாத் அப்படி ஜாடராக்நிஶரீரகனாக பரமாத்மாவை உபாஸிக்கவேணுமென்று உபதேஶிக்கையாலே அக்நிஶப்தாதிகளாலே கேவலம் ஜாடரநு தோன்றவில்லை. இதில் ஹேதுக்கள் அஸம்பவாச் என்று கேவல ஜாடரனுக்கு த்யுமூர்த்தத்வாதிகள் அஸம்பவியாமையாலே ஸஹோ வைஶ்வாநரோ ஹ்யக்நிர் ப்ராணிநாம் தேஹமாஶ்ரித: என்று ஸம்பவத்தாலே தானே இந்த அர்த்தம் ஸித்தம், வைஶ்வாநரோ ஹ்யக்நி ஜாடராநலஶரீரோ ஹ்யக்நிகேவ த்யேய: ஆக அக்நிஶரீரகனாக உபாஸிக்கவேணுமென்று உபதேஶிக்கப்படுகிறது புருஷவிதமபி சைநமதீயதே என இந்த வைஶ்வாநரனை வாஜஸநேயிகள், ஸதைஷோऽக்நிர்வைஶ்வாநரோ யத்புருஷ: என்று புருஷனாக அத்யயநம்பண்ணுகிறார்கள், கேவலாக்நிக்கு புருஷத்வம் புருஷனுக்கன்றோ ப்ரஸித்தம். ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷ: என்று.

ஸூ. அதஏவ ந தேவதா பூதஞ்ச ॥ உ௭ ॥

இந்த ஹேதுக்களாலே தானே தேவதையும் பூதாக்நியும் வைஶ்வாநரனன்று.

ஸூ. ஸாக்ஷாதப்யவிரோதம் ஜைமிநி: ॥ உ௮ ॥

ஸதைஷோऽக்நிர்வைஶ்வாநர: இத்யத்ர அக்நிஶப்தம் அக்நிஶரீரகபரமாத்மபரமென்று பாதராயணனுடைய திருவுள்ளம்,

ஜைமிநியோவென்றால் அக்நிஶப்தத்துக்கு அக்ர நயநாதிவ்யுத்பத்தியாலே ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மவாசகமாகையில் விரோதமில்லையென்கிறார். அதில் த்ருஷ்டாந்தம் । வைஶ்வாநரஶப்தத்துக்கு விஶ்வஶ்சாஸௌ நரஶ்ச விஶ்வநர:, விஶ்வநராணாம் நேதா வைஶ்வாநர என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே வைஶ்வாநரபதம் ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மவாசகமானாப்போலே அக்ரம் நயதீத்யக்நிரிதி நிர்வாயிகாக்ரநயநாதிகுணத்தாலே அக்நிஶப்தம் ஸாக்ஷாத்வாசகமென்று ஜைமிநிக்கு கருத்து.

ஸூ. அபிவ்யக்தேரித்யாஶ்மரத்ய: ॥௩௦॥

யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரம் அபிவிமாநமென்று அபிதோ விமீயமானனாகையாலே அபரிச்சிந்நமான ப்ரஹ்மத்துக்கு த்யுப்ரப்ருதிப்ருதிவ்யந்தப்ரதேஶபரிச்சிந்நத்வம் உபாஸகர்களுக்கு அபிவ்யக்த்யர்த்தமென்று ஆஶ்மரத்யருடைய மதம் ॥

ஸூ. அநுஸ்ம்ருதேர்பாதரி: ॥௩௧॥

மூர்த்தப்ரப்ருதிபாதாந்தாவயவவிஶேஷங்களால் புருஷாகாரமாக நிரூபித்தது ஸ்மரணார்த்தமும் அப்படி உபாஸிக்க வேணுமென்று பாதரிமதம், ததப்யவிருத்தம் ॥

வைஶ்வாநரனு பரமாத்மாவானால் உரஸ்ப்ரப்ருதிகளுக்கு வேத்யாதித்வகல்பநம் எப்படிகூடும் । ஜாடராக்நிபரமானால் தானு அது யுக்தமாகுமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்.

ஸூ. ஸம்பத்தேரிதி ஜைமிநிஸ்ததா ஹி தர்ஶயதி ॥௩௨॥

இந்த வைஶ்வாநரவித்யைக்கு அங்கபூதமான ப்ராணாஹுதிக்கு அக்நிஹோத்ர ஸம்பாதநத்துக்காக உர ஏவ வேதி: லோமானி பர்ஹி:, ஹ்ருதயம் கார்ஹபத்ய: இத்யாதியாலே உர:ப்ரப்ருதிகளுக்கு வேத்யாதித்வமென்று ஜைமிநிமதம், ததா ஹி தர்ஶயதி, பரமாத்மோபாஸநத்துக்கு உசிதமான ஸர்வபாபநிவ்ருத்திரூபபலத்தையும் ப்ராணாஹுதிக்கு அக்நிஹோத்ர ஸம்பத்தியும் ஶ்ருதியே காண்பிக்கிறது. அத ய ஏததேவம் வித்வாநக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி, தஸ்ய ஸர்வேஷு

லோகேஷு ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸு அந்நமத்தி, தத்யதேஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே இதி ॥

வி. வைஶ்வாநரவித்யா ॥௫௫॥

ஸாதநம் இந்த பரமாத்மாவைக் கண்டு இந்த உபாஸகனுடைய ஶரீரத்திலே ப்ராணாஹுத்யாதாரமாய் ஸந்நிதி, தஸ்ய ஹவா ஏதஸ்யாத்மநோ வைஶ்வாநரஸ்ய மூர்த்தைவ ஸுதேஜா இத்யாதிநா। கஸ்யாயமர்த்த:। தஸ்ய ஹவா, ப்ரஸித்தஸ்ய உபாஸ்யதயா உபதிஷ்ட: வைஶ்வாநர:। தஸ்ய ஏதஸ்ய இந்த உபாஸகனுடைய மூர்த்தைவ ஸுதேஜா: ஸுதேஜ ஸென்னும் நாமதேயமுடைய மூர்த்தஸ்தாநீயமான த்யுலோக: சக்ஷுர்விஶ்வரூப:, உபாஸகனுடைய சக்ஷுஸ்ஸு உபாஸ்யனுடைய சக்ஷுஸ்ஸ்தாநீயமான ஆதித்யன் உபாஸகனுடைய ப்ராணனே உபாஸ்யனுக்கு ப்ருதக்வர்த்மஸஞ்ஜ்ஞகமான வாயுஸ்தாநீய ப்ராணன் ॥

ஸந்தேஹோ பஹுல:, உபாஸகனுடைய மத்யகாயமே உபாஸ்யனுக்கு மத்யகாயஸ்தாநமாய் பஹுலாகாஶமான ஆகாஶம் வஸ்திரேவ ரயி:, உபாஸகனுடைய வஸ்தியே உபாஸ்யனுக்கு வஸ்திஸ்தாநமாய் ரயிஸஞ்ஜ்ஞமான ஜலங்கள், ப்ருதிவ்யேவ பாதௌ உபாஸகனுடைய பாதங்கள் தானே உபாஸ்ய பாதஸ்தாநமாய் ப்ரதிஷ்டாஸஞ்ஜ்ஞமான ப்ருதிவியென்னு கருத்து. ஏவம் உபாஸகன் தன்னுடைய ஶரீரத்திலே பராத்மாவை ஸந்தாநஸ்தித்து ப்ராணாக்நிஹோத்ரத்தாலே வைஶ்வாநர பராத்மாவை ஆராதித்து உபாஸிக்கவேணுமென்னு திருவுள்ளம்। அத: பராத்மா பர்யாப்த ஏவ வைஶ்வாநர இதி ஸித்தம் ॥

அத்ர யம் விஶேஷ: ॥

பரவ்யோமாவாஸநத்தாலேயே மோக்ஷப்ராப்தியென்னு ஸம்ப்ரதாயம், இங்கு ஸ்வர்காதிவ்யாதிபாரஸ்தாநத்திலே பராத்மப்ராப்திபண்ணியும் உபாஸகனு

டைய ஶரீரத்திலே உபாஸ்யத்வ ப்ரஸக்திபண்ணியும் உபாஸநம் விஹிதம் । இது ஶாகோதாநம் ஜாநீயாதென்கிறதுபோலவும் நாம ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீத என்கிறதுபோலவும் அந்யஸ்மிந் அந்யத்ருஷ்டிரூபையான ஆஹார்யையாகையாலே தத்த்வஜ்ஞாநரூபத்வமில்லாத்தாலேயப்படி ஸாக்ஷாத்பலமாகுமென்றதுக்கு அவஸாயாநம் ॥

இந்த வ்யாகரணத்தில் ப்ரதேஶப்ரஸித்திகளுக்கு வ்யாஸர்ப்ரஸக்தமாக பாவ்யநந்யமாக சொல்லப்படவில்லை । அவிதர்க்கப்ரதேஶ ப்ரஸித்திமான வ்யாபகத்தையுடைய ப்ரஹ்மமே பாவ்யநந்யமாகிறபடியால் அந்யஸ்ய பாவ்யநந்யாந்யநிவாரணபோதத்துக்கு அவகாஶமில்லாத்தாலே விரோதமில்லையென்று கருத்து.

இந்த பாதார்த்தங்களை ஒரு ஶ்லோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் தேஶிகேந்த்ரரு । ஸாயீநாஶேஷ ஸத்த்வாஶ்ரிதகநந்யா ஸர்வஸாமாநாவஸ்தாநு ப்ரஸ்தாவேஶேஷாக்ஷி நித்யஶ்ரித விஶதந: கவிதார்க்கிக: ஸவ்யாஹாரம் வைஶ்வாநரபதவிஷயோக்ஷணஸ்ராதிஸ்ஸ பாதாநு: பாதே ஆதிஶே ஶ்ருதிநிகரஶிரஶ்ஶேகர ஶ்ரீநிவாஸ: ॥

ஸர்வத்ராயிகரணத்தில் ஸாயீநாஶேஷஸத்த்வாஶ்ரிதநந்யாஸர்வ ஸாமாநாவஸ்த்திரூப ஸௌலப்யகுணமும், அத்யதிகரணத்தில் ப்ரஸாதேஶேஷக்ஷராரூபஸௌஶீல்யகுணமும், அந்தராதிகரணத்தில் அக்ஷிநித்யஸ்த்திரூபகுணமும், அந்தர்யாம்யதிகரணத்தில் அவிகந்தநீயரூபமான ஸௌஶீல்யகுணமும் அத்ருஶ்யத்வாதிகரணத்தில் கவிதார்க்கிகநிரூபஸௌஶீல்யகுணமும் வைஶ்வாநராதிகரணத்தில் ஸவ்யாஹாரம் ஹவைஶ்வாநரபதவிஷயரூப ஸௌலப்யகுணமும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இந்த குணவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீநிவாஸநு அவிஶேஷ்யதிஶிரோபூஷணனைக்கொண்டு ப்ரதமாத்யாயத்வீதீயபாதத்திலே நிரூபிதராணென்று திருவுள்ளம்.

ஸ்ரீ ஹயவதனப்ரஹ்மணே வாஸுதேவாய ஶ்ரீபாதாந: ॥

ஸ்ரீப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்த ஸாரதீபிகாயாம்

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம: ॥

த்ருதீய:பாத: ॥

த்யுப்வாத்யாயதநம் ஸ்வஶப்தாத் ॥

கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுபாதங்களாலே அஸ்பஷ்டதரமாயும், அஸ்பஷ்டமாயுமுள்ள ஜீவலிங்கத்தை யுடையவாக்யங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டதுகள் । உத்தரங்களான இரண்டுபாதங்களாலே ஸ்பஷ்டங்களாயும் ஸ்பஷ்டதரங்களாயுமுள்ள ஜீவலிங்கத்தையுடைய வாக்யங்கள் நிரூபிக்கப்படுகிறதுகள் । அதில் இப்போது ஸ்பஷ்டங்களான பஹுதா ஜாயமாநத்வ நாடீஸம்பந்தாதி ரூபமான ஜீவலிங்கத்தையுடைய வாக்யங்களை நிரூபிக்கிறபடியால் த்விதீய த்ருதீய பாதங்களுக்கு ஸங்கதி, பூர்வபாதாந்தத்தில் த்யுப்ருத்வ்யாதிஸம்பந்தியான வைஶ்வாநரனுக்கு பரமாத்மத்வம் சொல்லப்பட்டது । அத்தை பஹுதாஜாயமாநத்வாதி ஜீவலிங்கங்களாலே ஆக்ஷேபித்து ஸமாதாநம் செய்கிறபடியால் பூர்வாதிகரணத்தோடே இந்த அதிகரணத்துக்கு ஸங்கதி ॥

கிஞ்ச அத்ருஶ்யத்வாதிகரணத்தில் முண்டகோபநிஷத்வாக்யங்களுக்கு பூதயோந்யக்ஷரத்வேந பரமாத்மத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது । அநந்தரம் ஸங்கதத்தாலே வைஶ்வாநராதிகரணத்தில் ஹார்த்தஸ்பஷ்ட வைஶ்வாநர வித்யாவாக்யத்துக்கும் பூதயோந்யக்ஷரத்வ ரூபலிங்கத்தால் வைஶ்வாநரரூபஜீவ பரத்வத்தை ஶங்கித்து பரமாத்மத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது, இந்த அதிகரணத்திலேயென்றால் பூர்வ ஸங்கத்தாலே பூர்வோக்தமான உபநிஷத்வாக்யவிசாரம் முடிந்தவுடன் அத்ருஶ்யத்வாதிகரணோதாஹ்ருதவாக்யமாக தத்விஷயாஶயத்தாலே முண்டகோபநிஷத்ஸ்தமான த்யுப்வாதிவாக்யமே ஸமாதாநம் செய்யப்படுகிறது । ஆனால் பூர்வபாதத்தைவிட்டு த்ருதீயபாதத்தில் சொன்னது எதுக்காகவென்னில் தள்ளத்தக்கதாயுள்ள ஜீவலிங்கங்கள் ஸ்பஷ்டமாகையால் அது ஸங்கதம் । இதற்கு பூர்வ காரணாதிகரண ஸூத்ரத்தில் பூர்வ யோஜநம் த்ரஷ்டவ்யம் ।

த்யுப்வாத்யதிகரணம்

அதர்வணோபநிஷத்தில் 'யஸ்மிந் த்யௌ: ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷமோதம் மந: ஸஹ ப்ராணைஶ்ச ஸர்வை: | தமேவைகம் ஜாநத ஆத்மாநமந்யா வாசோ விமுஞ்சத, அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:' என்கிற வாக்யத்தில் த்யுப்வ்யாதிகளுக்கு ஆயதநமாகச் சொல்லப்படுகிறவன் ஜீவனோ, உத பரமாத்மாவோ என்று ஸம்ஶயம், ஜீவனென்று பூர்வபக்ஷம்; குத:, 'அரா இவ ரதநாபௌ ஸம்ஹதா யத்ர நாட்ய: ஸ ஏஷோந்தஶ்சரதே பஹுதா ஜாயமாந:' என்கிற மேல் ஶ்லோகத்திலேயும் இந்த ஶ்லோகத்திலேயும் நாடீஸம்பந்தமும் பஹுதாஜாயமாநத்வமும் ப்ராணஸம்பந்தமும் ஜீவலிங்கங்களாக காண்கையாலே இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. த்யுப்வாத்யாயதநம் ஸ்வஶப்தாத் ||1||

த்யுப்வ்யாதிகளுக்கு ஆயதநமாகச்சொல்லப்படுகிறவன் பரமபுருஷன்தான், ஜீவனன்று, குத:, ஸ்வஶப்தாத், 'அம்ருதஸ்யைஷ ஸேது:' என்று அஸாதாரணஶப்தத்தாலே, 'தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி, நாந்ய:பந்தா' இத்யாதிகளில் மோக்ஷஹேதுத்வம் பரமபுருஷனுக்கன்றோ அஸாதாரணமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.

ஸூ. முக்தோபஸ்ருப்யவ்யபதேஶாச்ச ||2||

இந்த த்யுப்வ்யாத்யாயதநம் முக்தர்களுக்கு உபஸ்ருப்யன், ப்ராப்யன், என்று வ்யபதேஶிக்கையாலேயும் பரமபுருஷனே த்யுப்வாத்யாயதநம். 'யதா பஶ்ய: பஶ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்த்தாரமீஶம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோநிம் ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி,' இத்யாதிகளிலே முக்தோபஸ்ருப்யத்வம் சொல்லப்படுகிறது ||

ஸூ. நாநுமாநமதச்சப்தாத் ப்ராணப்ருச்ச ||3||

இந்த ப்ரகரணத்தில் அநுமாநம், அநுமாநப்ரமாணகமாந ப்ரதாநம், அதச்சப்தாத் அந்த ப்ரதாநவாசகஶப்தமில்லாததாலே ந, எப்படி த்யுப்வாத்யாயதநமன்றோ, அப்படியே ப்ராண

[illegible], ஜீவனும் ஜீவ [illegible] மில்லாத்தாலே, [illegible] மாகமாட்டானென்னபடி।

ஸூ. [illegible] ॥ ௪ ॥

[illegible] ஜீவனுடைய [illegible] இந்த [illegible] நனுக்கு [illegible] த்தாலும் ஜீவன் [illegible] நனன்று.

ஸூ. [illegible] ॥ ௫ ॥

இந்த [illegible] விஷயமென்று [illegible] ப்ரகரணத்தில் [illegible] க்கப்பட்டது। இங்கும் சொல்வானேன் என்னில், [illegible] களாலே [illegible] த்தில் [illegible] த்தை இங்கே [illegible] க்கைக்காக இந்த [illegible] ப்ரகரணம் [illegible] க்கப்படுகிறதென்று கருத்து.

ஸூ. [illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible], என்று ஜீவனுக்கு [illegible] த்தைச் சொல்லி [illegible] த்தை [illegible] யாமல் [illegible] னுயிருக்கிற [illegible] க்கு [illegible] சொல்லுகையாலே இந்த [illegible] ॥ [illegible], யென்று [illegible] களும் [illegible] க்கே கூடுமென்று கருத்து।

ஸூ. [illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] த்தாலே [illegible] த்தில் [illegible] மானது [illegible] க்கப்பட்

டது. அப்படியானால் சாந்தோக்யத்தில் ஸத்வித்யையில் ஜீவப்ரகரணாவிச்சேதத்தாலே ஜீவன்தானே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறனென்று பூர்வபக்ஷமாசங்க்யதந்நிராஸத்வாரா ஸங்கதி: ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் விஷயமான கௌஷீதக்யுபநிஷத்தில் யேநாக்ஷரம் புருஷம் வேத ஸத்யம் என்று ஸத்யாக்ஷர சப்தநிர்திஷ்டனான பரப்ரஹ்மத்துக்கு ஸத்யசப்தவாச்யத்வத்தை இந்த ஸூத்ராதிகரணத்தில் ஸாதித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதி ॥

சாந்தோக்யத்திலே ஸப்தமாத்யாயத்திலே யத்ர நாந்யத்பச்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி நாந்யத்விஜாநாதி ஸ பூமா இத்யாதிவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட பூமகுணவிசிஷ்டன் ப்ரத்யகாத்மாவா உத பரமாத்மாவா என்னு ஸந்தேஹம், ப்ரத்யகாத்மாவென்னு பூர்வபக்ஷம். குத: ச்ருதம் ஹ்யேவ மே பகவத்த்ருசேப்ய: தரதி சோகமாத்மவித் என்னு ஆத்மஜிஜ்ஞாஸையாலே ஆச்ரயிக்கிற நாரதருக்குப்பொருட்டு ஸநத்குமாரர் நாமாதி ப்ராணபர்யந்தமாக உபாஸ்யமாக உபதேசித்தார். அதில் அஸ்தி பகவோ நாம்நோ பூய:, அஸ்தி பகவோ வாசோ பூய: இத்யாதிகளான ப்ரச்நங்களும் வாக்வாவ நாம்நோ பூயஸீ மநோ வாவ வாசோ பூய: இத்யாதிகளான ப்ரதிவசநங்களும் ப்ராணோபதேசத்துக்கு முன்னே காணப்படுகிறதுகள். ப்ராணோபதேசத்திலே அஸ்தி பகவ: ப்ராணாத் பூய: என்னு ப்ரச்நமும் அதுக்கு ப்ரதிவசநமும் காணவில்லை ஆகையால் ப்ராணசப்தவாச்யனான ஜீவபர்யந்தம் பூமோபதேசமென்னு தோணுகிறது. இதுக்குமேல் சொல்லுகிற பூமாவும் ப்ரத்யகாத்மாவென்னு பூர்வபக்ஷம். இத்தை நிரஸிக்கிறார்.

பூமா ஸம்ப்ரஸாதாதத்யுபதேசாத்

பூமகுணவிசிஷ்டன் பரமாத்மாவே. குத: ஸம்ப்ரஸாதாதத்யுபதேசாத், ஸம்ப்ரஸாதன் ஜீவன் ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய பரம் ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந

ப்ரஹ்மணே என்று உபநிஷத்திலே ஸம்ப்ரஸாதனென்று ஜீவனைச் சொல்லுகையாலே ஸம்ப்ரஸாதாதபி அந்த ஜீவனுக்கு மேலே ப்ரஹ்மகுணவிசிஷ்டனாய் ஸத்யசப்தவாச்யனான பரமபுருஷனை உபதேசிக்கையாலே ஏஷ து வா அதிவததி யஸ் ஸத்யேநாதிவததி ஸத்யம் த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ப்ரஹ்மைவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய: என்று விபுலஸாம்யவிசிஷ்டனாய் ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம என்று ஸத்யசப்தவாச்யனான பரமபுருஷனை உபதேசிக்கையாலே ப்ரஹ்மசப்தவாச்யனு பூமாவென்று ஸித்தம் । ப்ராணசப்தவாச்யனே பூமாவென்று எண்ணிக்கொண்டு அஸ்தி பகவ: ப்ராணாத் பூய: என்று ப்ரச்நம் பண்ணவில்லை. ஆசார்யரும் ஸ்வயமாக க்ருபையாலே ஸத்யம் த்வேவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் ஏஷ து வா அதிவததி யஸ் ஸத்யேநாதிவததி என்று உபதேசிக்கிறானென்னு கருத்து । அதிவாதித்வமாவது ஸர்வாதிசயமான வஸ்துவைத்தானே ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்று சொல்லுகை ॥

ஸூ. பூமாதிகரணம் ॥ அ ॥

ஸகலவாந்து அஸ்திநுப்ரஸித்தி: ஸ்வோக்தேர் த்ருஷ்டாதிகளில் உபதிஷ்டங்களான ஸ்வோக்திப்ரஸித்திகஸம்புகாரணகஸம்ப்ரத்ருஷ்டாதிபதங்கள் பூமாவுக்கே உபபன்னங்களாகையாலே ப்ரஹ்மம் பூமாவென்று ஸித்தமாயித்து । இந்த வித்யையில் நாமத்தை ஆரம்பித்து ப்ராணசப்தவாச்யனான ஜீவபர்யந்தம் ப்ரதிபந்நக்ரமமாகச் சொன்ன வஸ்துக்கள் ஆபேக்ஷிகபூமாக காண்பிக்கப்படுகிறதுகள் । ஆதௌ, நாம, க, வாக், உ, மந:, ௩, ஸங்கல்ப:, ௪, சித்தம், ரு, த்யானம், ௬, விஜ்ஞானம், எ, பலம், அ, அன்னம், கூ, தோயம், ௰, தேஜ:, கக, ஆகாச:, கஉ, ஸ்மர:, க௩, ஆசா, க௪, தத: ப்ராணசப்தவாச்யனான ஜீவன், கரு. இதெல்லாத்துக்கும் மேலே ஸத்யசப்தவாச்யபூமாவே ப்ரஹ்மகுணவிசிஷ்டனாயும் ஜ்ஞேயனாயும் சொல்லப்படுகிறானென்னு கருத்து ॥

ஸி. அக்ஷராம்பராந்த த்ருதே: ॥ ௩ ॥

இப்படி யெதாக்ஷரம்பராஷம் வேத ஸத்யம் என்று கீழ் அதிகரணங்களில் சொன்ன ஸத்யாக்ஷரஶப்தவாச்யனை பரம் பராஷனுக்கு ஸத்யஶப்தவாச்யத்தை ஸங்கீதாதிகரணத்தில் ஸ்தாபித்து இந்த அக்ஷராதிகரணத்தில் அக்ஷரஶப்தவாச்யத்தை ஸ்தாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

வாஜஸநேயகத்தில் கார்கி ப்ராஹ்மணத்தில் ஏதத்வை தத்க்ஷரம் கார்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்தி, அஸ்தூலம் அநண்வஹ்ரஸ்வம் இத்யாதிவாக்யத்தில் சொன்ன அக்ஷரம் ப்ரதாநமா, உத ஜீவனா, அதவா பரமாத்மாவா என்று ஸம்ஶயம் ப்ரதாநமென்று முந்தின பக்ஷம், அக்ஷராத் பரத: பர: என்கிறவிடத்தில் அக்ஷரஶப்தத்துக்கு ப்ரதாநத்தில் ப்ரயோகம் காண்கையாலே இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

அக்ஷரம்பராந்தத்ருதே: ॥

அக்ஷரம் அக்ஷரஶப்தவாச்யம், பரமேவ ப்ரஹ்மதான், குத: அம்பராந்தத்ருதே:, அம்பரஸ்ய ஆகாஶஸ்ய அந்தேவாரஸ்திதகாரணத்தியாவத். அம்பராந்தம் ப்ரதாநம் தஸ்ய த்ருதே: ॥

கஸ்மிந் ந்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச இத்யாதியாலே ஸர்வவிகாரஜாதங்களுக்குக் காரணமாய் ஆகாஶஶப்தவாச்யமான ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரமாகச்சொல்லப்பட்ட அக்ஷரம் ப்ரதாநமாகக்கூடாது ! அவிதாவ பரமேவ ! ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரபூதமான அக்ஷரஶப்தவாச்யனென்று கருத்து ॥

ஆனால் ஜீவனுக்கும் அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கும் ஆதாரத்வம் கூடுகையாலே அக்ஷரஶப்தவாச்யன் ஜீவனாகலாமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. ஸா ச ப்ரஶாஸநாத் ॥ ௧௦ ॥

ஸா ச அம்பராந்தமான ப்ரதாநத்தினுடைய த்ருதியும் ப்ரஶாஸநாத் இந்த அக்ஷரத்தினுடைய ப்ரஶாஸநத்தாலேயாவி

க்கிறது । ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ விக்ருதௌ திஷ்டத:, இத்யாதிகளிலே இப்படிப்பட்ட ஸ்வாதீநேதராதீந ஸர்வப்ரஶாஸநம் பத்தனுக்கும் முக்தனுக்கும் கூடாது । பரமபுருஷோத்தமனே ப்ரஶாஸிதாவான அக்ஷரம் ||

ஸூ. அந்யபாவவ்யாவ்ருத்தேஶ்ச ||கக||

அந்யபாவ: அந்யத்வம் ப்ரதாநத்வமும் ஜீவத்வமுமென்னபடி அதினுடைய வ்யாவ்ருத்தியாலே, அதில்லாமையாலென்னபடி, அத: அக்ஷரம் பரமாத்மா, தத்வா ஏதத் அக்ஷரம் கார்க்யத்ருஷ்டம் த்ரஷ்ட்ரு இத்யாதி, ஏதஸ்மிந்நு கல்வக்ஷரே கார்க்யாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச இத்யாதிகளில் ஸ்ருதிகளாலேதான் அத்ருஷ்டனாய் எல்லாவற்றையும் தானே ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கிறானென்று சொல்லுகையாலே இப்படி ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வநியந்தாவாய் ஸர்வாதாரமான அக்ஷரத்துக்கு ப்ரதாநத்வமும் ஜீவத்வமும் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறதென்று திருவுள்ளம்.

ஸூ. ஈக்ஷதிகர்மவ்யபதேஶாத் ஸ: ||க௨||

அத்ருஷ்டம் த்ரஷ்ட்ரு இதி பரமாத்மாவுக்கு அந்யங்களால் அத்ருஷ்டத்வம் சொல்லப்பட்டது । ஆனால் புரிஶயம் புருஷமீக்ஷதே யென்று ஈக்ஷணத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லப்பட்டவன் பரமாத்மாவன்று என்கிற ஶங்கையையிந்த அதிகரணத்தில் பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ।

அதர்வணத்தில் ஸத்யகாமப்ரஶ்நத்தில் ய: புநரேதம் த்ரிமாத்ரேண ஓமித்யேநைவாக்ஷரேண பரம்புருஷமபித்யாயீத இத்யாதி, பராத்பரம் புரிஶயம் புருஷமீக்ஷதே யென்கிற உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட த்யாயதீக்ஷணவிஷயமான புருஷந் ஜீவஸமஷ்டிரூபனான சதுர்முகனா? உத பரமபுருஷனா? யென்று ஸம்ஶயம், ஸமஷ்டிக்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று பூர்வபக்ஷம், காரணம்: ஸ யோ ஹவைதத் பகவந் மநுஷ்யேஷு ப்ராயணாந்தமோங்காரமபித்யாயீத இத்யாதிகளில் ஏகமாத்ர ப்ரணவோபாஸநத்துக்கு ஶேஷ்ட்ய

லோகவ்யாப்தியை ஸூக்ஷ்மமாகச்சொல்லி அதோதேவாஸகனுக்கு அநேகவ்யாப்தியையும் சொல்லி த்ரிபாத்வைகண்யோபாஸகனுக்கு ஸூக்ஷ்மமாகச்சொன்ன ப்ரஹ்மலோகம் அநேகவ்யாப்தமான வ்யாஹ்ருதிலோகமென்னு தோற்றுகிறது. அந்த லோகத்தை வ்யாபித்த பரமாத்மாவாலே காணப்பட்டவன் வ்யாஹ்ருதி வனென்கை உசிதமாயிருக்கிறதென்னு இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

வி. ஸம்ப்ருதித்யுவ்யாப்த்யபி சாத: ॥ கஉ ॥

ஸம்ப்ருதி ஸம்ரக்ஷணத்துக்கு விஷயநு ஸ: அந்த ப்ராப்தி ஸித்தமான பரமாத்மாவு வ்யாஹ்ருதிவநன்னு. அத: வ்யபதேசாத் தயோரங்கோபமென்னவாயநேநாநேதி விஷ்ணு, யத்ருஸாதஜாரஸ்ருஷ்டயம் பரமேதி, ஸாதனாக்ஷராத்ஷ்ட ஸ்வபாவாதிகளை வ்யபதேசிக்கையாலே அல்பஸ்ரீனா வ்யாஹ்ருதிவனுக்கு ஸாதனாக்ஷராதிகள் கூடாமையாலே பரமாத்மாவினே அக்ஷனுடைய ஸம்ரக்ஷணத்துக்கு விஷயமென்னு கருத்து. அநேகலோகத்துக்கு மேலே வ்யாஹ்ருதிலோகமென்கையும் யுக்தமென்னு ஸூத்ரத்தில் ப்ரஹ்மலோகாதிகளிருக்கையால் ஆகையாலே ஸர்வ்வதுர்க்கலோகங்களுக்கு உபரிஸ்திதமான வைகுண்டலோகமே ப்ரஹ்மலோகமென்னு சொல்லுகிறது யத்ர ப்ரஹ்மா வேதபுஷ்டே என்னு ஸர்வோபரி ஸ்ருஷ்டமாக சொல்லுகையாலே வ்யாஹ்ருதிலோகமென்றென்னு திருவுள்ளம்.

வி. உபாஸநத்ரைவித்யாத் ॥ கங ॥

இப்படி ஸம்ப்ருக்ஷாவித்யையிலே வேத்யனை பரிசய பரமாத்மாவுக்கு பரமாத்மத்வத்தை ஸாதித்து உபாஸவித்யையில் ஆகாசஸம்பந்நனான பரிசயபரமாத்மாவுக்கு பரமாத்மத்வத்தை நிரஸிக்கிறானென்னுஸூத்ரி । ஸாண்டோக்யத்தில் அஷ்டமாத்யாயத்தில் அயமாத்மேதி ப்ரஹ்மவாதோபதேசம் பரம்பரீ கம் வேது । உபரோதிஸ்து ஆகாசாகாச:, தஸ்மாத்ஹுதேஷு

வேஷ்டவ்யம் தத்வாவ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்யம் என்கிற வாக்யத்தில் ஸூத்ர காராபிப்ரேதமான தஹராகாசம் பூதாகாசவிசேஷமா । உத ப்ரத்யகாத்மாவா । அதவா பராத்மாவா என்று ஸம்சயம், பூதாகாசவிசேஷமென்று பூர்வபக்ஷம், ஆகாசசப்தத்துக்கு பூதாகாசத்தில் ப்ரஸித்தி அதிகமாகையாலே தஸ்மின் யதந்தஸ்ததன்வேஷ்டவ்யமென்று வேறு அன்வேஷ்டவ்யத்துக்கு ஆதாரமாக தஹராகாசத்தை சொல்லுகையாலேயும் । இந்த பக்ஷத்தை நிரசிக்கிறார்.

॥ தஹர உத்தரேப்ய: ॥

தஹர: தஹராகாசமானது பரப்ரஹ்மந்தான் பூதாகாசமன்று । குத: உத்தரேப்ய: மேல்வாக்யங்களிலே சொல்லுகிற ஹேதுக்களாலே, ஏஷ ஆத்மா அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விசோகோ விஜிகத்ஸோ பிபாஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப: । யங்காமம் காமயதே ஸோஸ்ய ஸங்கல்பாதேவ ஸமுத்திஷ்டதீத்யாதிகளான உத்தரவாக்யங்களிலே நிருபாதிகாபஹதபாப்மத்வாதிகள் தஹராகாசவாசகனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளும் சொல்லப்படுகிறதுகள் । இந்தகுணங்கள் பூதாகாசத்துக்குக்கூடாதென்று கருத்து. அன்வேஷ்டவ்யமென்று சொன்னதுவும் அந்த குணங்களை சொல்லுகிறது, அத யதிதமஸ்மின் என்கிற அதிகரணவிஷயவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் கடைசியிலெழுதப்படுகிறது ॥

ஸூ. கதிசப்தாப்யாம் ததாஹி த்ருஷ்டம் லிங்கஞ்ச ॥௧௪॥

இத்தாலும் தஹராகாசம் பரப்ரஹ்மமே கதிசப்தாப்யாம் கதிசப்தாப்யாம், தத்யதா ஹிரண்யநிதிம் நிஹிதமக்ஷேத்ரஜ்ஞா உபர்யுபரி ஸஞ்சரந்தோ ந விந்தேயு: ஏவமேவேமா:, ஸர்வா: ப்ரஜா அஹரஹர்கச்சந்த்ய ஏதம் ப்ரஹ்மலோகம் ந விந்தந்தீத்யாதிகளில் ஏதம் என்னும் ப்ரக்ருதமான தஹராகாசத்தை நிர்தேசித்து அதிலே ஸமஸ்தசேதநங்களுக்கும் ஸுஷுப்திகாலத்திலேயே கமனமும் ப்ரஹ்மமான தஹராகாசத்தை

ஸஹுமொகஸ்யஸத்தாலே நிஷேதிக்கிறதுவும் உஹாராகாஸத்தை ஸாஸஹமென்று ஸாயிக்கிறதுகள். தயாஹி த்ருஷ்டம் இப்படி ஸ்ருதத்தந்ரத்திலேயும் த்ருஷ்டம் । ஸவிசேஷோ ஸர்வாஃ ஸர்வஜாஃஸதி ஸம்வேத்ய நவித்யாஃ ஸதஞ்சாரோஹதி, ஸஷ்ஸஹ மொகஸ்ய ஸோமாதி மொவாவ, என்கிற ஸ்ருதியிலே த்ருஷ்டம் । ஸிம்ஹஞ, வேறேஸ்ருதியில் காணவேண்டாம் இந்தஸ்ருதியிலே சொல்லுகிறபடியும ஸஹமொகஸ்ய மும் உஹாராகாஸத்துக்கு ஸாரோத்வத்தை ஸாயிக்கையிலே ஸந்நிரபேக்ஷமாக ஸமர்த்தமானமிதிதிஸ்யம் ॥

ஸூ. யத்தேஸ்ஸஹிநோஸம்ஸிஷ்டஸம்பத்ஃ ॥கரு॥

ஸமஸ்தஸாரோத்தநஃ யந்திதஃ ஸஹிதிஜாதிப்ராண ராஷ்டஸஹிதஸ ஸஹித இந்தஉஹாராகாஸத்தில் உஸம்பத் தோணுகை யாலே இந்தஸஹிதிக்கு ஸஹமானஉஹாராகாஸம் ஸாரோத்தான் ; யஸ்தாஸஸதாவிப்ரதிஷேதம் மொகாநாஸம் ஹேதுமோக்ஷாதிகளிலே யத்திரஸஹிதியைச் சொல்லுகிறதுகள் ॥

ஸூ. ஸஸிஸ்ஸ ॥கசு॥

யதேஷ தூகாஸ தநதோ நஸாஸ் யென்கிறஸ்ருதியிலே தூகாஸஸ ஸாரோத்தாவிடத்தில் ஸஸித்வ, ஸஹத ஸாஸ்ஸாதிகுணங்களோடேகூடின ஸஸித்வ. ஸ்ரீதாகாஸஸ ஸஸியில் காட்டிலும் ஸஸமமென்று திருவுள்ளம் ।

இப்படி உஹாராகாஸத்துக்கு ஸ்ரீதாகாஸத்வத்தை நிரஸித்து ஸதராத்வத்தையும் ஸங்கித்து நிரஸிக்கிறார் । மேலே

ஸூ; உதரஸாரோஸோஸ் ஸஹதிவேணாஸம்ஸவாஸ் ॥கஎ॥

ஸயஸஷஸம்ஸோஸாஷோஸாஹாஸ்ரீராஸ் ஸஹதயாய என்கிறவாக்யஸேஷத்திலே உதரஸாரோஸோஸ், ஸாரஸஹத்தை க்காட்டிலும உதரனைஜீவனை ஸாரோஸிக்கையாலென்னபடி, ஸஹதிவேஸ் இந்தஉஹாராகாஸம் ஜீவந்தானென்றுசொல்லுகிற

விஷய:, ந கூடாது, அத: ஸம்ப்ரஸாத:, உக்தங்களான அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்கள் ஜீவனிடத்தில் ஸம்பவியாமையாலே என்னபடி। இங்கு ஸம்ப்ரஸாதஶப்தம் ஸுஷுப்த்யவஸ்தாபந்நனாய் சேதநஸ்ஸமுத்தானவானான ஜீவனைச் சொல்லுகிறது.

ஸூ. உத்தராச்சேதாவிர்பூதஸ்வரூபஸ்து ॥கஅ॥

உத்தராத், மேலே யிருக்கிற ப்ரஜாபதிவாக்யத்தாலே ஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்கள் சொல்லுகையாலே ஜீவனுக்கு ஸம்பவமில்லை இதி சேத், இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்। ஆவிர்பூதஸ்வரூபஸ்து, ப்ரஜாபதிவாக்யத்திலே ஜாக்ரதஸ்வப்ந ஸுஷுப்த்யாதிகளிலே ஸம்ஸாரியாய் திரோஹிதமான அபஹதபாப்மத்வாதி குணங்களையுடையவனாய், அநந்தரம், பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்தியாலே ஆவிர்பூதஸ்வரூபனாய் அபஹதபாப்மத்வாதி குணகனான ஜீவன் ப்ரஜாபதிவாக்யத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான்। தஹராகாஶமோவென்றால், அதிரோஹித கல்யாணகுணகனாய் ஶேஷனுடைய ஸ்வரூபாவிர்பாவத்துக்கும் ஹேதுவான பரமேஶ்வரனாகையாலே அவன் ஜீவனன்று। ஶேஷனுக்கு ஸம்பாவிதமான ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸேதுத்வம் விஶிஷ்டமான வேதநாவேதநநியந்த்ருத்வாதிகளாலேயும் தஹராகாஶம் ஜீவனன்று।

இப்படியாகில் தஹரவாக்யத்தில் யஏஷஸம்ப்ரஸாத: என்று ஜீவப்ரஸ்தாவ: கிமர்த்தமிதி சேத்தத்ராஹ ॥

ஸூ. அந்யார்த்தஶ்ச பராமர்ஶ: ॥ககூ॥

பராமர்ஶ: தஹரவாக்யத்திலே ஜீவபராமர்ஶமென்னபடி। அந்யார்த்தம், தஹராகாஶப்ராப்தியாலே ஶேஷனுடைய ஸ்வரூபாவிர்பாவ ஹேதுத்வாதி கல்யாணகுண ப்ரதிபாதனத்துக்காக ஜீவபராமர்ஶமென்று கருத்து।

ஸூ. அல்பஶ்ருதேரிதி சேத்ததுக்தம் ॥௨௦॥

தஹரோऽஸ்மிந்நந்தர ஆகாஶ: என்று தஹராகாஶத்துக்கு தஹரத்வரூபால்பத்வம் ஶ்ரவிக்கையாலே அந்த அல்பத்வம் ஆராக்ர ஶதபாகஸ்ய ஶதகல்பிதாதிகளிலே ப்ரதிபாதிதனான ஜீவனுக்கே கூடுகையாலே ஸர்வவ்யாபகனான ப்ரஹ்மத்துக்குக் கூடாமையாலே தஹராகாஶம் பரமாத்மாவன்று என்றிதி சேத், தச்ச உக்தம் இத்துக்கு உத்தரம் முன்னே சொல்லவேணுமோ தத் அந்த உத்தரம் ஸர்வத்ர ப்ரஸித்த்யதிகரணத்தில் நிசாய்யத்வாதேவம் வ்யோமவச்ச என்கிற ஸூத்ரத்திலே சொல்லப்பட்டது, உபாஸநார்த்தமாக அல்பஸ்தாநவர்த்தித்வ விவக்ஷயா ஹ்ருதயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கையாலே, தஹரோऽஸ்மிந்நந்தர ஆகாஶ இதி தஹரத்வம் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம்,

ஸூ. அநுக்ருதேஸ்தஸ்ய ச ॥௨௧॥

தஸ்ய அந்த பரமாத்மாவுடைய அநுக்ருதே: ஸாம்யத்தை அடைகையாலேயும் அநுகர்த்தாவான ஜீவனைக்காட்டில் அநுகார்யனாய் பரமாத்மாவான தஹராகாஶம் ஜீவனன்று என்று ஸித்தாந்தித்து, நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி என்கிறபடியே முக்தனுக்கு பரமாத்ம ஸாம்யம் சொல்லப்படுகிறது ।

ஸூ. அபி ஸ்மர்யதே ॥௨௨॥

இதம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா:, என்று ஸ்மர்யமாணத்தாலே ஸர்வஸாம்யரூபமான அநுகாரம் ஸ்ம்ருதியிலே சொல்லப்பட்டது । இதி தஹராதிகரணம் ।

அத்ய பக்ஷத்வயேஷ்வபி ஸம்பந்தாத் தஹரம் புண்டரீகம் வேஶ்ம என்று அநுவதித்து, தஹரோऽஸ்மிந்நந்தர ஆகாஶ:, தஸ்மிந் யதந்த: ஹ்ருதயபுண்டரீகத்தில், அந்தர ஆகாஶ:, ஸர்வாந்தராத்மாவான பரமாத்மா, யத், தஸ்மிந், தஹராகாஶஸ்வரூபனான பரமாத்மாவிடத்தில், யச்ச, அந்த:, யாதொரு கல்யாணகுணஜாதமு

ண்டோக்த, தஹராகாஶவாரோத்³தாவும், தஹரவ்ருத்திக்கு ப்ர-
ண ஶாஸநாதமும் உபயோகி உபாஸ்யத்வயுக்தி:, இந்த வ-
ஸாபாஸ ப்ரகார யோஜநை, அநய ப்ரகார யோஜநையுமுண்டு,
விஸ்தரப⁴யத்தாலே எழுதவில்லை.

ஸூ, ஶப்³தா³தே³வ ப்ரமித: ॥ ௨௩ ॥

அங்குஷ்ட²ப்ரமித: என்கிற வாக்யத்தில் உக்தமான அங்குஷ்ட²ப்ர-
மாணத்வம் ஜீவனுக்கும், கட²வல்லியிலே சொல்லப்படுகையாலே அங்-
குஷ்ட²ப்ரமிதன் ஜீவனாகலாமென்கிற ஶங்கையை அங்குஷ்ட²ப்ரமி-
தாதி⁴காரணத்திலே பரிஹரிக்கிறாரென்று ஸங்க³தி ॥

கட²வல்லியில் அங்குஷ்ட²மாத்ர: புருஷோ மத்⁴ய ஆத்மநி திஷ்ட²-
தி, ஈஶாநோ பூ⁴தப⁴வ்யஸ்ய ந ததோ விஜுகு³ப்ஸதே, உத்த-
ரத்ர ச அங்குஷ்ட²மாத்ர: புருஷோ ஜ்யோதிரிவாதூ⁴மக:, உப-
ரிஷ்டாச்ச, அங்குஷ்ட²மாத்ர: புருஷோ(அ)ந்தராத்மா ஸதா³ ஜநா-
நாம் ஹ்ருத³யே ஸந்நிவிஷ்ட: என்னு ஶ்ருதிவாக்யங்களிலே
சொல்லப்பட்ட அங்குஷ்ட²ப்ரமிதன், ஜீவனோ, பரமாத்மாவோ,
என்னு ஸந்தே³ஹம், ஜீவனென்னு பூர்வபக்ஷம் அத: ப்ரா-
ணாதி⁴ப: ஸஞ்சரதி ஸ்வகர்மபி⁴: அங்குஷ்ட²மாத்ரோ ரவிதுல்யரூ-
ப:, என்னு ஶ்ருதியிலே ப்ராணாதி⁴பனான ஜீவனுக்கே
வஶிஷ்டமாக அங்குஷ்ட²ப்ரமிதத்வம் சொல்லப்படுகையாலே இந்த ப-
க்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஶப்³தா³தே³வ ப்ரமித: ॥

அங்குஷ்ட²ப்ரமிதன் பரமாத்மா ஜீவனன்னு அத: ஶப்³தா³-
தே³வ பரமாத்மாவுக்கு அஸாதா⁴ரணமான ஈஶாநோ பூ⁴தப⁴-
வ்யஸ்ய என்கிற ஶப்³த³த்தாலேதானே ப்ராணாதி⁴ப: ஸஞ்சரதி ஸ்வ-
கர்மபி⁴: என்கிற ஶ்ருதியிலே கர்மவஶ்யனான ஜீவ-
னைப்போல் இந்த கட²வல்லியிலே பரமாத்மா அஸாதா⁴ரணஶப்³த³த்-
தாலே பரமாத்மாவே। இங்கு அங்குஷ்ட²ப்ரமிதன் ஜீவனன்னு என்-
னு திருவுள்ளம் ॥

ஆனால் விபு⁴வான பரமாத்மாவுக்கு அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதத்வமெப்படியென்கிற ஶங்கையில் ஶப்³தா³தே³வ ப்ரமித இதி ஸூத்ரமென்று சொன்னத்தை விவரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஹ்ருத்³யபேக்ஷயா து மநுஷ்யாதி⁴காரத்வாத் ॥௨௪॥

து ஶப்³த³ம் ஶங்கையை நிரஸிக்கிறது, ஹ்ருதி உபாஸகனுடைய ஹ்ருத³யத்திலே உபாஸநார்த²ம் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே உபாஸகர்களுடைய ஹ்ருத³யம் அந்த உபாஸகர்களுடைய அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதமாகையாலே தத³பேக்ஷயா இத்தை அபேக்ஷித்து இந்த அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதத்வம் விபு⁴வான பரப்³ரஹ்மத்துக்குச் சொல்லுகிறது, உபாஸநத்தை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரம் மநுஷ்யர்களை உத்³தே³ஶிக்கையாலே மநுஷ்யஹ்ருத³யாபேக்ஷயா அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதத்வம் உக்தம் ॥

இந்த அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதாதி⁴கரணம் நாலு ஸூத்ரம் இதில் இரண்டு ஸூத்ரத்துக்குமேலே மநுஷ்யாதி⁴காரப்ரஸங்க³த்தாலே தே³வதாதி⁴கரணமும் அபஶூத்³ராதி⁴கரணமும் ப்ரமிதாதி⁴கரணமும் ஆக இந்த மூன்று அதி⁴கரணங்கள் ப்ராஸங்கி³கங்களாய் வந்ததுகள், இப்படி மநுஷ்யாதி⁴காரப்ரஸங்க³த்தாலே விஶேஷாதி⁴காரம் நிரூபிக்கிறபடியால் ஶாஸ்த்ராதி⁴காரஶாஸ்த்ராதி⁴காரத்தில் யாஜ்ஞவல்க்யாதி³ இந்த பாத³த்துக்கு ஸாங்கர்யதோ³ஷமில்லை என்று கருத்து. இப்படி ப்ரஸங்க³ஸங்க³தியாலே ப்ராப்தங்களான மூன்று அதி⁴கரணங்களுக்குள்ளே தே³வதாஶாஸ்த்ரத்துக்கு உபாஸநஶாஸ்த்ரத்தில் அதி⁴காரத்தை தே³வதாதி⁴கரணத்தில் ஸமர்த்²தி²க்கிறார் ॥

ஸூ. தது³பர்யபி பா³த³ராயண: ஸம்ப⁴வாத் ॥௨௫॥

ப்³ரஹ்மோபாஸநே மநுஷ்யாதி⁴காராலே ப்³ரஹ்மவித்³யையில் தே³வாதி³களுக்கும் அதி⁴காரமுண்டோ இல்லையோ என்று ஸம்ஶயம், தே³வதைகளுக்கு அதி⁴காரமில்லை என்று பூர்வபக்ஷம், ஸித்³தா⁴ந்தம், வஸிஷ்ட²ஞமாய் ஸித்³த⁴வஸ்துவான ப்³ரஹ்மத்திலே

ஸத்வம் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஶப்தங்களுக்கு ப்ரயோகப்ராசுர்யம் ஸம்பவித்தாலும் தேவதைகளுக்கு விக்ரஹ ஸத்பாவத்தில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலே வேதத்தாலே அநுஷ்டிக்கப்படுகிற உபாஸநத்தில் தேவதைகளுக்கு அதிகாரமில்லை இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ||

ததுபர்யபி பாதராயணஸ்ஸம்பவாத் ||

தச்சப்த ப்ரஹ்மோபாஸநம் உபர்யபி ஸ்வர்லோகஸ்தர்களான தேவதைகளுக்கும் உண்டு என்று பாதராயணர், ஸ்ரீ வேதவ்யாஸருடைய திருவுள்ளம், குதஃ ஸம்பவாத் அநேந ஜீவேநாத்மநா அநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீத்யாதிகளில் நாமரூபவ்யாகரணம் சொல்லுகையாலே தேவதைகளுக்கும் விக்ரஹம் ஸம்பவிக்கையாலே மோக்ஷார்த்தித்வமும் உபாஸநாநுஷ்டாந ஸாமர்த்யமும் கூடுகையாலே தேவதைகளுக்கும் ப்ரஹ்மோபாஸநத்திலே அதிகாரம் கூடும் ||

ஸூ, விரோதஃ கர்மணீதி சேந்நாநேகப்ரதிபத்தேர் தர்ஶநாத் ||

தேவதைகளுக்கு விக்ரஹவத்த்வம் அங்கீகரித்தால் கர்மணி விரோதஸ் ஸ்யாத், யாகாதிகர்மங்களில் விரோதம் வரும். அநேக யஜ்ஞங்களை அநேக யஜமாநர்கள் ஏககாலத்தில் அநுஷ்டிக்கிற போது இந்த்ராதிகள் அந்த யஜ்ஞத்துக்குப் போவார்கள் | இதி சேந், இப்படி விரோதம் வாராது, குதஃ, அநேகப்ரதிபத்தேர் தர்ஶநாத் யோகஸாமர்த்யமுடைய ஸௌபரி ப்ரப்ருதிகளுக்கு அநேகஶரீர ப்ரதிபத்தி ப்ரமாணங்களிலே காண்கையாலே அப்படி இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கும் அநேகதேஹபரிக்ரஹத்தாலே யுகபத் அநேக இடங்களில் போகுகை உபபந்நமாகையாலே கர்மத்தில் விரோதம் ஸம்பவியாது என்று கருத்து.

ஸூ. ஶப்த இதி சேந்நாதஃ ப்ரபவாத் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாப்யாம் ||

விரோதஃ என்று பூர்வஸூத்ரத்திலிருக்கிற பதத்தை இங்கே கூட்டிக்கொள்ளுகிறது, (ஶப்தே) கர்மணி விரோதமில்லாவிட்டாலும் வைதிகஶப்தத்திலே விரோதம் வரும். எங்ஙனே

யென்னில் தேவதைகளுக்கு விக்ரஹம் அங்கீகரித்தால் விக்ரஹங்கள் ஸாவயவங்களாகையாலே உத்பத்திவிநாசங்களை உடைத்தாயிருக்கையாலே உத்பத்திக்கு முன்னேயும் விநாசத்துக்கநந்தரமும் வைதிகங்களான இந்த்ராதிஶப்தங்களுக்கு அர்த்தஶூந்யமாதல் அநித்யார்த்தமாதல் ப்ரஸங்கிக்கும் இதிசேத், அது ப்ரஸங்கியாது அத: ப்ரபவாத், அத:, இந்த வைதிகங்களான இந்த்ராதிஶப்தங்களினின்றும் ப்ரபவாத் இந்த்ராதிதேவதைகளுக்கு உத்பத்தி உண்டாகையாலே தேவத்வாதிகள் உண்டானபின்பு தேவத்வாதிஶப்தங்களுண்டாகுகையாலே அந்தஶப்தங்கள் அநித்யங்களாயித்து; அப்படியன்று இங்கு; பூர்வபூர்வேந்த்ராதிகள் நஶித்தபின் நித்யமாயிருக்கிற வேதத்திலே சொன்ன இந்த்ராத்யாகாரங்களை நினைத்து ப்ரஹ்மா இந்த்ராதிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிறாரென்று, யதாதயதா பூர்வமகல்பயத், இதி ஶ்ருதிசொல்லுகையாலே வேதங்களுக்கநித்யத்வமும் அர்த்தஶூந்யத்வமும் வாராது, இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதெனில் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநாப்யாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிப்யாம், வேதேந நாமரூபே வ்யாகரோத் ஸதாஸதீ ப்ரஜாபதி: இதி ஶ்ருதி:, ஸர்வேஷாந்து ஸ நாமாநி கர்மாணி ச ப்ருதக் ப்ருதக் வேதஶப்தேப்ய ஏவாதௌ ப்ருதக் ஸம்ஸ்தாஶ்ச நிர்மமே, யென்னுஸ்ம்ருதி: இதுகளாலே இந்தஅர்த்தம், ஸித்திக்கிறது.

ஸூ. அதஏவ ச நித்யத்வம் ॥௨௮॥

அதஏவ, யத: காரணாத் ப்ரஜாபதியானவர் வைதிகஶப்தத்தாலே இந்த்ராகாரத்தை ஸ்மரித்து ஸ்ருஷ்டிக்கிறாரோ, அதஏவ நித்யத்வம், வேதத்துக்கு நித்யத்வம் ஸித்திக்கிறது। வைதிகத்திகப்ரயாஜஹரம் ப்ரஜாபதி வஸிஷ்டவிஶ்வாமித்ராதி மந்த்ரத்ரஷ்டாக்களான ப்ராணாத்மாக்களான ஜீவர்களை நினைத்து விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டஸூக்தம் ப்ரதீத்யாதிகளான வேதங்களையும் பராமர்ஶித்து பூர்வகல்ப விஶ்வாமித்ராதிகளைப்போலே யிந்தகல்பத்திலேயும் விஶ்வாமித்ராதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அந்த ஸூக்தா

ஷிகளை ப்ரவர்த்திப்பிக்கும்படி நியமிக்கிறார் । அவர்களுமப்படியே வேதப்ரவசநம் பண்ணுகிறார்கள். ஆகையால் வேதத்துக்கு நித்யத்வம் ஸித்திக்கிறது, ஆனால் ப்ராக்ருத ப்ரளயத்தில் ப்ரஜாபதி ப்ரப்ருதிகள் நசித்துப்போகையாலே அவ்யாக்ருதவர்ணாதி ரூபஸம்ப்ரதாயங்களான வேதங்களும் நஷ்டமாகையாலேயும் ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்ட்யாவ்ருத்தியிலே வேதத்துக்கு நித்யத்வமெப்படி யென்கிற ஸம்சயத்தை நிராகரிக்கிறார் ।

ஸமாந நாமரூபத்வாச்சாவ்ருத்தாவப்யவிரோதோ
தர்சநாத்ஸ்ம்ருதேச்ச ॥ ௨௯ ॥

ஆவ்ருத்தாவபி ப்ராக்ருதஸ்ருஷ்ட்யாவ்ருத்தியிலேயும் ஸமாநநாமரூபத்வாத் ஸ்ருஜ்யவஸ்துக்களும் பூர்வகல்பஸ்திதவஸ்துஸாம்யநாமரூபங்களை உடைத்தாயிருக்கையாலே தானே அவிரோத: வேதநித்யத்வத்துக்கு விரோதமில்லை । ஆதிஸர்க்கத்திலேயும் பரமேச்வரன் பூர்வஸம்ஸ்தாந ஸமாந ஜகத்தை ஸ்மரித்து அப்படியே ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் । வேதங்களையும் பூர்வாநுபூர்வீவிசிஷ்டங்களாக ஆவிஷ்கரித்து ஹிரண்யகர்ப்பருக்கு உபதேசிக்கிறார் । இந்த அர்த்தத்தில் ப்ரமாணமேதென்னில் தர்சநாத், ஸ்ம்ருதேச்ச, ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத், இத்யாதிஶ்ருதியாலேயும் யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம் யோ வை வேதாம்ச்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை, யென்கிற ஶ்ருதியாலேயும், யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாநாரூபாணி பர்யயே த்ருச்யந்தே தாநி தாந்யேவ ததா பாவா யுகாதிஷு, யென்கிற ஸ்ம்ருதியாலேயும் । வேதத்துக்கு நித்யத்வமாவது பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்தை ஸ்மரித்து அந்த க்ரமத்தாலேதானே உச்சரிக்கப்படுகை, ந து அக்ஷரநித்யத்வம் யென்று திருவுள்ளம் ॥

மத்வாதிஷ்வஸம்பவாதநதிகாரம் ஜைமிநி: ॥ ௩௦ ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் தேவதாஸாமர்த்யத்துக்கு ப்ரஹ்மோபாஸநாதிகாரம் விதிக்கப்பட்டது, யிந்த மத்வதிகரணத்தி

ல் வஸ்வாதி தேவதாவிஶேஷங்களுக்கு அபாவித்ருஷ்டமான வித்யாவிஶேஷத்திலே அதிகாரமுண்டென்று ஸமர்த்திக்கிறார் ।

ஸாரீரகத்தில் அபஶூத்ராதிகரணத்திலே அஸௌவா ஆதித்யோ தேவமத்விதி உபக்ரமித்து தத்யதப்ரதமம் அம்ருதம் தத்வஸவ உபஜீவந்தி, யென்றுசொல்லி ஸமஸ்த வேதவஸ்துநா ஸௌமாதீநாம் அம்ருதம் ஸமுத்ர வ்யாப்தியாலே ஜகதாதிகாரியான வேதங்களிலே சொல்லப்பட்ட கர்மங்களாலே ஸம்பாத்யமான ரஸத்துக்கு ஆதாரமாகையாலே தேவமதுவென்று மதுவென்னப்படுகிற ஆதித்யனுடைய தேஜோவிஶேஷத்தையும் ஸம்பாத்யமான ஆதித்யரூபங்களுக்கு போக்யமாகச்சொல்லி அவர்களாலே ஸேவ்யமானங்களான ஆதித்யரூபங்களை உபாஸ்யங்களாக உபதேஶித்து அந்த ஆதித்யரூபங்களைத்தானே ப்ராப்யங்களாகவும் உபதேஶிக்கிறது, இப்படிப்பட்ட மதுவித்யையில் வஸ்வாதிகளுக்கு அதிகாரமுண்டோ இல்லையோ யென்னு ஸம்ஶயம், அதிகாரமில்லையென்று பூர்வபக்ஷம், குத: வஸ்வாதிகளுக்குபாஸ்யத்திலே ப்ராப்யவிஶேஷணதயா அந்தர்பாவமாகையாலே தங்களை தங்களை உபாஸிக்கை அயுக்தமாகையால் ப்ராப்யமானவஸ்துவும் ப்ராப்யமாகையாலேயும் । இந்த பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ।

மத்வாதிஷ்வஸம்பவாதநதிகாரம் ஜைமிநி: ॥

மத்வாதி வித்யைகளிலே வஸ்வாதிகளுக்கு உபாஸிக்கைக்கு, அஸம்பவாத், கர்மகர்த்ருவிரோதத்தால் அயுக்தமாகையாலென்னபடி । அநதிகாரம், அதிகாராபாவத்தை ஜைமிநி:, ஜைமிநி சொல்லுகிறார் ।

ஜ்யோதிஷி பாவாச்ச ॥௩௧॥

ஜ்யோதிஷி, பரப்ரஹ்மணி, பாவாச், தம்தேவா ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிரிதி । ப்ரஹ்மோபாஸநம்தேவமநுஷ்யாதய:

யாரணமாயிருக்கச்செய்தே, ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிராயுர்ஹோபாஸதே அம்ருதத்தை தேவர்களே உபாஸிக்கிறார்களென்று விஶேஷ வசநம், வஸ்வாதிகளுக்கு மதுவித்யையிலே அதிகாராபாவத்தை த்யோதிப்பிக்கிறது, இந்த இரண்டும் பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் இந்த ஜைமினிபக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார்॥

ஸூ. பாவந்து பாதராயணோऽஸ்தி ஹி ॥௩௨॥

துஶப்தம் ஜைமினிபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது பாவம், மதுவித்யாதிகளிலே வஸ்வாதிதேவர்களுக்கு அதிகாரஸம்பாவத்தை பகவான் பாதராயணர் திருவுள்ளம்பற்றுகிறார், குதः அஸ்தி ஹி வஸ்வாதிகளுக்குத்தானே உபாஸ்யத்வமும் ப்ராப்யத்வமும் இருக்கிறதன்றோ। இப்போது வஸுக்களாயிருந்தாலும் கல்பாந்தரத்திலே வஸுத்வம் ப்ராப்யமாக ஸம்பவிக்கலாம் ! ய ஏதாமேவம் ப்ரஹ்மோபநிஷதம் வேதயென்று ஶ்ருதமதுவித்யைக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாத்வம் சொல்லுகையாலே வஸ்வாதிஶரீரகபரமாத்மாவே உபாஸ்யர், கேவலவஸ்வாதிகள் உபாஸ்யர்களன்று। ஆகையால் வஸ்வாதிஶரீரகபரமாத்மாவை தாங்களுபாஸித்தால் கல்பாந்தரத்திலே வஸுத்வத்தையுமடைந்து அந்த தேஹாவஸாநத்தில் ப்ரஹ்மப்ராப்திக்கும் விரோதமில்லையென்று திருவுள்ளம் ।

ஸூ. ஶுகஸ்ய ததநாதரஶ்ரவணாத் ததாத்ரவணாத்
ஸூச்யதே ஹி ॥௩௩॥

மநுஷ்யாதிரிக்தரான தேவாதிகளுக்கும் வஸ்வாதிதேவதாவிஶேஷங்களுக்கும் அர்த்தித்வஸாமர்த்யஸம்பாவத்தாலே ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமுண்டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி அர்த்தித்வஸாமர்த்யங்கள் வித்யாதிகாரப்ரயோஜகமாகில் ப்ராஹ்மணாதிகளுக்குப்போலே ஶூத்ரர்களுக்கும் தேஹேந்த்ரியாதிபாடவரூபமான உபாஸநாநுஷ்டாந ஸாமர்த்யமும் மோக்ஷார்த்தித்வமும் கூடுகையாலே ஶூத்ரர்களுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரம் ஸம்பவிக்கலாமென்கிற ஶங்கையை இந்த அதிகரணத்திலே நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

அபஶூத்ராதிகரணம் ।

ப்ரஹ்மவித்யையில் ஶூத்ரனுக்கும் அதிகாரமுண்டா இல்லையாயென்று ஸம்ஶயம், உண்டென்று பூர்வபக்ஷம், குத: அர்த்தித்வஸாமர்த்யம் ஸம்பவிக்கையாலே ஶூத்ரனுக்கு அநக்நித்வமிருந்தாலே மநஸாலும் ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிக்கை ஸம்பவிக்கையாலே இதிஹாஸபுராணஶ்ரவணத்தாலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிஜ்ஞாநம் ஸம்பவிக்கையாலே ஶூத்ரயோநிகளான விதுராதிகளுக்கு ப்ரஹ்மநிஷ்டத்வம் பாரதாதிஷு ஸித்தமாகையாலே உபநிஷத்தில் ஸம்வர்கவித்யையில் ஆஜஹாரேமாஶ்ஶூத்ர இதி ஶூத்ரஶப்தத்தாலே ஜாநஶ்ருதியை ஸம்போதித்து ரைக்வர் ப்ரஹ்மவித்யையை உபதேஶிக்கையாலே ஶூத்ரனுக்கும் அதிகாரமுண்டு என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஶுகஸ்ய ஸூச்யதே ஹி ॥

ஶூத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமில்லை । உபாஸநம் வேதநாவ்ருத்திரூபமானாலும் உபநயநம் பண்ணி அத்யயநத்தாலே க்ரஹிக்கப்பட்ட வேதாந்தத்தாலே வந்த ஜ்ஞாநமே [illegible] உபாஸநத்துக்கு உபாயமென்று ஶாஸ்த்ரஸித்தம், ஶூத்ரனுக்கு உபநயநாதிகள் கூடாது । இதிஹாஸாதிகளும் வேதத்துக்கு உபப்ரும்ஹணங்கள், ஸ்வதந்த்ரமாக ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்துக்கு உபாயமன்று । விதுராதிகளும் ஜந்மாந்தரத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டர்கள் ஸம்வர்கவித்யையிலே, ஶூத்ரயென்னு ஶ்ரவணமும் ஶூத்ரஜாதியோகத்தாலன்று । கிந்து, ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாலாபநிமித்தஶோகத்தாலே । ஸூத்ரார்த்தம் ।

ததநாதரஶ்ரவணாத் ॥

தயோ: ஹம்ஸரூபிகளான ருஷிகளுடைய அநாதரவாக்யஶ்ரவணத்தாலே, ததாத்ரவணாத் அப்போது தானே ரைக்வரைக்குறித்து ஜாநஶ்ருதியென்கிற ராஜா, ஓடிவந்தபடியாலே, அஸ்ய, இந்தஜாநஶ்ருதிக்கு, ஶுக் ஶோகமானது ஸூச்யதே । தோன்றப்படுகிறது । ஹி ஶப்தம் ஹேத்வர்த்தவாசகம், யஸ்மாத்காரணாத் அஸ்ய ஶோகஸ்ஸூச்யதே, தஸ்மாத்காரணாத்,

ஶோகமுண்டானதினாலே ஶூத்ர னென்றுஎண்ணி ஶூத்ர னென்று ஸம்போதித்தார் । ந தாவ ஶூத்ர ஜாதிரேவ ॥

ஸூ. க்ஷத்ரியத்வாவகதேஶ்ச ॥௩௪॥

இந்த ஸம்வர்க்கவித்யாவாக்யத்தில், ஜாநஶ்ருதிர்ஹ பௌத்ராயண: பஹுதாயீத்யாதிகளாலே தாநபதித்வ பஹுஸாஹஸ்ரவத்ஸாஸ்ரவ க்ஷத்த்ருப்ரேஷண வாஹநாதி ஸம்பந்தங்களாலே யிந்த ஜாநஶ்ருதிக்கு க்ஷத்ரியத்வம் தோணுகையாலே ஶூத்ர யென்கிற ஸம்போதநம் ஶோகநிமித்தமென்றுகருத்து.

ஸூ. உத்தரத்ர சைத்ரரதேந லிங்காத் ॥௩௫॥

உத்தரத்ர இந்தவித்யையில் மேலே ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியர்களுக்கே ஸம்பந்தம் காணப்படுகிறது । அத ஹ ஶௌநகம் ச காபேயமபிப்ரதாரிணம் ச ஜக்ஷ்யாதிவாக்யத்தில் இங்கு அபிப்ரதாரீயென்னு சைத்ரரதனென்கிற க்ஷத்ரியன்சொல்லப்படுகிறான் । காபேய: சைத்ரரதேந லிங்காத் அபிப்ரதாரிக்கு சைத்ரரதத்வமும் க்ஷத்ரியத்வமும் காபேயயாஜ்யத்வரூபமான லிங்கத்தாலே தோற்றுகிறது । வேறொருவ காரணத்திலே காபேயயாஜ்யனான அபிப்ரதாரிக்கு சைத்ரரதத்வமும் க்ஷத்ரியத்வமும் காணப்பட்டது । ஏதேந வை சைத்ரரதம் காபேயா அயாஜயந்நு யென்கிறவிடத்திலும் । தஸ்மாத் சைத்ரரதிர்நாமைக: க்ஷத்ரபதிரஜாயத, என்கிறவிடத்திலும் ஆகையால் இந்த வித்யையில் ப்ராஹ்மணனோடே சேர்க்காட்டிலும் உத்தரரான ஜாநஶ்ருதியும் க்ஷத்ரியனாகவே ஸித்திக்கவேணுமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸம்ஸ்காரபராமர்ஶாத் ததபாவாபிலாபாச்ச ॥௩௬॥

வித்யோபதேஶ காரணத்தில் உபநயேதென்னு உபநயநத்தை பராமர்ஶிக்கையாலே ததபாவாபிலாபாச்ச ந ஶூத்ரே பாதகம் கிஞ்சித் ந ச ஸம்ஸ்காரமர்ஹதி, என்னு ஶூத்ரனுக்கு உபநயநமில்லை என்று சொல்லுகையாலே ஜாநஶ்ருதி ஶூத்ரனன்னு ॥

ஸூ. தத³பா⁴வநிர்த்³தா⁴ரணே ச ப்ரவ்ருத்தே: ॥௩௭॥

நைதத³ப்³ராஹ்மணோ விவக்துமர்ஹதி யென்று ஶூத்³ரத்வாபா⁴வ நிஶ்சயாநந்தரமே ப்³ரஹ்மோபதே³ஶம் பண்ணுகையாலேயும் ஶூத்³ரனுக்கு அதி⁴காரமில்லை ।

ஸூ. ஶ்ரவணாத்⁴யயநார்த்த²ப்ரதிஷேதா⁴த் ॥௩௮॥

வேத³ஶ்ரவணம் அத்⁴யயநம் வேதா³ர்த்த²ஜ்ஞாநாநுஷ்டா²நம் இதுகளை ஶூத்³ரனுக்கு ப்ரதிஷேதி⁴க்கையாலேயும் அதி⁴காரமில்லை, தஸ்மாத் ஶூத்³ரஸமீபே நாத்⁴யேதவ்யமித்யாதி³: ॥

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥௩௯॥

அத² ஹாஸ்ய வேதோ³பஶ்ருண்வத: த்ரபுஜதுப்⁴யாம் ஶ்ரோத்ரப்ரதிபூரணமித்யாதி³ஸ்ம்ருதியாலேயும் ஶூத்³ரனுக்கு ப்³ரஹ்மவித்³யையில் அதி⁴காரமில்லை என்று ஸித்³த⁴ம் ॥

இப்படி அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதாதி⁴கரணத்தில் ப்ரஸக்தாதி⁴கார ப்ரஸங்க³த்தாலே மத்⁴யத்தில் மூன்று அதி⁴கரணங்களை நிரூபித்து ப்ரக்ருதமான அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதனுக்கு பரமாத்மத்வத்தை இரண்டு ஸூத்ரங்களாலே ஸாதி⁴க்கிறார் ॥

ஸூ. கம்பநாத் ॥௪௦॥

யதி³த³ங்கிஞ்ச ஜக³த்ஸர்வம் ப்ராண ஏஜதி, ப⁴யாத³ஸ்யாக்³நிஸ்தபதி இத்யாதி³யாலே ப்ராணஶப்³த³வாச்யனான அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதனிடத்தில் நின்றும் ப⁴யத்தாலே அக்³நி வாய்வாதி³ ஸூர்யாதி³ க்ருத்ஸ்நஜக³த்தும் நடுங்குகிறது என்று சொல்லுகையாலே அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமித: பரமாத்மா ॥

ஸூ. ஜ்யோதிர்த³ர்ஶநாத் ॥௪௧॥

இந்த ப்ரகரணத்திலேதானே ந தத்ர ஸூர்யோ பா⁴தி ந சந்த்³ரதாரகம், தஸ்ய பா⁴ஸா ஸர்வமித³ம் விபா⁴தி என்று ஸூர்யாதி³களுக்கு பா⁴ஸகமான நிரதிஶய ஜ்யோதிஸ்ஸினுடைய த³ர்ஶநத்தாலேயும் அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதன் பரமாத்மாவென்று ஸித்³த⁴ம் ॥

ஶப்³தா³தே³வ ப்ரமித:, ஹ்ருத்³யபேக்ஷயா, கம்பநாத், ஜ்யோதிர்த³ர்ஶநாத், என்று நாலு ஸூத்ரமும் அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதாதி⁴கரணம் அதில் இரண்டு ஸூத்ரத்தினுடைய மத்⁴யத்தில் தே³வதாதி⁴கரணமும் மத்⁴வாதி⁴கரணமும் அபஶூத்³ராதி⁴கரணமும் ஆக மூன்றும் ப்ராஸங்கி³கங்களென்று கண்டுகொள்வது ॥

வி. ஆகாஶோ(அ)ர்தா²ந்தரத்வாதி³வ்யபதே³ஶாத் ॥ ௪௨ ॥

இப்படி த³ஹராதி⁴கரணம் தொடங்கி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக மத்⁴யத்தில் நாலு அதி⁴கரணங்களைச்சொல்லி அங்கு³ஷ்ட²ப்ரமிதன் பரமாத்மாவென்று கடைசியில் ஸ்தா²பித்தவுடன் ப்ரக்ருதியான த³ஹரவித்³யை ப்ரஸ்தா²ப்யமாகையாலே தத³ந்தர்க³தப்ரகரணஸ்த²மாயும் த³ஹரவித்³யாஶேஷமாயுமிருக்கிற ஆகாஶோ ஹ வை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா இத்யாதி³ வாக்யத்துக்கு முக்தாத்மபரத்வத்தை ஶங்கித்து அத்தை நிராகரிக்கிறாரென்று ஸங்க³தி ॥

சா²ந்தோ³க்³யத்தில் அஷ்டமாத்⁴யாயஸமாப்தியில் ஆகாஶோ ஹ வை நாம நாமரூபயோர்நிர்வஹிதா, தே யத³ந்தரா தத்³ப்³ரஹ்ம இத்யாதி³வாக்யத்தில் ஆகாஶஶப்³த³நிர்தி³ஷ்டன், முக்தாத்மாவா, பரமாத்மாவா என்று ஸம்ஶயம், முக்தாத்மா என்று பூர்வபக்ஷம், தூ⁴த்வா ஶரீரமக்ருதம் க்ருதாத்மா ப்³ரஹ்மலோகமபி⁴ஸம்ப⁴வாமி, என்று முக்தாத்மா ப்ரக்ருதனாகையாலே। இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார் ॥

ஆகாஶோ(அ)ர்தா²ந்தரத்வாதி³வ்யபதே³ஶாத் ॥

ஆகாஶஶப்³த³வாச்யன் பரமாத்மா, முக்தனன்று, குத: அர்தா²ந்தரத்வாதி³ வ்யபதே³ஶாத் நாமரூபநிர்வோடு⁴த்வமும் அந்த நாமரூபாஸ்ப்ருஷ்டத்வமும் ஜீவனைக்காட்டிலும் அர்தா²ந்தரமான பரமாத்மாவுக்கு அஸாதா⁴ரணங்கள் அதினுடைய வ்யபதே³ஶத்தாலே ஆதி³ஶப்³த³த்தாலே நிரூபாதி⁴க ப்³ரஹ்மத்வாம்ருதத்வாத்மத்வங்கள் க்³ருஹீதங்கள், இதுகளாலே ஆகாஶம் பரமபுருஷனென்று ஸித்³தி⁴க்கிறது ॥

தக்ஷவேதியென்று ஜீவனுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் மௌக்ஷ்யம் சொல்லுகையாலே, நேஹநாநாஸ்தியென்னுமிதத்தை நிஷேயிக்கையாலே ஜீவனில்காட்டிலும் பரமாத்மாவுக்கு ஸாம்யாதிஶயம் சொன்னது கூடாது யென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஸாக்ஷாத்க்ருஜ்ஞ ராஜேந்த்ரஹேதோ: ॥சக॥

வ்யபதேஶாச்சயென்று பதத்தைகூட்டிக்கொள்ளவேணும் ப்ரஜாபதிநா ஸம்வரிஷ்டக:, ப்ரஜாபதிநாபாஷ்யம் யென்று ஸாக்ஷாத்வ்யபதேஶயிலும் உபக்ரமநிதேஶயிலும் அத்ராஜ்ஞனை ஜீவனைக்காட்டிலும் அப்போதுதானே ஸர்வஜ்ஞ ப்ரஹ்மத்தைஹேதுவ வ்யபதேஶிக்கையாலே ப்ரத்யகாத்மா நாமரூபாதிகவ்வ பரமாத்மா ॥

ஸூ. வதராதிஶப்தேப்ய: ॥சஉ॥

ஸர்வஸ்ராயிவதி: ஸர்வஸ்வஸீத்ராதிகளில் வரிஷ்ட ஜ்ஞான் ப்ராஜ்ஞன் வதியென்னும் வஶீயென்னும் ஸர்வஶாஸக: யென்னும்சொல்லுகையாலே, ஆகாஶோவைநாமா இதி விஷ்ணு । வேதாந்தவ்யபதேஶமும் ஹேதுவ்யதிரேகமும் ஸர்வஜகதுயந்த்ரதியென்கையாலேயும் ப்ரஹ்மஶப்த மில்லாதவஸ்துவில்லாமையாலேயும் கூடுமென்னு ஸர்வம் வஶீதம் ப்ரஹ்மதஜ்ஞாநுயென்கிறஶ்ருதியாலே வ்ருத்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது யென்று திருவுள்ளம் ।

இந்த பாதத்தில் பத்தயிகரணங்களாலே உக்தமான பத்து ப்ரமாணங்களையுடைய பரவேதாந்தார்த்தை அநுஸந்திக்கிறார் தேஶிகர் ।

விஶ்வாத்தாநந்தரூபோ நியமநயக்ருதிக்ருத் ஶங்கமோசப்ரஸஹாவோதஹ ஸ்யாபார ஸம்ப்ராஹ்ரதயவாரிதிதாவஸ்த்ய: ஸர்வயந்த:, தேவாதீநாம்வாசோ ப்ரஸாரதோ விஶேஷேய ஸாத்ஹாவேந ஸேவ்ய: ஶ்ருதிரந்த்ரோ வாசஸ்யந்தரூப: ப்ரஹரிஹர வாயந்த ரோஹிதேகதா ॥

ப்ரதாநாயதநம் ஸம்பந்தாத் என்கிற அதிகரணத்தில் விஸ்தாரத்வம் ஸம்ப்ருதிஸம்பந்நத்வம் ஸம்ப்ருதித்யுவ்யாப்த்யபி சாத: என்கிற அதிகரணத்தில், அநந்தஸம்பந்நத்வம் அக்ஷரஸம்பாராத்யபேத: என்கிற அதிகரணத்தில், நியமநயந்த்ருத்வம், ஸாங்க்ஷேதிகரூபவ்யபதேஶாத் என்கிற அதிகரணத்தில், கதேரர்த்தவத்த்வம் உபயதா அந்யதா ஹி விரோத: என்கிற அதிகரணத்தில் உபாஸநாப்ரகாரவத்த்வம், யாவததிகாரம் என்கிற அதிகரணத்தில் ஸர்வஹ்ருதயவர்த்திதாவஸ்யா ஸ்வரூபயந்த்ருத்வம், தேவதாதிகரணத்தில் தேவாதிஶரீரவாஸ்யத்வம், ஸம்பாதிகரணத்தில் ஸ்வரூபவிஶேஷஸாதகேந வேத்யத்வம், அபேதாதிகரணத்தில் ப்ரதாநாத்வார வாஸ்யத்வ நவத்வம் ஶுகாதிஶரீரப்ரவேஶாதிவ்யபதேஶாதி அதிகரணே நாநாப்ரயோஜகத்வம், ஆக இந்த பத்துகல்யாண குணஸமூஹவிஶிஷ்டனை ஸ்ரீ பகவத்பாஷ்யகாரர் இந்த பாதத்தில் நிரூபிக்கப்பட்டாரென்னு கருத்து.

இதி ஶ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாயாம் வ்யாஸதீபிகாயாம்

த்ருதீயஸ்யாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ ரங்கநாதஹ்ருதயாய பகவத்ராமாநுஜமுநயே

வேதாந்தஶிகாமணிப்யாம் ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யாய நம: ॥

அத சதுர்த்தபாதாரம்ப: ॥

பூர்வபாதத்தில் ஸ்வஷ்ட ஜீவாதி ஸம்பந்தவாக்யம் பரமார்த்தமாக நிரூபிக்கப்பட்டது சதுர்த்தபாதத்தில் ஸ்வஷ்டதர ஜீவாதி ஸம்பந்தவாக்யங்களை விசாரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

ஶுகாஶப்தம், பூர்வபாதவாக்யங்களை உக்தங்களை சொல்லாமல். அந்தவாக்யத்தில் ஸ்திரமான வேதநோபாஸநமென்னு பூர்வாதிகரணத்தில் சொன்னப்போலே இங்கும் ஸர்வ காரணார்த்தஷ்வர: இத்யத்ர ஸர்வஶப்தமும், ஸர்வஜ்ஞாதத்வ

யாநவரமென்னு ஶங்கித்து ப்ரவக்ஷ்யமாண அவ்யக்தாதிவாக்யா ப்ராக்ருத ஶரீரபரமாக விஷயத்தில் வ்யாக்யாநிக்கப்படுகிற தென்னு அதிகரணஸங்கதி ॥

௧௦௩ ஶ்ருதியில் இந்த்ரியேப்ய: பரா ஹ்யர்தா: அர்தேப்யஶ்ச பரம் மந: । மநஸஸ்து பரா புத்தி: புத்தேராத்மா மஹாந் பர: ॥ மஹத: பரமவ்யக்தம் அவ்யக்தாத் புருஷ: பர: । புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா ஸா பரா கதி: என்கிற வாக்யத்தில் அ வ்யக்தஶப்தத்துக்கு ஸாங்க்யர்சொன்ன காரியமெங்கையை அநுவதித்திருக்கையாலே புருஷஶப்தமென்னு வணக்கங்களை ஜீவவ்யதிரிக்தனை நிஷேதிக்கையாலும் இந்த ஶங்கையை ஸூத்ர காரர் அநுவதிக்கிறார்.

ஆநுமாநிகமப்யேகேஷாமிதி சேந்ந ஶரீரரூபக

விந்யஸ்தக்ருஹீதேர்தர்ஶயதி ச ॥௧॥

ஏகேஷாம் கடாளுடைய ஶாகையிலே இந்த்ரியேப்ய: பரா ஹ்யர்தா அர்தேப்ய: ஶாகையிலென்னபடி ஆநுமாநிகமபி ஸாங்க்யர்களாலே அநுமிக்கப்பட்ட ப்ரதாநமும் ஜகத்காரணமாக மஹத: பரமவ்யக்தமென்னு ஓதப்படுகிறது. இதிசேத் இப்படியாகில் ந இல்லை. ப்ரதாநம் காரணமென்னு ஓதப்படவில்லை என்னபடி இந்த்ரியேப்ய: பராவென்கிற வாக்யத்துக்கு பூர்வவாக்யமான ஆத்மாநம் ரதிநம்வித்தி ஶரீரம் ரதமேவ து । புத்திம் து ஸாரதிம்வித்தி மந: ப்ரக்ரஹமேவ ச ॥ இந்த்ரியாணி ஹயாநாஹு: விஷயாம்ஸ்தேஷு கோசராந் । என்கிறவிடத்தில் ஆத்மாவை ரதியாகவும் ஶரீரத்தை ரதமாகவும் புத்தியை ஸாரதியாகவும் மநஸ்ஸை கடிவாளமாகவும் இந்த்ரியங்களை ஹயங்களாகவும் விஷயங்களை கோசரங்களென்னு சொல்லப்பட்ட தேஶங்களாகவும் ரூபித்திருக்கிறது எதுக்காகவெனில் ஸ்வப்ராப்யோபாஸநஸித்திக்கு உபயுக்தமான இந்த்ரிய

விஜயம் விசிக்கைக்காக அதில் வசீகரிக்கையில் மேல்மேல் சுயி களான ஐஞ்சி யவிஷயமென்றாவதூசரீராத்ராதிவாய்வு டூத்தில் ஐஞ்சி யாதிகள் அந்தந்த ரூபத்தாலே சொல்லப்படுகிற துகள் ரயமாக ரூவிக்கப்பட்ட ரூரீரமாதி ரூரீரஸப்த் தாலே சொல்லவில்லை கிஞ்ச சவ்யக்தரூபத்தாலே சொல்லப்படுகி றது ரூரீராவ்யமான ரூவகவிந்யஸத்தை ரயமாக ரூவிக் கப்பட்டதை சவ்யக்தரூபென ரூஹிக்கையாலே சவ்ய க்தரூபத்துக்குவஸம்வெய்யாகவ யாநயேமென்னு சவ்யக்தாதா ஷம்வாரம் மென்னதுவும் ஜீவனை சொல்லவில்லை । சவிதா வார வாராஷீனை சுஜயநீயாயிருந்து உவாஸநத்தை நிறைவே த்திவைக்கிறானென்னு அந்த வாரவாராஷீனை வசீகாயங்க ளில் காஷ்டெ சவயியென்னு சொல்லுகிறது. தவ்ய வசீகார ணம் தாரணாஹதிரேவ, உஸபதிவ இந்த சுயத்தை ரூதி யே காண்பிக்கிறது. யரேவா ஜநவசீ வ்யாஜ்ஞம் ஐத்யாதியான ரூதிம் ।

சவ்யக்தரூபத்துக்கு ரூரீரமெப்படி சுயமாகுமென்னல் அந்த விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்.

ஸூ: வகூரக்ஷதா தஹஸ்வாத் ॥உ॥

தாரூபம் வகாரவாரம் வக்ஷதா சவ்யக்தாமே சு வஸ்யாணத்தை அடைந்துரூரீரமாகஹவிக்கிறது । தஹஸ்வாத் । அந்த ரூரீராவஸ்யமான வயாநத்துக்கே உவாஸநாநஷாந ரூவகாயத்துக்கு சஹஸ்வமிருக்கையாலே காரணரூபத் தாலே காயத்தை சொல்லுகிறது.

ரூவகவிந்யஸங்களான ஆதாதிகள் வசீகாயங்களுக்கிலே உசுக்ஷங்களாக ஐஞ்சியெஷ்ம் வாராஹ்யம் ஐத்யாதியாலே ரூஹிக்கப்பட்டால் சவ்யக்தாஸவாராஷம் வாரம் என்னு வாரா ஷரூ ஹணம்கியேதிதீத்ய தாஹ ॥

ஸூ. தஷயீநஸ்வாதயவஸ ॥௩॥

ஆதரூரீராதிகள் சுஜயநீவாரவாராஷாயீநமாகை யாலே சுயவஸ । வ்யொஜநவத்தாக ஹவிக்கிறது । சுதம் உவா

ஸநிவ்ருத்தியிலேவஸ்ரீகாயங்களான ஐம்பதி யாதிகளுக்கு கா ரெஷையாயும் வாவெ ாவ்யுமிருக்கிறனென்று சொல்லுகைக் காக வாரஷணே ஹ்ஹித்து இந்தபொஜனே வெதாதீவத்தில் அருளிச்செய்தது । ஸ்ரீ ஜாஷ்யத்தில் வயாநாம்ஸ்ரீகாரமும் வயாநவாதலக்ஷணமும் விரஜமாகையாலே யெப்படி கூடுமென்னு ஸாகித்து ஸ்வதந்த்ரமாக வயாநத்தை ஒப்பவில்லை । கிஞ்ச வாவெஷவெஷிதமாய்க்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியாதியில் வவ்ருத்திக்கையாலே வயொஜநவஸ்யென்கிற யொஜநாஜாம் கண்டு கொள்வது ॥

ஸ்ரீ; ஜெயவாவவநாவு ॥௬॥

தந்த வெிஷவக்ரியை இந்த வாக்யத்தில் சுஹிவெதமாகில் சுவ்யக்தத்துக்கு ஜெயகம் சொல்லவேணும் । வ்யக்தாவ்யக்தஜ்ஞவிஜ்ஞாநாக என்னன்றே ஸாவெவக்ரியை । இந்தஸாவெவியில் சுவ்யக்தம் உதகூஷவுக்கு ஜெயமென்னு சொல்லவில்லை । ஆகையால் தந்தவக்ரியாஸாயா இங்கே கிடையாது ॥

ஸ்ரீ, வதீதிவெஷ வ்யாஜெஹாஹிவகாரணாக ॥௫॥

சுஸவெஸஸ்ருஷ்டிக்ரவகஸ்ஷதெ வாஸ் । யதவம் । நீஹாஜ்தம் ஷ்ர க்ஷாஷவாஸவெஷ்ரிதே । என்னு வயாநத்துக் கும் ஜெயகத்தை சுநஜெவெவதீஷிவக தஸு, சுஸவெஸஸ்ருஷ்டிக்ராதியாலே வ்யாஜ்ஞனை வாவெஷரெஷனே சொல்லப்படுகிறன் । நவயாநம்ஸொஹநவாரஜெவாதி, தஷிஷெவா: வாஸ்ம்வஷம் என்னு வஹ்ஜுக்கே வகாரணமாகையாலே,

ஸ்ரீ, தயாணஜெவெவஷவநாஸ: வஸஸ ॥௬॥

இந்தவகாரணத்தில் பெயம்வெ தெவிஷிகிஸா உநஷெ ஐத்ராஹ்ம ஸஜெதிவயங்கம் உவாஸெவாஸநொவாஸகர் களான மூனு சுயங்களுக்கே வவஜவநாஸ: ஜெயவெவந உவநாஸமும் வஸநமும் காணப்படுகிறது । ஆகையால் சுஸஹாதகவயாநம் ஜெயமாக சொல்லவில்லை ॥

ஸ்ரீ, ஜஹஅவ ॥௭॥

யதா பாஷ்யகாரர் ப்ரமாதா என்று ஸர்வ நியந்த்ருத்வாதி ஸமாநமான ப்ரமாதமேயத்வத்தாலே தர்மிகமான ப்ரமேயத்வம் க்ரஹிக்கப்படவில்லையோ ததா ஸர்வஜ்ஞஸ்வரூபத்தாலே தர்மிகமான ப்ரமாதம் சொல்லப்படவில்லை, தர்மிகமத்தை க்ரஹித்தால் பாஷ்யகாரரெ ன்று பாஷ்யஸ்வரூபமும் ப்ரமாதத்தைச்சொல்லுகையாலே ப்ரமாதத்துக்கு ப்ரமாதத்வமென்றால் ஸம்மதமாம் । ஆகையால் ப்ரமாதா வென்று ஶ்ருதாவுக்கு விஶேஷணம், ஶ்ருதா எல்லாத்திலும் ப்ரமாத்தானவரன் என்னுதிருவுள்ளம்.

ஸி, ஸமஸ்தவிஶேஷாஸ ॥ அ॥

ஸவிஶேஷத்வத்தாலும் ஸ்மாநத்தாலும் ஸர்வஜ்ஞஸ்வரூபம் ஸர்வஜ்ஞகார்யஹேதுஶரீரவாசகமென்று பூர்வாதிகரணத்தில்சொல்லப்பட்டது । அந்தகாரணத்தாலேஅதுபோலவே அஜாஶப்தித ப்ரக்ருதி அஜாஸ்வரூபமும் ஸர்வஜ்ஞவாசகமாகட்டுமென்று பூர்வபக்ஷத்தை ஶங்கித்து ஸ்வஹாதகவ்யாநவரங்கூடாதென்கிறார் யிந்த அதிகரணத்தில் ।

ஶ்வேதாஶ்வதரத்தில் அஜாமேகாம்லோஹிதஶுக்லக்ருஷ்ணாம் ப்ஹ்வீ: ப்ரஜா: ஸ்ருஜமாநாம்ஸரூபா: இத்யாதிவாக்யத்தில் அஜாஸ்வரூபத்தாலே தந்த்ரஸித்தமான ப்ரக்ருதிசொல்லப்படுகிறதா உத ப்ரஹ்மாத்மகப்ரக்ருதியா, யென்னு ஸம்ஶயம், தந்த்ரஸித்தையென்று பூர்வபக்ஷம், குத:, அஜாமேகாமென்று அகார்யரூபமான அஜாஸம் சொல்லுகையாலும் பஹுவ்ஜநங்களுக்கு தானே ஸ்ருஷ்டிஹேதுவென்று சொல்லுகையாலேயும் இத்தை நிரூபிக்கிறார் ।

ஸமஸ்தவிஶேஷாஸ ॥

இந்த அஜாஸ்வரூபம்தந்த்ரஸித்தம் வ்யாநவிஷயமன்னு இதி வதிஜ்ஞாவாக ப்ரஸ்ரஹாயம் கூத: ஸமஸ்தவிஶேஷாஸ, யதாஸர்வாங்ஶிவஶ்ரூஸமஸ்தஸ்பூஷ: இதி மந்த்ரத்தில் ஸமஸ்தத்துக்குஸாயநம், ஸமஸ்தஸமாநலக்ஷணம் யென்று யொமாஸரத்தை சொல்லுகிற ஸமஸ்ஸ்வரூபத்துக்கு ஶ்ரீரஶ்ரேஷ்சொல்லுகை

யில் யமெஷு ஸஸ்ரவணஷ வ்ருதூகஷ் வியஃ யென்கிறவாக்ய ஸெஷம் விஶேஷெஹ தூவாக காணப்படுகிறதோ அப்படி ஈஜாசெகூ மென்று ஈஜாஶஸ்ஸம் கூஸஹாதூகவ யாநத்தை சொல்லுகையில் விஶேஷஹேதூ இல்லாமையாலே தாமதி கவ யாநவாமென்னுவ்யாதம் ஶெதே ர்ணஸஜமானாமென்னு ஒருஉவவஷம் காணுமையாலே ஸஹாதிகையாயிருந்தாலும் ஸ்ருஷ்டிஹேதூகூவத்துக்கு விரோயமில்லை ஈஜாகூவத்துக்கும் விரோயமில்லை யென்னுமேலே அருளிச்செய்யப்போகிறார் । யஜுத்தில்வ ஸிஸமான வஸெமென்னும்வாதம் மேலே ரூயமும் கீழே பெருத்துமிருக்கும் ஶிரஸாகிறவஸோமோவென்றால் கீழே வியஂ மேலே வருஸோயிருக்குமென்று ஈஷ்டும் கண்டுகொள்வது ।

ஸஹாதிகெயான ஈஜெயைச்சொல்லுகையில் விஶேஷஹேதூவை ஸூத்ரகாரளிச்செய்கிறார் ।

ஸு, ஜ்யோதிருவக்ரமாது ததாஹ்யயீதமேகெ ॥கூ॥

ஜ்யோதிஃ, ஸஹ, அதை காரணமாக உடத்தானது ஜ்யோதிருவக்ரமா, தூ ஶஷ்ஷாவயாரணெ, யிந்தஈஜெ யானது ஸஹகாரணிகைதானே தயாஹிஷ்யீயதேகெஸஹ காரணிகையாகையாலே ஸஹாதிகயாகவன்றோ தைத்திரீயாளோதுகிறார்கள் । யெங்ஙனேயென்னில், ஈணோரணீயாநு ஸஹதோஸஹீயாநுயென்றுவரஸஹத்தை வக்ஷிவாகித்துஸவ்வாணாஃ வஹவஷிதஸாஷித்ருஷிவாக்யங்களாலே வ்ராணாஷிஸதூ ஷவவதுதாஷிக்ருஸஜஶத்தும் ஸஹத்தில்நின்னும் உத்தவமாகையாலே ஸஹாதூமாக ஈநூவஸிக்கவேணுமென்று விதிக் கிறவஷயத்தில் ஈஜாமெகாம்லோஹித ஶுக்ககிருஷ்ணாம்பஹ்வீம் ஜாம்ஜநயந்தீம்ஸரூவாமிதி வக்ஷிவாஷ்யானஈஜெஸஹாதிகெயென்று ஸிஸிக்கையாலே அந்ததைத்திரீயஶ்ருதிபோலே கிஶிஷ ஷிஞூயிருக்கிற ஶ்வேதாஶ்வதரஶ்ருதிலே உக்தயான ஈஜெயும் ஸஹாதிகெ யென்னே நிச்சயிக்கப்படுகிறது ।

ததிஹ ப்ரக்ருதிவஸ்துவுக்குத்தானே அஜாத்வமும் ஜ்யோதி:ப்ரக்ரமத்வமும் எப்படிக்கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் |

ஸூ, கல்பநோபதேஶாச்ச மத்வாதிவதவிரோத: ||௧௦||

கல்பநாஶப்த: ஸ்ருஷ்டிவாசீ ஸ்ருஜத விஶ்வமேதத் என்று கல்பத்தை உபதேஶிக்கையாலே ப்ரளயஸமயத்தில் இந்த ப்ரக்ருதியானது பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரமாய்ஸூக்ஷ்மமாயிருக்கிறது | அந்த அவஸ்தாவிஶேஷத்தாலே இந்த ப்ரக்ருதிக்கு அஜாத்வம் | ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலேயென்றால் ஸூக்ஷ்மப்ரக்ருதிஶரீரகப்ரஹ்மத்தில் நின்றும் ஸ்தூலாவஸ்தையாயுண்டாகிறது | தத்விஶேஷத்தாலே ஜ்யோதிருபக்ரமத்வம் | நகஶ்சிதவிரோத:, மத்வாதிவத், யதாதித்யனுடையிலே ஸூர்யனுக்கு காரணாவஸ்தையிலே அவஸ்வாதிதேவ போக்யமென்று வஸ்வாதிஹோமத்ரவ்யத்துக்கு ப்ரகாஶகையாலே மதுத்வகல்பநமும் அந்த ஸூர்யனுக்குத்தானே உதயாஸ்தமயத்வ ப்ரகாஶநோ தேவதாநாமேகாயென்று ப்ரமேயகாரணாவஸ்தையிலே நாமரூபவிபாகத்தாலே ஸ்ருஷ்டிகல்பநாவஸ்தாநமும் எப்படி விரோதமன்றோ அப்படி இங்கும் விரோதமில்லை |

ஸூ, நஸங்க்யோபஸங்க்ரஹாதபி நாநாபாவாததிரேகாச்ச ||௧௧||

ப்ரதமாதிகரணத்தில் ஸாங்க்யாபிமத தத்த்வப்ரதிபாதகமான அஜாதிஶ்ருதியை உபஜீவித்து ஸ்ம்ருதிகளை ப்ரமாணபக்ஷியை நிரஸித்தார் | இந்த அதிகரணத்தில் ஸாங்க்யதத்த்வஸங்க்யாப்ரதிபாதகையான ஶ்ருதியை உபஜீவித்து ஸ்ம்ருதிகளை அந்த ப்ரமாணபக்ஷிதானே நிரஸிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ||

வாஜஸநேயகத்தில் யஸ்மிந் பஞ்ச பஞ்சஜநா: ஆகாஶஶ்ச ப்ரதிஷ்டித: தமேவ மந்ய ஆத்மாநம் வித்வாந் ப்ரஹ்மாம்ருதோம்ருத

மென்கிற மந்திரத்திலே ஸாம்வெ்ராகமான வஞ்விம்ஶதி தத்வங்கள் சொல்லப்படுகிறதா இல்லையா என்னு ஸந்தேஹம் சொல்லப்படுகிறதென்னு வகுவஷ்வக்ஷம் । வம்வவம்வஜநா என்னு அஞ்சு ஜநங்களாலே ஸாரூப்யங்களான காரியங்கள் அஞ்சு அஞ்சென்னு விஶேஷிக்கையாலே ஐய்யஞ்சு இருபத்தஞ்சு தத்வங்கள் தோத்துகிறது । ஶாக்ஷ கரணத்தாலே அந்த தத்வங்கள் காபிலங்களென்னு நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । தஷெவ நூக்ஷாநம் விஶாநு ஷஹாஶ தொஶ தமென்னதவும் வம்வவிம்ஶதி தத்வங்களில் வம்வவிம்ஶக னா ஆத்மாவை வுஷமென்னாநிந்தவன் ஶாக்ஷநாவானென்கிறது இந்த வக்ஷத்தை நிரவிக்கிறார் ॥

ஸி. நஸம்வெ்ராவஸம்ஹாஷவி நாநாஹாவாதிரெகாச் ॥கக॥

ஸம்வெ்ராவஸம்ஹாஷவி ந । வஞ்விம்ஶதிஸம்வெ்யை அம்கீகரித்தாலும் இந்த தத்வங்கள் ஸுவஹாத தங்களென்னு கதஃ நாநாஹாவாத் । யஸிஞ்தி யஷவ நிஷிஷ்டயான வஹம் அந்த தத்வங்களுக்கு ஆதாரமாகச்சொல்லுகையாலே வஹா தத்வங்களில் காட்டிலுமிந்த தத்வங்களுக்கு வஹாத நாவத்தம் தோத்துகையாலே । அதிரெகாச் யஷவ நிஷ்டமான வஹமும் ஆகாஶமும் அதிரிக்தமாயிருக்கையாலே இருபத்தேழு தத்வங்கள் தோத்துகிறது । ஸூத்ரத்தில் அபி ஶப்தத்தாலே ஸம்வெ்ராவஸம்ஹமே தோன்றவில்லையென்னு ஜயம் । ஆத்மாவுக்கும் வஹத்துக்கும் வெணக்ஷமும் யக்ஷதமிதி நிஷிஞ்ச ஶ்ருதிவிரஜமென்னு வகுவஷுஷெவஷம் । வஞ்ச நங்களென்னுவக்ஷாராதீநிஷ்யங்களுக்குப்பெயர் । அந்தஜநங்கள் அஞ்சென்னு வம்வவம்வஜநா என்கிற ஶ்ருதிக்கு கயம் என்னு திருவுள்ளம் । ஸவ்தஸ்வஷயஃ என்கிறதுபோலே ॥

ஸி. வ்ராணாடியொ வாக்யஶெஷாச் ॥க

வ்ராணஸ்ய வ்ராணஶாத வக்ஷஷஶ்வஷஃ ப்ராணஸ்ய ஶ்ராதம் அஸ்ய ஶநவொ ஶநொ யெ விஷ தீர்வாக்ய ஶெஷத்தாலே வ்ராணாடியஃ வ்ராணவக்ஷஷஃ ஶ்ரா ஶநவா

க்களே பஞ்சபஞ்சஜநா இத்யத்ர என்னு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது। ஜநநாத் ஜநங்கள் என்று வ்யுத்பத்தியாலே ஜநஶப்தத்தாலே இந்த்ரியங்கள் சொல்லப்படுகிறதுயென்னு கருத்து। காண்வபாடத்தில் அந்நஸ்யாந்நமென்கிற வாக்யமில்லாமையாலே பஞ்சஜநங்கள் பஞ்சயென்னு கத²ம் ஜ்ஞாயதே, இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்॥

ஸூ. ஜ்யோதிஷைகேஷாமஸத்யந்நே ॥௧௩॥

ஏகேஷாம் காண்வாநாம் வாக்யஶேஷத்தில் அந்நஸ்ய அந்நபாடமில்லாவிட்டாலும் உபக்ரமத்தில் தம் தேவா ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதி: என்கிறவாக்யத்தில் ஷஷ்ட்யந்தமான ஜ்யோதிஶ்ஶப்தத்தாலே பஞ்சஜநங்களிந்த்ரியங்களென்னு தோற்றுகிறது। ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஸென்னு பஹுத்வத்தைச்சொல்லில் ப்ரகாஶகங்களுக்கு ப்ரகாஶகங்கள் பஹுவென்னு தோணுகிறது. அந்த ப்ரகாஶகங்களேதுகளென்னில், பஞ்சபஞ்சஜநாஎன்னுமாகாந்தரமாகச்சொன்ன பஞ்ச ப்ரகாஶங்களை ப்ராணஸ்ய ப்ராணமித்யாதியாலே விஶேஷிக்கிறது। ப்ராணஸ்ய என்னு ஸ்பர்ஶேந்த்ரியம் சொல்லப்படுகிறது। அந்நஸ்யயென்னு க்ராணேந்த்ரியமும் ரஸநேந்த்ரியமும் சேர்த்து சொல்லப்படுகிறது। ஆகையால் பஞ்சஸங்க்யைக்கும் விரோதமில்லை என்னுதிருவுள்ளம். ஆகையால் பஹுத்வ பஞ்ச ஜநாதிஶப்தேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரகாஶாதிஹேதுத்வங்களுக்கும் ஸாமாந்யம்சொல்லப்படுகிறது தாத்விகஸம்ஸங்க்யாயில்லை.

ஸூ. காரணத்வேந சாகாஶாதிஷு யதாவ்யபதிஷ்டோக்தே: ॥௧௪॥

இப்படி மூணு அதிகரணங்களாலே ஸாங்க்யோக்தப்ரதாந ஸர்வவாக்யங்களுக்கு ப்ரஹ்மபரத்வத்தையே ஸ்தாபித்து அந்த ஸாங்க்யர்களாலே ஸ்வாபிமதஸ்வதந்த்ரப்ரதாநபரமாகவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற அவ்யக்தாதிஶப்தத்துக்கும் ப்ரஹ்மபரத்வத்தை ஸ்தாபியாநின்னுகொண்டு ஆநுமாநிகாதிகரணாதிகளில் சொன்னவர்த்தத்தை விஷயவாக்யந்யாயத்தாலே ஸமர்த்திக்கிறாரென்னு. ஸங்கதி ।

ஜகத்காரணவாதிகளான ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ஸதேவேதமித்யாதிவாக்யங்கள் ப்ரதாநகாரணவாதபரங்களோ உத ப்ரஹ்மகாரணவாதபரங்களோவென்று ஸம்சயம் । ப்ரதாநகாரணவாதபரங்களென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் என்று ஸதிதி ஸத் காரணமென்று சொல்லுகிறது । அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத் யென்று அஸத் காரணமென்கிறது । ததா தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் என்று அவ்யாக்ருதம் காரணமென்கிறது । அவ்யாக்ருதம் ஹி ப்ரதாநமேவ । அத: ப்ரதாநம் காரணமாகையாலே ஸகலவாக்யங்களும் ப்ரதாநத்தையே காரணமாகச்சொல்லுகிறது । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

காரணத்வேந ச ॥

ஆகாசாதிஷு ஆகாசாதிவிஷயவாக்யங்களிலே ததா ஆத்மந ஆகாச: ஸம்பூத: இத்யாதிஸர்வவாக்யங்களிலேயும் யதா வ்யபதிஷ்டஸ்ய காரணத்வேந உக்தே: ஸர்வஜ்ஞஸர்வசக்த்யாதிவிசிஷ்டனாக ஸோகாமயத இத்யாதி பூர்வாதிகரணங்களிலே வ்யபதிஷ்டனான பரமபுருஷனுக்கே காரணத்வம் சொல்லுகையாலே அந்த பரமபுருஷனுக்குக் காரணத்வ விஷயத்திலே தேவாதிநாமரூபங்களில்லாமையாலே அஸத் என்றும் அவ்யாக்ருதமென்றும் சொல்லப்படுகையாலே ஸர்வகாரண வாக்யங்களும் ப்ரஹ்மகாரணவாதபரங்களென்று தாத்பர்யம் । அப்படியாகில் அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத் யென்கிற வாக்யத்துக்கு கதிமேதென்னில் அத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஸூ . ஸமாகர்ஷாத் ॥கரு॥

ஸோகாமயத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி பஹுபவநஸங்கல்பபூர்வகமாக ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிற ஸர்வஜ்ஞனை ப்ரஹ்மத்தையே அஸத்வா இதமக்ர ஆஸீதித்யாதிவாக்யத்திலே ஸமாகர்ஷிக்கையாலே ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு காரணாவஸ்தையில் நாமரூபஸம்பந்தமில்லாமையாலே

இத்தை அவலம்பித்து அஸத்தென்னு ப்3ரஹ்மத்தைசொல்லுகிறது. தத்3தே4த3ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீதி3த்யாதி3 ப்3ரஹ்மகாரணவாக்யத்திலேயும் ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி அநுப்ரவேஶ: ஸத்யாந்ருதகரித்யாதிகளான பூர்வாபரவாக்யபர்யாலோசனை செய்யும் விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி ப்3ரஹ்மமே அவ்யாக்ருதஶரீரமாய்க்கொண்டு ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே அவ்யாக்ருதஶப்3த்தாலே ப்ரதா4நஶரீரகப்3ரஹ்மமே சொல்லப்படுகிறது ப்ரதா4நாத்மனென்னு ஸித்3த4மாயித்து ॥

ஸூ. ஜக3த்3வாசித்வாத் ॥ ௧௬ ॥

இப்படி ப்ரக்ருத்யதி4கரணத்தில் அநந்யதா2ஸித்3த4 காரண ப்ராப3ல்யத்தாலே அப்3ரஹ்மாத்மகப்ரதா4நத்துக்கு ஜக3த்காரணத்வத்தை நிரஸித்து யஸ்ய வைதத்கர்மேயென்னு கர்மஶப்3த3ஸாதா4ரண்யபலத்தாலே ப்ரக்ருத்யதி4கரணந்யாயமாக ஸகர்மவஶ்யனான ஜீவனே ப்ரதா4நாதி4ஷ்டா2தாவாகையாலே வரட்டுமென்னு ஶங்கித்து அவனுக்கும் காரணத்வத்தை நிரஸிக்கிறார். இந்த அதி4கரணத்திலென்னு ஸங்க3தி ॥

கீழ் ப்ரக்ருத்யவ்யாக்ருதஶப்3த3த்துக்கு ப்ரக்ருதிபரத்வத்தைதள்ளி ப்3ரஹ்மபரத்வம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது । அநந்தரம் கர்மஶப்3த3த்துக்கு ப்ராண்யபரத்வத்தை தள்ளி ஜக3த்3வாசித்வம் ஸமர்த்திக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்க3த்யர்த்த2ம் ॥

வாஜஸநேயகத்தில் கௌஷீதகிப்3ராஹ்மணத்தில் ப்3ரஹ்ம தே ப்3ரவாணீத்யுபக்ரம்ய யோ வை பா3லாக ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்த்தா யஸ்ய வைதத்கர்ம ஸ வை வேதி3தவ்ய: என்கிற வாக்யத்தில் வேதி3தவ்யனாகச் சொல்லப்பட்டவன் ஸாங்க்2யதந்த்ரஸித்3த4னான பூருஷனோ, உத பரமாத்மாவா என்னு ஸம்ஶயம் ப்ரக்ருத்யதி4ஷ்டா2தா புருஷனே வேதி3தவ்யனென்னு பூர்வபக்ஷ: । யஸ்ய வைதத்கர்மேயென்னு வேதி3தவ்யனுக்கு புண்யபாபரூபகர்மஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகையாலே இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஜகத்வாசித்வாத் ॥

பாலாகிப்ராஹ்மணே வேதிதவ்யனென்று ப்ரதிஜ்ஞாதவிஷய ப்ரஹ்மாயம், குத: ஜகத்வாசித்வாத், யஸ்ய சைதத்கர்மேதியென்னுமித வாக்யத்தோடே ஸமாநவிபக்திகமான கர்மஶப்தம் க்ரியத இதி கர்ம இதி வ்யுத்பத்த்யா ஜகத்தைச்சொல்லுகையாலே। ப்ராணப்ராணவாதியாலே யஸ்ய என்கிற ஶப்தம் ப்ரஹ்மபரமாகுமென்று கருத்து।

ஸூ. ஜீவமுக்யப்ராணலிங்காந்நேதி சேத்தத்வ்யாக்யாதம் ॥௧௭॥

ஏவமேவைஷ ப்ரஜ்ஞாத்மா ஏதைராத்மபிர்புங்க்தே இத்யாதிகமான போக்த்ருத்வாதிஜீவலிங்கத்தாலேயும் அதாஸ்மிந் ப்ராண ஏவைகதா பவதியென்னுமான முக்யப்ராணலிங்கத்தாலேயும் இந்த வேதிதவ்யன் பரமாத்மாவன்று இதி சேத் தத்வ்யாக்யாதம் ப்ரதர்தனவித்யையிலே வ்யாக்யாதமாய்த்து ப்ரகரணத்திலுடைய பூர்வாபரபர்யாலோசனையாலே பரமாத்மபரமாகவேணுமென்று நிஶ்சயித்தால் ஜீவாதிலிங்கங்களும் ஜீவாதிஶரீரகபரமாத்மபரமென்று ஸமர்த்திக்கவேணுமென்று ப்ரதர்தனவித்யாந்யாயமிங்கு கண்டுகொள்வது।

தஸ்ய ஸூத்ரம் பாலாகிராஜ்ஞோ: ஸம்வாதே ஸுப்தபுருஷோத்தாபநாதிகளாலே ஶரீரேந்த்ரியப்ராணாதிரிக்தஜீவஸத்பாவப்ரதிபாதநபரமிந்த வாக்யம் என்கிற இந்த ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ அந்யார்த்தம் து ஜைமிநி: ப்ரஶ்நவ்யாக்யாநாப்யாமபி சைவமேகே ॥௧௮॥

து ஶப்த: ஶங்காம் வ்யாவர்த்தயதி । ஜீவஸங்கீர்த்தநமத்ர ஜீவாதிரிக்தப்ரஹ்மஸத்பாவப்ரதிபாதநார்த்தம் । குத: ப்ரஶ்நவ்யாக்யாநாப்யாம் । ப்ரஶ்நமாவது ஸுப்தபாலாகியை எழுப்பி தேஹாதிரிக்தனு ஜீவனென்று சொன்னபிற்பாடு க்வைஷ ஏதத்பாலாகே புருஷோ ஶயிஷ்ட என்று ஸுப்தஜீவனுக்கு ஆஶ்ரயம் எவனென்று பாலாகியை ப்ரஶ்நம் பண்ணினார், க்வை

தஶத்ருவென்கிற ராஜா । இதுக்குத்தரத்தை அறியாத பாலா
கியைக்குறித்து அஜாதஶத்ரு தானே ப்ரதிவசநம் சொல்லுகி
றார். ஸுஷுப்தபுருஷனை ப்ராணநாமத்தாலே ஸம்போதித்து ப்ரா
ணநிஹதத்வாகையாலே ப்ராணஶப்தவாச்யனை பர்யங்காதி
ஷ்டானத்திலே ஜீவநு ஸாக்ஷாத்கரிப்பண்ணுகிறானென்று தாத்பர்யம் ।
ஆக ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநங்களாலே ஜீவஸங்கீர்த்தநம் ப்ரஹ்மஸ்வரூப
ப்ரதிபாதநார்த்தமென்று ஜைமிநிசொல்லுகிறார் । வ்யாஸருக்
கும் இது திருவுள்ளம் । அபிசைவமேகே வாஜஸநே
யிநஃ இந்த ப்ரஶ்ந ப்ரதிவசநாதிவாக்யத்தை பரமாத்மபர
மாகவோதுகிறார்கள் । கௌஷீதகிநாம் தத்வாநாம் க்ருத்ஸ்நமாகிய யவ
ஷோடஶஸங்க்யாயுக்தமாக தத்வந்தமேதத் க்ருத்ஸ்நம் தஹராகா
ஶநு பரமாத்மாவென்று ப்ரதிபாதநம் நிஶ்சிதம் ॥

ஸூ. வாக்யாந்வயாத் ॥௧௯॥

ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் ஸாங்க்யரால் ஸ்வதந்த்ரமாக ஒப்புக்
கொள்ளப்பட்ட அவ்யக்தஶப்தவாச்யமானது ப்ரஹ்மோபாதானத்தி
லும் ப்ரக்ருதிஶப்தியென்று யோகவ்யுத்பத்தியால் ஜகத்திலும்
ஸாதாரணமாயிருக்கையாலே பத்தஜீவனுக்கு ப்ரகாஶிக்
கப்பட்டது, இந்த அதிகரணத்தில் மைத்ரேயீப்ராஹ்மணப்ரக
ரணத்தில் ஆத்மஶப்தவாச்யப்ரதிபாதஸாதாரணஸம்பந்தத்தா
லும் ஸர்வஜ்ஞம் ப்ராதான்யாந்தர்யாமித்வநிஷ்டஸம்ஜ்ஞ என்கிற
ஶ்ருதியில் ஜீவனைக்காட்டிலும் அதிகத்வம் நிஷித்தமாகையாலும்
பதிஜாயாபுத்ரஸம்பந்தம் ஜீவனுக்கே அஸாதாரணமாகையா
லும் பத்தஜீவனே மைத்ரேயீப்ராஹ்மணத்தில் ப்ரதிபாத்யனெ
ன்று ஶங்கயா ஸங்கதிஃ ॥

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் மைத்ரேயீப்ராஹ்மணத்தில் நவா
அரே பத்யுஃ காமாய பதிஃ ப்ரியோ பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய
பதிஃ ப்ரியோ பவதி இத்யாரப்ய நவா அரே ஸர்வஸ்ய காமாய
ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம்பவதீ
த்யுக்த்வா ஆத்மாவாஅரே த்ரஷ்டவ்யஃ ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி
த்யாஸிதவ்ய இத்யுக்தம் । இதில் த்ரஷ்டவ்யதயா நிர்திஷ்டனை

ஆத்மா கிம் பத்தபுருஷ உத பரமாத்மா வா என்னு ஸம்ஶயம் । புருஷனென்னு பூர்வபக்ஷம் । பதிஜாயாபுத்ரமித்ரபஶ்வாதிப்ரியஸம்பந்தியான ஜீவாத்மாவே த்ரஷ்டவ்ய: என்னு த்ரஷ்டவ்யனாக சொல்லுகிறபடியால் பரமாத்மாவென்னு என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

வாக்யாந்வயாத் ॥

த்ரஷ்டவ்யதயா நிர்திஷ்டனான ஆத்மா பரமாத்மைவ என்னு ப்ரதிஜ்ஞார்த்தம் அத்யாஹார்யம் । குத: வாக்யாந்வயாத் । இந்த மைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணத்தில் எல்லாவாக்யங்களுக்கும் பரமாத்மாவிடத்திலேயே அந்வயம் ஸம்பவிக்கையாலே । அதெப்படியென்றால் ந வா அரே பத்யு: காமாய என்னு தொடங்கி ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: என்னு சொல்லி ததுபஸம்ஹாரத்திலும் ஏவம் வா அரே அஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத் ருக்வேத: என்கிறவாக்யங்களாலே ஸர்வகாரணத்வம் சொல்லுகிறபடியால் அந்த ஜகத்காரணத்வம் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமென்கிறபடியே முக்தஜீவனுக்குங்கூட அஸம்பாவிதமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி விஶிஷ்ட பரமாத்மாஸாதாரணமென்னு நிஶ்சயிக்கையால் ஆதிமுதல் ஸர்வமும் பரமாத்மபரமாகையால் ஏகவாக்யமாகச் சொல்லுகிறது யுக்தமாகையாலே ஆத்மனஸ்து காமாயேதி ப்ரதிபாத்யம் ஆத்மஶப்தமும் மைத்ரேயிக்கு அம்ருதத்வஸாதனதயா த்ரஷ்டவ்யனாக உபதேஶிக்கப்பட்ட பரமாத்மபரமாகையாலே வாக்யாந்வயம் ஸம்பவிக்கக்கூடும். ந வா அரே என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தம் ॥

தத்தஜ்ஜீவர்களுடைய கர்மாநுகுணமாக பரமபுருஷன் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே பத்ந்யாதிகளை பத்யாதிகளுக்கு ப்ரியமாக்குகிறான் । பத்ந்யாதிநிஷ்டம் பத்யாதிப்ரியத்வம் பகவத்ஸங்கல்பாயத்தமென்னு தாத்பர்யம் । ஆத்மன: காமாய பரமாத்மாவுடைய ஸங்கல்பஸித்திக்காக இதின் தாத்பர்யம் பின் வாக்யத்தில் பார்க்கவும் நது பத்யு: காமாய பத்ந்யாதிகள் பத்யாதிகளுக்கு ப்ரிய

மாயிருக்கை பஶ்வாதிகளான தங்களுடைய கார்யத்தின்பொருட் டென்னு । தங்களுடைய ஸம்பந்தமாயத்தமென்னென்னபடி யென்னு வாக்யத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமும் ஶ்ருதஸம்பந்தத்துக்கு ஜீவாத்மபரத்வமும் நிரூபித்து சொல்லுகிற யோஜநாந்தரம் ஸாபேக்ஷம் த்ரஷ்டவ்யம் ॥

ஶ்ருதிர் ஸ்வப்ந த்ருஷ்டே ஶ்ராவ்யதே யதா விஜ்ஞாநே ஜகத் ஸத்யம் விஜ்ஞாதம் ஜகத்ஸத்யம் யதுபாதாநம் ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தம் ப்ரஹ்மேதி ஸர்வஸ்ய ப்ரகாஶகமேவ யேநேதம் ஸர்வம் விஜாநாதி தம் கேந விஜாநீயாத் என்னு ப்ரக்ருத வாக்யங்களுக்கும் பரமார்த்தவிஷயத்திலேயே தாத்பர்யம் ॥

விஜ்ஞாநபந்தநவ வந்தி கேஷாம்ச்சித் ஸ்வஶேஷமாய தா நேத்யா நாமவிதருப்யக்தி என்கிற வாக்யத்தில் ஜீவஶப்தமான விஜ்ஞாநவஶப்தத்துக்கு ப்ரகாரத்தாலே நிர்வாஹம் அருளிச்செய்கிறார் ॥

வி. ஏ. விஜ்ஞாநவிசேஷ ஶப்தவாசர்யாத் ॥௨௦॥

ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞாவிரோதி ஜகத் பக்ஷ்யமாணமேவ ஶப்தம் தயாஹி ஜீவநு பரமாத்மகாரணத்தையாலே பரமாத்மாஹிதனென்கிற ஹேதுவால் ஜீவவாசிஶப்தமும் பரமாத்மாபிதாநமென்னு ஶ்ருதமாகதே । ஜீவவாசகமான விஜ்ஞாநவஶப்தமும் பரமாத்மவாசகமென்னு கருத்து । இது ஸங்க்ரஹத்துக்கு மதம் ॥

வி. உத்க்ரமிஷ்யத ஏவம்பாவாதித்யௌடுலோமிஃ ॥௨௧॥

பரலோகாதிரூபவபம்பத்ய லைநாதிலீ நாமதிஷ்டத்ய தே என்னு உத்க்ரமிஷ்யமிருக்கிற ஜீவனுக்கு ஏவம்பாவாத்ம்க்தியில் பந்தத்தோடே ஏகீபாவம் சொல்லுகையாலே ஜீவஶப்தம் பரமாத்மாவை சொல்லுகிறதென்னு ஔடுலோமிமதம் இது ஸாங்க்ரஹத்துக்கு மதம் । இந்த இரண்டுமதத்தையும் நிரஸித்து ஸித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

வி. அவஸ்திதேரிதி காஶக்ருத்ஸ்நஃ ॥௨௨॥

யஶ்ஆத்மநி திஷ்டந்நாத்மநோऽந்தரஃ இத்யாதியாலே ஜீவாத்மாவுக்கு ஆத்மாவாக பரமாத்மாவஸ்திதி சொல்லுகையாலே விஜ்ஞாதாரமே

விஜ்ஞாநகநஃ என்கிற ஶ்ருதிகளில் விஜ்ஞாநகநாதிஶப்தங்க ளும் பரமாத்மபர்யவஸாநத்தாலே பரமாத்மவாசகங்கள் எப்படி தேவமநுஷ்யாதிஶப்தத்தாலே ஜீவாத்மா சொல்லப்படுகிறானோ, அப்படியென்று காஶக்ருத்ஸ்நருடைய திருவுள்ளம் । இதுவே வ்யாஸாஶயமாயிருக்கும் திருவுள்ளம் ॥

ஸூ. ப்ரக்ருதிஶ்ச ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத் ॥உங॥

பூர்வஸூத்ரத்தில் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவஶரீரகத்வேநாவஸ்தாநம் சொல்லுகையாலே ஜீவப்ரஹ்மஶப்தங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமென்று சொன்னவளவிலே ஸேஶ்வரஸாங்க்யன் ஶங்கித்து சொல்லுகிறான். ராஜாராஷ்ட்ரமென்றால் ராஷ்ட்ரநியாமகனான ராஜாவுக்கு ராஷ்ட்ரஸாமாநாதிகரண்யம் ஔபசாரிகமாகவே பவிக்கும் । ராஷ்ட்ரத்துக்கு ராஜா உபாதாநகாரணமன்று । அப்படியே ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மம் நிமித்தகாரணமாத்ரம் உபாதாநகாரணமன்று என்கிற ஶங்கையால் ஸங்கதிஃ ॥

பரப்ரஹ்மம் கிம் ஜகத்துக்கு நிமித்தமாத்ரமா । உபாதாநகாரணமேவேதி ஸம்ஶயஃ । நிமித்தமாத்ரமென்று ஸேஶ்வரஸாங்க்யன் சொல்லுகிறான் । குதஃ கடாதிகார்யத்துக்கு ம்ருதாதிகள் உபாதாநமாயும் குலாலாதிகள் நிமித்தங்களாயும் பிந்நமாகக்காண்கையாலும் அஸ்மாந்மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் என்று மாயாஶப்தவாச்யையான ப்ரக்ருதி உபாதாநமாகவும் மஹேஶ்வரன் நிமித்தமென்றும் ஶ்ருதிசொல்லுகையாலே நிமித்தபூதனான மஹேஶ்வரன் உபாதாநமன்றுயென்கிற பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார்.

ப்ரக்ருதிஶ்ச உபாதாநகாரணமேவ நிமித்தபூதப்ரஹ்மமே உபாதாநமென்னபடி । குதஃ ப்ரதிஜ்ஞாத்ருஷ்டாந்தாநுபரோதாத் । ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞாநத்துக்கும் ம்ருத்பிண்டாதித்ருஷ்டாந்தங்களுக்கும் உபரோதம்வாராமைக்காக। ப்ரஹ்மம் நிமித்தமாத்ரமானால் நிமித்தமான குலாலஜ்ஞாநத்தாலே கடஜ்ஞாநம் வாராதாப்போலே ப்ரஹ்மஜ்ஞாநத்தாலே கார்யபூதஜகஜ்ஜ்ஞாநம் ஸித்தியாது । உபாதாநமும் ப்ரஹ்மமானால் ம்ருஜ்ஜ்ஞாநத்

த்தாலே யா ஸ்ருஷ்டிகாலே ப்ரக்ருத்யா ஏகைவ ஜநநீ ப
டாதிரூபஸ்ய என்று காரியத்வாத் கடாதிஜ்ஞாநம் வருகிறப்போ
லே ஜடோபாதாநத்வாத் ஸ்வஜ்ஞாநத்தால் காரியத்வாத் ஜ
டஜ்ஞாநம் வரலாம் ஶாகவிஶேஷஸத்யேத்ருஶ்யநா பரமேஶ்வர
ஷன் காரியகாரணஸம்பாவத்வேயிலும் ஜடவிஶஶரீரகனாயி
ருக்கிறானென்று ஶ்ருதி சொல்லுகையால் நிமித்தத்வமும் உபா
தாநத்வமும் விரோதமின்று, அவ்யக்தனாய் அவ்யக்தியான கார்ய
ஜநிமித்தோபாத்யமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தம். கையாலே காரியாதிக
ளுக்கு உபாதாநத்வம் ப்ரத்யக்ஷவிரோதம் ஶாகவிஶேஷஸத்யேத்ரு
மான பக்ஷத்தில் யுக்திவிரோதம் சொல்லவொண்ணாது, விகார
ங்கள் ஜடவிருத்ததங்களாகையாலே காரியாவஸ்யனாய் ஶரீரி
யான, அஜாதிக்கு நிர்விகாரத்வம் சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கும்
விரோதமில்லை। ஜடவிருத்த ஶரீரகமான பரப்ரஹ்மத்துக்கு உ
பாதாநத்வாவஸ்தையிலேயும் அபேக்ஷிதவிகாரங்களில்லை
யென்று காண்பிக்கிறதற்காக அஸ்மாத் மாயீஸ்ருஜதே விஶ்வமேத
த்தஸ்மிம்ஶ்சாந்யோ மாயயா ஸந்நிருத்தஃ என்று ப்ரக்ருதியையும்
பரமாத்மாவையும் பிந்நமாக சொல்லுகிறது ஆகையால் ப்ரஹ்
மநிமித்தோபாதாநம் ॥

அத வைஶேஷிகாபிமதநிமித்தோபாதாநநிராகரணபக்ஷம்
அபிந்நநிமித்தோபாதாநபக்ஷப்ரகாரஃ கிந்நிர்தேஶ்யதே।

வைஶேஷிகா ஆஹுஃ நிமித்தத்வமும் உபாதாநத்வமும்
ஒருத்தனுக்குக்கூடாது அந்த இரண்டுகளுக்கும் பிந்நாஶ்ரயவ்ருத்தி
த்வ நியதமாகையாலே। அதஏவ நிமித்தகாரணலக்ஷணத்தை ஸம
வாயிகாரணபேதகவடிதமாகவே ந்யாயவித்துக்கள் சொல்லுகிறா
ர்கள். ஸமவாய்யஸமவாயிகாரணபிந்நம் நிமித்தகாரணமென்று।
அதஃ நிமித்தஸ்ய ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாதாநத்வம் ஒப்புக்கொண்டா
ல், லக்ஷணவிரோதம்வரும் கிஞ்ச படாதிநிமித்தகாணாதிகளுக்கும்
தது உபாதாநஸ்ய தந்த்வாதிகளுக்கும் பேதம் ஸர்வஸம்மதம் ப்ரத்ய
க்ஷஸித்தமாகையாலே, ப்ரத்யக்ஷவிரோதஃ, அதஏவ ஶ்ருதிகளா
லும் அபிந்நநிமித்தோபாதாநத்வம் ஸித்திக்கமாட்டாது. ஆதித்ய

பூர்வ உதாஹ்ருதாதி வாக்யத்துக்குப் போலே ஸத்கார்யவிசா-
ரத்தில் ஶ்ருதிகளுக்கு தாத்பர்யாவஸாநமாகையால் ஸர்வம் ஸத்யம் நி-
மித்தமன்று, உபாதாநமாகை த்ருஷ்டாந்தமாக, ஸத்யம் உபாதாநம-
ன்று நிமித்தமாகை த்ருஷ்டாந்தமாகை யென்கிற இரண்டனுமானங்களால்
நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஸ்வரூபபேதம் நிஶ்சயிக்கப்படுகி-
றது அத: அநந்தரவிரோத: ஶ்ருதிஸ்மரணயோர்வக்தும் வி-
த்யாநாதி பேதமென்று உபாதாநநிமித்தங்கள் காரணா-
ன பிரபஞ்சவாத்யத்தாயுமுள்ள ஸத்கார்யங்களுக்கு பேத-
த்தை சொல்லுகிறது । ஆக இந்த விரோதத்தால் நிமித்தம் த்ருஷ்ட
ஸத்யம் உபாதாநமன்று இதி ஸித்தம் ॥

அதோச்யதே ॥

நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு ஸத்கார்யாநுமானங்கள் இரண்-
டும் பேதத்தை ஸாதிக்கிறதென்று சொன்னது கூடாது பதார்த்த
நிமித்தமான த்ருஷ்டாதிகளுக்கு ஸ்வபரோபாதாநோபாதாநத்வம் ஸத்
த்ருஷ்டவிஷயமாகையாலே, அவைக்கு ஸத்கார்யவிரோதமில்லை அத
அவை அநுமானமும் நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பேதத்தை ஸா
திக்கமாட்டாது, அதவா, உபாதாநகாரணபேதவதிக நிமித்த
காரணலக்ஷணம் ந்யாயவித்துக்களுக்கு அபேக்ஷிதம், ததாஹி இந்த
லக்ஷணத்தில் ஸமவாயிகாரணபின்னமென்கிற விடத்தில் ஸமவாயி
காரண ஸாமாந்யபேதம் சொல்லப்படுகிறதா யதக்கிஞ்சித் ஸமவா-
யிகாரணபேதமாயென்று விகல்பங்களில் ஆத்யபக்ஷத்தில் பதநி
மித்தமான த்ருஷ்டத்தில் ஸ்வபரோபாதாநோபாதாநபேதம் வாருத்தா
லே அவ்யாப்தி: । த்விதீயபக்ஷத்தில் ஜகதுபாதாநமான ஸத்யத்
தில் யதக்கிஞ்சித் உபாதாநபேதம் ஸம்பவமாகையாலே உனக்கு
உத்தேஶ்யம் ஸித்தியாது । ஆகையால் நிமித்தலக்ஷணமயுக்தமென்
று கருத்து । அத பின்சொன்னரீதியாக விவக்ஷிக்கவில்லை । த
துபாதாநபேதம் தந்நிமித்தத்தில் விவக்ஷிக்கிறபடியால் த்ருஷ்டாதி
களில் பதார்த்தோபாத த்ருஷ்டாதிபேதம் வருகையாலே அவ்யாப்தி
யில்லை । ஸத்யத்திலும் இந்த லக்ஷணமில்லை யென்றால் இதுவும்

கூடாது । ஏனென்றால் ஸ்வஸம்ஸாரப்ரவேசகார்யமானது நிமித்தசரீ
ரஜந்யமாகையாலே ததுபாதாநமில்லாததாலே ஸ்வஸ்வநிமித்த
ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தத்தில் ததுபாதாநஹேதாவப்யஸித்த்யாலக்ஷணாவ்யாப்தி
ஸ்ஸு, கிஞ்சகார்யப்ரதிஸம்யோகத்துக்கு கார்யம் நிமித்தமாயும் உபா
தாநமாயுமிருப்பதால் அவ்யாப்தியும் வருகிறது

௯௰ இந்ததோஷம் வாராமைக்காக லக்ஷணத்தை பரிஷ்க
ரிக்கிறோம் । அதாவது உபாதாநகாரணதாபிந்ந காரணத்வம்
நிமித்தத்வமென்று விவக்ஷிதம், காரணதாபேதமோவென்றா
ல் காரணதாவச்சேதகபேதத்தாலே, இங்கு அவச்சேதகத்வயம்
இருக்கிறது கார்யப்ரதிஸம்யோகஸம்பந்தத்தில் ஸமவாயேந கார்யம்
ப்ரதி, தாதாத்ம்யேந த்ரவ்யத்வேந கார்யகாரணபாவம் அங்கீக
ரிக்கையால் கார்யநிஷ்டோபாதாநதாவச்சேதகம் த்ரவ்யத்வம் கா
ர்யத்வாவச்சிந்நம் ப்ரதி கார்யத்வேந கார்யம் ஹேதுவாகையாலே கா
ர்யத்வம் நிமித்ததாவச்சேதகம் ஆகஇப்படி அவச்சேதகபேதத்தாலே
கார்யத்தில் லக்ஷணமிருப்பதால் அவ்யாப்தியில்லை । ஏதேநப்ரதிநி
மித்தஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தாதிகளிலும் அவ்யாப்தியில்லை । அதிலும்ஸ்வ
ஸார்ப்ரவாஹ்யோபாதாநதாவச்சேதகம் த்ரவ்யத்வம் ப்ரதிநிமித்ததாவ
ச்சேதகம்ஸம்பந்தம், இந்தஇரண்டுகளும் பிந்நமாகையாலே தத்வச்சிந்ந
உபாதாநத்வநிமித்தத்வங்கள் பிந்நமாகையால் ஸம்பந்தத்தில் நிமித்தகா
ரணத்வாநுபபத்தியில்லை । கிஞ்ச, உபாதாநதாவச்சேதகபேதா
பேதநவச்சிந்நகாரணத்வநிமித்தத்வமென்று ஸ்வீகரிக்கையாலே ஸ்வ
ஸ்வநிமித்தஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தாதிகளுக்கு நிமித்தகாரணத்வாநுபபத்தியி
ல்லை । ஸம்பந்தமும் உபாதாநதாநவச்சேதகமாக ஆகிக்கையாலே
யென்று பரிஹரிப்பையேயானால் ।

பக்ஷத்திலும் உபாதாநத்வநிமித்தத்வங்களுக்கு விரோத
மில்லை, ஸாக்ஷாத்விசிஷ்டஸரீரகப்ரஹ்மம் உபாதாநமாகையால்
ஸாக்ஷாத்விசிஷ்டஸரீரகத்வ முபாதாநதாவச்சேதகம் । ஸங்கல்ப
விசிஷ்டப்ரஹ்மம் நிமித்தமாகையால் ஸங்கல்பத்வம் நிமித்ததா
வச்சேதகம் தத்பேதத்தாலே காரணதை பிந்நமாகையாலே

உபாதாநதாவச்சேதகீஸம்பந்த ஸம்பந்தி விஷயீஸம்பந்த்யவச்சேதகத்வாபந்தேன நிமித்தமக்ஷணம் ஸம்பந்தத்தில் ஸம்பந்தமாகையால் ஸம்பந்தத்துக்கு நிமித்தத்வோபாதாநத்வம் சொல்லுகையில் விரோதமில்லை ।

ஏககார்யகாரணயோர் த்ருஷ்ட ஸ்ருதிவாக்யநாம் ஸமர்த்தநார்த்தம் ஆகாரணத்வம் தயோர்ப்ரேக்ஷ்யத்வோபாதாநத்வம் ஸம்பந்தஸம்பந்தோபாதாநத்வ ஸம்பந்தோபாதாநத்வ ஸகலவிஜ்ஞாநே நநஸ்ய விஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநோபாதாநம் காரணம் கிஞ்சித் உபலப்யதே ।

ததாஹி, தயோருபாதாநத்வாகாரயோ ஸ்ருதம் ஸ்ருதம் மதம் அமதம் விஜ்ஞாதம் விஜ்ஞாதம் மதம் தத்வ இங்குசொல்லப்பட்ட ஸகலவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாநம் விஜ்ஞாநமும் ஸம்பந்தத்துக்கு ஸமவாயோபாதாநத்வத்தில் ப்ரமாணம் எப்படியென்றால் ஒரிடத்திலாவது நிமித்தகாரணஜ்ஞாநத்தால் கார்யஜ்ஞாநம் வரவில்லை । மட்பாத்ர நிமித்தஸம்பந்தமான தண்டாதிஜ்ஞாநமிருந்தாலும் அத்தைக்காட்டிலும் அத்யந்தவிலக்ஷணமான மட்பாத்ரஜ்ஞாநம் உண்டாகாத்தாலே, உபாதாந ஜ்ஞாநம்வருமாகில் தஷ்டவா தேயஜ்ஞாநம் வரக்கூடும் । அதெப்படியென்றால் ஸம்பந்தோஹ யேயம் ஸ்ருதிகாத்ருஷ்டா, ஸ்ருஷ்ட்யாதீநாம் மட்பாத்ராதிராஸீத், யென்று கார்யகாரணங்களுக்கு ஏகத்வோக்த்யாதேயஸாமம் வருகையாலே அதுகளுக்கு ஏகஜ்ஞாநவிஷயத்வம் நிஸ்சிதமாய்த்து ஆகையால் ஸம்பந்தம் ஸ்ருதஜ்ஞாநமிருந்தால் மட்பாத்ரத்ரவ்யம் ததேவயென்னு ஸத்யமித்யேவ மதம் காண்கையாலே ஸத்யமிஜ்ஞாஸமாநம் ஸம்பந்தோபாதாநஸம்பந்தாபேக்ஷமாகையாலே இங்கு உபாதாநஜ்ஞாநத்தால் உபாதேயஜ்ஞாநம் வருமென்னு யோகம் ஸிக்ஷமாக காண்பிக்கைக்காக யதா ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டேந ஸர்வம் ம்ருண்மயம் விஜ்ஞாதம்ஸ்யாத் யென்னு த்ருஷ்டாந்தம் உபதிஷ்டமாயித்து. வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் யென்கிற ஸ்ருதியில் வாக்ய ஸம்பந்தஸம்பந்தோ

பாதாநாதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திஸித்திக்காக வ்யவஹாராதி நாமதே யமென்ன, அந்த நாமதேயத்துக்கு நிமித்தமான ஸம்ஸ்தாந விசேஷங்களென்ன. இதுகள் பிந்நமாயிருந்தாலும் அவஸ்தாவத்தா ன த்ரவ்யமொன்றுதான், என்கிற ஜ்ஞானம் லோகஸித்தமென்று உபபாதிக்கையாலே இதுபோலவே ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டம் ப்ரஹ்ம உபாதாநம், ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டம் ப்ரஹ்மகார்யம் அந ந்ய கார்யகாரணங்களொன்றாக த்ரவ்யைக்யாத் காரணாவஸ்தாவஸ்தை ப்ராப்யம் ததேவ ப்ரஹ்மோபாதாநீ ஜகத்ரூபேண ஸ்தூலாவ ஸ்தாவஸ்தமென்கிற ஜ்ஞானம் உபாதாநபூத ப்ரஹ்மஜ்ஞாநேந ஸூ ஸித்தமாகையாலே ப்ரபஞ்சபூதகார்யஜ்ஞாந ஸர்வஜ்ஞாந வி ஷயத்வ, உபாதாநத்ருஷ்டியிலேயே ஸம்பவிக்கையால் ப்ரஹ்ம த்துக்கு உபாதாநத்வம் ஸித்தம் ॥

அத ந்யாயம் ப்ரபஞ்சயதே ॥

நநு உபாதாநோபாதேயங்களுக்கு பேதமில்லையாகில் அப்போது ஸர்வத்ர பேதமில்லாத்தாலே ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞா நமேயில்லாமல்போகட்டும்; கிஞ்ச பேதேகார்யவிஜ்ஞாநகாரண விஜ்ஞாநங்கள் ஏகவிஷயமாகையாலே ஸஜ்ஞாநம் ப்ரதிஜ்ஞா மே பேதமென்று உக்தமாயித்து; அத்தால் ப்ரதிஜ்ஞாஹாநியெனு ஷம் வருகிறது. உபாதாநோபாதேயங்களுக்கு பரஸ்பரபேத பாவகமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ப்ரபஞ்சகாரணகார்யாகார ஸூக்ஷ்மாகார ஸ்தூலாகார ஜகத்காரணாத்ய ப்ரயோஜநா பேதாதிரூபமான பேதங்களாலே பேதம் அங்கீகரித்தாலும் ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞை வரமாட்டாது. ஏகஜ்ஞாநத்துக்கு ஏகஜ்ஞாநம் பேதமாகாதாப்போலே அந்யஜ்ஞாநத்துக்கு அந்ய ஜ்ஞாநபேதமும் ஸித்தியாது; ஆகையால் ப்ரயாநபூதப்ரஹ்மம் ஜ்ஞாதமானால் ஜ்ஞாதவ்யாம்ஶமில்லாத்தாலே ப்ரபேதாவஸ்ர ஜ்ஞாதப்ராயமென்கிறதுதான் ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞைக்கு விஷயம் இதுவே ந்யாய்யம் இதி ॥

அத்ரோச்யதே

ஸத்யத: உபாதாநோபாதேயத்ரவ்யங்கள் அபிந்நங்களா யிருந்தாலும் ஸர்வமும் கார்யகாரணங்களுக்கு பேதஸம்பந்ந

மாகச்சொன்ன ஸ்ராமான்த்ரகார்நகேஷ்வ்ராதிகாபகாரணாகார ஹேதுத்தாலேவருகிறவஸ்து ஹேது ஸம்ஸர்காஸிஷாராயமாகவும் கவிஜ்ஞாநெ நஸவவிஜ்ஞானஸ் திஜ்ஞானதாவஸ்ருவஸ்வ்க। அதில் ஸ்ராமவஸ்தாவிஶிஷ்டவஜ்ஞானமானது உத்தராவஸ்தாவிஶிஷ்டவஜ்ஞா நத்துக்கு ஹேதுவாயிருக்கையில் விரோதமில்லை। ஏனென்றால் விஶேஷங்கள் வஸ்துமாயிருந்தாலும் ஸ்ரவஜ்ஞானத்தில் ஸ்ராகாரம் ஸத்ருஷாவஶேஷ உத்தரஜ்ஞானத்தில் விஶேஷணம் ஸத்ருஷாவ ஶேஷமிப்படி ஸ்காரம் ஸித்தமாகையால் காரணகாரணஜ்ஞானங்க ளுக்கு ஏகலக்ஷணம் ஸித்தமாயித்து। ஆகை ஶ்ருதஸ்வப்னதோஷ மில்லை। காரணமேகமாயிருந்தாலும் காரணருஷிதங்களான ஸம் ஸ்காராதிகள் பரஸ்பரவிலக்ஷணமாகையாலே ஸவஶப்தாயும் ஸம்பவிக்கையால் ஸவகாரவஸ் யாக்ஷஸவவிஜ்ஞானஸ் திஜ்ஞா நாவவதிதோஷமில்லை। இப்படியாகில் வஸ்துஹேதுகமாக மின் சொன்ன காமாகாராதிஹேதுக்களுக்கு மதியென்னவென்னில் அதுகள் வஸ்துக்களுக்கு ஸ்ரதிவாத்ராவஸ்தாஹேதுகமே தவிர வஸ்துஹேதுத்தை ஸாயிக்கமாட்டாது। அப்படி ஸாயிக்குமென் றால் தேவதத்தாதிகளுக்கு பாலகவயோவஸ்வ்வஸ்தாஸ் யாக்ஷகா மாகாராதிஹேதுமிருந்தபோதிலும் தேவதத்தாதிஹேதும் காணாமை யாலே। அதந்நியில் போகட்டும்। யஸ்ய ப்ருதிவீஶரீரம் யஸ்யா வ்யக்தம் ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீரம் என்கிற ஶ்ருதிகளாலே கா யகாரணாவஶேஷயிலும் ப்ரஹ்மத்துக்கு விதிவிஶரீரகத்வம் தோ னுகையாலே (ஶ்ரு) ஶுமந்த்ரக: ஸ்யக்திபதேஶாவஶேஷிக்கதி ஶ்ரு தே। விஶேஷ்ய ஶிஷ்ட விஶேஷ்யஹேதோஸ்தாவஸ்தாதாராயதே, என்கிறபடியே நிமித்தகாரணமான பரப்ரஹ்மத்துக்கும் விதிவிஶிஷ்ட நாத்கவிஶேஷ்யஹேதுரூபமானஸ்வஸ்தா ஆயமிருப்பதால் கா யஜ்ஞானஹேதுஜ்ஞானவிஷயகவும் விஶிஷ்டப்ரஹ்மநிஷ்டமாகையா லே ஸத்கார்யவிதிவிஶிஷ்டம் ப்ரஹ்ம உபாதானமிதி ஸித்தம்।

கயஉ ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ॥

ப்ரஹ்மவநம் யதோவா இமாநிபூதாநிவாக்யங்கள் ப்ரஹ்மவஸ் துவத்துக்கு உபாதானத்வத்தைசொல்லுகிறதுகள்। தயாவேதத

ஸ்ரீஶ்ருதப்ரகாஶிகாவ்யாக்²யாநதீ³பிகாயாம்

விஶிஷ்டப்³ரஹ்மம் எப்படி உபாதா³நம் ப்ரமாணமில்லாத்தாலே அது ஸம்ப⁴விக்கமாட்டாது. ததா²ஹி விஶிஷ்டோபாதா³நமானால் விகாராஶ்ரயத்வரூபமான உபாதா³நத்வமானது நிர்விகாரமான ப்³ரஹ்மத்துக்கு கூடாத்தாலே ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகத்தால் விஶேஷணத்துக்கேகூடுகையாலே ப்³ரஹ்மோபாதா³நத்வம் ஸித்³தி⁴க்கமாட்டாது। விஶிஷ்டோபாதா³நமென்றால் விஶேஷணம்விஶேஷ்யம் ஆக இரண்டும் உபாதா³நமென்று அர்த²மென்று விவக்ஷிக்கில் விஶேஷணத்துக்குப்போலே விஶேஷ்யப்³ரஹ்மத்துக்கும்விகாரவத்த்வப்ரஸங்க³ம் வரும்। அத꞉ விஶேஷணவைஶிஷ்ட்யம் ப்³ரஹ்மண꞉ வ்யர்த²ம்। சித³சிதீ³ஶ்வரர்கள் மூணுசேர்ந்து ஜக³த்³ப்ரக்ருதிகாரம் ஹம் சொன்னால் ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்ததந்துஸங்கா⁴தாரப்³த⁴மான படமானது ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தஸ்வபா⁴வமாயிருக்கிறதோ அப்படிப்போலவே காரணங்களுக்கு த்ரிஸ்வபா⁴வாபத்தியாவது அத²வா ஸர்வஸகார்யத்வகாரணத்வம்போலே மூணுகளைக்காட்டிலும் அதிரிக்தஸ்வபா⁴வகத்வமாகட்டும் ப்ரஸம்க்ஷிக்கப்படும்। கிஞ்ச விஶிஷ்டத்துக்கு உபாதா³நத்வம் ஶ்ருதமா உத கல்பிதமா அதில் முதலாவது ஶ்ருதமென்று காரணவாக்யஸ்தமான ஸத்ப்³ரஹ்மாதி³ஶப்³த³ங்கள் ப்³ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தில் ப்ரஸித்³த⁴மாகையாலே விஶிஷ்டவாசகதாயோக்³யமில்லை। கல்பிதமென்னக்கூடாது. கல்பகஹேதுவில்லாத்தாலே। கிஞ்ச ப்³ரஹ்மவநம் ப்³ரஹ்மஸவ்ருக்ஷ ஆஸீத்। ததா²தா³நம் ஸ்வயமேவாகரோத யதோ³ வா இமாநி பூ⁴தாநி ஜாயந்தே இத்யாதி³ஶ்ருதிகள் ப்³ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே உபாதா³நத்வத்தை சொல்லுகிறதுகள் ஆக விஶிஷ்டோபாதா³நபக்ஷத்தில் விகாரவத்த்வதோ³ஷமும் ப்ரமாணாபா⁴வமும் வருகையாலே ப்³ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே உபாதா³நத்வம்சொல்லி நிர்விகாரஶ்ருதிவிரோதபரிஹாரத்துக்காக ப்³ரஹ்மத்தில் ஜக³த³த்⁴யாஸம் அங்கீ³காரமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்று பூர்வபக்ஷம்।

அத்ர ராத்³தா⁴ந்தே விஶிஷ்டப்³ரஹ்மமே உபாதா³நம் தத்ர விஶேஷணவிஶேஷ்யங்களைக்காட்டிலும் அதிரிக்தமென்று இந்த விஷயத்தில் ப்ரமாணோபபத்தி மேலேசொல்லப்படுகிறது। இப்போது

விஶேஷ்யப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கு விகாரஸ்பர்ஶ ஸம்ப
த்தைபரிஹரிக்கிறோம் । ஸ்ருஷ்டிப்ராக்காலத்தில் யஸ்யாவ்யக்தம்
ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம் என்கிற ஶ்ருதிவஶத்தால் அவ்ய
க்தாக்ஷரஶப்தவாச்யமாயும் அவிபக்தநாமரூபவத்தயா ஸூக்ஷ்மா
வஸ்தாவிஶிஷ்டமாயுமுள்ள சேதநாசேதநங்கள் ப்ரஹ்மஶரீர
மாக ஏற்படுகிறதுகள் । இந்த ப்ரஹ்மஶரீரசேதந ஸ்தோபாதாநம்
விஶிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு ஸாவியான காரணாவஸ்தைக்கு உபயோ
கியான பூர்வாவஸ்தாவ்யக்த்யமாக ஏற்படுகிறது । தத்
ஶரீரசேதந விஶேஷணமான அசேதநனுக்கு முன்னிருந்த
ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையை விட்டு ஸ்தூலாவஸ்தா ப்ராப்திரூபஸ்வ
ரூபாந்யதாபாவத்தாலே காரணத்வம் । அப்படி விஶேஷணபூ
தனான சேதநன் நித்யநிரவயவனாயிருக்கையாலே ஸ்வரூபா
ந்யதாபாவரூபகாரணத்வமில்லாததாலே அவனுக்கு ஸ்வாபா
ரண ஸ்வரூபபூர்வகமான ஸங்கோசஜ்ஞாநத்தில் உண்டா
ன ஸங்கோசவிகாஸரூபமான அந்யதாபாவத்தை ஆஶ்ரயித்
து ஸாதாரணமான அந்யதாபாவத்தாலே காரணத்வம், ஶக்தியில்
ஸங்கோசிதமான ஜ்ஞாநத்துக்கு இதாநீம் விகாஸாபத்திதான்
காரணத்வம், ப்ரஜாபதேர்ஜாயத இதி வ்யவஹாரம்போலே, ஜ்ஞா
நஜாயத இதி வ்யவஹாரம் தந்த்ரமாகையால் இது உப
பந்நம் । இப்படி ஸ்வரூபாந்யதாபாவஸ்வபாவாந்யதாபாவரூப
விகாரங்கள் அசேதநத்திலும் சேதநத்திலும் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தியா
லே தோஷங்களாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மத்தில் பரம்பரயா
யாயிருக்கிறதில் விரோதமில்லை । யதாபாலோயுவா ஜாத
இத்யத்ர, விஶேஷ்ய ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் நிர்விகாரமாயிருந்
தாலும் விஶேஷணபூதமான ஶரீரத்தில் பால்யயௌவந
ரூபமான அவஸ்தாயோகத்தாலே ஜாதத்வமாக வ்யபதேஶ
வஶத்வ யோகம் பண்ணுகிறோமோ விஶேஷ்யத்துக்கு விகா
ரிஸம்பந்தமில்லையோ அப்படிப்போலே பரப்ரஹ்மவிகார
ஶ்ரயமும் தோஷாவர்ஹகமன்று விஶிஷ்டமுண்டாக உபாதா
நகாரணத்வயோகத்தில் விரோதமில்லை । இப்படியாகில் ப்ர

17

ஸூத்ரத்துக்கு கார்யத்வமெப்படி । பரம்பரயா ஸம்ப₃ந்த₄த்தை க்கொண்டு உபாதா₃நத்வம் சொன்னால் குலாலனுக்குங்கூட ஸமவா யோபாதா₃நத்வம் ப்ரஸங்கி₃க்குமே இதுக்கு பரிஹாரமெப்படியெ ன்னில், உச்யதே, ஸூத்ரத்துக்கு ஸஶரீரப்ருதி₂வீத்₃வாரக மாக ஸம்ப₃ந்த₄ப்ரயுக்தமான ஸமவாயோபாதா₃நத்வந்தான் இதுபோ ல் ஸூத்ரத்தில் ஸாக்ஷாத்₃வி ஸம்ப₃ந்த₄மிருக்கிறது அதாவது ஸம்ஶ்லிஷ்டவிஶேஷணத்வமென்னும் ப்ருத₂க்ஸித்₃த₄விஶேஷணத்வமென்னு ம், அத ஏவ ஸாமாநாதி₄கரண்யமும் நியத மாக வ்யாப்த்யாதி₃ த்தாலே கார்யத்வம் ஸூத்ரத்திலும் ஸம்ப₄வம். யது பரம்பர யா ஸம்ப₃ந்த₄ப்ரயுக்தமான ஸமவாயோபாதா₃நத்வம்சொன்னால் குலாலனுக்கு ம் ஸமவாயோபாதா₃நத்வம் ப்ரஸங்கி₃க்கப்பட்டதோ அது தத்₃வ்யக்தி விஶிஷ்டத்வங்களால் பரிஹரிக்கப்பட்டது । ஸூத்ரத்தில் சேதநாசேதநங்கள் தத்₃வ்யக்திவிஶிஷ்ட ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே ப்ர காரங்களாகையாலேயும் குலாலனுக்கு த₃த்₃வ்யக்திவிஶிஷ்டயில் லாத்தாலுமென்னபடி, இப்படியாகில் உபாதா₃நத்வம் ஶஶ்வமெ ன்றுசொல்லக்கூடாது । தே₃வத₃த்தாதி₃ஜந்த்ருதே₃ஹாதி₃ கமானகாரணபோஷணாதி₃களென்ன த₃த்₃வத₃தா₄ரகமானதே₃ஹாதா₄ ரணாதி₃களென்ன ஸாதா₄ரகஸம்ப₃ந்தா₄தி₃களென்ன இதுகளை பி ன்னிட்டு தே₃வத₃த்தாதி₃களுக்கு ப்ராமாண்யம் ஸித்₃த₄மோக்த ஸூமும் மெப்படிமுக்கியமோ அப்படிப்போலவே ஸஹஸ்ராதி₃ நிரூபகஸந்நிதா₄னத்தாலே மேலே சொல்லப்போகிற ஸம்ப₃ந்த₄ ங்களும் பரஸித்₃த₄யங்களாக அறியப்படுகையால் ஸசேதந நிஷ்டப்ரவ்ருத்த்யாஶ்ரயத்வமென்ன சேதநநிஷ்டஜ்ஞாந ஸம் கோசப்ரவ்ருத்திஸாதா₄ரகாலயமென்ன ஶரணநிஷ்டதணியமந ப்ரவ்ருத்தஸாதா₄ரகாலயமென்ன ஆக மூன்றுவகையங்களுக்கும் ப ரஸித்₃த₄யங்களாகையால் ஶஶ்வக்ஷம் ஸம்ப₄வமில்லை யது வி ஶிஷ்டம் ப்ரதி விஶிஷ்டவ்யாப்யோபாதா₃நத்வ ஸம்ப₃ந்த₄ஸம்பா₄வ ஸாங்கர்யாதி₃ தோ₃ஷம்சொல்லப்பட்டதோ, அதற்கு அவகாஶமி ல்லை । எப்படியென்னால் ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்த தந்துக்களாலாரப் மான படத்தில் ஶௌக்ல்யம் ஶுக்லதந்துக்களும் க்ருஷ்ணம்

க்ருஷ்ணதந்துக்களும் ரக்தாம்ஸ ரக்ததந்துக்களும் ஶுக்லதந்துக்களுக்குத்தந்துக்கள் உபாதானமாகிறதுபோலும் ஸ்ருஷ்டிஸாங்கர்யமில்லாதாப்போலவும் ப்ரஹ்மத்திலும் தோஷம் இடையாது ப்ரக்ருதத்தில் விஶிஷ்டம்ப்ரதி விஶிஷ்டம் உபாதானமாயிருந்தாலும் ஔசித்யத்தாலே விதம்ஸத்தில் விதம்ஸத்துக்கும், சவிதம்ஸ சவிதம்ஸத்துக்கும், ப்ரஹ்மாம்ஸ ப்ரஹ்மாம்ஸத்துக்கும் உபாதானத்வமேற்கொள்கையால், ஸர்வஸாங்கர்யப்ரஸக்தியில்லை । இப்படியாகில் ப்ரஹ்மத்துக்கே ப்ரஹ்மம் உபாதானமென்று சொல்லித்தாயித்து, இத்தால் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரஹ்மோபாதானத்வம் எப்படியென்னில், உச்யதே । ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வஶரீரபூதசேதனாசேதநவிஷயக ஸ்வாவஸ்தாவிசேஷப்ரதி உபாதானத்வம் ஸம்பவிக்கையாலும் தேவதத்தாதிகள் ஶரீரத்தை ஆஶ்ரயித்து வருகிற ஶிஶுத்வயௌவனாதிகள் தேவதத்தனிலேயிருக்கிறாப்போலே விதவித்தை ஆஶ்ரயித்து ஸ்வாஶ்ரயத்வம் ப்ரஹ்மத்திலும் ஸாக்ஷாத்மாகையாலும் ப்ரஹ்மோபாதானத்வம் கூடும் । இப்படிவாரம்வராயா ஸ்வாஶ்ரயத்தால் ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாதானத்வம் மௌனமென்னு ஶங்கிக்கவேண்டா, தேவதத்தசேதன ஸ்த்ரீத்வம் ஶரீராஶ்ரயமாயிருந்தாலும் தேவதத்தனிடத்தில் ஸ்த்ரீத்வம் போலவும் ஜலஸம்பந்தஜலவாஸிகம் வஸ்த்ராதி ஆஶ்ரயமாயிருந்தாலும் அது சைத்ரனைப்போலவும் உபாதானத்வம் ஸ்ருஷ்டிக்கிறான் ஆகையால் ப்ரஹ்மஜகதுபாதானஸித்தமென்று ஸித்தம் ॥

க௱௯ காரணவாக்யானாம் விஶிஷ்டப்ரதிபாதனே தாத்பர்யம் விஶேஷக்ருதே—

யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் யஸ்யாத்மா ஶரீரமிதி ஶ்ருதிவசனத்தாலே காரணாவஸ்தையிலும் விதவித்துக்களுக்கு ப்ரஹ்மஶரீரத்வம் ஸித்தம், ஶரீரவாசிகளான ஶப்தங்கள் ஶரீரவிஶிஷ்டவாசகங்களை சொல்லுகிறதென்கிறவிஷயம் ப்ரஹ்மணோ ஹி

உபயத்ர ஸ்வபக்ஷதோஷபரிஹாரத்வாத் வைதிகர்களுக்கு ஸஹஜ ஸ்வபாவத்தாலே தோன்றுகிறது । காரணவாக்யகதங்களான ஸத்யஜ்ஞானாதி ஶப்தங்களும் விஶிஷ்டபரங்களென்கிறதும் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ப்ரஹ்மவா இதமேகமேவாக்ர ஆஸீத் । இதம் ப்ரத்ய ஸ்வயம்வாசியான இதம் ஶப்தத்தோடே ஸத்யப்ரஹ்மஶப்தங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் நிரூபிக்கப்படுகிறது । அதஏவ ய தோவேத்யாதாவபி முன்சொன்ன காரணவாக்யஸ்தாவிஶிஷ்டார்த்தவாசியாகையாலே யச்சப்தமும் விஶிஷ்டபரம் அதஃ உபாதாநத்வமும் விஶிஷ்டநிஷ்டம், கிஞ்ச, ஸதேவ, யென்கிறகாரணவாக்யத்தில் ஸ ஏவத்துக்கு அதிகாரத்தில் ஸத்தையை விதிக்கிற ஸச்சப்தம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தை சொல்லவில்லை । கிஞ்ச ப்ரஹ்மஸ்த்ரமென்று மேலே ப்ரஹ்மஸம்பந்தஸம்ஸ்க்ருதம் சொல்லுகிறபடியால் ஸாவியான ப்ரஹ்மஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கு விரோதியானதாகஸ்வாதந்த்ர்யஸ்தாவிஶிஷ்டப்ரஹ்மமேவ ஜிஜ்ஞாஸ்யமென்று சொல்லுகிறது । அத்தால் இதம்ஶப்தாபிதேய ப்ரஹ்மமே அதிகாரத்தில் நாமரூபவிஹாநஹேதுகார்யவஸ்தாவிஶிஷ்ட ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாபந்நமாய்க் கொண்டு ஸ்வஸ்வபாவமாகிறதென்னு கருத்து । ப்ரஹ்மவநமென்கிற வாக்யமும் காரணவாக்யத்தில்சொன்னபடி விஶிஷ்டப்ரஹ்மோபாதாநத்வப்ரதிபாதநபரம் । கிஞ்ச தத்ஸ்ருஷ்ட்வா தாதேவாநுப்ராவிஶத் வ்யாக்ரியத இத்யத்ர அவ்யாக்ருதஶப்தத்தால் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் சொல்லப்படவில்லை । ப்ரஹ்மாதிஶப்தம்போலே ப்ரஹ்மத்தில் ரூடியில்லாத்தாலே தந்நாமரூபாப்யாம் வ்யாக்ரியத என்கிற உத்தரவாக்யத்தாலே அவ்யாக்ருதஶப்தத்துக்கு யோகஶக்தி ஸ்பஷ்டமாகையாலும் என்னபடி । அதஃ இதம்ஶப்தமான ஸதஸத்ரூபவஸ்துக்கு ஸ ஏவகாரத்தில் நாமரூபவ்யாகரணநிவ்ருத்திரூபம் விவக்ஷிக்கப்படுகிறது. அப்படி ப்ரத்யக்ஷஸித்தமான இதம்ஶப்தாபிதேயவஸ்துக்கு ஒருக்கால் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா ப்ராப்தியாலே வ்யஷ்டிஸமஷ்டிரூபவிகாராதிரஹித்யமானது சொல்லப்பட்டது

ப்ரக்ருத்யதிகரணவிசாரம் ।

இப்படியிருக்கும்விஷயத்தில் ப்ரஹ்மஸூத்ரத்திலேயும் ஸ்ருஷ்டி மான விசித்ரஜகத்துக்கு உபாதாநம் சொல்லப்படுகிறது । அந்த ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் விசித்ரஜகதுபாதாநத்வம் தோன்றுகிறபடியால் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரபஞ்சஸம்பந்தமெப்படியென்னில் தமேவைகம் ஜாநத இத்யாதி ப்ரதிபாதகமான ஸ்ருஷ்டிவாக்யங்களுக்கும் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரமித்யாதி ப்ர மாணத்தாலே ப்ரஹ்மஶரீரத்வம் தோன்றுகையாலேயும் காரணவா க்யாந்தரத்தில் ப்ரஹ்மவாசகஶப்தங்கள் ஸர்வஶப்தவாச்யத்வ ப்ரதி பாதகமாகையாலும் ஸர்வாந்தராத்மாவான ஸர்வாந்தர்யாமி விஶிஷ்டப்ரஹ்மவாசகமென்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது । இதுபோ லவே ஸர்வசேதநாசேதநஶரீரகமான ப்ரஹ்மவாசகஶப்தங்களும் அபி தேயத்தில் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் ஸம்ஹாரகாலத்திலும் ஸூக்ஷ்மத்வத்தாலே ஸூக்ஷ்மசேதநாசேதநஶரீரகமான ஸ்ருஷ்டிகாரணவிஶிஷ்டப்ரஹ்ம அவ்யாக்ருதஶரீரகப்ரஹ்மமானது சொல்லப்படுகிறது । கேவலப்ரஹ்ம மன்று । ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வவிஶேஷராஹித்யத்தாலென்னபடி । ப்ர பஞ்சாகாரமான் ஸர்வவிஶேஷவிஶிஷ்டமென்று சொல்லவொண் ணாது । ததைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி, தந்நாமரூப வ்யாகரவாணி இதி ஸங்கல்பத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையால் ப்ரஹ்மத்துக்கு விகாரத்வாநுபபத்தியாலென்னபடி । இந்தவிஷயம் ஸர்வவேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான ப்ரக்ருதிக்கரண வாக்யஶேஷாதி ஸம்பந்தத்தில் நிரூபிதம் । தந்நாமரூபே வ்யாகரவாணீத்யத்ர ஸர்வஶப்தமும் ப்ரஹ்மவ்யாப்யவாசகமென்று । இந்த ஶப்தம் ஸர்வாதாரத்வப்ரதிபாதக வாக்யத்தோடே ஸமாநகாரணமா கையாலே ஸர்வஶப்தவாச்யமான ஸ்ருஷ்டிவிஶிஷ்டவிஷயந்தா ன் । அத: ப்ரஹ்மாவஸ்தாந்தரவிஶிஷ்டம், ப்ரஹ்மஸம்பந்தம் அந்ய உபாதாநமென்று ஔபநிஷத ந்யாயம் தோன்றுகிறது । அத ஏவ ஹந்தாஹமிமா: திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாம ரூபே வ்யாகரவாணீத்யத்ர வ்யாக்ரியமாணங்களான நாமரூ பங்கள் ஸ்வயம்ஸ்வாமியாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காகவே அநுப்ரவேச மும் வ்யாகரணாதிகமாகச்சொல்லப்படுகிறது । அதற்காக அநு ப்ரவேசம்பண்ணாவிட்டால்ஜீவாதிகள்போலேஅநுப்ரவேசம்

பண்ணுகையாலே நாமரூபவ்யாகரணம் ச ஸங்கடிக்கும் । தத்ஸ்ரு-
ஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத் ஸச்ச த்யச்சாபவதித்யத்ர அநுப்ரவேஶாநந்த-
தமான ஸத்த்யத்பாவமும் சொல்லப்படுகிறது । அதஏவ ததைக்ஷ-
த பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேய ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத இத்யா-
திகள ஸ்வாத்மாவுக்கே பஹுபவநஸங்கல்பமும் கார்யாகாரமும் ஶ்ரவிக்-
கிறது, ஸ்வாதிக்ருத்யத்வோபாதாநத்வமும் ஶ்ரவிக்கிறது । அதோ வி-
ஶிஷ்டமேவ ப்ரஹ்மோபாதாநமோபாதேயமேவேதி ஸித்தம் ।

அஸ்யம் ச ஸக்தாநாம் ச ஸக்த்யா ॥

ச க்ருதைநாஸ்ராத: ॥

ஸூ. அபித்யோபதேஶாச்ச ॥௨௪॥

ஸோऽகாமயத பஹுஸ்யாம், ததைக்ஷத பஹுஸ்யா-
மென்று ப்ரஹ்மத்துக்குத்தானே ஜகதாகாரேண பவிக்கையாகிற
அபித்யையை உபதேஶிக்கையாலே ப்ரஹ்மமே நிமித்தோபா-
தாநம் ॥

ஸூ. ஸாக்ஷாச்சோபயாம்நாநாத் ॥௨௫॥

கிம்ஸ்வித்வநம் க உ ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத் என்று ஜகத்துக்கு உபா-
தாநம் ஏது । நிமித்தம் ஏது । என்று ப்ரஶ்நம்பண்ணி அதற்கு
உத்தரமாக ப்ரஹ்மவநம் ப்ரஹ்ம ஸ வ்ருக்ஷ ஆஸீத் ப்ரஹ்மாத்யதிஷ்ட-
த்புவநாநி என்று உபாதாநமும் நிமித்தமும் ப்ரஹ்மமென்று
ஸாக்ஷாத்தாகவே ஆம்நாதமாகையாலே இரண்டும் ப்ரஹ்மந்தான்.

ஸூ. ஆத்மக்ருதே: ॥௨௬॥

ததாத்மாநம் ஸ்வயமகுருத என்று ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவான
தனக்குத்தானே ஜகதாகாரேண க்ருதியை உபதேஶிக்கையாலே
உபயமும் ப்ரஹ்ம.

ப்ரஹ்மம் தன்னைத்தானே ஜகத்தாகப்பண்ணினால் அபஹத
பாப்மத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதிகள் விரோதியாதோ ஜகத்து அஜ்ஞமாய்
து:கியாயன்றோயிருக்கிறதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் அரு-
ளிச்செய்கிறார் ।

ஸூ. பரிணாமாத் ॥௨௭॥

ப்ரஹ்மம் அஜ்ஞாநத்தாலே ஜகத்தாக ப்ரமிக்கிறதென்கிற பக்ஷத்தில் இந்த தோஷம் ஸம்பவிக்கும் । அவிபக்தநாமரூபவ்யவஸ்தித ஸூக்ஷ்மசிதசித்வஸ்துஶரீரகப்ரஹ்மத்துக்கு விபக்தநாமரூபவ்யவஸ்தித ஸ்தூலசிதசித்வஸ்துஶரீரகத்வேந பரிணாமமன்றோ வேதாந்தங்களிலே உபதேஶிக்கப்படுகிறது । தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாப்யாம் வ்யாக்ரியத இத்யாதி ஶ்ருதிகளிற் சொன்னபடி । அவஸ்தாத்வயமும் விகாரமும் ஶரீரங்களான சிதசித்துக்கள் பக்கலிலேயும் ஶரீரியான ப்ரஹ்மம் அபஹதபாப்மத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதியுக்தமாயேயிருக்கும் । சிதசித்துக்களுக்கு ஶரீரத்வமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஆத்மத்வமும் யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம் இத்யாரப்ய யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்யாக்ஷரம் ஶரீரம் யஸ்ய ம்ருத்யு: ஶரீரம் ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண இத்யாதிஶ்ருதிகளிலே, உபதேஶிதம் அத: இப்படிப்பட்ட பரிணாமம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே ஸர்வமநவத்யம் ।

ஸூ. யோநிஶ்ச ஹி கீயதே ॥௨௮॥

யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி தீரா: இத்யாதிகளில் ப்ரஹ்மமானது ஜகத்துக்கு யோநியென்று காநம் பண்ணப்படுகிறது । யோநிஶப்தம் உபாதாநகாரணத்தைச் சொல்லுகிறது । ஹிஶப்தோ ஹேதௌ । யஸ்மாத்காரணாத் யோநிரிதி கீயதே । தஸ்மாத் நிமித்தோபாதாநத்வம் ப்ரஹ்மண இதி ஸித்தம் ।

ஸூ. ஏதேந ஸர்வே வ்யாக்யாதா வ்யாக்யாதா: ॥௨௯॥

ஶாஸ்த்ராரம்பத்தில் ஜந்மாத்யதிகரணத்திலே உபக்ராந்தமான நிமித்தோபாதாநத்வம் ப்ரக்ருத்யதிகரணத்திலே நிகமிக்கப்பட்டது । இனிமேல் ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத் । நஸந்நசாஸச்சிவ ஏவ கேவல இத்யாதிகளான வாக்யங்களிலே உக்தாதிகரணங்களில் சொன்ன ந்யாயங்களை அதிதேஶிக்கவேணுமென்று ஸங்கதி ।

ஸதேவ யதோ வா இமாநீத்யாதிகளான உதாஹ்ருதவாக்யங்களிலே ஜந்மாத்யஸ்ய யத: இத்யாதி ஸூத்ரங்களாலே உக்தமான ந்யாயகலாபத்தாலே ஸர்வ அநுக்தங்களான ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே இத்யாதிவாக்யங்களும் வ்யாக்யாதா: ஶ்ரிய:பதி பரமேஶ்வரகாரணத்வபரங்களாக வ்யாக்யாதங்கள் இங்கு அத்யாஸம் ஸர்வாயவர்ஶிஸாமர்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது । என்னு ஸம்ப்ரதாய: ।

ஸகலகாரணவாக்யங்களுக்கும் ஶ்ரிய:பதிபரத்வமெப்படி யென்னில் உச்யதே ।

இந்த ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகமேவாத்விதீயம், ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் । ப்ரஹ்ம வா இதமக்ர ஆஸீத், ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூதாநி ஆகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் । அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், ந ப்ரஹ்மா நேஶாந: இத்யாதிகாரணவாக்யங்கள் ப்ராயஶ்யம் முடிவுமறை உதாஹரிக்கப்பட்டதுகள் । அநுதாஹ்ருதங்களான காரணவாக்யங்களோ வென்றால் ஹிரண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத், ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத, ந ஸந்ந சாஸச்சிவ ஏவ கேவல:, விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி: । ஹிரண்யகர்ப்பம் பஶ்யத ஜாயமாநம் ஸ நோ தேவ:, விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி: ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ பூர்வம், நகிஞ்சிதஸ்தோத்ர:, ஶம்புரச்ச ப்ரபவோ தேவதாநாம், இத்யாதிகள் । இந்தவாக்யங்களில், ஸதேவ வென்னு மவதாரத்தாலே ப்ரத்யேகமாக ஒரோரொருவஸ்துக்களுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸத்த்வகாரணத்வம் ப்ரதிபாதிக்கையால் ஸமஷ்டித்வகாரணத்வம் சொல்லுவது அயுக்தமாகையாலே காரணவாக்யவாசகவாக்யஸ்தங்களான ஸதாதிஶப்தங்களுக்கு விஶேஷவாசித்வமிருக்குமாகில், தத் பர்யவஸாநம் ஸாமாந்யவிஶேஷந்யாயஸித்தம் । இதில் யதோ வா இமாநீத்யந்தவாதி வாக்யங்கள் ஸதேவேத்யாதிப்ரமாணத்தில் பர்யவஸிக்கும்

மாயிருந்தாலும் ப்ரணவாதம் அநேகமாகையாலும் அதிலுள்ள ஸாமாந்ய ஶப்தங்களும் அநேகார்த்தபோதகமாகையாலே ஏககார்யவ்யவஸ்தாபகமில்லாத்தாலே விஶேஷவாசிபதத்துக்கே ஸாமாந்யவிஶேஷஸமர்ப்பகத்வம் சொல்லவேணும் । ப்ரயாநா த்ருவித்துக்களுக்கு காரணத்வாவச்சேதகமான ஸர்வஜ்ஞத்வமில்லாத்தாலும் ஸவித்ருக்கு ப்ராப்தத்வாபாவம் அயுக்தமாகையாலே ஸர்வகாரணத்வம் கூடாமையாலே ஸவித்ருவிஶேஷவாசிபதத்துக்கு ஸாமாந்யவிஶேஷஸமர்ப்பகத்வம் ந்யாய்யமன்று । விவிஶேஷஸாதாரணமான ஹிரண்யகர்ப்பஶிவேந்த்ராதிஶப்தங்களுக்கு ஸாமாந்யங்களான ப்ரஹ்மஶிவேந்த்ராதிகளுக்கு கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வாதிகள் ஶ்ருதிப்ரதிபாதிதங்களாகையாலே ஸர்வகாரணத்வம் கூடாத்தாலே தத்வாதிவிஶேஷஶப்தங்களும் ஸாமாந்யவிஶேஷஸமர்ப்பகங்களன்று । கிஞ்ச உக்தஸ்வதந்த்ரஸாதாரணமான புருஷநாராயணவிஷ்ணுவாஸுதேவநரஸிம்ஹஹயவதநாதிபதவாச்யனான நாராயணனுக்கு ஓரோரிடத்திலும் கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வங்கள் ஶ்ருதங்களாகையாலும் உத்பத்தி அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே என்கிறபடியே அவதாரதஶையாகையாலும் ஸர்வகாரணத்வம் கூடுகையாலே ஜகத்காரணத்வபோதக ஶ்ருதித்ரிகார்யத்வம் கூடுகையாலே ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் ஸித்தம் । இப்படி ஸாமாந்யஶப்தத்துக்கு யோக்யமான விஶேஷத்திலே பர்யவஸாநம் சொல்லாவிட்டால் காரணவாக்யத்திலுள்ள ஸத்ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்கள் பரஸ்பரம் பிந்நார்த்தபோதகங்களாகையாலே வ்யாஹதார்த்தகத்வ ஸம்ஶயம் வரும் । கிஞ்ச பூர்வபக்ஷஸ்ருஷ்டிகத்வஶ்ரூதோபநிஷத்ஸுபாலோபநிஷந்நாராயணோபநிஷதுத்தராதிப்ராஹ்மணமைத்ரேயோபநிஷத்ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷதாதிகளான அநேகவேதாந்தங்களுக்கு ஶ்ரியப்பதிபரத்வம் ஸித்தமாகையாலே பூயஸாம் ஸ்யாத் பலீயஸ்த்வமென்கிற ந்யாயத்தாலே ஸர்வஶ்ருதிகளுக்கும் ஶ்ரியப்பதிபரத்வம் ஸித்தமாயித்து । கிஞ்ச வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி நாந்ய: பந்தா வித்யதேऽயநாய என்கிற ஶ்ருதியால்

ஸுக்ஷ்மசித்ப்ரவேஶாநந்தரத்துக்கு அநந்தரவிஶேஷ்யவைஶிஷ்ட்யகமாகவே மோக்ஷஸாதநத்வம் சொல்லப்படுகிறது । அத்தால் ப்ரஹ்மஸ்வரூப வ்யுத்பத்திநிமித்தஸாதிதமாயும் ப்ரஹ்மணஸ்வரூபமாயுமுள்ள மோக்ஷஸ்வரூபமானது அநேகநிஷ்டமாயிருந்தால் பரஸ்பர விரோத வசமென்பார் நாராயணஸம்பந்தம் வருகையாலே மோக்ஷஸ்வரூபத்துக்கு ஏகநிஷ்டத்வமேயஸ்து । ஏவமேவ த்ரிப்ரஹ்மவிதாவோ திவாரம், அத பராயணாதக்ஷரமயிதேதி । ஜ்ஞாநாஸ்மிவம் ஸா க்ஷிதேத்யதி, ஜ்ஞாநா தேவதேவ்யதி ஸர்வபாவேவம், ஸம் ஹாராகாமதேஶ்ய யேஷ்யம், ஜ்ஞாநா தஜ்ஞத்யேதத்யதி, நாத்யம் வம்ஶாவிதேக்ஷ்யே, நாராயணைவ ஶ்ரியதே, நாராயணஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி । இத்யாதிஸ்வரூபங்களான ஸகலபரவித்யாமதங்களாயுமுள்ள ஶிவஶம்ஹநாராயணாதிஶப்தங்களுக்கு ஏகார்த்த பர்யவஸாநமோயகமான நாராயணாநுவாகத்தில் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்பவம் । விஶ்வநாராயணந்தேவமக்ஷரம் பரமம் பதம் । பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் । நாராயணம் மஹாஜ்ஞேயம், நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம, நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயணஃபரஃ, ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷரஃ பரமஸ்ஸ்வராட் என்று தஜ்ஞமாக அந்தந்த உபநிஷத்தில் ப்ரஸித்தமான ப்ரஹ்மாக்ஷரதேவஶம்ஹஶிவபரம் ஜ்யோதிபராத்மபரமஸ்வராடித்யாதிஶப்தங்களை விஶிஷ்ட உபாதாநம் பண்ணி நாராயணஶப்தத்தோடே ஸாமாநாதிகரண்யமாக நிர்தேஶிக்கையாலே அந்த ப்ரஹ்மாக்ஷரஶம்ஹஶிவாதிஶப்தங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் ஸித்தமாகையால் ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் நாராயணபரத்வம் ஸித்தமாயித்து । ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஃ என்கிற வாக்யத்தால் ப்ரஹ்மேந்த்ராதிஸர்வதேவதாப்ரத்யக்ஷம் ஜகதுத்பத்திஹேதுமான உபாஸநாயகாதிவிஶேஷணங்களான ஸர்வோபநிஷத்துக்களுக்கும் ப்ரஸித்ததமவித்யாந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மஶிவாதிபரமாதிவத்தாலே உபாஸநாயகாதிவிஶேஷணவிஶிஷ்ட ஶிவாதிஶரீரகநாராயணபரத்வம் ஸாக்ஷாத்தாம் காண்பிக்கப்பட்டது ! ஆகையால் ஸர்வோபநிஷத்துக்களும் நாராயணபரமாயித்து.

நந்வேவம் தர்ஹி | ஸுபாலாதிஸாமாந்யஶப்தங்களுக்கு ஹிர ண்யகர்ப்ப: ஸமவர்த்ததாக்ரே பூதஸ்ய ஜாத: பதிரேக ஆஸீத் | ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத, ப்ரஜாபதிர்தேவாநஸ்ருஜத என் கிற ப்ரஹ்மகாரணவாக்யங்களில் சொன்ன ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ர ஜாபதிஶப்தநிர்திஷ்டனை ப்ரஸித்த சதுர்முகவிஷயத்தில் ஸம ஸமாநம் ஏன்சொல்லக்கூடாதென்றால் சொல்லுகிறேன் ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:, ஸ ப்ரஜாபதிரே க: புஷ்கரபர்ணே ஸமபவத் தத ப்ரஹ்மா சதுர்முகோ ஜாயத | ஸோ(அ)ஸ்ருஜத நாநாரூபாண்யஸ்ருஜத் | த்ர்யக்ஷம் த்ரி ஶிரஸ்கம் த்ரிபாதம் ஶங்கசூலதரம் | தஸ்ய ப்ரஹ்மா பிபேதி | நாராயணாத்ப்ரஹ்மா ஜாயதே | யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர் வம் யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை இத்யாதிகளா லே சதுர்முகனுக்கு விநாஶித்வஹேதுவான ஸ்ருஷ்டத்வகர்மவஶ்யத்வா தீநத்வாதிகள் காண்கையாலும் தத்ர தத்ர ப்ரஹ்மருத்ர ஹிரண்யகர்பங்களாலே விவக்ஷிதர்களான நாராயணஶப்தவாச்ய ஹிரண்யகர்பாதிஶப்தவாச்யத்வாதிகளை ஸம்ஹிதை வாக்ஶிஷ்டம் என்று தொடக்கமாக ஸ்ருஷ்டிகர்த்ருத்வம் ரூபம் என்று இதரவாகச்சொல்லி ப்ரஜாபதிர்தேவாநஸ்ருஜத தே வா ஏநா ஸர்வா ப்ரஜாயந்த என்று இங்கு ப்ரஜாபதிஶப்தவா ச்யனான நாராயணனிடத்தில் நின்றுமுத்பன்னரான ப்ரஹ்மப்ரஜா பதிஶப்தநிர்திஷ்டரானவர்களுக்கு ஸாமாந்யமாக ப்ரஸவாநந்தர்யம் ஶ்ருதமாகையாலும் சதுர்முகனிடத்தில் ஸர்வஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வம் ஸர்வஜ்ஞத்வம் இவற்றை தேவதேவோ நாராயண: என்கிறதுபோல் ஸர்வஸ்வாமித்வமில்லாத்தாலே ஸர்வேஶ்வரத்வம் கிடையாது | அத்தால் ஸங்கோசிக்கவொண்ணாது | ஹிர ண்யகர்ப்பஶப்தத்துக்கு ஸர்வநியந்த்ருத்வ ஸர்வகாரணத்வமான ஶக்தி யோக வ்ருத்தியென்று ஸித்தம் | ப்ரஜாபதிஶப்தத்துக்கு ஸர்வஸ்வாமீ என்கிற ஸமாஸார்த்தத்தில் யௌகிகமாக ஸங்கோசமின்றியே நா ராயணாஸாதாரணமான ஸர்வேஶ்வரத்வ விஶேஷத்தைச் சொல்லுகிற வாக்யஜாதத்தில் ப்ரஜாபதிஶ்சரதி நாராயண

விஷயமாக ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே நாராயணபரத்வஸித்தம் । கிஞ்ச யோऽஸௌ ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸ ப்ரஜாபதிமென்கிற அர்த்தவாதத்தில் ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸ ப்ரஜாபதி: என்னு ப்ரஜாபதிஶப்தநிர்திஷ்டனை ஶ்ராவயந்தி ஶ்ருதய: ஶ்ருதய: ப்ராஹ்மாம் ஸர்வத: । ஸ ஏவ யதேவ ப்ரத்யக்ஷம் ஸர்வே விஷ்ணோஸ்ஸ ஈஶதே । என்னு விஷ்ணுஶப்தத்தாலே வ்யபதேஶம் பண்ணுகையாலே ப்ரஜாபதிஶப்தம் விஷ்ணுபரம் ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணயுக்தன் நாராயணனே ।

[illegible] விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி: ஹிரண்யகர்ப்பம் பஶ்யத ஜாயமாநம் விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி: ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ பூர்வம், காரணந்து த்யேய: ஸர்வைஶ்வர்யஸம்பந்ந: ஸர்வேஶ்வரஶ்ஶம்புராகாஶமத்யே த்யேய:, [illegible], ஸர்வவ்யாபீ ஸ பகவாந், தஸ்மாத் ஸர்வகதஶ்ஶிவ:, விஶ்வஸ்யைகம் பரிவேஷ்டிதாரமீஶம் தம் ஜ்ஞாத்வா, யதா சர்மவதாகாஶம் வேஷ்டயிஷ்யந்தி மாநவா: । ததா ஶிவமவிஜ்ஞாய து:கஸ்யாந்தோ பவிஷ்யதி, ஸர்வஸ்ய ப்ரபுமீஶாநம் விரஜம் விஶோகம் விஜிகித்ஸம் விஶுத்தம் விஶோகம், அசிந்த்யமவ்யக்தமநந்தரூபம் ஶிவம் ப்ரஶாந்தமம்ருதம் ப்ரஹ்மயோநிம், ததாதிமத்யாந்தவிஹீநமேகம் விபும் சிதாநந்தமரூபமத்புதம், உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம் ப்ரபும் த்ரிலோசநம் நீலகண்டம் ப்ரஶாந்தம், த்யாத்வா முநிர்கச்சதி பூதயோநிம் ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் தமஸ: பரஸ்தாத், ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்ர: ஸோऽக்ஷர: பரம: ஸ்வராட் । ஸர்வவிஶ: ஸ ப்ராண: । ஸ காரணம் கரணாதிபாதிப:, ஸர்வஸ்ய ப்ரஹ்ம யத்ப்ரஹ்ம ஸநாதநம், ஜ்ஞாத்வா தம் ம்ருத்யுமத்யேதி, நாந்ய: பந்தா விமுக்தயே இத்யாதி ஶ்ருதிகளை அநுபவித்து ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளுக்கும் ஶிவபரத்வம் ஏன் கூடாதென்னில்–

உச்யதே மஹோபநிஷதி ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் । ந ப்ரஹ்மா நேஶாந: ஸ நாப: ஸமேமாகாஶேயக:, தத

ஸந்ததவ்யாப்ய விசேஷித்வ ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்யைவ ப்ர
ஸக்தேஃ, விசிஷ்டஸ்யாபி ஸ்வரூபேண நிஷேதஃ, கிஞ்சிதே
வாநாதேவஸோவிசிஷ்டஃ ஸாரஃ தத்ததேவ ஸர்வாந்தர்யாமித
யாஃ ஸோதகஸர்வேஃ ஸர்வாணஸ்ய ஸர்வாணநாயகஃ
ஸம்ரம் செராயொ ஹுமிஸீஸொ யொ ஹுமிஸீெவ்யா நஸெகஒதா யொ
விஷ்டயஃ ஸமராவர்யாநு யென்னும் ஸர்வாந்தராத்மாபநிஷதிஷ
ஷாட்டாஸ் கெ யஜொராஷெ ஜாயதெ யென்னும் ஸுபாலோபநி
ஷத்தில் கயஸ்வநதேவ நாராயணஸோ நஸம் காஸம் நஸாஷ்யா
யதி த்யக்ஷஃ ஸர்வவாணிஃ ஸாராஷோஜாயதே யென்னும்
பஹூஸ்வத்தில் தஷிதாஸ்மாவதேஷ ஜெஷ்டம் யதோ ஜஜ்ஞ
உஷ்ஜெஷஃ ஸஷெ ஜஜ்ஞாதோ நிராணாதி ஸத்ரு
என்னும் நாராயணோபநிஷத்தில் நாராயணாஷஷெ ஜாய
தெ என்னும் ஸதவாக்யத்தில் கஷ்ட்ரிக்ஷ்பெ ஹணத்தில் க
ஸ்ருஷ்டாஜநதவ க்ஷேத்ரஸ்ய ஸத்ராநாஞ்ச ஜாவகிஸம்
க்தராயதீக்ஷிதஃ ஸத்ராநாம் வதிர் பூவகிராஸீஸ் உஷாஃ
வதீக்ஷ்ராதிகஸ்கா ஸத்ராநாம் வதிஸம்வத்ராஉஷவிரெதா
விஞஸ் ஸம்வத்ரெ கஸேரொஜாயத ஸொரொஜீஸ் । தம்
வஜாவகிரபெ வீஸ் கஸோர கிம்ரொஜிஷி । யஸ்ஸாஸ் தவ
ஸோயிஜாதொஸீதிஸோபெ வீஸ் கநவஹதவாஷா ஸா
கஹஸேவி நாஸஸெயெஹி வாவநொஹஷதெ தம் வஜாவகி
ரபெ வீஸ் ராஷெ ரஸீதி தஸ்ய தஞாஸா
கரொஸ் கஷிஷஷ ஸ்வஸேவஸ் கஷிவெரஷஜாயஷரொஜீஸ்
தஸாஸ் ரஷஃ ஸோபெ வீஸ் ஜ்யாயாநாஸஹஸேவிவெஷ்யம்
நாஸெதி தம்வ ஜாவகிரபெ வீஸ் ஸவொஸீதி ஸவெரஸீதி
ரம்ஸாநோரஸீதி வஸவகிரஸீதி உஷொரஸீதி வீஸோ
ஸீதி ஸோஷெவொரஸீதி இங்கு சொன்ன ஸம்வத்ரஸ்ஸம் வ
ஜாவகிஸம்வத்ரெ ஸோஹாநுஎன்று பஹுவாரம் । செரஷாம்பா
ஹணத்தில் ஸாஸேவிர ஸ்வாக்ஷாயத்தாஜயெ பஹணஃ ஸா
தாய ஜெஷ்டாய செஷ்டாய ஸோவாய கஸ்யாயிவதயெ ஸோ

ப்ரவீக்ஷ ஸர்வம் வ்யுணா கஹமேவ பஶுபதிநாமிவதிரயஸாநீதி தஸ்மாத்ருத்ர: பஶுபதிநாமிவதி: ஸ்ருஷ்டிவஸ்ய ஈஶாநோ ஸாவதிஷ்டோ தஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ஹரிஹி: விஷ்ணுருத்ரோ ருத்ரீயம் ஹிதா என்னும் இப்படிப்பட்ட ஏகோ ஹ வை நாராயணஆஸீத் என்னுதொடங்கி இதுவரையிலுமுள்ள ஶ்ருதிகளாலே ஶிவனுக்கு கார்யத்வம் விநாஶித்வம் கர்மவஶ்யத்வம் ப்ரஹ்மபுத்ரத்வம் ஸநத்குமாரோபாஸகத்வம் ப்ரஜாபதித்வ தமோகுணப்ரசுரத்வம் தேவதாந்தரஸாதாரண்யம் பஶுபதித்வம் விஷ்ணுநாயாஸகத்வம் இதுமுதலான பரகாரணத்வவிரோதியான சிஹ்நங்கள் சொல்லப்படுகிறதுகள். இங்கு ப்ரஹ்மா நாராயணாத்ஜாயதே யென்கையால் ருத்ரனுக்கு நாராயணஸ்ருஷ்டத்வம் சொன்ன ஶ்ருதிகளோடு விரோதமில்லை ।

கிஞ்ச பூர்வபக்ஷத்தில் சொன்ன விஶ்வாதிக ஜகத்ப்ராதி ஶ்ருதிகளும் பூர்வபக்ஷியினுடைய இஷ்டத்தைச்சொல்லவில்லை । ததாஹி விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி: என்கிற வாக்யத்தில் ஸநோதேவ: என்னு ப்ரார்த்யமாநத்வ லிங்காய்பூர்வோக்த ஸித்யாகையாலே பூர்வோக்தஶ்ருதிஸித்த காரணத்வாயக்கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வாதிகள் ஶ்ருதமாகையாலே ருத்ரனுக்கு காரணத்வ ஸித்தி இல்லாததாலே ஸத்த்வருத்ர ஶப்தம் ருத்ரோ ப்ரஹ்மஶிரா ப்ரஹ்ம: என்னும் ஸம்ஸாரப்ரபஹ்மா ரோகநாஶகத்வத்தாலும் பரமேஶ்வரபரம் ।

விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ ஹிரண்யகர்ப்பம் ஜநயாமாஸ என்கிற வாக்யம் ஶ்வேதாஶ்வதரகதமாகையால் அதின் உபக்ரமத்தில் கிம்காரணம் ப்ரஹ்மயென்னு தொடங்கி காலாத்யதிஷ்டாநத்வ யுக்திஷ்டத்வக யென்கிறவரை ஸர்வஹத்வாதித்வேந தேவதைகோ நாராயண: யென்னுவ லிங்கமாயும் நாராயணாஸாதாரணமாயுமுள்ள ஸர்வஹத்வாதிஸ்வ ஸர்வஜ்ஞத்வ நிகிலஜகத்காரணத்வ மோக்ஷப்ரதத்வாதிகளை ப்ரதிஜ்ஞாவிக்கையாலும் ருத்ரனுக்கு ப்ரஹ்மஜநகத்வம்சொல்லுவதும் யோப்ரஹ்மாணம்விதயாதி

நாராயணாத் ப்ரஹ்மா ஜாயதே இத்யாதிஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே இங்கு ருத்ரஶப்தம் ஶ்ரிய:பதிபரம் । ஶ்வேதாஶ்வதரத்தில் ஷஷ்டாம்ஶம் வரை பூர்வபக்ஷத்திலும் நாராயணாநுவாகத்திலும் சுஹ்ருஸம்ஹிதைகள் என்கிற அநுவாகத்திலும் உபநிஷத்ஸாரங்களிலும் ப்ரஸித்தங்களான நாராயணாஸாதாரணசிஹ்நங்கள் ப்ரத்யபிஜ்ஞாதங்களாகையாலே ஶ்வேதாஶ்வதரம் ஸமஸ்தம் ।

காரணந்து த்யேய: என்கிற வாக்யஸித்தமான ஶம்புஶப்தமும் நமஸ்தேஅஸ்து இத்யாதிவாக்யங்களிலுள்ள ஶிவஶப்தமும் ஶம் சுஹ்ருத் வதி என்னும் ஶிவபதி வஶிஶாஸ்தாநுக்ரோதி என்னும் வ்யுத்பத்தியாலும் ஸர்வஶர்வஶிவஸ்தாணுப்ரப்ருதிஶப்தஸமாநாதிகரண்யமாகையாலும் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம் நாராயணம் । ஶிவஶ்ச நாராயண: ஶிவோ ஶிவாநாம் । ஶிவாஸ்தே ஸந்து பந்தாந: । ஶிவங்கர்த்ராஸ்து என்று அநேகவஸ்துஸாதாரணப்ரயோகத்தாலும் ஶம்பு: ஸ்வயம்பூர்த்ருஹிண: என்னும் ப்ராணோதி வசநம் ஶம்போ விதாதா விதாதா என்னும் விஶ்வஶம்புவம் விஶ்வம் நாராயணம் தேவமென்னும் நாராயண: ஸ்வயம் ஶம்போர்ஹேதுர்வாநுஜகத: ப்ரபு: என்னும் ப்ரஹ்மாவிடத்திலும் ஶம்புவிஷயத்திலும் ஸாதாரணமாக ப்ரயுக்தமாகையாலே காரணவாக்யத்திலுள்ள ஶம்புஶிவாதிஶப்தங்கள் நாராயணபரத்வேந அந்யதாஸித்தங்களாகையால் நாராயணாதிரிக்தனுக்கு காரணத்வோபபாதகங்களன்று ।

ஶம்ஶப்தமும் ஶிவா ஈஶாயென்கிறதுபோல் ஸாதாரணம் । நிருபபதைவஶப்தமோவென்னில் ஈஶாவாஸ்யமிதம் ஸர்வம் என்கிறபடியே நிருபாதிகம் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணவிஷயத்தில் ஈஶாவ்யம், ஶம்ஶஞ்ஜம் ஜ்ஞாத்வா, தமீஶவிஜ்ஞாய என்கிற வாக்யங்களும் ஶம்புவிஷயந்தான் ।

ஹ்ருதம்பரீகஜிதத்வாத் உமாஸஹாயமித்யாதிகைவல்ய யுக்தமான கைவல்யவ்யாக்யநிஷ்டவாக்யங்களுக்கும் ஈஶாவர்ஷ நாராயணபரத்வம் ஸமர்த்திக்கைக்காக பூர்வபக்ஷ-

ச்லோகத்துக்கு அந்யநிரபேக்ஷமாகவே ஸ்வத: ப்ராமாண்யம் ஸாதிக்கப்படுகிறது ।

இந்த சரமச்லோகத்துக்கு, அக்நீஷோமீயம் பசுமாலபேத, அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத் ஸ்வர்க்ககாம:, ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத, தர்சபூர்ணமாஸாப்யாம் ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத, என்கிற வாக்யங்கள்போலே ஸ்வவாக்யத்தாலே ஸாதிவாக்யம் தோன்றவில்லை । அநுஷ்டுப்பில் ஸாத்யகாரியவைசித்ரிய ஸௌலப்யம் அர்த்தவாத ஆதிகளுக்குப்போலே வாக்யாந்தரத்தால் ஸாதிவாக்யமுமில்லை । அர்த்தஸாதக வசநாந்தரங்களில் அர்த்தவாதாதிகளில்போலே அர்த்தவாதவிதிவாக்யத்தின் ஸாதகத்வநிவ்ருத்தி ப்ரயோஜநங்கள் சொல்லப்பட்ட ஸ்தலங்கள் சரமச்லோகத்திலில்லாத்தாலே ஸாதிவாக்யஸம்பவமில்லை । விதாயிகோபதேசரீதி: அநவரதபாவநா ஸம்பந்தி, அநந்யப்ரயோஜநதயா பகவந்தம் ஆராதயேத், யதோக்தகாரிணாம் ஜயந்தாதிவாக்யங்களுக்குப்போலே அந்யார்த்தவாதப்ரஸக்தியுமில்லை । தத்ப்ரவர்த்தகம். என்கிறதுபோல் ஸர்வவிஷயாஸக்திபாக ப்ரமாணாந்தரஸம்பந்தமில்லாத்தாலே ஸாத்ய வ்யவஸ்தாபநத்தில் அந்யஸாபேக்ஷயமில்லை । கிஞ்ச அதர்வண ஸம்ஹிதா, அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதா, சரமச்லோக:, பாத்மோத்தரம் ஸ்ரீவராஹபுராணம் ஆதிகளாலே ப்ரமாணப்ராப்யவ்யவஸ்தாபகமாக சொல்லுகையாலே கைமுதிக ந்யாயத்தாலே, ஸாத்யவ்யவஸ்தாபகத்வம் ஸித்திக்கையாலும், ப்ரதமம் சரமச்லோகம் ஸர்வவேதவேதாந்த ஸாரம் ஸர்வதர்மஸாரம் ஸர்வகுஹ்யதமம், என்று கீதாபாஷ்யத்தில், தத்வநிஷ்டமாகச்சொல்லப்பட்டது । அதனால் சரமச்லோகம் ஸர்வவேதஸம்மதமாகையாலே, ததுபாதாநங்களான தத்பரவாக்யங்களால், அபேக்ஷித யோக்யதாஸம்பத்தும் சரமச்லோகத்துக்கு உண்டு । இந்தசரமச்லோகம் யாரைசொல்லுகிறதென்னில், அதர்வணவேதீய ஸம்ஹிதா. அதாம் ப்ரயாணம் விஷ்ணும் ப்ரீணாதி, என்னு

ஹாரீதஸ்ம்ருதியில் விஷ்ணுபாரம்யம் கண்டோக்தம், ஆயஸ்ரணத்தில் ச
ஷடக்ஷராதிகளான ப்ரகரணத்தில் த்தத்வத்ரயத்தை விதியோக
ஸாரத்தில் வைஷ்ணவாநாம் பரம்ஸ்ருக்ருதமென்று வைஷ்ண
வம்பெயரான ஸாஸ்த்ரத்தில் விநியோகமாகையாலும், ஸா। த்ரு
யாவாஹியேஷம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸாக்ஷாத்ருத்வ। என்று ஜிதந்தா
ஸ்தோத்ரம்போல் ஸம்வாராயணத்தில் விநியோகமாகையாலும் பர
ஷைஸ்ரஹிரவஸ்துக்கம் ஸஹஸ்ர்யம் யந்த்ரம் யஸஸாம், என்று
சொல்லுகையாலும், பொருநர்த்தம் ஜிஜ்ஞாஸ்தை ஹதவாந
யஜுர்வேதஸம்ஹிதா। ஸமதேஸவாஸ்ய ஸக்ருத்து ஸுஸந்து விஷ்ணும்
ஜகேஷஸப்தக என்று யஜுஸ்த்ரோக்தமாகையாலும் ஆவஸ்ரயோ
ஜ்யேஷ்டஸ்ரோக்ஷ விஞ்ஞாநஸாஹஸி। பஞ்சரேணவக்து
கேந ஜ்ஞாநாயாஷோ நவாபந்தம்॥ இதி பொருவாவிஷ்ணோ
ரகையாலும் பரதத்வ ஸம்ஸ்ருக்ருத ஸத்காரத்தே ஸம
ஸந்தம் ஹரி। என்று வாக்யமாகையாலும் பரம
ஸ்த்க்ருதம் பரமபுருஷநாராயணனையே சொல்லுகிற
தென்று பரமஸ்த்க்ருதஸ்ய நாராயணபரத்வநிர்ணய:॥

இப்படி கஸ்ரீம்ஷோபநிஷத்து பரமஸ்த்ருக்குக
க்கு ப்ரியஸ்ரீஹாபரஸமபரம் கண்டோக்தம் நிவிஷ்டவா
ருஷ। இப்படி கஸ்ரீபரமஸ்த்ருக்குஷோபநிஷத் ப்ரதி
பாத்ய பரமபுருஷ நாராயண ப்ரத்யக்ஷமான
உபாஸநம்। கேவலோபநிஷத்வாக்யத்தில் கயாஸாய
நோ ஹம்வத்ஜித ராஸ யயா விராக ஸஹவாஸம் விவோ
ஹ வாக்யம் பரமஷோபேதி விஸாரேன்று ப்ரஸ்நம்
பண்ணப்படுகிறது। அதற்குஉத்தரமாக ஹ்ருதஸம்பரீக்ஷித
ராஸ வாக்யம் ப்ரத்ய॥

இந்த வாக்யத்துக்கு ஈஸம் ஹ்ருதம்பரீக்ஷமென்றத்தால் ஸஷ
ஹ்ருதாஸ்ராதவமென்ன விரஜம் விஸோகமென்னத்தால் கஷ
ஹதவாதவமென்ன ஈவிதேவமென்று திவ்யஸ்மென்ன
இதுகளை ப்ரகாஸித்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை சொல்லுகிற அ

ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தோடும் சேர்த்து நாராயணனையே சொல்லப்பட்ட அநுவாகத்தாலும் ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: என்று அந்தர்யாமியாகச்சொல்லப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனைக்காட்டியும் ஶிவம் அச்யுதமென்னு வ்யதிரேகம் தோற்றுகையாலும் ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷாதிகளால் ஸர்வஶரீரகமாக ஸர்வாந்தராத்மத்வம் ப்ரஸித்தி வருகையாலும் யஹ்யதிதம் யத்ஸத்யம் ஸநாதநமென்னு யஹ்யதிதம் யத்ஸத்யம் என்கிற வாக்யத்தில் ப்ரஸித்தி வருகையாலும் ஜ்ஞாநாதிகளும் ப்ரத்யக்ஷ நாதிதத்ஸ்வரூபம் இதி தத் வ்யதிரேகோபாஸநத்துக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம்சொல்லி தத்வ்யதிரிக்தனுக்கு மோக்ஷஸாதநத்வநிஷேதத்தாலும் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தும் நாராயணபரமேதான் ।

அதர்வஶிரஸ்ஸு முதலான ஶிவபாராயண ஶ்ருதிகளுக்கு கதியென்னவென்னில்,

உச்யதே । ஸர்வநாமத்வத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸர்வஶ்ருதிகளுக்கு ஸம்பந்தார்த்த நாராயணாநுவாகப்ரதிபாத்யத்வம்போலே அதர்வஶிரஸ்ஸுகளுக்கும் ஸர்வநாமார்த்த நாராயணாநுவாகப்ரதிபாத்யத்வம் ஸ்வீகரிக்கவேணும் । இப்படி கதிசொல்லாவிட்டால் ஶ்வேதாஶ்வதரோபநிஷத்தில் நாராயணனுக்கு மோக்ஷஸாதநத்வம் சொல்லி தத்வ்யதிரிக்தனுக்கு மோக்ஷஸாதநத்வத்தை நிஷேதிக்கையாலும் அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி ஸர்வ ஶ்ருதி தத்வ்யதிரிக்தத்துக்கு மோக்ஷஸாதநநிஷேதத்தாலும் பரஸ்பரவிரோதம் வரும்

அதர்வஶிரஸ்ஸு பூர்வபக்ஷம்:

நீசொன்ன ஸர்வநாமத்வாநுஸாரத்தாலே தானே நாராயணாநுவாகங்களானவாக்யங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் சொன்னாலும் வ்யாகாதம் ப்ராப்தமாகையாலே இதுவே உசிதமென்றில்,

சொல்லுகிறேன் நாராயணாநுவாதிருத்ரனென்று சொன்னால் அந்தவிஷயத்தில் விகல்பிக்கிறேன். நாராயணாநுவாதியான ருத்ரன் ப்ரஸித்தருத்ரர்களுக்குள்ளே ஒருவரா உத ப்ரஸித்தநாராயணப்ரஸித்தருத்ராதிரிக்தரா நாத்யஃ பக்ஷஃ ப்ரஸித்தருத்ரர்களுக்கு நாராயணாத்ருத்ரோ ஜாயதே ஸர்வாணி பூதாநி நாராயணாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே நாராயணே ப்ரலீயந்தே நாராயணாத்ருத்ரா ஜாயந்தே ஸர்வே தேவாஸ்ஸர்வ ருஷயஸ்ஸர்வாணி சந்தாம்ஸி நாராயணாதேவ ஸமுத்பத்யந்தே நாராயணே ப்ரலீயந்தே இத்யாதிகளாலே கார்யத்வ கர்மவஶ்யத்வங்கள் ப்ரஸித்தங்களாகையாலே ஸர்வகாரணத்வம் கூடாத்தாலே காரணத்வவ்யாப்யமான ஸர்வாநுவாதித்வமில்லாத்தாலே நாராயணாநுவாதித்வஸம்பவம். ந த்விதீயஃ.

ஸர்வவேதாந்தங்களில் ப்ரஸித்தங்களான ஶம்புஶிவருத்ராதிஶப்தங்களென்ன உமாஸஹாயத்வாதி தத்அஸாதாரணப்ரதிபாதகமான ஶப்தங்களென்ன இதுகளுக்கு ப்ரக்ருதப்ரத்யயந்யாயத்தாலே ஸாக்ஷாந்நாராயணபரத்வேந ருத்ராநுவாதிநாராயணபரத்வ அந்யாயாஸித்தவருகையாலே அதிரிக்தஸம்பாவ்யத்வமில்லாத்தாலே ப்ரஸித்ததிவ்யத்ருஷ்டாத்வக்கு அநுவாதித்வம் கூடாத்தாலே இரண்டாவது பக்ஷமும் சரியன்று.

நநு ப்ரக்ருதப்ரத்யயந்யாயத்தாலேயே ப்ரஸித்தத்ரிமூர்த்த்யதிரிக்தநாராயணஸித்தியேன் சொல்லக்கூடாதென்னில்,

நீ சொல்லுகிறது உசிதந்தான். ஆகிலும் ப்ரஸித்தருத்ரத்ரிமூர்த்திகளுக்கு கார்யத்வகர்மவஶ்யத்வாதிகளால் ஜகத்காரணத்வம் கூடாத்தாலே இவர்களைக்காட்டிலும் அந்யவஸ்துவுக்கு காரணத்வம் சொல்லவேணும். அது யாருக்கு உசிதமென்னில் ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா புருஷஃ இத்யாதிகளால் ஸர்வகாரணத்வ ப்ரத்யபிஜ்ஞாப்யத்வ நாமம் புருஷஶப்தவாச்யத்வம் மோக்ஷஸாதநவித்யாவேத்யத்வம் இதுகளை தெரியப்படுத்தி அந்த மஹாபுருஷனுக்கே ஹரிஸ்ஸம்ஜ்ஞிதஃ என்கிறவிடத்தில்

ந்யாயாநபேக்ஷமாக வேதவ்யாஸர் ஜாதஸம்ஸ்பர்ஶங்களைப் பரி
ஹரிக்கையாலும் அந்த வாக்யத்துக்கே ஸகலபரஸ்ப்ர
தேவமென்கிறவிடத்தில் நிர்தோஷதேவதாவாசித்வமென்ன
நாராயணஶப்தவாச்யத்வமென்ன, அந்தந்த விதேஶத்தில் வேத
வாதிகளான ஶம்புஶிவாதிஶப்தவாச்யத்வமென்ன இவைகள் சொல்
லப்படுவதனாலும் நாராயணனுக்கே ஜகத்காரணத்வ ஸித்தி ;
நாராயணன் உபயவாதிஸித்தனாகையாலே நாராயணாவிஶேஷ
த்தை உதிக்கமாட்டாது । ஸத்யம் உபயவாதிஸம்மதரூபமும் தேஜ
ஸ்ஸம் ஸித்தரூபமுள்ள நாராயணனைவிட்டு கார்யத்வேந லுக்கு
காரணத்வநிர்வஹமாக காரணத்வேந ப்ரஸித்தஸ்வாதிகங்களுக்கு
வக்தவ்யம் செய்தால் ஹிரண்யகர்ப்பஸ்ய ஸமவர்ததாக்ரே ஸ்ருஜ்யத்வ
ஜாதம் பதிரேகஆஸீத் । ஸஹிரண்ய ஸ்ய ப்ரஜாபதி என்று । நசி
ம்ஹ ஸ்தம்பஸ்தம்பம் இத்யாதிஶ்ருதிகள் ஸமஸ்தாராணாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி
திகளாய்க்கொண்டு கார்யஹிரண்யகர்ப்பாதிகளை சொல்வதில்
கார்யத்வ ஸங்கல்பத்வாரேண வாக்யங்களிருந்தபோதிலும் கா
ர்யஹிரண்யகர்ப்பாதிஶ்ருதிகங்களான ஸஹிரண்யகர்ப்பஸ்
ஸித்ததேஹ ஜாதிவாரங்களாக சொல்லுவதில் வ்யாகமில்லாத்தா
லே ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் அந்தந்த தேவதாவாசித்வ ஸம்
மத்தாலே ஸர்வஶ்ருதிவாக்யபரமோக்ஷப்ரஸித்யம் ।

ஸர்வேஶ்வரஸ்ய காரணத்வமான ஸர்வப்ராணப்ராப்தி
மானது ஸர்வப்ரஶ்நஶிரோபநிஷதம் ஸர்வமேதஸம்மதம்பரம் । ஸ
ர்வஶ்ருதிஸம்மதமாது தத்வஸ்தத்வம் ப்ரஶாஸ்தாரம் என்னும் விஶேஷவ்ய
கம் பரிபேக்ஷிதாரம் ப்ரஜாஸ்தா என்னும் விஶேஷ்யகம்
பரிபேக்ஷிதாரம் ஜ்ஞாதா ஶிவஶ்ருத்யாதிகளாலும் போகவேத
த ஸம்மதாதுயஶ்ச ஸுஷ்டா இத்யாதி தத்ஸம்வாஸநாதிகா
ரண்த்தாலும் ஶிவனுக்கும் கூடுகையாலே, நாராயணாஸாதார
ணம் ஸர்வப்ராணப்ராப்தியென்பது ஸமஸ்தமென்னில்

உபாதிஸ உதாஹரண வாக்யங்களில் நாராயணாஸாதார
ணமே தோற்றுகிறது । ததாஹி, ஸர்வப்ரஶ்நஶிரோபநிஷதம்

யனகிற ஶ்ருதியில் காரண புருஷனென்று, அவனுக்கு ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷத்வ ப்ரஸித்தாவுந ப்ரத்யக்ஷ ஸமஸ்தாவதார்த்தங்களி லெந்றிருக்கையாலும் ஸமஸ்தம், ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா ஸர்வாஸ்யே த யஸ்ய வா நிதி, யென்று கந்த்ரனுக்கு வாஸுகீவ நிஷேபவர்த்தமாக வாஸுதேவவிஷயமாகவே வ்யவஸாயிக்கையாலும் இங்குள்ள ஸர்வத்வமும் ப்ரகரணத்தில் ப்ரஹ்மாவாக ஸ்ருஷ்டி ஆயிருந்தாலும் ஆகாஶாதிகாரண ந்யாயத்தாலே ப்ரஸித்தியை த்தள்ளி யொருவ்யக்தியர்லே பரதேவதாத்வபரந்தான் ; ஸர்வஜ்ஞஶக்தி ஸர்வஜகத்காரணான பரமாத்மனுக்கு ஸர்வாத் மான ஸர்வஸ்வஸ்வரூப மிருந்தபோதிலும் ஜ்ஞானஶக்தி யைஶ்வர்யாதிஷாட்குண்யங்களுடைய ஸமஸ்தாவதாரமிருப் பதால் ஶிவன் ஈஶ்வரன், ஶம்புவென்னபடி யிப்படி காரணம் கொ ள்ளாவிட்டால், ஸர்வமதம் யென்கிற பரதேவதை யைப ரீத்யம் வருகிறது । ஆகையால் ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ மஹாபுரு ஷோத்தம், தேவர்ஷிபுண்ய பரதேவதா ஸர்வமென் னும் காரண பரதேவதாஹரியை நாராயணோ காரணம் யென் னும் காரணஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளால் ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷமஹாபுருஷன் நாராயணனே ஸர்வகாரணமென்னும் ஸம் ஜிக்கையாலேயும் விஶ்வரூபத்வ ப்ரகாஶாதிகளாலும் பர தேவதை ஸர்வஶக்திமாநான ஶ்ரீயப்பதி மஹாபுருஷ ப்ரஸித்தி வருகையாலும் யோகே ஶ்வர ஸர்வாத்மா யென்று ப்ரதிபாத்யம் ப்ரஹ்ம ஶப்தத்தோ டே ஸமஸ்தத்துக்குமாகாரணம்சொல்லுகையாலேயும் ப்ரஹ்ம ஶம்புஸமஸ்தங்களுக்கு ஏககாரணத்வம் ஸ்வதந்த்ரத்வம், பவி த்ரஜ்ஞத்திலும் ஸர்வேஶ்வரயென்கிற ஸ்ம்ருதிகளிலும் ஸமஸ்தம் வாஸுதேவவிஷயதயா ப்ரதிபாத்யமாகையாலும் ஸர்வகாரண த்வம் நாராயணாஸாதாரணமென்று ஸித்தம் । நந்வேவம்ஹரி ஷட்குணைஶ்வர்யஸம்பூர்ணம் ஸர்வபரதேவதைக்கு முக்கியமாகையால் காரணத்வம் கூடாத்தாலே காரணங்களுக்கு ப்ரஸித்த நாராயணபரத்வ ப்ரதிபாதக

கையால் விஷ்ணுவ்யதிரிக்தனுக்கு ஏன் காரணத்வம் கூடாதென்னு ல் சொல்லுகிறேன். ப்ரஹ்மஸ்வரூபனான நாராயணனுக்கு தன் விபூதிபூதங்களான தேவாதிஸஜாதீயனாய் அவதரித்தது போல், அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே யென்னும் ஶ்ருத்யனுஸாரம் ஸம்ஹ்ருதா நாம் விஷ்ணுத்வமப்யஜீவாது யென்னும் ந சஸ்த்ர ப்ராக்ஞதா ப்ரதிபுரம்ஸ ரேணுகாஸு ஸம்ஹவா, யென்னும் சொல்லுகிறபடியே தன் விபூதிபூதர்களான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ரூபத்தில் ப்ரவேசித்திருப்பதால் விரோதம் ஹவிஸ்ஸினுக்கொண்டு விஷ்ணுத்வ நாமதீயத்தைச் சொல்லுகிறபடியால் அப்ரஹ்மத்வாவான நாராயணவாக்யத்தில் அநந்யவ்யக்தியில்லாத்தாலேயும் நாராயணவாக்யாநந்யவ்யக்தி ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு கூடாது । கிஞ்ச காரணத்வாவாக்யத்வவாய க்ஷ்வாக்யஸ்தமான ஸகல ப்ரஹ்மாக்ஷர ஸம்ஹ ஶிவ ஹிரண்யகர்ப்ப ப்ரஜாபதி நாராயணாதி ஶப்தங்களுக்கு ஸப்ரஹ்மஸரீரலோக லோகாக்ஷர ஜகத்ப்ராதிஶ்ருதிகளாலே நாராயணன்விஷயத்தில் ஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்திஷ்டமாகையால் காரணவாக்யங்கள் ஶ்ரியஃபதி பரமென்னு ஸித்தம் ।

நநு நாராயணாதி பதவாக்யங்களாலே நாராயணன் ஸித்திக்கிறதுபோல், ருத்ரஶிவாதிபதவாக்யங்களாலே காரணருத்ரதிரிக்தனை காரணருத்ர ஸித்தியேன் கூடாதென்னில் அந்தவாக்யங்களுக்கு நாராயணபரத்வமில்லாமல் போய் அநந்யதாஸித்திவந்தால் ருத்ர பரத்வம் உசிதம், தாத்ருஶருத்ரன் இருக்குமாகில் தத்வாக்யங்களாகையாலே நாராயணபரத்வமில்லாத்தாலே, அநந்யதாஸித்திஃ இதி அந்யோந்யாஶ்ரயண தோஷம் வருகையால் நீ சொன்னது சரியன்று ।

நநு நாராயணாதிபதவாக்யங்களைக்கொண்டு நாராயணஸித்திவிஷயத்திலும் அந்யோந்யாஶ்ரயம் வருமென்னில் அப்படியன்று । நாராயணன் உபயவாதிஸித்தனாகையாலே தத் ஸித்திஸாதகத்துக்கு அவஸரமே கிடையாது । அந்யோந்யாஶ்ரயமும்

ல்லை । கிஞ்ச ப்ரஹ்மநாராயணஸ்ய ப்ரஹ்மருத்ராதிரிக்தஸாதாரண்யம் இதி சுருதிவிஷயத்திலேபோலவே தத்ஸ்யாதிரிக்தஸ்ய ப்ரஹ்மநாராயணசப்தம் ஸம்ஞாப்ராப்யஸ்ய ப்ரஸ்தமாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மநாராயணனுக்கே ஸர்வகாரணத்வம் ஸ்வீகரிப்பதால் அந்யாப்ராப்ரயாதிகளில்லை । இதுபோல ப்ரஹ்மருத்ரனுக்கு காரணத்வம் ஸ்வீகரித்தால் ஸர்வகாரணத்வ போதககார்யத்வஶ்ரவணாத் நபஹுதவாக்யாதிகளாலே அயோக்யஸ்த விஷயமாகையாலே அது யுக்தமன்று । அதற்காக தத்ஸ்ரீகதஸாதாரண்யம் ஸ்வீகாரமே ப்ரஹ்மவித்ப்ரகாரப்ராப்ய ப்ரயாதிதோஷம் வரும் । கிஞ்ச ஹிரண்யகர்ப்பருத்ர ஸ்ருஷ்டாதிகளுக்கு கார்யத்வக்ருதஶ்ரவணாதியால் காரணத்வம் கூடாது அதற்காக அவர்களுக்கும்காரணமாக ஒருவர் அபேக்ஷிதம் அதில் அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே ஸஷஸர்வஜ்ஞாதா, அபஹுதவாக்ய ஏகோஹவை நாராயண இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே ஸ்வபாவஜாதஸ்த காரணத்வ பஹுதவாக்யாதிகள்ஶ்ருதங்களாகையாலும் அவனே ஸ்ரீயப்பதியாகையாலே அவனிடத்தில் நின்னும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்தி ஸம்பவிக்கையால் இத்தால் ஸர்வவேதாந்தங்களும் நிராகாங்க்ஷங்களாகையாலே அதிரிக்தகல்பனத்தில் கௌரவம் வரும் ।

நநு ப்ரஹ்மருத்ரஹிரண்யகர்ப்பஸ்ருஷ்டாத்யதிரிக்தனை ஒருவன் காரணமென்னு அங்கீகரிக்குமாகில் அவனுக்கே ஸர்வாஶ்ரயத்வம் சொல்லுகிறோமென்னில் இந்த விஷயத்தில் நாராயணனையும் அங்கீகரித்தால் கௌரவம் தத்வஸ்யமாகிறது । அங்கீகரியாவிட்டால் அஸ்வருத்ரனையும் ஸர்வஶப்தவாச்யனுமான நாராயணனுக்கே நாமோச்சாரத்தால் ஸர்வாஶ்ரயத்வாதிகளும் ஸம்ஶயம் வரும் । கிஞ்ச ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ: இத்யத்ர ஸர்வகாரணத்வேந உக்தனையும் ஹிரண்யகர்ப்பருத்ரஸ்ருஷ்டாத்யதிரிக்தனையுமுள்ள ஏகோ ஹ வை புருஷனே தத்ராந்தராகத்தில் வேதாஹமேதமென்கிற வாக்யங்களாலே ப்ரத்யபிஜ்ஞாபநஞ்செய்து அவனுக்கு லக்ஷ்மீபதித்வத்தையும் சொல்லுகையாலும் அந்த லக்ஷ்மீ உபேக்ஷையைக்காட்டிலும் ஹ்ரீரேவயாக போகப்ரஸித்தியாலே அவனுக்கு விஷ்ணுத்வாதிரிக்த

விஶிஷ்டஸஹாஸிவத்வம் கூடாத்தாலே தத்வஹிதம் ஸித்தியாது ।

கிஞ்ச தஜ்ஜலாந் இதி ஸ்ருதிஜந்யக்ஷயங்களும் । ஸகலஸ்ர
வணஸஹா ஜோபாஸாநாய நிஷேதம் । ஜந்மாத்யஸ்ய யதோ ஜந்மாதி
காரணத்தாலே ஏகாயநஸம்பந்தத்துக்கு ஸ்ருதித்வஸ்ய ஸாத
ஜந்மாதிந்யாயத்தாலே ஏகாயநஸம்பந்தத்துக்கு ஸஹாஸிவ
ஜந்மாதிகளில்ஸஹாவஸ்யோகத்தால்நித்யஸம்பந்தவாதத்வமேவயுக்தம்

நநு இப்படியானால் ஜாயதே நஃ என்கிற வாக்யத்துக்கும்
ரூத்ர விஷயத்வம் அங்கீகரித்து ப்ரதிபாதநவை ஸித்தாந்தோ
தத்தியும் ஏன் கூடாகமாட்டாதென்னில் உச்யதே ।
ரூத்ரனுக்கு வாரகாரணத்வம் ஸித்தமாகில் ஜகத்காரணத்வபோ
தகவாக்யங்கள் தத்விஷயங்களாகையாலே ஜாயதே நஜந்மஸ்யா
தி ரூத்ர விஷயத்வம் ஆதலால் ரூத்ரோத்பத்திக்கு ஸவதாராத
வத்வம் கூடும் அத்தால் யோக்யாயத்வம் ததஸ்ய வாரகாரணத்வம்
ஸித்தமானால் ஜாயதே நஜந்மஸ்யாதி ரூத்ர விஷயத்வமென்று
அந்யோந்யாஸ்ரயதோஷம் வருகிறது । ஆனால் நாராயண விஷயத்தி
லும் இந்த தோஷம் ஸமானமென்று சொல்லாதே । ஹிரண்ய தே
ஜஸ்தஸ்ய வந்த்யா என்று நாராயணாஸாதாரணலக்ஷ்வத்திதத்வ
த்தாலே அந்த லக்ஷணம் நாராயணபரமாகையாலே தத்வ
தத்தி ஸவதாராதத்வமாகையாலே யோக்யாயத்வம் ஸித்திக்
கையால்நாராயணஸ்ய வாரகாரணத்வஸித்திதி நகஸ்சித்தோஷஃ ।

கிஞ்ச, ஸயவத்ஸிவா ஸயவத்ஸிரஃ தேகவத்யா நிஷக
ஸ்ருத்திகளும் ஸவத்யாதித்வாதிகத்தாலே, ஸர்வதேஷ
ஹாஸ்வஃ என்கிறபடியே, வாஸுதேவஸ்திதநாராயணா ஸா
தாரணமான ஹஸ்தஸம்பந்தத்தோடே ரூத்ரஸம்பந்தத்துக்கு ப்ரஹ்ம
ப்ரகாரமாக ஸாமாநாதிகரண்யம் நிர்திஷ்டமாகையாலும் அநந்த
ரஸம்பந்தத்தால் விஶிஷ்ட நிர்தேஶத்தாலும் ப்ரஸித்தஸ்ய ஸா
தாரணமான உபாஸநாயத்வாதிவிஶேஷம்ஸங்களுக்கு ப்ரத
ப்ரவிதிந்யாயத்தால் ரூத்ர ஸத்யாதிநாராயணோபாஸ
நாரவகாஸாவகாசத்தாலே வரிதாயத்தையாலும் ஸயவத்

ஶிவாதிகளும் நாராயணபரங்கள் தான் । இப்படியாகில் காலாக்நி ருத்ரோபநிஷத்தில் விஹிதமான ஸம்ஸ்த்ரஹஸ்யதாரணத்துக்கு கதியென்னவென்னில்,

ஸர்வஸ்ருத்யர்த்த ஸம்ஸாரஸாரோத்தம்ஸ்ய விதாநமஸ்ய ஶிரஸி திஷ்டதேஸ்ய । ஹஸ்தஸம்ஸ்திதஸ்ய தவாஸி யதஸ் பௌண்ட்ரதாரணஸ்யஸாரம் ஹஸ்ய ॥ யென்கிற படியேஶிரஸ்ஶிரஸ்ஸில்ஸ திவாதிதமானருத்ர ரக்ஷாதிஸூக்ஷ்ம ஸர்வ்வாஸநத்துக்கு ஸம்ஹத்ததோபமான ஹஸ்யதாரணஸ் காரவி ஶேஷஸ் ஶேஷத்வமாகஸ் ஸ்ருதிபாகையாலேகாலாக்நி ருத்ரோபநிஷத்தும் நாராயணபரமே தான், உதரோபநிஷத்துக்களுக்கும் நாராயணாஸாதாரணாதிகாஸ் ஹதவா சகங்களென்ன விஷ்ணுஸ்வரூபவேதவேதக் ஸ்தத் நாராயண ராஹமத்ராதி ஶப்த வாச்ய ஸ்ரோத்ர ஶ்ருத ஶ்லோக ஸங்க்ய ஸம்ஜ்ஞ கதிஷ்ய ஸமத்ர ஶ்லோக ஸாயந விதாந விஶேஷ ஸ்வாதிஶம்மயோமத்தாலே நாராயணபரஸ்வம் ஸித்தம், இப்படிப் போல் ஸூக்ஷ்மதிக்கு பரதேவதாக ஸ ரவகங்களான பரஶ தவநங்களிருக்கிறதுகள் । அதில் யஜ்ஞேக்ஷ ஶந்ரவதஸ் ஷேஷமென்னும் ஸஹஸ்ராவவரஸ்ஸ் பாராஶர்ய யென்னும் ஸ ஸித்தான ஶந்தவென்ன ஸத்தக்கத்ரவென்ன இவர் களுடைய வாக்யங்களில் ஶந்தஸ தள தாவஸ், க்ஷாஸீதஜோ ஸோஹத்ஸ்வ ஜ்ஞாதரக்ஷணம், ஸ்வ தக்ரஶ்விஜ்ஞயம் ஸஸ தஸ்ஸ்வஸ்தஸ், ததஸ்யாஹத்ஸ்யவாநு ஸவ்த்ரோவ்ஜய ஞிதம், யென்னு துடங்கி ஷோடஷிகாய ஶரீராஸ் ஸாஸ் ஸி ஸ்வக்ஷவிஷ்வியாஸ்ஸ ஜாஸ், ஸவணஸஸஸ்ஜோஜளதாஸவீயஸ் ஶோஸ்ஜஸ், என்னுசொல்லி குவோநாராஜதிவ்யாக்ர குவோ வேநரவஸ்ரமஸ், தாயஜஸ்யாயமஸ்வஸ்ஸ் தேநநாராய ணஸ்தஸ் யென்னு நாராயண ஹவ ஸவஜமஸ்காரணநக சொல்லப்பட்டான் ।

ஶஹாஹரதேவ ஹகஸ்ஜஜமவாநு யாதாநாராயண ஸ்யம், விஷ்ணுரேவாதிஸமேஷ்ர ஸ்யம்ஹஸ்ஜவதி ஸ்ஹஸ்

நாராயண: பரோ தேவ: பரமாத்மா ஸநாதந:, என்னும் நாரா யணஸூக்தம் [illegible] [illegible] ஜய [illegible] [illegible] என்னும் [illegible] [illegible] யென்னும், [illegible] [illegible] நாராயண னுக்கே ஸ்தாபிக்கிறபடியாலே நாராயணனே ஸர்வ [illegible] ஸ்தாபிக்கப்பட்டான் । [illegible] [illegible] யென்னு [illegible] களான [illegible] ஸப்தங்களுக்கு நாராயணபரத்வம் சொல்லப்ப ட்டது । ஆகையால் இதிஹாஸ புராணங்களிலும் ஸர்வஜகத் காரணமென ஸர்வ [illegible] நாராயண னென் றே ஸ்தாபிக்கப்படுகிறது । ஸ்ருதிகளிலும் புராணங்களி லும் ஸ்ரீய:பதி [illegible] வாக்யங்களாயுள் ளவாக்யங்கள் [illegible] ளாயிருப்பதினாலே அந்த வசநங்களை வி ஸ்தரபயத்தாலே இங்கு எடுத்தெழுதவில்லை

கிம்பஹுநா ஸர்வோபநிஷத்ஸாரமான ஸர்வஸ்வமாய் விசாரபூர்வகமான நிர்வசநம், ஏகமேவ ஸர்வஜ்ஞம் ஸத்யமேவ நாராயணஸ்தா யென்கிறபடியே நாராயணனே ஸர்வவேதாந்தவேத்யனென்பதில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரிருக்கிறபடியே ப்ரமாணம். இந்த வாதத்தில் எட்டு அதி கரணங்களிலே சொன்ன ப்ரதிபக்ஷயுக்திகளை ஸர்வஜ்ஞ ஹானாயமாக அநுஸந்தித்து இந்த வாதத்துக்கு அநுகூலமான வர்த்தத்தை ஒரு ஶ்லோகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் தேஶிகேந்த்ரர்!

ஸாம்வேத்யாத்மக க்ரியாதிகேஷு தத்விதேஷு ப்ரஜேஷு ஸம் வ்யாப்தேஷு தத்வேதாவ்யாப்தேஷு ஸர்வஜிதேஷு நாஶகத்வாதைஷ்வர்யமாஶ । ஹேதாஶ கதஞ்சித் க்ருதிஷு ஸ்ரீ மாணிப்ய மாநேஷு தேஷு ஸர்வம் வாதத்ரியோ கம் ஶ்ருதிஷு ஸர்வஜ்ஞ நாதநாக்ஷ ॥

ஆநந்தாதிகாதிகரணத்தில் ஸாம்வேத்யாத்மக க்ரியாதிகா ரமென்ன, அபேதாதிகரணத்தில் தத்விதேஷ்வேஷ்டியென்ன ஸம்வேத்யாவஸம்ஸாதிகரணத்தில் தத்வ ஸம்வ்யாப்தேஷ்வி யென்ன, காரணத்வாதிகரணத்தில் தத்வேதாவ்யாப்தேஷ்வ மென்ன ஜகத்வாசித்வாதிகரணத்தில் ஸர்வஜிதேஷ்வமென்ன, வாக்யாந்வயாதிகரணத்தில் அபூர்வாதத்வ்யோமமென்ன, ப்ரக்ருத்யதிகரணத்தில் உபாதாநநிமித்தைக்யமென்ன, ஸர்வவ்யாப்த்யாதி கரணத்தில் வைஷ்ணவாதிகளுக்கு காரணத்வமென்ன, ஆக இந்த எட்டு ப்ரதிபக்ஷஸாதனஸாதகங்களாலே நிரஸ்தங்களான வாதத்ரியோகங்களை ஶ்ருதிநாதஸ்வமந்தாநந்த ந்தாலே ரக்ஷித்தருளினார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரென்று பாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம் ।

ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்ய விஶிஷ்ட விராஜிதாயாம்
ஶ்ரீமத்வ்யாஸஸூத்ர ஸுவ்யாபகதீபிகாயாம்
ப்ரதமஸ்யாத்யாயஸ்ய பாதசதுஷ்டம்

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதார்யமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாய: ॥

இப்படி ஸர்வவேதாந்தங்களுக்கும் அவிசேஷேண ப்ரத்யக்ஷாத்யநேகதாந ஸ்ரீய:பதியான பரப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்று ப்ரதிபாதநத்தை ப்ரகாசிப்பித்து உக்தமான காரணத்வத்துக்கு அவிரோதத்தை த்விதீயாத்யாயத்தாலே அருளிச்செய்கிறாரென்று அத்யாயஸங்கதி । த்விதீயாத்யாயத்தில் ப்ராதமிகபாதம் [illegible] காரணஹேதுமான ப்ரபஞ்சத்தில் ஸாங்க்யவைசேஷிகளால் சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணவிரோதாதிகளான தோஷங்களை க்ரமமாக பரிஹரிக்கிறது । மேலுள்ள பாதங்கள் ஸஹேதுகங்களான விப்ரதிபத்திவாதங்களை வென்றால் காரணத்வத்தை அங்கீகரித்துவரப்பட்டதாயுள்ள விரோதத்தை வேதாந்தவாக்யங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோதமாக பரிஹரிக்கிறதுகளென்னு த்விகஸங்கதி । ப்ரதமாத்யாயபரிஸமாப்தியில் ஸாங்க்யயோகங்கள் ரெண்டும் நிரஸ்தங்களாகையால் முதலாவது ஸாங்க்யனவன் வேதாந்தவிரோதத்தைச் சொல்லுகிறான் । தத: யோகவாதியென்னு அதிகரணஸங்கதி: ।

ஸூ. ஸ்ம்ருத்யநவகாசதோஷப்ரஸங்க இதி சேந்நாந்யஸ்ம்ருத்யநவகாசதோஷப்ரஸங்காத் ॥௧॥

இப்படி உக்தமான ப்ரஹ்மஜகத்காரணத்வமானது கபிலாதிஸ்ம்ருதிவிரோதத்தாலே சலிப்பிக்கைக்கு சக்யமா அன்றோவென்னு ஸம்சயம் । சக்யமென்னு ஸாங்க்யன் சொல்லுகிறான். கதம்? ச்ருதிவிருத்தையான ஸ்ம்ருதி அநாதரணீயையென்னு பூர்வமீமாம்ஸையில் ஸ்திரமாயிருந்தாலும் வேதார்த்தம் உபஜீவ்யமாகையாலே ஸர்வஜ்ஞனான கபிலனாலே ப்ரணீதையாய் கேவலதந்த்ரவிஷயையான ஸாங்க்யஸ்ம்ருதி

யால் வேதாந்தார்த்தநிர்ணயம் பண்ணவேணும். அப்படியில்லாவிட்டால் கபிலஸ்ம்ருதிக்கு அநவகாசத்வரூபமான தோஷம் ப்ரஸஜிக்கும் என்கிற சங்கையை ஸ்ம்ருத்யநவகாசதோஷப்ரஸங்க இதி சேத் என்று ஸூத்ரகாரர் அநூதித்து ந என்று பரிஹரிக்கிறார் । கபிலஸ்ம்ருத்யுக்தமான ப்ரதானம் ஜகத்காரணமென்று । அதீந்த்ரியார்த்ததர்ஶிகளாயும் ஆப்தப்ரணீதைகளாயும் வேதாந்தாவிரோதிகளாயும் பஹ்வீகளாயுமுள்ள இதரஸ்ம்ருதிகளுக்கு அநவகாசத்வரூபமஹாதோஷம் ப்ரஸஜிக்கையாலே அநவகாசத்வமெப்படியென்றால் இந்த இதரஸ்ம்ருதிகளுக்கு யதார்த்தப்ரதிபாதநத்தாலே ஸாவகாசத்வம்சொல்லவொண்ணாது । அந்த யதார்த்தங்களுக்கும் பரதேவதாபாரமார்த்யநிர்ணயமே ஸ்வரூபமென்கிறவிஷயம் இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி: । ததேவாக்நிரிதி । யஜ்ஞேஷு ஜிஜ்ஞாஸ நித்யம் ஸர்வதேவமயோ ஹ்ருத । இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளால் ஸித்திக்கையாலும் ஆஸீதிதந்தமோபூதம் ... ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: । தா யதஸ்யாயநம் பூர்வம் தேந நாராயணஸ்ஸ்ம்ருத: । விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத் இத்யாதி இதரஸ்ம்ருதிவசநங்களாலே பரதேவதையே ஜகத்காரணமென்று ஸித்திக்கையாலும் பரதேவதைக்கு காரணத்வம் சொல்லாவிடில் இதரஸ்ம்ருதிகளுக்கு அநவகாசத்வதோஷம் வருமென்று கருத்து ।

அதீந்த்ரியார்த்தங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லவரான கபிலருக்கு தோற்றாமையாலே ப்ரஹ்மகாரணத்வம் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம் ।

ஸூ. இதரேஷாஞ்சாநுபலப்தே: ॥௨॥

வேதார்த்தஸாக்ஷாத்காரஸமர்த்தர்களாய் ப்ரஸித்தர்களான மநுப்ரப்ருதிகளான தத்தேஜஸ்ஸித்த ப்ராதிஶ்ருதிகள் ஸித்தரான இதரர்களுக்கு ப்ரதாநகாரணத்வம் தோற்றாமையாலே வேதார்த்தவிருத்தையான கபிலருடைய உபலப்தி ப்ராந்திரூபை என்று கருத்து.

ஸூ. ஏதேந யோகஃ ப்ரத்யுக்தஃ ॥௩॥

வேதாந்தங்களுக்கு ஹிரண்யகர்ப்பப்ரணீத யோகஸ்ம்ருதியாலே உபப்ரும்ஹணம் ந்யாய்யமா உத கூடாதாயென்னு ஸம்ஶயம். ந்யாய்யமென்னு பூர்வபக்ஷம். குதஃ க்ருத்ஸ்நவேதப்ரவர்த்தகரான ஹிரண்யகர்ப்பர் சொன்னதாகையாலே யோகஸ்ம்ருதியில் ஶ்ரௌதர் அங்கீகரிக்கையாலுமென்னபடி. ஆகையால் யோகஸ்ம்ருத்யநுஸாரணமாக ப்ரதாநமே உபாதாநம். ஶ்ரௌதநு நிவ்ருத்திகாரணம். இந்த பக்ஷத்தை ப்ரதிக்ஷேபிக்கிறார்.

ஏதேந யோகஃ ப்ரத்யுக்தஃ ॥

ஏதேந கபிலஸ்ம்ருதிபோல் யோகஸ்ம்ருதிக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கே உபாதாநத்வத்தை சொல்லுகிற வேதாந்தவாக்யவிரோதம் வருகையாலே யோகஸ்ம்ருதியும் நிரஸ்தம். ஹிரண்யகர்ப்பரும் க்ஷேத்ரஜ்ஞராகையாலே அவருடைய உபலப்தியும் ப்ராந்திமூலமென்று கருத்து.

பூ. நவிலக்ஷணத்வாதஸ்ய ததாத்வஞ்ச ஶப்தாத் ॥௪॥

இப்படி கபிலயோகஸ்ம்ருதி விரோதத்தாலே வேதாந்தார்த்தவிரோதத்தை பரிஹரித்து பராக்த தர்க்கங்களாலேயும் பாதத்தை பரிஹரிக்கிறானென்று ஸங்கதி ॥

வேதாந்தங்களுக்கு ப்ரதாநகாரணவாதம் யுக்தமா உத ப்ரஹ்மகாரணவாதம் யுக்தமா, யென்னு ஸம்ஶயம், ப்ரதாநவாதம் யுக்தமென்னு பூர்வபக்ஷம். குதஃ ஜகத்துக்கு அசேதநாதிகளாலே ப்ரஹ்ம விலக்ஷணத்வாத் ஜகத்துக்கு ஸலக்ஷணமான ப்ரதாநமேகாரணம், யென்னு இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார். நவிலக்ஷணத்வாத் அஸ்யேதி யென்கிற இந்த இரண்டுகளும் பூர்வபக்ஷ ஸூத்ரங்கள்.

ந। ப்ரஹ்மகாரணத்வம் கூடாது, குதஃ அஸ்ய இந்த ஜகத்துக்கு விலக்ஷணத்வாத் அசேதநத்வாதிகளாலே ப்ரஹ்மவைலக்ஷண்யத்தாலென்னபடி। ஸலக்ஷணங்களுக்கே கார்யகாரணபாவம் த்ரு

அசேதநாதிகளுக்குப்போலே கூடுகையாலென்னபடி । அத: ஜகத்ஸ ஸத்ருஶமான ப்ரதாநமே காரணம் । ததாச ஸூத்ரம் । ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மவிலக்ஷணத்வமும் விஜ்ஞாநஞ்சாவிஜ்ஞாநஞ்ச இத்யாதிஶ்ருதியாலும் அவகதம் ।

ஆபோ வா அகாமயந்த, தம் ப்ருதிவ்யப்ரவீத் இத்யாதிகளில் ப்ருதிவ்யாத்யசேதநங்களுக்கும் ஜ்ஞாநகார்யமான காமநாதிகள் சொல்லுகையாலே ப்ரஹ்மத்தோடே ஜகத்துக்கு ஸாலக்ஷண்யம் கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் பணிக்கிறார் ।

ஸூ. அபிமாநிவ்யபதேஶஸ்து விஶேஷாநுகதிப்யாம் ॥௫॥

து ஶப்தம் ஶங்கையை நிரஸிக்கிறது । ப்ருதிவ்யாதிகளுடைய அபிமாநி தேவதைகளுக்கே அப்ரவீதித்யாதி வ்யபதேஶம், நத்து ப்ருதிவ்யாத்யசேதநங்களுக்கு, குத: விஶேஷாநுகதிப்யாம் ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: என்று ப்ருதிவ்யாதிகளை தேவதாஶப்தத்தாலே விஶேஷிக்கையாலேயும் அக்நிர்வாக் பூத்வா முகம் ப்ராவிஶத் இத்யாதியாலே அக்ந்யாதிகளுக்கு வாகாதிகளிலே அநுகதி சொல்லுகையாலேயும் அசேதநசேதந ஜகத்துக்கு ஸஜாதீயமான ப்ரதாநமே காரணம் । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. த்ருஶ்யதே து ॥௬॥

து ஶப்தம் பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது । ப்ரஹ்மவிலக்ஷணமான ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மகார்யத்வம் கூடும் । குத: த்ருஶ்யதே லோகே மக்ஷிகாதிகளிற்காட்டில் விலக்ஷணமான க்ரும்யாதிகளுக்கு மக்ஷிகாதிகளில் நின்றும் உத்பத்தி காணப்படுகிறது । அப்படியே இங்கும் கூடும் ।

ஸூ. அஸதிதி சேந்ந ப்ரதிஷேதமாத்ரத்வாத் ॥௭॥

கார்யத்துக்கு காரணத்தைக்காட்டிலும் வைலக்ஷண்யம் ஒப்புக்கொண்டால் காரணத்தில் கார்யமஸத்தாகையாலே அஸத்கார்யவாதம் ப்ரஸங்கிக்கும் ததாஸதி ஸத்வம் ஸம்ஹம்

ப்ரஹ்மமென்னு ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸாமாநாதிகரண்ய வ்யபதேசம் கூடியாது, ஐக்கி வேணு, ப்ரதிஷேதாத் ஸ்வாஸ் கார்யகாரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்யநியமத்தை ஸாதம் ப்ரதிஷேதிக்கையாலே முன்பு சொன்ன கார்யகாரணங்களுக்கு ஸர்வஸ்வத்தை ப்ரதிஷேதிக்கவில்லை । காரணாவஸ்தமான ஸர்வம் தானே கார்யாவஸ்தையை அடையா நின்றுகொண்டு ஸலக்ஷணாவஸ்தையையும் விலக்ஷணாவஸ்தையையும் அடைகிறதென்னு கருத்து ।

பூ. அபீதௌ தத்வத்ப்ரஸங்காதஸமஞ்ஜஸம் ॥ ௮ ॥

இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம், அபீதௌ ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மத்திலே அப்யயத்திலேயும் உத்பத்தியிலும் தத்வத்ப்ரஸங்காத், தத்வதிதி ஜகதவஸ்தமான ப்ரபஞ்சம் போலே, ப்ரஹ்மத்துக்கும் அஸர்வஜ்ஞத்வாஜ்ஞத்வாதி ப்ரஸங்கம் வருகையாலே விருத்தார்த்தத்தை சொல்லுகிற வேதாந்தங்களுக்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யம் வரும். ஸர்வஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்டமான ப்ரஹ்மந்தானே அஜ்ஞத்வாதிவிசிஷ்ட ஜகத்தாகிறதென்னு வேதாந்தங்கள் சொல்லுகிறதென்னு ப்ரஹ்மகாரணவாதிகள் சொன்னது அயுக்தமென்னு கருத்து ।

இந்த சங்கையை நிரஸிக்கிறார்.

ஸி. ந து த்ருஷ்டாந்தபாவாத் ॥ ௯ ॥

ந । ப்ரஹ்மணி அஜ்ஞத்வாதிகள் ப்ரஸங்கியாது । அதனால் வேதாந்தங்களுக்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யமுமில்லை । து சப்தம் அஜ்ஞத்வாதி ப்ரஸங்கம் அஸம்பாவிதமென்னு காட்டுகிறது । ஒரு வஸ்துவுக்கே இரண்டவஸ்தைவந்தால் குணதோஷவ்யவஸ்தையிலே த்ருஷ்டாந்தஸத்பாவாத், யதைகக்ஷேத்ரஜ்ஞ: பால்யயௌவநாவஸ்தாவிரோஹவதியென்னு க்ஷேத்ரஜ்ஞசரீரமான அசேதநத்துக்கு ஜந்மாதிகள் வரச்செய்தேயும், ஜந்மபால்யஸ்தவிரத்வாதிகள் ஆத்மாவிடத்திலே வாராதோ । யதா க்ஷேத்ரஜ்ஞநிஷ்டங்களான ஜ்ஞாநஸுகாதிகள் சரீரத்திலே ப்ரஸங்கியாதோ ஏவம் சிதசிச்சரீரகனான பரப்ரஹ்மத்துக்கு கார்யகாரணோபயாவஸ்தாத்வயத்திலேயும்

காபிலவைஶேஷிகாதிகள் ஶாஸ்த்ரஸித்த விதிவிருத்தங்கள் ஸ்வ ஸம்பாத்யக்ஷ்ய ஸமுத்ரக்ஷாதிகள் ப்ரஸ்தாநநிஷ்டங்கள் ஆகையால் அஸாமஞ்ஜஸ்யமில்லை

ஸூ. ஸர்வதர்மோபபத்தேஶ்ச ॥ ௧௦॥

ப்ரஹ்மகாரணவாதம் நிர்துஷ்டமென்பதுமாத்ரமன்று । ப்ரதாந காரணவாதம் பஹுதோஷயுக்தமாகையாலேயும் அத்தைத் த்யஜித்து ப்ரஹ்மகாரணவாதமே க்ராஹ்யம் । ப்ரதாநகாரணபக்ஷத்தில் நிர்விகாரனான புருஷனுக்கு ப்ரக்ருதி ஸந்நிதாநத்தாலே ப்ரக்ருதிதர்மத்தை தன்னிடத்தில் அத்யஸித்து தத்ப்ரியமெயான ஜகத்ஸ்ருஷ்டி அங்கீகரிக்கப்பட்டது ।

அதில் ப்ரக்ருதிஸந்நிதாநமாத்ரம் ஸந்நிதாநமாகில் முக்தனுக்கும் ஸம்ஸாரம் ஸம்பவிக்கும் விகாரவிஶேஷம் ஸந்நிதாநமாகில் க்ருத்ஸ்நவிகாரமும் ஸம்ஸாரபூர்வகமாகையாலே ஸம்ஸாரத்துக்கு விகாரம் ஹேதுவென்றுசொன்னது விருத்தம், இப்படி அத்யந்தாஸாமஞ்ஜஸமான ப்ரதாந காரணவாதம் பரித்யாஜ்யமென்று கருத்து ॥

ஸூ. தர்காப்ரதிஷ்டாநாதபி ॥ ௧௧॥

காபிலதந்த்ரம் தர்கமூலமாகையாலே பௌத்தாதிகள் சொன்ன தர்க்கங்களாலே ப்ரதிஹதமாகையாலே தர்க்கத்துக்கு ப்ரதிஷ்டையில்லாத்தாலும் அந்தபக்ஷம் த்யாஜ்யமென்று ।

ஸூ. அந்யதாநுமேயமிதிசேதேவமப்யநிர்மோக்ஷப்ரஸங்க: ॥ ௧௨॥

அந்யதாநுமேயம், உத்ப்ரேக்ஷிதம் விதூஷணங்களான தர்க்கங்களாலே அப்ரதிஹதமாம்படி ப்ரதாநகாரணத்வத்தை அநுமிக்கிறோம் । இதிசேத், ஏவமப்யநிர்மோக்ஷப்ரஸங்க: இப்படியாகிலும் உனக்குயொக்கின தர்க்காபாஸ புருஷாந்தர ஸம்பவிக்கையாலே தத்ப்ரதிஹதத்வ ரூப தோஷத்துக்கு மோசநமில்லை ।

ஸூ. ஏதேந ஶிஷ்டாபரிக்ரஹா அபி வ்யாக்யாதா: ॥௧௩॥

ஏதேந கபிலஸ்ம்ருதிநிராஸத்துக்கு ஹேதுவான தர்க்காப்ரதிஷ்டாநதோஷத்தாலே பரிஶிஷ்டங்களாய் ஶிஷ்டபரிக்ரஹமில்லாத கணபக்ஷாதிஸ்ம்ருதிகளும் நிரஸ்தங்களென்று வ்யாக்யாதங்கள் ।

ஸூ. போக்த்ராபத்தேரவிபாகஶ்சேத் ஸ்யால்லோகவத் ॥௧௪॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகந்நிஷ்டவிகாராஸ்பதத்வத்திலே ஸஶரீரனான ஜீவனை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லித்து । ந து த்ருஷ்டாந்தபாவாதித்யத்ர । தத்ர ஜீவனுக்குப்போலே ஸஶரீரத்வப்ரயுக்தமான ஸுகது:கபோக்த்ருத்வம் ப்ரஹ்மத்துக்குவருமென்கிற ஶங்கையாலே இந்தஅதிகரணம்ப்ரவ்ருத்தமாயித்து, ஸர்வாத்மபூதமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வஶரீரபூத ஜீவனில்காட்டில் நிரதிஶயாநந்தஸ்வரூபமான விபாகம் சொன்னது யுக்தமோ அயுக்தமோ, வென்று ஸம்ஶயம், அயுக்தமென்னென்று பூர்வபக்ஷம், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்துஶரீரமானால் ஜீவனுக்குப்போலே ஸஶரீரத்வப்ரயுக்தஸுகது:கபோக்த்ருத்வாபத்தே:, அவிபாக: ஜீவனில்காட்டிலும் அபஹதபாப்மத்வாதிரூபமான விபாகம் கூடாது இதிசேத் ஸ்யாத் விபாகஸ்ஸ்யாதேவ, ஜீவனைக்காட்டிலும் பரப்ரஹ்மத்துக்கு அகர்மவஶ்யதயா விபாகம் கூடும் ஸுகது:கபோக்த்ருத்வத்தில் ஸஶரீரத்வம் ஹேதுவன்று, கிந்து கர்மவஶ்யத்வமே ஹேது:, கர்மவஶ்யனான போக்தனுக்கு போக்த்ருத்வம் காண்கையாலே அப்படியே அகர்மவஶ்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸுகது:கபோக்த்ருத்வம் ப்ரஸங்கியாது, லோகவத் லோகத்தில் ராஜஶாஸநவஶ்யர்களான ப்ருத்யர்களுக்கும் ஶாஸிதாவான ராஜாவுக்கும் ஸஶரீரத்வம் துல்யமாயிருக்க ஶாஸநாதிக்ரமத்தாலே வந்த து:கஸம்பந்தம் ப்ருத்யர்களுக்கும் ராஜாவுக்கு ஸ்வஶாஸநவஶ்யத்வமில்லாத்தாலே தத்ப்ரயுக்த து:கப்ராப்தியில்லாதாப்போலே ஸர்வேஶ்வரனுக்குமென்று திருவுள்ளம் ।

நவிலக்ஷணத்வாதிகரணத்தில் கார்ய காரணங்களுக்கு ஸாலக்ஷண்ய நியமம் சொல்லுகிற ஸாங்க்யனை நிரஸித்து இந்த அதிகரணத்தில் கார்ய காரணங்களுக்கு வைலக்ஷண்யம் ஸாதிதமானாப்போலே ஸர்வபேதமும் ஸித்திக்கட்டுமென்னு உத்திதரான வைசேஷிகரை கார்யகாரணங்களுக்கு அநந்ய ஸ்வபாவத்தாலே நிராகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி:

ஸூ. ததநந்யத்வமாரம்பணசப்தாதிப்ய: ॥கரு॥

ப்ரஹ்மகார்யமான ஜகத்து ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அந்யத்தோ அநந்யத்தோ என்னு ஸம்சயம். அந்யத்தென்னு பூர்வபக்ஷ: க்ருத: । தந்த்வாதிகளுக்கும் படாதிகளுக்கும் சப்தாதிகளும் உபயோகங்களும் வேறாகையாலே கார்யகாரணங்களுக்கு அத்யந்தபேதம் காண்கையாலும் தந்துபடாதிகளுக்குப் போலே ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜகத்துக்கும் பேதம் ஒப்பவேணும். ஆகையால் அபேதச்ருதிகள் லக்ஷணயா அந்யபரங்கள் என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ததநந்யத்வமாரம்பணசப்தாதிப்ய: ॥

ததநந்யத்வம் தஸ்மாத் ப்ரஹ்மண: அநந்யத்வம் ஜகத: ஸித்யதி கார்யஸ்ய: । ஆரம்பணசப்த: ஆதி: யேஷாம் வாக்யாநாம் தாநி ஆரம்பணசப்தாதீநி, தேப்ய: வாசாரம்பணம் விகாரோ நாமதேயம் ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வம் இத்யாதிகளான ஜகத்ப்ரஹ்மாநந்யத்வ ப்ரதிபாதகவாக்யங்களாலே ஜகத்துக்கு ப்ரஹ்மாநந்யத்வம் ஸித்தமாய்த்து. அயமர்த்த: । விகாரமும் படாத்யவஸ்தையும் நாமதேயமும் படாதிகளென்கிற பேரும் வாசா வ்யவஹார ஜலாஹரணமென்னு சப்தவ்யவஹாரணவ்யவஹாரங்களாகிற ப்ரயோஜந ஸித்திக்காக। ஆரம்பணம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் த்ரவ்யத்தாலே விகாரமும்பேரும் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாக்கப்படுகிறதென்னபடி. ம்ருத்திகேத்யேவ ஸத்யம் கார்யாவஸ்தையிலும் காரணாவஸ்தையிலும் ம்ருத்த்ரவ்யமே ஸத்யமென்னு ப்ரமாணாந்தரஸித்தமான த்ரவ்யம் ஸத்யமாகையாலே த்ரவ்யத்துக்கு அவஸ்தைகள் பின்னங்களாயிருந்தாலும் த்ரவ்ய

த்வம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமென்னபடி । ப்ரஹ்மத்வத்தைக்காட்டிலும் ப்ர-
த்யாகாரம் தோணவில்லையென்று கருத்து । ஏகமான ப்ரஹ்மத்வம்
தானே விலக்ஷணபடகாதி ரூபஸம்ஸ்தானத்தைவிட்டு ப்ரஹ்மவிலக்ஷ-
ணமென்னும் படஸராவாதிகளென்னும் வ்யவஹரிக்கப்படுகையா-
லே பரஸ்பரஸம்பந்தாதிஹேதுங்கள் ஸம்ஸ்தானஹேதுத்தால் அந்யதாஸித்தங்-
களாகையாலே ஸம்ஸ்தானஹேதுத்தை ஸாதிக்கமாட்டாதுகள் । அதஃ
ப்ரஹ்மத்வமொன்றுதானே கார்யமாயும் காரணமாயுமிருக்கிறாப்
போலே விசித்ரவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மந்தானே ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையாலே
காரணமாயும் ஸ்தூலாவஸ்தையாலே கார்யமான ஜகத்ரூப-
மாயுமிருக்கையாலே ப்ரஹ்மாநந்யத்வம் ஜகத்ஸித்தம் ।

வாசாரம்பணஶப்தாதிப்யஃ என்று அருளிச்செய்யாமல் ஆ-
ரம்பணஶப்தாதிப்யஃ என்னருளிச்செய்கையாலே வாசாரம்பண
மென்று ஒருபதமாக்கி அர்த்தம் சொன்ன ஶங்கரமதநிரஸ்தமெ-
ன்று ஸூசிதம் ।

ஶ்ரீ பாஷ்யத்திலே இந்த ஆரம்பணாதிகரணத்தில் பூர்வ-
பக்ஷம் கார்யகாரணங்களுக்கு பேதம் சொல்லுகிற காணாதமதத்-
தை உபந்யஸித்தருளினார். அத்ர ஆஹுரித்யாதிவாக்யங்களாலே
அந்த காணாதன் சொன்ன பூர்வபக்ஷத்துக்கு ஶங்கரன் ஸ்வ
ஸித்தாந்தத்தாலே பரிஹாரம் சொன்னார் । அந்த ஶங்கரனை ஜீவா
ஜ்ஞாநவாதியெதிர்த்தான் । அத்ர கேசிதித்யாதிவாக்யங்களாலே। அந-
ந்தரம் ஶங்கரன் அந்த ஜீவாஜ்ஞாநவாதியை நிரஸித்தான் । தத்ர
தத்வவிதாமேகே தத்யாதிவாக்யங்களாலே। அநந்தரம் பாஸ்கரபக்ஷ்யா
பிமதம் சொன்ன மதத்தை நிரஸித்தான் । அநந்தரம் இந்த ஆதி
காரணபூர்வபக்ஷியான காணாதன் ஶங்கரமதத்தை நிரஸித்-
தான் । அநந்தரம் அந்த காணாதனை ஶ்ரீ பகவத்பாஷ்யகாரர்
நிரஸித்தருளினார் என்று க்ரமம் கண்டுகொள்வது ।

பி. பாவெசோபலப்தேஃ ॥௧௬॥

படாதிகார்யபாவத்திலேயும், உபலப்தேஃ அந்த ப்ரஹ்ம-
த்வம் தானே இந்த படாதிரூபமாகயிருக்கிறதென்று காரண-

ம் கார்யத்தில் தோணுகையாலே காரணத்தைக்காட்டிலும் கார்யமநந்யமென்னு யதா ப்ராக்பாவகாலாவஸ்தாவிஶிஷ்டனான தேவதத்தனுக்கு அநந்யத்வம் ததா ஜகத்ப்ரஹ்மணோரநந்யத்வம் ॥

ஸூ. ஸத்த்வாச்சாவரஸ்ய ॥௧௭॥

அவரஸ்ய கார்யத்துக்கு ஸத்த்வாத் । காரணத்தில் ஸத்பாவம் தோணுகையாலென்னபடி । இத்தாலும் காரணாதநந்யத்வம் கார்யம் இந்த ஸ்தூலாவஸ்தையான ஸர்வமும் ப்ரஹ்மத்தில் ஸத்தாகவே இருந்ததென்னு காரணத்திலே கார்யம் தோணுகிறது । இப்போது ஸ்தூலாவஸ்தாஸம்ஸ்தாந ஸம்ஸ்திதமான ஜகத் ஸர்வம் ப்ரஹ்மகாரணத்தில் ஸூக்ஷ்மாகாரமாகவே இருந்தது வென்னு நிஷ்கர்ஷமான தாத்பர்யம் ।

ஸூ. அஸத்வ்யபதேஶாந்நேதி சேந்ந தர்மாந்தரேண வாக்யஶேஷாத்யுக்தேஶ்ஶப்தாந்தராச்ச ॥௧௮॥

அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத் யென்னு காரணாவஸ்தையிலே கார்யத்துக்கு அஸத்வ்யபதேஶத்தாலே । ந காரணே கார்யஸ்திதிரிதி சேந்ந, தர்மாந்தரேண அந்த அஸத்வ்யபதேஶத்துக்கு ஹேதுவான ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாரூப தர்மாந்தரத்தாலே அஸத்வ்யபதேஶ: । இப்படிச்சொல்லுகைக்கு ஹேதுவேதென்னில், வாக்யஶேஷாத், யுக்தே:, ஶப்தாந்தராச்ச । தத்ஸதேவ ஸந்மநோऽகுருத ஸ்யாமிதி, அஸத்தென்னு சொல்லப்பட்ட வஸ்துதானே ஸத்யமென்னு ஸங்கல்பத்தை பண்ணித்து யென்னு வாக்யஶேஷத்தில் சொல்லுகையாலே இந்த அஸத்வ்யபதேஶம் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாரூப தர்மஸம்பந்தநிபந்தநமென்னு கருத்து । யுக்தேஶ்ச, கடோऽஸ்தி கடோ நாஸ்தி யென்கிற ஸதஸத்வ்யபதேஶங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோதிகளான ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகளே ஹேதுக்களென்னு சொல்லுகை யுக்தமாகையாலே அந்த ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாவஸ்தைகள் தவிர அந்யதமமான த்ரவ்யத்தை அஸத்வ்யபதேஶத்துக்கு ஹேதுவாக கல்பிக்கை அத்ருஷ்டா

பஞ்சம், ஸ்வாஸ்ரயா: | இதம்வா அக்ரே நைவ கிஞ்சநாஸீத் உத்பத்த்யாதியான காரணவாக்யங்களுக்கு தாத்பர்யமான, ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதித்யாதி காரணவாக்யத்தில் ஸச்சப்தத்தாலே காரணத்தை சொல்லுகையாலே அந்த அஸச்சப்தத்துக்கும் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மமே கார்யமென்று தோற்றுகிறது, ஸச்சப்தத்துக்கு ப்ரகரணஸித்தமான அர்த்தம் கார்யம் |

ஸூ. படவச்ச ||௧௯||

யதா தந்துக்கள் தானே ஸம்ஸ்தாநவிஶேஷயுக்தங்களாய்க் கொண்டு படாதிநாமரூபகார்யாந்தராதிகளை அடைகிறதுகளோ அதுபோலவே ப்ரஹ்மமும் வியக்தநாமரூபவத்தயா கார்யபாவத்தை அடைகிறது

ஸூ. யதா ச ப்ராணாதி: ||௨௦||

யதா ஒரு வாயுதானே ஶரீரத்திலே வ்ருத்திவிஶேஷங்களை அடைந்துகொண்டு ப்ராணாபாநாதி நாமரூபகார்யாந்தரங்களை அடைகிறதோ அதுபோலவே ப்ரஹ்மமும் ||

ஆரம்பணாதிகரணம் ஸமாப்தம் ||

ஸூ. இதரவ்யபதேசாத்திதாகரணாதிதோஷப்ரஸக்தி: ||௨௧||

இப்படி ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யம் அங்கீகரித்தால் விஜ்ஞாநஹிதகர்த்ருத்வ ஸர்வஜ்ஞ ப்ரஸங்கா இதி ஶங்கா ஸங்கதி: ||

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் ஸம்பவிக்குமா கூடாதா என்று ஸம்ஶயம் | ஸம்பவியாதென்று பூர்வபக்ஷம் | அயமாத்மா ப்ரஹ்ம தத்வமஸி என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜீவனுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஐக்யம் தோற்றுகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் ஜீவகர்த்ருகமாகையாலே தனக்கு ஹிதாகரணமென்ன அஹிதகரணமென்ன இந்தஇரண்டு தோஷமும் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்கிற பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் |

இதரவ்யபதேஶாத்திதாகரணாதிதோஷப்ரஸக்தி: ||

இதர: ஜீவ: தத்த்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்மேயென்று ப்ரஹ்மத்தையே ஜீவனாக வ்யபதேஶிக்கையாலே ஜீவனை கர்த்தாவாக காண்கையாலேயும் ஸ்வஹிதரூபமாக ஜகத்தை பண்ணாமையும் அஹிதரூபமாக ஜகத்தைப்பண்ணுகையுமாகிற தோஷம் ப்ரஸஜிக்கும் | அதோ ப்ரஹ்மண: ஜகத்காரணத்வம் கூடாது | இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸி. அதிகந்து பேதநிர்தேஶாத் ||௨௨||

து ஶப்த: பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: | அதிகம் ப்ருதகாத்மநோ அதிகம் அர்த்தாந்தரபூதம் ப்ரஹ்ம, ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஏகமன்று | குத: பேதநிர்தேஶாத்| காரணாதிபாதிப:, ப்ருதகாத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே ஜீவனில்காட்டிலும் ப்ரஹ்மத்துக்கு பேதம் சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய கர்மாநுகுணமாக ஸர்வஜ்ஞத்வாத்மகமான ஜகத்தை ஸ்வலீலார்த்தமாக பரமபுருஷன் ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் | தத்த்வமஸ்யாதிஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேஶமும் யஸ்யாத்மா ஶரீரமித்யாதிஶ்ருதிஸித்தமான ஜீவாத்மபாவத்தை ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரதிபாதிக்கிறது என்று அவஸ்திதேரிதி காஶக்ருத்ஸ்ந: என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது ||

ஸி. அஶ்மாதிவச்ச ததநுபபத்தி: ||௨௩||

அஶ்மபாஷாணமென்ன ஶிலாஶப்தவாச்யமான காஷ்டலோஷ்ட த்ருணாதிகளான அசேதநங்களுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸ்வரூபைக்யம் கூடாதாப்போலே அநுபவஸ்வரூபனான ஜீவனுக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் ததநுபபத்தி:, அந்த ஸ்வரூபைக்யம் கூடாது அத: விஶ்வமேவேதம் புருஷ:, ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர்கிரயோதிஶஶ்ச, தத்த்வமஸி, அயமாத்மா ப்ரஹ்ம இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட விஶ்வஸாமாநாதிகரண்யம் ஸ்வரூபைக்யநிபந்தனமன்று, கிந்து ஶரீராத்மபாவநிபந்தனமென்று தாத்பர்யம் | ஆகையால் கார்யகாரணங்களுக்கு இங்குசொன்ன அ

தத்த்வம் ஸர்வாபேக்ஷமென்று । கிஞ்ச ஶரீராத்யஸாதநாபேக்ஷமென்று கருத்து ॥

இப்படி ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு விசித்ரவைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது । இந்த உபஸம்ஹாராதிகரணத்தில் அந்த ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகளுக்கு ஸம்பவத்தை நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி: ॥

ஸூ. உபஸம்ஹாரதர்ஶநாந்நேதி சேந்ந க்ஷீரவத்தி ॥௨௪॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் ஸம்பவிக்குமா அல்லவா என்று ஸம்ஶயம் நஸம்பவதீதி பூர்வபக்ஷ: । லோகத்தில் கடாதிகார்யங்களை பண்ணுகைக்கு ஸமர்த்தரான குலாலாதிகளுக்கு தண்டசக்ராதிகளான அநேகஸஹகாரிகளுடைய அபேக்ஷை காண்கையாலே ஸ்ருஷ்டே: பூர்வம் ஏகாகியான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸஹாயஸம்பத்தியில்லாமையாலே ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் கூடாது । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அநுவதிக்கிறார் ஸூத்ரத்தில்

உபஸம்ஹாரதர்ஶநாந்நேதி சேதிதி ॥

உபஸம்ஹார: ஸஹாயஸம்பாதநம் குலாலாதிகளுக்கு ஸஹாயஸம்பாதநம் த்ருஷ்டமாகையாலே நேதி சேத் । அஸஹாயமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்று சொல்லுவையேயானால் ந அது யுக்தமன்று । க்ஷீரவத் ததியாக பரிணமிக்கிற க்ஷீரத்துக்கு ஸஹகாரிநிரபேக்ஷத்வம் த்ருஷ்டமாகிறதுபோல் ஏகாகியான ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம் கூடும். இத்தால் ஸஹகாரிஸாபேக்ஷத்வநியமமில்லை । ஹி என்னது ப்ரஸித்திவாசகமாய்க்கொண்டு த்ருஷ்டாந்தவைஶத்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது ॥

ஸூ. தேவாதிவதபி லோகே ॥௨௫॥

யதா தேவாதிகள் தங்களுடைய லோகத்திலே அபேக்ஷித கார்யங்களை ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஜிக்கிறார்களோ அப்படியே ப்ரஹ்மமும் ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஜகத்தை ஸ்ருஜிக்கிறதில் விரோதமில்லை ॥

ஸூ. க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர்நிரவயவத்வ ஶப்தகோபோ வா ॥ ௨௬ ॥

காரணரூபமான ப்ரஹ்மம் ஸஹகாரிவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ப்ரஹ்மம் ஜகத்காரணமாகட்டும் ததாபி நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்ரவ்யமானது எப்படி ஸஹகாரிஸாபேக்ஷத்வத்தை ஸங்கல்பித்து ஸ்வநிகாயரூபமாக இருக்கக்கூடுமென்கிற ஶங்கயா ஸங்கதி: ॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடுமா, உத கூடாதா, வென்று ஸம்ஶயம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம், குத:, நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதாநத்வம் அங்கீகரித்தால் க்ருத்ஸ்நப்ரஹ்மமும் ஜகதாகாரேண பரிணமிக்கையாலே நித்யவிஶுத்தித்வாதித்வம் ப்ரஹ்மத்துக்குக்கூடாதொழியும் இந்த தோஷநிவ்ருத்திக்காக ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸாவயவத்வமங்கீகரித்தால் ஏகமேவாத்விதீயமென்னு நிரவயவ ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக வாக்யவிரோதம் வரும் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ॥

பூ. க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்திர்நிரவயவத்வ ஶப்தகோபோ வா ॥

ப்ரஹ்மம் காரணமாகில் க்ருத்ஸ்நமான ப்ரஹ்மத்துக்கும் கார்யரூபேண உபயோகம் ப்ரஸங்கிக்கும் । அதற்காக ஸாவயவத்வ மொப்புக்கொண்டால் ஏகமேவாத்விதீயமென்கிற நிரவயவத்வத்தைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிப்ரகோபம்வரும், இது பூர்வபக்ஷ ஸூத்ரம் ।

இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஶ்ருதேஸ்து ஶப்தமூலத்வாத் ॥ ௨௭ ॥

துஶப்தம் பக்ஷத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது । ஶ்ருதே: ப்ரஹ்மஸத்பாவத்தில் ஶ்ருதியே ப்ரமாணமாகையாலே இப்படி ப்ரஸங்கியாது, ஶப்தமூலத்வாத், ஶ்ருதிரூபஶப்தத்தையே மூலமாக ப்ரதிபத்தி காரணமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே । ப்ரமாணாந்தரா விஷய ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரவயவத்வகாரணத்வ ஸர்வஶக்தித்வாதிகள் யதாஶ்ருதி ஶ்ருதிசொல்லுகிறபடி ஒப்புக்க வேண்டியதால் ஸர்வம் கூடும் । இத்தால்விரோதமில்லை । பரி

சித்ரஶக்திகளான க்ஷீராதித்ருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு விரோதம்பண்ணுகிறது கூடாதென்று கருத்து ।

ஸூ. ஆத்மநி சைவம் விசித்ராஶ்ச ஹி ॥௨௮॥

ஆத்மநி ச, ஏவம் ஜீவாத்மாவிடத்தில் அசேதநமான தேவாதிரூபஸ்ருஷ்டிஜநகஸாமர்த்யஶக்தியும், ஏவம் ப்ரஹ்மத்தில் ஸகலேதரவைலக்ஷண்யத்தாலே தோஷப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலே தேஹாதிவைலக்ஷண்யத்தால் வரமாட்டாதென்று பரிஹரிக்கவேணும், விசித்ராஶ்ச ஹி । அசேதநங்களான அக்ந்யாதிகளிலும் விசித்ரங்களாகவே காணப்படுகிறதுகள் । அக்நியிலிருக்கிற ஔஷ்ண்யஶக்தி ஜலத்திலில்லை । ஜலநிஷ்டஶைத்யம் அக்நியில் காணவில்லை । அப்படியே விஜாதீயலக்ஷணமான ப்ரஹ்மத்தில் ஸாமான்யாஸம்பாவிதஸர்வஶக்தியோகமும் கூடுமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸ்வபக்ஷதோஷாச்ச ॥௨௯॥

ப்ரதாநாதிகாரணபக்ஷத்திலே தோஷத்தாலேயும் ப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணம் । ஸ்வபக்ஷத்தில் தோஷமாவது அசேதநகேவலலௌகிகவஸ்த்வந்தரமான ப்ரதாநத்தில் கீழ் சொன்ன தோஷங்களும் இன்னமும் பஹுதோஷங்களும் ப்ரஸஞ்ஜிக்கும் ।

ஸூ. ஸர்வோபேதா ச தத்தர்ஶநாத் ॥௩௦॥

பரதேவதையானது ஸகலேதரவைலக்ஷண்யத்தாலே ஶாஸ்த்ரம் ஸர்வோபேதா, ஸர்வஶக்தியுக்தையென்று । கிஞ்ச தர்ஶநாத், ஸர்வஶக்தியோகத்தைச் சொல்லப்பட்ட ஶ்ருதியாலுமென்னபடி, த்ருஶ்யதீதி தர்ஶநம் ஶ்ருதி:, பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதைவ ஶ்ரூயதே, ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, இத்யாதியான ஶ்ருதிவசத்தாலும் உபாதாநத்வநிர்த்தோஷத்வாய ஸர்வஶக்தியோகம் ஸித்தமாயத்து, இத்தால் காரணத்வம் நிர்வாஹ்யம் ।

ஸூ. விகரணத்வாந்நேதி சேத் தது(க்)தம் ॥௩௧॥

இப்படி உக்தமான அர்த்தத்தை அங்கீகரிக்கைக்காக பூர்வோக்தமான அர்த்தத்தை விரோதபூர்வபக்ஷம் ஸ்மரிப்பிக்கி

ஞர் । விகாரணத்வாத், காரணரஹிதத்வாத், காரணம், ஶரீரம், ந த்வ ப்ரகாரயும் காரணரூவிஷ்ட்ரதே ஐத ப்ராதியாலே ஸம்ஸாரஶரீரரஹிதனாகையாலே ஶரீரயுக்தனான கர்மாதிகளுக்கே வ்யாபாரயுக்த ப்ருத்வம் காண்கையாலே அஶரீரனான ஸம்ஸார னுக்கு காரணத்வம், ந கூடாது ஐதிவெஷ, தத்வ்ரம், இந்த ஶங் கைக்கு யென்ன பரிஹாரம், சொல்லவேணுமோ, அந்தபரி ஹாரம் ஶ்ருதிஸ்த்வஸூவ்யக்தவாத், விவித்ராஶ்ஷி, யென் கிறஸூத்ரங்களிலே சொல்லப்பட்டது । ஸர்வஶக்தியுக்த மாக ஶ்ருதிவ்யதிவாத்ரமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வகார ணத்வம் கூடுமென்னு தாத்பர்யம் ॥

ஸூ. நவ யோஜநவத்வாத் ॥௩௨॥

அவாப்தஸமஸ்தகாமனான பரமபுருஷனுக்கு ஜகத்ஸ்ரு ஷ்ட்யாதிகளில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே காரணத்வம் கூடாதெ ன்கிற ஶங்கையெ இந்த அதிகரணத்தில் பரிஹரிக்கிறதெ ன்னு ஸங்கதி ॥

ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடுமா, கூடாதா, யென் னு ஸம்ஶயம், கூடாதென்னுபூர்வபக்ஷம், கூதஃ ந ப்ரயோ ஜநவத்வாத் கர்மாதிகள் ஒருப்ரயோஜநத்தைஉத்தேஶித்து வ்ய பாரங்களைப்பண்ணகாண்கையாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேஶ்வர னுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே ஸர்வ வாஸநாதிரூபவை சித்ர்யமான ஜகத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியெ காரணனாயாலே பண்ணுகிறானென்பது அயுக்தமாகையாலே ந ப்ரஹ்மத்துக்கு காரணத்வம் கிடையாது । இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ॥

இந்த ஶங்கையெ பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. லோகவத்து லீலாகைவல்யம் ॥௩௩॥

துஶப்தம் ஶங்கையெவ்யவச்சேதிக்கிறது லீலா கைவ ல்யம், கேவலாலீலைவ, ப்ரயோஜநம், கேவலஶப்தம் ப்ரயோஜ நாந்தரத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறது । ததாச, கேவலலீலையான லீ

ரைக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாரம்பப்ரயோஜநம் தான், லீலாகைவ ல்யம், பரமேசுவரஸ்ய அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் லீலாரஸார்த்தத்துக்காக ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகையால், லோகவத் லோகத்தில் பரிபூர்ணரான மஹாராஜாவுக்கு கேவல லீலையின்பொருட்டு கந்துகாத்யாதிகளுடைய வ்யாபாரம் காணப்படுகிறது, அப்படியே ப்ரஹ்மத்துக்கும் காரணத்வம் கூடும்

ஸூ. வைஷம்யநைர்க்ருண்யே ந ஸாபேக்ஷத்வாத் ததா ஹி தர்சயதி ॥௩௪॥

ஸ்ருஷ்டப் பதார்த்தங்களை பரமேச்வரன் தேவமநுஷ்யாதிவிஷமஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணினால் வைஷம்யமும் து:க்கஸம்ஹாரஜகத்ஸ்ருஷ்டியாலே நைர்க்ருண்யதோஷமும்வரும் இந்த சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ந । வைஷம்யதோஷமும் நைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஹ்மத்துக்கு வாராது । குத: ஸாபேக்ஷத்வாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய புண்யபாபகர்மங்களை அநுஸரித்து தேவாதிவிஷமஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுகையாலே ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனுக்கு தேவாதிவிஷமஸ்ருஷ்டியிலும் து:க்கஸ்ருஷ்டியிலும் அந்த ஜீவர்களுடைய புண்யபாபரூபகர்மமே ஹேதுவென்று கருத்து । ததாஹி தர்சயதி । ஸாதுகாரீ ஸாதுர்பவதி, பாபகாரீ பாபோபவதீத்யாதிசாஸ்த்ரமானது புண்யகர்மாதீநம். ஸாதுத்வபாபத்வவைஷம்யமென்று காண்பிக்கிறது ॥

ஸூ. ந கர்மாவிபாகாதிதி சேந்நாநாதித்வாதுபபத்யதே சாப்யுபலப்யதே ச ॥௩௫॥

ந கர்ம ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்னே கர்மமில்லை । குத: ஜீவர்களில்லாமையாலே ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் । ஏகமேவ என்கிற ச்ருதி ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் விபாகமில்லை । ப்ரஹ்மம் ஒன்றே ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிறது என்று சொல்லுகையாலே ஜீவர்களுடைய கர்மாதீநம் ஸாபேக்ஷத்வாதிவைஷம்யமென்று சொன்னது அஸம்பவம் । இதிசேந்ந । உபபத்யதே ।

ஜாதஃ அநாதித்வாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களும் அவர்களுடைய கர்மப்ர-
வாஹங்களும் அநாதியாயிருக்கையாலே உபபத்யதே ச । அந்த
ஜீவர்கள் அநாதிகளாய் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தாலும் ஸக்ருதே
வயென்னு ஸக்ருச்ச்ருதி உபபந்நமாகலாம் । இங்கு ஸம்ஸாரத்
துக்கு ஸக்ருத்த்வமாவது தேவாதிநாமரூபவிபாகாநந்தர்யப்ர-
வஹப்ரக்ஷாவஸ்தாவிஶிஷ்டவிஷ்ணுஸங்கல்பம் இதாலே அந்தஸப்ர
க்ஷாவஸ்தைய ஸம்ஸாரஸமுத்பந்நமாகையாலே ஸம்ஸாரஸகமென்னு சொ
ல்லக்குறையில்லை । உபலப்யதே ச । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ஜீவர்க
ளுக்கும் தத்கர்மங்களுக்கும் அநாதித்வம் தோணப்படுகிறது ஜ்ஞா
ஜ்ஞௌ த்வாவஜாவீஶநீஶௌ, நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநா
நாம் இத்யாதிகா ஶ்ருதிஃ, ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்ய
நாதீ உபாவபி । இத்யாதிகா ஸ்ம்ருதிஃ ॥

ஸி. ஸமுதயகார்யவாதஸ்ய ॥ [illegible] ॥

ஸாங்க்யவைஶேஷிகாதிபக்ஷத்தில் காரணமாக ஒப்புக்
கொண்ட ப்ரதாநபரமாணுக்களில் அஸம்ஹதங்களாயும் கா
ரணத்வாபிமதங்களாயுமுள்ள ஸமுதாயஸமுதாயிகளுக்கு
கார்யங்களுக்கு பரஸ்பரம் ஸம்பந்திருக்கையாலே
பரஸ்பரஸம்ப்ரேக்ஷாவிஷ்ணுஸங்கல்பத்தைக் கொண்டு ஸக
லஜகத்துக்கும் ஸமவிகாரணமென்னு ஸித்தமாய்த்து

ரூபாயாமிஹ தத்த்வ காரணதாவ் சேதஷ்யநந்யதா
ஸம்யக்ஸாரஸ்ய காரணஃ கிஞ்சித்பலப்யதே

நிஶ்ஶேஷாத்தாபவாஸே விரதவிஹரணே விஶ்வகத்ரா த
தாத்ம்யாந்நித்யம் சேதநாநாம் அநேகத்வம் நிரவயிகத்வமா
நிரவத்யதிவேஷ । பக்ஷஃ ப்ரதாநாயதி த்ருஷ்டவிஹரணே
விரதிஸஞ்ஜயா சேதநஶோஷஃ ஶிஷ்டே பக்ஷே நிரவஸாநி
ரவயிகத்வம் ஸ்வதந்த்ரவிநிதர்த்ஸ்தா ॥

ஸத்யாநாம் । நித்யஸம்ஸாரியென்னும் ஹாவிஸம்ஸா
ரவிரஹவானென்னுமிரண்டுவிதம். அதிப்ரஜ்ஜஸம்ஶம
ஹானென்னும் ஜ்வலார்ணம் யோநியென்னும் சொல்லுகிற ப்ரமாண

த்தால் ஒருக்காலமும் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியில்லாதவன் நித்யஸம்ஸாரி । நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்பாவிட்டால் ஸர்வஜ்ஞஸ்தவெஸ்வதெ ஸமஷ்டிஸ்த்ருஜஸாயரோ என்று ஸ்ரீஸாவிஹதிநித்யஸ்வோக்தி விரோதமும் வரும் । ஆகையால் நித்யஸம்ஸாரி ஒப்புக்கொள்ளவேணும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் । இதரே து ஸகலஜீவர்களும் முக்தியோக்யராளென்னும் ஶங்காதிகளுக்குப்போலே ஸஹகாரிஸித்தபொது முக்திஸித்தியில் ஸந்தேஹமில்லையென்னும் ஸர்வாத்மஜம்போ, ரோகோ ராகெவெள்ய, ஸர்வஜ்ஞாத:, முக்த்யா ஜக்ஞாநி ஜக்ஞாநி யென்கிற ப்ரமாணங்கள் விஷமாய்க்கத்தை சொல்லுகிறதென்னும் ததா ஸம்ஸாரிவாக்ஸ்ய யாதி ரோஹஸ்ய ரோஸ்ஸம் இத்யாதி ப்ரமாணங்கள் எல்லாம் ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபாயாபயத்தால் ஸம்ஸாரமோக்ஷநிவ்ருத்தியை சொல்லுவதினாலும் நித்யஸம்ஸாரியில்லையென்னும் சொல்லுகிறார்கள் । இந்த இரண்டுபக்ஷத்திலும் வைஷம்யநைர்க்ருண்யத்தை பரிஹரித்தருளுகிறார் ॥

நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்புக்காவிட்டால் ஜீவர்கள் அநந்தராயிருந்தாலும் எல்லாரும் முக்தியோக்யராகையாலே காலக்ரமேண முக்தராகும்பக்ஷத்தில் ஸ்ருஷ்டிவிச்சித்தியில்லாத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு விஹாரவிரதிப்ரஸங்கம் வரும் தத்பரிஹாரார்த்தமாக நித்யஸம்ஸாரியை ஒப்புக்கொள்ளில் அவன் விஷயத்தில் தயையில்லாத்தாலே ஈஶ்வரனுக்கு நிர்க்ருபத்வப்ரஸங்கம் வரும் என்கிற பூர்வபக்ஷத்துக்கு ஸமாதாநம் அருளிச்செய்கிறார் । பக்ஷ: பூர்வோக்தி முந்தினபக்ஷத்தில் விஹாராபாவம் தோஷமென்னு, மென்னால் ஸர்வஜ்ஞதேவ்யாபாரம் ஸ்ரீதேவ்யாகையாலே ஸ்ருஷ்டிப்ரவ்ருத்திபோலே தந்நிவ்ருத்திக்கும் ஸ்ரீஶாஸ்த கூடுகையாலும் பராபேக்ஷாவிரோதமன்றியில் ஸ்வேச்சையாலே ஸாதநம் வந்ததாகையாலே இந்த ஸ்ருஷ்டிவிரதிக்கு தோஷமில்லை । நித்யஸம்ஸாரிபக்ஷத்திலும் அந்த ஜீவர்களுடைய பூர்வகர்மாநுகுணமாக ஈஶ்வரனுடைய நித்யம் விரக்தியாயிருக்கையாலே நைர்க்ருண்யாதிதோஷங்களில்லையென்று கருத்து ॥

ஶ்ரீபாஷ்யத்தில் ஆரம்பணாதிகரணத்தின் பூர்வபக்ஷத்தில் ப்ரஸக்தமான பாஸ்கராபிமத ப்ரஹ்மோபாதிபக்ஷத்துக்கும் ப்ரகாராந்தரத்தாலே பரிஹாரமாகவும் இங்கு இந்த அர்த்தம் விவக்ஷிதமாய்த்து ॥

இந்த ஸூத்ரபாதத்திலே பத்து அதிகரணங்களிலே பத்து பூர்வபக்ஷயுக்திகள் நிரஸ்தங்களென்னு ஒரு ஶ்லோகத்தால் ஸங்க்ரஹித்து காட்டுகிறார் தேஶிகேந்த்ரர் ॥

ஸாங்க்யஸ்ம்ருத்யாவிரோதாத் விமதிவிஷயதே: கார்ய-
வைஜாத்யதோऽஸத்ஸூக்ஷ்மகார்யாநேகாந்தாத்ப்ராதிகவிஷயதயா
தேஹஸம்ஹாரவிரக்த்யா । கார்யோபாதாநபேதாத் ஸஹிதவி-
ஹதித: காரகத்வாத் ஹேதோ: க்ருத்ஸ்நாம்ஶாப்த்யுக்த்யபாயாத்
க்ருதவிஷமதயா ப்ரஸ்ருதிஷ்ணு ச தத்ப்ரஸித்ஸ்ய ॥

ஸ்ம்ருத்யதிகரணத்தில் ஸாங்க்யஸ்ம்ருதிவிரோத: பூர்வபக்ஷயுக்தி: யோகாதிகரணத்தில் விமதிவிஷயதி: பூர்வபக்ஷயுக்தி:, நவிலக்ஷணத்வாதிகரணத்தில் காரணப்ரதமஸூத்ரத்தில் கார்யஜகத்வைலக்ஷண்யம். ஶிஷ்டாபரிக்ரஹாதிகரணத்தில் ஸத்கார்யமான அநேகாந்தத்வ ப்ரமாணாந்தரகாரணத்வவிஷயதி: போக்த்ராபத்த்யதிகரணத்தில் தேஹஸம்பந்தப்ரஸக்த்யா ஸம்ஸாராவிர்பாவ: । ஆரம்பணாதிகரணத்தில் கார்யோபாதாநபேத:, இதரவ்யபதேஶாதிகரணத்தில் ஹிதாகரணாதி விரோத: । உபஸம்ஹாரதர்ஶநாதிகரணத்தில் ஸஹகார்யபாவ: । க்ருத்ஸ்நப்ரஸக்த்யதிகரணத்தில் க்ருத்ஸ்நைகதேஶவிகல்பாபாய: । ப்ரயோஜநவத்த்வாதிகரணத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதே: அபுத்திபூர்வத்வவைஷம்யம் ஆக இப்படி ஸாங்க்யஸ்ம்ருதிவிரோதம் முதலான பத்து பூர்வபக்ஷயுக்திகளைச்சொல்லும் பூர்வபக்ஷிகளை தகுந்த ப்ரத்யுக்திகளாலே ஸூத்ரகாரர் நிராகரித்தாரென்று திருவுள்ளம் ।

இதி ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாள தீபிகாயாம்
த்விதீயாத்யாயே ப்ரதம: பாத: ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே வேங்கடநாதார்ய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீ பாஷ்யார்த்த மணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

ஸூ. ரசநாநுபபத்தேஶ்ச நாநுமாநம் ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச ॥க॥

ஸ்வபக்ஷத்தில் ஸாங்க்யாதிகள் சொன்ன அநுபபத்திகளை பரிஹரித்து ஸாங்க்யாதிபக்ஷங்களிலே அநுபபத்திகளைக்காட்டி த்விதீயபாதமான தர்கபாதத்தில் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபம் செய்தருளுகிறாரென்று பாதஸங்கதி: ।

பூர்வாதிகரணத்தில் அவாப்தஸமஸ்தகாமனுக்கு ப்ரயோஜநாபேக்ஷையில்லாத்தாலே வந்த நிஷ்ப்ரயோஜநத்வாநுபபத்தியானது பரிஹரிக்கப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்தில் [illegible] அநுபபத்தி சொல்லப்படுகிறது என்று அதிகரண ஸங்கதி: ।

ஸாங்க்யதந்த்ரஸித்தமான ப்ரதாநகாரணவாதமானது ஸமீசீநயுக்திஸித்தமா; உத ந, என்று ஸம்ஶயம் । ஸமீசீநயுக்திஸித்தமென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: ஸத்த்வரஜஸ்தமோமயமான ஜகத்துக்கு ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுடைய ஸாம்யரூபமான ப்ரதாநமே காரணமாகை யுக்தம் । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ரசநாநுபபத்தேஶ்ச நாநுமாநம் ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச ॥

அநுமாநம் ப்ரதாநம், ஜகத்காரணமன்று । குத:, ரசநாநுபபத்தே: ப்ராஜ்ஞனான பரமேஶ்வரனாலே அநதிஷ்டிதமாய் அசேதநமான ப்ரதாநத்துக்கு விசித்ரமான ஜகத்தினுடைய ரசநம் கூடாமையாலே, ப்ரவ்ருத்தேஶ்ச, ரசநாதிநிர்மாண

த்துக்கு ஹேதுக்களான த்ரவ்யாதிகளான சப்தங்கள் ஸமா நாதிகரண்யத்தாலே வ்ருத்தி நிமித்தங்களாய்க்கொண்டே ஸமாநாதிகரண்யாதிகளில் ப்ரவ்ருத்திக்கையாலே ஒரு த்ரவ்யத்தினுடைய குணங்களாக ப்ரஸித்தங்களான சௌக்ல்யாதிகுணங்களுக்குப்போலே த்ரவ்யவாசகங்களான ஸகலசப்தங்களுக்கு ப்ரதாநத்வம் கூடாதென்னு ஸகாரத்தாலே ஸமுச்சிதம் ॥

ஸி ப்ரயோகவ்யவஸ்தாத ॥ உ ॥

ப்ரயோகமானது வ்யாக்யாநவிஷயமாய்க்கொண்டே உபயோக வரிணதிக்கிறப்போலேயும் ஐகமானது வ்யாக்யாநவிஷயமாய்க்கொண்டு நாஸிகாஸம்மதாதி விவிக்த ரஸமாக வரிணதிக்கிறப்போலேயும் கேவலாநவ்யாநமும் ஜகதாகாரமாக வரிணதிக்கை உபபந்நமென்கிறது । இந்த மதத்தைப் பரிக்ஷிக்கிறார் । ததாஸி । அந்த ப்ரயோகத்திலேயும் அந்த ஐகத்திலேயும் வ்யாக்யாவிஷயம் பொருந்தாதிருந்து உதாஹரணத்தியாலே விசேஷமாகையாலே அதுவும் பக்ஷத்தில் சேர்ந்ததுதான் என்னும் கருத்து

ஸி. வ்யதிரேகாநவஸ்திதேரநபேக்ஷத்வாத் ॥ ௩ ॥

வ்யதிரேகேண அநவஸ்திதே: ஸமுதாயத்திலிருக்கிறதாயும் ப்ரதிஸமவாயமான வ்யக்தியாலேயாவதால் உபலக்ஷிதமாயுமுள்ள அவஸ்திதிக்கு அபாவம் ப்ரஸங்கிக்கையாலென்னபடி । அத்தால் வ்யாக்யாநவிஷயத்வ்யாநம் காரணமன்னு । அநபேக்ஷத்வாத் ப்ரயாநத்துக்கு அபேக்ஷயில்லாமையாலே, ஸதா ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ப்ரஸங்கமும்வரும் । ப்ரஜ்ஞாபரிணா மத்தைஒப்புக்கொண்டாலோவென்னில், ப்ரஜ்ஞனுடைய ஸங்கல்பாநுகுணமாக ஸமுதாயத்வவ்யவஸ்தை கூடுமென்னு கருத்து ।

ஸி. அந்யத்ராபாவாச்ச ந த்ருணாதிவத் ॥ ௪ ॥

த்ருணாதிவத் ந என்பதாதிகளாலே ஹேதுமான த்ருணாதிகள் க்ஷீராகாரமாக வரிணதிக்கிறப்போலே கேவலப்ரதாநமும் காரணமென்னு சொல்லவொண்ணாது । குத: அந்யத்ராபாவாச்ச ।

வ்ருஷபமஹிஷ்யாதிகளாலே பக்ஷிக்கப்பட்ட த்ருணாதிகளிலே க்ஷீரபரிணாமம் காணாமையாலே தேந்வாதிபக்ஷித த்ருணாதிகளிலேயும் ப்ராஜ்ஞாதிஷ்டாநம் ஸித்தமென்னு கருத்து ॥

ஸி. புருஷாஶ்மவதிதி சேத்ததாபி ॥௫॥

ப்ரதாநம் ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமாயிருந்தாலும் அந்த ப்ரதாநத்தை ஜீவனானவன் ஸ்வஸந்நிதாநத்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறான். எதுபோலவென்றால், புருஷாஶ்மவத், புருஷவத், அஶ்மவத் என்னபடி, கமநஶக்தியில்லாத த்ருக்ஶக்தியுக்தனான பங்குவான புருஷன் கமநஶக்தியுக்தனான அந்தனை ஸ்வஸந்நிதாநத்தாலே ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறாப்போலவும் அயஸ்காந்தக்கல்லானது தன்னுடைய ஸந்நிதாநத்தாலே இரும்பை ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறாப்போலவும் ப்ரதாநம் ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியை பண்ணலாம் இதிசேத், இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார். ததாபி, அப்படியிருந்தாலும் ஜகத்ப்ரவ்ருத்தி கூடாது. பங்குவுக்கு மார்கப்ரதர்ஶநவ்யாபாரமும் அந்தனுக்கு அந்த உபதேஶத்தை க்ரஹிக்கையாகிற சேதநத்வமுமிருக்கிறது. அயஸ்காந்தமணிக்கும் காதாசித்கமான ஸந்நிதாநமிருக்கிறது. இவ்விடத்தில் சேதநனுடைய ஸந்நிதாநம் தவிர வேறு விஶேஷம் காணவில்லை. சேதநஸந்நிதி நித்யமாயிருக்கையாலே நித்யஸர்கமும் அபவர்காபாவமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ॥

ஸி. அங்கித்வாநுபபத்தேஶ்ச ॥௬॥

குணங்களுக்கு உத்கர்ஷநிகர்ஷநிபந்தநமான அங்காங்கிபாவக்ரமத்தாலே ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியானது ஒன்றாலொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ப்ரளயதஶையிலோவென்றால் ஸாம்யாவஸ்தங்களான ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு அந்யோந்யாதிக்யந்யூநத்வாபாவமான அங்காங்கிபாவாஸம்பவமாகையாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கூடாது. அந்த தஶையிலும் வைஷம்யமங்கீகரித்தால் விஶேஷமில்லாததாலே ஸதா ஸ்ருஷ்டியானது ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையால் ப்ராஜ்ஞாநதிஷ்டிதமான ப்ரதாநம் காரணமன்று ॥

ஸி. அந்யதாநுஷ்டித வ்யாஸக்திர்யோகாத் ॥௭॥

உக்தவ்யதிரேக வேறு வ்யதிரேக வ்யாநத்தை அநுஷ்டித்தாலும் வ்யாநத்துக்கு ஆஸக்தியில்லாததாலே ஸர்வநாநுவ்ருத்த்யாதிதோஷங்கள் நிவ்ருத்தங்கள் ॥

ஸி. அநுஷ்டாந வைஷேஷ்ய வ்யர்த்தவாத் ॥௮॥

கேவல வ்யாநத்தை அங்கீகரித்தாலும் அர்த்தவாத ப்ரயோஜனமில்லாமையாலே வ்யாநத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டாம் ஏனென்னால் வருஷ்டனுடைய ஹோமாவமர்த்தமாக வ்யாநம் வ்யாவ்ருத்திக்காதென்று ஒன்னுடைய கருத்து அது கூடாது, வேதந்ய ஸாத்விகனாய் நிவ்ருத்தனான வருஷ்டனுக்கு அவேதநீயஸ்ஸ்வாஸத்தாலே வ்யக்திரூபம் ஆரூடமான ஹோமமும் வ்யக்திவிவேகமான அவயவமும் ஸம்ஹவியாது ॥

ஸி. விவக்ஷிதோயாத்வாஸம்ஜஸம் ॥௯॥

வாஸவிராதஹாமத்தாலேயும் இந்த ஸாம்ப்ரதாய ஸம்ஜஸம், தயாதி வ்யக்தியானது வருஷ்டனுடைய ஹோமாவயவங்களுக்குக்காக வ்யாவ்ருத்திக்கிறதென்று ஸாம்ப்ரர்கள் சொல்லுகிறார்கள், அவேதனீயான வ்யக்திதானே வருஷ்டஹிஷ்டமான வேதந்யத்தை தன்னிடத்திலேயும் தன்னுடைய அவயவத்தை வருஷ்டனிடத்திலேயும் அநுஸந்தித்து வாஸத்தை அடைகிறது மோக்ஷஸாதநத்தையும் அநுஷ்டிக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள் அவேதநமான வ்யாநத்துக்கு வேதநீயமான அந்யாஸம் எப்படிக்கூடும் இப்படி விராஸவசநத்தாலே வ்யாநகாரணவாதம் அஸத்ஸாவஸம்ஜஸம் ॥

ஸாஸ்யோர்விஸ்வரவநா நுவ்ருத்திகரணாஸங்யோவிரூபோய வரிஷாஸ்ரீ கிஞ்சித்வ்யதே ॥

ஶ்ரீபாஷ்யார்த்த ஸாரதீபிகாயாம்

ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணத்தில் அநுமாநத்துக்கு ஈஶ்வர ஸாதகத்வமில்லையென்று சொல்லப்பட்டது. ரசநாநுபபத்தேஶ்ச வென்கிற அதிகரணத்தில் அசேதநங்களுக்கு சேதநாதிஷ்டிதத்வ ஸாபேக்ஷத்வமென்கிற வ்யாப்தியால் சேதநவிஶேஷத்வேந ஈஶ்வரன் ஸாதிக்கப்பட்டான். அத: இந்த இரண்டதிகரணத்துக்கும் விரோதம் ப்ரஸக்தமாமென்கிற ஆஶங்கைக்கு உத்தரம் என்னவென்னில் ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகரணத்தில் ஈஶ்வரன் அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கைக்கு ஶக்யனில்லையென்னு சொல்லப்பட்டான், ரசநாநுபபத்த்யதிகரணத்திலேயென்றால் அந்த ஈஶ்வரன் தானே அநுமாநத்தாலே பாதிக்க ஶக்யனில்லையென்னு சொல்லப்பட்டான் ஆகையால் இரண்டதிகரணங்களுக்கும் பரஸ்பரவிரோதமில்லை। இதமுக்தம் பவதி எந்தவஸ்துவானது எந்த ப்ரமாணத்தாலே ஸாதிக்க யோக்யமோ அந்த வஸ்துதானே அந்த ப்ரமாணத்தாலே பாதிக்கைக்கும் ஶக்யம். யதா ப்ரத்யக்ஷ ஸித்தமான கடாதியானது அந்த ப்ரத்யக்ஷத்தாலே பாதிக்கப்படுகிறதே தவிர ப்ரத்யக்ஷாவிஷயமான பரமாண்வத்ருஷ்டாதிகள் பாதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்போலவே அநுமாநத்துக்கு விஷயமல்லாத ஈஶ்வரன் அந்த அநுமாநத்தாலே ஸாதிக்கவாகட்டும் பாதிக்கவாகட்டும் ஶக்யனன்றென்று ஸூத்ரகாரரபிப்ராயத்துக்கு ப்ரமாணமாக ஶ்ருதப்ரகாஶிகோக்தி ப்ரவ்ருத்தே ॥

நஹ்யப்ரவேதநாநாம் ஸ்வஸாத்யஸிதவியோ ஜாதுசித் ஸாதநத்வம் ஸாதாநாம் ஸர்வஸம்ஹே வியாதநு ப்ரத்யக்ஷாநாம் கிம் கிம் புந: ஸ்ருஷ்டிகார: । ப்ரத்யக்ஷாதி தத்த்வ ப்ரஸாதநாம் தத்வஸித்த ஸ்வபக்ஷ ப்ராமாண்யம் நாவக்ஷ்யாதாந்த ஶக்யஸ்வதாஸ்ய நி யுக்தஸ்யாதிக ப்ரஸித்தம் ॥

கிம் புந: கிமபி ப்ராயவாநிதப்ரயுக்: ।

வி. தத்த்வதீபேவ்யவஸ்தா ஸ்வபரிணோதாஹ்ருதௌ ॥கO॥.

அநுமாநப்ரமாணவிஷயம் ப்ரத்யக்ஷத்துக்குப்போலே ப்ர

ரோணாவுக்கும் தாமு ருமாகையாலே நிர்ஸ்வர ஸாංவ ரூாஹிதே மான வடியா நகாரணகவ நிராஸத்துக்குப்பிற்பாடு காணாதாஹி தமான வாரோணாகாரணகவத்தை நிரஸிக்கிருரென்னு ஸஂக தி । இதில் ஸெஸ்வரவாංவ ரூஞெவென்னல் நிராகரிக்கத்தக் கவனன்னு । அப்படி யோமதமும் கதருஹவிரோயமில்லாத்தா லே நிராகரணவு ஸஂமமில்லை । வைஙநு வாரோணாகாரண வாதியாயிருந்தாலும் வாஶாவதன் வடியா நகாரணவாதியாயிருந் தாலும்இவர்கள்வெதவாஹ ருர்களாகையாலே ஸாංவ ரூவெஶெ ஷிகர்களுக்குஉதாரம நிரஸிக்கத்தக்கவர்கள் । காணாதநு சொ ன்ன வரரோணாகாரணவாதம், ஸீவீ நமா ! கஸீவீ நமா வெ ன்னு ஸஂஶயம் । ஸீவீ நமென்னு வடிவடிவக்ஷு । காதஃ த ஹாவு ஹரு த ருவயவங்களுடைய ஸஂயொமத்தாலே வடாதிகளா ன கவயவிகளுண்டாகக்காண்கையாலே கவயவங்களுடைய கஶு கவஹாகவங்களாலே ஸஷிவ த்துக்கும் வவிதத்துக்கும் வெஷரூஂ காண்கையாலே அந்த கவயவாவகவத்துக்கு கவயி யான வரரோணாவே காரணம்பென்கிறபக்ஷத்தை நிரஸிக்கி ருர் ।

உஹஹீவடிவதாஹ ஸ்வபரிமஂஙஶாஹ ரூரீடு ॥

இங்குவாகாரம வாகடிக்டு । கநாக்தஸோவாயகம கஸமஂ ஜஸமென்னு கூட்டிக்கொள்ளவேணும் । தமா வ ஹ ஸ்வபரிம ஙஶாஹ ரூாஂ உஹஹீவடிவக் கந ருச, திஹ ருவமதஸஂஜஸ மென்னு கவபம, ஹ ஸ்வபரிமஂஙஶாஹ ரூாஂ, அ ருணாகவரரோ ணாக்களாலே உஹஹீவடிவக் த ருணாகஂபோல அ ருணாகத்தா ல் த ருணாகொகவதியென்ன வாரோணாக்களாலே அ ருணா கொகவதியென்ன இந்த இரண்டுகளும் எப்படி கஸமஂஜஸ மோ அப்படியே அவர்களாலொப்புக்கொண்ட விஷயம் ஸவடிமு ம் கநவஸ்தாதி தொஷத்தாலே கஸமஂஜஸமென்னு கருத்து । எப்படியென்னல் தஹாவு ஹ ருதிகளான கவயவங்கள் நாலு திக்கிலும் நாலுவாஶஂம் மேலும் கீழும் இரண்டு ஆக ஆறுவா ரடிக்தோடே சேர்த்து வரஸஂரஸாயாகங்களாய்க் கொண்டு

அதிசயபரிமாணவத்தான கார்யத்ரவ்யங்களாகக் காண்கையாலே அப்படிப்போல் பரமாணுக்களும் ஷட்பார்ச்வங்களோடே பரஸ்பரம் ஸம்யுக்தங்களாய்க்கொண்டு த்வ்யணுகாதிகார்யத்ரவ்யங்களென்று சொல்லவேணும் அந்தபார்ச்வங்கள் ஸாவயவத்வத்துக்கே கூடுகையாலே பரமாணுக்களும் ஸாவயவங்களாக ப்ரஸங்கிக்கும் அதையொப்புக்கொண்டால் அநவஸ்தையாலே அவிசிஷ்டம் ஸித்தியாதென்னபடி ।

ஸூ. உபயதாபி ந கர்மாதஸ்ததபாவ: ॥ ௧௧ ॥

அத்ருஷ்டவிசேஷஜநிதக்ருதாஹ । உபயதாபி × பாவ: ।

அத்ருஷ்டகாரணமாயும் பரமாணுநிஷ்டமாயுமுள்ள ஆத்யகர்ம அத்ருஷ்டகாரிதமென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறாய், அந்த அத்ருஷ்டம், அணுகதமா, அல்லது க்ஷேத்ரஜ்ஞகதமா யென்கிற விகல்பத்தில் உபயதாபி ந கர்ம, இரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் பரமாணுஸம்யோகஹேதுவான கர்ம இல்லை । அதெப்படியென்றால் ஜீவகர்மாநுஷ்டாநஜந்யமாகையாலே பரமாணுவில் அத்ருஷ்டம் கிடையாது । ஒப்புக்கொண்டால் நித்யஸ்ருஷ்டி ப்ரஸங்கிக்கும் அதற்காக ஆத்மநிஷ்டமாகச்சொன்னால் வ்யதிகரணமாகையால் பரமாணுவில் கர்மாரம்பகமாக ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்னபடி । அத்ருஷ்டவதாத்மஸம்யோகத்தால் பரமாணுவில் கர்மோத்பத்தி சொல்லில் அந்த ஸம்யோகம் நித்யமாகையாலும் அத்ருஷ்டவ்யாபாரம் நித்யமாகையாலும் நித்யஸர்க்கப்ரஸங்கம்வரும் । ததபாவ:, கர்மாபாவாத் கர்மமில்லாததாலே கார்யமான பரமாணுஸம்யோகமுமில்லை । அஸமஞ்ஜஸமென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸமவாயாப்யுபகமாச்ச ஸாம்யாதநவஸ்திதே: ॥ ௧௨ ॥

ஸமவாயத்தை அங்கீகரிக்கையாலும் இந்த காணாதமதம் அஸமஞ்ஜஸம், குத: ஸாம்யாத், கோத்வாதிஜாதிக்கும் வ்யக்திக்கும் சுக்லாதிகுணங்களுக்கும் த்ரவ்யத்துக்கும் அப்ருதக்ஸித்தியோ

த்வாத் ஸமவாயஸம்பந்தோங்கீகரிக்கப்பட்டது । அப்படிப்போல் அந்த ஸமவாயத்துக்கும் ஜாத்யாதிகளுக்கும் ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தஸாபேக்ஷத்வம் ஸமமாயிருக்கையாலென்னபடி । அநவஸ்தே: ஸமவாயத்துக்கும் ஆஶ்ரயங்களுக்குமுள்ள ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தஸித்திநிர்வாஹகமாக ஸம்பந்தாந்தரம் ஒப்புக்கொள்ளில் அநவஸ்தை வரும் । அதற்காக அந்த ஸமவாயத்துக்கே ஸம்பந்தாந்தராங்கீகாரமில்லாமல் ஸ்வாஶ்ரயஸம்பந்தஸித்திநிர்வாஹகத்வம் சொன்னால் அப்படி ஜாதிகுணாதிகளுக்கும் அங்கீகரிக்கை யுக்தம் ஸமவாயமொப்புக்கொள்ளுகை நிஷ்ப்ரயோஜநமாகையாலே அஸமஞ்ஜஸமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. நித்யமேவ ச பாவாத் ॥௧௩॥

ஸமவாயத்துக்கும் நித்யத்வம் ஒப்புக்கொள்ளுகையாலென்றபடி । அத்தால் ஸம்பந்தி நித்யத்வமில்லாமல் ஸம்பந்தநித்யத்வம் கூடாத்தாலே ஸம்பந்திகளான அவயவாவயவிகளென்ன ஜாதிவ்யக்திகளென்ன இதுகளுக்கும் நித்யத்வபாவத்தாலும் கார்யகாரணபாவமே ஸித்திக்கமாட்டாதென்னு கருத்து ।

ஸூ. ரூபாதிமத்த்வாச்ச விபர்யயோ தர்ஶநாத் ॥௧௪॥

பரமாணுக்களுக்கு ரூபாதிமத்த்வம் அங்கீகரிக்கையாலும் விபர்யய: நித்யத்வநிரவயவத்வங்களுக்கு விபர்யயம் வரத்தெரியும் । தர்ஶநாத் ரூபாதிமத்துக்களான கடாதிகளுக்கு அநித்யத்வமும் ஸாவயவத்வமும் காண்கையாலே தர்ஶநாநுகுணமாக கல்பிக்கிறபடியாலேயும் பரமாணுக்களுக்கு உக்தப்ரகாரம் நித்யத்வமும் நிரவயவத்வமும் ஸித்தியாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. உபயதா ச தோஷாத் ॥௧௫॥

பரமாணுக்களுக்கு அநித்யத்வாதிகள் வருமென்கிற பயத்தாலே ரூபாதிஶூந்யத்வமொப்புக்கொண்டால் கார்யகுணத்துக்கு காரணகுணம் ஹேதுவென்கிற நியமம் ஸித்தியாது அது ஸித்திக்கைக்காக பரமாணுக்களுக்கு ரூபாதிகளை அங்கீ

க்ஷரித்தால் அநித்யத்வாதி ப்ரஸக்திவரும், அத: ப்ரத்யக்ஷ ப்ராப்த்தாலும் தோஷம்வருகையாலே அஸமஞ்ஜஸமேவ காணாதமதம் ॥

ஸூ. அபரிக்ரஹாச்சாத்யந்தமநபேக்ஷா ॥கஎ॥

காபிலமதத்திலே ச்ருதிந்யாயவிரோதமிருந்தாலும் ஸத்கார்யவாதிகளான வைதிகர்களாலே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது, காணாதமதத்திலோவென்னில் ஒரு அம்சத்திலும் வைதிகபரிக்ரஹமில்லாத்தாலே அநாப்தத்தியாலேயும் நிச்ரேயஸார்த்திகளாலே அத்யந்தாநபேக்ஷை பண்ணவேணும் ॥

ஸூ. ஸமுதாய உபயஹேதுகேபி ததப்ராப்தி: ॥கஅ॥

வைநாசிகபரமாணுக்களை ஒப்புக்கொள்ளும் விஷயத்தில் இருவரும் ஸமாநமாகையாலே காணாதநிராஸாநந்தரம் பௌத்தமதத்தை நிரஸிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । ஸுகதனென்னும்பேருடைய புத்தனுடைய சிஷ்யர்கள் வைநாசிகர்கள் । அவர்களுக்கு வைபாஷிகர்களென்னும் ஸௌத்ராந்திகர்களென்னும் யோகாசாரர்களென்னும் மாத்யமிகர்களென்றும்பெயர் । அதில் வைபாஷிகர்கள் பாஹ்யபதார்த்தங்கள் ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்களென்று சொல்லுகிறார்கள் । ஸௌத்ராந்திகர்கள் அந்த பதார்த்தங்கள் ஜ்ஞாநத்தாலே அநுமேயமென்கிறார்கள் । யோகாசாரர்கள் பாஹ்யங்களான பதார்த்தங்களில்லை । ஜ்ஞாநமாத்ரமே ஸத்யமென்கிறார்கள் இந்த மூன்று பேர்களும் ஸர்வபதார்த்தங்கள் க்ஷணிகங்களென்கிறார்கள் மாத்யமிகர்கள் ஸர்வபதார்த்தங்களும் சூந்யமென்று சொல்லுகிறார்கள் அதில் வைபாஷிகரும் ஸௌத்ராந்திகரும் சொல்லுகிற பாஹ்யார்த்தவிஷயமானது நன்றாக உபபாதிக்க சக்யமா அத்தை உபபாதிக்கக்கூடாதா, வென்னு ஸம்சயம், உபபாதிக்கக்கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம்; ததாஹி, ப்ருதிவீஜலதேஜோ வாயுக்களுடைய பரமாணுக்கள் நாலுகளும் ரூபரஸாதிஸ்வபாவவிசிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு ப்ருதிவ்யாதிரூபங்களாகக்கூடுகிறதுகள் । அதில்நின்றும் சரீரேந்த்ரியவிஷய ஸங்காதங்கள்

உண்டாகிறதுகள் அதில் ஸந்தானமான விஜ்ஞானஸந்தானமே ஆத்மாவாக இருக்கிறது। இதுகள் க்ஷணிகங்களாயிருந்தாலும் ப்ரவாஹஸந்ததியாலே லோகவ்யவஹாரம் ஸர்வமும் கூடும் । என்று சொல்லுகிறார்கள் । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் !

ஸூ. ஸமுதாய உபயஹேதுகேऽபி ததப்ராப்தி: ॥ ௧௭ ॥

உபயஹேதுகேऽபி ஸமுதாயே ததப்ராப்தி: ஸமுதாயாப்ராப்தி: । பரமாணுக்களாலே ப்ருதிவ்யாதி ஸமுதாயமுண்டாகிறது । ப்ருதிவ்யாதி ஸமுதாயத்தாலே ஶரீரேந்த்ரிய விஷயஸமுதாயமுண்டாகிறது என்கிற இரண்டு ஸமுதாயத்திலேயும் ததப்ராப்தி: ஜகத்ஸமுதாயோத்பத்தி கூடாது । குத: க்ஷணிகங்களான பரமாண்வாதிகள் பரஸ்பரம் சேருகிறவேளையிலேதானே நஶித்துப்போகையாலே ப்ருதிவ்யாதி ஸமுதாயத்தை எப்படி உண்டாக்கும். அஸ்திரங்களிலே ஸ்திரஸம்பந்தியாலே ஸமுதாயோத்பத்தி கூடுமென்னில் அது ஶுக்தியில் ரஜதஸம்பந்தியாலே ரஜதோத்பத்தி கூடாதாப்போலே கூடாது ஆகையாலே அந்த மதமஸமஞ்ஜஸம் ॥

ஸூ. இதரேதரப்ரத்யயத்வாதுபபந்நமிதி சேந்ந ஸங்காதபாவாநிமித்தத்வாத் ॥ ௧௮ ॥

ஸகலவஸ்துக்களும் க்ஷணிகங்களாயிருந்தாலும் அஸ்திரங்களிலே ஸ்திரஸம்பந்திரூபமான அவித்யையாலே ராகத்வேஷாதிகளுண்டாகிறதுகள். அதில்நின்றும் ப்ருதிவ்யாதிகள் அதில் நின்றும் அவித்யை, இப்படி இதரேதரம் ஒன்றுக்கொன்று ஹேதுக்களாயிருக்கையாலே ஸமுதாயோபபத்திரிதி சேத் । ந ! ஸங்காதபாவாநிமித்தத்வாத் । ஸங்காதபாவத்தைக்குறித்து அவித்யை நிமித்தமாகமாட்டாமையால் அஸ்திரத்தை ஸ்திரமாக விஷயீகரிக்கிற அவித்யையானது ஸ்வத: ஸ்திரமான கார்யத்தை எப்படி உண்டாக்கும். இந்த அவித்யையை உடைய ஆத்மா அப்போதே நஶிக்கையாலே யாருக்கு ராகத்வேஷாதிகளை உண்டாக்குகிறது. ஆகையாலே இந்த மதமஸமஞ்ஜஸம்

ஸூ. உத்தரோத்பாதே ச பூர்வநிரோதாத் ॥௧௯॥

உத்தரமான கடக்ஷணமுண்டாகிற ஸமயத்திலே பூர்வ கடக்ஷணம் நஶித்துப்போகையாலே அஸத்தாமே உத்தரகடக்ஷணத்துக்கு ஹேதுவென்னு சொல்லவேண்டுகையாலே ப்ராகபாவத்துக்கு யான விஶேஷமில்லாத்தாலே கடக்ஷணத்தால் கடமுண்டாக ப்ரஸங்கிக்கும். ஒருகடக்ஷணமே ஸமஸ்தஜகத்துக்கும் ஹேதுவாக ப்ரஸங்கிக்குமென்னு கருத்து। இங்கு க்ஷணிகமென்கிற வ்யவஸ்தியாலே க்ஷணஶப்தம் கடாதிகளைச்சொல்லுகிறது ॥

ஸூ. அஸதி ப்ரதிஜ்ஞோபரோதோ யௌகபத்யமந்யதா ॥௨௦॥

அஸதி ஹேதுவில்லாமலிருக்க கார்யமுண்டாகில் ப்ரதிஜ்ஞோபரோத: அதிபதிஸஹகார்யாதிகள் விஜ்ஞாநோத்பத்தி ஹேதுவென்னு சொல்லுகிற உங்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞைக்கு உபரோதம் வரும். அந்யதா இந்த தோஷத்தை பரிஹரிக்கைக்காக பூர்வகடக்ஷணமிருந்துகொண்டே உத்தரகடக்ஷணத்தை உண்டாக்குகிறதென்னு சொல்லில் யௌகபத்யம் இரண்டு கடக்ஷணமும் ஏகதா தோன்ற ப்ரஸங்கிக்கும் அப்படித்தோன்றவில்லை ॥

ஸூ ப்ரதிஸங்க்யாப்ரதிஸங்க்யாநிரோதா
ப்ராப்திரவிச்சேதாத் ॥ ௨௧ ॥

பௌத்தாபிவாதத்துக்கநுஸாரம் தோன்றுகிற ஸ்தூலமான கடவிநாஶம் ப்ரதிஸங்க்யாநிரோதமென்னு சொல்லப்படுகிறது. கடாதிகளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் உபலப்திக்கு அநர்ஹமாய் ஸூக்ஷ்மமாக உண்டாகிற விநாஶம் அப்ரதிஸங்க்யாநிரோதமென்னு சொல்லப்படுகிறது। ஆக இப்படி ப்ரதிஸங்க்யாநிரோதா ப்ரதிஸங்க்யாநிரோதரூபமான நிரந்வயவிநாஶத்துக்கும் அப்ராப்தி:। ப்ராப்தியில்லை குத: அவிச்சேதாத் உத்பத்திவிநாஶரூபத்வயவிஶிஷ்டங்களான ஸந்தத்யாதிரூபங்களுக்கு விச்சேதமில்லாமையாலென்னபடி। யதாஹி ப்ரதீபஸந்தாநத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷ

ப்ராக்ஸ்வாத்ம்யவிஶேஷயோஸ்ஸாப்தி: । ஸ்வாத்மஸ்வாத்ம்யவிஶேஷத்தை அடைகையே ஸத்விநாஶமென்று ப்ரத்யக்ஷமாகத்தோற்றுகையாலே கீழ்ச்சொன்ன இரண்டுவிநாஶங்களும் நிரந்வயவிநாஶமென்று சொல்லக்கூடாது । விநாஶமானது ஒரு ஸவிஶேஷயிலே அந்வயியாமலிருக்கிறதென்கிற நிரந்வயவிநாஶம் கூடாதென்னபடி । தீபநாஶமும்கூட தீபத்தின் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தாப்ராப்தியென்று கருத்து ॥

வி. உபயதாவதோஷா: ॥ உஉ ॥

உத்பந்நமான த்ரவ்யத்துக்கு அத்வம்ஸம் சொன்னாலும் த்வம்ஸத்தில் நின்றும் உத்பத்தி சொன்னாலும் ஜகத்துக்கு த்வம்ஸதாதவஸ்த்தியே தோஷமென்னபடி ॥

வி. ஆகாஶாவிஶேஷ: ॥ உங ॥

ஆகாஶத்திலேயும் த்வம்ஸஸாபேக்ஷத்வம் சொல்லக்கூடாது । அவிஶேஷாத் ப்ருதிவ்யாதிகளுக்குப்போலே ஆகாஶத்துக்கும் ஸாவயவத்வ அநித்யத்வங்கள் த்ரவ்யமாகையாலே விஶேஷமில்லை । என்னபடி அதி ஶ்ரோத்ரம்பவதி என்று ஶ்ரோத்ரவதநத்துக்கு ஶூந்யமாகவே ஆகாஶம் தோன்றுகிறபடியால் ப்ராயமில்லை ॥

வி. ஸநாஸ்ப்ருஷ்டிஶ்ச ॥ உச ॥

ஸோயம் கட: என்கிற ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலேயும் கடாதிகளுக்கு க்ஷணிகத்வம் கூடாது । ப்ரத்யபிஜ்ஞையாவது அதீதகாலத்திலும் வர்த்தமானகாலத்திலுமிருக்கிற ஏகவஸ்துவிஷயகமான ஒரு ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநம் ஸோऽயமித்யாகாரகம் । அதில் தத் என்கிற அம்ஶம் ஸ்மரணமென்றும் இதமம்ஶம் ப்ரஹணமென்றும் சொல்லவொண்ணாது । கிந்து ஏகமென்று ஸாம்ப்ரதாயிகாரண்யத்தால் ப்ரஹணவ்யவஹாரத்தை ஸ்மரணாஸ்ஸ ப்ரத்யக்ஷரூபவந்தான் । ஆனால் அதுக்கு ஸாமீப்யமென்னில் ஸம்ப்ரதாநாவத்தாலுண்டான ஸம்ஸ்காரஸஹிதமான இந்த்ரியஸம்யோகம் தத்ஸதிஷ்டனை ஸாக்ஷிக்கு இந்த ப்ரத்யபிஜ்ஞை உண்டா

கிறது । வடாதிவிஷயங்களும் ஜ்ஞாதாவும் க்ஷணிகமானால் இந்த ப்ரத்யபிஜ்ஞை உண்டாகமாட்டாதென்று கருத்து ॥

ஸூ. நாஸதோ த்ருஷ்டத்வாத் ॥௨௬॥

அஸத: நஷ்டமாயிருக்கிற வடாதிகளுடைய வடத்வாதிரூபமானது வடாதிஜ்ஞானத்தில் ஸங்க்ரமிக்கிறதென்று சொல்லவொண்ணாது । குத: அத்ருஷ்டத்வாத் ம்ருத்பிண்டம் நசித்தபின்பு அந்த ம்ருத்பிண்டமான ரூபம் வேறொன்றிலே ஸங்க்ரமிக்கை ஓரிடத்திலும் காணாமையாலேயென்னபடி । நீலோ வீகலித்யாதியான விஜ்ஞானாகாரஜ்ஞானத்தைக்கண்டு அந்த ஜ்ஞானத்துக்கு முன்னிருந்ததாயும் அந்த நீலாதிஜ்ஞானத்திலே ஸந்நிஷ்டமான நீலத்வாத்யாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து பின்பு நசித்துப்போனதாயுமுள்ள நீலவடாத்யர்த்தம் அநுமிக்கப்படுகிறதென்று சொன்ன ஸௌத்ராந்திகமதமஸங்கதமென்று கருத்து ॥

ஸூ. உதாஸீநாநாமபி சைவம் ஸித்தி: ॥௨௭॥

வைபாஷிகளுக்கும் ஸௌத்ராந்திகளுக்கும் ஸாதாரணமான தோஷம் இந்த ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறது । ஏவம் இப்படி ஸமுதாயங்களுக்கும் க்ஷணிகத்வம் அங்கீகரித்தால் உதாஸீநாநாமபி ஸித்தி: ஸ்யாத் । நிஷ்க்ரியர்களான ஸமுபேக்ஷகர்களுக்கும் ஐஹிகாமுஷ்மிகஸமுதாயம் ஸித்திக்க ப்ரஸங்கிக்கும் । ப்ரயத்நாதிகளை அநுஷ்டிக்க வேண்டும் க்ஷணிகனாய் நசித்துப்போகையாலே அந்த ப்ரயத்நமும் வேறொரு புருஷர் அநுபவிக்க ப்ரஸங்கிக்கும் । ஆகையாலே வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமதமஸங்கதமென்று ஸித்தம்

ஸூ. நாபாவ உபலப்தே: ॥௨௮॥

இப்படி பாஹ்யார்த்தாஸ்தித்வவாதிகளை நிரஸித்து விஜ்ஞானமாத்ராஸ்தித்வவாதியான யோகாசாரனை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

யோகாசாரனுடைய ஜ்ஞானமாத்ரஸத்பாவவாதம் ஸமீசீநமோ அன்று, ஸமீசீநமென்று பூர்வபக்ஷம், குத: கதம் வட:

ரூபம் பட: என்று படாதிஜ்ஞாநங்களுக்கும் பொதுவாகவே படாதிரூபமான ஆகாரம் தோற்றுகிறது । பாஹ்யார்த்தாஸ்தித்வவாதியாலும் படாதிகளிலிருக்கிற படத்வாதிகளை படாதிஜ்ஞாநங்களுக்கு ஆகாரமாக ஒப்புக்கொண்டு படாதிஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தி சொல்லவேணும் । ஆகையால் படத்வாத்யாகாரமானது ஜ்ஞாநத்தினுடையதே தவிர பாஹ்யார்த்தமான படாதிகளுடையதன்று அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தோடே பாஹ்யார்த்தத்வஸித்தி படாதிகளுக்கும் ஸூத்ரகாரர் இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

நாபாவ உபலப்தே: ॥

அபாவ: ந ஜ்ஞாநவ்யதிரிக்த பதார்த்தாபாவமில்லையென்னவொண்ணாது । குத: உபலப்தே: । படமஹம் ஜாநாமி என்று படஜ்ஞாநத்துக்கு படம் விஷயமாகவும் ஆத்மா ஜ்ஞாதாவாயும் தோன்றுகையாலே விஷயங்களையும் ஜ்ஞாதாவையும் இல்லையென்றால் ஜ்ஞாநமும் ஸித்திக்கமாட்டாது ॥

ஸூ. வைதர்ம்யாச்ச ந ஸ்வப்நாதிவத் ॥ ௨௮॥

ஸ்வப்நாதிவத் ந ஸ்வப்நத்திலுண்டாகிற ஜ்ஞாநம் நிர்விஷயமானாப்போலேயே யென்றால் ஜாக்ரத்ஜ்ஞாநமும் நிர்விஷயமென்னவொண்ணாது । குத: வைதர்ம்யாத் ஸ்வப்நஜ்ஞாநத்தைக்காட்டிலும் ஜாக்ரத்ஜ்ஞாநத்துக்கு வைலக்ஷண்யத்தாலென்னபடி. ததாஹி ஸ்வப்நஜ்ஞாநத்துக்கு நித்ராதிதோஷம் காரணம் । ஸ்வப்நோத்தரதசையில் இல்லையென்கிற பாதகப்ரத்யயமும் இருக்கிறது । ஜாக்ரத்ஜ்ஞாநத்துக்கு இரண்டுமில்லை । இப்படி நிர்தோஷமாய் நிர்பாதமான படாதிஜ்ஞாநத்தை நிர்விஷயமென்கை அயுக்தம் । சகாரத்தாலே ஸ்வப்நாதிஜ்ஞாநமும் யதார்த்தவிஷயங்களென்று ஸூசிதம் ॥

ஸூ. ந பாவோ அநுபலப்தே: ॥ ௨௯॥

பாவ: ந, அர்த்தவைசித்ர்யம் விநா ஜ்ஞாநத்துக்கு வைசித்ர்யமுமில்லை குத: அநுபலப்தே: ॥

[illegible] உபலப்தி யில்லாத்தாலேன்னபடி । அபாதித ப்ரதீதிவிஷயமான ஜ்ஞேயத்தை கழிக்கில் ஜ்ஞாநத்தையும் கழிக்க ப்ரஸங்கிக்குமென்னு கருத்து ।

ஸூ. ஸர்வதாநுபபத்தேஶ்ச ॥ ௩௦ ॥

ஸௌகதமதத்துக்கு அபிமதமான ஸர்வஶூந்யத்வத்தை நிரஸிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

ப்ரத்யக்ஷ ஸொன்ன ஸர்வஶூந்யவாதம் ஸம்பவிக்குமா கூடாதா வென்னுஸம்ஶயம், ஸம்பவிக்குமென்னு பூர்வபக்ஷம் । அத: ப்ரத்யக்ஷாதிகளை உபஜீவியாமல் பதார்த்தங்களை உண்டாக்கவொண்ணாது, உபஜீவிக்கில் ஶூந்யவாதம் ஸித்தம் । ஆகையா ஸ்வபாவத்தாலே உண்டான பதார்த்தங்கள் அபாவாத்மகங்களென்னு சொல்லுகையாகுமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸர்வதாநுபபத்தேஶ்ச ॥

ஸர்வஶூந்யவாதியானவன் ஸர்வம் ஸத்தென்னு ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி அஸத்தத்தை ஸாதிக்கிறானாகில் அஸத்தென்னு ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியாகில் ப்ரகாராந்தரத்தாலேயா । ஸர்வதாபி அவன்சொன்ன ஸர்வஶூந்யத்வம் ஸித்தியாது அத: அநுபபத்தே:, ஸர்வஶூந்யத்துக்கு அநுபபத்தியாலே । ஶாஸ்த்ராஶாஸ்த்ரஸங்கங்களுக்கும் ஸத்ப்ரவ்ருத்தியுடைய அவஸ்தாவிஶேஷங்களை விஷயங்களென்னு ப்ரதிஜ்ஞை உபபாதிக்கப்பட்டது । ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்துக்கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாரூபாவஸ்தையே ஸர்வாஸ்தி வாதிக்கு விஷயம் । பிம்பஸ்வாவஸ்தையானது அஸத்ப்ரஹவிஷ்ருதி என்கிற வாதிக்கு விஷயம் ஸ்வாபவஸ்தையானது, அஸத்யஸ்வஸ்தம் என்கிற வாதிக்கு விஷயம் । அத: ஸகலஸகலப்ரவிருத்தமான ஸர்வாத்யப்ரகார ப்ரமாணத்தாலே ஸாதித ஸர்வஶூந்யம் ஸித்திக்கமாட்டாது ।

ஸூ. நைகஸ்மிந்நஸம்பவாத் ॥ ௩௧ ॥

ஸத்துக்கு அஸத்த்வாதியை நிரஸித்து ஸத்த்வத்தை

யும் கஸத்வத்தையும் சேர்த்துச்சொல்லுகிற வைஶேஷிகத்தை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதிः ॥

வைஶேஷிகம் யாதோ உத அன்ய என்றுஸம்ஶயம் । யாதமென்று பூர்வபக்ஷம் । ஜீவனென்றும் சஜீவனென்றும் சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்ரஜ்ஞத்தும் ஸதாயுமஸதாயும் நித்யமாயுமநித்யமாயும் ஸிஙமாயுமஸிஙமாயும் தோன்றுகிறது । த்வ்யவராவம் ஸிரமாயுமேகமாயுமிருக்கும் பட்டாக்கவாமகவராவபதாயங்களான கவசேஷங்களாலே சுநேகமாயுமஸத்தாயும் கஸிரமாயுமிருக்கும் । த்ரவ்யம் பட்: । த்ரவ்யம் கவாம: । உத்பாதிவத்தியாலென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வைநகஸிஙஸம்ஸாரக ॥

ரு । வைஶேஷிகம் யாதமன்று । காத: ஸாக்ஷிஸம்ஸாரக ஒரு த்ரவ்யத்தில் ஸாக்ஷேவேளையிலே பரஸ்பரவிரோதங்கள் ஸம்ஸவியாமையாலே ஒரு வஸ்துவுக்கு சுஶ்ஷேஷிக்கங்கள் விரோதங்களானப்போலே நித்யாநித்யாதிகளும் விரோதங்கள் ஒரு பூர்வவீத்வ்யத்துக்கும் பட்பாராவாதிவேஷங்களும் பூர்வவீத் தேசவேஷத்தாலே அல்லது ஒரு தேசத்திலே வேஷாவேஷாஶ்யமில்லை । ஆகையாலே ஒரு வஸ்து தானே ஐகாந்திகமாக இருக்குமென்று சொன்னது அயுக்தம் ॥

ஸி. ஸவஷாதா காத்ஸ்ந்யம் ॥கூஉ॥

ஸவம் இப்படி ஒப்புக்கொள்ளும்பக்ஷத்தில் ஆத்மாவுக்கு காத்ஸ்ந்யம் ப்ரஸஙிக்குமென்று ஈயம் । அதெப்படியென்றால், ஆத்மா ஶரீரபரிமாணனாயிருக்கிறானென்று வைஶேஷிகம் । ஸவம் கஷ்டம் கஜஶரீரத்திலிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு ஶிஶுஶரீரத்தில் ப்ரவேசிக்கும்போது ஆத்மாவுக்கு காத்ஸ்ந்யம் கவச்சேதம் ப்ரஸஙிக்கும் ॥

ஸி. நவ பயாயாதவ்யவிரோயோவிகாராதிஷ்ய: ॥கூக॥

ஆத்மாவுக்கு சுஷ்காவஸாராவமான பர்யாயத்தாலேயும் அவிரோயோ ந । கீழ்சொன்னவிரோதமில்லையென்கொண்ணுது

அத: விகாராதிரூப: படாதிகளுக்குப்போலே ஆத்மாவுக்கும் உத்பத்த்யாதிரூபவிகாரதோஷம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ஸ்வரூபோத்பத்தி ஸ்வீகரித்தாலும் ஆத்மாவுக்கு தோஷபரிஹாரம் வாராதென்னபடி ॥

ஸூ. அந்த்யாவஸ்திதேஶ்சோபயநித்யத்வாதவிஶேஷ: ॥௧௪॥

அந்த்யாவஸ்திதே: ஜீவனுக்கு யாதொரு மோக்ஷதசாபாவியான அந்த்யபரிமாணமுண்டோ அந்த பரிமாணம் பிற்பாடு அநாதியாக அவஸ்திதமாகையாலென்னபடி. உபயநித்யத்வாத் ஆத்மஸ்வரூபமும் அந்த்யபரிமாணமும் நித்யமாகையாலென்னபடி | அவிஶேஷ: அந்த்யதசைக்கு முன்னுள்ள தசைகளிலும் அந்த்யதசையிற்போல் இந்த ஆத்மஸ்வரூப பரிமாணங்களிருக்கவேண்டியதாகையால் ஆத்மாவுக்கு தேஹபரிமாணஸ்வரூப விசேஷமில்லையென்னபடி | ஆகையால் ஜைநமதம் அஸமஞ்ஜஸமென்னுகருத்து |

ஸூ. பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் ॥௧௫॥

பாசுபதமதத்தில் ப்ரக்ருதிகாரணத்வாதிகளை ஒப்புக்கொண்டிருந்தாலும் காரணாதஸாங்க்யாதிஷ்டாத்ருத்வ ஸ்வீயபக்ஷ விரோத: என்கிறபடியே வேதபாஹ்யர்களுடன் சேர்ந்திருப்பதால் ஜைநமத நிராஸாநந்தரம் பாசுபதமதத்தை நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி | பசுபதிபண்ணின மதம் தத்தத்பக்ஷங்களால் அநாதரணீயமா அன்றா என்று ஸம்சயம் | அநாதரணீயமென்று ஸித்தாந்தம் | அத: அஸமஞ்ஜஸ ப்ரக்ரியை சொன்னதாகையாலே இந்த மதத்தை நிரஸிக்கிறார் |

பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் ॥

வைசேஷிகஸ்ஸம்ஸ்வாத், என்கிற ஸூத்ரத்திலே இருக்கிற நகாரத்தை கூட்டிக்கொள்ளவேணும் | பத்யு: | பசுபதி மதமநாதரணீயமன்று | அத: அஸாமஞ்ஜஸ்யாத் | வேதாந்தவிருத்தமான பரமேச்வராபிமத ப்ரதிபாதனமும் ப்ரக்ருதிநிமித்த காரணமாயும் ஸர்வகர்த்ருத்வாதிகளான வேதவிருத்த

ஹாரங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கையாலும் பஶுபதிமதமிப்படி அஸாமஞ்ஜஸ்யமாகையாலே அநாதரணீயம் ।

ஸூ. அதிஷ்டாநாநுபபத்தேஶ்ச ||௩௬||

அநுமாநஸித்தனான பஶுபதியான ஈஶ்வரன் ப்ரதாநத்தை அதிஷ்டிக்கிறானென்று சொல்லுகையாலே ஸஶரீரனான குலாலாதிகளுக்கே ம்ருத்பிண்டாத்யதிஷ்டாநம் காண்கையாலே அஶரீரனான பஶுபதிக்கு ப்ரதாநாதிஷ்டாநம் அநுபபந்நம் । அதற்காக பஶுபதிக்கு ஶரீரமங்கீகரித்தால் ஸாவயவமான ஶரீரத்துக்கு ஜநகாபேக்ஷையாலே அநவஸ்தையும் வரும்

ஸூ. கரணவச்சேந்ந போகாதிப்ய: ||௩௭||

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அஶரீரனாய்க்கொண்டு ஸகரணகளேபரங்களை அதிஷ்டிக்கிறாப்போலே பஶுபதியும் அஶரீரனாய் அதிஷ்டிக்கிறான் । இதிசேந்ந । போகாதிப்ய: । அப்படியே க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்குப் போலே பஶுபதிக்கும் புண்யபாபமூல ஸுகது:க்க போகாதிகள் ப்ரஸங்கிக்கும் ।

ஸூ. அந்தவத்த்வமஸர்வஜ்ஞதா வா ||௩௮||

ஸாஶரீரத்வேச பஶுபதிக்கு புண்யாபுண்யங்களுண்டாகில் அந்தவத்த்வமும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராஸ்வாதந்த்ர்யமும் அஸர்வஜ்ஞத்வமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகையாலே பஶுபதிமதமஸம்மதம் ||

பகவத்ப்ரோக்தமான ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரத்திலேயும் காபிலாதிமதத்தில்போல் அப்ராமாண்யத்தை ஶங்கித்து நிரஸிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ||

ஸூ. உத்பத்த்யஸம்பவாத் ||௩௯||

ஸாங்க்யாதிதந்த்ரம்போலே பாஞ்சராத்ரமும் அப்ரமாணம் । உத ந இதி ஸம்ஶய: । அப்ரமாணமென்று பூர்வபக்ஷம் । குத: வாஸுதேவாத் ஸங்கர்ஷணோ நாம ஜீவோ ஜாயதே என்று ஶ்ருதிவிருத்தமான ஜீவோத்பத்தியை பாஞ்சராத்ரத்திலே சொல்லுகையாலே உதாஹ்ருதம் வேதவிருத்தமாக

ஸம்ஜ்ஞோ அஹங்கார: என்று வேதாநாதரவசநத்தாலேயுமென்கிற பக்ஷத்தை ஸூத்ரகாரர் இரண்டு ஸூத்ரங்களாலே க்ஷேபணாக்ஷமாய் அருளிச்செய்கிறார் ॥

உத்பத்த்யஸம்பவாத் ॥

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித் என்று ஶ்ருதியிலே ஜீவனுக்கு உத்பத்திநிஷேதத்தாலே ஜீவனுக்கு உத்பத்த்யஸம்பவாத் பாஞ்சராத்ரத்திலே ஜீவனுக்கு உத்பத்திசொல்லுகையாலே வேதவிருத்தமான பாஞ்சராத்ரம் அப்ரமாணம் ॥

ஸூ. ந ச கர்த்து: கரணம் ॥௪௦॥

ஸங்கர்ஷணாத் ப்ரத்யும்நஸம்ஜ்ஞம் மந உத்பத்யதே என்று கரணமான மநஸ்ஸுக்கு ஸங்கர்ஷணஸம்ஜ்ஞனாய் கர்த்தாவான ஜீவனிடத்தில்நின்றும் உத்பத்திசொல்லுகையாலே அது ஶ்ருதிவிருத்தமாகையாலே பாஞ்சராத்ரம் அப்ரமாணம் । கர்த்து: கரணஞ்ச । கர்த்தாவான ஜீவனிடத்தில்நின்றும் மநஸ்ஸு உண்டாகவில்லை । கிந்து ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மநஸ்ஸர்வேந்த்ரியாணி ச என்று மநஸ்ஸுக்கு ப்ரஹ்மத்தில்நின்றும் உத்பத்தியை ஶ்ருதிசொல்லுகிறது என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. விஜ்ஞாநாதிபாவே வா ததப்ரதிஷேத: ॥௪௧॥

வாஶப்தத்தாலே பூர்வபக்ஷம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. விஜ்ஞாநஞ்ச தத் ஆதிஶ்ச விஜ்ஞாநாதிஎன்று விக்ரஹம் அத்தால் விஜ்ஞாநாதிஶப்தம் ஜ்ஞாநஸ்வரூபஜகத்காரணபரவாஸுதேவனைச்சொல்லுகிறது । விஜ்ஞாநாதியினுடையபாவம் விஜ்ஞாநாதிபாவம் ததவதாரரூபத்வம் । ததா ச ஸங்கர்ஷணப்ரத்யும்நாநிருத்தர்களுக்கு விஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் ஜகதேககாரணபரப்ரஹ்மபூதமான வாஸுதேவனுடைய அவதாரரூபத்வம் ஸித்தமானவளவிலே । ததப்ரதிஷேத: । தஸ்ய ப்ராமாண்யஸ்யாப்ரதிஷேத: । க்ருத்ஸ்நமான பாஞ்சராத்ரஶாஸ்த்ரமும் ப்ரமாணமென்னபடி । அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயத இதி ஶ்ருதிஸித்தமான பரமபுருஷனுடைய ஸ்வேச்சாவதாரமன்றோ, வாஸு

ஷேவாஸுஸங்கர்ஷணோ நாம ஜீவோஜாயதே ஸங்கர்ஷணாத் ப்ரத்யும்நஸஞ்ஜ்ஞம் மநோஜாயதே இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற து । நதாவ ஜீவோத்பத்த்யாதிகள் । இவ்விடத்தில் ஜீவாதிசப்தங்கள் விசேஷ்யமாயும் ஸங்கர்ஷணாதிசப்தங்கள் விசேஷணமாயுமிருக்குமென்னு பூர்வபக்ஷிக்கு மதம், ஸித்தாந்தத்தில் ஜீவாதிஷ்டாதாவான ஸங்கர்ஷணனென்னும் மநோதிஷ்டாதாவான ப்ரத்யும்நனென்னும் அர்த்தம் । ஸங்கர்ஷணாதிபதங்கள்விசேஷ்யங்கள் ஜீவாதிபதங்கள் விசேஷணங்களென்னு கருத்து । பரதத்த்வைகவேத்யமான வாஸுதேவாதிபதநம் ந்யாயாந்தரத்தாலே, ப்ராப்தம் ப்ராமாண்யம் தே ஸந்தி வாரோத்யாஜ்ஞாஸித்தம் என்னு அநுவதித்தோதத்தை நிறுத்தது உதிதஹோமத்தை ப்ரசம்ஸிக்க வாருப்போலே ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ப்ரசம்ஸார்த்தமென்னபடி யெங்கனேயென்னில் வேதாந்தோதிதமான பரதேவதா வாஸுதேவத்தையும் ததுபாஸநத்தையும் ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலே க்ருத்ஸ்நமான பாஞ்சராத்ரமும் ப்ரமாணமென்னு ஸித்தம் ।

ஸி. விப்ரதிஷேதாச்ச ॥ ௪௫ ॥

இந்த பாஞ்சராத்ரத்திலேயும் ஜீவோத்பத்தியை விசேஷித்து ப்ரதிஷேதிக்கையாலே இந்த பாஞ்சராத்ரம் வேதத்துக்கு அவிருத்தம் । ததாஹி । அசேதநா பரார்த்தா ச நித்யா ஸததவிக்ரியா । த்ரிகுணா கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம் ப்ரக்ருதே ரூபமுச்யதே । வ்யாப்திரூபேண ஸம்பந்த: தஸ்யாச்ச புருஷஸ்ய ஸ: ஸஹ்யநாதிரநந்தச்ச பரமார்த்தேந நிச்சித: என்னு பாஞ்சராத்ரத்திலே ஜீவனுக்கு உத்பத்தி ப்ரதிஷேதிக்கப் பட்டதன்றோ । ஆகையாலே ச்ருதிவிரோதகந்தம் கூடவில்லை யென்னுதிருவுள்ளம் । கீழ் சொன்ன பூர்வபக்ஷிகளாலே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சக்திவ்யாபாரஹேதுவைசாத்யாதம் அவா யேஷாம் க்லோஷணவாத்ஸல்யப்ரதிபத்தே ।

ஸாக்ஷாத்பகவச்சாஸ்த்ரேணகம் பரஸ்பரவிஷயம் வாஸ நோவேதாந்தம் யேஷாம் நவ ஸாமம் நிஜமதிஸர்வயோஷிது

த்ரயோபஸம்ஹிதஷ்டும், விசித்ரஸர்வஶக்திஸௌலப்ய ப்ராதான்ய ஶக்தம் ஸகலாபேக்ஷிதஸ்வரூபம் பாரணம் ஶாஸ்த்ர ப்ராமேயதனு ஶக்தாஶ்ரயஶக்தி ஶரணாகதியே கூஷ்டதாம் ஜுஷ்டதாம் வ: ॥

ஸாங்கம் த்ரயமென்ன பரந்யாஸதிஸாத்ரயமென்ன இந்த இரண்டும் பாரந்யாஸ தத்வங்களில் ஶக்திபக் காரங்கள் பக்ஷமென்ன கூர்ம் கவிதாத்ரய்த்தி இதுகள் ஸம்யதபக்ஷத்தில் விஷய வாஸனோபாதிமே பௌமவெஸகவெஸிதத்தில் நிஶ்ரஜ்ஞான ஸஜ்ஞானோபாதிமே ஶக்தியென்று பஜ்ஞாகாரதம் । நிஜஶக்தி ஸாவங்களுக்கு நித்யஸம்ஹிதஷ்டுஜஶக்தியென்று நப்ராபெயக தெஶிததம் । ஶித்தத்தால் ஸாக்ஷ்யஸௌலப்ராதான்யஶக்தியென்று ஹாடிததம் । பாஷாணகல்பகா ஶக்தியென்று காரணாததம் । நித்யம் உஜ்ஜ்வலம் பாரணமென்ன ஸகலபோகமோக்ஷக ப்ரத்தஸா பாரணஶரீரம் பெஶமென்ன இதுமுதலானதுகள் ஶக்தியென்னுவெஜநதம் । ஶாஸ்த்ரப்ரமேதம் ஶக்தியென்று ஶாஸ்த்ரிகதம் । உகாரத்தாலே கேவலதாநதாநஹவம் ஶக்தியென்கிற ஸாம வ்யதம் । உபாயநிவ்ருத்தி: ஶக்தியென்கிற யாதவஹாஸ்யதம் । தெஶவிபேதமென்ன ஸகலவ பாவதி ஸம்போகமென்ன இதுகள் ஶக்தியென்று பாவ்யாகதம் । இதுகள் ஸமாஶ்ரிக்கப்படுகிற துகள் இந்த பஞ்சகாரஶக்திபெ சொல்லப்பட்ட உங்களுக்கு ஶ்ருதியானது உபகாரத்தின்பொருட்டு ஹவிக்கட்டுமென்று உபாயம்ஹவபநிது । இப்படி கீழ்சொன்ன ஶக்திபேதங்களுக்கு ஶ்ருதிஸூத்ரஸிதநாஶநம் முதலானதுகளே பாயகமென்று கருத்து ॥

இந்த பாதத்தில் அதிகரணாஷ்டகத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தை ஒருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் ஸ்ரீதேஶிகர் ।

பாதெஸ்மிந்நுக்தவிமெஸ்யை: கணஹாநதெகை: ஸுப்ரஸ ஶெஹாஷிகாதெத்ரை: யோநவாராஹியாபெநை: ஸாமதஶேர ஹம்ஶ்ருதிப்ரவாதவஸெகை: ' கஹாஸ்வஸ்ஸிஹாஹஸமெகை: ப ஶாவதிஸஸ்யஸாயிஸிஶோவரோயம் க்ஷிபாபயோ வஸ்வா ஸ்ரும் ஶ்ருதிவயஶவேதஸ் வஸ்மஶோநயதஶீ ॥

ரசநாநுபபத்த்யதிகரணத்தில் காபிலக்ருதவிரோதத்தையும் மஹத்தீர்க்கவத்வா என்கிற அதிகரணத்தில் காணாதக்ருதவிரோதத்தையும் ஸமுதாய உபயஹேதுகே என்கிற அதிகரணத்தில் வைபாஷிகாதிக்ருதவிரோதத்தையும் நாபாவ உபலப்தே: என்கிற அதிகரணத்தில் யோகாசாரக்ருதவிரோதத்தையும் ஸர்வதாநுபபத்த்யதிகரணத்தில் மாத்யமிகஶூந்யவாதாஸக்தியையும் ஏகஸ்மிந்நஸம்பவாதென்கிற அதிகரணத்தில் ஜைநக்ருதவிரோதத்தையும் பத்யுரஸாமஞ்ஜஸ்யாத் என்கிற அதிகரணத்தில் பாஶுபததந்த்ராதிகளாலே விரோதத்தையும் ப்ரதிக்ஷேபித்து, அதோ அதின்பிற்பாடு உத்பத்த்யஸம்பவாத் என்கிற பாஞ்சராத்ராதிகரணத்தில் பாஞ்சராத்ரத்தை ஶ்ருதிமயம் ஶ்ருதிமூலமாநாஸீயாக அவதிஷ்டாபித்தார் ஸூத்ரகாரரான வேதவ்யாஸபகவானென்னபடி । வக்தா நாராயண: ஸ்வயம் யென்கிறவசநம் மோக்ஷதர்மமும், ஶ்ரீ பாரதத்தில் ஆநுஶாஸநிகத்தில் ஜ்ஞாநகாண்டத்தில் க்ருத்ஸ்நஸ்ய பாஞ்சராத்ரத்துக்கும் வேதாநுகுண்யத்தாலே ப்ராமாண்யத்தை ஸ்தாபித்தருளின க்ருஷ்ணத்வைபாயநர்தாமே வேதாந்தஸூத்ரத்தில் பாஞ்சராத்ரதந்த்ரத்துக்கு ப்ராமாண்யம் சொல்லுகிறாரென்கை அஸம்மதம் ஸர்வவைதிகாநாம் । ஆகையாலே ஶ்ரீபாஞ்சராத்ரத்தில் ஶ்ருதிவிரோதத்தை அங்கீகரித்து அவிரோதாம்ஶத்திலே ப்ராமாண்யத்தை இந்த அதிகரணத்திலே ஸ்தாபநம் பண்ணுகிறாரென்று ஶங்கரர் சொன்னயோஜனை நிரஸ்தமாய்த்தென்று யெம்பெருமானார் திருவுள்ளமென்று தேஶிகர் கருத்து ।

ஶ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஶ்ரீ: ||

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீமதே வேங்கடவரதா³ர்யமஹாதே³ஶிகாய நம: ||

ஶ்ரீபா⁴ஷ்யார்த²மணிப்ரவாளதீ³பிகாயாம்

த்³விதீயாத்⁴யாயே த்ருதீய: பாத³: ||

ஸூ. நவியத³ஶ்ருதே: ||க||

ஸாம்க்²யாதி³வேத³பா³ஹ்யதந்த்ரங்களுக்கு ந்யாயாபா⁴ஸமூலத்வத்தாலும் விப்ரதிஷேத⁴த்தாலும் அஸாமஞ்ஜஸ்யம் சொல்லப்பட்டது । இந்த பாத³த்தில் ஸ்வபக்ஷத்துக்கு தோ³ஷக³ந்த⁴மும் கூடவில்லையென்கிறத்தை ப்ரகாஶிக்கைக்காக ப்³ரஹ்மகார்யமாக ஒப்புக்கொண்ட வியதா³தி³ப்ரபஞ்சத்துக்கு கார்யத்வப்ரகாரமானது ஶோதி⁴க்கப்படுகிறதென்று பாத³ஸங்க³தி । பூர்வபாதா³ரம்ப⁴த்தில் அதிகஸங்க³தி சொல்லியாய்விட்டது ।

ஶ்ரீபாஞ்சராத்ராதி⁴கரணத்தில் ஜீவோத்பத்திவாத³மானது ஜீவாதி³ஶப்³த³ ஸங்கர்ஷணாதி³பரமாகையாலே ஔபசாரிகமென்று சொல்லப்பட்டது । அப்படியாகில் அந்த ந்யாயத்தாலே தானே வியது³த்பத்திவாத³மும் ஔபசாரிகமாகட்டுமென்கிற ஶங்கையாலே ஸங்க³தி: ।

வியத்து உண்டாகிறதா இல்லையாவென்று ஸம்ஶயம் உண்டாகவில்லை । என்று பூர்வபக்ஷம் ||

நவியத் । ஆகாஶமானது உண்டாகவில்லை । குத: அஶ்ருதே:, ஶ்ருதி: ஶ்ரவணம் ஆத்மாவைப்போலே நிரவயவமான வியத்துக்கு உத்பத்திஶ்ரவணம் ஸம்ப⁴வியாமையாலென்னபடி । இந்தபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் । இது பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ||

ஸூ. அஸ்தி து ॥ ௨ ॥

துஶப்த: பக்ஷம் வ்யாவர்த்தயதி । அஸ்தி । வியத்துக்கு உத்பத்தியுண்டு ; "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" யென்று உத்பத்திஶ்ரவணத்தாலே ப்ரமாணாந்தரத்தால் ப்ராப்தமான வியதநுத்பத்தியை ஶ்ருதியாலே ப்ரதிஷேதிக்கையாலே வஹ்நிரநுஷ்ண இத்யாதி வாக்யத்துக்குப்போலே அயோக்யதையில்லையென்று கருத்து ।

ஸூ. கௌண்யஸம்பவாச்சப்தாச்ச ॥ ௩ ॥

இன்னமும் பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் । கௌணீ "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" யென்கிற ஶ்ருதியானது கௌணீ அர்த்தவ்ருத்தியென்னபடி । ஸம்பூதாவஸ்தமான தன்னிடத்தில் நின்றும் ஸம்பூதாவஸ்தமான தானுண்டாகிறதென்கிற அர்த்தவ்ருத்தமான அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது । குத: அஸம்பவாத் । தத்தேஜோऽஸ்ருஜதயென்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு தேஜஸ்ஸு உண்டாகிறதென்று சொல்லுகையாலே வியத்துக்கு உத்பத்யஸம்பவியாமையாலென்னபடி । ஶப்தாச்ச । வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷஞ்சைததம்ருதமிதி ஆகாஶத்துக்கு அம்ருதத்வஶப்தத்தாலேயும் வியதநுத்பத்தியானது கௌணீ ।

ஸூ. ஸ்யாச்சைகஸ்ய ப்ரஹ்மஶப்தவத் ॥ ௪ ॥

ஏகஸ்ய ஸ்யாச்ச யென்று அந்வயம், "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: ஆகாஶாத்வாயு: வாயோரக்நி:" இத்யாதிஷு அநுஷக்தமாய் ஏகமான ஸம்பூதஶப்தத்துக்கு "ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:" என்கிறவிடத்திலே கௌணத்வமும் "ஆகாஶாத்வாயுஸ்ஸம்பூத:, வாயோரக்நிஸ்ஸம்பூத:" இத்யாதிகளிலே அநுஷங்கிக்கப்பட்ட ஸம்பூதஶப்தத்துக்கு முக்யத்வமும் ஸ்யாத் கூடும் । ப்ரஹ்மஶப்தவத் । "தபஸா சீயதே ப்ரஹ்ம ததோऽந்நமபிஜாயதே", "தஸ்மாதேதத் ப்ரஹ்ம" யென்கிற ஶ்ருதியிலிருக்கும் ப்ரஹ்மஶப்தத்துக்கு ப்ரதாநத்தில் கௌணார்த்தகத்வமும் பரப்ரஹ்மத்தில் முக்யார்த்தகத்வமும்போலே இங்கும் கூடும் । இது பூர்வபக்ஷ ஸூத்ரம் ॥

இந்த ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ப்ரதிஜ்ஞாஹாநிரவ்யதிரேகாத் ॥ ௫ ॥

யேநாஶ்ருதம் ஶ்ருதமென்னுஞ்சொன்ன ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநத்தாலே ஆகாஶாதிஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு ஹாநி: । வ்யதிரேகாபாவமானது அவ்யதிரேகாத் ஆகாஶத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்தில்நின்றுமுத்பத்தியாலே ப்ரஹ்மகார்யமான ஜகத்திலே அந்தர்பூதமாகையாலே உபபந்நமாம் ।

ஸூ. ஶப்தேப்ய: ॥ ௬ ॥

ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வமித்யாதி ஶ்ருதிகளிலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்ருஷ்டிக்குமுன்பு ஏகத்வாவதாரணத்தையும் ஸர்வாத்மகத்வாதிகளையும் சொல்லுகிற ஶப்தங்களாலேயும் வியத்துக்கு உத்பத்தி தோணுகிறது । தத்தேஜோऽஸ்ருஜத என்கிற வாக்யத்திலே ஆகாஶத்துக்கு உத்பத்தி சொல்லாமையானது ஶ்ருத்யந்தரஸித்தமான வியதுத்பத்தியை நிவாரிக்கமாட்டாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. யாவத்விகாரந்து விபாகோ லோகவத் ॥ ௭ ॥

யத்யபி ச்சாந்தோக்யத்திலே தத்தேஜோऽஸ்ருஜத என்னு தேஜஸ்ஸுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொன்னாப்போலே ஆகாஶத்துக்கு கண்டோக்த்யா உத்பத்திசொல்லப்படவில்லை । ததாபி அந்த ச்சாந்தோக்யத்திலேதானே ஐததாத்ம்யமிதம் ஸர்வமென்னு யாவத்விகாரம் யாவத்துக்கும் ஆகாஶாதிமுதலான க்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மவிகாரத்வரூபமான ப்ரஹ்மகார்யத்வம் சொல்லுகையாலே விபாக: । உத்பத்தி: । ஆகாஶத்துக்கும் உத்பத்திசொல்லப்பட்டதென்னபடி । லோகவத் । யதா லோகத்திலே ஏதே ஸர்வே தேவதத்தபுத்ரா: என்னு எல்லாருக்கும் தேவதத்தபுத்ரத்வத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் சிலர்களுக்கு தேவதத்தனிடத்தில்நின்றும் உத்பத்தியைச்சொன்னால் அதுஎல்லாருக்கும் தேவதத்தனிடத்தில்நின்றும் உத்பத்திக்கு ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்னு தோற்றுகிறதோ அப்படி இங்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு உத்பத்திசொன்னது ஶ்ருத்யந்தரஸித்தமான ஆகாஶோத்பத்திக்கும் ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்னு அபிப்ராய: ॥

ஸூ. ஏதேந மாதரிஶ்வா வ்யாக்யாத: ॥ ௮ ॥

ஏதேந ஸூத்ரத்துக்கு சொன்ன ந்யாயத்தாலேதானே மாதரிஶ்வா வாயுவும் வ்யாக்யாத: । ப்ரஹ்மகார்யமென்னு சொல்லப்பட்டது । தேஜோऽதஸ்ததா ஹ்யாஹ என்கிற மேல் ஸூத்ரத்திலே அத: ஶப்தத்தாலே வாயுவை பராமர்ஶிக்கைக்காக ஏதேந மாதரிஶ்வா வ்யாக்யாத: என்னு ப்ருதக்ஸூத்ரம் பண்ணினாரென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அஸம்பவஸ்து ஸதோऽநுபபத்தே: ॥௯॥

து ஶப்த: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । ஸத: அஸம்பவ: । ஸச்சப்தவாச்யமான பரப்ரஹ்மத்துக்கே அஸம்பவ: । இத்தால் ப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தமான ஒருவஸ்துவுக்காவது அநுத்பத்தியில்லையாதென்னுயித்து, அநுபபத்தே: । ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அநுபபத்தி வாருமைக்காக ப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தமான ஆகாஶாதிக்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கு உத்பத்தி ஸித்தித்தது ॥

ஸூ. தேஜோऽதஸ்ததா ஹ்யாஹ ॥௧௦॥

தேஜ:ப்ரப்ருதிகளுக்கும் வாய்வாதிஶரீரகமான ப்ரஹ்மத்தில் நின்னு உத்பத்தியென்னு இந்த அதிகரணத்தில் ஸாதிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । நாலு ஸூத்ரங்களாலே பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டங்களான தேஜோஜலாந்நாதிகார்யங்கள் கேவலவாய்வாதிகளில் நின்னுமுண்டாகிறதா । உத வாய்வாதிஶரீரகபரமாத்மாவிடத்தில் நின்னுமா । இப்படி ஆகாஶாதிகார்யமாத்ரம் கேவலாகாஶத்தில் நின்னும் வாயு உண்டாகிறதா । உதாகாஶஶரீரகபரமாத்மாவிடத்தில் நின்னுமாவென்னு ஸம்ஶயம் । கேவலவாய்வாதிகளிடத்தில் நின்னுமே தத்தத்கார்யங்கள் உண்டாகிறதென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஆகாஶாத்வாயு: । வாயோரக்நி: । என்னு கேவலாகாஶாதிகளே காரணங்களென்னு சொல்லுகையாலே என்கிற பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ।

தேஜோऽதஸ்ததா ஹ்யாஹ ॥

அத: கேவலவாயுவில்நின்றும் தேஜ: தேஜஸ்ஸு உண்டாகிறது। ததா ஹ்யாஹ அப்படியன்றோ சொல்லுகிறது வாயோரக்நி: என்று ॥

ஸூ. ஆப: ॥௧௧॥

அத: ததா ஹ்யாஹ என்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும்। அத: கேவலமான இந்த தேஜஸ்ஸில் நின்றும் ஆப: ஜலமுண்டாகிறது கள்। ததா ஹ்யாஹ। ததபோऽஸ்ருஜத என்னன்றோ ச்ருதி சொல்லுகிறது ॥

ஸூ. ப்ருதிவீ ॥௧௨॥

இப்படி ப்ருதிவியும் கேவலமான அப்புக்களில்நின்றுமுண்டாகிறது. தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்னன்றோ ச்ருதிசொல்லுகிறது॥

தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்கிற விடத்திலே அந்நசப்தத்தாலே ப்ருதிவியானது எப்படிசொல்லப்படுகிறதென்றால்அதுக்குத்தரம்

ஸூ. அதிகாரரூபசப்தாந்தரேப்ய: ॥௧௩॥

தா அந்நமஸ்ருஜந்த என்கிறவிடத்திலே அந்நசப்தத்தாலே ப்ருதிவீ சொல்லப்படுகிறது। குத: அதிகாரத்தாலே। மஹாபூதங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணமாகையாலே। ரூபாச்ச। யத்க்ருஷ்ணம் தத் அந்நஸ்ய என்று மேல்வாக்யத்திலே ப்ருதிவியினுடைய ரூபமான க்ருஷ்ணரூபத்தை அந்நத்துக்கு சொல்லுகையாலேயும்। சப்தாந்தராச்ச। இந்த அர்த்தத்துக்கு ஸமாநப்ரகரணமான தைத்திரீயகத்திலே அத்ப்ய: ப்ருதிவீ, என்று அப்புக்களில்நின்றும் ப்ருதிவீ உண்டாகிறதென்று சொல்லுகிற சப்தாந்தரத்தாலேயும் அந்நசப்தத்துக்கு ப்ருதிவீ அர்த்த: ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. ததபித்யாநாதேவ து தல்லிங்காத் ஸ: ॥௧௪॥

துசப்தம் பூர்வபக்ஷத்தைத் தள்ளுகிறது। கேவலங்களான மஹதஹங்காராகாசவாயுதேஜோऽப்ப்ரப்ருதிகள் தங்களுடைய காரியங்களுக்கு உபாதாநங்களன்று। கிந்து ஸர்வ।

தேஜ:ப்ரப்⁴ருதிஶரீரகனான பரமாத்மாவே ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளுக்குக் காரணம் என்கிறது: தல்லிங்காத் தத³பி⁴த்⁴யாநாத் । அந்த பரமாத்மாவே காரணமென்கைக்கு லிங்கமான அந்த பரமாத்மாவினுடைய அபி⁴த்⁴யாநரூபமான ஸங்கல்பத்தாலே । தத³ைக்ஷத ப³ஹு ஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி, தத்தேஜோऽஸ்ருஜத, தத்தேஜ ஐக்ஷத, தா ஆப ஐக்ஷந்த, ப³ஹ்வ்ய: ஸ்யாம, ப்ரஜாயேமஹீத்யாதிகளிலே ப³ஹுப⁴வநஸங்கல்பரூபமான அபி⁴த்⁴யாநம் பரமாத்மலிங்கமென்னன்றோ சொல்லப்படுகிறது । இங்கு தேஜ:ப்ரப்⁴ருதிஶப்³த³ங்கள் தேஜ:ப்ரப்⁴ருதிஶரீரகபரப்³ரஹ்மபரங்களென்னு நாமரூப வ்யாகரணஶ்ருதியாலே ஸித்³த⁴ம் । கேவலாசேதநங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஸங்கல்பம் கூடாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. விபர்யயேண து க்ரமோऽத உபபத்³யதே ச ॥ ௧௪ ॥

தாஶப்³த³: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த²: । விபர்யயேண க்ரமஸ்ஸ்ருஜதி அத உபபத்³யதே என்னு அந்வயிப்பது, ஆகாஶாத்³வாயு: வாயோரக்³நிரித்யாதிகளில் சொன்ன பரம்பரயமான ஸ்ருஷ்டிக்ரமத்தைக்காட்டிலும் ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்³ரியாணி ச । இத்யாதிஶ்ருதியில்சொன்ன ப்³ரஹ்மத்திலின்னுமே ஸமஸ்தமுண்டாகிறது என்கிற இந்த விபர்யயக்ரமமும் அதஏவ உபபத்³யதே தத்தச்ச²ரீரகபரமாத்மஸங்கல்பத்தாலே ஸ்ருஷ்டியென்னுசொன்னால்தான் உபபந்நமாகக்கூடும் ॥

ஸூ. அந்தரா விஜ்ஞாநமநஸீ க்ரமேண தல்லிங்கா³தி³தி சேந்நா விஶேஷாத் ॥ ௧௫ ॥

விஜ்ஞாநம் மநஶ்ச விஜ்ஞாநமநஸீ விஜ்ஞாநஶப்³த³த்துக்கு விஜ்ஞாநகாரணங்களானஇந்த்³ரியங்களர்த²ம் । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்³ரியாணி ச । ஸம்பராயாஜ்ஜ்யோதிராப: ப்ருதி²வீத்யாதிஶ்ருதியிலே ஏதஸ்மாதி³திபத³ம் ப்³ரஹ்மபரமன்னு தந்நாத்³பரம் ததா² அந்தரா ஆகாஶத்துக்கும் தந்நாத³ புருஷத்துக்கும் நடுவிலே இந்த்³ரியங்களும் மநஸ்ஸும் ப்ராணனும் க்ரமேண உண்டாகிறதுகளென்னு இந்த க்ரமஸ்ருஷ்டிவிவக்ஷி

தம் । அத: தஸ்மாத் ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே ஜ்யோதிஷ்யாப: ஜ்யோ வாயௌ வாயுராகாஶே ப்ரலீயதே ஆகாஶஞ்சேந்த்ரியாணி தந்மாத்ரேஷு தந்மாத்ராணி பூதாதௌ லீயந்தே என்று சொன்ன ப்ரலயக்ரமப்ரத்யபிஜ்ஞாநபூர்வமான ஸம்ஶத்தாலே உக்தமெ । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே இத்யாதிஶ்ருதியில் ஶ்ருத்யுக்த ஸித்தமான க்ரமஸ்ருஷ்டிவிவக்ஷிதமென்று சொன்னதுகூடாது । அத: அவிஶேஷாத் । பூதங்களுக்கும் தந்மாத்ரங்களுக்கும் அக்ஷரத்திலே விஜ்ஞாநங்களும் ப்ரத்யேகம் க்ரமமாக உண்டாகிறதென்னும் தேவமநுஷ்யாதிஶப்தங்கள் தத்வஸ்ரஷ்டப்ரஹ்மபரங்களென்றுப்போலே இந்த்ரியப்ரதேஶ ॥ ஶப்தங்களும் தத்வஸ்ரஷ்டப்ரஹ்மபரங்களாகையாலே ஸர்வத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்தில்நின்றுமே ஸ்ருஷ்டியென்கிற அர்த்தம் ஸித்திக்கையாலே ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராண: என்கிறதுக்கும் ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே இத்யாதிகளுக்கும் விஶேஷமில்லாமையாலே ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மத்தில் நின்றும் ஸர்வமுண்டாகிறதென்கிற ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டிக்கே இந்த வாக்யம் ஸாதகமென்று கருத்து ॥

லோகத்திலே கேவலதேஹாதிவாசகங்களாக ப்ரஸித்தமான தேவமநுஷ்யாதி பதங்களுக்கு ப்ரஹ்மபர்யந்தத்வம் சொன்னது அமுக்யமாக ப்ரஸஜிக்குமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

சராசரவ்யபாஶ்ரயஸ்து ஸ்யாத் தத்வ்யபதேஶோ பாக்தஸ்தத்பாவபாவித்வாத் ॥கஎ॥

து ஶப்த: ஶங்காம் வ்யாவர்தயதி । சராசரவ்யபாஶ்ரய: ஜங்கமஸ்தாவரவஸ்துக்களைச்சொல்லுகிற தத்வ்யபதேஶ: அந்த ஜங்கமஸ்தாவரவாசகஶப்தமானது ப்ரஹ்மணி முக்ய: । அந்த ஜகத்துக்கு ஆத்மபூதனான ப்ரஹ்மத்திலே முக்யப்ரயோகம் । அத: தத்பாவபாவித்வாத், தத்பாவ: ப்ரஹ்மாநுப்ரவேஶ: । பாவித்வாத், பவிக்கையால் ப்ரஹ்மாநுப்ரவேஶமுண்டாக பவிக்கையாலென்னபடி அத்தால் அந்த தேவமநுஷ்யாதிஶப்தங்களுடைய ப்ரஹ்ம

பர்யந்தவாசகத்வத்திலே ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வாதிகமே ஹேதுவென்றாயித்து । அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி । தத³நுப்ரவிஶ்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத் என்கிற ஶ்ருதிகளில் லோகத்தில் புத்ராதிநாமரூப வ்யாகர்த்தாக்களான பித்ராதிகள்போலன்றிக்கே க்ரியமாணங்களான நாமரூபங்கள் ஸ்வப்ரயுக்தங்களானவைக்காக அநுப்ரவிஶ்ய என்று அநுப்ரவேஶம் ஶ்ருதமாகையாலே ஸர்வஶப்தங்களும் அந்தர்யாமியான விஶேஷ்யபர்யந்தபோதகங்களாகையாலே ப்ரஹ்மபோதகங்களென்று கருத்து ॥

ஸூ. நாத்மா ஶ்ருதேர்நித்யத்வாச்ச தாப்ய: ॥௧௮॥

இப்படி வியத்துக்கு ஸ்வரூபாந்யதாபாவரூபமான கார்யத்வம் கூடுகையாலே ப்ரஹ்மகார்யத்வத்தைச்சொல்லி ஜீவனுக்கு வியத்துக்குப்போலே ஸ்வரூபாந்யதாபாவரூபமான உத்பத்தி இல்லாவிட்டாலும் ஸ்வபாவாந்யதாபாவரூபமான கார்யத்வம் கூடுகையாலே ப்ரஹ்மகார்யத்வம் கூடுமென்று இந்த அதிகரணத்திலே ஸாதிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

ஜீவாத்மா உத்பத்யதே நவேதி ஸம்ஶய: । உத்பத்யத இதி பூர்வபக்ஷ: । குத: । தோயேந ஜீவாந்வ்யஸஸர்ஜ பூம்யாம், ப்ரஜாபதி: ப்ரஜா அஸ்ருஜத இத்யாதிஶ்ருதியில் ஜீவர்களுக்கு உத்பத்தி சொல்லுகையாலென்னபடி । ஆனால் நித்யோ நித்யாநாமென்று ஜீவனுக்கு நித்யத்வம் சொன்னது வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷம் ஏதத³ம்ருதமென்று அந்தரிக்ஷாதிகளுக்கு அம்ருதத்வம் சொன்னதுபோலே சிரகாலஸ்தாயித்வாபிப்ராயம் । ஆத்மாவுக்கு உத்பத்தி ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் ப்ரஹ்மகார்யத்வம் கூடாத்தாலே ஏகவிஜ்ஞாநத்தால் ஸர்வவிஜ்ஞாநப்ரதிஜ்ஞை ஸித்தியாதென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. நாத்மா ஶ்ருதே: ॥

நாத்மா । ஆத்மா நோத்பத்யதே । குத: ஶ்ருதே: । ந ஜாயதே ம்ரியதே வா விபஶ்சித் இத்யாதிஶ்ருதிகளிலே ஜீவனுக்கு

உத்பத்தியை நிஷேதிக்கையாலே । தாப்ய: நித்யத்வாச்ச । அஜோ நித்ய:, நித்யோ நித்யாநாமென்னு இந்த ஶ்ருதிகளிலே ஆத்மாவுக்கு நித்யத்வம் சொல்லுகையாலென்னபடி । ஜீவர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி சொன்னது ஸாவதா:ஸ்வபோத்க்ஷ்யத்துக்கு அநுகுணமான ஜ்ஞாநவிகாஸஜ்ஞாநஸங்கோசரூபமான ஸ்வபாவாந்யதாபாவத்வகார்யத்வாபிப்ராயத்தாலே । அத: ஸம்ரூபாவஸ்தாந்தராபத்திரூபமான உத்பத்தி கூடுகையாலே ஜீவனுக்கு ப்ரஹ்மகார்யத்வவிரோதமில்லாமையாலே ஸங்குசிதஜ்ஞாநஸமஷ்டிவிஜ்ஞாநப்ரஜைக்கு அநுபபத்தி இல்லை ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்பு ஸதேவ ஏகமேவாத்விதீயமென்னு ப்ரஹ்மத்துக்கு ஏகத்வம் சொன்னது தேவாதிநாமரூபவிபாகமில்லாத ஸூக்ஷ்மஜீவஶரீரகத்வாபிப்ராயத்தாலே ॥

அத்ராயம் விஶேஷ: । இந்த விஷயத்தில் ஸகலத்ரவ்யங்களுடைய ஸ்வரூபம் நித்யமாயிருந்தபோதிலும் அநித்யங்களான அவஸ்தைகளையிட்டு அநித்யமென்னு சொல்லுகிறது. இப்படி அநித்யங்களான ஶைஶவாத்யவஸ்தாரூபமாக த்ரவ்யங்கள் அநித்யங்களானாலும் அவயவி ஒப்புக்கொள்ளாததினால் ஸ்வரூபதோ நித்யத்வம் ஸித்தமாய்த்து । அப்படியே த்ரவ்யாந்தர்கதமான ஆத்மாவுக்கும் ஸ்வரூபதோ நித்யத்வம் ஸித்தமாயிருக்க நாத்மாஶ்ருதேரித்யதிகரணத்தாலே ஸூத்ரகாரர் திரும்பவும் ஆத்மாவுக்கு நித்யத்வத்தை எதற்காக சொல்லுகிறாரெனில் அது யுக்தந்தான் ஆனாலும் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் வைஷம்யமிருக்கிறது । ஆகாஶாத்யவஸ்யமான த்ரிகுணா விஶுத்த்ரவ்யத்துக்கு நாஶோத்பாதநத்துக்கு நிதாநமான அவஸ்தைகள் ஸ்வரூபாந்யதாபாவங்களானாப்போலே ஆத்மஸ்வரூபம் நிர்விகாரமாகையாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசாவஸ்தை என்ன தேவமநுஷ்யாத்யவஸ்தை என்ன இந்த அவஸ்தைகள் ஆத்மஸ்வரூபாந்யதாபாவங்களில்லையென்னு ஹேதும் சொல்லுகைக்காக। இத்தால் த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபவிகாரமிருக்கிறப்போலே ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபவிகாரமில்லையென்னு உக்தமாய்த்து । தேவமநுஷ்யாத்யவஸ்தைகள் ஸ்வரூபாந்யதாபாவங்க

ளில்லையென்றால் எந்த பக்ஷங்கள் ஜ்ஞாதாவுக்கு ஸ்வாபாவிகத்வ ஸாதகங்களென்னில் உச்யதே । ஸூத்ரஸ்தம் ஜ்ஞாத்ருத்வம் இந்த இரண்டு பக்ஷங்களும் நித்யங்கள் । ஸாம்ஸாரிகதசையில் பஹுவித ஸங்கோசவிகாஸங்களிலும் ஸ்வாபாவத்தை விடுகிறதில்லை । இந்த ஸூத்ரஸ்தம் இரண்டுவிதம் । ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸாதகம் । பரதஸ்ஸித்த ஸாதகமென்னும் । அஹமஹமென்று தனக்குத் தான் ஸாதிக்கை ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஸ்வதஸ்ஸித்த ஸாதகம் । ஸ்வேதரஜ்ஞம் ஸர்வஜ்ஞம் என்று விசேஷணத்தோடேகூடி அப்படி ஸாதிக்கை பக்ஷஸித்த ஜ்ஞாநத்தாலாகையால் பரதஸ்ஸித்த ஸாதகம் । இந்த இரண்டு ஸூத்ரமும் ஸித்தாந்தத்துக்கு அநுகுணம் । இப்படிப்பட்ட அபிப்ராயத்தாலே ஸூத்ரகாரர் ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை ஸ்வருபமாக அருளிச் செய்தாரென்று கருத்து ॥

ஸூத்ரஸ்தத்தாலே ஜீவஸ்வாபாவத்தை நிரூபிக்கிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஜீவன் வேதாந்தோக்த ஸ்வாபாவனாக ஜடஸ்வாபாவனாயிருந்து ஜ்ஞாநாகாரமான ஜ்ஞாநத்தைஉடையவனா । உத ஜ்ஞாத்ருத்வைகஸ்வாபாவனா என்று ஸம்சயம் । ஜ்ஞாநோக்த ஸ்வாபாவனென்று பூர்வபக்ஷம் । யத: விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே என்று ஜ்ஞாநஸ்வாபாவனென்று சொல்லுகையாலே ஸாங்க்யாதிகளிலே ஜ்ஞாதாவுக்கு ஜ்ஞாநம் தோணுகையாலே ஜ்ஞாநாக வேதாந்தகணனாய் பாஷாணகல்பனாயிருக்கிறானென்று த்விதீய பக்ஷம் । இந்த இரண்டு பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. ஜ்ஞோऽத ஏவ ॥ ௧௯ ॥

ஜ்ஞ: அத ஏவ என்று அந்வயம் । யத: அத ஏவ ப்ரஜ்ஞாவான் ஸூத்ராநவஶ்யா ச்ருத்யாம் வச்யதி இத்யாதி ச்ருதிகளாலே பஹுகோத்யாவஸ்யனான ஜீவனும் ஜ்ஞாதாவென்று சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாதாவானவன் ஜ்ஞனாக । ஜ்ஞாத்ருத்வஸ்வாபாவனாகவேயிருக்கிறானென்று ஸித்தாந்த: । ஜ்ஞாநோக்தாநு ஜ்ஞாதா வே

ன்று ஶ்ருதி சொன்னது நித்யமான பரமாத்மஜ்ஞாநம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமானமாகையாலேயும் ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகையாலுமென்னபடி । ஸாக்ஷாத்க்ருதிகளிலே பரமாத்மஜ்ஞாநம் கர்மத்தாலே ஸங்குசிதமாயிருக்கிறது । ஆகையால் ஆத்மா ஜ்ஞாத்ருஸ்வரூபனென்று ஸித்தம் ।

ஜீவாத்மா விபுவாயிருக்கிறனென்று சொன்ன வைஶேஷிகாபிமதமான த்விதீயபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. உத்க்ராந்திகத்யாகதீநாம் ॥௨௦॥

ஶ்ருதேः என்று கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும் । உத்க்ராந்திகத்யாகதிவிஷயையான ஶ்ருதிஸத்பாவத்தாலென்னபடி । அணுஸ்வரூபனோ ஜீவः தேந ப்ரத்யோதேந ஏஷ ஆத்மா நிஷ்க்ராமதி என்று ஜீவனுக்கு தேஹத்தில்நின்றும் உத்க்ராந்திஶ்ருதிப்ரஸித்தை । ஆத்மா விபுவானால் இதுஎப்படிக்கூடும் । யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி என்று தேஹத்தில் நின்றும் உத்க்ராந்தனான ஜீவனு ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போகிறானென்று கதியும், தஸ்மால்லோகாத் புநரேதி அஸ்மை லோகாய கர்மணே என்று ப்ராநஶ்ருதியிலே கர்மஶேஷத்தை அநுபவிக்கைக்காக வருகிறானென்று ஆகதியும்சொல்லப்படுவதாலால் ஆத்மாவிபுவானால் கத்யாகதிகள்கூடாத்தாலேஜீவன் அணுஸ்வரூபந்தான்॥

ஸூ. ஸ்வாத்மநா சோத்தரயோः ॥௨௧॥

சஶப்தம் அவதாரணார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது உத்தரயோः உத்க்ராந்திக்கு மேலான ஶ்ரூயமாணமான கதி என்ன ஆகதி என்ன இந்த இரண்டுகளுக்கும் ஸ்வாத்மநா ஸ்வரூபேணவென்னவே । ஆத்மஸ்வரூபமே பரலோகத்துக்குப் போகிறது இஹலோகத்துக்கு வருகிறது என்று நிர்வாஹம்பண்ணுகிறது யோஜ்யம் । ஆத்மா விபுவென்கிறபக்ஷத்தில் ஶரீரத்தில் அவஸ்திதனான ஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷமாத்ரத்தைக்கொண்டு உத்க்ராந்தியென்று ஶப்தப்பட்டு நிர்வஹித்தபோதிலும் இதுக்குமேலுள்ள கமநாகமநங்கள் கூடாதென்று கருத்து ॥

ஸூ. நாணுரதச்ச்ருதேரிதி சேந்நேதராதிகாராத் ॥௨௨॥

ந அணு: ஜீவந் அணுவன்று । குத: । அதச்ச்ருதே: । அணுத்வவிபரீதமஹத்வச்ருதே: ॥

யோऽயம் விஜ்ஞாநமய: ப்ராணேஷு ஸ வா ஏஷ மஹாநஜ ஆத்மா என்று ஜீவனுக்கு மஹத்வம் சொல்லுகையாலென்னபடி । இதி சேத் ந । இந்த சங்கையை நிவர்த்திக்கிறார் । மஹாநஜ ஆத்மாவென்று ஜீவனுக்கு மஹத்வம் சொல்லப்படவில்லை । பரமாத்மாவுக்கே மஹத்வத்தைச் சொல்லுகிறது । குத: இதராதிகாராத் । யஸ்யாநுவித்த: ப்ரதிபுத்த ஆத்மா என்று உபக்ரமத்தில் ஜீவனில்காட்டிலும் இதரனான பரமாத்மாவினுடைய அதிகாரத்தாலே ப்ரகரணம்முழுதும் பரமாத்மபரமென்னபடி । யஸ்ய பரமேச்வரஸ்ய அநுவித்த: உபாஸக: ஆத்மா ப்ரதிபுத்த: ஸம்யக்ஜ்ஞாதவாந் என்று ச்ருத்யர்த்தம் ॥

ஸூ. ஸ்வசப்தோந்மாநாப்யாம் ச ॥௨௩॥

ஏஷோऽணுராத்மா சேதஸா வேதிதவ்ய: என்று ஸாக்ஷாத் அணுசப்தவசநத்தாலேயும் உந்மாநத்தாலேயும் ஆத்மா அணுபரிமாணன் । உந்மாநமாவது, உத்த்ருத்ய மாநம், ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோऽபி த்ருஷ்ட:, வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததா கல்பிதஸ்ய ச । பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேயஸ்ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ॥ என்று ஊசி நெல்லினுடைய அக்ரத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகவெடுத்து தத்துல்யபரிமாணன் ஜீவனென்று சொல்லுகை உந்மாநம் । அத: அணுரேவ ஜீவ: ॥

ஸூ. அவிரோதச்சந்தநவத் ॥௨௪॥

அணுவான ஜீவன் தேஹைகதேசத்திலேயிருக்கிலும் ஸகலதேஹவ்யாபியான ஸுகது:கங்களுடைய அநுபவத்தில் விரோதமில்லை । சந்தநவத் । சந்தநபிந்துவானது தேஹைகதேசத்திலிருந்துகொண்டு ஸகலதேஹவ்யாபியான ஆஹ்லாதத்தை உண்டாக்குகிறாப்போலே ஆத்மாவும் அநுபவிக்கலாம் ।

ஸூ. அவஸ்திதிவைஶேஷ்யாதிதிசேந்நாப்யுபகமாத்ஹ்ருதிஹி ॥௨௫॥

சந்தநபிந்துவுக்கு வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில் அவஸ்திதிவைஶேஷ்யத்தாலே ஆஹ்லாதஜநகத்வம் கூடும் । ஆத்மாவுக்கு அதுயில்லாதபடியால் எப்படிக்கூடுமிதிசேந்ந । அப்யுபகமாத் । ஆத்மாவுக்கும் தேஹத்திலே ஹ்ருதயஸ்தலத்தில் விஶேஷாவஸ்திதியை அங்கீகரிக்கையால் ஸகலதேஹவ்யாபிஸுகாநுபவம் கூடும். ஹ்ருதி ஹி । யோऽயம் விஜ்ஞாநமய: ப்ராணேஷு ஹ்ருத்யந்தர்ஜ்யோதி: என்கிறஶ்ருதியில் ஆத்மா ஹ்ருதயத்திலிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறானன்றோ ॥

ஸூ. குணாத்வா லோகவத் ॥௨௬॥

வாஶப்தம் பக்ஷாந்தரத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறது । குணாத் । அணுவான ஆத்மாவானவன் ஸ்வகுணபூதமாய் விபுவான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸகலதேஹத்தையும் வ்யாபித்திருக்கிறான் । யதா லோகவத் ஏகதேஶத்திலேயிருக்கிற ஸவித்ருதீபமணிப்ரப்ருதிகளுடைய குணபூதாலோகமானது அநேகதேஶத்தை வ்யாபித்திருக்கிறாப்போலே ஆத்மாவினுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநமும் வ்யாபித்திருக்கிறதில் தடையில்லை ॥

விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே இத்யாதிஶ்ருதியிலே விஜ்ஞாநஶப்தவாச்யனாகச்சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநகுணகத்வம் கதிதம் ॥

ஸூ. வ்யதிரேகோ கந்தவத்ததா ச தர்ஶயதி ॥௨௭॥

வ்யதிரேக: । ஜ்ஞாநஸ்வரூபனான ஆத்மாவில்காட்டிலும் குணமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யதிரேக: வேறுபாடானது அவஶ்யம் அங்கீகரிக்கவேணும் । கந்தவத் । கந்தவதீ ப்ருதிவீ என்கிற உபலம்பத்தாலே ப்ருதிவியைக்காட்டிலும் தத்குணபூதகந்தத்துக்கு வேறுபாடு ஸித்திக்கிறாப்போலே தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்குமென்னபடி । ததா ச தர்ஶயதி । ஜாநாத்யேவாயம் புருஷ: என்கிற ஶ்ருதியும் ஆத்மாவையும் ஜ்ஞாநத்தையும் குணியாயும் குணமாயும் வ்யபதேஶிக்கிறது ॥

ஸூ. ப்ருதகுபதேஶாத் ॥உ௮॥

ந விஜ்ஞாதுர்விஜ்ஞாதேர்விபரிலோபோ வித்யதே என்னு ப்ருதக்பூதமான ஆத்மாவில்காட்டில் ப்ருதக்பூதமான ஜ்ஞானத்தை ப்ருதக்கரித்து ஜ்ஞானம் நித்யமென்னு வ்யபதேஶிக்கையால் ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானகுணகத்வம் ஸித்தம் ॥

ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானம் குணமாகில் விஜ்ஞானம் யஜ்ஞம் தநுதே என்னு ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞானமென்னு சொல்லுகை எப்படி கூடும் । அத்ராஹ ॥

ஸூ. தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் ॥உ௯॥

துஶப்த: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । தத்குணஸாரத்வாத் । அந்த ஜ்ஞானரூபகுணத்தை ஸாரமாக ஸ்வரூபநிரூபகமாக உடைத்தாயிருக்கையாலே । தத்வ்யபதேஶ: । ஆத்மாவை ஜ்ஞானமென்னு வ்யபதேஶிக்கிறது । ப்ராஜ்ஞவத் எப்படி ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதாவென்னு ப்ராஜ்ஞனுக்குச்சொல்லப்பட்ட பரப்ரஹ்மம் ஸத்யம்ஜ்ஞானமநந்தம் என்னு ஜ்ஞானஸ்வரூபனாக வ்யபதேஶிக்கப்படுகிறானோ அப்படி ஜீவனும் ॥

ஸூ. யாவதாத்மபாவித்வாச்ச ந தோஷஸ்தத்தர்ஶநாத் ॥௩௰॥

ஜ்ஞானம் ஆத்மாவுக்கு யாவத்ஸ்வரூபபாவியாகையாலேயும் அந்த நித்யமான தர்மபூதஜ்ஞானத்தாலே ஆத்மாவை வ்யபதேஶிக்கையில் தோஷமில்லை । தத்தர்ஶநாத் । கண்டமுண்டாதிகளான கோவ்யக்திகளுக்கு கோத்வரூபமான தர்மம் யாவத்ஸ்வரூபபாவியாகையாலே அந்த கோத்வவாசியான கௌ: என்கிற ஶப்தத்தாலே அந்த கண்டாதிவ்யக்திகளுக்கு வ்யபதேஶம் காண்கையாலே இங்கும் விஜ்ஞானம்யஜ்ஞம் தநுதே என்னு விஜ்ஞானஶப்தத்தாலே ஆத்மாவை வ்யபதேஶிக்கக்குறையில்லை । சகாரத்தாலே ஆத்மஸ்வரூபம் ஸ்வப்ரகாஶமாகையாலும் ஜ்ஞானமென்னு வ்யபதேஶிக்கலாமென்னுஸூசிதம் । ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானம் நித்யமாகில் ஸுஷுப்த்யாதிகளிலே ஏன் தோன்றவில்லை என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. பும்ஸ்த்வாதிவத்த்வஸ்ய ஸதோऽபிவ்யக்தியோகாத் ॥௩௧॥

த்ருஷ்டாந்தம் பும்ஸ்த்வத்தைச் சொல்லுகிறது । அஸ்யார்த்த: பால்யாதிகளிலேயும் வித்யமானமாய் அநபிவ்யக்தமான இந்த ஜ்ஞானத்துக்கு யௌவனாதிதசையிலே அபிவ்யக்தியோகாத் । ஜ்ஞானம் ஸ்வப்ரகாசிக்கையாலே ஜ்ஞானம் ஆத்மாவுக்கு நித்யமான படியும் பும்ஸ்த்வாதிவத் । ஶரீரத்திலே இருக்கிற பும்ஸ்த்வபாதானது பால்யத்திலே அநபிவ்யக்தமாய் யௌவனதசையில் அபிவ்யக்தமாகிறாப்போலே இங்கும் குறையில்லை । இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வத்தையும் கர்த்ருத்வத்தையும் ஸாதித்து விபுத்வபக்ஷத்தில் தோஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. நித்யோபலப்த்யநுபலப்திப்ரஸங்கோऽந்யதர நியமோ வாऽந்யதா ॥௩௨॥

அந்யதா । ஜ்ஞானமாத்ர ஸ்வரூபனாத்மா என்கிற பக்ஷத்திலும் ஸர்வகதனாத்மா என்கிற பக்ஷத்திலும் நித்யமாக உபலப்தியும் அநுபலப்தியும் ப்ரஸங்கிக்கும் । அதவா அந்யதர நியம: உபலப்திபாவது அநுபலப்திபாவது இரண்டிலே ஒன்று நியமேந ப்ரஸங்கிக்கும் । ஜ்ஞானமாத்ர ஸ்வரூபனென்கிறவாதத்திலே ஆத்மாவினுடைய உபலப்திக்கும் அநுபலப்திக்கும் ஆத்மஸ்வரூபமே ஹேதுவாகையாலே வேறு ஹேது இல்லாமையாலே ஸ்வரூபம் நித்யமாயிருக்கையாலே இரண்டும் நித்யமாக ப்ரஸங்கிக்கும் । அதா உபலப்தியும் அநுபலப்தியும் பரஸ்பரவிருத்தங்களாகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமானது இரண்டில் ஒன்றுக்கே ஹேதுவென்று சொல்லில் அந்யதர நியமம் வரத்தெரியும் । விபுத்வபக்ஷத்திலேயும் ஜ்ஞானத்துக்கு ஹேதுவான ஆத்மமந:ஸம்யோகாதிகள் விபுக்களெல்லாருக்கும் ஸாதாரணமாயிருக்கையாலே ஒரு ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞானமுண்டானால் எல்லாருக்கும் உபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும் ஒருத்தருக்கு உபலப்தியில்லாவிடில் எல்லாருக்கும் அநுபலப்தி ப்ரஸங்கிக்கும் । ஆகையால் இந்த இரண்டுமதமும் அநுபபந்நம் ॥

ஸூ. கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥௩௩॥

இப்படி ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வோபயோகியான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தை நிரூபித்து கர்த்ருத்வத்தை நிரூபிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வம் போலே கர்த்ருத்வமுண்டா இல்லையா என்னு ஸம்ஶயம் । அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்த்தாஹமிதி மந்யதே । என்னு சொல்லுகையாலே ஆத்மா அகர்த்தாவன்னு ப்ரக்ருதியே கர்த்ரீயென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த ஸாங்க்யமதத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ॥

ஆத்மாவே கர்த்தா ப்ரதானமன்னு । கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் ஆத்மா கர்த்தாவானால்தான் । யஜேத உபாஸீத என்னு யாகோபாஸநாதிகளை விதிக்கிற ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநமுண்டு । ஶாஸ்த்ரமாவது ஶாஸநாத் ஶாஸ்த்ரமென்கிறபடியே கர்த்தாவுக்கு கர்த்தவ்யார்த்தத்தை போதித்து ப்ரவர்த்தகமென்னபடி இத்தால் ஜ்ஞாதாவைக்குறித்தன்றே ஸ்வர்க்ககாமஃ மோக்ஷகாமஃ என்னு விதிக்கை உபபந்நம் । அசேதநமான ப்ரதாநம் கர்த்தாவானால் விதிக்கை அநுபபந்நம் । ஆகையாலே கர்த்தாவான ஆத்மாவைக்குறித்தே ஶாஸ்த்ரம் போதிப்பிக்கிறது. அசேதநமான ப்ரதாநத்தை அன்னு ॥

ஸூ. உபாதாநாத்விஹாரோபதேஶாத் ॥௩௪॥

ஸ ஏவமேவைதான் ப்ராணான் க்ருஹீத்வா ஸ்வே ஶரீரே யதாகாமம் பரிவர்த்ததே என்னு ஆத்மாவுக்கு ப்ராணங்களுடைய உபாதாநத்தை உபதேஶிக்கையாலே யதாகாமம் பரிவர்த்ததே என்னு ஶரீரத்திலே ஆத்மாவுக்கு விஹாரத்தை உபதேஶிக்கையாலேயும் ஆத்மாவே கர்த்தா ந ப்ரதாநம் ॥

ஸூ. வ்யபதேஶாச்ச க்ரியாயாம் ந சேந்நிர்தேஶவிபர்யயஃ ॥௩௫॥

க்ரியாயாம் வ்யபதேஶாச்ச கர்த்தா । விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே । கர்மாணி தநுதேऽபி ச । என்னு வைதிகக்ரியையிலும் லௌகிகக்ரியையிலேயும் ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வத்தை வ்யபதேஶிக்கையாலும் । ந சேத் । கர்த்தா இல்லையாகில் விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநு

தே என்கிற ச்ருதியில் விஜ்ஞாநசப்தம் ஆத்மாவைச்சொல்லவில்லை। புத்தியென்கிற அந்த:கரணமானவொருவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது। இதி சேத் அப்படியாகில் நிர்தேசவிபர்யய: ஸ்யாத் விஜ்ஞாநேந யஜ்ஞம் தநுதே என்று கரணவிபக்தியான த்ருதீயாவிபக்தி நிர்தேசம் வரத்தெரியும்। புத்தியானது க்ரியையிலே காரணமாகையாலே।

ஸூ. உபலப்திவதநியம: ॥கசு॥

ப்ரதாநத்துக்கே கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவுக்கு போக்த்ருத்வமென்கிற பக்ஷத்திலே உபலப்திவத் முன்புசொன்ன உபலப்தி நியமஸாம்யம்போலே போக்த்ருத்வத்துக்கு அநியமமும் ப்ரஸங்கிக்கும் ப்ரதாநம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்கையாலே போக்த்ருத்வமும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமாக ப்ரஸங்கிக்கும்॥

ஸூ. சக்திவிபர்யயாத் ॥கஎ॥

ப்ரக்ருதியே கர்த்ராவாகில் கர்த்ராவுக்கே போக்த்ருத்வம் ப்ராப்தமாகையாலே ப்ரக்ருதிக்கே போக்த்ருத்வசக்தியும் ப்ரஸங்கிக்கும்। ஆகையாலே ஆத்மாவுக்கு போக்த்ருத்வசக்தியுடைய விபர்யயாபாவம் ப்ரஸங்கிக்குமென்னுகருத்து।

ஸூ. ஸமாத்யபாவாச்ச ॥கஅ॥

ப்ரக்ருதிக்கு கர்த்ருத்வமங்கீகரித்தால் மோக்ஷஸாதநஸமாதிஸமாத்யபாவம் ப்ரஸங்கிக்கும் ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் அந்யோஹமஸ்மியென்கிற ஸமாதியிலே ப்ரக்ருதிக்கு கர்த்ருத்வஸம்மதமாகையாலே ப்ரதாநம் கர்த்ராவன்று।

ஸூ. யதா ச தக்ஷோபயதா ॥ககூ॥

ஆத்மா கர்த்ராவானால் ஸர்வதா ப்ரஸங்கத்தை இச்சித்தபோது வைதிகலௌகிககார்யங்களை பண்ணுகிறான் இச்சியாதபோது பண்ணவில்லையென்கிற உபயதா வ்யவஸ்தைகூடும்। யதா ச தக்ஷா தச்சனானவன் இச்சை இருந்தபோது கார்யங்களைப்பண்ணியும் இச்சை இல்லாதபோது பண்ணாமலுமிருக்கக் காணாநின்றோம்। இப்படி இச்சாமூலமான காரணாகாரணவ்யவஸ்தை கூடாதென்னு கருத்து॥

ஸூ. பராத்து தச்ச்ருதே: ॥௪௦॥

தாத்பர்யம்: ஶங்காவ்யாவர்த்தக: । பராத் । பரமாத்மந: ஸகாஶாத்து । தத் । கர்த்ருத்வம் ப்ரவர்த்ததே (?) ஜீவஸ்ய பரமாத்மாயத்தம் கர்த்ருத்வமென்னபடி । குத: ஶ்ருதே: । அந்த:ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி என்று பராயத்தகர்த்ருத்வத்தை ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே என்னபடி । இப்படி ஜீவன் பராயத்தகர்த்தாவென்றால் ஸர்வேஶ்வரனே ஸர்வப்ரேரகனும் ப்ரயோஜககர்த்தாவாகையால் அவைஷம்யம் ஏககர்த்ருத்வாதியாகையாலே விதிநிஷேதவையர்த்யமவனுக்கே ப்ரஸங்கிக்குமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. க்ருதப்ரயத்நாபேக்ஷஸ்து விஹிதப்ரதிஷித்தா
வையர்த்யாதிப்ய: ॥௪௧॥

தாத்பர்யம்: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । ப்ரயத்நப்ரவ்ருத்தியிலே ஜீவனாலே க்ருதமான ப்ரயத்நத்தை அபேக்ஷித்து பரமேஶ்வரன் ஜீவனை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறான் । அத: விஹிதப்ரதிஷித்தா வையர்த்யாதிப்ய: । ஜீவனுக்கு ப்ரயத்நப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லாவிட்டால் [illegible] [illegible] என்கிற விதிநிஷேதஶாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்யம் வரும். ஜீவன் நிக்ரஹாநுக்ரஹங்களுக்கு அவிஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் அதுகள் ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஜீவக்ருதப்ரயத்நத்தை அபேக்ஷித்து பரன் ஜீவனை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறான் । அந்த ப்ரயத்நப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஈஶ்வரனால் கொடுக்கப்பட்டது । அதுவும் பரதந்த்ரவஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமென்னு கருத்து.

ப்ரயோஜகத்வ காரணாதி வைஷம்யநைர்க்ருண்ய பரிஹார: கார்ய: கிமிதி சேத் ॥

கர்த்ருத்வம் இரண்டுவிதம் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் ப்ரயோஜ்யகர்த்ருத்வமென்னும். அதில் ப்ரயோஜககர்த்ருத்வம் ஈஶ்வரனுக்கும் ப்ரயோஜ்யகர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்கும் சொல்லப்படுகிறது । இதனால் அந்த:ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா, ய

தாநஜ்ஞேநாபேதி ஐத்ராதிவ ரணத்தில் சொல்லுகிறபடியே ஸம்கோசமன்னியில் ஸர்வகாலத்திலும் ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி கார்யங்களுக்கும் கர்த்ருத்வமுண்டென்னு உக்தமாய்த்து । இப்படியாகில் ஜீவனுடைய விஷம ப்ரவ்ருத்திக்கும் தந்மூலமான ஸுக து:கா நுபவத்துக்கும் காரணமாகையாலே ஸர்வேச்வரனுக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யம் ப்ரஸம்ஜிக்குமென்னில் அதுவாராது । நாநாஜாதிகளான ஸஸ்யங்களுக்கு ஜலமானது ஸாதாரணகாரணமாயிருப்போலேயும் ஸஸ்யத்திலுள்ள வைஷம்யம் பீஜக்ருதமாணப்போலவும் ஜீவனுடைய விஷம ப்ரவ்ருத்திக்கும் தத்ஸமமான ஸுகதுகத்துக்கும் அவன் கருமமே ஹேதுவாகையாலே ஜலம் போல் ஸாதாரணகாரணமான ஸர்வேச்வரனுக்கும் வைஷம்ய நைர்க்ருண்யம் வாராது । தஜ்ஞ கர்மா கர்மாநுகமென்னபடி । ஸஏஷ ஸர்வப்ரவ்ருத்திஷு என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞனை ஸர்வேச்வரனுக்கு ச்ருதியில்சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வாதிஹேதுத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகள் அந்தந்த ஜீவனுடைய புண்யபாபகர்மமாகையாலே தோஷமில்லை । நந்ந ஜீவனுடைய கர்மவாஸனையே அவனுடைய இஷ்டாநிஷ்டங்களுக்கு விசேஷகாரணமென்னுக்தமாய்த்து । அப்படியாகில் ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபை என்னசெய்கிறதென்னில் சொல்லுகிறேன் । ஸகலகார்யங்களும் கர்மாதீநமாயிருந்தாலும் ஸாபேக்ஷத்வத்தாலே ஸந்தாபாயத்தை ஸஹித்து ஈப்ஸிதப்ரதேயான ஸௌஹார்த்தத்தை குடுக்கை க்ருபாகார்யமாகையாலே க்ருபைக்கு விசேஷ ப்ரயோஜநம் ஸித்தமாய்த்து । ஆனாலும் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஜீவநிக்ரஹம் தோஷாவஹமன்றோவென்னில் அதாயாருக்கு தோஷாவஹமென்னு விசாரிக்கவேணும் । ஸர்வேச்வரன் ஸர்வநியந்தாவாகையாலே அவனிடத்தில் இது தோஷாவஹமன்னு । ஜீவனுக்கு இது அநிஷ்டாவஹமாயிருந்தாலும் அதனால் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஒருகெடுதியுமில்லை அப்படி லோகத்தில் துஷ்டநிக்ரஹஸாலியாய் சிஷ்டரக்ஷகனை மஹாராஜாவை ஜநங்கள் புகழ்ந்துகொண்டு ச்லாகிக்கிறார்கள். அப்படிப்போலே க்ருபாலுவான ஸர்வேச்வரனை அவருடைய

தோஷங்களைப்போக்குகிறதற்காக ஸூத்ரயிக்கக் குறைவு இல்லை । ஆகையால் ஸநாதஹநிர்ஹமிந்த இரண்டுக்கும் விஷயபேதத்தாலே விரோதமில்லை । இப்படியே உதாஸீநத்வ ப்ரகத்வ ஸாக்ஷித்வா நாதேஜஸ்வாதிகளுங்கள் பரஸ்பரவிரோதங்களாய்த் தோன்றினாலும் இவைகளெல்லாம் ப்ரகரணத்தால் ஸம்மதங்களாகையாலே விரோதமில்லை । காதாவிஸகமான ப்ரகரணத்தைக்கொண்டு கர்மிவைக்கும் காதாவிஸகத்வா சே ஸம்கிக்கவொண்ணாது. அதெப்படியென்றால் நித்யாநித்யபேதத்தாலே காரணமிரண்டுவிதம் । அதில் ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ஸித்யாதி ஸாரகணகாரிணியான கர்மவை நித்யை । தத்தஜ்ஜாதஸம்கர்மாதிரூபவிசேஷகரத்துக்குவிசேஷஸம்ஸ்தாநாமரூபமாயுள்ள கர்மவை அநித்யை । ஆகையால் ஸர்வவிஷயத்திலும் ஸகலஸம்ஸ்தாநஸம்கல்பரூபமான ஸாமாந்ய காரணம் தான் நித்யமாயும் நிஹேதுகமாயுமிருக்கிறது । விசேஷஸம்ஸ்தாநஸம்கல்பரூபமான அநித்யகர்மவையே ஸஹேதுகமென்கிறது । இத்தால் நித்யகர்மவாஸஞ்சகமும்ஸித்தது। உதாஸீநாதிகளுக்கு அவிரோதம் எப்படியென்னில் சொல்லுகிறேன் । ஸர்வஸ்யாபி ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே கர்த்ருத்வமென்ன ஸ்வயோஜ்யகர்த்தாவான ஜீவனைக்கொண்டு காரயிதாவாகையாலே ப்ரகத்வமென்ன ஸ்வதந்த்ரன வேதனை உத்ரோதரம் ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே ஸநாதேஜஸ்வமென்ன ஸம்ஸாராதிகளில் ஜீவத்துக்குப்போலே ஸர்வகார்யங்களுக்கு ஸாமாந்யஹேதுவாகையாலே உதாஸீநத்வமென்ன ஸர்வப்ரவ்ருத்தியிலும் ஸர்வத்தையும் பார்க்கையாலே ஸாக்ஷித்வமென்ன அவனவன் கர்மத்தை ஸஹகரித்து ஸர்வத்தையும் செய்கிறபடியால் ஸஹகாரித்வமென்ன ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும் ஸர்வரக்ஷணஸமர்த்தமாகையாலும் ஹரித்வமென்ன ஹரிர்தேவதை: என்கிறபடியே ஹரித்வமென்ன இதுகளெல்லாம் காதாவிஸகங்களன்னியில் ஸர்வகார்யத்திலும் ஸம்மதங்களாகையாலே விரோதங்களில்லை ॥

ஸந்தாயம் ஸம்ப்ரவக்ஷ: । ஜீவனுடைய ஸ்வரூபவ்யாப்தியா
னது ஸம்ஸாரஸேவையன்னியில் உண்டாகிறது । ஆகையால்
ப்ரயத்நவ்யாப்தியில் ஜீவனுக்கு நிரபேக்ஷகர்த்ருத்வமுண்டு
அப்படியில்லாவிட்டால் கர்த்தாவே போக்தாவாகையால் ஜீவவிஷய
த்தில் நிக்ரஹம் உதிக்கவிரகில்லை । ஸம்ஸாரனுக்கே கர்த்ருபோ
க்த்ருத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமென்னுசொல்லுகிறார்கள் । இந்த பக்ஷமும்
தங்கள் பக்ஷத்திலும் துல்யம் । ப்ரயத்ந வ்யாப்தியில் நிரபேக்ஷ
கர்த்ருத்வமிருந்தாலும் ஜீவனுடைய த்விதீயாதி வ்யாப்தியில் ஸம்ஸா
ரநு ஸஹகாரியென்னு அவர்கள்சொல்லுகையாலே அது ஸம்ப்ர
தாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தனான பாஷ்ய காரர்களான பெரி
யோர்கள் நிஷேதிக்கக்காணுகின்றோம் । அப்படி அன்னியில் ஸம்
ஸாரநு அந்த விஷயவ்யாப்தியை ஸஹகரிக்கப்பண்ணுகையாலே அந்
தபக்ஷத்திலும் நிக்ரஹம் வருகையாலும் நியந்த்ருத்வஸாமர்த்யத்துக்கு
ஸங்கோசம் வருகையாலும் ப்ரயத்ந வ்யாப்தியில் ஸம்ஸாரநு உபே
க்ஷிக்கிறானென்கிற பக்ஷம் பரியாது ॥

கிஞ்ச ஸ்வரூபத்தில் ப்ரயத்ந வ்யாப்தியானது ஸம்ஸாரநிரபே
க்ஷையென்னு சொல்லுகிறாய் । அப்படிப்பட்டஜீவனுடைய விஷய
வ்யாப்தியானது ஜ்ஞானநேத்ராகாரமேவ ஸஹஸ்ரதவாளான
ஜீவஸஹகாரக்ருதையன்னு । கிஞ்ச ஸம்ப்ரதாயஸித்தமான அவ
ரவர்களுடைய பாவகர்த்ருநிர்வாஹணையென்னு சொல்லவேணும் ।
இத்தால் ஸம்ஸாரமநுதியாகையால் ஜீவவ்யாப்தியில் ப்ரயத்நம்
இல்லையென்னுய்த்து । வ்யாப்திகர்த்ராயீனையாகில் அதில் ஸம்ஸார
னுக்கு ப்ரஸக்தி எப்படியென்னில் கர்த்ரு ஸம்ஸாரஸங்கல்பமே
மாகையால் தத்ஸங்கல்பாயீனை வ்யாப்தி என்னு சொல்லுகையால்
ப்ரயத்ந வ்யாப்தி ஸம்ஸாராயீனையன்னென்கிற பக்ஷிகளாலும்
ஸம்ஸாராயீநத்வம் ஸ்வீக்ருதமானதால் ஸர்வ வ்யாப்தியும் ஸம்ஸா
ராயீனையென்னுஸ்தாபிதமாய்த்து । இப்படியாகில் ஸ்ரீபாஷ்யா
திக்ரந்தங்களில் ததபேக்ஷ தத்காரணத்வாதிகள்
ப்ரயத்நக்ஷணத்தில் உபேக்ஷிக்கிறானென்னும் த்விதீயக்ஷணத்தில்

அநுமதி செய்கிறானென்னும் நிர்தேஶம் எப்படி கூடுமென்னில் ப்ரயத்நமென்னு சொன்னது ஸ்ருஷ்டிகாலாபிப்ராயம் । கர்ம போல் வைஷம்யஹேதுவன்றிக்கே ஜலம்போல் ஸாமாந்யகாரணமென்ன அபிப்ராயத்தால் உபேக்ஷ்ய என்னு சொன்னதேதவிர அந்தகாலத்தில் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரேரகனன்றென்னபடியன்று । இப்படியாகில் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு கர்த்ருத்வகாரயித்ருத்வோபேக்ஷகத்வாதிகள் ஸர்வதா இருக்கை விருத்தமன்றோவென்னில் கீழ்சொன்னபடி கர்த்ருத்வாதிஸர்வலக்ஷணமும் ஸம்பந்நமாகையாலே லோகவ்யவஹாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திவ்யாப்திவீக்ஷணாதிகளுக்கு விரோதமில்லாதாப்போலே இங்கும் விரோதமில்லை । ஆகையால் ஜீவனுடைய கர்மத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைச்செய்கிறபடியால் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யங்கிடையாதென்னு கருத்து॥

ஸூ. அம்ஶோ நாநாவ்யபதேஶாத் அந்யதா சாபி தாஶகிதவாதித்வம் அதீயத ஏகே ।௪௨॥

இப்படி ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வம் பராயத்தமாகில் அப்போது ராஜப்ருத்யந்யாயத்தாலே ஜீவனுக்கு பரமாத்மாம்ஶத்வம் ஔபசாரிகமாகலாமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறாரென்னு ஸூத்ரம்॥

இந்த ஜீவன் பரமாத்மாவில்காட்டில் அத்யந்தபிந்நனோ உத அஜ்ஞனான பரமாத்மாவா । அதவா உபாதிஸம்பந்நனான பரமாத்மாவா உத பரமாத்மாவினுடைய அம்ஶமோ என்னு ஸம்ஶயம் । அத்யந்தபிந்நனென்னு வைஶேஷிகபக்ஷம் । அதில் பேதவ்யபதேஶம் ப்ரேரிதாரம் மத்வா இத்யாதிபேதஶ்ருதி । இந்த பக்ஷத்தில் அபேதஶ்ருதிகளுக்கு ஶரவதிரேவ ஸர்வமேக: என்கிற வாக்யத்துக்குப்போலே ஔபசாரிகநிர்வாஹம் கண்டுகொள்வது । அதவா அஜ்ஞமான ப்ரஹ்மமே ஜீவனாகிறது என்னு ஶங்கரனுடைய பக்ஷம் । இதில் அபேத தத்த்வமஸி அயமாத்மா ப்ரஹ்ம இத்யாதியான அபேதஶ்ருதி । இந்தபக்ஷத்தில் பேதஶ்ருதிக்கு அஜ்ஞாநக்ருதமான பேதம் விஷயம் । உபாதிஸம்பந்நமான ப்ரஹ்மமே ஜீவபாவத்தை அடைகிறது என்னு யாதவப்ரகா

பக்ஷம் । இந்த பக்ஷத்திலும் அபேதச்ருதி ஐகார்த்யமே ஸித்தாந்த: । இந்த மூன்று பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ॥

அம்சாதிகரணம்

அம்ச: ஜீவன் । பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாயிருந்துகொண்டு விசேஷணதயா அம்சபூதனாயிருக்கிறான் । அத: நாநாவ்யபதேசாத் அந்யதாசாபி வ்யபதேசாத் ॥

ப்ருதகாத்மாநமித்யாதியான நாநாவ்யபதேசத்தாலேயும் தத்த்வமஸீத்யாதியான அந்யதாவ்யபதேசத்தாலேயும் அம்சவ்யபதேசத்தாலேயுமென்னபடி । இப்படி அபேதச்ருதிக்கும் பேதச்ருதிக்கும் ஐகார்த்யமும் ஸித்திக்கைக்காக விசிஷ்டமான ப்ரஹ்மைகமான அம்சவாக்யத்திலே பரமாத்மவிசேஷணதயா ஜீவனு அம்சபூதனு என்று கொள்ளவேணும் । விசேஷணபூதனான ஜீவனுக்கும் விசேஷ்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கும் ஸ்வரூபஸ்வபாவபேதங்களைச் சொல்லுகிறதுகள் பேதச்ருதிகள் । தத்த்வமஸி அயமாத்மா இத்யாதியான அபேதச்ருதியானது ஜீவசரீரகனான பரமாத்மா ஏகனென்று சொல்லுகிறது । இந்த இரண்டு ச்ருதிகளும் ஐகார்த்யங்கள் । அஜ்ஞ ப்ரஹ்மம் ஜீவனென்கிற பக்ஷத்திலும் உபாத்யவச்சிந்ந ப்ரஹ்மம் ஜீவனென்கிற பக்ஷத்திலும் பரமாத்மாவுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வ நிரவத்யத்வாதிகளை சொல்லுகிற ச்ருதிகள் விரோதிக்கும் । தாசகிதவாதித்வமதீயத ஏகே । சில சாகிகள் ப்ரஹ்மதாசா: ப்ரஹ்மதாசா: ப்ரஹ்மமே கிதவா: இத்யாதிவாக்யங்களாலே ப்ரஹ்மம் ஸர்வஜீவாத்மகமாயிருக்கையாலே மீவடர்கள் கிதவர்கள் தாஸர்கள் இன்னமும் ஸர்வஜீவஸமூஹமும் ப்ரஹ்மாத்மகமாகவேயிருக்கிறது என்று ஸத்யாதாரமாக ஓதுகிறார்கள் । ஆகையாலே ப்ரஹ்மத்துக்குச் சரீரதயா அம்சபூதன் ஜீவனென்று ஸித்தாந்தம் ॥

மந்த்ரவர்ணாச்ச ॥ ௪௩ ॥

பாதோஸ்ய விச்வா பூதாநி என்கிற மந்த்ரவர்ணத்தாலேயும் ஜீவர்கள் ப்ரஹ்மத்துக்குச் சரீரதயா அம்சபூதர்கள் । பாதசப்தம் அம்சவாசி । இவ்வர்த்தத்தில் ஸ்ம்ருதிவசநமும் ப்ரமாணமென்கிறார் ॥

ஸூ. அபி ச ஸ்மர்யதே ॥ ௪௪ ॥

மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே என்று அம்ஶஶப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறான் ॥

அசேதநவ்ருத்தினுடைய அம்ஶமாகில் ஜீவன் ப்ரஹ்மத்தினுடைய அம்ஶமாகையாலே ஜீவதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்துக்கு வரத்தெரியுமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ப்ரகாஶாதிவத்து நைவம் பர: ॥ ௪௫ ॥

தத்ஸ்வரூபம் ஸம்ஸாரவ்ருத்திகம் । அம்ஶத்வமேகதேஶம் அம்ஶாம்ஶ்யாதிமன்று । ப்ரகாஶஜாதிகுணவிஶிஷ்டங்களான தீ வரவாதிகளுக்கு ப்ரகாஶஜாதி முதலானவைகள் அம்ஶங்களானுப்போலே விஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவர்கள் விஶேஷணதயா அம்ஶபூதர்கள் । நைவம்பர: । அயா ந விஶேஷ்யபூதபரமாத்மா விஶேஷணபூதனான ஜீவன்போலன்று । ஜீவனு கிலேஶிக்குமாப்போலே । பரமாத்மாவோவென்றால் நிரவத்யன் ஸர்வஜ்ஞனென்னபடி ॥

ஸூ. ஸ்மரந்தி ச ॥ ௪௬ ॥

அம்ஶத்வமஸ்தி தஸ்யாத்ர ஜ்ஞாதாஸ்வாமிஸ்வாமினீ யதா । பரஸ்ய ப்ரஹ்மண: ஶக்தி: யதேதமகிலஞ்ஜகத் ॥ தத்வம்ஸம்பேதம் வேஸ்தநா"என்று பராஶராதிகள் விசித்ரூபமான ஜகத்துக்கு பரமாத்மாம்ஶத்வத்தையும் ஶரீரத்வத்தையும் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ॥

ஸூ. அநுஜ்ஞாபரிஹாரௌ தேஹஸம்பந்தாத்

ஜ்யோதிராதிவத் ॥ ௪௭ ॥

ஸர்வஜீவர்களும் ப்ரஹ்மாம்ஶத்வேந ஸமர்களாயிருந்தாலும் சிலஜீவர்களுக்கு அத்யயநாதிகளிலே அநுஜ்ஞையும் சில ஶூத்ராதிஜீவர்களுக்கு வேதாத்யயநாதிகளில் பரிஹாரமும் தேஹஸம்பந்தாத் அஶுத்தமான ப்ராஹ்மண ஶூத்ராதிஶரீரஸம்பந்தத்தாலே கூடும் । ஜ்யோதிராதிவத் । அக்நித்வேந ஸாம்யமாயிருந்தாலும் ஶ்ரோத்ரியாகாரான் ஶ்ருதஹ்ய மாஹப்போல வும் ஶ்மஶாநாக்நி த்யாஜ்யமானுப்போலவும் இங்குங்கூடும் ॥

ஸூ. அஸந்ததேஶ்சாவ்யதிகர: ॥௪௮॥

ஸந்ததியாவது அவிச்சேதம்; அஸந்ததியாவது விச்சேதம் பிந்நமென்னபடி । அஸந்ததே: ஜீவர்கள் ப்ரதிஶரீரம் பிந்நர்களாகையாலே அவ்யதிகரஶ்ச ஸுகது:கபோகங்களுக்கு அஸாங்கர்யம் ஸம்பவிக்கும் । பக்ஷாந்தரங்களில் ப்ரஹ்மத்துக்கே அஜ்ஞாநதோஷாதிஸம்பந்தம் அங்கீகரிக்கையாலே போகவ்யவஸ்தை ஸித்தியாதென்னு கருத்து

ஸூ. ஆபாஸ ஏவ ச ॥௪௯॥

அஜ்ஞப்ரஹ்மஜீவவாதத்திலே ஸர்வஜ்ஞமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அஜ்ஞாநகல்பனைக்கும் ஸ்வரூபதிரோதாநகல்பனைக்கும் ஹேதுக்களாக சொன்ன அநாதித்வ திரோதாநத்வ வ்யாப்ய திரோதாநத்வாதிகள் ஹேத்வாபாஸங்கள் । சகாரத்தாலே நிரவத்யத்வாதி ஶ்ருதிவிரோதம் விவக்ஷிதம் ॥

பாரமார்த்திகோபாதிஸம்பந்தியான ப்ரஹ்மமே ஜீவனென்கிற வாதத்திலே அநாத்யத்ருஷ்டப்ரவாஹத்தாலே அநாதியான உபாதிப்ரவாஹமானது ப்ரஹ்மத்தை ஸம்பந்திக்கிறது । தத்ப்ரயுக்ததோஷங்கள் அநுபஹிதமான ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸரியாதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. அத்ருஷ்டாநியமாத் ॥௫௰॥

அத்ருஷ்டங்களாலேயும் தத்ப்ரயுக்தோபாதிகளாலேயும் அவச்சேத்யமான ப்ரஹ்மத்துக்கு பேதநாதிநியமம் கூடாமையாலே ஔபாதிகதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்துக்கே ப்ரஸஜிக்குமென்னபடி.

ஸூ. அபிஸந்த்யாதிஷ்வபி சைவம் ॥௫௧॥

அத்ருஷ்டங்களுக்கு ஹேதுவாக அபிஸந்த்யாதிகளை அங்கீகரித்தாலும் அவை இப்படி உபாதிப்ரஹ்மவ்யதிரிக்தவஸ்த்வந்தரமில்லாமையாலே ப்ரஹ்மமே உபாதிஸம்ஸ்ருஷ்டமென்கையாலே உக்ததோஷங்களப்படியே இருக்கும் ॥

ஸூ. ப்ரதேஶபேதாதிதி சேந்நாந்தர்பாவாத் ॥௫௨॥

ப்ரஹ்மவிச்சேத்யமானாலும் உபஹிதப்ரதேஶமும் அநுபஹிதப்ரதேஶமும் இரண்டுமிருக்கிறது । ஆகையாலே போகவ்யவஸ்தை கூடும் இதி சேத் அது கூடாது । குத: அந்தர்பாவாத் ।

விஷ்ணுவான பரப்ரஹ்மம் பஜியாது। அணுக்களான உபாதிகளே பஜிக்கிறது। அப்போது ஸர்வப்ரஹ்மப்ரதேஶமும் உபாதிஸம்பந்தத்திலே அணுக்களாகையாலே உக்ததோஷம் தததவஸ்தம்। ஆகையால் இதரங்கள் அஸமஞ்ஜஸங்கள்। எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தத்தில் ஸர்வமும் ஸமஞ்ஜஸமென்னபடி ॥

இந்த பாதத்திலே உக்தமான அதிகரணஸங்கதார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேஶிகேந்த்ரர் ॥

உத்பத்திர்வ்யோமாதிகேஷ்வபி ந ஶ்ருதிவிஹதா: ப்ராக்ருத
தத்வேஷ்வஶிஷ்டாஜ் ஜீவஸ்யோபாதிஜாதௌ ப்ரஜநநவிலயௌ
ஸ்வஜ்ஞாத்ருதாஸ்ய। கர்த்ருத்வம் பாரதந்த்ர்யம் ஹரணதந
நயதோ விஶ்வரூபாம்ஶதாபேதாந்நியாயாந்யாயாநுபாயாந்யப
நயநவிஷயஸ்வாதஸாத்யாநி ஸந்தி ॥

நவியதஶ்ருதே: என்கிற அதிகரணத்தில் வ்யோமாதிகளுக்கு உத்பத்தியும் உக்தமென்னபடி। தேஜோऽதஸ்ததாஹ்யாஹ என்கிற அதிகரணத்தில் க்ரமமாக ஸ்ருஷ்டியா பூதாதிகார்யத்திலேயும் தத்தத்தத்ஶரீரவிஶிஷ்டனான விஷ்ணுவினிடத்தில் நின்றுமே உத்பத்தியும் நாத்மாஶ்ருதே: என்கிற அதிகரணத்திலே நித்யனான ஜீவனுக்கு ப்ரஜநநவிலயங்கள் தேஹஸம்யோகவியோகநிபந்தநங்களென்னும் ஜ்ஞோऽத ஏவ என்கிற அதிகரணத்தில் அஸ்ய இந்தஜீவனுக்கு விஜ்ஞாநத்வமும், கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாதென்கிற அதிகரணத்தில் ஜீவனுக்கு கர்த்ருத்வமும், பராத்து தச்ச்ருதே: எங்கிற அதிகரணத்திலே ஜீவனுக்கு பரமாத்மபாரதந்த்ர்யமும், அம்ஶோ நாநாவ்யபதேஶாத் அதிகரணத்தில் ப்ரகாஶாதிகுணங்களும் தேவாதிதேஹங்களும் கடாதிகளுக்கும் ஜீவனுக்கும் அம்ஶமாயிருக்கிற ந்யாயத்தாலே இந்தப்ரஹ்மத்துக்கு விஶிஷ்டப்ரஹ்மத்து அம்ஶமாயிருக்கிற அர்த்தமும் ஆக இந்த ஏழு அர்த்தங்களும் ஶ்ருதிகளுக்கு பரஸ்பரவிரோதத்தை பரிஹரிக்கிற இந்த வியத்பாதத்திலே ஸாதிக்கப்பட்டதுகளென்னபடி ॥

இதி ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
த்விதீயாத்யாயே த்ருதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ரங்கநாதார்யமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்விதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ॥

க்ருத்ஸ்நஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மகார்யத்வத்தை ஸாதிக்கைக்காக சில ஶ்ருதியில் அநாதித்வப்ரதீதியாலே இந்த்ரியங்களுக்கு நித்யத்வத்தை ஸம்பாவிக்கிற பூர்வபக்ஷியை ப்ரத்யவஸ்தாநமாக ஜீவோபகரணமான இந்த்ரியங்களுக்கு கார்யத்வத்தை ஸாதிக்கிறாரென்று பாதஸங்கதி ॥

கிம் ஜீவன்போலே இந்த்ரியங்களு முண்டாகவில்லையா உத வியதாதிகள்போலே உண்டாகிறதுகளாவென்று ஸம்ஶய: । உண்டாகவில்லையென்று பூர்வபக்ஷ: । குத: அஸதேவேதமக்ர ஆஸீத் தததாஹு: கிம் ததாஸீதிதி ருஷயோ வாவதே அக்ரே ஆஸீத் ததாஹு: கே தே ருஷய இதி ப்ராணாவாவ ருஷய இதி ப்ரளயகாலத்திலே ப்ராணஶப்தவாச்யங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு அவஸ்திதிசொல்லுகையாலென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

பூர்வ. ததா ப்ராணா: ॥ க ॥

யதா ஜீவனானவன் நஜாயதே ம்ரியதே என்கிற ஶ்ருதியாலே உண்டாகவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறானோ அப்படியே ப்ராணா: இந்த்ரியங்களும் ருஷய: என்கிற ஶ்ருதிகளாலே உண்டாகவில்லையென்று சொல்லப்படுகிறதுகள் என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

* ஸி. கௌண்யஸம்பவாத்தத்ப்ராக்ஶ்ருதேஶ்ச ॥ உ ॥

சகாரம் துகாரமாய்க்கொண்டு பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறது । இந்த்ரியங்களும் வியதாதிகளைப்போலே உத்பந்நங்கள்.

---

* ப்ராணோத்பத்த்யதிகரணம் ॥

த: । தத்ப்ராக்ச்ருதேச்ச । தஸ்ய அந்த ப்ராணங்களுக்கே ப்ராக்ச்ருதேச் ப்ரளயகாலத்தில் அவஸ்தாநம் ச்ருதிக்கையாலே என்னபடி. கதம், ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் இத்யாதி ச்ருதிகளிலே ஸ்ரீமந்நாராயணனொருவன்தானே ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிறானென்னன்றோ ப்ரஸித்தம். ப்ராணசப்தமும் ப்ராணஸம்விசந்தி ச்ருதியாலே ப்ராணாத்வபரம் । ஸர்வஸாக்ஷாத்காரரூபமான ஜ்ஞாநத்வமும் ப்ராணங்களுக்கேகூடும். இப்படியாகில், ப்ராணா வாவ ருஷய: என்கிற பஹுவசந ச்ருதியானது கௌணீ அஸம்பவாதேவ த: அஸம்பவாத் இந்த்ரியங்களுக்கு ப்ரளயகாலத்தில் அவஸ்தாநம் ஸம்பவியாமையாலென்னபடி ॥

ஸூ. தத்பூர்வகத்வாத் வாச: ॥ ௩ ॥

வாச: ப்ராணத்வ்யதிரிக்தமான ஸர்வநாமதேயத்துக்கென்னபடி । தத்பூர்வகத்வாத் தத்த்வஸ்ருஷ்டிபூர்வகத்வமிருக்கையாலென்னபடி । தத்தேதம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமாஸீத் தந்நாமரூபாப்யாம் வ்யாக்ரியத என்கிற ச்ருதி தத்த்வஸ்ருஷ்டிக்களையும் தந்நாமங்களையும் ப்ரஹ்மமே உண்டாக்கிறதென்னு சொல்லுகையால் இந்த்ரியாதிஸ்ருஷ்டிக்கும் முன்னே இருக்கிற ப்ராணசப்தவாச்யன் ப்ரஹ்மாவென்னு நிஸ்சிதம் ॥ ௩ ॥

ஸூ. ஸப்தகதேர்விசேஷிதத்வாச்ச ॥ ௪ ॥

இந்த்ரியங்களுடைய ஸங்க்யையை ப்ரதிபாதிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ॥

இந்த்ரியங்கள் யேழா உத பதினொன்றா என்னு ஸம்சயம். ஸப்தைவ என்னு பூர்வபக்ஷம். குத: கதே: ஸப்த ப்ராணா: ப்ரபவந்தீத்யாதிஷு ஸப்தேந்த்ரியங்களுக்கே ஜீவனோடே கதிசொல்லுகையாலே । விசேஷிதத்வாச்ச । யதா பஞ்சாவதிஷ்டந்தே ஜ்ஞாநாநி மநஸா ஸஹ । புத்திஸ்ச ந விசேஷ்டதே தாமாஹு: பரமாம் கதிமென்னு யோகதசையில் ஏழு விஜ்ஞாநங்களும்

ஸ்திரங்களாயிருந்தால் யோகம் ஸித்திக்குமென்னு விஶேஷித்து ஜ்ஞாநமென்று ஜ்ஞாநஸாதநங்களான இந்த்ரியங்களை விஶேஷிக்கையாலேயும் ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷுர்ஜிஹ்வா க்ராணம் மநஸ்ஸு புத்தியென்னு ஸப்தேந்த்ரியங்கள். இதற்குமேல்கிடையாது என்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஹஸ்தாதயஸ்து ஸ்திதேऽதோ நைவம் ॥௫॥

நைவம் । இந்த்ரியங்கள் ஏழுதானென்கிற பக்ஷம் கூடாது யென்னபடி. கிந்து ஶ்ரோத்ராதிகளான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஐந்து। வாக் பாத பாணி பாயூபஸ்தங்களான கர்மேந்த்ரியங்கள் ஐந்து மநஸ்ஸு ஒன்று । ஆக ஏகாதஶேந்த்ரியங்கள் அதில் ஶ்ரோத்ராதிகளான ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்கள் ஐந்தும் ஜீவனோடேகூட ஶரீராந்தரஸஞ்சாரத்திலும் கூடப்போகிறது । ஹஸ்தாதயஸ்து வாக் பாத பாணி பாயூபஸ்தங்களான கர்மேந்த்ரியங்களோவென்னுல் ஸ்திதே ஶரீரே ஸ்திதவதீத்யர்த்த: । அந்தஶரீரத்தோடே கூட உத்பந்நங்களாயும் ஶரீரம் நஶிக்கும்போது நஷ்டங்களாயிருந்தாலும் ஸூக்ஷ்ம ஶரீரத்திலிருக்கும்போது கர்மேந்த்ரியங்களும் உபகரிக்கையாலே நைவமித்யர்த்த: । பாஹ்யாஹங்காராதி வ்யபதேஶமும் ப்ரோநாவ்ருத்தி பேத விஶேஷங்களாகையாலே ஏகாதஶேந்த்ரியங்களென்னு ஸித்தம் । இந்தவ்யாக்யாநம் தீபாநுஸாரியென்னு பாவ்யம் ॥

அத்ராயம் பூர்வபக்ஷ: ॥

இப்படியாகில் இந்தஸூத்ரத்துக்கு ஶ்ரீ பாஷ்யத்தில் ஶரீரத்தில் ஜீவஸ்திதஸதி ஹஸ்தாதிகளுக்கு ஜீவோபகாரகத்வமிருக்கையாலும் ஶப்தாநதிகார்யகாரகத்தாலும் இந்த்ரியமாயிருக்கையில் விவாதமில்லை । ஆகையால் இந்த்ரியங்களேழுதானென்னு சொல்லவில்லை । கிந்து ஏகாதஶமென்கிறபக்ஷத்தைத் தவிர ஜீவன் ஶரீரத்தை அடைகிறபோது ஹஸ்தாதீந்த்ரியங்களுண்டாகிறதென்னும் ஶரீரம் நஶிக்கும்போது க்ருத்ஸ்நக்ஷயத்தை அடைகிறதுக

னென்னும் ஜீவனுடைய லோகாந்தர தேஹாந்தர கமனத்திலும் ஜ்ஞா
நேந்த்ரியங்கள் கூடப்போகிறதே தவிர கர்மேந்த்ரியங்கள் கூடப்
போகவில்லையென்னும் ஸூத்ரங்கள் சொல்லவில்லை । ச்ருதப்ர
காசிகையிலும் முன்சொன்ன ஸூத்ரத்துக்கு உதாஹரணோக்தி
ப்ரத்யக்ஷமாக ஜீவனுடைய லோகாந்தர தேஹாந்தர கமனத்தில்
ஸகலேந்த்ரியங்களுக்கும் கமனாகமனத்தைச்சொல்லி அதுக
ள் ஸூக்ஷ்மாகாரங்களாகையாலே ப்ரத்யக்ஷத்தில் தவிர வி
சேஷம் கிடையாதென்னு ஸமர்த்தித்திருக்கிறது । விவரணியிலு
ம், ஸப்த இமே லோகா யேஷு சரந்தி ப்ராணா என்கிற ச்ருதி
யில் சொன்ன ஜீவஸஞ்சரணமும் கர்மேந்த்ரியத்துக்கு உப
லக்ஷணமென்னு அநுக்ருஹீதம் । ஆகையால் அப்படி ஜீவா
நுஸாரியாக வ்யாக்யாநம் பண்ணுகை விரோதமன்றோவென்னில்
இந்தவிஷயத்தில் ஸமாநமான ந்யாயவிஸ்தரம்
எழுதப்படுகிறது । உபயம் யாதவப்ரகாசீயம் கர்மேந்த்ரியா
ணாம் ப்ரதிஸம்ஹாரம் உத்க்ராந்திகாலே ப்ரவேசனே
ந்த்ரியங்கள் விச்ருதி க்ருத்வா ஸஞ்சாரயதே விசேஷதோ
லோகாந்தரே ப்ரயோஜநாபாவாத் ப்ரவேசோ
க்தம் । கர்மேந்த்ரியாணாம் ப்ராணாஸ்ரயத்வேன
நுவர்த்தனே உத்க்ராந்திஹேதுத்வே தத்ப்ருதீ: । என்
னு ஸ்ரீரங்கவ்யாஸோக்தியென்கிற ப்ரயோஜநாந்தரத்தாலும் ஸாமர்த்
த்தை அநுஸரித்து இந்த்ரியங்களுக்கு கமனாகமனத்தை ஸா
திக்கையால் ஜீவோக்திக்கு விரோதமில்லையென்னு கருத்து ॥௨॥

ஸி. ஹஸ்தாதய: ॥

இந்த்ரியபரிமாணத்தை விசாரிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி । இந்
த இந்த்ரியங்கள் ஸப்தகங்களா । ஏகாதசபரிமாணங்களா
என்னு ஸம்சயம் । ஸப்தகங்களென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஸப்
த வை சீர்ஷண்யா: ப்ராணா: என்னு இந்த்ரியங்கள் ஸப்
தங்களென்னு சொல்லுகையாலென்னபடி । இந்த பக்ஷத்தை நி
ரஸிக்கிறார் ।

அணவஶ்ச ॥

இந்த்ரியங்கள் அணுக்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள் குத:, ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தீதி இந்த்ரியங்களுக்கு உத்க்ராந்திசொல்லுகையாலே ஸூக்ஷ்மத்வம் சொன்னது । அப்ரத்யக்ஷதாநர்ஹதாநவாதஸ்த்த மென்னு இந்த்ரியோபாஸநங்களுடைய ஸௌக்ஷ்ம்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது ॥

ஸூ. ஶ்ரேஷ்டஶ்ச ॥ ௭ ॥

இந்த்ரியங்களுக்கு நிர்வாஹகமாகையாலே ஶ்ரேஷ்டமான ப்ராணவாயுவும் உண்டாகிறது । ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந:யென்னு சொல்லுகையாலே । இங்கே ப்ராணனைச்சொன்னது மேலே ப்ராணஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கைக்காக ॥ ௫ ॥

ஸூ. ந வாயுக்ரியே ப்ருதகுபதேஶாத் ॥ ௮ ॥

இந்த ஶ்ரேஷ்ட ப்ராணன் கேவலவாயுஸ்வரூபமா । உத அந்த வாயுவினுடைய ஸ்பந்தநக்ரியையா । யதா தேஹாதிதாரணத்துக்கு அநுகுணமான ஒரு அவஸ்தாவிஶேஷத்தோடேகூடின வாயுவா என்னு ஸம்ஶயம் । கேவலமான வாயுவே ப்ராணனென்னு பூர்வபக்ஷம் । ய: ப்ராண: ஸ வாயு: । என்னு சொல்லுகையாலே । யதா உச்ச்வாஸநிஶ்வாஸரூபையான வாயுக்ரியையே ப்ராணநு இந்த இரண்டு பக்ஷத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ॥

ந வாயுக்ரியே ॥

வாயுமாத்ரமும் தத்க்ரியையும் ப்ராணனன்னு । குத: ப்ருதகுபதேஶாத், ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மந: ஸர்வேந்த்ரியாணி ச । கம் வாயுரிதியென்னு வாயுவும் ப்ராணனும் ப்ரஹ்மத்திலிருந்து உண்டாகிறதென்னு ப்ருதக்காகச்சொல்லுகையாலென்னபடி । ஆகையால் தேஹதாரணோபயோகிதாரூபமான விஶேஷத்தை உடைய வாயுவே ப்ராணனென்னு ஸித்தம் ॥

இப்படி வாயுவில்க்காட்டிலும் ப்ருதக்காக சொல்லப்பட்ட ப்ராணன் சக்ஷுராதிகள் போலே ஸ்வதந்த்ரனோ என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. சக்ஷுராதிவத்து தத்ஸஹஶிஷ்ட்யாதிப்₄ய: ॥௧௰॥

து₃ஶப்₃த₃ம் கீழ்சொன்ன ஶங்கையை நிவர்த்திக்கிறது ப்ராணந்தேஜ:ப்ரப்₄ருதிகள்போலே ஸ்வதந்த்ரமன்று। கிந்து சக்ஷுராதீந்த்ரியங்கள்போலே ஜீவனுக்கு உபகரண பூ₄தம் குத: தத்ஸஹஶிஷ்ட்யாதிப்₄ய: ஜீவஸஹ உபகரணங்களான அந்த சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களோடேகூட ஶிஷ்டிஶாஸனம்। உபதே₃ஶத்தாலென்னபடி। ப்ராணஸம்வாதத்தில், ஸமேதா ப்ராணா: அஹம்ஶ்ரேயஸேவிவதா₃நா: என்று சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களையும் ப்ராணவாயுவையும் கூட்டி ப்ராணஶப்₃த₃த்தாலே உபதே₃ஶிக்கிறதுசக்ஷுராதிகளைப்போலே ப்ராணவாயுவும் உபகரணமென்ப தாத்பர்யம் நால்த்தான் கூடும்। யோயம்மத்₄யம: ப்ராண:। என்று ப்ராணஶப்₃த₃ ப்ரஸித்தங்களான கரணங்களுக்குள்ளே ப்ராணவாயு மத்₄யமனென்றுசொன்னது ஸஹஶிஷ்ட்யாதி ப்₄ய: என்கிற ஆதி₃ஶப்₃த₃த்துக்கர்த்த₂ம் ॥

ஸூ. அகரணத்வாச்ச நதோ₃ஷஸ்ததா₂ஹித₃ர்ஶயதி ॥௧௧॥

அகரணத்வதோ₃ஷோ ந ஜீவனுக்கு உபகரிக்கையாகிறகாரணமில்லாமையாலே ப்ராணனுக்கு உபகரணத்வம் கூடாதென்கிறதோ₃ஷமில்லை। ததா₂ஹித₃ர்ஶயதி। யஸ்மிந்நுத்க்ராந்தே இத₃ம் ஶரீரம் பாபிஷ்ட₂தரமிவ த்₃ருஶ்யேத ஸவ: ஶ்ரேஷ்ட₂: என்கிற ஶ்ருதிதானே ப்ராணவாயுவுக்கு தே₃ஹேந்த்₃ரியாத்₃யவஸ்தி₂தி காரணரூபமான உபகாரத்தை காண்பிவிக்கிறது ஆகையாலே தோ₃ஷமில்லை என்னபடி ॥

ஸூ. பஞ்சவ்ருத்திர்மநோவத்₃வ்யபதி₃ஶ்யதே ॥௧௨॥

ஒன்றான ப்ராணவாயுதானே ப்ராணாபாநாதி₃வ்ருத்திபே₄த₃ ரூபமாக பஞ்சப்ரகாரமாக வ்யபதே₃ஶிக்கப்படுகிறான் மநோவத் எப்படியானால் ஒருமனஸ்ஸுதானே காமாதி₃வ்ருத்திபே₄த₃த்தாலே காம: ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா ஶ்ரத்₃தா₄ஶ்ரத்₃தா₄ த்₄ருதிரத்₄ருதி: ஹ்ரீ: தீ₄ர்பீ₄: இத்யேதத்ஸர்வம் மந ஏவ என்று வ்யபதே₃ஶிக்,

கப்படுகிறதோ அப்படிப்போலே ஒரு ப்ராணந்தானே ப்ராண: அபாந: வ்யாந: உதாந: ஸமாந: இத்யேதத் ஸர்வம் ப்ராண ஏவ என்று வ்யபதேசிக்கப்படுகிறது ॥௪॥

இந்த ப்ராணனு விஹாரமா அன்று என்று ஸம்ஶயம் । ஸப்த மதன் என்று பூர்வபக்ஷம், ஸப்த வை ஶீர்ஷண்யா: ப்ராணா: என்று ஶ்ருதிகள் சொல்லுகையாலே । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. அணுஶ்ச ॥ ௧௨ ॥

தமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோऽநூத்க்ராமதீதி உத்க்ராந்தி சொல்லுகையாலே இந்த்ரியங்கள் போலே ப்ராணவாயுவும் ஸூக்ஷ்மபரிமாணனு த்ரிபி: ஶ்ரோத்ராதிகை: ஸஹிதனென்னது ப்ராணனை ஸாதிக்கிறது ॥௫॥

ஸூ. ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டாநந்து ததாமநநாத் ப்ராணவதா ஶப்தாத் ॥ ௫ ॥

பாராத்ர்யந்தே: என்கிற அதிகரணத்தில் சொன்ன அர்த்தத்தையே இந்த அதிகரணத்தில் உபபாதிக்கிறதென்று ஸங்கதி ।

ப்ராணவதா ப்ராணமயதாவா ந ஜீவனோடேகூட ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டாநம் அக்ந்யாதிதேவதைகளுக்கு வாகாதீந்த்ரியங்களுடைய அதிஷ்டாநமானது ததாமநநாத் । [illegible] ஸர்வகாரணம் ஆஹிதவ்யந்தநம் [illegible] ஸங்கல்பமென்னபடி அந்த பரமாத்மாவினுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே ஆகிறதென்று கருத்து ।

தத: । ஶப்தாத் । யோऽக்நௌ திஷ்டந்நக்நேரந்தரோ யம் அக்நிர்ந வேதேத்யாதி ஶப்தத்தாலென்னபடி ।

ஸூ. தஸ்ய ச நித்யத்வாத் ॥௧௪॥

தஸ்ய ஸர்வஸ்ய வஸ்துக்களுடைய பராதீநத்வத்துக்கு நித்யத்வாத் ஸர்வாவஸ்தையிலும் பராதீநமாகையாலும்

மென்னபடி । ததா ச ப்ரமாணஸம்வாதத்தாலேதானே அக்ந்யாதி தேவதைகளுக்கு இந்த்ரியாதிஷ்டாத்ருத்வம் ஔபாதிகமென்னு ஸூசிதம் । தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத் । ததநுப்ரவிஶ்ய என்னு ஸ்ருஷ்ட்யநந்தரமாய்க்கொண்டு அநுப்ரவேஶம் ஶ்ருதமாகையாலென்னு கருத்து ॥௬॥

ஸூ. த இந்த்ரியாணி தத்வ்யபதேஶாதந்யத்ர ஶ்ரேஷ்டாத் ॥௧௫॥

ஸர்வே ப்ராணா: என்னு வாகாதிகளையும் ப்ராணவாயுவையும் ப்ராணஶப்தத்தாலே சொல்லுகையாலே முக்ய ப்ராணனும் இந்த்ரியமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஶ்ரேஷ்டாதந்யத்ர ஶ்ரேஷ்டப்ராணவ்யதிரிக்தங்களான ப்ராணங்கள் எதுகளோ த இந்த்ரியாணி அதுகள்தான் இந்த்ரியங்கள் தத்வ்யபதேஶாத் । ஶ்ரேஷ்டப்ராணவ்யதிரிக்தங்களிலேயே இந்த்ரியஶப்தத்தை நிர்தேஶிக்கையாலே இந்த்ரியாணி தேஶேஷு என்னு முக்ய ப்ராணனை விட்டு வாகாதிகள் ப்ரயுக்தங்களில் இந்த்ரியஶப்தம் நிர்திஷ்டமாகையால் முக்ய ப்ராணனுக்கு இந்த்ரியத்வம் கிடையாதென்னு கருத்து ।

ஸூ. பேதஶ்ருதேர்வைலக்ஷண்யாச்ச ॥௧௬॥

ஏதஸ்மாஜ்ஜாயதே ப்ராணோ மனஸ்ஸர்வேந்த்ரியாணி ச என்னு ப்ராணனையும் இந்த்ரியங்களையும் வேறாகச்சொல்லுகையாலும் । வைலக்ஷண்யாச்ச । இந்த்ரியோபரமே ப்ராணவ்யாபாரத்தைக் காண்கையாலே இந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ராணனுக்கும் ப்ரவ்ருத்தி வைலக்ஷண்யத்தாலுமென்னபடி । இத்தாலும் ஶ்ரேஷ்டப்ராணவ்யதிரிக்தங்களான வாகாதிகளே இந்த்ரியங்களென்னு ஸித்தம் ।

ஸூ. ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்திஸ்து த்ரிவ்ருத்குர்வத உபதேஶாத் ॥௧௭॥

ந வியதஶ்ருதே: என்னு த்விதீயபாதம் தொடங்கி இதுவரையில் பதினாறு அதிகரணங்களாலே வியதிந்த்ரியாதிகளுடைய ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை நிரூபித்து இந்த அதிகரணத்திலே தேவமனுஷ்யாதி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியை நிரூபிக்கிறாரென்னு ஸங்கதி ।

வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியை கேவலசதுர்முகன் பண்ணுகிறானா, சதுர்முகஶரீரகனான பரமாத்மா பண்ணுகிறானென்று ஸம்ஶயம். சதுர்முகன் பண்ணுகிறானென்று பூர்வபக்ஷம். அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணியென்று ஜீவனை ஆரம்பமாகக்கொண்டு நாமரூபவ்யாகரணம் சொல்லுகையாலே சதுர்முகரூபாபன்னனான ஜீவனே நாமரூபவ்யாகரணரூபமான வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு ஸாக்ஷாத் கர்த்தா இந்த ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்।

ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்திஸ்து ॥

து ஶப்த: பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த:। ஸம்ஜ்ஞா தேவாதி நாம, மூர்த்தி: தேவாதிரூபம் க்லுப்தி: ஸ்ருஷ்டி: ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்தி: நாமரூபவ்யாகரணமானது த்ரிவ்ருத்கரணம்பண்ணுகிற பரமாத்மாவுடைய வ்யாபாரம் சதுர்முகஶரீரகனான பரமாத்மாவே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி பண்ணுகிறானென்னபடி। குத: த்ரிவ்ருத்குர்வத உபதேஶாத் நாமரூபே வ்யாகரவாணி தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி யென்று த்ரிவ்ருத்கரணம் பண்ணுகிறவனுக்கே நாமரூபவ்யாகரணத்தை உபதேஶிக்கையாலே த்ரிவ்ருத்க்ருதங்களான தேஜோபன்னங்களாலுத்பன்னமான அண்டத்திலுள்ள சதுர்முகனு த்ரிவ்ருத்கரணத்துக்கு கர்த்தாவாகமாட்டான். த்ரிவ்ருத்கரணமும் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியும் பரமாத்மகர்த்ருகமென்றாலதான் வ்யாகரவாணியென்கிற உத்தமபுருஷனும் ஸ்வரஸமாகும் ஜீவேநாத்மநாயென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யமும் ஸர்வம் ஜீவேநாத்மநா ஜீவஶரீரகேண மயாயென்று அர்த்த:।

நநு ஜலமிஶ்ரிதம் த்ரேயாவியயதே, இதராதிநா சதுர்முகஸ்ருஷ்டங்களான ஜலாதிவஸ்துக்களிலே த்ரிவ்ருத்கரணப்ரகாரமுபதேஶிக்கப்படுகிறதன்றோ। ஆகையாலே சதுர்முகனுக்கும் த்ரிவ்ருத்கரணம் பண்ணுகை ஶக்யம் என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்।

ஸூ. மாம்ஸாதிபௌமம் யதாஶப்தமிதரயோஶ்ச ॥௧௮॥

மாம்ஸமும் மநஸ்ஸும் பௌமம் பார்திவஸம்பந்தி மூத்ரமுமன்னு லோஹிதமுமன்னு யதாஶப்தம் | ஆபஃ பீதாஃ தேஜோऽஶிதம் என்னு ஶ்ருதிசொன்ன ப்ரகாரம் | இதரயோஶ்ச | அந்நமஶிதமென்னு ப்ரயோகப்ராய வ்யுத்பத்திகளான ஆபஃ பீதாஃ தேஜோऽஶிதம்மென்கிற வாக்யங்களில் இரண்டிலும் மூத்ரப்ராணங்களுக்கு ஆப்யத்வமும் அஸ்திமஜ்ஜைகளுக்கு தைஜஸத்வமும் உபதேஶிக்கப்படுகிறது. அயமத்ர வாக்யார்த்தஃ | தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி என்னு ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபமான த்ரிவ்ருத்கரணம் அந்நமஶிதம் த்ரேதா விதீயத இத்யாதியாலே உபதேஶிக்கப்படவில்லை | கிந்து ஸம்யக்வ்ருத்தியான ஶ்வேதகேதுவுக்கு ஸம்ப்ரஹணத்துக்காக ப்ராஶநத்தாலே ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட அந்நஜலாதிகளிலே த்ரேதாவ்யாபாரம் சொல்லப்படுகிறது | அதில் ப்ரதமம் அந்நமஶிதம் த்ரேதா விதீயதே | தஸ்ய யஃ ஸ்தவிஷ்டோ தாதுஃ தத்புரீஷம் பவதி யோ மத்யமஃ தந்மாம்ஸம் | யோऽணிஷ்டஃ தந்மநஃ என்னு மாம்ஸமும் மநஸ்ஸும் புரீஷம்போல் பௌமமென்னு உபதேஶிக்கப்படுகிறது குதஃ | அந்நமஶிதம் த்ரேதா விதீயதே என்னு உபக்ரமத்தாலும் அந்நமயம் ஹி ஸோம்ய மநஃ என்னு வாக்யஶேஷத்தாலுமென்னபடி | தேஜோபந்நங்களுக்கு த்ரிவ்ருத்கரணப்ரகாரமிந்த வாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறதென்றால் மாம்ஸத்துக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் பௌமமான புரீஷத்தைக்காட்டில் அணீயஸ்ஸாகையாலே ஆப்யத்வமும் தைஜஸத்வமும் ப்ரஸங்கிக்கும், அப்படியே ஆபஃ பீதாஃ தேஜோऽஶிதமென்கிற வாக்யங்களிரண்டிலும் ப்ரோக்தம் மூத்ரம் ப்ராணநு இந்த மூணுக்கும் ஆப்யத்வமும் தேஜோऽஶிதத்தில் அஸ்தி மஜ்ஜை வாக்கு இந்த மூணுக்கும் தைஜஸத்வமும் சொல்லப்படுகிறது | குதஃ | பீதாஃ என்கிற உபக்ரமத்தாலும் ஆபோமயஃ ப்ராணஃ என்கிற வாக்யஶேஷத்தாலும் அப்படியே தேஜோऽஶிதமென்கிற உபக்ரமத்தாலும்

தோஜோயோவாஸிதி வாக்யஶேஷத்தாலுமென்னபடி । இப்படிய ன்னியில் த்ரவ்யகாரணத்தை உபதேஶிக்கிறதென்னில் ஸத்த்வம் ஸுவிஶேஷமாகையாலே ஸாத்விகமாக பரிணமிக்கும் ப்ராணனும் ரஜோ ப்ரசுரமாகையாலே தைஜஸமாக பரிணமிக்கும் அப்படியே தே ஜோப்ரதமென்கிற மூன்றும்வயத்திலும் ஸத்த்வத்துக்கு ஸாத்விக மும் தேஜஸ்ஸுக்கு தைஜஸமும் ப்ரஸரிக்கும் । உபக்ரமவாக்ய ஶேஷங்களுக்கு விரோதம்வரும் । ஆகையால்முன்பே த்ரவ்ய க்ருதமான குணாதிகளுக்கு ஜாதாஸ்தியாலே தேஹயாவஸ்திதாம் உபதேஶிக்கப்படுகிறது । நநு ப்ராணேவ த்ரவ்யக்ருதமாகில் கேவலகுணாதிஶப்தங்களாலே எப்படிச் சொல்லப்படுகிறதென்னில் தத்ராஹ ॥

ஸி. தேவஶேஷ்யாத்ர தமாதஸமாத: ॥ ௧௯॥

தச்சப்த: ஶங்காவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த: । தேவஶேஷ்யம் விஶே ஷஹாவ: । வ்ருத்திவீஜாதிகள் பஞ்சபூதங்கள் த்ரவ்யக்ருதங்க ளாயிருந்தாலும் வ்ருத்தியில் வ்ருத்திஸாமக்ரீகளும் ஜலதேஜ ஸ்ஸுக்களுடைய ஸாமங்கள் வாதாம்ஶங்களாகையாலும் அப்படி யே ஜலத்திலும் தேஜஸ்ஸிலேயும் ஸ்வஸாமங்கள் விஶேஷமாயி ருக்கையாலும்। தமாத:। குணமென்னும் கர்மமென்னும் தேஜஸ்ஸு என்னும் சொல்லப்படுகிறது । தமாதஸென்னு விரக்தியானது க ஸ்யாயவஸாவஸ்தியைச்சொல்லுகிறது । இந்தவிஷயத்தில்பாஜிவேநா த்ரோதி ஶ்ருதமியவ்வி நவஸஜீவேக்யாஹ ப்ராணேவே கொஸுராத்ரவஸந்திராக்ஷி ஸ்யாயிஹோஹாஸியாநாக । தேதே ஶஸ்மிஸிஷு ஸ்வகாரணகஸ்யாநவ்யவேஶேஷவி கர்த்தா ஜீவே தக்ஷகர்த்தாயாதிஹ நஹி வபதேகஸாஸ்த்ராதி: கர்த்ருஹே தாஸ' இத்யாவாதேர்யமந்த்ராஹ ॥

இந்த வாதத்தில் சொன்ன கயிகாரணாவஸ்தத்தில்சொன்ன கர்மங்களை ஸம்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேஶிகர் ॥

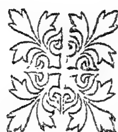
ஸக்ஷாணாம்ஜநஸம்வ்யாவஸ்திதி ஸிஹவப்ராணவாயோஸ்ஸ ரங்கம் தஸ்யஸாக்ஷ்யம்தேவதாதே: தத்வஸஹவிஷயாயிஷதிகள

ஸாரதந்த்ர்யம் ! ப்ராணஸ்யாநிந்த்ரியத்வம் பஹுவிதவிஷயவ்ருத்
ஷ்டிநாமாதிவாத்ப்ராக் ஸம்ஸ்காரஸ்ரஷ்டும் ஸ்தநாதிவ்யவஸ்தாஸவிதாத்ரு
விசிர ப்ராணபாதே ॥

ததா ப்ராணா: என்கிற அதிகரணத்தில் சக்ஷுஸ்களுடைய ஜந்மமும் ஸப்தகத்யதிகரணத்தில் சக்ஷுஸ்களுக்கு ஏகாதசஸங்க்யையும் அணவ: என்கிற அதிகரணத்தில் சக்ஷுஸ்களுடைய பரிமாணமும் நவாயுக்ரியே என்கிற அதிகரணத்திலே ப்ராணவாயுஸ்வரூபமும் அணுஶ்ச என்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராணனுடைய ஸூக்ஷ்மமும் ஜ்யோதிராத்யதிஷ்டாநந்து என்கிற அதிகரணத்தில் அக்ந்யாதிதேவதைகளுடைய ப்ராணாத்யதிஷ்டாநத்திலே ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யமும் த இந்த்ரியாணி தத்வ்யபதேஶாதென்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராணனுக்கு அநிந்த்ரியத்வமும் ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்த்யதிகரணத்தில் ஸநாமிகரூபாஸ்வதமான பஹுரூபங்களைக் குறித்துச் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான பரமேஶ்வரனிடத்தில் நின்றும் பஹுவிதவிசித்ரஸ்ருஷ்டிநாமரூபவ்யாக்ருதியும் இந்த ப்ராணபாதத்திலே சொல்லப்பட்டது ॥ ॥௪॥

இதி ஸ்ரீ வேதாந்த்யாசார்யப்ரணீதாயாம் ஸாரதீபிகாயாம்
த்விதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதாய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதம: பாத: ॥

இப்படி ப்ரதமத்விகத்தில் ஸூத்ரக்ருத்துக்களுடைய ஸமர்த்தனங்களாலே அவிசார்யமான நிகிலஜகதேககாரணத்வத்தோடே விஶிஷ்டனாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீகனான ஶ்ரிய:பதியான பரப்ரஹ்மமான விஷயத்தை விசாரித்து உத்தரத்விகத்தாலே வேதாந்தவேத்யமான பரப்ரஹ்மப்ராப்த்யுபாய விஷய ஸகல விசாரங்களையும் தத்ஸம்பந்தமான பரப்ரஹ்மப்ராப்திரூபபலஜநிதஸங்கல்பங்களையும் விசாரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. த்ருதீயாத்யாயத்தில் த்ருதீயபாதத்திலே விசாரிக்கப்படுகிற உபாஸநாரூபமான பக்திக்கு அதிகாரஸித்த்யர்த்தமாக வைராக்யஜநகமான ஸம்ஸாரதோஷத்தை வைராக்யபாதமென்று பேர்பெற்ற ப்ரதமபாதத்திலே நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

இந்த த்ருதீயாத்யாயத்தில் வைராக்யோபயோகியான ப்ரதமபாதத்தாலே ஸம்ஸாரிஜீவர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரத்தையும் உத்தரபாதங்களாலே ஸம்பந்தமான ப்ரஹ்மவித்யையையும் ஸூத்ரகாரர் காண்பிக்கிறார். அதில் முதல் வைராக்யபாதத்தில் வைராக்யாதிகளில் வைராக்யோத்பத்திப்ரகாரத்தை விசாரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி: ॥

ஸத்த்வாத்யதிகரணத்தில் ஸஞ்ஜாதீயத்வ ஸித்தியர்த்தம் ஶக்தி ஸித்தியிருக்கையாலே இந்த அதிகரணத்தில் அத்தை ஸம்பாதித்து ஶக்தித்ரவ்யாதிவாரம் ஸ்வ ஸங்கமாய்த்தென்னு அதிகரணஸங்கதி ॥

ஸி. தேஜஸ்த்வ ஶக்த்ய ப்ரஸாதிஸம்ப்ரவிஷ்டக: ப்ரஸ்நிரஸ்வணாஹ்யா: ॥க॥

அத ஶக்திர்விசார்யதே । நநு ஶக்தியானது ஸாவயவா அன்று, ஸாவயவமில்லையென்றால் ஸாமாந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநமில்லாத்தாலே அநாரம்பகத்வம் வரும் । அதற்காக ஶக்திக்கு ஸாவயவம் சொன்னால் ஸமவாயிகளுக்குப்போலே நஶ்வரத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும் । ஆகையால் ஶக்திக்கு நித்யத்வம் சொல்லவொண்ணாது । இந்த விஷயத்தில் கதியென்னவென்னில் ॥

உச்யதே । இங்கு உபாதிவிஶிஷ்டஸ்வரூபாநுஸாரேண ஶக்தியானது முந்தில்லாமலிருந்தபோதிலும் உபாதாநகாரணமாலே ஸாதிக்கப்படுவதனால் ஶக்த்யந்தரமாக ஸாமாந்யாரம்பவிரோதமில்லை । இப்படியாகில் ஶக்த்யநித்யத்வ ஸம்பத்துக்கு என்னபரிஹாரமென்னில் ஸாவாதாரா ஸ்வாதீயான ஸித்தாந்தபக்ஷத்தில் ஸம்ஸாரதஶையிலுள்ள ஜ்ஞாநஸங்கோசஸம்பே விஶிஷ்டஸ்வரூபாநுஸாரேண ஶக்தியாகையாலே தாகிதகத்தில் ஜீவனுக்கு ஸத்த்வாவஸ்தையிருந்தாலும் உத்பத்தியில்லாதாப்போலே இங்கு ஸங்கோசஸம்பாதனையான ஶக்திக்கு உத்பத்தியில்லாத்தாலே நித்யத்வம் ஸித்தமாய்த்து । கிஞ்ச ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸ்வாபாவிகமான விகாஸமானது ஸம்ஸாரதஶையில் கர்மோபாதியாலே ஸங்குசிதமாயிருக்கையாலே அந்த ஸங்கோசமானது பகவதநுக்ரஹத்தால் நிவ்ருத்தமாகும்போது ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவிகாஸமே விஶிஷ்டமாகிறது । இத்தையிட்டு நவ ஶக்தராவதிகளென்னுசொல்லப்பட்ட நித்யமும் ஸவாநஸ்யாயகமென்று ஶக்திஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞாநவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறஶ்ருதியாலே

நேரே சொல்லப்பட்டது । ஆகையால் ஸாயநாத்யாயாரம்பத்தில் விரோதமில்லை ॥

அதஶ்சாயநேऽபி தக்ஷிணே ॥

ஸாக்ஷாத்கர்த்தவ்யவ்ரஹ்மவிஷயஸாக்ஷாத்காரநாம்யக்ஷணர்த்தி: ஸாக்ஷாத்பதஸ்ய ப்ரஹ்ம ப்ராப்திஸாதநத்வாத் । தேவயாநகதி: ப்ரஹ்மப்ராப்திரேவ ஸாக்ஷாத் ஜ்ஞாநஸாதநபூர்வகப்ரஹ்மவித்யாத்யாயீ ॥

இந்த ஜ்ஞாநியானவன் இந்த ஸ்தூலதேஹத்தைவிட்டு தக்ஷிணாயநத்திலே தேஹத்யாகம் பண்ணினால் ஆதிவாஹிகர்களோடே கூடப்போகிறானா போகவில்லையா என்று ஸம்ஶயம் ஆதிவாஹிகர்களோடே கூடப்போகவில்லையென்று பூர்வபக்ஷம் । கர்த: போனவிடங்களிலே ஆதிவாஹிகர்கள் ஸாந்நித்யங்களாயிருக்கையாலே இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

தக்ஷிணாயநத்திலே ॥

பூர்வாதிகரணத்திலே ஸம்ஜ்ஞாதிருக்ஷரித்யாத் என்கிற ஸூத்ரத்திலே இருக்கிற அர்ச்சிராதிமார்க்கத்துக்கு அயோக்யமான தேஹத்தை தக்ஷிணாயநத்திலே என்கிற பதத்திலிருக்கிற தத்வத்தாலே பராமர்ஶிக்கிறது । தக்ஷிணம் ஸ்தூலதேஹவ்யதிரிக்தமான தேஹாதிதேஹம் அதினுடைய ப்ரவ்ருத்தியிலே ஸம்வந்திகள் பூர்வதேஹத்தில் நின்றும் நடைநடத்த ஆதிவாஹிகர்களோடே ஸம்வந்திகளான ஜீவன் । ரம்ஹதி । தேவலோகத்துக்குப்போகிறான் கர்த: । ப்ரஹ்மலோகவர்ணா ஸ்யாத் । ஸந்நாஹியிலேயிலே இருக்கிற ப்ரஹ்ம ப்ரவநங்களாலே அப்படித் தோன்னப்படுகிற தென்னபடி । ஸந்நாஹியென்று யாவது ஶாஸ்த்ரத்தில் ஶுக்லகதஹரணைய: ஸாஞாநா ஸர்வஸித்தியே என்று தொடங்கி ஓதப்படுகிறது । இதற்கயோக்யம் உபாஸகருக்கு ப்ரஹ்மப் ஸந்நிதியிலே ப்ரவ்ருத்

ன ஶ்வேதகேது என்கிற ருஷியானவர் ப்ரவாஹணரென்கிற பா
ஞ்சாலராஜாவினுடைய ஸபையை அடைந்தார் அந்த ஶ்வேத
கேதுவைக்குறித்து அந்த ராஜாவானவர் அஞ்சு ப்ரஶ்நங்களை
ப் பண்ணினார் । அதில் ஒரு ப்ரஶ்நம் வேத்த யதா பஞ்சம்யாமாஹு
தாவாப: புருஷவசஸோ பவந்தீதி । இதுக்கு அர்த்தமா
வது। ஆப: ஶ்ரத்தாஶப்தத்தாலே ப்ருதிவ்யாதிகளோடே கூடின
அப்புக்களானதுகள் க்ரமமாக பரிணமிக்கப்பட்ட ஸோமராஜ பர்
ஜந்ய ப்ருதிவீ புருஷ யோஷித்துக்களான நாலு அக்நிகளிலே ஜீவ
னோடேகூட ப்ரவிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு ஐந்தாம் அஞ்சாவது
ஆஹுதியான யோஷித்தினுடைய யோநிப்ரவேஶத்திலே
புருஷவசஸ்களாக புருஷனென்கிற ஶப்தத்துக்கர்த்த
மாக ஆகிறதுகளென்று இந்த ப்ரஶ்நவாக்யத்துக்கர்த்தம் ।
இந்த அர்த்தத்தை அறியாமல் ஶ்வேதகேதுவானவர் தன்னுடைய
பிதாவிடத்தில் வந்துகேட்டார் । அந்தப்பிதாவும் இந்த அர்த்தத்
தை அறியாமல் இந்த ப்ரவாஹணரென்கிற ராஜாவை ஆஶ்ரயித்து
அந்த ப்ரஶ்நத்துக்கு அர்த்தத்தைச்சொல்லவேணுமென்று ப்ரா
ர்த்தித்தார் । அந்தப்பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனான ராஜாவும் அந்த உத்தா
லகருக்கு பஞ்சாக்நிவித்யையை உபதேஶித்து, இதி து பஞ்
சம்யாமாஹுதாவாப: புருஷவசஸோ பவந்தி என்று ப்ரதிவ
சநம் அருளிச்செய்தார் । ஆகையால் இப்படி ப்ரஶ்நப்ரதிவசநங்
களாலே பூதஸூக்ஷ்மங்களோடேகூடவே ஜீவன் தேஹயோகத்
துக்கு போகிறானென்று ஸித்தம் ॥

௩௩ ஆப: புருஷவசஸ: என்கிறவிடத்திலே அப்ஶப்
த்தாலே ப்ருதிவ்யாதியான பூதாந்தரங்களுக்கும் க்ரஹணமெ
ப்படிக்கூடுமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. த்ர்யாத்மகத்வாத்து பூயஸ்த்வாத் ॥ ௨ ॥

தாத்பர்யம் ஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்தம் । த்ர்யாத்மகத்வாத் த்ரிவ்ருத்
கரணத்தாலே அப்புக்கள் ப்ருதிவீதேஜோரூபமாயிருக்கை
யாலே அந்த மூனு பூதங்களிலே அப்புக்களே பூயஸ்ஸாயிரு

க்கையாலே ஸ்வபாவத்தாலே ஸம்ஸ்ருஷ்டத்வம் சொல்லப்படுகிறது । த்ரிவ்ருத்கரணமாவது ப்ருதிவ்யப்தேஜஸ்ஸுக்களை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகப்பிரித்து அதில் ஸ்வஸ்வாம்ஶங்களை வைத்து அதிரிக்தமான அர்த்தாம்ஶங்களை இரண்டு இரண்டு பங்காகப் பிரித்து ப்ருதிவியினுடைய பாகாம்ஶம் ஜலத்திலும் இன்னமொரு பாகாம்ஶம் தேஜஸ்ஸிலும் அப்பினுடைய அர்த்தாம்ஶத்தில் ஒருபாகாம்ஶம் ப்ருதிவியிலும் மற்றொரு பாகாம்ஶம் தேஜஸ்ஸிலும் இப்படியே தேஜஸ்ஸினுடைய அர்த்தாம்ஶத்தில் ஒரு பாகாம்ஶம் ப்ருதிவியிலும் மற்றொருபாகாம்ஶம் ஜலத்திலும் சேர்த்து ஸம்ஶ்ரணம் பண்ணுகைதான் த்ரிவ்ருத்கரணம் இது பஞ்சீகரணத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து ॥

ஸூ. ப்ராணகதேஶ்ச ॥ ௩ ॥

தமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோऽநூத்க்ராமதி ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தி என்று ப்ராணஶப்தவாச்யங்களான இந்த்ரியங்களுக்கு ஜீவனோடுகூட கமநம் சொல்லுகையாலே அந்த இந்த்ரியங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான ஸூக்ஷ்மதேஹமும் ஜீவஸாயாத்ரிகமாய்க்கொண்டு கச்சதீதி கம்யதே । தமுத்க்ராமந்தமித்யாதிஶ்ருதிக்கு ஸ்தூலதேஹத்தை விட்டுப்போகிற அந்த ஜீவனை ப்ராணம் அநூத்க்ராமதி என்றயம் । ப்ராணவாயு கூடவேபோகிறது । ப்ராணமநூத்க்ராமந்தம் ஜீவனை அநுஸரிக்கிற ப்ராணனை ஸர்வே ப்ராணா அநூத்க்ராமந்தி ஸகலமான சக்ஷுராதீந்த்ரியங்களும் அநுஸரித்துப்போகிறதாகவென்று அர்த்தம் ॥

ஸூ. ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥ ௪ ॥

மந:ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி என்கிற ஸ்ரீமத்கீதாவசநத்தாலும் இந்த அர்த்தம் ஸ்மரிக்கப்படுகிறது ॥

ஸூ. அக்ந்யாதிகதிஶ்ருதேரிதி சேந்ந பாக்தத்வாத் ॥ ௫ ॥

யத்ராஸ்ய புருஷஸ்ய ம்ருதஸ்யாக்நிம் வாகப்யேதி வாதம் ப்ராண: சக்ஷுராதித்யம் என்று ஶ்ரவணப்ரதேஶத்திலே வாகாதீந்த்ரிய

ங்களுக்கு அக்ந்யாதிமத்ப்ராப்தேஃ அக்நிர்வாக்பூத்வா முகம் ப்ராவிசதித்யாதி ஸ்ருதி களான அபிஷ்டாநதேவதைகளிடங்களிலே அந்வயம்சொல்லுகை யாலே இந்த்ரியங்களுக்கு ஜீவாபேக்ஷையான அதிஷ்டாநத்தைச்சொன்ன ப்ரா திக்கும் ஸ்ம்ருதிக்கும் அவ்யாப்யமும் கொள்ளவேணுமிதிசேது । அப்படி அவ்யாப்யமும் சொல்லவொண்ணாது । காரதஃ ஸாக்ஷாத் தேஷ்யஃ தேவதாஸ்ஸ பஞ்சேந்த்ரியாணாம் என்று அந்வயத்தை அடை யாமலிருக்கிற தேவதைகளோடேகூட ஸம்பந்தத்தாலே அக்நிவாயவ்யாதிப்ரவேசநத்துக்கும் ஸாக்ஷாத் அவ்யா யமாக அதாவது அஸ்ய ப்ராணஸ்ய ப்ருதிவ்யாதி ப்ரகாசத்வேந இந்த ஜீவனுடைய போகோபகரணவ்யாபாரங்கள் அக்ந்யாதி தேவதைகளிலே ஆயிக்கிறதுகள் என்று அவ்யாப்யமும் கொள்ள வேணும் । வாசாதிஸ்வருபங்களுக்கு ஊர்த்வகாளில் தேவதை களுக்கும் ஸம்பந்திக்கும் । ஆகையாலே இந்த்ரியங்க ளுக்கு ஜீவனோடே ஸம்பந்தப்ராப்தியை அவ்யாப்யமாகநிர்வ ஹிக்கவேணுமென்று கருத்து ॥

ஸப்தகதேர்விசேஷிதத்வாச்ச [illegible] ॥௫॥

ஸப்த ப்ராணாஃ ப்ரபவந்தி இத்யாதிகளுக்குள்ளே ஸப்தமான ப்ராணேஷு அந்யத்வத்தில் அஸ்ய ப்ராணஸ்ய ப்ராணர்களுக்கு ஸ்வா த்மோத்பத்தி ஸ்ரவணமில்லாமையாலே ஸப்தாஹ்வஸம்ஸ்பர்சங்க ளான ப்ராணங்கள் போகுறதென்னவொண்ணாது । தஸ்மிந் தஸ்மிந் தேவாஃ ப்ராணாஃ ஜாயந்தே என்று ப்ரதேசமன்றே ஸ்ரோ த்ரமாக சொல்லப்படுகிறது । தேவாஃ ப்ராணாஃ தஸ்மிந் தஸ்மிந் அந்த ப்ராணமாகிற அக்நியில் ஸப்தஸப்த ஸம்ஸ்தாபநா ஸப்த ஸம்ஸ்காரங்களை ஜீவனை ஜாயந்தி பக்ஷிவத்தி என்று ஸ்ருதியும் । ஆகையால் ஸுத்ரம் எப்படிசொல்லக்கூடும் இதிசே து ததாவதி । அந்த ப்ராணங்களே ஸப்தாஸ்ரயத்தாலே சொல் லப்படுகிறதுகள். உபபத்தேஃ ப்ரவேசநத்துக்கு ப்ரஸ்தோதா டே உபபத்தியிருக்கையாலே, சேதஃபரா வஸ்தூதாதோஷதா வஹவம் ப்ரயோஷபரிஷா ஸவதி என்று ப்ராணங்களுக்கு ப்ர

[illegible] எப்படியென்னு [illegible] பண்ணிநால் அதற்க்கு [illegible] சொல்லுகிற, [illegible] ஜீவாத்மாக்களுக்கு [illegible] களைச்சொல்லுகை உபபந்நமாயிருக்கிறது । [illegible] என்னு [illegible] ப்ரஸ்துத்தாலே [illegible] க்கப்பட்டது ॥

[illegible] ॥௬॥

[illegible] என்கிற வாக்யங்களில் [illegible] களிலே [illegible] க்களுக்கே [illegible] மாகையாலே ஜீவனுக்கு [illegible] மல்லாமையாலே [illegible] ஜீவன் [illegible] என்னு சொல்லவொண்ணாது । [illegible] இந்த [illegible] யில் [illegible] வாக்யங்களாலே [illegible] த்திலிருந்து [illegible] க்கிற ஜீவர்கள் [illegible] த்திலேபோய் [illegible] னைப்போலே [illegible] மான [illegible] த்தை [illegible] க்கிறார்கள் என்னு சொல்லுகையாலே [illegible] என்னு [illegible] வாக்யத்திலே சொல்லப்பட்ட [illegible] யாலே [illegible] த்தாலே [illegible] ஜீவனே சொல்லப்படுகிறனென்னு தோன்றுகிறது ॥

[illegible] மேல்வாக்யங்களிலும், [illegible] என்னு [illegible] த்தாலே [illegible] த்தை அடைந்தவனுக்கு [illegible] சொல்லுகையாலே [illegible] ஜீவனுக்கு [illegible] கூடாமையாலே [illegible] வாக்யத்திலே ஜீவன் சொல்லப்படவில்லை என்கிற [illegible] க்கிறார் ॥

[illegible] ॥௭॥

[illegible]

என்று இஷ்டாதிகாரிகளான ஜீவர்களுக்கு தேவஸந்நிதிவர்த்தி மானது ஸாத்யா ஏகாவ்யாயம் | அநாத்மவிதஸ், ஸ்வர்க்காதிகளை உத்தேசித்து யஜ்ஞாதிகளைப்பண்ணுகிற ஜீவர்கள் ஸாக்ஷாத்வித்துக் களல்லாமையாலே இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு சொல்லித்து செய்வார் களென்கிற வஸிஷ்டபத்தாலே தேவா ஹக்ஷந்தி என்னுசொல்லித் து | ததா ஹி தர்ஶயதி | அநாத்மவித்துக்களான கேவலகர்மிகள் இந்த்ராதிதேவர்களை ப்ராபித்து அந்த இந்த்ராதிகளுக்கு உப காரிகளாக ஸவிப்பாரென்று ப்ரதர்ஶிப்பிக்கிறது ஶ்ருதி | யதா பஶுரேவம் ஸ தேவாநாமென்று இதுக்கர்த்தம் | ஸ: இந் த்ராதிகளை பஜிக்கிற அந்தபரமாத்ம யதா பஶு: ஏவம் மானது கர்ஷகர்களுக்கு எப்படி உழைக்கிறதோ ஸவம் தேவாநாம் அப்படியே தேவர்களுக்குபிரயசப்படுபிருக்கிறானென்னபடி. ஆகை யாலே ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளோடே ஸம்பரிஷ்கருக்கொண்டு ஜீவநு ஸ்வர்க்கத்துக்கு போகுறானென்று ஸித்தமாய்த்து | இந்த பஞ்சாக்நிவித்யையிலே ப்ரக்ருதிவிலக்ஷணனான பரிஶுத்தாத் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதானமாக உபாஸிக்கவேணுமென்று விவ க்ஷிதம் | இந்தவித்யைக்கு ஹேதும் ஸ்வாத்மவிஷயகபரிஶுத்தத்வ மாக பரிசுத்தணுபநுஸந்தானம் | உபகோஸலவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாதிஶயப்ராப்தியானது அவாந்தரபலமானப்போலே இந்த பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸ்வாத்மாநுபவம் அவாந்தரபலமென் னுதிருவுள்ளம் ||

இந்த பஞ்சாக்நிவித்யையில் பஞ்சாக்நிகள் எதுகள் ஹோ த்ரவஸ்துக்கள் எதுகள் ஹோதாக்கள் யார்களென்றால் இந்த விஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞ ப்ரத்யக்ஷமாக ஸூர்யோதய ஶோ பிதத்யாக்யதே |

த்ரீணி: பஞ்சாக்நிவித்யா ப்ரஸ்துத ஸர்வேஷா யோஷித்ப்ரேதவதேதாநு பஞ்சாக்நீநு க்ரமேண பரிகரஸஹி தாம்ஸ்தேஷு பஞ்சாக்நிவித்யா | ஶ்ரத்தாஞ்ச ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஷு க ஹோதாரம் ஸோமவ்ருஷ்ட்யன்நரேதோ ரூபம் ஹவ்யம் ஸ ஜீவம் தத்பர்யாயேண ஜாஹ்நவீதி பாவயதி ||

இதில் ஶ்ரோத்ரம் த்வக் சக்ஷு: ஜிஹ்வா நாஸிகா
என்று அஞ்சு இந்த்³ரியங்கள் ஸாத்த்விகாஹங்காரஸஹிதமென்று இந்த்³ரியங்களு
க்கு ஜ்ஞாநகாரணஸாஹித்யம் சொல்லப்படுகிறது । இந்த இந்த்³ரியங்களில்
க்³ராஹ்யவஸ்துக்கள் ஶப்³த³ ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ க³ந்த⁴ங்கள்
இந்த அஞ்சுகள் இங்கு முதல்சொல்லிய ஶ்ரோத்ராதி³ஜ்ஞாநேந்த்³ரிய
க்³ராஹ்யமானது ஶ்ரோத்ரேந்த்³ரியமான இந்த்³ரியில் க்³ராஹ்யமாய்க்கொ
ண்டு ஶப்³த³மென்று ஆகாஶகுணமாய் பரிணமித்து ஶ்ரோத்
ரேந்த்³ரியத்தில் க்³ராஹ்யமாகிறது । அந்த ஶப்³த³மானது ஸ்பர்ஶமாக
பரிணமித்து த்வகி³ந்த்³ரியத்தில் க்³ராஹ்யமாகிறது । ஸ்பர்ஶமா
னது ரூபமாய் பரிணமித்து சக்ஷுரிந்த்³ரியத்தில் க்³ராஹ்ய
மாகிறது ரூபமானது ரஸமாய் பரிணமித்து ஜிஹ்
வேந்த்³ரியத்தில் க்³ராஹ்யமாகிறது । இப்படி க்ரமமாக ரஸக³ந்த⁴ங்க
ளாக பரிணதமான ஜீவஸஹிதமான தத்த்வங்களை ஸாதா
க்களான ஸம்ஸாரிகளாத்மாக்கள் போ⁴க³ம் பண்ணுகிறதுகள்
என்று தாத்பர்யம் ।

வி. க்ருதாக்ருதே ப்ரஸங்கா³ப்⁴யாம் த்³ருஷ்டஶ்ருதிப்ரமாணம்
யதிஷ்டதே வசோ ॥ அ ॥

இப்படி ப்ரக்ருதிகாரணத்தில் பாவித்த ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தி
த்தை ஸாதித்து இந்த காரணத்திலே கர்மஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்த
தை ஸாதிக்கிறாரென்று ஸங்க³தி ॥

ப்ரக்ருதிஸம்ப³ந்த⁴த்தாலே ஸம்ஸாரத்துக்குப்போன ஜீவாதிகா
ரியான ஜீவன் ப்ராப்தவைராக்³யத்துக்கு வருகிற ஸமயத்
தில் ஸம்ஸாரத்திலே ப்ராப்யமாய் ஸம்பந்நமான கர்மத்தோடேகூட
வருகிறானோ இல்லையா என்று ஸம்ஶயம் । இல்லையென்று ப்ரதி
பக்ஷம் । ஏதத், யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வா, ப்ராப்யாந்தம் கர்மண
இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே க்ருதகர்மங்களும் அநுப⁴விக்கப்படுமென்
னு சொல்லுகையாலென்னபடி । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

க்ருதாத்யயே அநுஶயவாந் ॥

க்ருதாத்யயே க்ருதஸ்ய அத்யயே ஸ்வக்ருதகர்மத்தினு
டைய நாஶமானது போ⁴க³த்தால் வந்தவளவிலே அநு

ஶேஷவாநு யாவத்ஸம்பாதமுஷித்வா ஶ்ருதி அநுஶயஜதி ப்ராப்தே
யால் அநுஶயஶப்தம் ஸாகாங்க்ஷ கர்மத்தைச்சொல்லுகிறது ।
அந்த ஸாவஶேஷ கர்மஸஹிதனாய்க்கொண்டு ஸம்ஸ்ருதியில்ஜநிக்கிறான்
அதஃ த்ருஷ்டஸ்ம்ருதிப்யாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலென்னபடி ।
ஶ்ருதியாவது, தத்ய இஹ ரமணீயசரணாஃ அப்யாஶோ ஹ யத்தே
ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் ப்ராஹ்மணயோநிம் க்ஷத்ரியயோநிம் ।
இந்த ஶ்ருதிக்கு அர்த்தம் । தத், ய, இஹ, ரமணீயசரணாஃ, அ
ப்யாஶஃ, ஹ, யத், தே, என்று பதச்சேதம் । ய ரமணீயசரணாஃ
புண்யகர்மத்தை அநுஷ்டித்தவர் யாவரோ, தே அவர்கள் யத்
ப்ரஸித்தம் ; ஸ்வர்காதிஸாதநம் யத் தத் அந்த ஸ்வர்காதிஸாதநத்தை
அப்யாஶஃ அப்யாஸகாரஃ அந்த ஸ்வர்காதிஸாதநத்தை அநுஷ்டி
த்துவருகிறவர்களாய்க்கொண்டு ஹ என்று ப்ரஸித்தம் । ஸம்ஸ்
ஸ்ருதிக்கு வரும்போது ரமணீயாம்யோநிம் ப்ராஹ்மணாதியான
வர்ணயோநியை ப்ராப்நுவந்தி அடைகிறார்களென்று அர்த்தம் ।
ஸ்ம்ருதியாவது, ததஃ பரிவ்ருத்தௌ கர்மபலஶேஷேண ஜாதிம்
ரூபம் வர்ணம் வித்தம் வ்ருத்தம் ஶ்ருதம் அநுஷ்டிதம் ஆயுஷ்யம் ; அர்த்தம் :
ததஃ பரிவ்ருத்தௌ அந்தஸ்வர்கத்தில்நின்றும் திரும்பிவரும்போது
ஸ்வர்காநுபவஶேஷமான கர்மபலத்தினுடைய ஶேஷத்தோடே
கூட நல்லஜாதி நல்லரூபம் ஐஶ்வர்யாதிகளை அடைவார்களென்று
அர்த்தம் । யதா இதம் யதேதம் ஸ்வர்கத்துக்கு எந்த மார்க்கத்தா
லே போகிறானோ, அந்த மார்க்க ப்ரகாரமாயும் அநேவஞ்ச அந்த
ப்ரகாரம் தவிர வேறு ப்ரகாரத்தாலும் வருகிறான் । ஸம்ஸ்தா
நத்தில்நின்றும் ஆகாஶத்தை அடைகையாலே யதேதம் வாயு
தூமாதிகளை அடைகையாலே அநேவஞ்ச அவரோஹதீ
த்யர்த்தஃ । அநுஶயஶப்தம் ஜந்மஹரணத்தையும் சேஷஶப்தம் லேஶ
நாஶத்தையும் சொல்லுவதனாலே அர்த்தப்ரஹத்தால் வைர
ஶக்தியில்லையென்று கருத்து ॥

யதேதம் ராத்ரிஞ் வக்ஷா ப்ரக்ருதகர்மாஷிதம் ஊக்ஷணாவ்ருத்தி
மாஸாநு ஶப்தாப்யாம் விதாநாம் மநுஷ்யதர்சநே த்ருஷ்டவ்ருத்தி
கம் । த்ருஷ்டவ்ருத்தாத் ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந்நிதி

த்ருஷ்டோவா ஸ்ம்ருத்யநுபாலிதோ சஸ்ம்ருதியே ஜநநம் யாதநா ப்ரவர்த்தே ॥

ஸூ. சரணாதிதி சேந்நோபலக்ஷணார்த்தேதி

கார்ஷ்ணாஜினி: ॥ ௯ ॥

சரணாத் ரமணீயசரணா: ரமணீயாம் யோநிமாபத்யேரந் என்கிற ஶ்ருதியிலே ரமணீயமாய் ஸ்ம்ருதிவிஹிதமான ஸதாசாரத்தாலே ப்ராஹ்மணாதியோனியை அடைவர்களென்னு சொல்லுகையாலே ஶாஸ்த்ரீயகர்மத்தாலே ஸதஸத்யோநிப்ராப்தி இல்லை। இதி சேந்ந ஆசாரஶ்ருதியானது கர்மோபலக்ஷணார்த்தமென்னு கார்ஷ்ணாஜினிருஷியுடைய மதம்। ஸதாசாரத்தை அங்கமாகவுடைய யஜ்ஞாதிவர்ணகர்மங்களாலே ஸத்யோநிப்ராப்தியென்னு கருத்து ॥

இந்த அர்த்தத்தை மேல்ஸூத்ரத்திலே சொல்லுகிறார்।

ஸூ. ஆநர்த்தக்யமிதி சேந்ந ததபேக்ஷத்வாத் ॥௧௦॥

ஸ்ம்ருதிவிஹிதமான ஆசாரம் ஸாதநமன்றாகில் அதற்கு ஆநர்த்தக்யம் ப்ரஸங்கிக்குமிதி சேந்ந। ததபேக்ஷத்வாத்। அந்த ஆசாரத்தை அங்கமாக அபேக்ஷித்துக்கொண்டே வர்ணகர்மம் ஸாதனத்தை ஸாதிக்கும்। ஸந்த்யாஹீநோऽஶுசிர்நித்ய மநர்ஹஸ்ஸர்வகர்மஸு யென்னன்றோ ஸ்ம்ருதி சொல்லுகிறதுயென்னு கார்ஷ்ணாஜினிமதம் ॥

ஸூ. ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே ஏவேதி து பாதரி: ॥௧௧॥

து ஶப்த: கார்ஷ்ணாஜினிமதநிவ்ருத்த்யர்த்த:। ரமணீயசரணா:, கபூயசரணா: யென்கிற ஶ்ருதியிலே ரமணீயசரண கபூயசரண ஶப்தங்களாலே புண்யம் கர்மாசரதி பாபகர்மாசரதி யென்கிற ப்ரயோகப்ரஸித்தியாலே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதரூபங்களான கர்மங்களே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது; அவை தவிர ஸதாசாரமும் துராசாரமும் சொல்லப்படவில்லை। இதி பாதரி:, யென்னு பாதரிமதம்। இந்த மதமே ஸூத்ரகாரத்துக்கும் திருவுள்ளம்। கர்மங்களாசாரத்தை அபேக்ஷிக்கு

மென்று ப்ரதிபக்ஷ ஸூத்ரத்திலே காஷ்ணாஜினி சொன்ன அர்த்தமும் ஸூத்ரகாரருக்குத் திருவுள்ளம் ।

கேவலேஷ்டாபூர்த்தகாரிகள் சந்த்ரனை அடைந்து கர்மசேஷத்துடன் நிவர்த்திக்கிறார்களென்று முன்சொல்லப்பட்டது । இந்த அதிகரணத்தில் விஹிதாகரணப்ரதிஷித்தாசரணமான அநிஷ்டாதிகாரிகளும் சந்த்ரனை அடைகிறார்களா । இல்லையா வென்று ஸம்சயமுண்டாக ஸம்சயம் அநிஷ்டாதிகாரிகளும் யமயாதனையை அனுபவித்து சந்த்ரனை அடைந்து பூர்ணமாகவே ப்ரதிசந்தி ஸம்சயம் சந்த்ரம் ஸர்வே கச்சந்தி இதி பூர்வபக்ஷம் । கௌஷீதகிகள் "யே வை கே சாஸ்மால்லோகாத் ப்ரயந்தி சந்த்ரமஸமேவ தே ஸர்வே கச்சந்தி" யென்கிற ஶ்ருதியிலே இந்த லோகத்தில் நின்றும் தேஹத்தை விட்டுப்போகிற ப்ராணிகளெல்லாரும் சந்த்ரனை அடைகிறார்களென்று சொல்லுகையாலேயென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஐந்து ஸூத்ரங்களாலே உபந்யஸிக்கிறார் ।

ஸூ. அநிஷ்டாதிகாரிணாமபி ச ஶ்ருதம் ॥௧௨॥

ப்ராணத்தைவிட்டு அநிஷ்டங்களையும் பண்ணுகிற பாபிகளுக்கு சந்த்ரகமனமுண்டென்று கௌஷீதகிகளுடைய ஶ்ருதியிலே ஶ்ருதம் ।

ஸூ. ஸம்யமநே த்வநுபூயேதரேஷாமாரோஹாவரோஹௌ தத்கதிதர்ஶநாத் ॥௧௩॥

து ஶப்தம் ப்ராணப்ரஸாதிகளுக்கும் பாபிகளுக்கும் ஒரு விசேஷத்தை த்யோதிப்பிக்கிறது ।

அதாவது இதரேஷாம் ஸம்யமநே அநுபூய ஆரோஹாவரோஹௌ பவத: பாபிகளுக்கும் யமனுடைய ஶாஸநத்தாலே பாபபலத்தை அனுபவித்து அநந்தரம் சந்த்ரனை அடைந்து அவனிடத்தில் நின்றும் அவரோஹமுண்டாகிறது । குத: தத்கதிதர்ஶநாத் । பாபிகளுக்கு யமஸதநத்தில் கதிசொல்லுகையாலே வைவஸ்வதம் ஸங்கமநம் ஜநாநாம் யமம் ராஜாநம் என்கிற ஶ்ருதியில் ப்ராணிகளுக்கு யமகமநம் ஶ்ருதமென்னபடி ।

ஸூ. ஸ்யாத்தேவ ॥ ௧௪ ॥

... என்று ... ஸ்ருதிகளும் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ।

ஸூ. அபிஸப்த ॥ ௧௫ ॥

ரௌரவாதிகளான ஸப்த நரகங்களும் பாபிகளுக்கு ... என்னும் ரிஷிகள் ஸ்மரிக்கிறார்கள் ।

ஸூ. தத்ராபி தத்வ்யாபாராதவிரோத: ॥ ௧௬ ॥

தத்ராபி அந்த யேழு நரகங்களிலேயும் தத்வ்யாபாரா ... யமனுடைய ஆஜ்ஞையாலேதானே ... அவிரோத: ... என்று முன்சொன்ன ... க்கு விரோதமில்லை । ஆகையால் பாபிகளுக்கு ... ங்களை ... ஸம்ஹாராரோஹணாவரோஹணங்கள் ... ங்கள் ।

இந்த ஸூத்ரத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. வித்யாகர்மணோரிதி து ப்ரக்ருதத்வாத் ॥ ௧௭ ॥

து ஶப்த: ஸூத்ர ... ॥

பாபிகளுக்கு ... யேப்படி இல்லையோ அப்படியே ... ஸம்ஹாராவரோஹணமு மில்லை வித்யாகர்மணோ: அந்த ... யும் ... யும் ... மிருக்கையாலென்னபடி । அதெங்கனேயென்னில் । ... இப்படி ... மாயிருக்கையாலென்னபடி । ...
... ங்களை யெடுத்து ... ளாக ... யும் ... யும் ... கையாலென்னபடி । ... அந்த ... த்

ஸைத பரமபுருஷாத்மகமாக உபாஸிக்கிற பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்கள் எவர்களோ, யே சேமே(அ)ரண்யே ச்ரத்தா தப இத்யுபாஸதே வநத்தில்போய் ஸந்யஸித்து ச்ரத்தாபூர்வகமாக ப்ரஹ்மயோகஹேதவ: என்கிறபடியே தபச்சப்தவாச்யனான பரமபுருஷனை ஜீவசரீரகனாக உபாஸிக்கிற ஸத்வித்யாதஹரவித்யாநிஷ்டரான உபாஸகர் எவர்களோ அந்த உபயவிதர்களான ஸாதகர்களும் அர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி அர்ச்சிராதியாலே பரமபதத்தில்சென்று பரமபுருஷனை அநுபவிப்பார்கள் । அத ய இமே க்ராமே க்ராமத்திலிருந்து இஷ்டம் யாகாதி பூர்த்தம் கூபதடாகாதி தத்தம் தாநம் இஷ்டாதிகாரிகள் தூமாதிமார்க்கத்தாலே ஸ்வர்க்கத்தை ப்ராபித்து புநராவர்த்தந்தே என்று ச்ருத்யர்த்தம் ॥

நநு பஞ்சம்யாமாஹுதாவாப: புருஷவசஸோ பவந்தி என்கிற ச்ருதியிலே யோஷித்ப்ரவேசத்திலே தேஹாரம்பம் சொல்லுகையாலே அந்த பஞ்சமாஹுதியும் ஸம்ஸ்ருஷ்டியை முன்னிட்டிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே பாபிகளுக்கும் தேஹாரம்பத்தின்பொருட்டு சந்த்ரகமநமவச்யம் ஸித்திக்குமென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ந த்ருதீயே ததோபலப்தே: ॥கஅ॥

ந த்ருதீயே । வித்யாநிஷ்டகர்மநிஷ்டவ்யதிரிக்தரான பாபிகள் த்ருதீயஸ்தாநம் । த்ருதீயஸ்தாநமென்றுசொல்லப்பட்ட பாபிகளுக்கு தேஹாரம்பார்த்தமாக பஞ்சமாஹுத்யபேக்ஷையில்லை. குத: । ததோபலப்தே: । அப்படி ச்ருதியிலே தோன்றுகையாலே என்றபடி । பஞ்சாக்நிவித்யையில் பாஞ்சாலராஜாவானவர், வேத்த யதிதோऽதி ப்ரஜா: ப்ரயந்தி இத்யாதிவாக்யத்தால் அஞ்சு ப்ரகாரமாய் ப்ரச்நம் பண்ணினார் । அந்த ப்ரச்நமென்னவென்னில் இந்த லோகத்தில்நின்றும் பரலோகத்துக்குப்போகிற ப்ரகாரத்தை அறிவீரோ । அவிடத்தில்நின்றும் இந்த லோகத்துக்கு வருகிற ப்ரகாரம் தெரியுமா । தேவயாநத்துக்கும் பித்ருயாநத்துக்கும் வைலக்ஷண்யத்தை அறிவீரோ, ஸ்வர்க்கலோகம் ஸம்பூர்த்தி-

மாகாமைக்கு ஹேதுவை அறியீரா, பஞ்சமாஹுதியில் அப்புக்கள் புருஷனாக பரிணமிக்கும் விஷயம் தெரியுமா என்னு ப்ரஶ்நம் அஞ்சு ப்ரகாரம் । இந்த ப்ரஶ்நங்களுக்கு அந்த பாஞ்சாலராஜாவே உத்தரம் சொன்னார் । அதில், வேத்த யதா அஸௌ லோகோ ந ஸம்பூர்யத இதி என்னு ஸ்வர்கலோகத்தை ப்ராபியாதவர் எவர்களெங்கிற ப்ரஶ்நத்தினுடைய ப்ரதிவசநரூபமான அதைதயோ: பதோ: ந கதரேண ச தாநீமாநி க்ஷுத்ராணி அஸக்ருதாவர்த்தீநி பூதாநி பவந்தி ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ இதி ஏதத் த்ருதீயம் ஸ்தாநம் தேநாஸௌ லோகோ ந ஸம்பூர்யத இதியெங்கிற வாக்யத்திலே த்ருதீயஸ்தாநஶப்தவாச்யரான பாபிகள் தேவயாநபித்ருயாநமார்க்கங்களிலே போகாமல் நரகங்களை அநுபவித்து அஸக்ருஜ்ஜநநமரணங்களை அடைகிறார்கள் பஹுஜநங்கள் । அதனாலே ஸ்வர்கலோகம் பூர்ணமாகவில்லை என்னுசொல்லுகையாலே பாபிகளுடைய தேஹப்ராப்திக்கு பஞ்சமாஹுத்யபேக்ஷையில்லையென்னு தோணுகிறது ॥

ஸூ. ஸ்மர்யதே஽பி ச லோகே ॥௧௯॥

இந்த அர்த்தம் லோகத்திலும் த்ரௌபதீத்ருஷ்டத்யும்நாதிகளான புண்யகீர்த்திகளுக்கு பஞ்சமாஹுதிரூபமான யோஷித்ப்ராப்தி ஸம்பந்தமின்றிக்கே அக்நியில்நின்னும் உத்பத்தியானது மஹாபாரதத்தில் ஸ்மரிக்கப்படுகிறது ॥

ஸூ. தர்ஶநாச்ச ॥௨௦॥

தேஷாம் கல்வேஷாம் பூதாநாம் த்ரீண்யேவ பீஜாநி பவந்தி ஆண்டஜம், ஜீவஜம், உத்பிஜ்ஜம் என்கிற ஶ்ருதியில் மஶகாதிகளான ஸ்வேதஜத்துக்கும் தருகுல்மாதிகளான உத்பிஜ்ஜத்துக்கும் தேஹாரம்பாயமாக பஞ்சமாஹுத்யபேக்ஷை இல்லையென்னு சொல்லப்படுகிறது । ஆண்டஜம், ஜீவஜமுத்பிஜ்ஜமென்கிற ஶ்ருதியிலே பேன்முதலான ஸ்வேதஜஜந்துக்களுக்கும் பரிக்ரஹமெப்படியென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. த்ருதீயஶப்தாவரோதஸ்ஸம்ஶோகஜஸ்ய ॥௨௧॥

உத்பிஜ்ஜமென்னு சொன்ன த்ருதீயஶப்தத்தாலே ஸம்ஶோகஜத்துக்கு ஸ்வேதஜமான ஜந்துவுக்கு அவரோத: ஸங்க்ரஹணம் விவக்ஷிதம் । அத: பாபிகளுக்கு சந்த்ராரோஹாவரோஹங்கள் இல்லையாதென்னு விவக்ஷிதம் ॥ ௩ ॥

ஸூ. தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்திருபபத்தே: ॥௨௨॥

யதோக்தமார்க்கத்தாலே சந்த்ரனை ப்ராபித்த புண்யக்ருத்துக்கு அவரோஹப்ரகாரமோதப்படுகிறது । எங்ஙனேயென்னில், யதேதமாகாஶமாகாஶாத்வாயும் வாயுர்பூத்வா தூமோ பவதி தூமோ பூத்வா அப்ரம் பவதி அப்ரம் பூத்வா மேகோ பவதி மேகோ பூத்வா ப்ரவர்ஷதி என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுகிற ஆகாஶாதிபாவமானது தேவமநுஷ்யாதிபாவம்போலே ஆகாஶாதிஶரீரதயா ஜநநரூபமோ । உத ஆகாஶாதிஸாத்ருஶ்யாபத்திரூபமோ என்னு ஸம்ஶயம் । ஆகாஶாதிஶரீரகத்வரூபமென்னு பூர்வபக்ஷம் । தேவா: ஶ்ரத்தாம் ஜுஹ்வதி தஸ்யா ஆஹுதே: ஸோமோ ராஜா ஸம்பவதி என்னுசொன்ன ஸோமபாவம்போலவே ஆகாஶபாவம்சொல்லப்படுகிறது । ஸோமபாவமாவது ஸஜாதீயதேஹவத்வம் அப்படியே । ஆகாஶாதிஶரீரத்வம் ப்ராப்தமிதி இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்திருபபத்தே: ॥

அவரோஹணம் பண்ணுகிறஜீவனுக்கு ஆகாஶவாய்வாதிபாவம் தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்தி: ஆகாஶாதிஸாத்ருஶ்யாபத்திரேவ நது தச்சரீரகத்வம் குத: உபபத்தே: ஸுகது:கானுபவத்தினுடைய அபாவத்துக்கு உபபத்தியிருக்கையாலே ஸோமாதிபாவத்திலுண்டான ஸுகது:கானுபவம் ஆகாஶாதிபாவத்திலில்லாத்தால் ஆகாஶாதி ஸாத்ருஶ்யாபத்திதானென்று கருத்து ॥ ௪ ॥

நாதிசிரேணவிஶேஷாத் ॥

ஆகாஶவாய்வாத்யப்ரஹ்மதேவ வஸ்துக்களுடைய ப்ராப்தியிலே அந்தஜீவன் ஸாபாவ்யமிருக்கிறது । உத ஶீக்ரமாக ஆகாஶாதிகளில் நின்றும் அவரோஹிக்கிறனோ வென்று ஸம்ஶயம் । ஸாபாவ்யம் ஆகாஶாதிகளோடே கூடயிருக்கிறனென்று பூர்வபக்ஷம் । அத: விஶேஷவசநமில்லாமையாலென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. நாதிசிரேண விஶேஷாத் ॥ ௨௩ ॥

ஆகாஶாதிகளிலே போகிற ஜீவன் அதிசிரம் விளம்பிக்கவில்லை ஶீக்ரமாகவே அதுகளிலிருந்தும் எறங்குகிறான் குதஃ விஶேஷாத் ॥

மேலே வ்ரீஹ்யாதிபாவம் சொல்லுகிறவிடத்திலே அதோ வை கலு துர்நிஷ்ப்ரபதரம் என்கிற வாக்யத்தாலே இந்த வ்ரீஹ்யாதிகளில்நின்றும் துஃகப்பட்டு எறங்குகிறனென்னு சொல்லுகையாலே அந்த வ்ரீஹ்யாதிபாவத்துக்கு முன்பு அவிலம்பேந ஶைக்ர்யம் அர்த்திதமாகிறது । அத: ஆகாஶாத்யவரோஹ வஸ்துவிஷயங்களும் ஜீவனுக்கு ஶீக்ர நிஷ்க்ரமணம் ஸித்தம் ॥ ௫ ॥

ஸூ. அந்யாதிஷ்டிதே பூர்வவதபிலாபாத் ॥௨௪॥

வர்ஷத்தில்நின்றுமிரங்குகிற ஜீவர்களுக்கு ஶ்ரௌதமான வ்ரீஹ்யாதிபாவமானது தேவமநுஷ்யாதிபாவம்போல் வ்ரீஹ்யாதிஶரீரகத்வமா । உத தத்ஸம்பந்தமாத்ரமா என்னு ஸம்ஶயாநாமாத்யஃ । இங்கு ஆகாஶாதிகளைத்தாமே எறங்குகிறஜீவர்கள் வ்ரீஹ்யாதிஶரீரவிஶிஷ்டதயா ஜநிக்கிறார்களா । உத அந்யஜீவாதிஷ்டிதங்களான வ்ரீஹ்யாதிகளிலே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறார்களா என்னுஸம்ஶயம் ; தேவா மநுஷ்யா ஸ்வஸ்தி தஇஹ வ்ரீஹியவா ஓஷதிவநஸ்பதயஸ்திலமாஷா இதிஜாயந்தே என்னு சொல்லுகையாலே வ்ரீஹ்யாதிஜந்மத்தை அடைகிறார்களென்னு பூர்வபக்ஷம் ॥

இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அந்யாதிஷ்டிதே பூர்வவதபிலாபாத் ॥

அந்யஜீவாதிஷ்டிதமான வ்ரீஹ்யாதியிலே

ராங்குகிற ஜீவர்களுக்கு ஸம்ஶ்லேஷோக்தி । கா தஃ வர்ஷவ்ருஷ்டிராவாத் । ஆகாஶாதிபாவம்போலே வ்ரீஹ்யாதிபாவத்தை சொல்லுகையாலேவ்ரீஹ்யாதிஜந்மமாத்ரமானஶப்தத்தைச் சொல்லாமையாலே ப்ராணாதிஶரீரபாவத்திலன்றே ரமணீய சரணாஃகபூய சரணாஃஎன்றுஜந்மமாத்ரவர்ணாவா வர்ணகஶ்லும் சொல்லப்படுகிறது । ஜாயஸ்வ ம்ரியஸ்வ என்கிறவவா ஸிகமென்று கருத்து ॥

ஸூ. அஶுத்திமிதிசேந்நஶப்தாத் ॥ உ௫ ॥

யத்யபி வ்ரீஹ்யாதிபாவேந ஜாயந்தே என்கிற ஶ்ருதியில் ஜந்மமாத்ரமான கர்மம் ஶ்ருதமன்று । அப்படியிருந்தபோதி லும் வர்ஷவ்ருஷ்டிமாயும் ஸ்வர்காதிஹேதுமாயுமுள்ள யா காதிகர்மமானது அபீஷோமீயாதிஹிம்ஸாஸஹமாகையாலே அஶுத் தம் । ஶாஸ்த்ரஸமஸ்திதஸ்வர்காநந்தரம் அஶுத்தாம்ஶ மான ஹிம்ஸைக்கு பலமாக வ்ரீஹ்யாதிஜந்மம் வருகிறது । இதி சேந்ந । ஶப்தாத் । ஸம்ஜ்ஞாபநத்துக்கு அஹிம்ஸாத்வாவகஶப்தமிரு க்கையாலென்னபடி । அதெங்ஙனேயென்னில், ஹிரண்யஶரீர ஊர்த்வஸ்வர்கலோகமேதீதி । ந வா உ வே தந்ம்ரியஸே ந ரிஷ்யஸீ த்யாதி । இத்தால் அபீஷோமீயஹிம்ஸைக்கு பாபமும் கிடையா தென்றாயித்து ॥

ஸூ. ரேதஸ்ஸிக்யோகோத ॥ உ௬ ॥

அத வ்ரீஹ்யாதிபாவாநந்தரம் ரேதஸ்ஸிக்யோகஃ ஶ்ருயதே யோயோ ஹ்யந்நமத்தி யோயோ ரேதஸ்ஸிஞ்சதி தத்பூய ஏவ பவ தீதி । இங்கு ஸ என்று அத்யாஹரிக்கவேணும் । ஶ்ருபஃ திரு ம்பவும் தத்பவதி ரேதஸ்ஸிக்யோகியாக பவிக்கிறானென்று அர்த்தம் । இத்தால் வாஸ்தவஸம்ஶ்லேஷோக்தம் தோண்ணுகிற துபோல் வ்ரீஹ்யாதிபாவத்திலும் ஸம்ஶ்லேஷோக்தமென்று ஸித்தி க்கிறது

ஸூ. யோநேஶ்ஶரீரம் ॥ உ௭ ॥

யோநேஃ யோநிப்ராப்த்யநந்தரமேவ ஶரீரம் இரங்குகிற ஜீவன் ஶரீரத்தை அடைகிறான் । அங்கு தானே ஸாவகாஶஃ

ஸோபஸோம ஸூத்ரத்தாலென்னபடி । இத்தால் ஸ்வர்க்காதிகளி லும் அநுசயவானுக்கு தத்ஸம்ஶ்லேஷமாத்ர மென்னுகருத்து ||

இந்த பாதத்தில் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் த்யாஜ்ய மென்னு சொல்லுகையாலே ஸாம்ப்ரதிஷ்டாவாதிகதயம் ப்ரஸ்துத மாயித்து ||

இந்த பாதத்தில் ஆறு அதிகரணங்களிலும் ப்ரதிபாத்ய ஹேதுத்தை ஒருஶ்லோகத்தால் காண்பிக்கிறார் தேசிகேந்த்ரன் ||

பாபேக்ஷ்யபாதஷ்டவஸிந்து ஸம்பரிஹர விஜ்ஞாநஸ்ஸூக்ஷ்மஸூ க்ஷ்மஸம்பந்தயா ஸ்வர்க்கஸம்போகவிரோதஜ அநுஶயஸஹி தோ மார்க்கயா ஹிமமார்க: । ஸந்த்ரப்ராப்த்யாதிஸாப்யாஸிஞ்சய ஜநாபேக்ஷாஸம்பாதன ஸத்ருக்ஷம் ததாஸ்ரிதே நாவிரோத: ஸர ஸம்பத்தி ஸரம் வ்ரீஹிஸம்பத்தி ரோத: ||

ததந்தர ப்ரதிபத்த்யதிகரணத்தில் தேஹத்தை விடுகிற ஜீவன் பூதஸூக்ஷ்மங்களைக்கொண்டு போகிறானென்றும், க்ருதாத்யயாதிகரணத்தில் ஸ்வர்க்கமநுபவித்த ஜீவன்போன மார்க்க மாயும் அந்யமார்க்கமாகவும் இறங்குகிறானென்றும், அநிஷ்டாதி காரிணாமென்கிற அதிகரணத்தில் நரகமார்க்கத்தை அடைந்த ஜீவர்களுக்கு சந்த்ரப்ராப்தியில்லையென்றும், தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்த்ய திகரணத்தில் ஆகாசாதிஸாம்யாபத்தியைத்தவிர ஆகாசாதி ஜந்மமில்லையென்றும், நாதிசிரேண விசேஷாதென்கிற அதிகர ணத்தில், ஸ்வர்க்காதிகளில்நின்றும் சீக்கிரமாக இறங்குகிறானென்றும் அந்யாதிஷ்டிதாதிகரணத்தில் பரசரீரபூதமான வ்ரீஹ்யா திகளில் ஸம்பந்தமாத்ரமென்னும் இந்த ஆறு அர்த்தங்களும் இந்த பாதத்தில் ப்ரதிபாத்யங்களென்னு அர்த்தம் ||

இதி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயே ப்ரதம: பாத: ||

ஸ்ரீ ரங்கேந்த்ரஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ||

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ||

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரபாஷ்யே ஸாரதீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ||

உபயலிங்கபாதார்த்தத்துக்கு வையர்த்யத்தை சங்கித்து பரிஹரிக்கிறார் ||

ப்ரஹ்மண ஸ்வஸ்வபாவஸ்வரூபநிரூபகத்வாத் நாத்யாயத்வயே ஜகத்காரணத்வாவிஷ்காரத்வாத் கிமிதி பாதஸாமாந்யாத்யாயஶ்ச | ஏவம் வித்யாப்ரபேதம் விஶோதயதிபரம் தஸ்ய தத்ப்ரவேஶாத் விரோதாபாவம் ப்ரதயதி வி ஹோ: ப்ராப்ய த்ருஷ்ணா ப்ரயிஜ்ஞ || ஶயமேயு: ||

கீழ் அத்யாயத்வயத்தால் ஸஸ்வபாவத்துடன் ப்ரஹ்மம் சொல்லப்பட்டதே ப்ராதம்ய இந்த ஸாமாந்யாயத்திலும் உபயலிங்கபாதத்திலும் எதற்காக சொல்லப்படுகிறதென்னில் வேத்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தாலே வித்யாபேதம் சொல்லுகையாலும் ப்ரஹ்மமே விஶோதயமாகையாலும் ப்ராப்ய த்ருஷ்ணாவ்ருத்தியின்பொருட்டு ஸாமாந்யாயத்தில் ப்ரஹ்மாக்கிக்கு விரோதமில்லை என்னு கருத்து | ஸதத்தம் இந்த பாதப்ரவ்ருத்தத்தில் ஜீவனுடைய ஸ்வாப்நாவஸ்தையை சொன்னது எப்படிக்கூடுமென்னில் ஸாவாயஸ்ருஷ்டிகள் பரமாத்மாதீநங்களென்கைக்காகவும் ஜீவனுக்கு ஶக்திபேதமேயிலும் அத்யந்தபாரவஶ்யஜ்ஞாநத்துக்காகவும் வைராக்யபாதத்தில் சொல்லாமல் இங்குசொன்னதில் விரோதமில்லை ||

ஏதத்பூர்வம் கர்மாநுஷ்டாநமரணஜநநாதியோகத்தாலே ஜாக்ரதவஸ்தனான ஜீவனுக்கு தோஷவத்த்வம் சொல்லப்பட்டது இப்போது ஸ்வப்நாவஸ்தை பரீக்ஷிக்கப்படுகிறதென்னுமஸங்கதி ॥

வி. ஸந்த்யே ஸ்ருஷ்டிராஹ ஹி ॥ ௧ ॥

ஸ்வப்நவிஷயம் ஶ்ருதி: । ந தத்ர ரதா ந ரதயோகா ந பந்தாநோ பவந்தி அத ரதாந் ரதயோகாந் பத: ஸ்ருஜதே இத்யாதி அத வேஶாந்தாந் புஷ்கரிண்ய: ஸ்ரவந்தீ: ஸ்ருஜதே । ஸ ஹி கர்த்தா இதி ஸ்வாப்நார்த்தங்களுக்கு ஸ்ரஷ்டா ஜீவனோ । ஈஶ்வரனோவென்னு ஸம்ஶயம் । ஜீவன்தானென்னு பூர்வபக்ஷம் । குத: ஸ்வப்நத்ரஷ்டாவாந । ஜீவனு ஸந்நிஹிதனாகையாலே ஸ்ருதி தத்வத்தால் ப்ரதிபாதிக்க யோக்யனாகையாலும் ப்ரஜாபதிவாக்யத்தில் ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப: என்னு ஸத்யஸங்கல்பத்வம் சொல்லுகையாலும் ஜீவனே கர்த்தாவென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை மேல் இரண்டு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார் ।

பூ. ஸந்த்யே ஸ்ருஷ்டிராஹ ஹி ॥

ஸந்த்யே ஸ்வப்நே ஸ்ருஷ்டி: அதில் சொல்லப்பட்ட ரதாதி ஸ்ருஷ்டியானது । ஆஹ ஹி ஸ்வப்நத்ரஷ்டாவான ஜீவனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதாகிறதன்றோ । ஶ்ருதிஸ ஹி கர்த்தா என்னு ஜீவனை ப்ரதிபாதிப்பதாலென்னபடி

பூ. நிர்மாதாரஞ்சைகே புத்ராதயஶ்ச ॥ ௨ ॥

ஏகே சில ஶாகிகள் நிர்மாதாரம் இந்த ஜீவாத்மாவைத் தானே ஸ்வப்நஸ்ரஷ்டாவாகச் சொல்லுகிறார்கள் । அதெப்படியென்றால், ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்த்தி காமங்காமம் புருஷோ நிர்மிமாண இதி இந்த ஶ்ருதிஸ்தமான காமஶப்தத்துக்கு அர்த்தமேதென்னில் புத்ராதயஶ் காமஶப்தத்தாலே ஶதாயுஷ: புத்ரபௌத்ராந் வ்ருணீஷ்வ என்னு மேல்விவரிக்கிறபடியே காம்யந்த இதி வ்யுத்பத்தியாலும் புத்ராதிகளே சொல்லப்படுகிறார்கள் । ஆகையால் ஜீவனே கர்த்தா என்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார் ॥

ஸூ. மாயாமாத்ரந்து கார்த்ஸ்ந்யேநாநபி⁴வ்யக்தஸ்வரூபத்வாத் ॥ ௩ ॥

துஶப்³த³ம் பூர்வபக்ஷவ்யாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது । ஸ்வாப்நமான ரதா²தி³ஸ்ருஷ்டிஜாதமானது ஜீவஸ்ருஷ்டமன்று । கிந்து பரமேஶ்வரஸ்ருஷ்டம் மாயாமாத்ரம் ஸ்வாப்நத்³ரஷ்ட்ருமாத்ராநுபா⁴வ்யமாயும், ததிதரனால் அனுபவிக்கத்தகாததாயும், ஸ்வப்நகாலத்துக்குள்ளே நஶிக்கிறதாயும் ஆஶ்சர்யரூபமாயுமென்னபடி । ஜீவனுக்கு என் கூடாதென்றால் அவனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸம்ஸாரத³ஶையில் கார்த்ஸ்ந்யேநாநபி⁴வ்யக்தஸ்வரூபமாகையாலே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டி கூடாது । காமம் காமம் புருஷோ நிர்மிமாண: என்கிற ஶ்ருதி பரமபுருஷனைத்தானே ஸ்ரஷ்டாவாகச் சொல்லுகிறது । எதனாலென்றால் ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாக³ர்தி என்று உபக்ரமத்திலும், தஸ்மிம்ல்லோகா: ஶ்ரிதாஸ்ஸர்வே தது³ நாத்யேதி கஶ்சந । என்று உபஸம்ஹாரத்திலும் பரமபுருஷாஸாதா⁴ரண்யமும் ப்ரதீதமாகையாலென்னபடி । ஸூசகத்வமென்கிற தத்³வசநமேதென்றால் ஸ்வப்நம் காரணத்தோடு தாத்பர்யமாகையால் பரமபுருஷைதத்தை ப்ரகாஶிக்கிறது ॥

ஜீவனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ஸ்வாபா⁴விகமாகில் என் ஸம்ஸாரத³ஶையில் ப்ரகாஶிக்கவில்லையென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸூ. பராபி⁴த்⁴யாநாத்து திரோஹிதம் ததோ ஹ்யஸ்ய
ப³ந்த⁴விபர்யயௌ ॥ ௪ ॥

துஶப்³த³ம் ஶங்கையை வ்யாவர்த்திக்கிறது । பராபி⁴த்⁴யாநாத் । பரஸங்கல்பத்தால் அஸ்ய ஜீவனுடைய ஸ்வாபா⁴விகரூபமானது அநாதி³கர்மரூபாபராத⁴த்தால் திரோஹிதம் । ததோ ஹி அந்த பரமபுருஷஸங்கல்பத்தால் தானே அஸ்ய ப³த்³த⁴ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமோக்ஷங்கள் சொல்லப்படுகிறதுகள் । எங்கனேயென்னில், கோ ஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத், யதே³ஷ ஆகாஶ ...

ஸ்யாகஸ், ஜ்ஞேயத்வாநுக்தி, வாக்யாதிரேகஸம்வத்ய
வேதாந்தவேத்யாதிஸ்வ்ருதைத்யாதிச்ருதிகள்
திரோயாநவ காரத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஸூ. ஜ்ஞேயத்வாவசநாச்ச ॥ரு॥

இங்கு வாக்யம் விகல்பமாய்க்கொண்டு வ்யவஸ்திதவிக
ல்பத்தில் வருகிறது । தயாவ ஜ்ஞேயத்வ திரோதாநமும் ஸ்ருஷ்டி
த்யையில் தேவாநுஷ்டாநதேஹாகாரமாக வர்ணிக்கிற
கதிதேசத்தாலும் வஸ்யகாலத்தில் நாமரூபவிபாகாந
ஹங்கதேஷாவிசிஷ்டமான கவிஜ்ஞம்வாதத்தாலும் உண்
டாகிறது । அத: திரோஹிதனான ஜீவன் ஸாவரணமான ப்ரஹ்ஸ
தனென்னு ॥

ஸூ. ஸம்வத்ஸரஹி ச்ருதேர்வக்ஷ்யதேவ தத்தா: ॥சு॥

ஹி । யாதொருகாரணத்தால் ச்ருதே: ச்ருதியாலே
ஸம்வத்: ஸம்பந்தமான்று ச்ருதிஸம்வகமாகச்சொல்லப்ப
டுகிறதோ தத்தா: ஸம்பாத்யவித்துக்களும் ஸம்வக்ஷ்யதே ஸம்
வகமாக சொல்லுகிறார்களோ । அந்த காரணத்தால் ஸாம்பராயா
திகள் ஜீவஸங்கல்பிதங்களென்னு ஏனென்றால் ஸம்பாயம் ஸா
தீநமாகில் கதிஷாயஸம்வகவும் ஸம்பத்துக்கு சொல்லுகை
உசிதமன்னென்னு கருத்து । இதில் ச்ருத்யாதிகளாவன், யதா
கசூஸ காதேஷ்ட ஸ்யம் ஸம்வேஷ்ட வச்யதி । ஸத்யஜிஞ்
ஞாதீயாஸ் । அத: ஸம்வே வாராஷம் க்ருஷ்ணம் க்ருஷ்ணதத்தி
த்யாதிகள் । ஆகையால் ஸம்பாயஸ ஷாவாதவராஷனெ
ன்னு ஸித்தம் ॥ க ॥

வதவராயிகாரணத்தில் ஸம்பந்திரூபிக்கப்பட்டது ।
இதாநீம்ஸாத்யஸாதநம்பரீக்ஷிக்கப்படுகிறதென்னுஸங்கதி॥

ஸூ. த்ரயாணாமேவ சைவமுபந்யாஸ: ப்ரச்நச்ச ॥எ॥

நாசிகேதஸ், வாஜீதக:, ப்ரஹ்ம ஆக இந்த மூணும் ஸா
த்யஸாதநமாக ச்ருதியில் சொல்லப்படுகிறது । இதுகளுக்கு
ள்ளே ஏதாவது ஸாத்யஸாதநம், அல்லது மூணும்சேர்ந்து

தானு என்னு ஸம்ஶய꞉ । விகல்பமென்னு. பூர்வபக்ஷ꞉ ।
ஶ்ருத்யா தஹராகாஶோ ப்ரஹ்ம வதி என்னும், தஸ்மிந் யதந்தஸ்தத் அந்வேஷ்டவ்ய
மிதி என்னும் ஸதாவஹோ தஹர ஸம்பவதோ
பவதி என்னும் ஶ்ருதிகளாலே நாமபூர்வதக்ஷைஹங்களுக்கு
ஸாம்யம் பொருவக்ஷ்யம் தோணுவதால் விகல்பமே யுக்தமெ
ன்கிற பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறூர் ॥

தஹராவோ தஹந ॥

தஹராவம் ஸவாஹாவம் ஸாக்ஷாத்விதி த்யர்த꞉ । நாபிஷா
நாபிகளிலும் சூத்திர வாராதாவிடத்திலும் வகாரத்தாலேவா
ரீதத்திலும் ஆக இந்த மூன்றிலும் ஸாக்ஷாத்உண்டாகிறதெ
ன்னு கருத்து । காதஃ தத்ரஃ । மூணுவஸ்துக்களேயும் ஸா
க்ஷாத்வஸாநமாக ஶ்ருதிசொல்லுகையாலென்னபடி । பராஸா
தவஸ்வயங்க ஸாதீயங்களாய்க்கொண்டு நாமபூர்வதக்ஷைஹ
ஹாபூர்வமான வஸ்துத்யமும் ஸமநஸாநமாக ஹவிக்கை உசி
தமாகையாலும் அதில் ஸஹமே ஸாக்ஷாத்யநஸாநமாகையா
லும் ஸர்வபக்ஷமே யுக்தமென்னு கருத்து ॥

ஸி. கதஃ ப்ரவாயோஸாக ॥ ௮ ॥

கஸாக ஸஹணஃ ப்ரவாஃ ப்ரவாயஶ்ருதிஃ கதஃ
கதவாவ உவஸ்த தத்யர்த꞉ । ஶ்ருதிபோவென்றல் ஸத
ஶரீர நவிதாஃ ஸத ஶ்ரவராஹைதி ॥ உ ॥

ஸி. ஸவஸவதா கோநாஸ்திஶஸ்வியிஷ்ஃ ॥க॥

கிர ஸாக்ஷாஜீவனே ப்ரயாஸபெத்தில் எழுந்திரு
க்கிறூர். உதாநுஜதி ஸம்ஶயோஸாநாக ஸமதிஃ ॥

இந்த ஸாமதியில்சொன்ன ஸம்ஶயமே இங்கு ஸம்ஶயம்,
ஸாக்ஷாத்துவும் ஸவேஶாவாயிவிதிநுக்குவும் ஸஹஸம்ப
த்தியுடையவனுமுள்ள ஜீவன் தேகத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணனல்
லாமையாலேபராவீநகதேஹஸம்பந்தமில்லாததாலேஸாக்ஷஜீவனைக்
காட்டிலும் காநனே எழுந்திருக்கிறனென்னு பூர்வபக்ஷ꞉

விஜ்ஞாதஸ்ய ஸுப்தனுக்கு கர்மநாஶகமான ப்ரஹ்மஜ்ஞாந மில்லாத்தாலும் அவஶ்யமான பூர்வகர்மமும் தன்னால் அநுபோக்தவ்யமாகையாலும் ஸோஹமென்று ஸுப்தோத்தித ப்ரத்யபிஜ்ஞை வருகையாலும், 'த இஹ வ்யாக்ரோ வா ஸிம்ஹோ வா இத்யாரப்ய யத்யத்பவந்தி ததாபவந்தீதி ஶப்தத்தாலும் மோக்ஷஸாதநாநுஷ்டாநமன்னியில் ஸுப்தன் முக்தனாகும் விஷயத்தில் ஸாதநவித்யாநர்த்தக்யம் வருகையாலும் ஸுப்த ஏவோத்திஷ்டதீதி விஜ்ஞாதஸ்ய | கிம் இந்த ஜீவன் ஶரீரேந்த்ரியவிமுக்தனன்று | கிஞ்ச காரணகர்மப்ரவாஹபந்தத்தால்வருகிற ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திக்காக பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸம்பத்தியை அடைந்து ப்ரபந்நஸ்வத்வத்தைக்கொண்டு கர்மபந்தநாஶமாக அவனெழுந்திருக்கிறானென்று விஷயம்|

ஸூத்ரார்த்தஸ்ய ||

ஸ ஏவ ஸுப்தோத்தாயம் குத: கர்மாநுஸ்ம்ருதிஶப்தவிதிப்ய: | பூர்வகர்மமென்ன, ப்ரத்யபிஜ்ஞையென்ன, ப்ரயோகஶப்தமென்ன, ஸாதநாநுஷ்டாநவிதியென்ன. இவைகளாலென்னபடி || ௯ ||

ஸூ முக்தேऽர்த்தஸம்பத்தி: பரிஶேஷாத் ||௧௦||

இதுவரை ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யவஸ்தாவிஶேஷங்களை ஶோதித்து மூர்ச்சாவஸ்தாவிஶேஷயானது விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி | ஜாக்ரத்ஸ்வப்நங்களிரண்டும் ப்ரஜ்ஞாநாத்மகமாகையாலும் ஸுஷுப்திமூர்ச்சைகள் ப்ரஜ்ஞாவிரோதிகளாகையாலும் தயோர்பூர்வஸங்கதி: ||

கிம் மூர்ச்சையானது மரணத்தைக்காட்டிலும் அர்த்தாந்தரமா இல்லையா என்று ஸம்ஶயம் | ஸர்வேந்த்ரியவ்யாபாரங்களும் உபரதங்களாகையாலே மூர்ச்சை மரணத்தைக்காட்டிலும் வேறில்லை என்று பூர்வபக்ஷம் | இத்தை நிரஸிக்கிறார் ||

முக்தேऽர்த்தஸம்பத்தி: பரிஶேஷாத் ||

முக்தே மூர்ச்சிதே பரிஶேஷே யாதொரு மூர்ச்சாவஸ்தை இருக்கிறதோ அந்த அவஸ்தையானது அர்த்தஸம்பத்தி:

மரணவ்யாபாராஸம்பூர்த்தேஶ்ச । அர்த⁴மரணமென்று கருத்து । அத: பரிஶேஷாத் । ப்ராணாதி³ஸர்வவ்யாபாரம் இல்லாத்தாலே ஸுஷுப்திபி⁴ன்னையாயும், ஜாக்³ரத³வஸ்தை²யில் கண்ட ப்ராணாதி³த³ர்ஶநத்தால் ஜாக்³ரத்ஸ்வப்நஸ்வாபாவஸ்தா²பி⁴ன்னையாயும் மூர்ச்சி²தபுருஷனுக்கு புநருஜ்ஜீவநம் த்³ருஷ்டமாகையாலே மரணவிலக்ஷணையாயும் ஆகாரவைலக்ஷண்யத்தால் ஸம்ப்ரேக்ஷ்யப்ராணாவஸ்தை² தோணுகையாலே மூர்ச்சை² அர்த⁴மரணமென்று ஸித்³த⁴ம் ॥ ௰ ॥

இந்த நாலு அதிகரணமும் ஒரு பேடிகை । இதில் ஜந்துக்களுக்கு ஜாக்³ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யவஸ்தை²களில் உண்டான தோ³ஷம் காண்பிக்கப்பட்டது । இதின்பிற்பாடு ப்³ரஹ்மம் ஜாக்³ராத்³யவஸ்தா²ந்விதமாயிருந்தாலும் அந்த ஸ்தா²நப்ரயுக்ததோ³ஷஶூந்யமாயும் ஸ்வேதரவிலக்ஷணமென்னும் நாலு அதிகரணங்களாலே ஶோதி⁴க்கப்படுகிறது ॥

ஸம்ஸாரிஜீவனுக்கு வைராக்³யார்த்த²ம் ப்ரஸக்தமான அவஸ்தை²யை நிரூபித்து ப்ராப்யத்வத்ருஷ்ணாஸித்³த்⁴யர்த்த²ம் ப⁴க³வானுக்கு உப⁴யலிங்க³த்வம் ஸாதி⁴க்கப்படுகிறதென்று அதிகரணஸங்க³தி ॥

ந ஸ்தா²நதோऽபி பரஸ்யோப⁴யலிங்க³ம் ஸர்வத்ர ஹி ॥௧௧॥

ஸ்ரீ: ஜீவனுக்குப்போலே தத³ந்தர்யாமியான பரப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஜாக்³ராதி³ஸ்தா²நப்ரயுக்ததோ³ஷங்கள் ஸம்ப⁴விக்குங்களா? உத மாட்டாதுகளா என்னு ஸம்ஶயம் । ய: ப்ருதி²வ்யாம் திஷ்ட²ந் யோऽக்³நௌ திஷ்ட²ந் யஶ்சக்ஷுஷி திஷ்ட²ந் யோ ரேதஸி திஷ்ட²ந் இத்யாதி³களாலே ஜீவனுக்குப்போலே தத³ந்தர்யாமியான பரப்³ரஹ்மத்துக்கும் ஸர்வாவஸ்தை²யிலும், அவஸ்தி²தி சொல்லப்படுகையாலும் ஸ்வதந்த்ரனுக்கும் ஸ்வேச்சை²யாலும் ரேதஶ்ஶோணிதாதி³ஜநநஸம்பா³தா⁴ஶ்ரயமாகையாலே ஸர்வதோ³ஷங்களும் ஸம்ப⁴விக்குமென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ந ஸ்தாநதோऽபி பரஸ்யோபயலிங்கம் ஸர்வத்ர ஹி ॥

ஸ்தாநதோऽபி ப்ருதிவ்யாதிகளில் அந்தர்யாமிதயா ஸ்திதி யாலும் பரஸ்ய பரப்ரஹ்மத்துக்கு ந ஸ்வப்நாதிதோஷங்க ள் ஸம்பவிக்கமாட்டாதுகள் । ஜீவனுக்கு அந்தந்த ஸ்தாநஸ்திதி வ்யக்ததோஷம் வருகிறாப்போலே ப்ரஹ்மத்துக்கு வரமாட்டா தென்னு கருத்து । குதஃ உபயலிங்கம் ஸர்வத்ர ஹி । யஸ்மாத்கா ரணாத் ஸர்வத்ர ச்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகளில் நிரஸ்தநிகிலதோஷ த்வகல்யாணகுணாகரத்வரூபமான உபயலிங்கம் உபயலக்ஷண மான பரப்ரஹ்மம் அவகதமாகிறதோ । அந்தக்காரணத்தால் தோ ஷம் ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்னபடி । ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன அபஹதபாப்மா — ஸத்யஸங்கல்பஃ । யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித், யோ ऽசேஜம் — தேஹஸ்ரம் । பரஃ — பராணாம் ஸகலா இத்யாதிகள் ॥

ஸூ. பேதாதிதி சேந்ந ப்ரத்யேகமதத்வசநாத் ॥ ௧௨ ॥

ஸ்வதஃ அபஹதபாப்மாவான ஜீவனுக்கு தேவாதிசரீ ரஸம்பந்தரூபபேதஸத்பாவத்தால் தோஷங்களுண்டாகிறது போல் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான அபஹதபாப்மத்வாதிகுண ங்களிருந்தாலும் ப்ருதிவீசரீரம் இத்யாதி சரீரஸம் பந்தரூபபேதஸத்பாவத்தால் அப்படிப்பட்ட தோஷங்கள் ஸம்பவி க்குமிங்கள் । இதிசேந்ந । ப்ரத்யேகம் ப்ரதிபர்யாயம் । அதத்வச நாத் । தோஷாஸம்பந்தவசநத்தாலென்னபடி । ததாஹி யஸ்ய ப்ருதிவீ சரீரமென்னு பர்யாயங்கள் தோறும் ஏஷ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருதவென்னு அந்தர்யாமிக்கு நிர்தோஷத்வம் சொ ல்லுகையாலே சரீரஸம்பந்தம் தோஷாவஹமன்னு । ஜீவனுக்கோவென்னில் கர்மவச்யனாகையாலே அஹிதமென்கிற படியே, ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேதுக்ருதஸுகதுஃகஸம்பந்தஹேதுவான சரீரஸம்பந்தமிருக்கையாலே அது தோஷாவஹமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. அபி சைவமேகே ॥ ௧௩ ॥

அபிச பின்னையும் ஏகே சாகிநஃ சிலவேதாந்திகள் ஒரே சரீரத்திலிருக்கிற ஜீவபரமாத்மாக்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கு க

ஸாம்ராஜ்யத்தையும் ஈஶ்வரனுக்கு ததுஹாவத்தையும் நியமெ நைரபேக்ஷ்யாயத்தத்வதீஶ்வயோஜத்தையும் ஸாதுமாகவே சொல்லுகி றார்கள் । ஆகாஶாத்பதிதம் தோயம் யதா கச்சதி ஸாகரம் வ்ருக்ஷம் வாசிஷ்டஜாதெ । தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்தி அநஶ்நந் நந்யோ அபிசாகஶீதி என்னும் பிப்பலம் கர்மபலமிதி ப்ரயுக்த: ॥ தேவாதிஶரீரங்களில் ப்ரவேஶத்தாலுண்டான நாராயண ஸம்பந்தமென்ன அதடியாகவந்த ப்ராஹ்மணோ யஜதெ இதி விதிவாக்யார்த்தவக்தவ்யதையென்ன இந்த இரண்டுக்கும் நிதா நமான ஶரீரஸம்பந்தம் ஜீவனுக்கு இருக்கிறப்போலே ஈஶ் வரனுக்கும் ஸர்வ விஶ்வநாராயணவ்யாக்ரவாணி என்னு ஸர்வ வேஶக்ருதநாராயணஹ்யாக்ஷ விதிவாக்யாதிகளும் ததாரண் மான தேஹஸம்பந்தமும் தாத்ம்யமாயிருக்க தேஹத்துக்குரோதம் கர்மவஶ்யாநம் எப்படி சொல்லக்கூடுமென்கிற ஆக்ஷேபத்தால் சொல்லுகிறார் ॥

ஸூ. ஸர்வதேவதேவஹிதஜ்ஞயாநக்வாஸ் ॥௧௪॥

ஸர்வதேவதேவஹித தஜ் । தேவாதிஶரீரங்களில் ஸர்வ ப்ரவேஶித்து நாராயணஹாக்ஷாய்க்கொண்டு ப்ராஹ்மணாதிஶப்த வாச்யனாயிருந்தாலும் அந்த தேஹம் ஸர்வதேவதாஸாமென்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । ஜீவனுக்குப்போலே ஶரீரிகநிபந்தன மான விதிவாக்யார்த்தவக்தவ்யமில்லாத்தாலே ஸர்வதேவ தென்னுகருத்து । ஸூதஃ ப்ரயாநகபாஜ । நிவ்ருத்தகர்மந ப்ரயாநஞைகயாலே இத்தாலே ஸ்வதந்த்ரனென்னுக்தமாயித்து । ஆகாஶாத் ஶிவ நாராயணயோ நிவ்ருத்திதாதெயதஜ்ஞரா யென்னு நாராயணகாயங்களான ஊர்த்வாதிவ்யவஸாயத்தாலே நிவ்ருத்தகர்மாதம் சொல்லப்படுகிறது । இத்தால் தேஹத்துக்கு விதிவக்தவ்யமெப்படி ஸரித்ருதயாயித்தென்னில் விதி இரண்டு வியம் । அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமென்னும், ப்ராப்தப்ராப்தமென்றும் ஸம்ஸார ஸம்பந்தஜ்ஞைகயாலே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் கூடா து । ஸ்வதந்த்ர ஜேஷ ஸம்ஶயாஸ்வாஸகையாலே ஷவம்கார்ய

ஸர்வஜ்ஞகாரர் என்று ஶாஸிக்கத்தகுந்தவனன்று । லோகத்தில் ஆஜ்ஞையும் அநுஜ்ஞையும் ஹிதவித்தான்ப்ரஶாஸ்தாவின் ஸர்வம் ஸர்வஜ்ஞகாரர் என்று நியமிக்கக்காணுகின்றோம் ஆகையால் அஜ்ஞத்வப்ரஶாஸ்த்ருத்வஸமாஹாரம் இல்லாத்தாலே விஶேஷ்யமான ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரதிபாத ஶக்திகமாய்க்கொண்டு விஶேஷணபூதஜீவனிடத்தில் வியபானது வ்யபதேஶிக்கிறதென்னுகருத்து । அத: ப்ரஹ்ம உபயலிங்கமேவ ॥

நநு ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம என்கிற ஶ்ருதியில் நிர்விஶேஷப்ரகாஶமாத்ரமான ப்ரஹ்மம் அவகதமாகையாலே எப்படி உபயலிங்கம் ப்ரஹ்ம என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ப்ரகாஶவச்சாவையர்த்யாத் ॥ ௧௫ ॥

யதா ஸத்யம்ஜ்ஞாநமென்கிற வாக்யத்துக்கு ஸார்த்தக்யநிமித்தமாக ப்ரகாஶமே ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோமோ ததா யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் இத்யாதிவாக்யஸார்த்தக்யத்தின்பொருட்டு கல்யாணகுணவிஶிஷ்டம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்று அங்கீகரிக்கவேணும் । ஆகையால் உபயலிங்கமேவ ப்ரஹ்ம ॥

ஸூ. ஆஹ ச தந்மாத்ரம் ॥ ௧௬ ॥

ஸத்யம்ஜ்ஞாநமென்கிற வாக்யம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமென்று மாத்ரம் சொல்லுகிறதே தவிர கல்யாணகுணாகரத்வத்தை நிஷேதிக்கவில்லை ॥

ஸூ. தர்ஶயதி சாதோ அபி ஸ்மர்யதே ॥ ௧௭ ॥

அபௌருஷேயம் ஶாஸ்த்ரத்தை சொல்லுகிறது । க்ருத்ஸ்நமான வேதாந்தமும் நிரஸ்தநிகிலதோஷத்வ கல்யாணகுணாகரஸ்வரூபோபலக்ஷணத்தை தர்ஶயதி காண்பிக்கிறது ॥

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் । தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் இத்யாதி: । ஸ்ம்ருதிஶ்ச, யோ மாமஜமநாதிம் ச வேத்தி லோகமஹேஶ்வரம் । அஹம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய ஜகத: ப்ரபவ: ப்ரலயஸ்ததா ॥ மத்த: பரதரம் நாந்யத் இத்யாதிகளிலே ॥

ஸூ. அத ஏவ சோபமா ஸூர்யகாதிவத் ॥ ௧௮ ॥

யாதொரு காரணத்தாலே ப்ரஹ்மத்துக்கு நிரஸ்தநிகில தோஷத்வகல்யாணகுணாகரத்வரூபோபயலிங்கம் ஸித்தமாயி ருக்கையாலே ப்ருதிவ்யாதி தத்தத்ஸ்தாநஸ்திதப்ரயுக்த தோஷகந் தமும் கூட இல்லையோ அந்தக்காரணத்தாலே சாஸ்த்ரங்களில் ஜலஸூர் யாதித்ருஷ்டாந்தம் சொல்லப்படுகிறது । ஆகாசமேகம் ஹி யதா கடாதிஷு ப்ருதக்பவேத் । ததாத்மைகோ ஹ்யநேகஸ்தோ ஜலா தாரேஷ்விவாம்சுமாந் ॥ இத்யாதிகளிலென்னபடி । இத்தால் ப்ர ஹ்மத்துக்கு ப்ருதிவ்யாதிஸ்தாநப்ரயுக்தவ்ருத்திஹ்ராஸாதிதோஷரா ஹித்யத்தில் ஜலாதாரஸூர்யத்ருஷ்டாந்தமென்று கருத்து ॥

ஸூ. அம்புவதக்ரஹணாத்து ந ததாத்வம் ॥ ௧௯ ॥

அத்ர சோதயதி । துச்சப்தம் இங்கு பூர்வபக்ஷத்யோ தகம் । அம்புவத் அம்பு நீவளங்கயுமெப்படி ஜலத்தில் ஸூர்ய ன் இராமல்கொண்டுதானே ப்ராந்தியால் இருக்கிறவர்போலே தோனு கிறானே, அக்ரஹணாத் அப்படி பரமாத்மா ப்ருதிவ்யாதிகளில் க்ர ஹிக்கப்படாததுனால் யஃப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந் ப்ருதிவ்யா அந்தர இதி வாஸ்தவமாகவே அங்கு இருக்கிறவனாக க்ரஹிக்கப்படுகிறபடி யால் । ந ததாத்வம் । ஸூர்யனுக்கு ஜலகததோஷமில்லாதது போல் பரமாத்மாவுக்கும் ப்ருதிவ்யாதிகததோஷமில்லையென்ன வொண்ணாது । ஸ்வாத்தஃ பரமாத்மாயிருக்கையாலென்னபடி ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. வ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வமந்தர்பாவாதுபயஸாமஞ்ஜஸ்யா தேவம் ॥ ௨௦ ॥

ப்ருதிவ்யாதிவிஷயஸ்தாநத்திலிருக்கிற பரமாத்மாவுக்கு அந் தர்பாவாத் ப்ருதிவ்யாத்யவஸ்தாநத்தால் । வ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வம் தத் ப்ரயுக்தவ்ருத்திஹ்ராஸபாக்த்வமானது ஜலாதாரேஷ்விவாம்சுமாநெ ன்று த்ருஷ்டாந்தத்தால் நிவ்ருத்திக்கப்படுகிறதென்று கருத்து । இப் படி எதனால் தோணுகிறதென்றால் । உபயஸாமஞ்ஜஸ்யாதேவம்

த்³ருஷ்டாந்தத்³வயமும் ஸமஞ்ஜஸமாகைக்காக இந்தவாக்யமும் நிஶ்சயிக்கப் படுகிறது । ஆகாஶமேகம் ஹி யதா² க⁴டாதி³ஷு ப்ருத²க்³ப⁴வேத் । ஜலாஶயேஷ்விவாம்ஶுமாந் என்னு விஷமமான வஸ்துக்களிலே வஸ்துவஸ்தி²தமான ஆகாஶமென்ன வஸ்துத꞉ ஏகஸ்வரூபனான ஸூர்யனென்ன, இந்த இரண்டு த்³ருஷ்டாந்தங்களுடைய உபாதா³நமானது பரமாத்மாவுக்கு வ்ருத்³தி⁴ஹ்ராஸாதி³தோ³ஷாஸ்ப்ருஷ்டத்வமென்னு சொன்னால்தான் ஸப²லமாகும் । ஸூர்யனுக்கு ஜலத்தில் ஸம்பந்த⁴மில்லாதாப்போலே வ்ருத்³தி⁴ஹ்ராஸாதி³களில் ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஸம்பந்த⁴ம் கிடையாதென்கிற அம்ஶத்தில் ஜலாஶயஸூர்யத்³ருஷ்டாந்தமென்னு சொல்லில் ஆகாஶமேகம் ஹி யதா² க⁴டாதி³ஷு என்கிற த்³ருஷ்டாந்தோபாதா³நத்துக்கு வையர்த்²யம் வரும் । உப⁴யத்³ருஷ்டாந்தோபாதா³நத்தால் ததா²வஸ்தா²நஸ்தி²திப்ரயுக்த ப்³ரஹ்மாஸ்ப்ருஷ்டத்வமேவ விவக்ஷிதமென்னு கருத்து । த்³ருஷ்டாந்தத்தில் த்³ருஷ்டாந்ததா³ர்ஷ்டாந்திகங்களுக்கு ஸர்வப்ரகாரஸாம்யமில்லாதபோதிலும் விவக்ஷிதாம்ஶத்தில் ஸாம்யமுண்டு என்கிற ப்ரயோஜநத்தில் ஸர்வாம்ஶத்திலேயும் த்³ருஷ்டாந்தோபாதா³நம் த்³ருஷ்டமாகையாலென்னபடி ॥

அதா²தோ நேதி நேதீத்யாதி³யால் ப்ரக்ருதமான மூர்த்தாமூர்த்தரூபத்வத்துக்கு ப்³ரஹ்மரூபத்வம் ப்ரதிஷித்³த⁴மாகையாலே நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ஸந்மாத்ரமேவ ப்³ரஹ்ம । உப⁴யலிங்க³மென்னு ப்³ரஹ்மம் என்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸூ. ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ஹி ப்ரதிஷேத⁴தி ததோ
ப்³ரவீதி ச பூ⁴ய꞉ ॥ உக ॥

ஶ்ருதியில், த்³வே வாவ ப்³ரஹ்மணோ ரூபே மூர்த்தஞ்சாமூர்த்தஞ்செத்யாதி³யாலே ஸ்தூ²லமாயும் ஸூக்ஷ்மமாயுமுள்ள ப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்³ரஹ்மரூபத்வமானது ப்ரமாணாந்தராஜ்ஞாதமாகையாலே இங்கு தானே ஜ்ஞாதவ்யமாக உபதி³ஷ்டமாயித்து । ஆகையால் அதுக்கு நிஷேத⁴ம் கூடாது । கிந்து ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ஹி ப்ரதிஷேத⁴தி ப்ரக்ருதமான ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்ம

ரூபத்³வய ப்ரகாரம் ப்³ரஹ்மரூபமன்று என்று அதா²த ஆதே³ஶோ நேதி நேதி என்கிற ஶ்ருதியில் ப்ரதிபாதி³க்கப்படுகிறது। ததோ ப்³ரவீதி ச பூ⁴ய:। தத: முன்சொன்னதைக்காட்டிலும் பூ⁴யஸ்த்தை சொல்லுகிறது வாக்யஶேஷம்। அதாவது நஹ்யேதஸ்மாதி³தி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி। அத² நாமதே⁴யம்। ஸத்யஸ்ய ஸத்யமிதி ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யமிதி। இங்கு உக்தஸ்வரூபம் ப்ரகாரவசநம்। இதிந। பூர்வோக்த ப்ரகாரோத்ரமன்று ப்³ரஹ்மம் என்று நேதி நேதி என்று நிஷித்³த⁴மான ப்³ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அந்யந்நஹ்யஸ்தி அந்யஸ்ய ஸ்வரூபத்தாலும் கு³ணத்தாலும் உத்க்ருஷ்டமில்லையென்று அர்த²:। ஸத்யமென்று ப்³ரஹ்ம நாமதே⁴யம்। அதுக்கு நிர்வசநம்। ப்ராணா வை ஸத்யம் தேஷாமேஷ ஸத்யமிதி ப்ராணஸம்ப³ந்த⁴ரா கையாலும் ஆகாஶாதி³கள்போலே ஸ்வரூபவிகாரமில்லாத்தாலும் ஸத்யஶப்³த³வாச்யந் ஜீவன்। ஸ்வரூபவிகாரமென்ன ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸரூபஸ்வபா⁴வ விகாரமென்ன, இந்த இரண்டுமில்லாத்தாலே தேப்⁴ய: ஜீவர்களைக்காட்டிலும் பரமாத்மா ஸத்யந் ஆகையால் ப்ரமாணாந்தராஜ்ஞாதஸ்வரூபமான ப்³ரஹ்மத்துக்கு இயத்தாப்ரதிஷேத⁴பூர்வகமான ப்ரகாரமாக உபதே³ஶிப்பதால் உப⁴யலிங்க³மே ப்³ரஹ்ம। யாவத்³ ஜ்ஞாநேவா ஞ: ப்ரகாரவிஶேஷோபதே³ஶிக்கப்படுகையாலே। அதா²த ஆதே³ஶோ நேதி நேதி என்று ப்ரக்ருதைதாவத்த்வம் ப்ரதிஷேதி⁴க்கப்படுகிறதென்னர்த²:॥

நநு ஸர்வத: ப்ரத்யக்ஷத்தால் நிர்விஶேஷஸந்மாத்ரம் தான் க்³ரஹிக்கப்படுகிறது। தத³திரிக்தமாயும் ப்ராதிபா⁴ஸிகமாயுமுள்ள விஶேஷரூபத்தை அநூத்³ய நேதி நேதி என்று நிஷேதி⁴க்கப்படுகிறதென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார்॥

ஸூ. தத³வ்யக்தமாஹ ஹி ॥ ௨௨ ॥

தத் ப்³ரஹ்ம அவ்யக்தம் ஸர்வேதரமான ஒருப்ரமாணத்தாலும் வ்யக்தமன்று। ஆஹ ஹி அப்படி ஶ்ருதி சொல்லுகிறது। நஸம்

ந ஸந்த்ருசே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய' இத்யாதிகா | அத: ப்ரத்யக்ஷத் தால் க்ராஹ்யாரோஹணமான ஆவிர்ப்பாவம் கடாதிகளுக்கு | ப்ரஹ்மத்துக்கி ல்லையென்னுகருத்து ||

ஸூ. ஆவிர்ப்பாவஸம்ப்ரதாயேந ப்ரத்யக்ஷாநந்தர்பாவாஹ்யாம்ஷ ||உ௩||

ஆவிர்ப்பாவ ஸம்ப்ரதாயேந ஸம்யக் ப்ரீதிகரமான உபாஸநமி ருக்குமாகில் பகவத்ஸாக்ஷாத்காரம் ஸம்பவிக்கும் | ப்ரகாராந்த ரத்தால் கிடையாதென்னுகருத்து ப்ரத்யக்ஷாநந்தர்பாவாஹ்யாம்ஷ | அப்படி ச்ருதிஸ்ம்ருதியிருக்கிறபடியாலென்னபடி | நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ச்ருதேந | யமே வைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய: இதி ச்ருதி: | நாஹம் வேதைர் ந தபஸா ந தாநேந ந சேஜ்யயா | பக்த்யா த்வநந்யயா இதி ஸ்ம்ருதி: | ஆகையால் இதரப்ரமாணங்களால் அநதிகம்யமாகை யால் 'த்வே வாவ ப்ரஹ்மணோ ரூபே' இத்யாதியால் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரகாரமாகச்சொல்லப்பட்ட ஜகதைச்வர்யமானது நிஷேதிக்க ப்படவில்லை | ப்ரக்ருதைதாவத்த்வமே ப்ரதிஷித்தமாகிறது ||

ஸூ. ப்ரகாசாதிவச்சாவைசேஷ்யம் ப்ரகாசச்ச கர்மண்யப்யாஸாத் || உ௪ ||

இதனாலும் மூர்த்தாமூர்த்தவிசிஷ்டத்வம் நிஷேதிக்கப்ப டவில்லை | யாதொரு வாமதேவாதிகளுக்கு பக்தியோகாப்யாஸத் தில் அப்யாஸவசத்தாலே ப்ரகாசச்ச தர்சநமானது உண்டாச் சுதோ அப்படிப்பட்ட வாமதேவாதிகளுடைய ப்ரஹ்மஸ்வரூப குணவிஷயதர்சநத்தில் ப்ரகாசாதிவஜ்ஜ்ஞாநாநந்தாதிஸ்வரூ பத்துக்குப்போல் மூர்த்தாமூர்த்தவிசிஷ்டத்வத்துக்கும் அவை சேஷ்யம் | ப்ரஹ்மகுணங்களாவைசேஷ்யம் தோற்றுகிறது | ஜக தைச்வர்யத்துக்குமாத்திரம் ப்ரஹ்மகுணங்கள் நிஷேதப்ரஸக்தி விசேஷம் இல்லையென்னுகருத்து | தமேவம் வித்வாந் அம்ருத இஹ பவதி | ஸஹஜாநந்தம் ஸர்வஸ்வரூபத்யாதி களில் தோணுகிறதென்னபடி ||

ஸூ: அதோநந்தேந ததா ஹி லிங்கம் ॥௨௫॥

அத: அநந்தேந கல்யாணகுணகணேந யோகமானது உக்த ஹேதுக்களாலே ஸித்தமாயித்து । ததா ஹி ஸதி உபயலிங்கம் ஸுஷ்டு உபபந்நமாக ஸம்பவிக்கும் ॥

இந்த உபயலிங்காதிகரணத்தில் அகிலஹேயப்ரத்யநீகத்வமென்ன, கல்யாணைகதாநத்வமென்ன, இந்த இரண்டும் உபயலிங்கமென்று சொல்லப்படுகிறது । இது உத்ஸர்க்காபவாத ந்யாயமென்ன, விரோதாதிகரண ந்யாயமென்ன, இந்த இரண்டுகளால் உபபாதிக்கத்தக்கதாயும் அபச்சேதாதிகரண ந்யாயத்துக்கு விஷயமில்லையென்னும் சொல்லவேணும் । அதில் உத்ஸர்க்காபவாத ந்யாயம் உபாத்தவிஶேஷப்ரவ்ருத்திகவிஷயத்தில் விரோதபரிஹாராய ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸங்கோசாபாதகம்। "ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி" என்று உத்ஸர்க்க: । "அக்நீஷோமீயம் பஶுமாலபேத" என்று அபவாத: । இங்கு உபாத்தவிஶேஷமான அக்நீஷோமீய ஹிம்ஸையைக்காட்டிலும் பிந்நையான ராகப்ராப்த ஹிம்ஸையில் ஸாமாந்யஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸங்கோசம் ஸித்தமாயிருக்கிறது அப்படிப்போலே, நிர்குணம் நிரஞ்ஜநம், யத்தத்ரேஶ்யமித்யாதிகள் உத்ஸர்க்கவிதிகள் யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் । ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச என்கிற வாக்யங்கள் அபவாதங்கள் இந்த அபவாதங்களால் ஸித்தங்களான விஶேஷகுணங்களைக்காட்டிலும் பிந்நங்களான விஜரோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிகத்ஸோऽபிபாஸ: என்று விஶேஷித்து நிஷித்தமான ஹேயகுணங்களுடைய ராஹித்யத்தை நிர்குணம் நிரஞ்ஜநமென்று ஸாமாந்யமாகச்சொல்லுவதனால் நிர்குணஶ்ருதிகளுக்கும் ஸகுணஶ்ருதிகளுக்கும் ஹேயப்ரத்யநீகத்வகல்யாணைகதாநத்வபரத்வ விஷயபேதத்தாலே விரோதமில்லை । இப்படி விதிநிஷேதங்களுக்கு பரஸ்பரவிரோதம் ஶாந்தமாகையாலே இங்கு அபச்சேதாதிகரண ந்யாயாபேக்ஷையே கிடையாது । ததா ஹி அபச்சேதந்யாய: ஸஜாதீயமாந அபச்சேதத்வயஸம்பவவிஷயத்தில் அபச்சேதந்யாயத்துக்கு அவ

காலம் அது ஸந்நிஹிதவ்யாப்ய விஷயமென்று உபபாதிக்
கப்படுகிறது । பஞ்சவிம்ஶதிஸஹஸ்ரவர்ஷே ஸமாப்தி । ஸம்வத்ஸரம்
ப்ரதோ தாதாரமஹதே । ப்ரதோதாரம் ப்ரதிஹர்த்தா ப்ரதி
ஹர்த்தாரம் உத்காதா உத்காதாரம் ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்மாணம் யஜமாநோ யெ
ன்று விஹிதமான ஸமாரோஹணத்துக்கு விச்சேதம் வருமாகில் ப்ரா
யஶ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது । யத்யுத்காதாபச்சித்யேத அதக்ஷி
ணேந யஜ்ஞேந இஷ்ட்வா தேநபுநர்யஜேத என்று இந்த ஶ்ருதி
யிலே க்ஷணத்தாலுண்டான உத்காத விச்சேத நிமித்தகமாயும் அதக்ஷிண
மாக யாகஸாதநமான ப்ராயஶ்சித்தம் கர்த்தவ்யமென்கிற பாஷி
யானது யஜமாநப்ரதிஹர்த்த விச்சேதம் வருமாகில் யதி ப்ரதிஹ
ர்த்தாபச்சித்யேத ஸர்வவேதஸந்த்யாத் என்கிற ஶ்ருதியிலே
க்ஷணத்தாலுண்டானதாயும் கீழ்சொன்ன பாஷிக்கு விரோதமா
யுமுள்ள ப்ரதிஹர்த்த விச்சேத நிமித்த ஸர்வஸ்வதானரூப ப்ராய
ஶ்சித்த கர்த்தவ்யதாபாதியாலே பாதிக்கப்படுகிறதென்று அபச்சே
தந்யாயஸூத்ரம் । இந்த ந்யாயத்தால் ஸமர்த்திகள் நிமித்த
ஶாஸ்த்ரம் ஶாஸ்த்ரான்தராபேக்ஷமாகையாலே பரமென்றும்
ப்ரபலமென்றும் இத்தால் ஸாமான்யஶாஸ்த்ரம் பாதிதமாகையா
லே நிமித்தம் ப்ரபலமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது ஸங்
கதம் । ஏனென்றால் உத்காத விச்சேதகாலத்தில் தானே ப்ரதிஹ
ர்த்த விச்சேதாபத்திக்கு நியமமில்லை । இந்த இரண்டுகளுக்கும்
க்ரமவிச்சேதமும் நியதமில்லை । க்ரமிகமாயிருந்தாலும் உத்காத
விச்சேதம் பூர்வபாவியென்றும், இதரம் பரபாவிஎன்றும்,
ஆகட்டும் தவிஷயத்திலாவது நியமமில்லை । இப்படி ஸந்நிஹித
வ்யாப்ய விஷயமாகையால் விரோதத்துக்காவது, பௌ
ர்வாபர்யத்துக்காவது எந்தயிடத்தில் நியமமிருக்கிறதோ அங்கு
அபச்சேதநயம் வாராது அதிலும் அபச்சேதந்யாயம் சொன்னால்
பூர்வஶாஸ்த்ரத்துக்கு ஸர்வதா அப்ராமாண்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்
தத்க்ரமோபாதேயஃ ஶாஸ்த்ரபௌர்வாபர்யம் விரோதஶ்ச பூர்வ
ப்ராமாண்யமேவ । நியமோஸ்தி ததா ஸா அபச்சேதநயோஹ
வேத் । இதி ஆகையால் ஸந்நிஹிதவ்யாப்ய விஷயமான அப

அபச்சேதந்யாயத்தாலே நியதவாரமான நிர்குணவாக்யத்தைக்கொண்டு குணவாக்யபாதம் சொல்லவொண்ணாது। கிந்து நிர்குணவாக்யம் நியதவாரமாகையாலே இத்தை அபேக்ஷித்து உபக்ரமாதிகரணந்யாயத்தாலே குணவாக்யமே ப்ரபலம்। ததாஹி ப்ரஜாபதிப்ரவர்க்யாயாஶ்வநயத் என்கிற ஶ்ருதியில் உபக்ரமவாக்யஸம்ஜாதவிரோதியாகையாலே ப்ரபலம் உபஸம்ஹாரபரமானது ஸஞ்ஜாதவிரோதியாகையாலே துர்பலமென்று உபக்ரமாதிகரணந்யாய:। இதில் பூர்வ விரோதத்துக்காக ஜஷ்டி சொல்லப்படுகிறது। அந்த ஜஷ்டிகாரணோத்காதாவுக்கா, உத ப்ரதிஹர்தாவுக்காவென்று ஸந்தேஹிக்கில் ப்ரபலமான உபக்ரம வாக்யத்தை அநுஸரித்து உத்காதாவுக்கென்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது। அந்த அதிகரணந்யாயத்தை அநுஸரித்து ஸகுணநிர்குணவாக்யங்களில் விரோதித்தால் குணவிதியானது ப்ரபலஹானியென்றும் நிஷேதவிதி பரமென்றும் அவர்கள் சொல்லுகிற ப்ரகாரமாக குணவாக்யம் உபக்ரமகதமாகையாலே ப்ரபலமாகையாலே நிஷேதவாக்யத்துக்கு தௌர்பல்யம் ஸித்தம்। ஆகையால் பரவாக்யத்தைக்கொண்டு பூர்வவாக்யத்தை பாதிக்கவொண்ணாது। அப்படிச்சொல்லில் ஸர்வஶூந்யவாதியான மாத்யமிக பக்ஷத்தில் ஸர்வஶூந்யவாதம் பரமாகையாலே தந்மதத்துக்கு விஜயம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அபச்சேதவாதிக்கநிஷ்டம் ஸித்தியாது அத: ப்ரஹ்மம் உபயலிங்கமென்று ஸித்தம் ॥௫॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்தோஷத்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம்। அந்த நிர்தோஷத்வப்ரதிஷ்டாபநார்த்தமாக தேவாப்ரஹ்மணோர்பேதே என்று ப்ரஸக்தமான அசிதவஸ்துக்கு ப்ரஹ்மாபேதம் சொல்லவேணும்। அது அஹிகுண்டலந்யாயத்தால் ஸித்தமா, உத ப்ரபாப்ரபாவந்யாயேந குணகுணிபாவத்தாலேயா, உத விஶேஷணவிஶேஷ்யபாவத்தாலேயா என்று ஸம்ஶயத்தாலே பூர்வாதிகரணத்தோடே ஸங்கதி: ॥

ஸூ. உபயவ்யபதேசாத்வஹிகுண்டலவத் ||௨௬||

ப்ரக்ருதயா நிர்திஷ்டமான அசித்வஸ்துவுக்கு ப்ரஹ்மப்ரகாரத்வமானது ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே அசித்ரூபேண பரிணாமத்தாலே ஸித்திக்கிறதா உத பரப்ரஹ்மத்திலும் அசித்வஸ்துவிலும் ஸமானஜாதியோகத்தாலேயா அதவா ஜீவன்போல் சரீரதயா ப்ரஹ்மவிசேஷணத்வேநவா என்று ஸம்சயம். இதில் முதலாவதுகோடியும் இரண்டாவதுகோடியும் பூர்வபக்ஷங்கள். அதில் ப்ரதமபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ||

உபயவ்யபதேசாத்வஹிகுண்டலவத் ||

துசப்தம் ஏவகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. அஹிக்கு குண்டலமான ஆகாரங்கள்போலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே அசித்ரூபேணாவஸ்தானம் யுக்தம். குத: உபயவ்யபதேசாத் ||

ப்ரஹ்மைவேதம்ஸர்வம் அநேநஜீவேநாத்மநா என்று நாநாத்வைக்யங்களுக்கு வ்யபதேசமிருக்கையாலென்னபடி.

இப்படியாகில்ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்தோஷத்வத்தை சொல்லுகிற ச்ருதிவிரோதம் வருமென்கிற அஸ்வரஸத்தால் த்விதீயபக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறார்.

ஸூ. ப்ரகாசாச்ரயவத்வா தேஜஸ்த்வாத் ||௨௭||

வாசப்த: பூர்வகோடிவ்யாவ்ருத்த்யர்த்த:. ப்ரகாசாச்ரயவத் தேஜஸ்த்வாத். எப்படி தேஜஸ்த்வஜாதியோகத்தாலே ப்ரபாதத்ஆச்ரயங்களுக்கு ஸ்வரூபபேதமிருந்தபோதிலும் அபேதம் த்ருஷ்டமோ அப்படி அசித்வஸ்துவுக்கும் ப்ரஹ்மப்ரகாரத்வம்கூடும். இத்தால் முன்சொன்னச்ருதிவிரோதமில்லைஎன்னு கருத்து ||

ஆத்மைவேதம் ஸர்வமென்னும், ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வமென்னும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கே ஸர்வசப்தவாச்யத்வம் தோணுகிறபடியால் அதில்லாமல்போகட்டும் யதா ஒரு வ்யக்தியானது தண்டகுண்டலாதிசப்தவாச்யமாகாதாப்போலென்கிற அஸ்வரஸத்தால் ஸித்தாந்தபக்ஷத்தை சொல்லுகிறார் ||

ஸூ. ப்ருதகுபதேஶாத் ॥௨௮॥

ஸாம்ப்ரதம் ப்ருதகுபதேஶமாஹ ப்ருத்யக்த்வாதிஷு। ப்ருதகுபதேஶ யதா ஸம்ஶயாதிகரணத்தில் ஸம்ஶோநாநாவ்யபதேஶாத் ப்ருதக் ஶாஸ்த்ரீயத்வாத் ஶேஷம் ஸர்வ: என்கிறபடியே ஹேதுஹேதுமத்பாவ்யபதேஶ பேதமாகைக்கும் ஜ்ஞானத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டவேஷம் ஸித்திக்கைக்காகவும் ப்ரகாஶஜாதிகுணஶப்தங்கள்போல் ப்ருதக் ஸித்த்யநர்ஹவிஶேஷணமாகையாலே ஜீவனுக்கு ஜ்ஞானாம்ஶகம் சொல்லப்பட்டதோ । அப்படிப்போல் ஸ்வரூபத்துக்கும் விஶேஷணதயா ஜ்ஞானாம்ஶகம் கூடும் । இத்தால் ஸ்வரூபமும் தத்விஶிஷ்டஜ்ஞானத்தைச்சொல்லுகிறது । அத:, ஶ்ருதிவேதம் ஸம்யக், ஜ்ஞானவேதம் ஸம்யக்மென்னு அபேதவ்யபதேஶஸம்பவம்மாகக் குறையில்லை । விஶிஷ்டவஸ்த்வைக்யமாகையாலே அபேதவ்யவஹாரஞ்ஜ்வல்யத்தான் । விஶேஷணவிஶேஷ்யங்களுக்கு ஸ்வரூபஸ்வபாவபேதத்தாலே பேதவ்யவஹாரமும் ஜ்வல்யந்தானென்னு கருத்து । ஜ்ஞானத்துக்கும் நிஷ்க்ருஷ்டவேஷம் ஸித்தம் ॥

ஸூ. வ்யதிரேகாத் ॥௨௯॥

ஸ்வாபாவிக ஜ்ஞாநஜ ஶ்ருத்யாஜநாதேர: நாஸ்யஜ்ஞாநமேயத்ஜீவத ஜத்யாதிஶ்ருதிகளாலே ஜ்ஞானத்துக்கு ஸ்வஸித்தத்வம் ப்ரஸித்தமாகையாலே விஶேஷண விஶேஷ்யதயா ஸம்ஶாம்ஶிதமென்னு ஸித்தம் ॥ ॥௩॥

ஸூ. தத்குணஸாரத்வாத்து தத்வ்யபதேஶ: ப்ராஜ்ஞவத் ॥௩௦॥

ஜ்ஞானம் நிஷ்க்ருஷ்டமாகையாலும் ஸ்வரூபமாணாகாரமாகையாலும் உபயமிம்மமென்னு ஸமர்த்திதம் । இப்போது ப்ருதிவ்யாதிஜ்ஞானதேஜோபாதாநமுதமான ஸர்வகோர்ஶ்வரஜ்ஞானத்துக்கும்மேலே கிஞ்சித் தத்வமிருக்கிறதென்னு சில ஹேத்வாபாஸங்களாலே ஶங்கித்து நிராகரிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

யதோவா இமாநி ஸூத்ராதி வாக்யத்தால் ஜகஜ்ஜந்மாதிகாரணமாகச் சொன்னவர்ஜ்ஞானத்தைக்காட்டிலும்வேறு தத்வமானது இருக்கிறதா

இல்லையா யென்னு ஸம்ஶயம் । ஐதோவி ஸாதகமிருக்கிற தென்னு பூர்வபக்ஷம் । அத்ர ப்ரகாரஸம்பந்த ரூபஸம்ப ந்தம் வ்யபதேஶிக்கையாலும், ஸப்தம் ஸம்பந்தம் தீக்ஷ்ணபுத்தி ப்ர ஹ்மத்துக்கு தரிசவ்யம் சொல்லுகையாலும் இதுக்குமேல் தத்வ மிருக்கிறதென்னு தோற்றுகிறது । ஸம்பந்தம் பராவரமென் னபடி॥ பராவரத்தைக்காட்டிலும் பரவ்யம் வேறு உண்டென்று கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

பரமதஸேதூந்மாநஸம்பந்தபேதவ்யபதேஶேப்ய: ॥

அத: ஜந்மாத்யஸ்ய யத: யென்னு தொடங்கி அதோநந்த தயாஸ்ருஷ்டம் மென்னு இதுவரையிலும் சொல்லப்பட்ட நிகிலஜ கத்காரணமாயிருக்கிறதாயும் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தியாயும் உபயலிங்கமாயு முள்ள பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் பரம உத்க்ருஷ்டமான தத்வ மிருக்கிறதென்னு ஒருத்தன் சொல்லுகிறான். ஸேது உந்மாந ஸம்பந்தபேதவ்யபதேஶேப்ய: இந்தநாலு ஹேதுக்களாலென் னபடி । இதில் ஸேதுவ்யபதேஶத்தால் பரவ்யாவ்ருத்தம் சொ ல்லித்தாய்த்து । இரண்டாவது, சதுஷ்பாத் ப்ரஹ்ம ஷோடஶகலம் மென்னு உந்மாநவ்யபதேஶத்தாலே உந்மாநம் பரிச்சின்னமென்ன படி । இத்தால் அபரிச்சிந்நம் ப்ரஹ்ம பரவ்யமென்னுயித்து । ஸம்ப ந்தவ்யபதேஶமாவது ஸேதுஸேதுமான்களுக்கு ப்ராப்யப்ராப்ய பாவரூபமானஸம்பந்தத்தைச்சொல்லுகிற, அம்ருதஸ்ய பரம்ஸேதுமென்கிற வ்யபதேஶம் । பேதவ்யபதேஶமாவது பராத்பரம் புருஷமுபைதிதிவ்யமென்னும், பராத்பரம் யத் மஹதோமஹாந்தமென்னும், ஸேதும் ப்ராப்யம்ப்ராப்யஸ்ய ஸவம், ததோயதுத்தரதரமென்கிறது இத்தால் ப்ராப்யபுருஷ ப்ரதிபாத்யனான பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் உத்தரதரமாக பரவ்யாவ்ருத்தம் ஸித்தமாய் வ்யவஸ்திதமாயித்து ! ஆக கீழ்சொ ன்ன ஹேதுக்களால் பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் மேலுள்ள தத்வமிருக்கிறதென்னு பூர்வபக்ஷி கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. ஸாமாந்யாத்து ॥கக॥

துஸப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவர்த்தகம் । இங்கு ஸேதுத்வ வ்யபதேசமானது ஒரு ஸாம்யத்தை உத்தேசித்து ப்ராபகத்வ மாத்ரமான விசேஷபரமன்னுகிறது। ஸாமாந்யாத் ஜகத்விப்ருதி ரூபமான ஸேதுஸாத்ருஶ்யத்தையிட்டு ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸேதுத்வ வ்யபதேசம்। இந்தப்படி ஶ்ருதியை வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறது, ஏஷ ஸேதுர்விதரண ஏஷாம் லோகாநாம் அஸம்பேதாயேதி லோகங்கள் பரஸ்பரஸ்வபாவங்களோடு அந்தந்த ஸ்வஸாங்கர்யம் வாராமைக்காக ப்ரவாஹபாஷாண ஸேதுப் போலே ரக்ஷிக்கிறானென்னு ஶ்ருத்யர்த்தம் । கேதாரஸேதுநா கிருஷிவலைஃ ஸ்வஸ்வஸங்கீர்ணமும் ஸர்வமும் ஸ்வஸ்திவ்யாக்ருதியாலும் அப்படி அர்த்தம் । ஆகையாலே ப்ராப்யாந்தரம் தோணவில்லை ஆனால் அம்ருதஸ்யைஷ ஸேதுரென்கிற ஶ்ருதிக்கு என்ன கதி யென்னில் வேதாந்தம் தாரதியென்கிறதுபோல் தாரகத்வம் ப்ராப்தியைச்சொல்லி ப்ராபகப்ராப்யங்களுக்கு அபேதத்தைச் சொல்லுகிறது ॥

இரண்டாவது ஹேதுவுக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. புத்த்யர்த்தஃ பாதவத் ॥கஉ॥

சதுஷ்பாத் ப்ரஹ்மேத்யுபாஸ்யம், வாகாதிஸ்த்ரீ ஸ்வபாஹத்ரு தாநித்யாதாநவ்யபதேசமானது புத்த்யர்த்தஃ । அப்படி அநுஸந்தானம் பண்ணுகைக்காக வாக்பாதஃ ப்ராணஃ பாதஶ்சக்ஷுஃ பாதஃ ஶ்ரோத்ரம் பாதஃ இத்யாதியால் ப்ரஹ்மத்துக்கு வாகாதிபாதவ்யபதேசமானது உபாஸனார்த்தமானாப்போலென்னபடி। இத்தால் ஸ்வதஃ பரிமிதத்வம் சொன்னபடியன்னு ॥

உபாஸநார்த்தமாகட்டும் பரிமிதத்வம் எப்படிக் கூடுமென்னில் சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. ஸ்தாநவிசேஷாத் ப்ரகாசாதிவத் ॥கங॥

ப்ரதிஷ்டமானவாகாதிஸ்தாநரூபமான உபாதிஹேதுத்தாலே ஸங்கோசவிகாஸதயா உத்தமாக அநுஸந்திக்கை கூடும் । எப்படியென்றால் ப்ரகாசாதிவஸ் ஸ்வாபமான ப்ரகாசத்துக்கு வாதா

மநபடாத்யுபாதிஹேதுத்தாலே பரிச்சித்ய அநுஷ்டாநம் கூடுகிறப்போலென்னபடி ॥

மூன்றாவது ஹேதுவை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. உபபத்தேஶ்ச ॥ ௩௪ ॥

ப்ராப்யனை பரமபுருஷனுக்கு ஸ்வப்ராப்தியில் தனக்கே உபாயத்வோபபத்தேஶ்ச । இத்தால் ஸாதநாயத்தமாக ப்ராப்யத்வம் ஏற்படவில்லை । நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந । யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய: யென்று ஶ்ருத்யந்தரோபாயத்வம் ஶ்ருதமாகையால் ப்ராபகமே ப்ராப்யமென்று கருத்து ॥

நாலாவது ஹேதுவை பரிஹரிக்கிறார்

ஸூ. ததாந்யப்ரதிஷேதாத் ॥ ௩௫ ॥

ததோ யதுத்தரதரம், அக்ஷராத் பரத: பர இத்யாதி ஹேதுவ்யபதேஶத்தாலேயும் அதிகம் தத்வம் சொல்லப்பட்டதோ? அது கூடாது । ததாந்யப்ரதிஷேதாத் அந்யந் பரம் ப்ரதிஷித்தமாகையாலே! அதெப்படியென்னில், யஸ்மாத் பரந்நாபரமஸ்தி கிஞ்சித், யஸ்மாத் பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அபரமான பரமில்லையென்று அர்த்தம் । அத்ராபி, நஹ்யேதஸ்மாதிதி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி நேதி நிர்திஷ்டமான பரப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும் அந்ய பரப்ரஹ்மம் இல்லையென்று அர்த்தம் । இத்யாதி ஶ்ருதிகளால் பரமாத்மனுக்கு பரஸ்ய ப்ரதிஷித்தமாகையாலும் கிஞ்ச, ததோ யதுத்தரதரம் ததரூபமநாமயம், ய ஏதத்விதுரம்ருதாஸ்தே பவந்த்யதேதரே து:கமேவாபியந்தி । அஸ்யார்த்த: । யத: பரமபுருஷதத்வமே உத்தரதரமோ, தத: அந்த காரணத்தாலே, யதுத்தரதரம், பரமபுருஷதத்வம் ததேவ அரூபமநாமயம், யாரொருவன் இந்த பரமபுருஷதத்வத்தை அறிகிறானோ அவன் அம்ருதனாக பவிக்கிறானென்று சொல்லி ததேவ விதித்வாதிம்ருத்யுமேதி நாந்ய: பந்தாயென்று பரமபுருஷவேதநத்தைக்காட்டிலும் வேறு மோக்ஷோபாயம் இல்லையென்

ஹு உபஸம்ஹரிக்கப்பட்டது । ஶ்ருதஶாஸ்த்ரங்கள் இந்த ஸமயங்களை சொல்லுகிறதுகள் ॥

ஸூ. ஸநேநாபஸமயதஸ்யோபாஸ்யாதிஷு ॥ ௧௬ ॥

ஸநேநாபஸ்தேநா ஸமயதஸ்யம் ஸமயஜயத்தும் வ்யாப்தமாக இருக்கை । உபாஸ்யாதிஷு: ஸமயவ்யாப்திவாதி ஶப்தங்களால் அறிவிக்கப்படுகிறது । இத்தால் இந்த பக்ஷத்தைக்காட்டில் உத்க்ருஷ்டம் கிடையாதென்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । உபாஸ்யங்களாவன । தேநேதம் ஸர்வம், ஸர்வதேஷேண ஸமயம், யஸ்மிந்த்வ்யாப்ய நாராயண:ஸ்தித:, நித்யம் விபும் ஸமயதம், ஸர்வஸ்ம், தத்வ்யம் யஸ்ய ஸர்வதபோநிம்பரிவஶ்யந்திதீரா: இத்யாதிகள் உபாஸ்ய: வ்யாப்திவாதி । ஶ்ருதிஶப்தத்தால், ஸர்வவேதம் ஸமயம், ஸர்வஜ்ஞவேதம் ஸமயம் இத்யாதிகள் க்ராஹ்யங்கள் । ஆகையால் யதோவா இமாநித்யாதி வாக்யங்களால் சொல்லப்பட்ட ஜமணீந்த்ராவாதாநஸ்த்ரபக்ஷத்தைக்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டமான பரபக்ஷம் கிடையாதென்று ஸித்தம் ॥   ॥ ௭

ஸூ. ஸமஸ்த உபபத்தே: ॥ ௧௭ ॥

பரஸ்யம் ஸமயதஸ்யம் இந்த இரண்டும் ஸமயக்யோக்யமாக மொக்ஷத்ருஷ்டமாகையாலே மேல்பாதத்தில் சொல்லப்போகிற உபாஸ்யஸித்திக்காக ஸர்வமயிகாணத்தில் பரஸ்யம் சொல்லப்பட்டது । இந்த ஸயிகாணத்தில் ஸமய உக்தமோ மொதாப்யும் சொல்லப்படுகிறதென்று ஸம்மதி ॥

வேதோதிதமான யாமதாநாதிரஸ்வமாயும் உபாஸநாஸ்வமாயுமுள்ள கர்மங்களாலே ஸமஸ்தத்தை ஆராதித்து ஸமயதமாய் உத தத்தாராய நங்களாலே வீதஞா பரமேஸ்வரஷிந்தானே ஸமய என்று பரமம் । கர்மமே ஸமயமென்று ஸர்வஸம்மதம் । ஸாதா: மொக்ஷத்தில் தேவதாதிகளுக்கும் க்ருஷ்யாதிகளுக்கும் ஸாக்ஷாத்தாகவும் பரம்பரையாகவும் ஸமயதஸ்யா த்ருஷ்டமாகையாலும் வேதத்திலும், யஜேத ஸமயகாம:, ஸர்காநமேவ மொக்ஷமேவாவஸீத என்று காதிகளுக்கு கர்தவ்யமாக சொல்லப்பட்டும் ததஸமயஸ்ரயநமாயுமுள்ள

அத்ருஷ்டம் தானே க்ஷணிகமாயிருந்தாலும் அபூர்வத்தை ஆஸ்ரயி-த்து ஹோமாவயவாபூர்வஸம்பந்தத்தைக் கொடுக்கிறது। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை பின்னாலே சொல்லப்போகிறவராய்க்கொண்டு ஸித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்॥

ஸம்ஸ்கார உபபத்தே: ॥

அத: பரஸ்வஹஸ்தாத்ருஷ்ட அதிகாரி தன்னுடைய பூர்வா-ராஷனிடத்திலிருந்துயென்னபடி। ஸம் ஹோமாவயவாபூர்வமான ஸம்பந்தமுண்டாகிறது। அத: உபபத்தே:। அத்ருஷ்டம் க்ஷணத்வ-ஸியாகையாலே காலாந்தரபாவித்வத்துக்கு ஹேதுவாகாது। பூர்வாராஷேனென்றல்லாமல் ஜ்ஞானஸ்வரூபஸக்திபக்ஷனையும் காரணத்வாபாயவானையும் அதிருஷ்டஸம்பந்தமுள்ளவனை-யால் ஸ்வாராய நாமமான அத்ருஷ்டத்தால் ஆராயிதனைக்கொ-ண்டு ஸம்பந்தமென்பது யாக்ஞிகர்களுடைய ॥

ஸி. ஸ்ரு-தத்வாச் ॥௬௮॥

ஸ்வாமிஷஹோமநஜ: அத்ராஹோமாவயவாஹிதஸ்ஹோமி ஸ்வாநந்யாதி என்கிற ஸ்ருதிகளால் ஹோமாவயவஸம்-பந்தங்களை இவனை கொடுக்கிறானென்று சொல்லப்படுவதினால் அபூர்வத்தில் அத்ருஷ்ட அஸேதநமாகையாலே அதுக்கு ஸம்பந்த கர்த்ருத்வம் கூடாதென்கிற ந்யாயவ்யுக்தியால் ஸர்வஜ்ஞனுக்கே ஸம்பந்த கர்த்ருத்வம் கல்பிதம்। இந்த ஸூத்ரத்தில் ஸம்பந்த கர்த்ருத்வம் கண்டோக்தியால் ஸாதிக்கப்பட்டதென்று கருத்து॥

இந்த விஷயத்தில் பூர்வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்।

பூ. யதம் தெஜதிநிர் தஸ்து ॥௬௯॥

யதம் தெஜதிநி: யாகாதிரூபமாயும் உபாஸநரூபமாயுமுள்ள கர்மமே ஸம்பந்தமென்று தெஜதிநி ஸஹஷிஸ்தம்। அத: அதஸ்து உபபத்தியும் ஸ்ருதியுமிருக்கிறபடியாலென்று கருத்து। உபபத்தியையும் ஸ்ருதியையும் கீழே பூர்வபக்ஷத்தில் சொன்னபடி அறிந்துகொள்ளவும்॥

ஸி பூர்வந்து பாதராயணோ ஹேதுவ்யபதேஶாத் ॥ ௪௧ ॥

து ஶப்தம் பூர்வபக்ஷத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறது । பூர்வம் பூர்வோக்தம் பரமேஶ்வரனுக்கே வ்யவஸ்திதம் ஃபலப்ரதத்வமென்று வ்யாஸபகவானென்னுகிறார் । குத: । ஹேதுவ்யபதேஶாத் । யஜதேவபூர்வஜாயாமென்று தேவதாராதநவிதயாகத்தாலே ஆராத்யனையும், வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத பூதிகாமோ வாயுர்வை க்ஷேபிஷ்டா தேவதா வாயுமேவ ஸ்வேன பாகதேயேனோபதாவதி ஸ ஏவைனம் பூதிம் கமயதி என்கிறபடியே வாய்வாத்மநாவஸ்திதனை பரமேஶ்வரனுக்கே ஃபலப்ரதத்வவ்யபதேஶத்தாலென்னபடி । க்ஷேபிஷ்டா க்ஷிப்ரகாரிணீத்யர்த்த: । ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வாய்வாத்யாத்மநாவஸ்திதனைக்கொண்டு ஃபலப்ரதத்வா எங்ஙனேயென்னில், இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் விஶ்வம்பிபர்த்தி புவனஸ்ய நாபி: । ததேவாக்னிஸ்தத்வாயு: தத்ஸூர்ய: ததுசந்த்ரமா: என்றும், ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதனமீஹதே । லபதே ச தத: காமான் மயைவ விஹிதான் ஹி தான் ॥ அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச । இத்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதியால் பரமேஶ்வரனே கர்மங்களாலும் உபாஸநங்களாலும் ஆராதிதனாய்க்கொண்டு ஸாக்ஷாத்தாகவும் அக்ந்யாதிகளை த்வாரீகரித்தும் ஃபலப்ரதனென்னு ஸித்தம் । இத்தைவிட்டு அபூர்வத்துக்கு ஃபலஸாதநத்வம் கல்பிக்கில் ஶ்ருதஹாநாஶ்ருதகல்பனா ப்ரஸங்கம்வரும் । விப்ரக்ருஷ்டஃபலஸாதநத்வ காரணமானது, ஸ ஏவைனம் பூதிம் கமயதீத்யாதிவாக்யஶேஷத்தால் அவகதமாயிருக்கும்விஷயத்தில் அபூர்வத்துக்கு ஃபலஸாதநத்வகல்பனம் ந்யாய்யமன்று । ராத்ரிஸத்ராதிகளில் ப்ரதிதிஷ்டந்தி ஹ வா என்கிறவாக்யஶேஷத்தால் அதிகாரிவிஶேஷிக்கும்போது எப்படி கல்பிக்கப்படவில்லையோ அப்படியென்னுகருத்து । யாகதானாதிகளாலே பகவத்ப்ரீதியே ஸாதிக்கப்படுகிறது । அதுவே அபூர்வஶப்தவாச்யம் । ஆராத்யர்களான இந்த்ராதிதேவதைகள் இல்லாதகாலத்திலும் ஃபலதாநத்துக்காக இருக்கிறது । அத்ர ஶ்லோகா: । ஸர்வஜ்ஞேऽவஸ்திதே தேவே

யாவா விஜ்ஞாபநாதிபி: । தத்துஷ்டிஸ்து ததா ஶ்ரீமத் ஸ்வாமிநோ தேவதேவஸ்ய ஸாக்ஷாத் ஸங்கல்பஸித்திநா । ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிரூபா ஸைஷா ஸத்பாதநாய ஸித்தீதி ॥

மேல்பாதத்தில் வித்யாபேதங்களில் குணபேதங்களைச் சொல்லுகைக்காக உபயலிங்கபாதத்தில் அதிகரணந்தோறும் சொன்ன குணங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறார் ஶ்லோகத்வயத்தாலே ॥

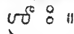
பாதே ஸத்யஸங்கல்பஸ்ததபாவஸ் ஸர்வாத்மா ஸர்வஶக்தி: ஸ்வாமீ ஸ்வப்ரகாஶஸ்தத்ஸத்தாபாவஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ஸத்வத்யாதிக ஸர்வகர்மாநுஸாரி ஸமஸ்தபல அநவத்ய ஸமோத்க்ருஷ்ட: ப்ரதிபாதநீய: ॥ அயம் இந்த ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வப்நாதிகரணத்தில் ஸத்யஸங்கல்பனென்றும் ததபாவாதிகரணத்தில் ஸர்வாதாரனென்றும் ஸ்வாத்மாநுஸ்ம்ருதியென்கிற அதிகரணத்தில் ஸர்வஶக்தனென்றும் முக்தாதிகரணத்தில் ஆஶ்ரிதரக்ஷகனென்றும் உபயலிங்காதிகரணத்தில் அநவத்யகுணனென்றும் அஹிகுண்டலாதிகரணத்தில் ஸ்வாபாவிகமான ஶக்திக்களாலே ஶக்தியென்றும் பராதிகரணத்தில் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனென்றும் பலாதிகரணத்தில் ஸகலபலப்ரதனென்றும் சொல்லப்படுகிறான் ॥

இந்த குணங்களை நம் பூர்வாசார்யர்கள் ஸித்தாந்தத்தில் யதாயதமான குணங்களைக்கொண்டு ப்ரஹ்மநத்தில் ப்ரவேஶங்கள் சொல்லவேண்டியதால் வ்யவஹாரிகங்களென்னு சொல்லவொண்ணாதென்னு ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளமென்னு ஶ்லோகங்கருத்து ॥ ॥ ௮ ॥

இதி ஶ்ரீ ஶாஸ்த்ரார்த்தஶ்ரேணி ஸாரதீபிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயே த்விதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஶ்ரீ: ॥

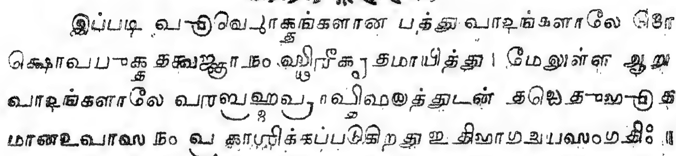
ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்க³நாத²யதீந்த்³ர மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே [illegible] மஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீபா⁴ஷ்யார்த²மணிப்ரவாளதீ³பிகாயாம் த்ருதீயாத்⁴யாயே த்ருதீய: பாத³: ॥

இப்படி ப்ரதிவேதா³ந்தங்களான பத்து பாத³ங்களாலே ஜ்ஞேயோபாஸ்யதத்த்வஜ்ஞாநம் ஸ்தி²ரீக்ருதமாயித்து । மேலுள்ள ஆறு பாத³ங்களாலே பரப்³ரஹ்மப்ராப்திரூபப²லத்துடன் தத்ஸாத⁴நபூ⁴தமான உபாஸநம் ப்ரகாஶிக்கப்படுகிறது இதி பாத³ஸங்க³தி: ॥

ப்³ரஹ்மோபாஸநவைலக்ஷண்யமாக ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஹேயப்ரத்யநீகத்வம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது ப்³ரஹ்மோபாஸநவிஷயத்தில் அந்யத்ர ஶ்ருதமான கு³ணவிஶேஷங்களை அந்யத்ர உபஸம்ஹரிக்கைக்காக ஸ்வீகரிக்கையாகிற கு³ணோபஸம்ஹாரமென்ன எங்கே ஶ்ருதங்களோ அந்தவிடத்தில் உபஸம்ஹரிக்கையாகிற விகல்பமென்ன, இதுகளுடைய நிர்ணயத்தின்பொருட்டு ஹேதுஹேதுமத்³பா⁴வ ப்ரஸக்திபதே என்னு ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸங்க³தி: । வித்³யைகள் அபி⁴ந்நங்களாகில் உபஸம்ஹாரம் கூடும் । வித்³யாபே⁴தவிகல்பமென்னுகருத்து । ஶ்ரீபா⁴ஷ்யத்தில் சொன்ன இந்த ஹேதுஹேதுக்கள் பாதா³நுக³தங்களாகச் சொல்லமுடியாததாலேயும், கு³ணோபஸம்ஹாரநிமித்தங்களாகையாலும், கு³ணோபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாராந்யதரநிர்ணயம் பாதா³நுக³தமாகையாலே ஶாஸ்த்ரவிரோதமில்லையென்னுகருத்து ॥

ஸி. ஸர்வவேதா³ந்தப்ரத்யயம் சோத³நாத்³யவிஶேஷாத் ॥க॥

கிம் ஸர்வவேதா³ந்தங்களிலும் சொல்லப்பட்ட உபாஸநவித்³யை ஒன்றோ, உத பி⁴ந்நையா என்னு ஸம்ஶய: । ஸித்³தா⁴ந்த

யஜதி । தநூஹ்கவாதம் யஜதி என்கிறதுபோல் ஸவிஶேஷவாநஃஶ்ரவணமென்ன, ஸ்வகாரணாஜ்ஞாநமென்ன, இந்த இரண்டும் ஹேதுஹேதுமத்பாவமென்னு வாக்யார்த்தேயில் ஸித்திமாகை யாலே விஷ்ணுநாமென்னு வாக்யவக்ஷ்ய । இத்தை நிரஸிக்கிறூர் ॥

ஸவ்யவேதாங்கத்வயமேநாதநாதிவிஶேஷாக ॥

ஸவ்யவேதாங்கத்வயம் ஸவ்யவேதாங்கங்களிலும் ஸ்வீயாநுஸாநம் ஒண்ணுதான் । ஸாதஃ வேதநாதிவிஶேஷாக ॥

விதிவாக்யாங்கவதாபவேதநையென்ன, ஶ்ருதிஸ்வா த்யங்களான ஸஹ்ஸம்யாமமென்ன, உபாஸநவிஷயமாணங்களாகிற பாவமென்ன, ஸ்த்நார்த்தமென்ன, இதுகளுடைய விஶேஷமில்லாத்தாலென்னபடி । ஸவிஶேஷவாநஃஶ்ரவணமும் ஸ்வகாரணாஜ்ஞாநமும் ஸ்வதிவக்த்ஹேதுத்தாலே வரிகாயமாகை யாலே விஷ்ணுஹேதுக்களென்னு । வாக்யார்த்தேயில் ஶாஸ்த்ராயிகரணத்தில் வேதக்ஹேதுக்களாக சொல்லப்பட்ட வேதநாதிகள் உத்தரார்த்தேயிலும்உபஜீவ்யங்களாகையாலே விஶேஷ்யக்ஸ்யம் விஸமென்னு கருத்து ॥

ஸி. ஹேதாஹேதிவேஷக்ஸ்யாஸி ॥ உ ॥

ஸவிஶேஷவாநஃஶ்ரவணம் ஸஸ்யத்தாகையாலே விஷ்ணு ஹேதுகமன்னு ॥

தேஷாமேவைதாம் ப்ரஹ்மவித்யாம் வதேத ஶிரோவ்ரதம் விதிவத்யைஸ்து சீர்ணம், என்னு ஆத்வணிகாளுக்கு ஶிரோவ்ரதமானது வித்யாவதேஶத்தில் நியதமான ஸம்மமென்னு நிரூபிக்கையாலே மத்தவர்களுக்கு இல்லையென்கிற ஸ்வார்த்தால் விஶேஷிகேதான் । ஸவேகேயென்னல் ஶிரோவ்ரதம் ஆத வணிகாளுக்குத்தானென்கிற நியமமில்லாமல்போகட்டுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறூர்

ஸூ. ஸ்வாத்யாயஸ்ய ததாத்வேந ஹி ஸமாசாரேऽதிகாராச்ச
ஸவவச்ச தந்நியம: ॥ ௩ ॥

ஶிரோவ்ரதம் நவித்யாங்கம் । குத: ஸ்வாத்யாயஸ்ய ததாத்வேந ஹி । வேதத்துக்கு ததாத்வம் அப்யஸிக்கைக்காக தஜ்ஜந்யஸம்ஸ்காரத்துக்கும் அப்யஸிக்கைக்கென்னபடி । தந்நியம: । ஶிரோவ்ரத தாவதே-ஶநியம: வித்யைக்கு அங்கமன்று ஏனென்றால் நைததசீர்ணவ்ரதோऽதீயீத என்று அத்யயநஸம்பந்தத்தாலென்னு கருத்து । ஸமாசாரே அதிகாராச்ச । ஸமாசாராக்யக்ரந்தே இதமபி வேதவ்ரதவ்யாக்யாதமென்னு வேதவ்ரதத்வம் தோணுகையாலே, ஶேஷாசேவேதம் ப்ரஹ்மவித்யாமென்கிறதில், வேதவித்யை என்னபடி । ஸவவச்ச தந்நியம: । யதா ஹி ஸப்தஸூர்யாதிகளாயும் ஶதௌதநபர்யந்தங்களாயுமுள்ள ஸவஹோமங்களானதுகள் ஆதர்வணிகோக்தஸம்பந்திகளாக ஶ்ருதங்களோ । அதுகள் அந்த வேதிகளுக்குத்தான் நியதங்கள் தேதாத்ருக்ஸம்பந்தியன்னு । ததா ஶிரோவ்ரதமும் ஆதர்வணிகளுக்கு வேதாத்யயநத்தில் அங்கமென நியதம் ॥

ஸூ. தர்ஶயதி ச ॥ ௪ ॥

ஶ்ருதியானது உபாஸநத்துக்கு ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயத்தை காண்பிக்கிறது । ததாஹி ஹாரித்ரப்யத்தில் தஹரவித்யையில், தஸ்மிந்யதந்தஸ்ததந்வேஷ்டவ்யமென்னு ஸாமாந்யமாக சொல்லி ஶ்ருத்யந்தரமாக விஶேஷித்து அந்வேஷ்டவ்யமாகச்சொன்ன அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகம் கைத்ரீபத்தில் விஶேஷியாமல், தஸ்மிந்யதந்தஸ்ததுபாஸிதவ்யமென்னு மாத்ரம் சொல்லப்பட்டது । உபாஸநவித்யைக்கும் சொல்லாவிட்டால் கீழ்ச்சொன்ன உக்திவடிக்கமாட்டாதென்னு கருத்து ॥

ஸூ. உபஸம்ஹாரோऽர்தாபேதாத்விதிஶேஷவத்ஸமாநே ச ॥ ௫ ॥

இப்படி ஐக்யம் ஸித்தித்தால் ப்ரயோஜநமென்னவென்னில் ஆஹ ॥

அபூர்வம் ஸமாநமாக்கம் ஸ்தாநே । இப்படி ஸகலவேதாந்தங்களிலும் உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மம் ஸமானமாகயிருந்தவளவில் வேதாந்தாந்தரத்தில் ச்ருதங்களான குணங்களுக்கு வேதாந்தாந்தரத்தில் உபஸம்ஹார: ஸ்வீகார: கார்ய: என்று கூட்டிக்கொள்ளவும் । கத: கார்யஸ்தேதாக । விசேஷ்யைக்யமாகையாலே விசேஷ்யோபகாராதேதாக । விதிசேஷ்யவிஷயத்வ த்ருஷ்டாந்த விசேஷ்யைக்யத்தால் விசேஷ்யம்தான் சொல்லப்படுகிறது । யதா ஒரு வேதாந்தத்தில் வைச்வாநரவித்யாவிசேஷணமாக விஹிதமான குணமானது அந்த வித்யையினுடைய உபகாரத்தின் பொருட்டு உபஸம்ஹரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதென்று கருத்து ।

அத்ராயம் விவேக: । நநு ப்ரகாரைக்யத்தால் விசேஷ்யைக்யம் ஸித்தமானால் உபஸம்ஹாரமும் ஏது । ப்ரகாரைக்யமென்றால் ப்ரகாரைக்யத்தால் விசேஷ்யைக்யம், விசேஷ்யைக்யத்தால் ப்ரகாரைக்யமென்று அந்யோந்யாச்ரயம் வருகிறது । ஆகையால் உபஸம்ஹாரமும் குணமேதென்னில் உச்யதே । வேத்யாகாரைக்யமானது விசேஷ்யைக்யத்தைக் குடுக்கிறது । இந்த வேத்யாகாரைக்யமானது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே உபஸம்ஹாரமென்று । அதனால் அந்யோந்யாச்ரயாதிகளில்லை । வேத்யாகாரைக்யத்தால விசேஷ்யைக்யம் ஸித்தித்தால் வேத்யாகாரத்தைக் காட்டிலும் அந்யதேவ கிஞ்சிதூநோபக்ஷிப்யக்கப்படிகிறது । அந்த அம்சமும் ஸகலஶ்ருதமாகில் உபஸம்ஹாரமுமென்று । ஸ்வவிதேய ஶ்ருதமாகில் ஸவிசேஷ்யைக்யத்தாலும் ப்ராமாண்யத்திலும் உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கது என்று ஆசார்யாபிப்ராய: ॥

இப்படி வேதநாத்யவிசேஷத்தால் விசேஷ்யைக்யஸித்தி விசேஷ்ய ஸாக்ஷமாகில் குணோபஸம்ஹரிக்கத் தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது । இப்போது சில வித்யைகளை உத்தேசித்து வைக்யஹேதுக்களான வேதநாத்யவிசேஷமிருக்கிறதா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

பூ-ஸூ. அந்யதா²த்வம் ஶப்³தா³தி³தி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

வாஜஸநேயிகளுக்கும் ச²ந்தோ³கர்களுக்கும் உத்³கீ³த²வித்³யை யிருக்கிறது। வாஜிகளுக்கேதென்னில் 'அத² ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: த்வம் ந உத்³கா³யேதி ததே²தி தேப்⁴ய ஏஷ ப்ராண உத³கா³யத்' என்று உத்³கீ³த²த்தில் ப்ராணத்³ருஷ்டிகர்த்தவ்யமானது ஶத்ருபராப⁴வஹேதுவாக விஹிதம்। ச²ந்தோ³கர்களுக்கும், 'தத்³த⁴ தே³வா உத்³கீ³த²மாஜஹ்ரு: அநேநைநாநபி⁴ப⁴விஷ்யாம:' என்றுதொடங்கி உத்³கீ³த²த்தில் ப்ராணத்³ருஷ்டிகர்த்தவ்யம் தானே ஶத்ருபராஜயஹேதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது। கிம் உப⁴யத்ர வித்³யைக்யமா। உத பே⁴த³: என்று ஸம்ஶயம்। வேத³நாத்³யவிஶேஷத்தாலே வித்³யைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஸித்³தா⁴ந்த்யாயயாக சோத³நபூர்வபக்ஷமாக அருளிச்செய்கிறார் ॥

இதி பூர்வபக்ஷஸூத்ரம்।

ஸி-ஸூ. அந்யதா²த்வம் ஶப்³தா³தி³தி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥௬॥

ஶப்³தா³த் அந்யதா²த்வம் ஶப்³த³ஸ்தாவத்। 'அத² ஹ ய ஏவாயம் முக்²ய: ப்ராண: தமுத்³கீ³த²முபாஸாஞ்சக்ரிரே'। 'அத² ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: த்வம் ந உத்³கா³யேதி ததே²தி தேப்⁴ய: ப்ராண உத³கா³யத்' இதி ஒருபக்கத்தில் உத்³கீ³த²த்தில் ப்ராணத்³ருஷ்டிஶப்³த³த்தாலும் மற்றதில் உத்³கா³தாவிடத்தில் ப்ராணத்³ருஷ்டிஶப்³த³த்தாலும் ரூபாந்யதா²த்வம் ஸித்³த⁴ம் இதிசேத் தந்ந। அவிஶேஷாத்। உபக்ரமத்திலோவென்னில் இரண்டிடத்திலும் விஶேஷமின்றியில் 'உத்³கீ³தே²நாத்யயாம' என்றும। 'உத்³கீ³த²மாஜஹ்ரு:। அநேநைநாநபி⁴ப⁴விஷ்யாம:' என்றும்। உத்³கீ³த²த்துக்கே உபாஸ்யத்வம் தோன்றுகையால் ரூபாந்யதா²த்வமில்லாததாலே வித்³யாபே⁴த³ம் ஸித்⁴யாதென்று கருத்து। ஆனால் 'த்வம் ந உத்³கா³யேதி ததே²தி தேப்⁴ய: ப்ராண உத³கா³யத்' இதி வாக்யத்தால் உத்³கா³தாவிடத்தில் ப்ராணத்³ருஷ்டி ரூபவைரூப்யம் தோன்றுகிறபடியால் அதற்கென்ன கதியென்னில் உத்³கா³நகர்மமான உத்³கீ³த²த்தில் கர்த்ருத்வோபசாரிக்கப்படுகிறது। ஆகையால் அபே⁴த³ம் ஸித்³த⁴மென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஶப்தம் ப்ரயோஜநாபாவம் ஸமாநே | இப்படி ஸர்வவேதாந்தங்களிலும் உபாஸ்யாத்யாபாஸநம் ஸமாநமாயிருந்தவளவில் வேதாந்தாந்தரத்தில் ஶ்ருதங்களான குணங்களுக்கு வேதாந்தாந்தரத்தில் உபஸம்ஹார: ஸ்வீகார: கார்ய: என்று கூட்டிக்கொள்ளவும் | குத: கார்யஹேதோ: | விதிஸாம்யமாகையாலே வித்யோபகாராஹேதோ: | விதிஶேஷஸ்வீயபதஜநிதவ்யாபாரத்தப்ரவிஶப்தத்தால் வித்யைதான் சொல்லப்படுகிறது | யதா ஒரு வேதாந்தத்தில் வைஶ்வாநரவித்யாவிஶேஷணமாக விஹிதமான குணமானது அந்த வித்யையினுடைய உபகாரத்தின் பொருட்டு உபஸம்ஹரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதென்று கருத்து |

அதாயம் விவேக: | நநு ரூபைக்யத்தால் வித்யைக்யம் ஸித்தமானால் உபஸம்ஹார்யம் எது | ரூபைக்யமென்றால் ரூபைக்யத்தால் வித்யைக்யம், வித்யைக்யத்தால் ரூபைக்யமென்று அந்யோந்யாஶ்ரயம் வருகிறது | ஆகையால் உபஸம்ஹார்யகுணமேதென்னில் உச்யதே | வேத்யாகாரைக்யமானது வித்யைக்யத்தைக் குடுக்கிறது | இந்த வேத்யாகாரைக்யமானது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகையாலே உபஸம்ஹார்யமன்று | அத்தால் அந்யோந்யாஶ்ரயாதிகளில்லை | வேத்யாகாரைக்யத்தால் வித்யைக்யம் ஸித்தித்தால் வேத்யாகாரத்தைக் காட்டிலும் அந்யதேவ கிஞ்சிதுபகாரகமபேக்ஷிக்கப்படுகிறது | அந்த அம்ஶமும் ஸ்வப்ரத்யக்ஷஶ்ருதமாகில் உபஸம்ஹார்யமன்று | ஸ்வவித்யைவ ஶ்ருதமாகில் அவிஶேஷ்யத்தாலும் ஶாகாந்தரத்திலும் உபஸம்ஹரிக்கத்தக்கது என்று ஸூத்ராபிப்ராய: ||

இப்படி ஶப்தாந்தரவிஶேஷத்தால் வித்யைக்யம் ஸித்த வித்யைக்யமாகில் குணோபஸம்ஹரிக்கத் தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது | இப்போது சில வித்யைகளை உத்தேஶித்து ஐக்யஹேதுக்களான ஶப்தாந்தரவிஶேஷமிருக்கிறதா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ||

ஸூ-ம். அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥ ௬ ॥

வாஜஸநேயிகளுக்கும் சந்தோகர்களுக்கும் உத்கீதவித்யை யிருக்கிறது । வாஜிகளுக்கேதென்னில் ஹந்தாஸுராந் யஜ்ஞ உத்கீதேநாத்யயாம இத்யாரப்ய உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யுபாஸநமானது ஶத்ருபராபவஸாதநமாக விஹிதம் । சந்தோகர் களுக்கும், தத்த தேவா உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: । என்று தொடங்கி உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்ட்யுபாஸநம் தானே ஶத்ருஜயோபாயமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது । கிம் உபயத்ர வித்யைக்யமா । உத பேத: என்று ஸம்ஶயம் । சோதநாத்யவிஶேஷத்தாலே வித்யைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஸஜாதீயயாக சோதநபூர்வபக்ஷமாக அருளிச்செய்கிறார் ॥

இதி பூர்வபக்ஷஸூத்ரம் ।

ஸூ-ம். அந்யதாத்வம் ஶப்தாதிதி சேந்நாவிஶேஷாத் ॥ ௬ ॥

ஶப்தாத் அந்யதாத்வம் ஶப்தவஶாத் । அத ஹ ப்ரயோஜநாயம்ஶ்ர-வ்யோ: ப்ராணஸ்யோத்கீதோபாஸநாக்ரமே । அத ஹேமமாஸந்யம் ப்ராணமூசு: த்வம் ந உத்காயேதி தேப்ய: ஏஷ ப்ராண உதகாயதிதி ஒருபக்கத்தில் உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் மற்றொரு உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஶப்தத்தாலும் ரூபாந்யதாத்வம் ஸித்தம் இதி சேந்ந । அவிஶேஷாத் । உபக்ரமத்திலேயென்னில் இரண்டிடத்திலும் விஶேஷமின்றியில் உத்கீதேநாத்யயாம என்றும் । உத்கீதமாஜஹ்ரு: । அநேநைநாநபிபவிஷ்யாம: என்றும் । உத்கீதத்துக்கே உபாஸ்யத்வம் தோன்றுகையால் ரூபாந்யதாத்வமில்லாத்தாலே வித்யாபேதம் ஸித்தியாதென்று கருத்து । ஆனால் த்வம் ந உத்காயேதி தேப்ய: ஏஷ ப்ராண உதகாயதிதி வாக்யத்தால் உத்காதாவிடத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டி ரூபவிதேயத்வம் தோன்றுகிறபடியால் அதற்கென்ன கதியென்னில் உத்காநகர்மமான உத்கீதத்தில் கர்த்ருத்வமுபசரிக்கப்படுகிறது । ஆகையால் அபேதம் ஸித்தமென்கிற பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

இதி: நவா ப்ரகரணபேதாத் பரோவரீயஸ்த்வாதிவத் ॥ ௭ ॥

யதுக்தரூபைக்யத்தால் வித்யைக்யம் சொல்லப்பட்டதோ நவா அதுகூடாது । குத: ப்ரகரணபேதாத் । சாந்தோக்யத்தில் ஓமித்யேததக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீதவென்று உத்கீதாவயவமான ப்ரணவத்தை உபாஸ்யமாக உபக்ரமித்து உத்கீதமாஜஹ்ருரென்கிற வாக்யத்தால் உத்கீதாவயவப்ரணவந்தானே உத்கீதஶப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறதென்று தோணுகிறது । வாஜஸநேயகத்தில் அவிஶேஷமில்லாமல் உத்கீதேநாத்யயாம என்று உபக்ரமித்தபடியால் க்ருத்ஸ்நோத்கீதமும் உபாஸ்யமாக உபக்ரமிக்கப்பட்டது । அத: உத்கீதத்தில் ப்ராணத்ருஷ்டிஸாம்யமாயிருந்தாலும் ப்ரகரணபேதத்தாலே வித்யாபேதம் ஸித்தம் । பரோவரீயஸ்த்வாதிவத் । யதா ஒரே ஶாகையில் உத்கீதாவயவப்ரணவத்தில் பரமாத்மத்ருஷ்டியாநம் ஸாம்யமாயிருந்தாலும் அக்ஷி த்ருஷ்டிவிஶேஷணஸஹிதனை பரமாத்மாவுக்கு ஹிரண்யஶ்மஶ்ருத்வாதிவிஶேஷணம் விஹிதம் । அந்யத்ர த்ருஷ்டிவிஶேஷணஸஹித பரமாத்மாவுக்கு பரோவரீயஸ்த்வாதிகுணம் விஹிதம் । ஆக உபாஸ்யப்ரணவம் ஒண்ணாயிருந்தாலும் த்ருஷ்டிவிஶேஷணஸஹிதபரமாத்மா ஒண்ணாயிருந்தாலும் த்ருஷ்டிவிஶேஷணஸஹிதபரமாத்மாவுக்கு ஹிரண்யஶ்மஶ்ருத்வபரோவரீயஸ்த்வாதிகுணபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தித்தாப்போலே இங்கும் கேவலப்ரணவக்ருத்ஸ்நோத்கீதரூபவிஷயபேதத்தாலே வித்யைக்யஸித்தியில்லை । ப்ரக்ருதத் த்ருஷ்டிவிஶேஷணஸஹிதபரமாத்மவிஶேஷணபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தமானால் விஶேஷ்யப்ரணவோத்கீதபேதத்தால் வித்யாபேதத்தில் விவாதமில்லையென்று கருத்து ॥

பரோவரீயஸ்த்வம் வரீயஸாம் பரத்வமென்னபடி । இப்படி வித்யாபேதம் ஸித்தித்தால் உபஸம்ஹாரவாக்யஸ்தமான அதிதைவவிஷயமாயும் அத்யாத்மவிஷயமாயுமுள்ள ப்ராணத்ருஷ்டியாநமானது யதாஶ்ருதார்த்தகமென்று கருத்து ॥

ஸூ. ஸம்ஜ்ஞாதஶ்சேத் தது³க்தமஸ்தி து தத³பி ॥௮॥

ஸஞ்ஜ்ஞாதஶ்சேத் உத்³கீ³த²வித்³யே என்னு ஸம்ஜ்ஞைக்யத்தால் வித்³யைக்யம் சொல்லுவையேயாகில் தத் அந்த ஸம்ஜ்ஞைக்யமானது வித்³யாபே⁴த³த்திலும் அஸ்தி து இருக்கிறதுதானே அதெங்ஙனேயென்னில் தத³பி । யதா² நித்யாக்³நிஹோத்ரத்திலும் குண்ட³பாயிகளுடைய ஸாம்வத்ஸரிக ஹோமாவஸாநிகமான அயநாக்³நிஹோத்ரத்திலும் அக்³நிஹோத்ர ஸம்ஜ்ஞைக்யம்போலவும் யதா² ஸாமவேத³ ருக்³வேதத்தில் சொன்ன அநேகவித்³யைகளில் உத்³கீ³த²வித்³யா ஸம்ஜ்ஞைக்யம்போலவும் இங்கும் ஸம்ஜ்ஞைக்யம் வித்³யைக்யஹேதுவன்று ॥

ஸூ. வ்யாப்தேஶ்ச ஸமஞ்ஜஸம் ॥௯॥

யதா² ஸாமவேத³ ருக்³வேதங்களில் ப்ரகரணத்திலுள்ள உத்³கீ³த²ஶப்³த³ம் ப்ரணவபரமோ அப்படிப்போல் உக்தமானான உத்³கீ³த²வித்³யைகளிலும் ப்ராயிகமான உத்³கீ³த²ஶப்³த³ம் ப்ரணவபரமாகையாலே ப்ரணவத்துக்கே உபாஸ்யத்வவ்யாப்தியால் ப்ரக்ருதமான தஸ்யைவ உத்³கீ³த²ஸாமஜஹ்ரஸ்வ: இத்யுத்³கீ³த²ஶப்³த³த்துக்கு ப்ரணவபரத்வமே ஸமஞ்ஜஸம் । ப்ரக்ருதத்தில் உத்³கீ³த²ஶப்³த³த்துக்கு ப்ராணவாசி உத்³கீ³தாவயவமாகும் சொல்லி தத்³ரூபமான ப்ரகரணவிஶேஷத்தால் வித்³யைக்யம் சொல்லவிரகில்லை ॥

இது ஸாமாந்யஸம்ஹாரவாத³மாகையாலே ப³ஹுவித்³யையே விஷிக்கத்தக்கது । அத்தைவிட்டு ப்ரக்ருதத்தில் ஶாஸ்த்ரநிரஸநார்த²வகாரத்வமாயும், ஸப³ஹுவித்³யையாயுமுள்ள உத்³கீ³த²வித்³யாநிரஸநப்ரஸங்க³மென்கிற விஷயத்தில் ஸூத்ரயோஜநைக்கு அநேக பரிஹாரம் சொல்லப்படுகிறது.

அஜ்ஞாதப³ஹுதத்த்வ: கஶ்சித் விப்ரஶ்ச காந்த விஸப³ஹுஷ்ருஷ்டிம் தஸ்ய தத்த்வாத்ருஷ்டிநாம ஸம்வித ஸம்பந்தோபதேஶ ஸம்ஸ்காரம் ஸ்யாத் । ஶ்ருத்யர்த²: ஸூத்ராணாம் ஸம்ப⁴வித ரூபேண வியுக்தாபிரேகம் ப³ஹுவ்யாக்²யாநாய ஸூத்ராதிஶயஜநக: ப்ரஸ்தாவ பக்ஷிதஶ்ச ॥

உத்கீதாத்யுபாஸநம் ஸம்பத்த்ருஷ்டிரூபமாகையால் ஸஹஜ்ஞாநாபேக்ஷமாய்க்கொண்டு இந்த பாதத்திலே ஸங்கதமென்னு கேசிதாஹு: । வித்யாங்கங்களுக்கு வீர்யவத்தரத்வஸம்பாதகத்வத்தாலும் விஶேஷித்து இங்கு விசாரிக்கத்தகுந்ததென்னு அபரே ஆஹு: । ஆகையால் இங்கு உத்கீதவித்யாநிரூபணம் ஸங்கதம் ॥

ஸூ. ஸர்வாபேதாதந்யத்ரேமே ॥௧௦॥

பூர்வாதிகரணத்தில் த்ருஷ்டிவிஶேஷணமாக ப்ராணன் ப்ரஸ்துதனான் இந்த அதிகரணத்தில் ப்ராணவிஷயமான ஸகுணோபாஸநம் நிரூபிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

யோ ஹ வை ஜ்யேஷ்டஞ்ச ஶ்ரேஷ்டஞ்ச வேத ஜ்யேஷ்டஶ்ச ஶ்ரேஷ்டஶ்ச ஸ்வாநாம் பவதி । ப்ராணோ வாவ ஜ்யேஷ்டஶ்ச ஶ்ரேஷ்டஶ்ச இதி சந்தோகா: வாஜிகள் கௌஷீதகிகள் ஆக இந்த மூவர்களுக்கும் ப்ராணவித்யா ஶ்ருதா அதில் சாந்தோக்யவாஜஸநேயகங்களில் ஸர்வமும் ஸமானரூபமாகையாலே ப்ராணவித்யை ஏகரூபையேதான் கௌஷீதகிப்ராணவித்யையென்ன கீழ்ச்சொன்ன ப்ராணவித்யையென்ன, இந்த இரண்டுக்கும் பேதமுண்டா உத இல்லையாயென்னு ஸம்ஶய: । பேதமுண்டென்னு பூர்வபக்ஷ: । ஆனால் ஸர்வத்ர ஜ்யைஷ்ட்யஶ்ரைஷ்ட்யகுணகனான ப்ராணன் உபாஸ்யந்தான் । ததாபி சாந்தோக்யவாஜஸநேயிகளுக்கு ஜ்யைஷ்ட்யஶ்ரைஷ்ட்யகுணகனான ப்ராணனுக்கு வாகாதிகதமான வஸிஷ்டத்வாதிகுணஸம்பந்தித்வமும் ஶ்ராவ்யமாகவே தோணுகிறது । கௌஷீதகிகளுக்கோவென்னில் அப்படி தோணவில்லை । ஆகையால் ரூபபேதத்தாலே வித்யாபேதம் ஸித்தமென்னு பூர்வபக்ஷ: । ராத்தாந்தஸ்து யத்யபி கௌஷீதகிப்ராணவித்யையில் வாகாதிநிஷ்டமான வஸிஷ்டத்வாதிஸம்பந்தித்வம் ப்ராணனுக்கு ஶ்ராவ்யமாக சொல்லப்படவில்லை । ததாபி வாகாதீந்த்ரியங்களுடைய ஸ்திதிவ்யாபாரங்கள் ஸ்வப்ராணாதீநங்களாகையாலென்னு ஸ்வப்ராணனுக்கு

ஜ்யைஷ்ட்ய ச்ரைஷ்ட்யாபாதநம் பண்ணவேண்டியது உபயத்ர ஸமாநம் । வாகாதிநிஷ்டவஸிஷ்டத்வாதிகளும் ப்ராணாதீநங்களென்று அநுஸந்தேயமாகாத விஷயத்தில் ப்ராணனுக்கு ஜ்யைஷ்ட்ய ச்ரைஷ்ட்யாநுஸந்தாநம் கூடாது । ஆகையால் கௌஷீதகி ப்ராணவித்யையிலும் வாகாதிகதவஸிஷ்டத்வாதிஸம்பந்தியாகவே ப்ராணன் உபாஸ்யனென்று ப்ரதிபத்தியில்லாத்தாலே வித்யைக்யம் ॥௨॥

ஸ்ரீ. ஸர்வாபேதாதந்யத்ரேமே ॥௧௦॥

அந்யத்ர கௌஷீதகிப்ராணவித்யையில் இமே வஸிஷ்டத்வாதயஸ்ஸந்தி । குத: ஸர்வாபேதாத் । ப்ராணனுக்கு ஸர்வாபேதமான ஜ்யைஷ்ட்ய ச்ரைஷ்ட்யாபாதநப்ரகாரபேதத்தாலென்னபடி । வாகாதிகளுடைய ஸ்திதிகார்யங்கள் இரண்டும் ப்ராணாதீநமாகையாலே ப்ராணனுக்கு ஜ்யைஷ்ட்ய ச்ரைஷ்ட்யமுபபாதிக்கப்பட்டது । ஆகையால் வாகாதிகதகார்யஸாமர்த்ய ப்ரதிபத்த வஸிஷ்டத்வாதிஸம்பந்தித்வமும் இங்கும் உக்தப்ராயந்தானென்று வித்யைக்யம் ஸித்தம் ॥௩॥

ஸ்ரீ. ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்ய ॥௧௧॥

இதற்கு முன் மூணு அதிகரணங்களாலே வித்யாபேதாபேதவிசேஷம் சொல்லப்பட்டது । அதில் முதலதிகரணத்தில் வைச்வாநரவித்யையில், வாயுர்ப்ராண: என்று பரமாத்மப்ராணசப்த வாச்யனானவன் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்பட்டான் । இரண்டாவதில் உத்கீதவித்யையில் த்ருஷ்டிவிசேஷணசப்த ப்ராணன் ப்ரஸக்தனன் । மூணுவதில் ஸாக்ஷாத்ப்ராணனே நிரூபிக்கப்பட்டான் । ஆக மூணு அதிகரணங்களும் பரஸ்பரம் ஸங்கதங்கள் । கிஞ்ச ப்ராணவித்யாதிகரணத்தில் ஜ்யைஷ்ட்ய ச்ரைஷ்ட்யாதிகுணோபஸம்ஹாரத்தாலே வஸிஷ்டத்வாதி குணங்களுக்கும் அநுஸந்தேயத்வம் சொன்னப்போலே ப்ரஹ்மம் ஸர்வவித்யாவேத்யமாகையாலே தத்ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களான ஆநந்தாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மஸ்வரூப நிரூபணோபஸம்ஹார

27

த்தால் அநுவர்த்தநீயத்வம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ப்ரஸங்க ஸங்கதி ||

ஜ்ஞாநாநந்தாமலத்வாதிகளான ப்ரஹ்மஸ்வரூபநிரூபக குணங்களானதுகள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்களா இல்லையாவென்னு ஸம்ஶயம் | உபஸம்ஹார்யங்களன்றென்னு பூர்வபக்ஷம் | ப்ரகரணாந்தரத்தில் ஶ்ருதங்களான குணங்களை ப்ரகரணாந்தரத்தில் உபஸம்ஹரிக்கையில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலென்னபடி | இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் |

ஆநந்தாதய: ப்ரதாநஸ்ய ||

ஸர்வாபேதாதென்கிற ஸூத்ரத்தில் சொன்ன அபேதாதென்கிற ஶப்தத்தை இங்கு அநுஷங்கிக்கவேணும் | ஆநந்தாதிகளான குணங்கள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்கள் | குத: | அபேதாத் |

ப்ரதாநகுணியான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸர்வவித்யைகளிலும் அபேதத்தாலென்னபடி | ஸர்வவித்யைகளிலும் ப்ரஹ்மத்தை அநுஸந்திக்கவேணுமானால் யாதொரு குணங்களன்னியில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபாநுஸந்தாநம் பண்ணமுடியாதோ அப்படிப்பட்டதுகளாகையாலே அந்த ஆநந்தாதிகுணங்கள் உபஸம்ஹார்யங்களென்னு கருத்து | இத்தால் ப்ரஹ்மகுணங்கள் அநந்தங்களாகிலும் உபஸம்ஹரிக்கைக்கு ஶக்யங்களென்னுய்த்து |

ப்ரியஶிரஸ்த்வாத்யப்ராப்திருபசயாபசயௌ ஹி பேதே || ௧௨

ப்ரஹ்மஸ்வரூபகுணங்களுக்கே உபஸம்ஹாரம் ப்ராப்தமாகில் ப்ரியஶிரஸ்த்வாத்யப்ராப்தி: தஸ்ய ப்ரியமேவ ஶிர: என்னு சொல்லப்பட்ட ப்ரியஶிரஸ்த்வாதிகளுக்கு ப்ராப்தி இல்லை | அதுகளுக்கு ப்ரஹ்மகுணத்வமில்லாத்தாலும் பூர்வோக்தவிஷயஸ்வரூபணோத்ராஹ்ருதமாகையாலுமென்னபடி | பேதே, ஶிர:பக்ஷாத்யவயவபேதம் ஒப்புக்கொண்டால் ப்ரஹ்மத்துக்கு உபசயாபசயங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும் | அதனால், ஸத்யம் ஜ்ஞாநம், ஆநந்தோஜர:யென்கிற ஶ்ருதிவிரோதம் வருமென்னு கருத்து

ப்ரியசிரஸ்த்வாதிகளைக்காட்டிலும் ஆநந்தாதிகளுக்கு விசேஷம் சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. இதரே த்வர்த்தஸாமாந்யாத் ॥௧௩॥

தாத்பர்யம் — ஆநந்தாதிகளுக்கு ப்ரியசிரஸ்த்வாதிஸாதாரணத்வ ஶங்காவ்யாவர்த்தகம்। இதரே ஆநந்தாதிகள்। அர்த்தஸாமாந்யாத்। ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான அர்த்தத்தினுடைய ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களாகையாலே அநுவர்த்திக்குமென்று கூட்டிக்கொள்ளவேணும்। ஸ்வவிஷயகஸர்வப்ரதீதியில் ப்ரஹ்மம் விசேஷ்யதயா அநுவர்த்திக்கிறாப்போலே விசேஷணதயா அநுவர்த்திக்கிறதுகள் । யத்ப்ரதீதிவிஷயதாவ்யாபகவிஷயதாவத்துக்கள் । ப்ரியசிரஸ்த்வாதிகளோவென்றால் அப்படி ப்ரஹ்மஸ்வரூபநிரூபகங்களன்றென்று கருத்து । அத்ராயம்விசேஷ: ॥

காரணத்வத்துக்கு விசேஷணத்வமும் உபலக்ஷணத்வமும் அங்கீக்ருதம்। ப்ரக்ருதிபுருஷகாலவிசிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு லக்ஷணம் காரணத்வம் । அதில் விசேஷ்யாம்சத்துக்கு லக்ஷணமாநந்தாதிகள் । அதில் விசிஷ்டாநுஸந்தாநத்தில் காரணத்வம் விசேஷணதயா அநுஸந்தேயம் । விசேஷ்யாநுஸந்தாநத்தில் காரணத்வத்துக்கு அந்வயமில்லாத்தாலே ஜ்ஞாதவ்யாநந்தரூபத்வே ஸதி ஜ்ஞாதவ்யத்வப்ரதீத்யுபாயமாகையாலும் உபலக்ஷணமென்னபிப்ராயத்தால் ஜகத்காரணதயா உபலக்ஷிதமென்று பாஷ்யோக்தம் । ஆநந்தாதிலக்ஷணமும் ப்ரஹ்மலக்ஷணமாகையாலே லக்ஷணத்வயமும் உபபந்நமென்று கருத்து ।

ப்ரியசிரஸ்த்வாதிகள் ஸ்வரூபநிரூபகங்களன்றென்றால் தத்ஶ்ரவணம் எதற்கென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. ஆத்யாநாய ப்ரயோஜநாபாவாத் ॥௧௪॥

ப்ரயோஜநாந்தராபாவாத் ப்ரயோஜநாந்தரமில்லாத்தாலே ஆத்யாநாய அநுசிந்தநார்த்தமாக இந்த ரூபவர்ணநோபதேசம் செய்யப்படுகிறது । ததாஹி ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரமென்று விதித்வ்யஞ்சக வ்யவஹிதமான ஆநந்தரூபப்ரஹ்மத்தை ப்ரியசிரஆதி

ரூபமாக விபஜித்து ப்ரத்யக்ஷாதிகளை நிரூபணஞ்செய்து வேதாந்தியில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிறதென்று தாத்பர்யம் ॥

வி. ஸூத்ரஸம்பந்த: ॥கரு॥

ஜந்மாத்யதிகரணஸூத்ர ஸூசநீய: என்று ஸூத்ரஸம்பந்தம் ஶ்ருதமாகையாலும் ப்ரியஶிரஸ்த்வாதிகள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபவிஶேஷங்களென்று । ப்ரத்யக்ஷாதிகளும் ஸூத்ரவிஶேஷங்களென்று ।

வி. ஸூத்ரக்ருஹீதிரிதரவர்த்தநாத் ॥கசு॥

ஜந்மாத்யதிகரணஸூத்ரத்தில் ஸூத்ரஸம்பந்தத்தால் பராமர்த்தாவுக்கே க்ருஹீதி: க்ருஹணம் கூடும் । உதாரவத் ஸூத்ரா உபலக்ஷணவாக்ய ஸூக்தீஸ் என்று ஶ்ருதிஸ்யமான ஸூத்ரஸம்பந்தத்தால் எப்படி பராமர்த்தா க்ருஹிக்கப்படுகிறானோ, அப்படியென்னுகருத்து । அதெங்ஙனேயென்னில்। உதாரவத்। ததேகாரூபமான ஸோபஸர்க்கவிஶேஷத ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யஜாயேயதாதிவாக்யத்தாலென்னபடி ॥

வி. ஶப்தாதிதிவேதஸ்யாதவயாரணாத் ॥கஎ॥

ஸம்பந்தங்களான ஜந்மாத்யதிகரணஸூத்ரஸ்வாரணயே: எங்கிற வாக்யவிஶேஷங்களான ஜநாத்யாக்களில் ஶப்தாத் ஸூத்ரஸம்பந்தாபயம் ஸ்பஷ்டமாகையாலே உதாரவாக்யத்தால் எப்படி நிர்ணயம் பிறக்கும் । இதிவேத। ஶவதாரணாத்। தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: என்று ப்ரஸ்துதமான ஸூத்ராவுக்கே ப்ரமாணமாயினே தொடங்கி ஆநந்தமயபர்யந்தமாக நிர்திஷ்டமான ஸூத்ரஸம்பந்தத்தால் க்ருஹணநிஶ்சயம் வருவதாலென்னபடி। ஸ்யாத். ஸம்ப்ரதாயாக்ஷேபத்ர நிர்ணயஸ்யாநுவேதஸ்ய: । ஆகையால் ப்ரியஶிரஸ்த்வாதிகள் ஜநாத்யவிஶேஷமாகையாலும் ஜ்ஞாநாநந்தாதிகள் ஸூத்ரவிஶேஷமாகையாலும் அதுகளே ப்ரஹ்மஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலும் ஆநந்தாதிகளுக்கே ஸர்வத்ர உபஸம்ஹாரமும் ஸித்தம் ॥ ॥ச॥

ஸம்பந்தஸ்வரூபதையான ப்ரமாணவிஷயத்துக்கு ஸங்கமாக இந்த அதிகரணம் விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஸூ. கார்யாக்யாநாதபூர்வம் ॥௧௮॥

சாந்தோக்யவாஜஸநேயகங்களிலே ஜ்யேஷ்டஶ்ச ஶ்ரேஷ்டஶ்ச என்று ஜ்யேஷ்டஶ்ரேஷ்டனாக ப்ராணோபாஸநத்தை விதித்து ஸ ஹோவாச கிம் மே வாஸோ பவிஷ்யதீத்யாப இதி ஹோசு: என்று அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வம் சொல்லி, தஸ்மாத்வா ஏதத³ஶிஷ்யந்த: புரஸ்தாச்சோபரிஷ்டாச்சாத்³பி: பரித³த⁴தி லம்புகோ ஹ வாஸோ ப⁴வதி அநக்³நோ ஹ ப⁴வதீதி சாந்தோக்யத்திலும், வாஜஸநேயகத்திலேயென்றால் அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வம் சொல்லி தஸ்மாதே³வம்வித³ஶிஷ்யந்நாசாமேத³ஶித்வாசாமேத் । ஏதமேவ தத³நமநக்³நம் குருதே । இதில் லம்புகோ ஹ வாஸோ ப⁴வதி வாஸோ ஹ்யவாப்நுவதி என்னபடி । ஆசமநத்தால் ப்ராணனை அநக்³நனாகச்செய்கிறானென்று அர்த்த: । இங்கு அஶநத்துக்கு முந்தியும்பிந்தியும் ஆசமநம் ப்ராணவித்³யாங்க³மாக விதிக்கப்படுகிறதா உத ஆசமநீயங்களான அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தா⁴நம் விதிக்கப்படுகிறதாவென்று ஸம்ஶய: । ஆசாமேத் என்று ஆசமநீயத்தில் விதி⁴ப்ரத்யயம் ஶ்ரவிக்கையாலும் ஸ்ம்ருதிப்ராப்தமான ஆசமநத்தைக்காட்டிலும் ஆசமநாந்தரம் ப்ராணவித்³யாங்க³மாக விதிக்கப்படுகிறது என்று பூர்வபக்ஷ: । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

கார்யாக்யாநாதபூர்வம்

அபூர்வம் அப்ராப்தமென்னபடி । அப்ராப்தமான ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தா⁴நமே விதே⁴யம் । ஆசமநம் ப்ராப்தமாகையாலே விதே⁴யமன்று । குத: கார்யாக்யாநாத் [illegible] ஶாஸ்த்ரம் அப்ராப்தப்ராபகத்வமென்னபடி । ஏததர்த்தம் ப⁴வதி கிம் மே வாஸ: । ஆபோ வாஸ: இதி ஏதமேவ தத³நமநக்³நம் குருதே என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரவாக்யங்களில் அப்புக்களுக்கு ப்ராணவாஸோத்³ருஷ்டிவிதா⁴நம் தோற்றுகிறது । ஆசமநம் ஸ்ம்ருதிப்ராப்தமாகையாலே அத்தை அநூத்³ய ஆசமநீயங்களான அப்புக்களில் ப்ராணவாஸஸ்த்வாநுஸந்தா⁴நம் விதி

க்கப்படுகிறதென்னு தத்ப்ரதிபாதக வசனங்கள் ஸ்வார்த்தமாகையாலே விதிகளாகைக்குக் குறையில்லை ॥ ॥ ரு ॥

❋ வி. ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம் ॥கக॥ ❋

பூர்வாதிகரணமானது ப்ராணவித்யாவிஶேஷமாக ப்ரஸங்கஸங்கதியால் சொல்லப்பட்டது। தத்பூர்வாதிகரணத்தில் ஸர்வதிரோஹிதகாங்களுக்கு ஸர்வப்ராப்தித்வாத்தால் உபஸம்ஹாரம் சொல்லப்பட்டது। இந்த அதிகரணத்திலேயென்னுல் ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகுணங்களான வஶிகாதிகாரணங்களுக்கு உபஸம்ஹாரம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

வாஜஸநேயகத்தில் அக்நிரஹஸ்யத்திலும் ப்ருஹதாரண்யகத்திலும் ஶாண்டில்யவித்யை சொல்லப்படுகிறது। அக்நிரஹஸ்யத்திலேயென்னுல் ஆத்மாநமுபாஸீத மனோமயம் ப்ராணஶரீரம் பாரூபம் ஸத்யஸங்கல்பம் ஆகாஶாத்மாநமிதி ப்ருஹதாரண்யகத்தில் மனோமயோயம் புருஷோ பாஸ்ஸத்யம் தஸ்மின்னந்தர்ஹ்ருதயே யதா வ்ரீஹிர்வா யவோ வா ஸ ஏஷ ஸர்வஸ்ய வஶீ ஸர்வஸ்யேஶாந: ஸர்வஸ்யாதிபதி: ஸர்வமிதம் ப்ரஶாஸ்தி கிஞ்ச யதிதம் கிஞ்சேதி ஸம்ஶய:। ஏகத்ர ஸத்யஸங்கல்பத்வம் அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது। அந்யத்ர வஶித்வாதிகள் அதிகங்கள்। ஆகையால் ரூபம் பின்னமாகையாலே வித்யை பின்னையென்னு பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம் ॥

ஸர்வே வேதாந்தப்ரத்யயங்களிற் உபய ஸர்வங்களிலிருந்த உள்ளளவில் வித்யைக்யம்। அத:। ஸர்வப்ரத்யயாதிகரண வஶித்வாதி குணத்தாலும் அபேதமிருப்பதால் ததாவ உபய வேதாந்த ப்ரத்யயங்கள் ஸர்வமாகையாலும் வஶித்வாதிகளும் ஸத்யஸங்கல்பத்தினுடைய விஸ்தாரரூபமாகையாலும் அபேதம் ஸித்தம்। அத்தால் ரூபபேதமில்லாத்தாலே வித்யைக்யம் ஸித்தமென்னு கருத்து ॥கூ॥

பூ. ஸம்பந்தாதேவமந்யத்ராபி ॥௨௦॥

ஶாண்டில்யவித்யையில் மநோமயத்வாதிகுணங்களுக்கே உபாஸ்யத்வேந எப்படி வித்யைக்யம் ஸம்மதமோ, அப்படிப் போலவே அக்ஷ்யாதித்யஸ்தாநத்வயஸம்பந்தியாயும் வ்யாஹ்ருதிஶரீரகனான பரமாத்மாவே உபாஸ்யனாகையால் வித்யைக்யமிதி ஸங்கதி: ॥

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷோ யஶ்சாயம் தக்ஷிணேக்ஷந் இத்யாதித்யமண்டலத்திலும் அக்ஷியிலும் ஸத்யப்ரஹ்மத்துக்கு வ்யாஹ்ருதிஶரீரகத்வேந உபாஸ்யத்வம் சொல்லி தஸ்யோபநிஷதஹரித்யதிதைவதம், தஸ்யோபநிஷதஹமித்யத்யாத்மம் என்று அஹரஹமென்பதான இரண்டு ரஹஸ்யநாமங்கள் உபாஸநஶேஷமாக சொல்லப்படுகிறதுகள். அந்த இரண்டு நாமங்களும் எந்தயிடத்தில் ஶ்ருதங்களோ, அங்குதாந்நியதங்களா । உத இரண்டுக்கும் உபயத்ர ப்ராப்தங்களாவென்று ஸம்ஶய: । இரண்டு ஸ்தாநங்களிலும் ஏகனாக வ்யாஹ்ருதிஶரீரகப்ரஹ்மமே உபாஸ்யமாகையால் வித்யைக்யம் ஸித்தமென்று நாமங்களநியதங்களென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸம்பந்தாதேவமந்யத்ராபி ॥

உபயத்ர ஶாண்டில்யவித்யையில் யதா மநோமயத்வாதிகுணங்களுக்கு உபாஸ்யாபேதத்தால் வித்யைக்யம் சொல்லப்பட்டதோ ஏவம் இந்தப்ரகாரமாக அந்யத்ராபி அக்ஷ்யாதித்யாதாரனாயிருந்தாலும் ஏகமான ஸத்யப்ரஹ்மத்துக்குத்தானே ஸம்பந்தாத் ஸ்தாநத்வயஸம்பந்தமிருப்பதால் ரூபபேதமில்லாத்தாலே வித்யைக்யம் அத: இரண்டு நாமங்கள் அநியதங்கள் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸி. நவாவிஶேஷாத் ॥௨௧॥

வித்யைக்யத்தால் இரண்டிடத்திலும் நாமத்வயம் கூடலாமென்று சொன்னதே நவா அது கூடாது । குத: விஶேஷாத்

இரண்டிடத்திலும் ரூபம் விஶேஷிக்கப்படுகிறது । ஆநந்தம் ப்ரமாண ஸத்யஜ்ஞாநாதிகளானாலும் அதுக்கு ஸ்வாநுபவஸம்பந்நரூபத்வேந ப்ராதாந்யத்தாலே விஶேஷ்யவிஶேஷணயாகையாலே நாமங்களெங்கு ஶ்ருதங்களோ அந்தயிடத்தில்தான் நியதங்கள் ॥

ஸி. உபஸம்ஹ்ருதிஶ்ச ॥உஉ॥

ஶ்ருதி தானே விஶ்வாத்மாதிபதமான ஶப்தாந்தரவஸம்ஹாரத்தை தத்வஸ்ய தஸ்ய தத்வரூபம் யதோக்தரூபம் இத்யாதியாலே ரூபவாக்ய நிர்தேஶத்தாலே சொல்லுகிறது. அதெப்படியென்னில் ரூபபேதத்தால் விஶேஷத்தை ஸாதிக்கவேணும் । நீசொல்லுகிற ரீதியாய் விஶேஷ்ய ஸம்பந்தமானால் ரூபம் விஶதமாகையால் வஸ்துவிபேதமில்லாத்தாலே ரூபாந்தரஸம்ப்ரதாயம் வரும் । ஆதிதேஶம் விஶ்வாத்மாதிபரமாகையாலே ஶப்தாந்தவஸம்ஹாரம் கிடையாது என்னுகருத்து ॥எ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் நாமங்களுக்கு ஸ்வாநாத்மத்தாலே வ்யவஸ்தை பண்ணப்பட்டது । இந்தஅதிகரணத்திலேயென்னில் ஒரு வித்யையை அநுஸரித்து சொல்லப்படாதஸம்ஹத்யாதிகுணங்களுக்கும் கீழ்சொன்னதுபோல் ஸ்வாநாத்மத்தாலே வ்யவஸ்தை பண்ணப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

❋ ஸி. ஸம்ப்ருதித்யுவ்யாப்த்யதிகரணம் ॥உ௩॥ ❋

தைத்திரீயகே நாராயணீயாநாம் விஶேஷேண ப்ரஹ்ம ஜ்யேஷ்டா வீர்யா ஸம்ப்ருதாநி ப்ரஹ்மாக்ரே ஜ்யேஷ்டம் திவமாததாந ப்ரஹ்மபூதாநாம் ப்ரஹ்மா ப்ரதமோத ஜஜ்ஞே தேநார்ஹதி ப்ரஹ்மணாஸ்பர்திதும் க: இதி ப்ரஹ்மத்தில் ஜ்யேஷ்டங்களான வீர்யகுணங்களுடைய ஸம்ப்ருதியென்ன, த்யுவ்யாப்தியென்ன, இத்யாதி குணஜாதம் ஶ்ரூதம் । இந்த குணஜாதமானது ஸகலவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யமா, உத ஸ்வாநவிஶேஷாவாஸநங்களிலே நியதமாஎன்னு ஸம்ஶயம் । அநாரப்யாதீதமாய் உபாஸந

விஶேஷத்தை ப்ரஸ்தாவியாமல் அஶ்ருதமாகையாலே ஸம்ப்⁴ரு த்யாதி³கு³ணங்கள் ஸர்வவித்³யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்க ளென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஸம்ப்⁴ருதித்³யுவ்யாப்த்யபி சாத: ॥௨௩॥

இங்கு வ்யாப்த்யபி:யென்னு சொல்லவேண்டியதாயிருக்க அப்படி ச்சொல்லாதது ஸௌஹார்த்தால் வ்யவதா⁴நமென்னு கருத்து ஸம்ப்⁴ருதி ப்ரப்⁴ருதிகு³ணஜாதமும் அநாரப்⁴யாதீ⁴தமாயிருந்தா லும் அத ஏவ ஸ்தா²நபே⁴த³த்தால் ஸ்தா²பிக்கத்தக்கது ஸர்வத்ர உபஸம்ஹார்யமென்னு । அதெப்படியென்னில் த்³யுவ்யாப்தியா னது ஸர்வாதிஶய்யத்தால் அல்பஸ்தா²நாநர்ஹமாகையாலே எந்த ஸ்தா²நத்தில் அநுஸந்திக்கக்கூடுமோ அந்த ஸ்தா²நத்தில்தான் நிய தம் ஸம்ப்⁴ருத்யாதி³களும் த்³யுவ்யாப்திஸாஹசர்யத்தாலே அங்கு தானே வ்யவஸ்தா²பிக்கத்தக்கது । ஹ்ருத³யாத்³யல்பஸ்தா²நங்களிலே உபஸம்ஹாரம் கூடாதென்னு கருத்து । இப்படியாகில் ஸர்வத்ர உபஸம்ஹார்யங்களான ஆநந்தா³தி³கு³ணங்களுக்குள்ளே அநந்த த்வம் அல்பஸ்தா²நோபாஸநங்களில் எப்படி கூடுமென்னில் அந்த உபாஸநங்களில் ப்ரஸ்தா²வுக்கு அல்பத்வம் ஔபாதி⁴கமென்னும் அநந்தத்வம் ஸ்வாபா⁴விகமென்னும் அநுஸந்தே⁴யமென்னுகருத்து॥

ஸூ. புருஷவித்³யாயாமிவ சேதரேஷாமநாம்நாநாத் ॥௨௪॥

த்³யுவ்யாப்திஸஹிதஸம்ப்⁴ருதாதி⁴காநஸம் ஹ்ருத்யாதி³கு³ணஜா தத்துக்கு த்³யுவ்யாப்த்யுதி³தஸ்தா²நாநுப்ரவேஶத்தாலே அந் யவித்³யாநயம் சொல்லப்பட்டது । ஏவம் ப³ஹுவித்³யாஸங்கி³யிஸோ கவித்³யாநயம் சொல்லப்பட்டது । ஏவம் ப³ஹுவித்³யாஸங்கி³யிஸோ தா³தையான புருஷவித்³யைக்கும் ப³ஹுவித்³யாஶேஷத்வம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்க³தி ॥

தைத்திரீயகே புருஷவித்³யா ஆம்நாதா தச்சேஷத்வம் விதே⁴ஷாயஜ்ஞஸ்யாத்மா யஜமாந ஶ்ரத்³தா⁴பத்நீத்யாதி³கா। சா²ந்தோ³க்³ய த்திலும் புருஷோவாவயஜ்ஞ: தஸ்யாநி சதுர்விம்ஶதி வர்ஷாணீத்யாதி³கா। இங்கு வித்³யாபே⁴த³முண்டா இல்லையா என்னு

ஸம்ஶயம். பராவரவித்யையென்று ஸம்ஜ்ஞைக்யத்தாலும் தைத்திரீயகத்தில் ஸம்பந்தம் சொல்லாத்தாலும் ஸாமநோ ஹ்யத்தில் சொன்ன ப்ரதஜீவதியென்று ப்ரதீக்ஷமே பராவர வித்யாஸமமாகையாலும் வித்யைக்யமென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. பராவரவித்யாயாமபி வேதபேதாந்நாநாத்வம் ॥ ௨௪ ॥

பராவரவித்யாயாமபி ச உபாஸ்ய குணாதிகளான வித்யைகளுக்கு பராவரவித்யை என்கிற ஸம்ஜ்ஞை இருந்த போதிலும் ரூபபேதத்தால் வித்யாபேதம் ஸித்தம். கதம்? வேதபேதாந்நாநாத்வம், ஶாகாந்தரங்களான ப்ரகரணங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ராநாநாத்வம், ததாஹி ஸாமநோஹ்யத்தில் தைத்திரீயகா ந்தங்களான யஜமாநபத்ந்யாதிகளுக்கும் ஸவநங்களுக்கும் ஶ்ரவணமில்லாத்தாலும் தைத்திரீயகத்தில் ஸாமநோஹ்யோக்தங்களான யஜ்ஞாவயவங்களுக்கு ஶ்ரவணமில்லாத்தாலுமென்னபடி. கிஞ்ச தைத்திரீயகத்தில் ஆத்மா யஜமாநஃ ஶ்ரத்தா பத்நீ யஜமா நாதிகளுடனும், யஸ்ஸாயம் ப்ராதர்மத்யந்தி நஞ்சதாநி ஸவநாநியெ ன்று ஸவநத்ரயங்களுடனும் த்ருஷ்டம் ஸாமநோஹ்யத்திலும் ப்ரோக்த ங்களான அஶிஶிஷாதிகளுக்கு தீக்ஷாதிகளுடனும் பராவரஷா யாஸ்ய தேயாவிஹாரம் செய்து ஸவநங்களுடனும் த்ருஷ்டம். ஆகையால் ஸம்ஜ்ஞைக்யபி யஜ்ஞாவயவங்களுடன் ஸம்பந்தகாரபேத த்தாலும் யஜமாநபத்ந்யாதி களுடன் பேதத்தாலும் ரூபம் பின்ன மாகையாலும் பூர்வபாகத்தில் ப்ரோக்தமான ப்ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதியென்று ப்ரஹ்மவித்யாஸமத்துக்கே ஸந்நியா நமிருப்பதால் ஸமவஸ ஸந்நிதாவஸமஞ்ஜஸம்பத்திக ந்யாயத்தாலே ப்ரஹ்மவித்யாஸமமே பராவரவித்யைக்கு ஸமமாகையாலும் வித்யாபேதம் ஸித்தம். தைத்திரீயப்ரோக்தையான பராவரவி த்யை பூர்வாநுவாக ப்ரோக்தந்யாஸவித்யைக்கு அங்கமெ ன்று கருத்து ॥

நநு தஸ்யைவம் விதுஷஃ என்கிற பராவரவித்யை யில் ப்ரஹ்மணோமஹிமாநமாப்நோதியென்று ப்ரஹ்ம பரவித்யம்

ஶாதமாகையால் ஸம்ஸம்பந்நமில்லை என்கிற உக்தி யெப்படி உபபந்நமாகுமென்னில் உபநிஷத் தைத்திரீய வாராஹவித்யை யெ வஸ்தஞ மாகச்சொன்னால் கடைசியில் சொல்லுகிற ஸஹ வர்த்திரவஷமானது ஸஹவித்யையான வாராஹவி த்யாஷமாகாத்தினால் வாராஹவித்யையோடே ஸம்பந்நத் தை அடையாமல் வந்யாநாவாகொக்த ஸஹவித்யையோடே ஸங்கதமாகிறதென்கிற ஸங்கவ ாயத்தாலே அப்படிசொல்லப்பட்டது ஆகையால் விரோயமில்லையென்னு கருத்து । இந்த வாராஹ வித்யையால் ஸாம்யவ்ருத்திக்கூரவெவக்ஷயான ந்யாஸவி த்யைக்கு அவெக்ஷிதமான வெதாவெக்ஷ்யம் ஸிஜமென்னு தி க்ஷவாவக்ஷயில் ஜைமிநிகொக்ஞாதாஹீதம் ॥க॥

ஸி. வெயாஉ்யஸமஹெஷாக ॥உரு॥

ஸஹவித்யாஸணியிலஊர்நதையான வாராஹவித்யைக்கு தத்வகவம் சொல்லப்பட்டது । இப்படிப்போல் ஸணியிலஊர் நாதங்களான மனோநிதாதிவங்களுக்கும் ஸஹவித்யாக்கம் ஸவிக்கட்டுமென்கிற ஶங்கையால் ஸங்கதி ॥

ஆயஸ்ணிகர்களாலும் தைத்திரீயர்களாலும் வேதகரோ யிகளாலும் இன்னும் மத்தவர்களாலும் உபநிஷாரம்ஸத்தில், ஶாக வெ விஸ்யஸஹ்யம் வ விஸ்யயென்னும், மனோநிதாதிரூ ராணம் யென்னும், ஸஹநாவவத்வ ஐத்ராதிஷங்களும் வசமத்ராதிகமங்களும் அத்யயநம் பண்ணப்படுகிறதுகள் । இதுகளுக் கு வித்யாக்கம் உண்டா இல்லையாவென்னு ஸம்ஶயம்। வித்யாஸணி யிலஊர்நாதமாகையாலே வித்யாம்ஶமென்னு வந்ருவக்ஷம்। இந் த வந்ருவக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வெயாஉ்யஸமஹெஷாக ॥

ஶாகம் வ விஸ்யதிஷத்துக்கு வித்யாம்ஶக்காஸாவத்தில் விவாதமில்லை। ஆகிலும் ஸங்கத்தில் வெயஶவத்துக்கு ம ஸ ணம் த்ருஷ்டாஞாமாக । ஆதிஶவத்தால் ஜீதவத் நாதிகள்

சொல்லப்படுகிறதுகள், யதா ப்ராஹ்மணம் ச வித்யாஜ்ஞானம் ச வித்யா யென்கிற ஶப்தத்துக்கு ஸமஸ்தஸாமாந்யப்ரவ்ருத்த்யுபஸம்ஹத்தால் ஶ்ருதி வாக்யஶேஷங்களாலே தோணுகிறப்போலே, ஸஹோவாசித ஸ்வாராஜ்: யென்கிற ஶப்தத்துக்கு, ஜீவந்ஹிஷ்யாமி ஸத்யம் வஹிஷ்யாமி யென்னும், தேஜஸ்விநாவதீதமஸ்து என்னும் சொல்லப்பட்ட ஶப்தா வஹதஸமஸ்தஸாமாந்யப்ரவ்ருத்த்யுபஸம்ஹத்தால் அத்யயநஶேஷங்கள் தோன்றுகையாலே விஷயாம்ஸம்ஶயமில்லை। ப்ராஹ்மணம் ச வித்யாயென்கிற ஶப்தத்துக்கு ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரகரணத்தைக்காட்டினும் ஸம்பந்தம் பலீயஸ்த்வமாகையாலே எப்படி ப்ரஹ்மவித்யாம்ஸம்ஶயம் இல்லையோ அப்படிப்போலே ஸம்பந்தத்தாலே அத்யயநஶேஷமாக நியமமாகையாலே ப்ரஹ்மவித்யாம்ஸம்ஶயமில்லையென்று கருத்து। ஸம்பந்தத்தை அபேக்ஷித்து ப்ரகரணம் துர்பலமென்று கருத்து। இந்த அதிகரணத்துக்கு விஷயம் ஸஹோவாசித ஶப்தா ॥ ॥௧௦॥

௯. ஹாநௌ தூபாயநஶப்தஶேஷத்வாத் குஶாச்சந்தஸ்ஸ்துத்யுபகாநவதுக்தம் ॥௨௬॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ராஹ்மணம் ச வித்யாயென்கிற ஶப்தங்களுக்கு ஸம்பந்தத்தால் தத் அங்கஶேஷத்வம் சொல்லப்பட்டது, இந்த அதிகரணத்திலோவென்றால் உபாயநத்துக்கு ப்ரஹீணவிஷயஸ்வரூபமான ஸமஸ்தஸாமாந்யப்ரவ்ருத்த்யுபஸம்ஹத்தால் ஹாநோபாயநங்களுக்கு அந்யோந்யாபேக்ஷமத்தால் இரண்டிடத்திலும் இரண்டும் அநுஸந்தேயமென்று ஸங்கதி ॥

ப்ரஹ்மத்தை அடையப்போகிற விதானுக்கு புண்யபாப விமோசநம் இரண்டு ஶாகைகளில் ஶ்ருதம்। அப்படி த்யக்தங்களான புண்யபாபங்களுக்கு அந்யத்ர ஸம்க்ரமம் ஒரு ஶாகையில் ஶ்ருதமாகிறது। விமோசநம் ஸம்க்ரமம் இந்த இரண்டும் ஒரு ஶாகையில் ஶ்ருதமாகிறது। இதற்கு ஸந்தேஹம் ஶ்ருதிகளாவன। ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி யென்னும், அஶ்வ இவ ரோமாணி விதூய

பாபம், ஸ்வதோ மோக்ஷோபாயமிதி யென்னும் ச்ருதிகளால் கேவலவிதிரோபாஸநமென்ன, தஸ்ய வாத்மாநாயைவ சக்திஸா ஸாத்யஸாக்ஷாத்காரம் இதி வாக்யார்த்தமென்னு கேவல வேஷமென்ன, தஸ்ய வாக்யார்த்த ப்ரதிபாதநாதே । தஸ்ய வியாஜ்ஞாதயஸ்ய ஸதவைஸயக்தி ஸவியாரூஷ்யதமென்னு ஸாதநோபாயமென்ன இந்த மூணுகளும் சொல்லப்படுகிறதுகள்! ஆக இந்த மூணுகளும் ஸமுச்சயகளினும் விகல்பத்தால் ஸாதநோபாயமாக ஸமுச்சித்ய ஸாதநோபாயமாயென்னு ஸம்சயம் । மூணு ப்ரகாரமாக ச்ருதிமாகையாலே தஸ்ய ஸமுச்சயம் விகல்பமென்னு வர்ணபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸாதநாத்யோபாயநம்பரேஷஸ்யாத் காமா ஸாத்ய
த்யாவபாஸநவத்வாக்யம் ॥

தாம்பர்யம் வக்ஷ்யமாணத்வாதம் ஸாதநாதிர்யம் உபாய நத்துக்கும் உபலக்ஷணம் । தயா வ கேவலஸாதநமும், கேவலோபாயநமும் ச்ருதிகளாவிருந்தவளவில் இந்த இரண்டுகளுக்கும் உதரோதரஸம்ஸாயரோவஸ்யம், காமத: உபாயநம்பரேஷஸ்யாத் உபாயநம்பரம் ஸாதிவாக்யரேஷமாகையாலென்னபடி । த்யக்ஷங்களான வர்ணவாபங்களுக்கு ப்ரவேஸஸ்தாநவாவியாகையாலே உபாயநவாக்கியத்துக்கு ஸாதிவாக்யரேஷக்ஷமென்னு கருத்து । வரூராஸாரத்தில் சொன்ன வாக்யங்களுக்கு வரூராஸராக்ராக்ஷவாக்யரேஷகத்தில் உபதேசங்களை அருளிச்செய்கிறார் । காமாஸாத்யமாநவத், வாநஸத்வ: காமா: யென்னு வரூராஸாரத்தில் சொன்ன வாக்யத்துக்கு சௌகர்யபய: காமா யென்னு தத்ரேஷவாவியான வரூராஸாரஸ்யவாக்யம் ரேஷமாணுப்போலவும், தேவாஸுராணாம் ஸம்ரூயாகி: யென்னு வரூராஸாரஸ்யவாக்யத்துக்கு கூடி விரேஷவாவியாநதேவஸம்ஸ்ராவி வர்ணபக்ஷமென்கிற வரூராஸாரஸ்யவாக்யம் ரேஷமாணுப்போலவும், ஹிரண்யந

ஷோடஶிநஸ்ஸ்தோத்ரமுபாகரோதியென்னும் ப்ரதேஶஶாஸ்த்ரவா க்யத்துக்கு தந்த்ராங்கவிஶேஷத்தைச்சொல்லுகிற, ஸமயாத்யுஷிதே ஸூர்யே ஷோடஶிநஸ்ஸ்தோத்ரமென்னும் ப்ரதேஶஶாஸ்த்ரவாக்யம் ஶேஷமானுப்போலவும், ஜைமிநி உபமாயஜதியென்னும் ப்ரதேஶஶாஸ்த்ரவாக்யத்துக்கு, நாஸ்வயூபாவமாயஜு, யென்னும் ப்ரதேஶஶாஸ்த்ரமாயும் அஸ்வயூபவுக்கு மாநகத்வூ அநிராஸவாக்யம் ஶேஷமானுப்போலவும் உபாயநவாக்யத்துக்கு ஹாநிவாக்யம் ஶேஷமாக மதிஸம்ஹவிக்கும்விஷயத்தில் விகல்பம் யுக்தமென்னு । தந்த்ரம் பூர்வகாண்டத்தில்। அபிவாவா க்யஶேஷஸ்த்வாத் அந்யாய்யத்வாத் விகல்பஸ்ய வ்யவஸ்தாபியாமென்னபடி; இத்தால் இதரவாக்ய ஶேஷதயா மதிஸம்ஹவித்தால் விகல்பம் சொல்லுகிறது ந்யாய்யமன்றாயித்து। இப்படியாகில்ஒருமாவெ யில் உபயவிதாநத்துக்குமதியென்றவெனில்சொல்லுகிறேன்। இந்த ஹாநோபாயநங்களுக்குள்ளே எதாவது ஒன்று விதிக்கப்பட் டாலும் இதுகளுடைய ஸம்பந்தம் பரிஷேதாக்கமோக ஏற்ப ட்டுப்போகும்। ஆகிலும் அவிஶேஷபாநஶ்ரவணமூலமான ப்ர திபத்தியோத்தால் உபயவிதாநம் உபபந்நமென்னு கருத்து ॥

அத்ராயம் விஶேஷ: ஸாக்ஷாத்தோஷாதரூபகர்மகதூர தாமே கர்மஹோதாவென்னு கர்மகாண்டத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட து அப்படியிருக்க ப்ரஹ்மவித்தினால் த்யஜிக்கப்பட்ட ஸாக்ஷாத்தோ ஷாதங்களுக்கு ஸாஹார்திஷத்துக்கள் விஷயத்தில் ஸங்க்ரமணம் யெப்படிக்கூடுமென்னில்। உச்யதே । ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களால் வித்யாமா ஹாத்ம்யத்தால் எந்த கர்மஜாதம் த்யக்தமாகிறதோ அந்த ஸாக்ஷா த்தோஷாத ।ரூபகர்மஸாத்யங்களான ஸாவதாவேத்துக்கு த்தாந்யங்களானஸாவதாவங்கள் ப்ரஹ்மவிஜ்ஜிக்கும் தத்வேஷ துக்கும் ஹமமென்னு கருத்து । ஸதத்விதேக்ராகமோவா தேர்ய: ॥

கத்ராதேவைநவஹோமம் ஶாஹநிதாநவிஸ்யாவிதம் கர்ம காண்டதவாக் ப்ரஹ்மஜ்ஞகர்மஷிஷ்டி ஸாஹாஸ்ரவா நாவதே

ஷித்யர்த்தம்। வித்யாமாஹாத்ம்யஜ்ஞாபநாய ஶ்ருதிபிருக்தௌ ஸுக்ருதது
ஷ்க்ருதயோ: ஸாத்யதார்த்ம்யம் விசார்ய ஶேஷஶேஷித்வாத் ஶ்ருதிஷ்வநேந ஹா
நோபாயநயோர்ஸம்பந்தம் ॥   ॥௨௬॥

ஸூ. ஸாம்பராயே தர்தவ்யாபாவாத் ததா ஹ்யந்யே ॥௨௭॥

ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களுக்கு ஹாநமும் உபாயநமும் ஸர்வவித்யைகளிலும் விஶதீயமென்னு சொல்லப்பட்டது। இப்போது தேஹவியோககாலத்தில்தானே ஸர்வபாபம் நிஶ்ஶேஷமாக நஶிக்கிறதா। உத்தரமார்க்கத்திலும் கிஞ்சித் நஶிக்கிறதாவென்னு ஸம்ஶயாத் ஸங்கதி:।

இந்த ஸுக்ருததுஷ்க்ருத ஹாநிவிஷயமானது தேஹவியோககாலத்தில் சில பாபம் போகிறதென்னும் ஶ்ருதியில் சில பாபம் போகுறதென்னும் சொல்லத்தக்கதா। தேஹவியோககாலத்தில்தானே ஸர்வபாபங்களும் க்ஷயிக்கிறதுகளாயென்னு ஸம்ஶயம்। தேஹவியோககாலத்திலும் மார்க்கத்திலும் பாபம் க்ஷயிக்கிறதென்கிற விஷயம் ஶ்ருதமாகையாலும் தேவயாநமார்க்கதி நாத்யாநர்தவத்தியாலும் இரண்டிடத்திலும் பாபம் போகிறதென்னு விதிக்கவேணுமென்னு பூர்வபக்ஷம்। இதில் ஶ்ருதிகளாவன, அஶ்வ இவ ரோமாணி விதூய பாபம் சந்த்ர இவ ராஹோர்முகாத் ப்ரமுச்ய। தூத்வா ஶரீரம் மென்னு தேஹவியோகஸமயத்தில் பாபநாஶத்தைச்சொல்லுகிறது। ஸ ஆகச்சதி விரஜாம் நதீம் தாம் மநஸாத்யேதி தத் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே தூநுதே யென்னு ஶ்ருதியிலும் ஹாநிஶ்ருதா ஆகையால் தேஹவியோககாலத்திலேயே ஸர்வகர்மமும்போகிறதென்றால் கமநஸாதநமான கர்மமில்லாத்தினால் கமநமில்லாமல்போய்விடும் ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸாம்பராயே தர்தவ்யாபாவாத் ததா ஹ்யந்யே ॥

ஸாம்பராயே தேஹவியோககாலத்தில் தானே ஸுக்ருத துஷ்க்ருதஹாநியானது விதிக்கத்தக்கது குத: தர்தவ்யாபா

வாக்ய, ஸாந்நிபாதத்துக்குப் பிறகு ப்ராஹ்மணவாக்யத்தைத் தவிர அந்யதமமான ஆநந்தர்யமேவோஹமில்லாத்தால் யென்றபடி। ததாஹ ஸ்ம்ருதி, ததாபி க்ரமஸ்த்வயா:, அபி ஶ்ரூயதே। தஸ்ய க்ராவஸ்தைவ விநா யாவத்விரோதோ கேஷாம் அயுக்தம் ஏவம் ஸ்வத்ர ஜாதிஸாம்நிதமேவ ப்ராஹ்மணவாக்யத்துக்கு விஶேஷமே தவிர ஆநந்தர்யமேவோஹமாவதாரம் இல்லை யென்பதும்। அஶரீரம்வாவஸந்தம் நப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத: யென்னும் ஶ்ருதி:॥

ஸூ. ஶ்ருதேஶ்சாவிரோதாத் ॥௨௪॥

இந்தப்பிரகாரம் அர்த்தஸ்வபாவத்தால் ஸாந்நிபாதகாலத்தில் தானே நிஶ்ஶேஷகர்மக்ஷயம் நிஶ்சிதமாயிருந்தவளவில் தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே யென்னு ஶாஸ்த்ரத்தில் கர்மக்ஷயத்தைச்சொல்லுகிற வாக்யஶேஷமும் உபயாவிரோதாத் ஶ்ருதியென்ன அர்த்தஸ்வபாவமென்ன இந்தஇரண்டுக்கும் அவிரோதத்தாலென்னபடி। ஶ்ருதே: யதோக்தமாக வாக்யம் அந்வயிக்கத்தக்கது। எப்படியென்றால், அஶ்வஇவரோமாணி விதூய பாபம் சந்த்ர இவ ராஹோர்முகாத் ப்ரமுச்ய யென்னும் தஸ்ய தாவதேவ சிரமென்னும் சொல்லப்பட்ட ஶ்ருதிஅவிரோதம் வாருணைக்காகப் பின்னால் ஶ்ருதமானாலும், தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே என்கிற வாக்யஶேஷம், அத ஸம்பத்ஸ்யே என்கிற வாக்யத்துமின்னமே அந்வயிக்கத்தக்கது வாக்யத்தால் பிந்தி இருந்தபோதிலும் பலீயஸ்ஸான அர்த்தஸ்வபாவத்தை அநுஸரித்து ஸாந்நிபாதகாலத்தில் தானே நிஶ்ஶேஷகர்மக்ஷயம் ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்னு கருத்து।

அத்ர சோதயதி॥

ஸூ. ஸம்பராயே தர்தவ்யாபாவாத் ததாஹ்யந்யே விரோத: ॥௨௫॥

உபயதா—ஸாந்நிபாத காலத்திலும் ஶாஸ்த்ரத்திலும்கர்மக்ஷயத்தை ஒப்பினால் அர்த்தவஶம் ஸம்பந்தஶ்ருதிக்கு ப்ரயோஜநவஶம்। அந்யதாஹிவிரோத:। இப்படி ஒப்பாமல் ஸாந்

வியோமகாலத்தில்தானே கர்மக்ஷயத்தை ஒப்பினால் மதிஸாயமான ஸூக்ஷ்மசரீரத்துக்கு ஹேதுவான கர்மமில்லாத்தினாலே தேவயாநகதி ச்ருதிக்கு விரோதம் வருகிறதென்னு சங்கை । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. உபபந்நஸ்தல்லக்ஷணார்த்தோபலப்தேர்லோகவத் ॥௩௦॥

உபபந்நः உத்க்ராந்தி ஸமயத்தில்தானே ஸமஸ்தகர்மக்ஷயம் உபபந்நமென்னபடி । அதெப்படியென்னில் தல்லக்ஷணார்த்தோபலப்தே: । க்ஷீணகர்மனான வித்வானுக்கும்கூட தேஹஸம்பந்தலக்ஷணமான சரீரத்துக்கு, ஐக்ஷந்நு க்ரீடந் ரமமாண இத்யாதி யென்னு உபலப்தியிருக்கையாலென்னபடி । லோகவத். லோகத்தில் ராஜாவை உபாஸிக்கிற புருஷனுக்கு லோகஸாதாரணமன்னியில் ரமணீயபுரஸ்காரம் ஸித்திக்கிறப்போலே ஸர்வஜ்ஞ ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேச்வரனை உபாஸித்தவனுக்கும் ஸர்வபோகமென்னு கருத்து । இத்தால் ஸூக்ஷ்மசரீரஹேதுபூதகர்மம் இல்லாவிடினும் வித்யாமாஹாத்ம்யப்ராப்தமான ஸூக்ஷ்மசரீரத்தால் அர்ச்சிராதிகதி உபபந்நமென்னாயித்து ।

நநு ப்ரஹ்மவாதிகளுக்கு தேஹபாதஸமயத்தில் ஸமஸ்தகர்மங்களும் க்ஷீணமாகையாலே தேஹாந்தரோத்பத்தியும் கர்மஸம்பந்தமில்லையென்னு சொல்லவொண்ணாது । ஏனென்னால் ஜ்ஞாநிகளான வஸிஷ்டாதிகளுக்கும் தேஹவியோகதேஹாந்தரப்ராப்திகளும் பரத ஜநகாதிகளுக்கும் ஸர்வபூர்வங்களும் காணப்படுகையாலென்கிற சங்கையை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. யாவததிகாரமவஸ்திதிராதிகாரிகாணாம் ॥௩௧॥

யாதொரு ஜ்ஞாநிகளால் தேஹாந்தராரம்பம் அர்ச்சிராதிகதிப்ராப்தியோ அவர்களுக்கே தேஹாந்தரோத்பத்தியும் கர்மஸம்பந்தமில்லையென்னும் தேஹபாதஸமயத்தில்தானே ஸ

ஸர்வகர்மங்களும் க்ஷீணமாகிறதென்றும் சொல்லப்பட்டது । மற்றவர்களுக்கில்லை । ஆதிகாரிகாணாம் । ஆதிகாரிகளான வஸிஷ்டாதிகளுக்கோவென்றால் யாவததிகாரம் அதிகாரஸமாப்திவரை அர்சிராதிகதி இல்லை । அவஸ்திதி:— அவஸ்தா அந்த அதிகாரத்திலே யிருக்கவேணும் । அதிகாரஹேதுவான கர்மமானது ஃபலப்ரதானத்துக்காக ஆரப்தமாகையாலே ஜ்ஞாநிகளுக்கும் ப்ராரப்தகர்மம் ஃபலத்தைக்கொடுத்தே நஶிக்கத்தக்கது யென்று கருத்து ।

அத்ராயம்விஶேஷ: ॥

ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் நிஶ்ஶேஷமாக கர்மம் கழியுமாகில் பரம்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே யென்று ப்ரஹ்மஸம்பத்திக்குமுன் ஸித்தமான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்துக்குக்காரணமான, கர்மம் இல்லாததாலே ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு தேஹாநந்தரம் ப்ரஹ்மப்ராப்திவரை மத்யத்தில் ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேது ஏதென்னில் । உச்யதே । ஸ்வாதீநஸங்கோசமோசந ஸித்திக்ருத நாமதஸ்ஸூக்ஷ்மஸம்ஸாரயோக: என்கிறபடியே ஆதியில் எல்லா கர்மங்களும் கழிந்தபோதிலும் ஜ்ஞாநஸங்கோசமோசநத்துக்கு ப்ரஹ்மஸம்பத்திவரை அநுவ்ருத்தமான ஸூக்ஷ்மகர்மவிஶேஷமே ஹேதுவென்று கருத்து ॥ ||௧௨||

ஸாம்பராயாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. அநியமஸ்ஸர்வேஷாமவிரோதஶ்ஶப்தாநுமாநாப்யாம் ||௩௨||

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் ப்ரஹ்மவேதநஸர்வகர்மக்ஷயமென்னும் தத: பரம் அர்சிராதிகமநத்தால் ப்ரஹ்மஸம்பத்தி உடையவனுக்கு ஜ்ஞாநஸங்கோசஹேது ஸூக்ஷ்மகர்மக்ஷயமென்னும் சொல்லப்பட்டது । இதாநீம் ப்ரஸ்துதமான அர்சிராதியானது எந்த வித்யையில் ஶ்ருதமோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குமாத்திரமா உத ஸர்வவித்யாநிஷ்டனுக்குமுண்டாவென்னு ஸங்கதி: ॥

உபகோஸலாதிகளான எந்த உபாஸநங்களில் அர்ச்சிராதி கதி ச்ருதமாயிருக்கிறதோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குமாத்திரம் அந்தமார்க்கத்தால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியா । உத ஸர்வப்ரஹ்மோபாஸநநிஷ்டர்களுக்கும் உண்டா யென்னு ஸம்சயம் । எங்கு அர்ச்சிராதி கதி ச்ருதமோ தத்வித்யாநிஷ்டனுக்குத்தானென்னு பூர்வபக்ஷம் । ஸகலர்களுக்கு அந்த மார்க்கத்தாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தியென்கிறதில் ப்ரமாணமில்லை । ஆனாலும் பஞ்சாக்நிவித்யையில் யே சேமேரண்யே ச்ரத்தாம் ஸத்யமுபாஸதேயென்னு அர்ச்சிராதிகதியை ஸர்வவித்யாஸாதாரணமாகச்சொன்னது உபகோஸலாதி வித்யாவிஷயமென்னு நிச்சயிக்கப்படுகிறது । அந்யதா ஸர்வவித்யாவிஷயமானல் அதனால்இங்கும்ப்ராப்தமான அர்ச்சிராதிகதியை விசேஷித்துச்சொன்னதுக்கு வையர்த்த்யம்வரும்। ஆகையால் கதி ஸாதாரணையன்னு। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அநியமஸ்ஸர்வேஷாமவிரோதச்சப்தாநுமாநாப்யாம் ॥

ஸர்வேஷாம் ஸர்வோபாஸநநிஷ்டாநாம், அநியம: அர்ச்சிராதிகதியால்தானே கந்தவ்யமாகையாலே தத்வித்யாநிஷ்டர்களுக்கு மாத்ரமென்கிற நியமமில்லை । குத: । அவிரோத: சப்தாநுமாநாப்யாம் । அப்படி அநியமம் சொன்னதினால்தானே ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளோடு விரோதமில்லை। அதெங்ஙனேயென்னில் பஞ்சாக்நிவித்யையில், யஇத்தம் விது:, யேசேமேரண்யே ச்ரத்தாம்ஸத்யமுபாஸதே தேர்ச்சிஷமபிஸம்பவந்தி யென்னு ஸர்வவித்யா ஸாதாரணமாக ச்ருதமான கதிச்ரவணத்தை உபகோஸலாதிகளில் விசேஷத: ச்ரவணம் பாதிக்கமாட்டாது । இங்கு விசேஷித்து சொன்னது வித்யாஸ்துத்யர்த்தம் । ஆகையால் கீழ்சொன்ன ச்ருதியும், அக்நிர்ஜ்யோதிரஹச்சுக்ல: என்கிற ஸ்ம்ருதியும் உபபந்நங்களாகைக்காக அநியமமென்னு ஸித்தம் । வித்யாங்கங்களான இந்த கதிசிந்தநாதிகளை வித்யாபாதத்தில் சொல்லாமல் இங்குசொன்னது டீகாவிசேஷத்தரமென்னு கருத்து । ॥௧௩॥

அநியமாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. அக்ஷரதியாம் த்வவரோத: ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாமௌபஸதவ
த்ததுக்தம் ॥௩௩॥

அர்ச்சிராதிகதிக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யம் சொல்லப்பட்டது। இந்த அதிகரணத்தில் அப்படியே அஸ்தூலத்வாதிகளுக்கும் ஸர்வஸாதாரண்யம் சொல்லப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ॥ ப்ருஹதாரண்யகத்தில், ஏதத்வை தததக்ஷரம் கார்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்தி அஸ்தூலமநண்வஹ்ரஸ்வமதீர்க்கமித்யாதிஶ்ருதியிலே ஆதர்வணத்திலும், அத பரா யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே யத்தத்த்ரேஶ்யமக்ராஹ்யமித்யாதி இந்த இரண்டு ஶ்ருதிகளில் சொல்லப்பட்ட அஸ்தூலத்வாதிகுணங்கள் ஸர்வவித்யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்களா உத எங்கு ஶ்ருதங்களோ அங்குதானோவென்று ஸம்ஶயம்। வித்யாவிஶேஷத்துக்கு ப்ரதிபாதகமாக ஶ்ருதங்களான குணங்களுக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யம் கூடாததாலே எங்கு ஶ்ருதங்களோ அங்குதான் நியதங்களென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அக்ஷரதியாம் த்வவரோத: ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாமௌபஸதவ
த்ததுக்தம் ॥

அக்ஷரதியாம் அக்ஷரப்ரஹ்மஸம்பந்திகளான அஸ்தூலத்வாதிதீகளுக்கு அவரோத: ஸர்வவித்யைகளிலும் க்ரஹணம் ஸித்தம்। ஸர்வப்ரஹ்மவித்யைகளிலும் அஸ்தூலத்வாதிகுணங்கள் அநுஸந்தேயங்களென்னபடி। குத: ஸாமாந்யதத்பாவாப்யாம்। ப்ரஹ்மம் ஸர்வத்ர ஸமாநமாகையாலே ஸாமாந்யஶப்தத்தால்சொல்லப்படுகிறது। அஸ்தூலத்வாதிகள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபப்ரதீதியில் ஸ்வரூபநிரூபகதயா அநுப்ரவிஷ்டங்களாகையாலும் குணங்களுக்கு ப்ரதாநாநுவர்த்தித்வம் ஸ்வபாவமாகையாலும் தத்பாவஶப்தார்த்தங்கள் ஆக இந்த இரண்டுகளாலென்னபடி। ஔபஸதவத்। யதா ஜாமதக்ந்யசதுராத்ரபுரோடாஶோபஸத்குணபூதமான, அக்நிர்வேர்ஹோத்ரம் வேத்விதி ஆதிமந்த்ரமானது ஸாம

வேதவிஹிதமாகையாலே உபேயஸாதநமென்கிறபடியே உபேயஸாதநத்தால்வ்யாப்யமாயிருந்தாலும் உபாஸநாங்கஜந்யவேதவிஹிதமாகையாலும் உபாஸநாங்கஜந்யா என்கிறபடியே வ்யாப்யஸ்ஸ்ருதமான உபாஸத்தை ஸந்நிதிக்கு உபாஸநாங்கமாக படிக்கப்படுகிறதுபோலென்னபடி । தஸ்மாத் வ யஜ்ஞேநேதி ஶ்ரவணாத் வ்யதிகரணே தஸ்யாநுஷ்டாநபேதந வேதஸம்யோகஜதி வ்யதிகரணே விரோதாத்யஸ்து ஸஹ தேவேஷ்யம்! ஸத்யாதிகள் ஶமதமாதிகள்போலே ஸாக்ஷாத்ஸாதநபுராவகத்தாலே ஸர்வாஸ்ரமங்களிலும் உபஸம்ஹாரங்கள்। ஶமதமாதிகள் ஶாந்தம் பஹிரங்கமிரங்கங்களென்னு । அதுகள் ஜீவாத்ம ஸாக்ஷாத்திலும் ஸாதாரணமாகையாலே ஸத்யாதிகள்விஶேஷிதங்களான ஶமதமாதிகள் ஜீவஸ்வாத்மதங்களாய்க்கொண்டு பஹிரங்கமிரங்கங்கள் ஜீவஸாக்ஷாத்துக்கு ஸாதாரணமாக ஸத்யாதிவேதநயஜ்ஞஸம்பந்தமில்லையேயாகிலும் தத்ஸம்பந்தத்தையிருப்பதால் தத்விஶேஷணமான பஹிஸ்ஸாக்ஷாத்ஸாதநத்துக்காக ஸத்யாதிகள் ஸர்வத்ர அநுஷ்டேயங்கள் என்னு கருத்து ॥

இப்படியாகில் ஸர்வஶாகா ஸர்வப்ரத்யயங்களில் ஶ்ரவணங்கள் ஒரோரு ஶாகையில் நியதங்களாகையாலே அதுகளுக்கும் பஹிரங்கவேந ஸர்வத்ர உபஸம்ஹாரம் ப்ரஸக்தத்தால் ஒருபக்கத்திலும் வ்யவஸ்தை இல்லாமல்போகட்டுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் சொல்லுகிறார் ॥

ஸூ. ஐயதர்ஶநாச் ॥௩௪॥

ஐயச் ஸத்யாதிவிஶேஷிதமான ஶமதமாதிகளாலே ஸர்வத்ர அநுஷ்டேயம் । ஶாந்தஃ ஶமநாச் ஶமநம் ஶாந்தேந த்யாநம் பஹிஸ்ஸாதநமென்னபடி । பஹிஸ்ஸாதநமானது எந்த யஜ்ஞமன்னியில் உபகாரமாகாதோ அந்த யஜ்ஞமே ஸர்வத்ர அநுஷ்டேயமென்னு கருத்து। ஸந்த்யயஜ்ஞங்களோவென்னால் அங்கங்கே வ்யவஸ்திதங்களென்னபடி ॥ ॥௩௪॥

ஸக்ஷாயத்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸி. ஸ்வாபாவிகத்வ ந்தேஷ ஸாத்விகாத்யர்தஹேதுவ வ்ருத்தி
ரிதி வேதாவதேஶத ॥௩௫॥

கீழ்சொன்னபடி தேஹ த்வ்யாபகமும் பேதத்துக்கு ஸ்வா
பாவிகமாகில் ஸமநாபாவ்யீதகமும் பேதத்துக்கு ஹேதுக்கையா
லே ப்ராணிதாதிவிஶிஷ்டனு ஜீவந்தானென்கிற ஶங்கையாலே
ஸங்கதி: ।

ப்ருஹதாரண்யகத்தில் உபநிஷத் ஶ்ருதவசநம், ய: ப்ரா
ணேந ப்ராணிதி ஸ த ஆத்மா ஸர்வாந்தர: யோ வாசேநா வாநிதி
ஸத ஆத்மாத்ம்யாந்தர்யாமிஶப்தகம் அப்படியே தலத
ஹரம் । ஸ்வேதாஸ்வ ஶ்ருதவசநம், யோஸநாயாபிபாஸே
ஶோகம் மோஹம் ஜராம் ம்ருத்யுமத்யேதி ஸத மஹா த்வாநம்
விஷயங்கள் த்வந்தர்யாமித்வாதிகம் இந்த இரண்டிடத்திலும் வி
ஶேஷ்யவிஶேஷணமா உத விசாரஹேதுமாயென்னு ஸம்ஶயம் ।
உபநிஷத் ஶ்ருதவசநத்தில் ப்ராணநாதிஹேதுவான ப்ர
த்யகாத்மாவே தோணுகிறான் । உத்தரத்தில் ஸமநாயாபிபீஸனை பரமா
த்மா தோணுகிறான் । ஆக ஶ்ருதிபேதத்தாலே வித்யாபேதம் ஸி
த்தமென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை ஸூத்ரவதி
த்து பரிஹரிக்கிறார் ॥

ஸ்வாபாவிகத்வ ந்தேஷ ஸாத்விகாத்யர்தஹேதுவ வ்ருத்தி
ரிதிவேதாவதேஶத ॥

ஸ்வா । ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர: யென்கிற உபநிஷத் ஶ்ருதமான
து ஸ்வாபாவிகத்வ ந்தேஷ ஸாதந: ஸாத்யவான ப்ரத்யகாத்மவிஷய
மென்னு ஒப்புக்கத்தகுந்தது । ஸந்த்யா அப்படி ஒப்புக்காதவிஷய
த்தில் ஹேதுநிவ்ருத்திதோஷ । ப்ரதிவசநஹேதுநிவ்ரு
த்தி: யென்னு சொல்லுவையேயானால் । ந । அது கூடாது । ப்ர
த்யகாத்மவிஷயகம் கிடையாதென்னு கருத்து । ப்ரஶ்நத்வயமும்
ப்ரதிவசநத்வயமும் ஸகலநுபம் உபாஸ்யனுமுள்ள பரமாத்
மாவென்னு தாத்பர்யம் । உபதேஶத யதாஸ்யோபாஸ்யோத

த்ரோதவ்யோ மந்தவ்ய: என்று ப்ரக்ருதமாயும் வாக்யமாயு-
முள்ள ஸ்ருதிகளில் ஸமமாக ப்ரதிபந்நமாக யஸ்ய ஸர்வஸ்ய
ஸமமாக வித்யாவைலக்ஷண்யாதிகளான ப்ரஹ்மாவ்ருத்தியும்
ப்ரதிவசநபேதமும் உபாஸ்யரூபாதிப்ரதிபாதநபரமாக கா-
ண்கிறபடியால் என்னபடி । யதா யத்ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ர-
ஹ்ம ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர: தஜ்ஜுஹ்வாதவ்ய: என்று இரண்-
டிடத்திலும் ப்ரஹ்மங்கள் பரமாத்மவிஷயங்களாக அந்யோந்ய
ஸாமாந்யமாகையாலும் ப்ரதிவசநங்களான ஸர்வப்ராணவ்யாந
ஹேதுத்வமும் க்ஷுதாத்யதீதத்வமும் ஏகனான பரமாத்மவி-
ஷயத்தில் ஸம்மதங்களென்று ரூபைக்யம் ஸித்தமாகையால்
வித்யைக்யம் ஸித்தம் ॥

ப்ரஷ்ட்ருபேதப்ரயுக்த ப்ரதிவசநபேதத்தால் வித்யாபேதம்
ஸித்தமென்கிற ஶங்கையை நிரஸிக்கிறார் ॥

௩௮. வ்யதிஹாரோ விஶிம்ஷந்தி ஹீதரவத் ॥௩௬॥

யத்ஸாக்ஷாதபரோக்ஷாத் ப்ரஹ்ம ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:
என்று ப்ரஷ்டாக்களுடைய ப்ரஶ்நங்கள் ஏகார்த்தவிஷயங்களாக ஏக
வித்யாங்களென்று நிஶ்சயிக்கப்படுங்களாகில் வ்யதிஹாரம் உப-
ஸம்ஹாரம் ப்ரஷ்டாக்களுக்கு ப்ரதிவசநகதமான ஸர்வதிர்யம்
செய்யத்தக்கது । கஹோளனால் ப்ராணநஹேதுத்வமாயான
து ஸர்வாந்தரவிஷயமாகவும் உஷஸ்தியாலும் க்ஷுதாத்யதீ
தத்வமான அப்படியே ஸர்வாந்தரவிஷயமாகவும்
வ்யதிஹாரம் செய்யத்தக்கதென்று கருத்து । விஶிம்ஷந்தி । உ-
பயத்ர யாஜ்ஞவல்க்ய ஏக ஏவ விஶேஷிக்கிறது ஏகம் ஸர்வாந்தரமே
வ உபாஸ்யமென்று । இதரவத் । யதா இதரத்ர ஸத்வித்யையில்
ஸர்வப்ரதிவசநங்களும் பரமகாரண பரப்ரஹ்மவிஷய
மானப்போலென்று அர்த்தம் । ஸத்வித்யையிலும் ப்ரஶ்நப்ரதிவச
நாவ்ருத்தி இருக்கும்போது எப்படி உபாஸ்யைக்யம் தோன்று
கிறதென்னால் உத்தரோத்தரம் ॥

ஸி. ஒஷெலவஹிஸ த்ராஷயஃ ॥௩௭॥

வெயமெநுவசெதெக்ஷசெதத்ராஷிவாக்யங்களில் ஸவஞூத அப்படிப்பட்டதான ஷலெகெயாஸ வாஜெவைதானே அநாஷவிக்கிறது ஸத்ராஷயஃ, ஷெனதஜாத்ரிஷம் ஸவஞூம் தஜஸத்ரும்ஸத்ராதகவேஸியென்று அந்த ஸத்ராஷிகளை ஸவஞூவ்திவஜநங்களிலும் உவஸம்ஹாஸிக்கப்படுகிறதுகள்। ஆகையால் விஷெத்யக்ஷ்யம் ஸிஜம் ॥ ॥௧௫॥

அஹஸஷாயிகரணம் ஸமாஷ்ம் ॥

ஸி காரீஷிதரத்ர தத்ரவாயதநாஷிஹ்யஃ ॥௩௮॥

வராணித்ரஷாஷிகளுக்கும் அஶநாயாஷ்யதீதஷாஷிகளுக்கும் யஷிஹேஷமில்லாத்தாலே விஷெத்யக்ஷ்யம் ஸஷிக்கப்பட்டது அத்ரதா வஶிஷாஷிகளான ஶாணாஷஃகத்துக்கு யஷிஹேஷஶம்கெயால் ஸம்ஶகிஃ ॥

ஊாஜெநாஷ்யத்தில் அயயஷிஷேஸிந்ரு பஹவாஜெஷஹாரம் வாணஸீகா வெஶஷஹஜெராஸிஷஜா ஆகாஶஸஸிந்யஷஜஸஷெயஷவ்யமென்று உவக்ரமித்து, தஜ்ஜஹாதாநம் அநாவிஜ்யவ ஜஜெ்யதாம்ஶ ஸத்ராநு காஜெநு தெஷாம் ஸவெஷுஷா ஜொகெஷாகாஜேவாஜெராஷவதீதி ஶ்ருதெ வாஜஸநெயகத்தில், யஷெஷாஜஹஷ்யஷப ஆகாஶஃ தஸிஜெஷெதஸவஷஸ்யவஶீ ஸவஷெஸ்யஶாநஃ ஜதராஷிகள் இந்த இரண்டிலும் விஷெத்யஒண்ணுதானு உத ஹிஜயாயென்று ஸாஶபம்। ராஷ்வஹெஷத்தால் விஷெத்ய ஹிஜெயென்று வாஷ்வஷுவக்ஷம்। ஆனால் இரண்டிலும் வாஜோதாவே உவாஸ்யநு। தயாவி ஷகத்ர ஆகாஶஶஷாஹியெயஜுன வாஜோதா உவாஸ்யநு அந்த்ர ஆகாஶஶயஜுண வாஜோதா உவாஸ்யஜென்று ராஷ்வஹெஷத்தால் விஷெத்ய ஹிஜெயென்கிற வாஷ்வெஷக்ஷத்தை நிரஸிக்கிருர் ॥

காஜாஷிதரத் தத்ரவாயதநாஷிஹ்யஃ ॥

ஜதரத்ர வாஜஸநெயகத்தில் தத்ர வ ஊாஜெநாஷ்யத்திலும் காஜாஷி ஸத்யகாஜெஜவ உவாஸ்யராஷ்வம் காதஃ ஆயதநாஷிஹ்யஃ

ஸாத்யுபாயத்வமென்ன ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிமான வஶி ஸ்வஸஹவாஸங்களான ஸத்யகாமத்வாதிகளுடைய ப்ரத்யபிஜ்ஞாந த்தாலும், பரஞ்ஜ்யோதி ரூபஸம்பத்யயென்னும், ஸ்வயம்ப்ரபு ப்ரஹ்மவதியென்னும் ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஸம்பந்தாதுவி வி த்யைக்யம் ஸித்தம் । கிஞ்ச ஊர்த்வாதநோபஸ்தவிஷயத்வமயவிதெய்யில் ஸா த்யோபாயத்வமும் ஶுகாஶஸஹவாவ்யுமானவபரோத்தாவே ஸத்ய காமத்வாதிவிஶிஷ்டமாக உபாஸ்யமென்னு நிஷ்கர்ஷம் । வாஜஸ நேயகத்திலும் ஸாத்யோபாயத்வமான பரமாத்மாவே ஸத்யஸங்க ல்பவிஶேஷங்களான வஶித்வாதிகளுக்கு வ்யாபகங்களான ஸ த்யஸங்கல்பாதிகளோடே விஶிஷ்டமாகவே உபாஸ்யமென்னு நிஷ்கர்ஷம் । அதஃ । ரூபதைக்யத்தால் வித்யைக்யம் ஸித்தத் தால், யதாஶோதஸாத்யுக்த ஶுகாஶஸ்வவிம்ஶேஷஜித இங்கு ள்ள ஶுகாஶஸங்கம் ஸாத்யயாகாஶத்தைச் சொல்லுகிறது । பர மாத்மாவை சொல்லவில்லை । அதஃ ரூபஸ்வதமில்லையென்னு கரு த்து ॥

நநு, உபவேஸவாநுஷ்டேயம் நெஸநாநாவஸிக்ஷ்யந ஜத்யாதிகள் இந்த வித்யையில் வர்ணப் ஸங்கல்பங்களாகையா லே ஸ வஸவநிநேதியென்னு வக்ஷ்யமாணமாகையாலும் ப்ர ஹ்மத்துக்கு நிவிஷ்டவிஶேஷஸம் தோணுகையால் வஶித்வாதிகுண ஜாதமும் ஸத்யஸங்கல்பாதிகள்போலே நிஷேயிக்கத்தக்கது । ஆகை யால் ஸத்யகாமத்வாதிகளுக்கு மோக்ஷஸாயநோபாஸநத்தில் வேத்யரூபஸம்கிடையாதென்கிற ஶங்கையை வஶிஹரிக்கிறார் ॥

ஸி. ஸூத்ராதஶோவம் ॥௩௯॥

ப்ரமாணாந்தராவிஹித ஸர்வபரோத வஶித்வாதியானது ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமாகையாலே இங்கு ஸூத்ரத்தால் ப்ரதி பாதிக்கப்படுகிறது, ஆகையால் ஶோவம் கூடாது । வஶித்வாதிக் கும் ப்ரஹ்மகுணக்ஷம் அவஶ்யம் ஒப்புக்கவேணும் । விஶேஷநி ஷேயஶ்ருதிகளோவென்றால் ப்ராக்ருதவிஶேஷநிஷேயபரங் கள்। நாநாக்ஷநிஷேயமும்ஸஹ்யமும் ஸஹகாயஷ்கெஞ ஸஹா

ர்த்தமாகையாலே ஸப்ரஹ்மாத்மக நாநாத்வநிஷேதபரம்। ஆகையால் ஸத்யகாமத்வாதிகள் வேத்ய ப்ரஹ்மதர்மங்களாகக்கூடும்॥

நநு ஸத்யகாமத்வவிஶிஷ்ட ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு ஃபலமாக, யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ பவதியென்று ஸாம்ஸாரிகஃபலத்தையே சொல்லுவதினால் ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு மோக்ஷஃபலம் கிடையாதென்கிற ஶங்கையை நிவர்த்திக்கிறார்॥

ஸூ. உபஸ்திதேऽதஸ்தத்வசநாத் ॥௪௦॥

உபஸ்திதே: உபஸ்தாநம் ப்ரஹ்மப்ராப்தியென்னபடி। ப்ரத்யகாத்மா ஸம்ஸாரபந்தநிர்முக்தனாய்க்கொண்டு ஆவிர்பூதஸ்வரூபனாயிருந்தவளவிலே, அத: இந்த ப்ரஹ்மப்ராப்தியை ஹேதுவாய்க்கொண்டு தத்வசநாத், காமசாரவசநாத், தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதியென்கிற வாக்யத்தினாலே ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா நோபஜநம் ஸ்மரந்நிதம் ஶரீரமென்னும், ஸ ஸ்வராட் பவதி தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதியென்னும் நிவ்ருத்தாவித்யாதிரோதாந ஸ்வரூபனான முக்தனுக்கே ஜக்ஷணாதிகளைச் சொல்லுவதினால் ப்ரஹ்மஸம்பத்தியை ஹேதுவாகக்கொண்டு க்ரீடநாதிகளுக்கு விதியென்று க்ரீடநாதிகள் ஸாம்ஸாரிகஃபலங்களன்றென்று கருத்து ॥ ॥௧௮॥

காமாத்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. தந்நிர்தாரணாநியமஸ்தத்த்ருஷ்டே: ப்ருதக்யப்ரதிபந்த: ஃபலம் ॥௪௧॥

ப்ரக்ருதாதிகரணத்தில் ஸத்யகாமத்வாதிகுணோபாஸநாய உக்தங்களான உத்கீதாத்யுபாஸநங்களுக்கும் கர்மங்களில் ஸம்பந்தமாகியமேத உபஸம்ஹாரப்ரஸக்தியால் ஸங்கதி।

ஓமித்யேதத் அக்ஷரமுத்கீதமுபாஸீதவென்று கர்மாங்கவிஷயமான உத்கீதாத்யுபாஸநம் ஶ்ரூயதே। அப்படிப்பட்ட உபாஸநம் கர்மத்தில் பர்ணமயீத்வாதிபோலே நியமேந

அஜ்ஞதயா உபாஜ்ஞயமா உத ஹோஷோஷநாதிவஸ் ஸமியஜேந உபஜ்ஞயமாயென்னு ஸம்பம் । வணுக்கமானது ஜாஹ்ய ஆரெரண ஸம்ப்ரம்மமாகிருப்போலே ஸம்ப்ரம்மஹ்யதோதீயாதி ஆரார ஸம்ப்ரம்மகெஉந உபாஸநம் நியஜேந உபாஜ்ஞயம், யஜ்ஞ வஷிஜ்யாகரோதி தஜ்ஞவ வீர்யவத்தரமென்னு வதமான நி ஜெஷ்டஸ்ரத்தாலும் ஸம்பஹஷஹ்யதஸ்ஸமத்தைக்காட்டிலும் வ்யூஹ ஸம் ஷஷவ திவாஜ்ஞநாஸஜெஷமாகையாலே ஸ்ருஸ்வம்மதயாநிய ஜேந உபாஜ்ஞயமென்னு வஷ்யவக்ஷம் । இத்தை நிரவலிக் கிருர் ॥

தஸ்ய ப்ராரணாமியஜேஃ அஜ்ஞ்யஷ்டஃ வ்யூஹவ்யூவ தி வாஸ்ஃ ஷஷம் ॥

நிஸ்ப்ராரணம் நிஸ்யெந வெதஷொவயாரணம் உபாஸந மென்னபடி । தஸ்ய ப்ராரணஸ்ய உதீயவிஷயோபாஸநத்துக்கு ஸமியஜேஃ நியஜேந உபாஜ்ஞயக்வம் கிடையாது ஸம்மக்கமில்லையென் னு கருத்து । ஸாதஃ அஜ்ஞஷ்டஃ ஹெதொநாஹள ஸாராதஃயென் னு உதீயோபாஸகனுக்கும் அதில்லாதவனுக்கும் ஸம்ப்ஜேநாஜ்ஞ யமாகையால் ஸமியஜேஜ்ஞஷ்டமென்னபடி । இத்தால் ஸநம்மக்கம் நி ஸ்ரிதமாகில் உதீயோபாஸநவியிக்கு ஷஷமென்னவென்னில் வ்யூ யஸ்ஸ் ஸம்பஷஷத்தைக்காட்டிலும் வேறான ஸவ திவாஸ்ஃ ஷ ஷம் ஸம்பத்துக்கு வீர்யவத்தரக்வஸம்பாஜ்ஞநமே உபாஸநஷஷம் ஸம்பத்துக்கு வீர்யவத்தரக்வமாவது வ பெஷஸம்ப்ராஹாரஷஷத்தால் விளம்பமில்லாமல் ஸ்வ ஷஷவ உக்கமென்னு ஸஷம் । ஸத ஜ்ஞாதம்ஸவதி, ஜாஹாஜாஜோதத்ய ஜாஹாவுக்கு ஹொாஜ ஸாயநக்வம் விஹிதம், யஸ்ய வணுயிஜாஹஸ்யஜ்வதீதி வ ஸாரணாஹாரத்தில் சொன்ன வாக்யம் ஜாஹாஜெவ ஸநாவஹித்து வணுயக்வத்தை விபிக்கிறது । தத்ர நவாக்யம் ஸ்ரொகம் ஸூ ணொதியென்னு ஸவாவஸ்ரொக ஸ்ரவணரஹ்வஷஷமானது ஸூதிரஹ்வமாகையாலே ஸம்பஷமே இதுக்கும் ஷஷமாகை யாலும் ஜாஹஸ்ஆராவணுயக்வம் ஸம்மமாகிறது । உதீயோ பாஸநம் அப்படியன்னு ஏனென்றால். ஹெதொநாஹளஸாராதஃ ।

யஶ்சைதமேவம் வேத³ யஶ்ச ந வேத³ என்னு உத்³கீ³தோ²பாஸநரஹிதனுக்கும் கர்மஸாத⁴நம் த்³ருஷ்டமாகையாலும், யதே³வ வித்³யயா கரோதி ததே³வ வீர்யவத்தரம் ப⁴வதி என்னு ஸாமர்த்²யத்தைச் சொல்லுகிற த்ருதீயாஶ்ருதியால் க்ரதுஸம்ப³ந்தி⁴களைக்காட்டிலும் அதிஶயிதவீர்யவத்தரத்வ ப²லாதி⁴க்யம் ஶ்ருதமாகையாலும், கோ³தோ³ஹநேந பஶுகாமஸ்ய ப்ரணயேதி³த்யத்ர பஶுகாமனாயிருந்ததாகில் ப்ரணயநம் செய்யவேணும் இல்லாவிடில் இல்லையென்கிற நியமத்தால் கோ³தோ³ஹநத்துக்கு அங்க³த்வம் இல்லாதாப்போலே உத்³கீ³தோ²பாஸநத்துக்கும் க்ரத்வங்கோ³த்³கீ³தீயத்தை ஆஶ்ரயித்து அங்க³த்வமில்லை நியதத்துக்கு அங்க³த்வமில்லையென்னு கருத்து ॥

பூர்வந்யாயாதி⁴கரணத்தில் உத்³கீ³த²வித்³யா ஸோடா³ஸோடா³ விது³ஷா க்ருதா । அத² கர்மாங்க³த்வாபா⁴வாத் அங்க³நியம்ய: இதி ந பௌநருக்த்யம் ॥ ॥௧௭॥

தந்நிர்தா⁴ரணாநியமாதி⁴கரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. ப்ரதா³நவதே³வ தது³க்தம் ॥ ௪௨ ॥

பூர்வாதி⁴கரணம் ப்ரஸங்க³த்தால் நிரூபிக்கப்பட்டது அநந்தரம் தஸ் பூர்வப்ரஸ்துதவித்³யாவிஷயநிரூபணம் செய்யப்படுகிறதென்னு ஸங்க³தி: ஸம்வர்க³வித்³யாயாம் தஸ்ய ஐஹாத்⁴யாத்மவித்³ய ப்ராணஜ்யேஷ்ட்²யாம்ஶ்ரத்³தா⁴நு காரோது என்னு வாயோ: ஸ்வரூபவிஜ்ஞாநமும் அபா⁴திதா⁴நாதி³கு³ணவிஜ்ஞாநமும் விதி⁴க்கப்பட்டிருக்கிறது। இங்கு கு³ணவிஜ்ஞாநவிஷயத்தில் தத்³கு³ணவிஶிஷ்டதயா வாயோர்விஜ்ஞாநம் ஆவ்ருத்திக்கத்தக்கது । உத இல்லையாவென்னு ஸம்ஶயம் । ஸர்வகு³ணங்களுக்கும் கு³ணியான வாயோர் ஏககைகயாலே ஸக்ருத்³வித்³ஜ்ஞாநம் ஆவ்ருத்திவேண்டாமென்னு பூர்வபக்ஷம் ॥

ப்ரதா³நவதே³வ தது³க்தம் ॥

ப்ரதா³நவச் ச பூர்வவதே³வயென்னு கூட்டிக்கொள்ளவும் யதா² இந்த்³ராய ராஜ்ஞே புரோடா³ஶம் இந்த்³ராயாதி⁴ராஜாய

ஐம்பூராய ஸ்வாராஜ்யேன்னு உபதிஷ்டனான ஐம்பூநுவ ஸகலனுமிருந்தாலும் ராஜஸ்வாதிவிஶிஷ்டவேஷத்தாலே தேவதாபேதத்தை ஒப்பிக்கொண்டு ஶைலூஷ ஸ்தாநரோபவ்ருத்தமானாற்போலே குணிஸ்வரூபம் ஏகமானாலும் குணவிஶிஷ்டாகாரபேதத்தாலே புத்திபேதநிரோவத்த்வநீயமென்னபடி । ததர்த்தம் ஸங்கல்பகாரணத்தில், நாநாவாதேவதா வ்யபதேஶாதிகள். இந்தக்ரமம் ஸ்திவாதிதமென்னபடி । அத்ராயம் விஶேஷ: । இங்கு அபஹதபாப்மாவிரஜ இத்யாதியால் ஸத்யகாமாநுஸந்தாநமும் ஸத்யஸங்கல்பத்வாநுகாரமென்னுமஸந்தித்வாநுஸந்தாநமும் விஹிதம். இந்த உபயாகார குணாநுஸந்தாநத்திலும் தஹரத்தையைவிட்டு குணாநுஸந்தாநம் வழியாது । ஆகையால் ஸஹாநுஸந்தாநம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமானதால் விவாதமில்லாத்தாலே அதிக ஶங்கைக்கு அவகாஶமில்லாத்தாலே தத்ஸமாயாநமேதற்கென்னில் ॥

உபாஸ்யத்வவிஶேஷங்களுக்கும் ஸாதாரணமாயும் ஸாமாந்யகுணங்களாயுமுள்ள ஸத்யஜ்ஞாநத்வாதி ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்களோடே குணாநுஸந்தாநம் ஸ்தாநமாத்ரமானாலும் ததிதிதர்மங்களாயும் தத்வித்யாவிஶேஷ நியதங்களாயுமுள்ள ஸ்தாநாதிவிஶேஷணயோக்யமாக ஸஹத்துக்கு ஸ்வவ்ருத்திபேதம் கூடுகையாலே அநுபபத்தி இல்லையென்னு கருத்து ॥கஅ॥

ஸ்தாநாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஹி. ஶ்ரீமஹாபூர்வஸாதக்ஷிபஶ்யஸ்தவதி ॥சங॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்ரக்ருதையான தஹரவித்யாவாக்யத்தோடு ஏகவாக்யமாகையால் ஸங்கதி ॥

தைத்திரீயத்தில் தஹரவித்யாநந்தரமேயுதே । ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் விஶ்வஶம்பவம் । விஶ்வம் நாராயணமித்யாரப்ய யோக்ஷர: பரமஸ்வராட் இத்யந்தம். இந்த அநுவாகத்தில் உபாஸநம் விதிக்கப்படவில்லை । இந்த அநுவாகத்துக்கு பூர்வாநுவாகத்தில் சொன்ன தஹரவித்யாவாக்ய விஶேஷத்தினுடைய நிர்தாரணம் ஷஷ்டமா உதஸஷ்டபரவித்யாபேத விஶே

த்யேயநிர்த்தாரணம் ஸமமா என்று ஸம்ஶயம் । தஹரவித்யாதி களில் நிர்திஷ்டமாகையாலே தத்தத்வாக்யவிஶேஷநிர்த்தாரணமே வாக்யஸமமென்று பூர்வபக்ஷம் । ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவமென்று தைத்திரீயநிர்தேஶத்துக்கு அநந்தரோதிதமான உபாஸநத்தோடே ஸம்பந்தம் சொல்லுகை யுக்தமாகையாலென்று கருத்து ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஶம்ஹப்ரயஸ்தாத்ஜிபஶீயஸ்த்தவீ ॥

ஸகலபரவித்யாவேத்ய விஶேஷ நிர்த்தாரணவிஷயத் தில் ஶம்ஹப்ரயஸ்தாஜ । அதுவே யுக்தம் ஸகலபரவித்யாவேத்ய விஶேஷநிர்த்தாரணத்தில் விஶிஷ்டவாக்யப்ரயஸ்தயாலென்ன படி । தஜ் । வாக்யம் । பலீய: । ஸ்வ காரணத்தைக்காட்டிலும் ஸ்வ பல மென்று கருத்து । அந்த ஸ்வாதந்த்ர்யம்” ஶ்ருதிஸிம்ஹவாக்யஸ்வகார ணஸ்தாநஸர்வாநாம் ஸர்வோபரி பாரதௌர்பல்யஸ்வ ஸ்வ கர்ஷாதிக்யாதியால் பூர்வகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டது । இப்படி நிஶ்சயிக்கப்படும் விஷயத்தில் தஹரவிதேஶ்யயிலும் இவ னே உபாஸ்யனென்று காண்பிக்கைக்காக, ஸர்வகோஶஸ்வ தீ காஶாதிக்யாதியால் ஹ்ருதயாத்யாஹியாநமும் யுக்தம், ததா ச ஸ ஹஸ்ரஶீர்ஷமென்று தைத்திரீயஶ்ருதியெனவென்றால் தஹரவி தேஶ்யாபாஸ்யனோடு ஸம்பந்திக்கவில்லை । ஏனென்றால் தஸ்மிந் யத் தத்ஸ்வபாவிதவ்யமென்னுமிஸ்வ த்யயத்தால் உபாஸநங்களும் ஸமிஹிதமாகையாலென்று கருத்து । இங்கு ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷ மென்று தைத்திரீயநிர்தேஶம், நாராயண: பர:, நாராயணஸ்தித: பரோத்தாவ்யவஸ்தித: । இத்யாதிகளோடு ஏககார்யமாகையால் ஸ்வ யோகத்தில் வந்தது, ஆகையால் தத்தத்பரவித்யாமதங்க ளான பரப்ரஹ்மபரதத்த்வபரஞ்ஜ்யோதிபராத்மாக்ஷரஶிவஶம்ஹ ஶப்தங்களால் தத்தத்ஸ்வாபாஸ்யர்களை அநுவதித்து ஸ்வகாரணாஜ பரீயஸான வாக்யத்தால்தானே அவர்களுக்கு நாராயணத்வத் தை விதிப்பதால் இந்த அநுவாகம் பரவித்யாவேத்ய விஶேஷ நிர்த்தாரணார்த்தமென்று ஸித்தம் ॥ ॥௧௧॥

ஶிஜ்ஹப்ரயஸ்தாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ. ஸூத்ரவ்ருத்திவிசார: ப்ரகரணாந்தரஸ்ய க்ரியாயோகவ்யவஹார:॥௬௬॥

ப்ரகரணத்தைக்காட்டிலும் பலீயஸ்ஸான வாக்யத்தாலே நாராயணாநுவாகத்துக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யம் சொல்லப்பட்டது। உக்தப்ரகரணத்துக்கு பாதகமில்லாததாலே உபாஸநாத்யுக்திகள் க்ரியாயோகஸம்பந்தமென்று ஸங்கையால் ஸங்கதி:॥

வாஜஸநேயகாதி ரஹஸ்யத்தில் உபாஸநாதாவாக்யவிகல்ப: ப்ராணவிகல்ப: உபாஸநாதிகளான உபாஸநாத்யுக்திகள் விதயாப்ரவ்ருத்தங்களாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதுகள்। இதுகள் க்ரியாயோக ஸம்பந்தங்களா உத விதயாயோகஸம்பந்தங்களாயென்று ஸம்ஸயம்। இந்த ப்ரகரணத்தில் விதயாயோக ஸம்பந்தங்களான ப்ரஹ்மோபாஸநாதிகள் த்ருஷ்டங்களாயிருந்தாலும் விதயாயோக ப்ரவிதியில்லாத்தாலும் க்ரியாயோகஸம்பந்தம் ப்ரகரணமில்லாத்தாலும் ஸூத்ரத்ருத்தஸாமாந்யே ஸ்ருதேரென்று தொடங்கி உபஸம்ஹாராதி ப்ரயத்நத்தையாலே உபாஸநாத்யுக்திகளில் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரத்யக்ஷம், தாவாத்யாவாநயோ ஸூத்ரவ்ருத்தியென்று உபஸம்ஹாரகாதிஸாத்தாலே உபஸம்ஹாரத்தோடு உபாஸநாதிகளுக்கு விகல்பம் தோணுகையாலும் உபஸம்ஹார ஸேஷத்வக்ரியாயோக ஸம்பந்தத்தால் உபாஸநாதிகளும் க்ரியாயோக ஸம்பந்தங்களென்கிற ஸூத்ரவக்ஷத்தை இரண்டு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார்॥

ஸூத்ரவ்ருத்திவிசார: ப்ரகரணாந்தரஸ்ய க்ரியாயோகவ்யவஹார:॥

க்ரியாவ்யாஸ உபாஸநாதி: க்ரியாயோகஸம்பந்த: யென்னபடி। கத: ப்ரகரணாத் ப்ரகரணத்தில் க்ரியாயோகத்வம் சொல்லப்படாவிட்டாலும் ஸூத்ரவ்ருத்தமான உபஸம்ஹாரியால் உபஸ்திதமான க்ரியாயோகத்வம் ப்ரகரணமாகையாலே விகல்ப:। க்ரியாயோக ஸம்பந்தங்களால் உபாஸநாதிகளும் ஸம்ஹாரியாகையாலே அதுக்கு உபஸம்ஹாரிநா விகல்ப:। விதயாப்ரவ்ருத்தங்க

ளான யஜ்ஞாதிகளுக்கு க்ரியாங்கத்வஸம்பந்தம் எப்படி கூடு
மென்னுல் 'ஜ்யோதிஷ்' இத்யாதி வாக்யஸித்தமான ஜ்யோதிஷ்ட
ஹோமனது ஜ்யோதிஷ்டோமாக்ஷங்களான ஸ்வர்க்கஸாதநத்வாதி
ஸம்பந்தங்களை உடைத்தாயிருக்கையாலே வித்யார்த்தமாயிருக்
தாலும் அந்த ஸ்வர்க்கத்துக்கு க்ரியாங்கத்வம் ஸத்யா க்ரியாங்
கத்வமிருக்கிறப்போலே இங்கும் கூடுமென்னு கருத்து ।

ஸூ. அதிதேசாச்ச ॥௪௫॥

தேஷாம் ஸ்ரேயஸ்கமாகவே, தாவாநு யாவாநஸௌ ஸூ
க்ஷ்மஃ என்னு யஜ்ஞாதிகளில் ஸூக்ஷ்மக்ஷ வித்யாங்கத்வா
திதேசத்தாலும் ஐக்ஷகவித்யாங்கயோடே யஜ்ஞாதிகளுக்கு
விகல்பம் தோன்றுகிறது । அத்தால் இந்தவிகல்பமானது யஜ்ஞ
தாதிகளுக்கு ஐக்ஷகவித்யாங்கஸித்தஸித்த க்ரியாங்கத்வம்
ஸமன்னியில் ஸம்பவிக்கமாட்டாது । அதஃ யஜ்ஞாதிகள் ஸம்
ஸித்தங்கள் ।

இந்த ஸூக்ஷ்மபக்ஷத்தை நிரூபிக்கிறார் ।

ஸூ. விதேர்வா தாரணவத் ஸ்தாநாச்ச ॥௪௬॥

தாஸம் ஸூக்ஷ்மபக்ஷவ்யாவர்த்தகம் । யஜ்ஞாதிவிஷ
யேர்வா வித்யாங்கத்வஸித்த மென்னபடி । தாதஃ நிதா
ரணாத் । நிதாரணாத் தாவத் யஜ்ஞாதிகளுக்கு யஜ்ஞா ஸம்
பாதிதாங்கம் விதானாலும் வித்யாவித ஸவயென்னும் இத
ற்கு வ்யாவ்யாநமான வித்யாயைஹயெவத ஸவம் வித்யாதா
ஸவஞ் யென்னும் ஸவபாபிக்கையாலே இந்த ஸவதாரணம் யஜ்
ஞாதிகளுக்கு வித்யாங்க ஸமாந்தயேவ வித்யாங்கம் ஸித்தி
க்கைக்காக । ஸ்தாநாச்ச அங்குதானே வித்யாங்க தாஸ்தா
நாத் என்னபடி அதெங்கனேயென்னில் யஜ்ஞவைஷ்ட ஸ்வா
ஸ்வாத்ஸ்யே யஜ்ஞாஸ்யாவஞ்சித் த்ருஷ்டமென்னு கருத்
து । ஆக இந்த இரண்டுஹேதுக்களால் யஜ்ஞாதிகளுக்கு வி
த்யாங்கத்வம் ஸித்தம் ।

நநு வித்யாயா ஸ்தாநத்தில் விதிவாக்யாச்ருதமாகையால் ஸமுச்சயம் தோற்றுமையாலும் ப்ராகரணிகமான ஐஷ்டகவிதாந்ருத்தியால் உபஸ்தாபிதமான க்ரியாமய க்ரத்வங்கத்வம் தோற்றுகையாலும் ப்ரகரணத்தால் வித்யாயாஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யம் பாதிக்கப்படுகிறதென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கிறார் ।

ஸூ. ச்ருத்யாதிபலீயஸ்த்வாச்ச நபாத: ॥௪௭॥

ச்ருத்யாதிகள் ப்ரகரணத்தைக்காட்டிலும் பலீயஸ்ஸாகையாலே ச்ருத்யாதிஸித்தமான வித்யாஸ்வாதந்த்ர்யமானது ப்ரகரணத்தால் பாதிக்கப்படமாட்டாது । அதில் ச்ருதியாவது, தே ஹைதே வித்யாசித ஏவ என்னும் இதற்குவிவரணமான வித்யயா ஹைவைத ஏவம்விதஶ்சிதா பவந்தி யென்னும் இரண்டுவாக்யங்கள் பாஷ்யத்தில் உதாஹ்ருதங்கள் । இதுகளுக்கு அர்த்தம் ஏவம்வித: ஸ்வபதோ ஜாக்ரதோ வ்யாபாரங்களில் ஸர்வதா ஸம்பாதக புருஷனுக்கு தே மநஶ்சிதாத்யக்நிகளும் வித்யாஸ்வயாநுஸந்தத வித்யையால் விசிதாபவந்தியென்னபடி ।

நநு மநஶ்சிதேஷ ப்ரஹ்மா ஸப்ரஹ்மண்யாதிகளில் விதிவாக்யஶ்ரவணமில்லாத்தால் வித்யாயா ஸ்தாநே விதியில்லை அத்தால் வித்யாயாஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யம் கூடாதென்கிற ஶங்கையை நிவர்த்திக்கிறார் ।

ஸூ. அநுபந்தாதிப்ய: ப்ரஜ்ஞாந்தரப்ருதக்த்வவத்

த்ருஷ்டஶ்ச ததுக்தம் ॥௪௮॥

அநுபந்தாதிப்ய: மாநஸக்ரஹஸ்தோத்ரஶஸ்த்ராதிகளான யஜ்ஞாநுபந்தங்களாலே ஐஷ்டகவித்யாயியான க்ரதுவைக்காட்டிலும் இங்கு விதிக்கப்படுகிற க்ரதுவுக்கு ப்ருதக்த்வம் தோற்றுகிறது । ப்ரஜ்ஞாந்தரப்ருதக்த்வவத் । உபாஸநவித்யாதிரூபங்களான ப்ரஜ்ஞாந்தரங்களுக்கு ப்ருதக்த்வஹேதுக்களால் ப்ருதக்த்வஸித்தமானாப்போலேயென்னபடி । அநுபந்தாதீத்யத்ர ஆதிஶப்தத்தால் பூர்வோக்தச்ருத்யாதிகள் சொல்லப்படுகிறதுகள் । ததா ச ச்ருத்யாதிகளாலும் அநுபந்தங்களாலும் வி

த்ராமயவிதியானது கல்பிக்கப்படுகிறதென்னபடி । த்ருஷ்டஶ்ச வாக்யம் அர்த்தவாதஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் விதிகல்பநம் த்ருஷ்டமென்னபடி । யதேவ வித்யயா கரோதீத்யாதிகளில் எப்படி விதியானது கல்பிக்கப்படுகிறதோ அப்படியென்று கருத்து । ததுக்தம் । வசநாநி த்வபூர்வத்வாத் । என்று பூர்வகாண்டத்தில் விதிகல்பநமுக்தமென்னபடி ।

நநு அதிதேஶத்தாலும் இஷ்டகாசிதாக்நிஶேஷஸமஸ்தக்ரியாமயத்வம் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு தோணுகிறதென்கிற ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் ।

வி. ந ஸாமாந்யாதப்யுபலப்தேர் ம்ருத்யுவந் ந ஹி லோகாபத்தி: ॥௪௯॥

ஸாமாந்யாதப்யுபலப்தே: ந। ஏதாவதொரு ஸாமாந்யத்தைவிட்டு அதிதேஶமாத்ரமாகக் காண்கையாலே அதிதேஶத்தால் க்ரியாமயத்வம் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயணீயமன்று ஏனென்னில் ம்ருத்யுவத்। ஸ ஏஷ ஏவ ம்ருத்யுர்ய ஏஷ ஏதஸ்மிந்மண்டலே புருஷ: என்று ஸம்ஹர்த்ருத்வரூப ஸாமாந்யத்தைவிட்டு மண்டலபுருஷனிடத்தில் ம்ருத்யுத்வாதிதேஶம் பண்ணினாப்போலே இங்கும் இஷ்டகாசிதாக்நிக்கு ஸ்வக்ரதுஸாதநத்வமானாப்போலே மநஶ்சிதாதிகளுக்கும் வித்யாக்ரதுஸாதநத்வமே ஸமமென்கிற ஸாமாந்யத்தைவிட்டு அதிதேஶிக்கக்குறையில்லை । இத்தால் ந ஹி லோகாபத்தி: । மண்டலபுருஷனுக்கு ம்ருத்யோர் லோகவ்யாப்தியில்லாதாப்போலே இஷ்டகாசிதாக்ந்யதிதேஶத்தால் ததீயஸமஸ்த க்ரியாங்கஸ்வபாவாவேஶம் மநஶ்சிதாதிகளுக்கு வாராதென்று கருத்து ।

வி. பரேண ச ஶப்தஸ்ய தாத்வித்யம் பூயஸ்த்வாத்த்வநுபந்த: ॥௫௦॥

பரேண ப்ராஹ்மணத்தால் ஶப்தஸ்ய இந்த மநஶ்சிதாதிப்ரதிபாதியான ஶப்தத்துக்கு தாத்வித்யம் தத்ரூபகத்வம் வித்யாமயத்வாதிகளும் தோணுகிறது। பரப்ராஹ்மணத்திலோவென்னில்

அயம் வாஸயொகமஷொஹிவிகஃ தஸ்ராவணஜஸ்ராதி யால் வஸ்துகங் ஹிமெயான விசெஷ்வியிக்கப்படுகிறது । அ ஹிரஹஸ்யத்திலேயென்ருல் கி்ரியெதான் வியிக்கப்படுகிறது ஆகையால் உநஸ்ரிதாதிகளுக்கு கி்ரியாயக அஸம்மவம் கிடையா து । ஆனுல் கி்ரியாவ காரணத்தில் உநஸ்ரிதாதிகளுக்கு அநா்வெ நம் யெப்படிக்கூடுமென்ருல், ஹ்வியஸ்ரா அநாவம்யஃ। ஸம்வாதநீ யங்களான அமந்ஹங்கள் ஹ்வியஸ்ராகையால் அநாவந்நம் கூடும் அதஃ விஷ்ராயக அஸம்மவம் உநஸ்ரிதாஷ்ஹிகளுக்குவஸிஷம் ॥௨௦॥

வ்வி. வாகக்ஷநஸ்ரீரோஹாவாஜ ॥௫௧॥

வ்விவஹாயிகாரணம் வஸம்மத்தால் வாவம் அதஃ தஜ வ்விவஹாயிகாரணத்தோடு ஸம்மதிசொல்லத்தக்கது । தத ஸ வஹவிசெஷகளிலும் ஹமவதவவ உவாஸகம் சொல்லப்பட்ட து । தயாவ தமாஷாவும் அநாஸம்யெயநென்று ஸம்மதிஃ ॥

க்ஷெஷதிதவ்வமவஷியென்கிற ஸவ்வக்ஷத்தில் வதமாஷாவுக்கு க்ஷாவாக வரஷாஷா உவாஸனென்று சொல்ல ப்படப்போகிருன் । அதில் ஶரீரத்திலிருக்கிற வதமாஷாவு டைய ஸ்ரவ்வாம் கதகஹாகஷாதி விஶிஷ்டமாக அநாஸம் யெயமா ; உத வஜாவதி வாக்யத்தில் சொல்லுகிறபடியே அ வஹக்வாஷாதிமணகமான யஶாவஷிதஸ்ரவ்வஉநாஸம் யெயமா, யென்று ஸம்ஶயம் । ஶரீரத்திலிருக்கிற க்ஷாவுக்கு ரவ்வம் யெப்படிப்பட்டதோ அதுவே அநாஸம்யெயமென்று வ்விவவக்ஷம் । அவவியிகளில் போலவே உவாஸநவியியி லும் அப்படி கதகஹாகஷாநா ஸம்மாநத்தால்தானே ஸாயநாநஷ்டாந தக்ஷமங்களும் ஸம்மவிக்கையால் யஶாக்ர தாரஷிதுவொகெ யென்கிற தக்ஷதாநாயமும் யஶாயஶெர வாஸதெ யென்கிறத்தோடு வாகாயமாகையாலே வரஷாஷ விஷயமென்று இந்த வ்விவவக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிருர் ॥

வ்வி. வாகக்ஷநஸ்ரீரோஹாவாஜ ॥௫௧॥

வகெகதகாஷிவிஶிஷ்டமான க்ஷஸ்ரவ்வமே அநா

ஸம்பந்தமென்னு சிலர் எண்ணுகிறார்கள் । அத: ஶரீரே ஆத்மன: ததாபாவாத் ஶரீரத்திலிருக்கிற உபாஸிதாவான ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வாதிஸம்பந்தத்தாலென்னபடி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. வ்யதிரேகஸ்தத்பாவாபாவித்வாந்ந தூபலப்திவத் ॥ ௫௨ ॥

௧। முன்சொன்ன ப்ரகாரம் கர்த்ருத்வாதிவிஶிஷ்டஸ்வரூபமே உபாஸ்யமென்னு கிடையாது வ்யதிரேக: ஸாம்ஸாரிகஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் முக்தஸ்வரூபத்துக்கு யஸ்ய வைலக்ஷண்யமுண்டோ அதுவே உபாஸ்யம் குத: தத்பாவபாவித்வாத் । அப்படி அபஹதபாப்மத்வாதி விஶிஷ்டோபாஸநத்தால் முக்ததஶையில் வைலக்ஷண்யம் ப்ராப்யமாகையாலென்னபடி । யதாக்ரதுரஸ்மிந்லோகே புருஷ: என்று அபஹதபாப்மத்வாதிகளே ஜீவனுக்கு ப்ராப்யாகாரமாகையாலே தாத்ருஶாகார விஶிஷ்டனைக்கொண்டே ஆத்மோபாஸநதஶையில் உபாஸ்யனென்னு கருத்து । உபலப்திவத் । ப்ரஹ்மஸ்வரூபப்ராப்தியானது யதாவஸ்திதப்ரஹ்மோபாஸகனுக்குண்டாகிறாப்போல் ஜீவஸ்வரூபத்திலும் ததைவமென்று கருத்து । யதாக்ரதும் பவதி । ததைவேதி । ஏஷ ஆத்மாபஹதபாப்மேதி யென்று ப்ரத்யகாத்மாவுக்கும் ஆத்மாவாக பரமாத்மாவஸ்தனென்று சொல்லப்படுகிறது । அத்தால் ப்ரத்யகாத்மாவும் ஶரீரதயா உபாஸநாநுகுணன், ஸாம்ஸாரிகாதிரோபாவஸம்பந்த்ய ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யாநிர்த்தேஶ்யமென்று யதாவஸ்திதஸ்வரூபப்ராப்தியுடையவனுக்கே ப்ரஹ்மாநுபவம் ஸித்தம், ஆகையால் யதாக்ரது: யென்னு யதாக்ரதுந்யாயம் பரமாத்மவிஷயமன்னு । ப்ரத்யகாத்மோபாஸநமும் விஷயமாகையால் ப்ரஜாபதிவாக்யோதிதாபஹதபாப்மத்வாதி விஶிஷ்டஸ்வரூபமே உபாஸ்யம் । ஆனால் அதுவியபியிலோவென்றால் கர்த்ருஸ்வரூபோபாஸ்யோபாஸநம் ஸாதநாநுகுணமன்னென்கிறதுதான் விஶேஷமென்று கருத்து ।

அத்ராயம் விஶேஷ꞉ ॥

உப⁴யலிங்க³ஶ்ருதிவிஶிஷ்டப்³ரஹ்மம் ப்ராப்யமாகையால் ப்ராப்யா நுரூபமாக உபாஸனம் ப்ராப்தமானால் ப³த்³த⁴ஸ்வரூபவிஜ்ஞா நம் ஏன் கூடாதென்னில் யதா²ஶ்ருதி தத்²யாநுஸந்தே⁴யமா கையாலே அஹம்க்³ரஹத்தால் ஜீவோபாஸனம் ப்ராப்தமானபடி யால் அஹம்ஶப்³த³த்துக்கு ப்ரத்யக³ர்த²ஶரீரக ஶரீரஜீவாத்மஸ்வ ரூபமே உபாஸ்யமென்னும் அஶரீராத்மஸ்வரூபோபாஸ்யமென் று அஶரீரஸ்வரூபோபாஸனம் நிஷித்³த⁴மாகையாலே ப்³ரஹ்ம ஸ்வரூபமென்று ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம் । ॥௨௧॥

ஸூ. ஸம்ப்⁴ருதித்³யுவ்யாப்த்யபி சாத꞉ ॥௫௩॥

பூர்வபூர்வாதி⁴கரணே, யத்³யத்³ப்³ரஹ்மத்துக்கு உபா ஸ்யகு³ணதயோக்தம் தத்தத்ஸர்வத்ர ஸர்வஜீவனுக்குமே உபா ஸ்யமென்று । இந்த அதி⁴கரணத்திலேயென்னால் எந்தெந்த ஶாகை²யில் உத்³கீ³தா²னுப்ரவேஶமிருக்கிறதோ தத்தத் ஸர்வத்ராபி உத்³கீ³தா²த்³யுபாஸனானுப்ரவேஶம் இருக்கிற தா இல்லையா என்று ஶங்கையால் ஸங்க³தி꞉ । பூர்வபக்ஷம் உத்³கீ³ தோ²பாஸனங்களுக்கு ஶாகா²பே⁴த³ விஜ்ஞாபகத்வம் । ஸித்³தா⁴ந்தம் உத்³கீ³தோ²பாஸனத்துக்கு அங்க³த்வமாக ப்ரத்யக்ஷமிருக்கை யாலே பாரார்த்²யஶாகா²பே⁴த³ ஸம்ப³ந்த⁴த்தால் விதி⁴க்கப்பட்டது ॥ இப்படியென்னால் ஏகத்ர உக்தமான உத்³கீ³தோ²பாஸனத்து க்கு ஸர்வத்ர ஸம்ப³ந்த⁴மான உத்³கீ³த²ஶாகா²ந்தர ப்ரவேஶம் சொல்ல ப்படுகிறதென்கிற அபேக்ஷத்தால் பௌனருக்த்யதோஷ மில்லை ।

ஒரு ப்ரகாரத்திலே உத்³கீ³தா²த்³யுபாஸித மென்று உத்³கீ³தா²தி³க ளான க்ரதுஸம்ப³ந்த⁴விஷயங்களான உபாஸனங்கள் ஶ்ருதிக்கப்படு கிறதுகள் । அந்த உபாஸனங்கள் எந்த ஶாகை²களில் ஶ்ருதங் களோ அங்கு மாத்ரம், வ்யவஸ்தி²தங்களா உத ஸர்வஶா கை²களிலும் ஸம்ப³த்³த⁴ங்களா என்று ஸம்ஶயம், ஶாகை²கள் தோறும் ஸ்வரபே⁴த³மிருப்பதால் அத்தையிட்டு உத்³கீ³த²ம் பி⁴ன்னமா

கையாலே எங்கு உபாஸநம் ஶ்ருதமோ தத்ரஸ்திதமான உத்கீதமானது ஸந்நிஹிதமாகையாலே அத்தோடே ஸஹிதங்களாய்க் கொண்டு தத்தத்வ்யவஸ்திதா:, யென்று பூர்வபக்ஷம் ॥ இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. அங்காவபத்தாஸ்து ந ஶாகாஸு ஹி ப்ரதிவேதம் ॥௫௩॥

அங்காவபத்தா:, க்ரத்வங்கோத்கீதாதிவிஷயா: உபாஸநா: ந எங்கு ஶ்ருதங்களோ அந்த ஶாகைகளில் நியதம் வ்யவஸ்திதங்களன்று, கிந்து, ப்ரதிவேதம் ஸர்வஶாகைகளிலும் உத்கீதாதியோடே ஸம்பந்திக்கிறதுகள் । ஹி। ஹேதௌ யஸ்மாத் உத்கீதமுபாஸீதயென்று உத்கீதஜாதீயத்வா விஶேஷேண ஸர்வோத்கீதஸம்பந்தம் உபாஸநத்துக்கு ப்ராப்தமோ தஸ்மாதித்யர்த்த: ।

ஸூ. மந்த்ராதிவத்வாவிரோத: ॥௫௪॥

வாஶப்தோऽவதாரணே । யதா க்ருத்ஸ்நஸம்பந்திதங்களான மந்த்ரங்கள் ஏகைகஶாகாபாடிதங்களானாலும் ஸர்வஶாகைகளிலும் க்ரத்வைக்யமாகையாலே ஸர்வஶாகைகளிலும் மந்த்ரங்களுக்கு ஸம்பந்தம் விருத்தமல்லாதாப்போலவும் இங்கும் ஸர்வோத்கீதங்களும் உபாஸநத்தோடு ஸம்பந்திக்கையில்விரோதமில்லை । இத்தால் ஸர்வஶாகைகளிலும் உத்கீதாநுவ்ருத்தமாகையால் ஸர்வஶாகிகளுக்கும் உபாஸநாதிகார ஸித்தமாயித்து ॥௨௨॥

ஸூ. பூம்ந: க்ரதுவஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் ததாஹி தர்ஶயதி ॥௫௫॥

பூர்வாதிகரணத்தில் உத்கீதாதிகம் ப்ரஸ்துதமாயித்து । அதில் ஸாமாவயவ ஹோத்கீதாதியினுடைய ஸமஸ்தோபாஸநமும் வ்யஸ்தோபாஸநமும் ஶ்ருதிஸித்தம் । இப்படிப்போல் வைஶ்வாநர வித்யையிலும் ஸமஸ்தோபாஸநகார்யமா உத வ்யஸ்தோபாஸநமா உபயோபாஸநமா என்னு ஶங்கையால் ஸங்கதி:। வைஶ்வாநரவித்யையில் த்யுலோகாதித்யவாய்வாகாஶாப்ப்ருதிவ்யவயவகனை வைஶ்வாநரனு உபாஸ்யனென்னு சொல்லப்பட்டான் । அதில் வ்யஸ்தோபாஸநம் கார்யமா உத வ்யஸ்த

ஸமஸ்தோபாஸநம் இரண்டும் செய்யவேணுமா? உத ஸமஸ்தோபாஸநமாத்ரமா என்னு ஸம்ஶய: । ஔபமந்யவகம் ஸுதேஜா நாமாத்மா வைஶ்வாநரமென்று கேகயரால் ப்ருஷ்டராய்க்கொண்டு ஔபமந்யவாதிகளான ஆறுபேர்களும் திவமேவ பகவோ ராஜந்நிதி த்யாதியால் த்யுலோகம் ஆதித்யம் வாயும் ஆகாஶம் அப: ப்ருதிவீ ஆக இந்த ஆறையும் ப்ரத்யேகம் வைஶ்வாநரத்வேந உபாஸ்யமாகச் சொன்னார்கள் । அத்தைக்கேட்டு கேகயரால் த்யுலோகத்தை மூர்த்தாவாகவும் ஆதித்யஞ்சக்ஷுஸ்ஸம் வாயும் ப்ராணனென்னும் ஆகாஶஸந்தேஹமென்னும் அப: பஸ்திஸ்தாநமென்னும் ப்ருதிவீபாதமென்னும் வைஶ்வாநராவயவங்களைச்சொல்லி தத் தத் வ்யஸ்தோபாஸநமென்ன ஃலமுமென்ன இந்தஇரண்டும் சொல்லப்பட்டது । தத: பரம் யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதேஶமாத்ரமபிவிமாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே என்னு ப்ரதேஶாக்க வ்யஸ்தோபாஸநமே ஸமஸ்தாயமாக உபஸம்ஹ்ருதம் । அத: வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸநம் கார்யமென்று பூர்வபக்ஷ: । கிஞ்ச அபர ஆஹ ஸமஸ்தோபாஸநமும் செய்யத்தக்கது । ஏனென்றால் ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸ்வந்நமத்தீதி ॥ என்று வ்யஸ்தோபாஸந ஃலத்தைக்காட்டிலும் ஃலாதிக்யத்தை விதிக்கையால் வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸநத்வயமும் அநுஷ்டேயமென்று த்விதீய: பக்ஷ: । இந்த பக்ஷத்வயத்தையும் நிரஸிக்கிறார் ।

பூம்ந: க்ரதுவஜ்ஜ்யாயஸ்த்வம் ததா ஹி தர்ஶயதி ॥

பூம்ந: இத்யஸ்ய ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கென்னபடி ॥ ஜ்யாயஸ்த்வம் ஜ்யைஷ்ட்யம் ப்ராமாணிகத்வமென்னபடி । ததா ச ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கு ப்ராமாணிகத்வமென்று கருத்து । குத: வ்யஸ்தஸமஸ்தோபாஸந வாக்யத்வயங்களுக்கு ஏகவாக்யத்வம் தோணுகையால் ! க்ரதுவத் । வைஶ்வாநரம் த்வாதஶகபாலம் நிர்வபேத் புத்ரே ஜாதே । என்னு விஹிதமான க்ரதுவினுடைய ஏகதேஶங்களான அஷ்டாகபாலங்கள் தானே, யதஷ்டாக

பாரோஹவதியென்று அநுவதிக்கப்படுகிறாப்போலே இங்கும் ஏகதேஶோபாஸநங்களும் ப²லங்களும் ஸமஸ்தோபாஸநைகதேஶாநுவாத³ரூபமாகையால் ஸ்துதிரூபங்களென்று கருத்து । ததா²ஹி த³ர்ஶயதி । ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கு ஜ்யாயஸ்த்வத்துக்கு ஶ்ருதியே சொல்லுகிறது । கிஞ்ச மூர்த்தா தே ஸுதேஜா இத்யாதி³ப்ரஶ்நாதிகளால் வ்யஸ்தோபாஸநத்துக்கநர்த்தத்தையும் சொல்லுகிறது । ஏதது³க்தம் ப⁴வதி । ஆத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்⁴யேஷி தமேவ நோ ப்³ரூஹீதி ப்ருஷ்டே கேகயர் வைஶ்வாநராத்மாவுக்கு ஸ்வர்க்காதி ப்ருதி²வீபர்யந்தங்களுக்கு மூர்த்தாதி பாதா³ந்தாவயவத்வத்தைச்சொல்லி, யஸ்த்வேதமேவம் ப்ராதே³ஶமாத்ரமபி⁴விமாநமாத்மாநம் வைஶ்வாநரமுபாஸ்தே ஸ ஸர்வேஷு லோகேஷ்வென்று உபஸம்ஹரிக்கையாலே ஏவம் வைஶ்வாநராத்மாவுக்கே த்ரைலோக்யஶரீரக ப்ராதே³ஶமாத்ரத்⁴யாநத்தை விதி⁴த்து ப²லமும் ஸர்வேஷ்வாத்மஸ்வந்நமத்தி । என்றும் தத்³யத்³ப⁴க்தம் ப்ரத²மமாக³ச்சே²த் தத்³தோ⁴மீயம் ஸ யாம் ப்ரத²மாமாஹுதிம் ஜுஹுயாதென்றும் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஹோமரூப போ⁴ஜநமும் விஶேஷமான ஸர்வாவயவத்வமென்னும் சொல்லப்பட்டது யென்றுதோற்றுகிறது, அத: ஏகவாக்யமாகையால் ஸமஸ்தோபாஸநம் கார்யம் । ஆனால் வ்யஸ்தோபாஸநமோவென்னில் ஸ்வர்க்காதிகளுக்கு மூர்த்தாத்³யவயவ ஜ்ஞாபநார்த்தமாக ஏகதே³ஶத்தில் ப²லவாத³மும் அநுவாத³ரூப ஸ்துதிரூபமென்றுகருத்து ॥ ॥ ௨௬ ॥

ஸி. நாநாஶப்³தா³தி³பே⁴தா³த் ॥ ௫௯ ॥

பூர்வாதி⁴கரணத்தில் வித்³யாவிஶேஷ விசாரம் க்ருதம் இப்போது ஸர்வவித்³யாவிஷய விசாரம் செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்க³தி: । பூர்வாதி⁴கரணத்தில் ஸமஸ்தோபாஸநமே உபபந்நமாகையாலே வ்யஸ்தோபாஸநநிரஸநமாக வைஶ்வாநரவித்³யாநாநாத்வம் நிராக்ருதம் இப்போது ஸர்வவித்³யா

த ஹாரவிதேர்ஜ்ஞாநகோஷாதி விதேருக்களுக்கு நாநாத்வமானது ஹேதுக வ்யாபாரநாமாதிகாரத்தாலே உபபாதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்க்ஷேப: ॥

ஸத்வித்யா தஹரவித்யா ஶாண்டில்யவித்யா ஸர்வவித்யா ந்யாஸவித்யாதிகளாயும் ப்ரஹ்மவ்ருத்தமங்களாயுமுள்ள ப்ரஹ்மோபாஸநங்கள் ஸகலவேதவித்யா ஏகத் வ என்று ஸம்ஶயம், உபாஸ்ய ப்ரஹ்மமும் ஹேயமும் ஏகமாகையாலும் வேத உபாஸீத என்று வபர்யாயஶப்தங்களாகையாலே ஏகபர்யாயங்களான ஶப்தபேத மில்லாத்தாலும் ஏகவித்யையென்று பூர்வபக்ஷம் ॥

நாநாஶப்தாதிபேதாத் ॥

ஸத்வித்யாதிகா: நாநாஸூத்ரகா: । ஸூத: வேத்ய ப்ரஹ்மத்தைகமானாலும் ஸஹஸ்ரமென்னும் ஏகப்ரதவோவோவென்னும் ஶப்தபேதத்தாலென்னபடி । ஆதிஶப்தத்தால் ஸங்க்யாதிகளமுடைய ஆதாயம் விசேஷ: । ஸூத்ரத்தில் ஶப்தாதிபேதாத் । என்னு ஶப்தபேதத்துக்கு வித்யாபேதகத்வம் ஸம்பவந்தம் । ஶப்தபேதமாவது யாகதாநாதிஶப்தம் போல் ஏகபர்யாயஶப்தமென்னு சொல்லவேணும் । அது கூடாது । ஏனென்றால் ஸாக்ஷாத்காரரால் வேதநத்யாநோபாஸநாதி ஶப்தங்களுக்கு ஏகார்த்த பர்யாயவாசித்வ ஸித்திக்கப்படுகையால் ஏகத்வஹேதுகத்வமில்லை । ததர்த்தவித்யா நாநாத்வம் எப்படிக்கூடுமென்னில்

உச்யதே । ஶப்தாந்தராதிகரணத்தில் சொன்னபடி ஏகபர்யாயமான வேத்யஶப்தபேதமில்லாவிட்டாலும் ஏகப்ரதவோவா। ஸஹஸ்ரா। ஸங்காரணம்। என்னுவிஶேஷங்களான ரூபபேதம் பர்யாயஶப்தபேதம் கௌணமாக விவக்ஷிக்கையால் அதுகூடுமென்னுகருத்து । இப்படிச்சொல்வது எதற்காகவென்னில் இங்கு ரூபபேதமே வித்யாபேதகமாகையால் அத்தால் வேதநாதி யாகவும் விசேஷிதமாகும்போது விஶேஷமான ஏகத்வஹேதுத்தையிட்டு ஶப்தபேதம் விவக்ஷிக்கைக்கு உபசாரோக்தியென்னபடி ।

இத்தால் வொதிநாரநிவ ஸுவெஹதுத்தால் விஷெஷுகளுக்கு வி
யெபகும் விஸமாகையாலே ஜவியெயஜ்ஞாநத்தால் உக்கியென்கி
ற உதஙிரவஷமாயித்து । யென்று ஸ்ரீ தேஹாஷ்யத்தில் கும்ரவெ
ணாநாஹநுஹீதழ । கிஞ உவெ ரூமணஸுவொதிஹெஹத்தாலு
ம் விஷுரஹெஹம் வஸிக்கலாமென்றும் ஹாஷ்யகாரரஹிவ ாயம்
தோத்துகிறது । தயாஹி வநிவகாரம்ஹத்தில் ஸுவொஜரராயிக
ரணத்தில் கஉவெஹகங்களாகச்சொன்ன ஸுவ ரநிவ ஹம
நாலுங்களான நாலு ஹெஹதங்களாலும் விஷுரஹெஹம் இந்த
வநிதத்தில் வாயிக்கப்படுகிறது । ஜமிதஷேவம்வொக
திம் வ ாவஜுஹஜவுமென்றும், உாமெகம் ஸுரணம் வ ஜ யென்
றும் சொல்லுகிற நஷரவெஸாவாஸந விபிஸுவெஹதுத்தாலும்
ஜவஹதவாவுஷாதிகள் உபாஸநரநிவங்கள்। நிரவெகெஷா
வாயகும் நஷுரஸத்துக்கு ஹுரநிவம்। ஆக ரநிவஹெஹத்தாலு
ம் இரண்டுக்கும் உக்கிரநிவஹஷம்பொதுவானாலும் விஷம்வாவி
ஷம்வங்களால் ஹமஹெஹயிருக்கையாலும் வ ாரஷுஹம்ஹதஹா
வங்களாலும் ஸதிஷுரஹூரவிஷுரயென்றும் நஷுரஸவிஷெஷு
யென்றும் நாமஹெஹத்தாலும் நஷுரவெஸாவாஸநவிஷெஷுகள்
ஹிஷெஙகள்। ஆக இப்படி மனணதேரியில் உவெுதேந ஸுவெஹ
த்தால் விஷுரஹெஹம் ஹாஷ்யகாரதாகவயவிஸமென்று கூ
வாயெயுரநாஹநுஹீதழ ॥ ॥௨௪॥

வி. விகஷெவுரவிஸிஷ்ஹமகாஜ ॥௫௭॥

வநிவயாயிகாரணத்தில் ஹுஹவுரவதி ஹமஹெகஙகளான
ஸதிஷுரதிகளுக்கு நாநாகும் சொல்லப்பட்டது । இப்போது அ
ந்த விஷுரஸஉவயம் உக்கிஹெதவா ஸஉவயத்தில் வ யொ
ஜநமில்லாத்தால் வ தெகமே போருமா யென்று ஸம்ஹதி

ஸம்ஹதியில் கண்டபடி ஸம்ஸயழ

ஸவெமுகஹமங்களான ஈஸ்வெஹாத உஸுவநிணுயே
ஸஜெஷுரதிஷெஷாராதிகளுக்கு ஹமாயிகத்தை ஜவெகஷித்து
ஒரே வஸுரஷனிடத்தில் ஸஉவயம் உஷுமாணுப்போலே

இக்கும் ப்ரஹ்மோபாஸனத்தில் ஆதிக்யத்தை அபேக்ஷித்து ஸமுச்சயம் கூடுமென்னு பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிராஸிக்கிறார் ।

விகல்போऽவிசிஷ்டபலத்வாத் ॥

விகல்ப ஏவ ஸமுச்சயம் கூடாது । குத: அவிசிஷ்டபலத்வாத் । தேசத்தாலும் காலத்தாலும் ஸ்வரூபத்தாலும் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாத ப்ரஹ்மாநுபவமே ஸகலவித்யைகளுக்கும் பலமாகையாலென்னபடி । ஒரு வித்யையில் இப்படிப்பட்ட பலம் ப்ராப்தமாகையாலே ஸமுச்சயத்தில் பலமில்லை யென்று கருத்து । அத: ஸகலவித்யைகளுக்கும் விகல்பம் ஸித்தம் ॥

ஸூ. காம்யாஸ்து யதாகாமம் ஸமுச்சீயேரந்ந வா பூர்வஹேத்வபாவாத் ॥ ௫௮ ॥

காம்யாஸ்து ப்ரஹ்மப்ராப்திவ்யதிரிக்த பலங்களான காம்யவித்யைகளோவென்னில் யதாகாமம் யதேஷ்டமென்னபடி । ஸமுச்சீயேரந் ந வா । பலாதிக்யமிஷ்டமிருந்ததாகில் ஸமுச்சயம் கூடலாம் । அது இல்லையாகில் ஸமுச்சயம் வேண்டாமென்னபடி । குத: பூர்வஹேத்வபாவாத் । பலத்துக்கு அபரிமிதத்வமில்லாத்தாலென்னபடி । ॥௨௫॥

பூ. அங்கேஷு யதாச்ரயபாவ: ॥ ௫௯ ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் காம்யவித்யைகளுக்கு ஐச்சிக ஸமுச்சயங்கள் சொல்லப்பட்டது । அப்படி உத்கீதாதிவித்யையும் யதாகாமம் உபாஸீரந் ந வா யென்னு ஸம்சயத்தால் ஸங்கதி: । அதவா பூர்வம் ஸகலவித்யைகளுக்கும் ஸாதநபல ஸம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது । அந்த பலஸாதந ஸம்பந்தத்தாலே இந்த அதிகரணத்தாலே தந்நிர்த்தாரணாதிகரணத்தில் ப்ராஸங்கிகமான உத்கீதவித்யாபலவீர்யவத்தரத்வத்தை ப்ரஹ்மஹேதுக்களாலே திருப்பவும் ஆக்ஷேபித்து அந்தஹேது நிராஸத்தாலே அந்தபலத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார் ।

ஆகையால் உத்கீதவிஷயங்களான இந்த இரண்டதிகரணங்களுக்கும் பௌநருக்த்யதோஷமில்லை ।

கர்மாங்காஶ்ரயங்களான உத்கீதாத்யுபாஸநங்களுக்கு கோதோஹநாதிகள்போலே பூர்வோக்தமான உபாதாநநியமமாநது கூடுமோ கூடாதோ வென்னு ஸம்ஶய: । கூடாதென்னு பூர்வபக்ஷ: । உத்கீதமுபாஸீத வென்கிற விதிவாக்யத்தில் ஸாமாந்யேந ஶ்ருதமாகையால் க்ரதுஸம்பந்திகோத்கீதவிஷயகமாகையாலே அத்தை ஆஶ்ரயித்து உத்கீதவித்யைக்கு க்ரதுஸம்பந்தத்தில் விரோதமில்லாமையாலே விதிவாக்யத்தால் க்ரத்வங்கஸம்பந்தாவகமானப்போல் யஜ்ஞவித்யாக்ரோதாதித்யாதிகளையும் உபாதாநமாகுமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேணும் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நாலு ஸூத்ரத்தால் அருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸம்பந்தாத் யதாஶ்ரயபாவ: ।

ஸம்பந்தாத் உத்கீதாதிகளில் ஆஶ்ரயித்து வருகிற உபாஸநங்களுக்கு யதாஶ்ரயபாவ: உத்கீதாதிகளுக்குப்போலே ஸம்பந்தம் கூடும் । கோதோஹநாதிகளுக்கு அவ்வாக்யத்தில் ஸம்ப்ரதி இருக்கிறாப்போலே உத்கீதமுபாஸீத என்கிற வாக்யத்தில் ஸம்பந்தமாகையாலே, ஸம்பந்தம் விஶேஷமென்றுகருத்து ।

ஸூ. ஶிஷ்டேஶ்ச ॥௯௦॥

ஶிஷ்டே: ஶாஸநம் விதாநமென்னபடி । உத்கீதமுபாஸீத வென்கிற விதியாலும், கோதோஹநேந பஶுகாமஸ்ய ப்ரணயேத் வென்கிற விதிவாக்யத்தில் அதிகாராநுப்ரவணம் போல், இங்கு அதிகாராநுப்ரவணம் ஶ்ருதமல்லாமையாலே உபாஸநத்துக்கு உத்கீதாத்யங்கஸம்பந்தமே விஷயமென்னு தோற்றுகிறது । அத: உபாதாநநியம: ।

ஸூ, ஸமாஹாராத் ॥௯௧॥

ஹோத்ருஷதநாத்வைவாபிதுரநுகீதமநுஸமாஹரதியென்று ஸமாஹாரத்தால் உபாஸநத்துக்கு உபாதாநநியமம் தோ

த்துகிறது । ஸர்வாதாரமானது ஸர்வோபாஸநம் ஶாஸ்த்ரீயம் வேத ந விதிநஶாஸ்த்ரீயம் । ததாச ஶாஸ்த்ரீயம் வேதந விதிமானால் ஶாஸ்த்ரமாகையாலே ஸாமாந்யதர்ஶநத்தால் அந்த தோஷஸமாநம் சொல்லும்போது வேதநஸாமாந்யமென்று பரிப்பதால் உபாதாநநியமம் ஸித்தம் ।

ஸூ. குணஸாதாரண்யஶ்ருதேஶ்ச ॥௬௨॥

ஸர்வகுணஸாதநபூதமான உபாஸநத்துக்கு ஸாதாரண்யஶ்ருதிகளாகையாலென்னபடி । அதெங்ஙனே யென்னில் ; தேநேயம் த்ரயீவித்யா வர்த்ததே । ஓமித்யாஶ்ராவயதி ஓமிதி ஶம்ஸதி ஓமித்யுத்காயதி । தேந யென்று தச்ஶப்தத்தால் ப்ரக்ருதமான ப்ரணவாஸந ப்ரணவமே பராம்ருஶிக்கப்படுகிறதால் இந்த மூன்றிடத்திலும் ப்ரணவாநுவ்ருத்தியால் தத்ஸஹசரமான உபாஸநத்துக்கும் அநுவ்ருத்திஸித்தமாயித்து । அதஃ கர்மாங்கநோபாஸநோபாதாந நியமம் ஸித்தம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. நவா தத்ஸஹபாவாஶ்ருதேஃ ॥௬௩॥

நவா நவ உபாஸநத்துக்கு உபாதாநநியமம் கிடையா தென்னபடி । தத்ஸஹபாவாஶ்ருதேஃ ஸம்பந்தத்தில் ஶ்ருதியில்லாமையாலென்னபடி । ஸம்பந்தமிருந்ததாகில் ஸஹபாவ முண்டென்று கருத்து । யதேவ வித்யயாகரோதி ததேவ வீர்யவத்தரமென்று த்ருதீயாஶ்ருதியால் வீர்யவத்தரத்வஸாதநதயா அங்கத்வேநான விதேருக்கு ஸம்பந்தயா விநியோகம் கூடாதாகையாலே ஸம்பந்தோ ந ஶ்ரூயதே யென்று சொன்னபடி । எங்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிறதோ அங்கு ஸம்பந்தம் ப்ரயோஜநீயமாகையாலே ப்ரஸம்பந்த யா விநியோகம் கூடாதென்று கருத்து । அதஃ ஸாயம் பூர்வபக்ஷபங்கிநிராஸப்ரகாரஃ ॥

உத்கீதாத்யுபாஸநத்தை ப்ரக்ருதி கர்மஶ்ருதியானது உபாஸநத்துக்கு உத்கீதவிஷயகர்மாங்கத்வமே தவிர ததங்கஸம்பந்தமாக

மென்னு । மூன்றாவது ஸர்வக்ரத்வர்த்தமான உபாஸனமில்லாவிட்டால் ஔத்காத்ரத்வத்தையும் தத்ஸம்பாதனத்தையும் சொல்லுகிற ஶ்ருதிகளப்ராமாண்யத்தில் ஹேதுவென்னு சொன்னது ஸரியில்லை । ஏனென்றால் ஒரு அதிகாரியானவன் வித்யாஸாத்யமான வீர்யவத்தரத்வாதிகளை இச்சித்து விசேஷ்ய உபக்ரமித்து யதாவத்தாக அநுஷ்டியாமலிருக்கிறானோ அந்த அதிகாரிவிஷயமாக ஹோத்ருஷதநத்தால் ஔத்காத்ரத்வபரிஹாரம் சொன்னதே தவிர க்ரத்வங்கமான உத்கீதத்தை அநுஷ்டிக்கிற ஸர்வாதிகாரிவிஷயமல்லாத்தாலென்னபடி । நாலாவது ஸர்வத்துக்கும் ஸாதாரணம் ஸோபாஸனமான ஸர்வத்துக்கு வேதத்யாநாவத்தேன ஸ்துதி இருந்தபோதிலும் உபாஸனத்தில் க்ரத்வங்கமில்லை । ஏனென்றால் உபாஸனத்துக்கும் வீர்யவத்தரத்வாதிரூப ஸாதனத்வேந பரார்த்யாஶ்ரமும் நிஶ்சிதமாகையாலே அது கேவல ஸ்துதிமாத்ரமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. உபமர்த்தஞ்ச ॥௧௪॥

ஸகலம் விசேஷேண ஹ்யா யஜ்ஞம் யஜமானம் ஸர்வாந்து பஶூம் ஜோஹிரக்ஷதி யென்னு பஶுகான ப்ரஹ்மக்ரத்வர்த்தமான உபாஸனத்தால் தானே யஜ்ஞயஜமான பஶுக்களுக்கு ரக்ஷணத்தை சொல்லுகிறது ஶ்ருதி। ஆகையால் யஜமானாதிஸம்ரக்ஷணமாவது தத்ஸாத்ய க்ரத்வங்கஸாத்யம் । அது ப்ரஹ்மவேதனத்தாலே ஸம்பவிக்கையால் உத்காத்ருப்ரவ்ருத்தி வேதனாங்கத்வம் ஸித்தித்தது । இதுவும் உத்கீதோபாஸனத்துக்கு க்ரத்வங்கமில்லாத விஷயத்தில் தான் ஸித்திக்குமாகையால் உபாஸனாங்கத்வம் ஸித்தம் ॥

உத்தர வாதத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாங்கங்களை சொல்லுகிறபடியால் தத்ஸம்பாதமாக இந்த வாதத்தில் கடைசி அதிகரணத்தில் அங்காங்கிபாவிஷநம் செய்தபடியால் முன் உத்கீதஸங்கத்தில் சொல்லாத்தினால் அஸ்யாநவாதிக்ய தோஷமில்லை யென்னுகருத்து.

இந்த மூன்றாவது பாதத்திலுள்ள அதிகரணார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் நிகமாந்ததேசிகர் ।

விதேர்வேத்யைக்யாத் உத்கீதவிதயவிபேதந ப்ராணவித்யைக்யாத் ஸர்வாஸ்வாநந்ததாதேஶ்சைவாநாவ்ருத்தி: ப்ராணவாஸஸ்த்வத்ருஷ்டி: ஶாண்டில்யைக்யம் விபஜ்யஸ்திதிரஹரஹமோஸ்ஸம்ப்ருத்யேஷ்வஸ்திதிரஹரஹமோ புருஷவித்யா விபேதோவேத்ய ந நியததாஶஜ்ஞத்ர்யாதிகாநாம் ।

ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்யம் அந்யதாத்வாதிகரணத்தில் உத்கீதவித்யாபேதநம் ஸர்வாபேதாதிகரணத்தில் ப்ராணவித்யைக்யம், ஆநந்தாதிகரணத்தில் ஸர்வ வித்யைகளிலும் ஸாதாரணம்போல் ஆநந்தாதிஸாதாரணநிரூபகஸ்வரூபத்துக்கு அநாவ்ருத்தியும் அஞ்சாவதான கார்யாக்யாநாதிகரணத்தில் ப்ராணவாஸஸ்த்வத்ருஷ்டியும் ஸமாந ஏவஞ்சாபேதாத் என்கிற அதிகரணத்தில் ஶாண்டில்யவித்யைக்யமும் ஸம்பந்தாதிகரணத்தில் அஹஶ்ஶப்தத்துக்கும் அஹம்ஶப்தத்துக்கும் விபஜ்யாவஸ்தாநமும் ஸம்ப்ருத்யதிகரணத்தில் ஸம்ப்ருத்யாதிகுணத்துக்கு ஸ்தாநநியமும் ௯ புருஷவித்யாதிகரணத்தில் புருஷவித்யாபேதமும் வேதாத்யதிகரணத்தில் ஶஸ்த்ராதிமந்த்ரங்களுக்கு அவித்யாஶேஷத்வமும் சொல்லப்படுகிறது ।

ஹாநாத்யந்யாந்யயோக: ப்ரதிவித ஸமயோ தேவயாநாதிஸார்வ்யம் ஸர்வத்ராஸ்தூலதாதி வ்யதிஹரண ஶமோநேக ஶிஷ்டோபஸ்தாநம், உபஹோராவாஸ்யக்ஷராவோபாணமைவிபிராதீயஶோஶிர்த்யுத்தர்ஷேண பராவ்ருத்திபூர்வாண்ணாம் ஸிமேபாதயோஸாவித்யெவேத்யாவஸாய: ॥

பதினொன்றாவதான ஹாந்யதிகரணத்தில் ஹாநோபாயநங்களுக்கு அந்யோந்யயோகமும் ஸாம்பராயாதிகரணத்தில் ஹாநோபாயநங்களுக்கு ப்ராப்திகாலமும் அநியமாதிகரணத்தில் அர்ச்சிராதிகதிக்கு ஸர்வவித்யாஸாதாரண்யமும்கா

௧௪ அக்ஷராத்யதிகரணத்தில் ஸகலவித்யைகளிலும் அஸ்தூலத்வாதிகுணஸம்ஹ்ருதியும் ௧௫ அந்தரத்வாதிகரணத்தில் ஏகப்ரஷ்ட்ருபேதங்களான ப்ரஶ்நங்களுக்கு ஏகவித்யாத்வநிர்த்தாரணமும் ௧௬ காமாத்யதிகரணத்தில் தஹரவித்யைகளுக்கு ஐக்யமும் ௧௭ தந்நிர்த்தாரணாநியமாதிகரணத்தில் உத்கீதோபாஸநத்தில் அநியதியும் ௧௮ ப்ரதாநாதிகரணத்தில் அபஹதபாப்மத்வாத்யுபாஸநங்களில் ஸக்ருத்குணாவ்ருத்தியும் ௧௯ லிங்கபூயஸ்த்வாதிகரணத்தில் அக்நிவிஷயவித்யாவைசித்ர்யமும் ।

வித்யாரம்பாத்ப்ரஶ்நஸ்ய பேதாத் உக்திஜ்ஞாநாரம்பக: தாஸ்யா: ஶக்தீ ஸர்வஶேஷித்வத: ஸ்து குணஸமுச்சயோத்கீதஸ்ய ப்ரத்யேகோபாஸ்யஸ்ருஷ்டி:, ஸாத்யஸ்ய ஸ்வேந வைஶ்வாநரஜநகஶாகவித்யாவ்ருத்தி: மோக்ஷார்த்தாநாம் விகல்ப: ப்ரதாநநியதிரூத்கீதஸ்ய த்ருஷ்டிரேஷா ॥

௨௦ பூர்வவிகல்பாதிகரணத்தில் மநஶ்சிதாதிகளான அக்நிகள் வித்யாமயங்களாயும் வித்யாங்கஸ்வாதந்த்ர்யவேதிகளென்றும் ௨௧வது ஶரீரேபாவாதிகரணத்தில் ப்ராஜ்ஞனை க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஜ்ஞேயனென்றும் ௨௨-வது அங்காவபத்தாதிகரணத்தில் க்ரியாஸம்பந்த ஸவேதாஶ்ரயங்களில் உபாஸநவிதியும் ௨௩-வது பூமஜ்யாயஸ்த்வாதிகரணத்தில் வைஶ்வாநரவித்யையில் ஸமஸ்தோபாஸநமே கார்யமென்னும் ௨௪வது ஶப்தாதிபேதாதிகரணத்தில் வித்யாநாநாத்வமும் ௨௫ வது விகல்பாதிகரணத்தில் மோக்ஷார்த்தங்களுக்கு விகல்பமும் ௨௬வது யதாஶ்ரயபாவாதிகரணத்தில் முன்சொன்ன உத்கீதோபாஸநத்துக்கு சொன்ன அநியதியை யுக்திகளால் த்ருடீகரித்து ஸ்தாபிக்கையும் ஆக ௨௬ அதிகரணத்திலும் இப்படி ௨௬ அர்த்தங்களை மூணு ஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டியருளினார் ॥

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ॥
ஸ்ரீலக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

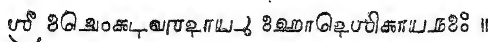

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ பகவதே பாஷ்யகாராய மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்சடகோப ஸ்ரீராமாநுஜ யதீந்த்ர மஹா
தேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ பாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
த்ருதீயாத்யாயே சதுர்த்த: பாத: ॥

ஸ்ரீமதே வேங்கடவரதார்ய மஹாதேசிகாய நம: ॥

ஹரி: ஓம் ॥ ஶுபமஸ்து ॥

பூர்வபாதத்தில் வித்யை நிரூபிக்கப்பட்டது। இதாநீந்தாவித்யாங்ககர்மநிரூப்யத இதி பாதஸங்கதி:। இந்த அதிகரணத்தில் கர்மங்களுக்கு வித்யாங்கத்வம் ஸித்திக்கைக்காக வித்யைக்கு அங்கித்வம் ஸாதிக்கப்படுகிறதென்று அதிகரண ஸங்கதி:। அதவா பூர்வபாதாந்திமாதிகரணத்தில் உக்தவித்யைக்கு ப்ரயோஜநமான புருஷார்த்த ஸாதநத்வம் சொல்லப்பட்டது। இப்போது வித்யைக்கு ஸ்வதந்த்ரமான புருஷார்த்தஸாதநத்வம் ஸாதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ॥

ஸூ. புருஷார்த்தோऽத: ஶப்தாதிதி பாதராயண: ॥௧॥

கிம் வித்யையினால் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கிறதா உத கர்மத்தாலேயா என்று ஸம்ஶயம், கர்மத்தாலென்று பூர்வபக்ஷம் வித்யை கர்மாங்கமாகையாலே கர்மகர்த்ரு ஸாக்ஷாத்ப்ரமாதாவினுடைய யதாவஸ்திதஸ்வரூபமே ஶ்ருதிப்ரதிபாத்யமாகையாலும், யதேவ வித்யயா கரோதி யென்கிற ஶ்ருதியால் வித்யாஸாமாந்யத்துக்கு கர்மாங்கத்வத்தை விதிக்கையால் வித்யா கர்மாங்கமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தை இதற்குமேல் ௩ ஸூத்ரங்களாலே சொல்லப்போகிறவராய்க்கொண்டு முதலில் ஸித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

புருஷார்தோ(அ)த꞉ ஶப்தாதிதி பாதராயண꞉ ॥

அத꞉ வித்யையாலே புருஷார்த꞉ । புருஷார்தம் ஸாதிக்கப்படுகிறது என்று பாதராயணர் எண்ணுகிறார் । குத꞉ ஶப்தாத் । ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம், வேதாஹமேதம் புருஷம் மஹாந்தம் । ஆதித்யவர்ணம் தமஸ꞉ பரஸ்தாத் । தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி என்று வித்யையால் புருஷார்த ஸித்தியைச் சொல்லுகிற ஶப்தமிருக்கையாலே என்னபடி ।

இதின் மேல் பூர்வபக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

பூ. ஶேஷத்வாத் புருஷார்தவாதோ யதாந்யேஷ்விதி ஜைமிநி꞉ ॥ ௨ ॥

ஶேஷத்வாத் கர்த்ருத்வாதி ஜீவப்ரஹ்மஸாமாநாதிகரண்யத்தால் ப்ரஹ்மத்துக்கு கர்மகர்த்ருரூப ஜீவாத்மஸ்வரூபம் தோணுகையாலே ஆத்மஜ்ஞாநத்வமென்றால் வ்ரீஹ்யாதிகளுக்கு ப்ரோக்ஷணம் ஶேஷமாகிறாப்போலே வித்யையும் ஆத்மஸம்ஸ்காரகமாக ஆத்மஶேஷமென்று ஶங்கிக்கையால் கர்மஶேஷ ஸம்பந்தனான ஆத்மாவை ஆஶ்ரயித்து கர்மஶேஷமாகையாலே என்னபடி । புருஷார்தவாத꞉ । ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் என்னு ஃபலஶ்ருதியோவென்றால் அர்தவாதமாத்ரம் அதெங்ஙனே யென்னில் । யதாந்யேஷ்விதி ஜைமிநி꞉ । ஜைமிநியானவர் பூர்வகாண்டத்தில் த்ரவ்ய ஸம்ஸ்கார கர்மங்களில் ப்ரயுக்த ஃபலஶ்ருதியானது அர்தவாதமாத்ரமென்று எண்ணுகிறார் । அப்படிப்போலே புருஷார்தஶ்ருதியும் அர்தவாதமாத்ரமென்று கருத்து । ஆகையால் வித்யைக்கு கர்மஶேஷமாகையாலே வித்யையால் புருஷார்தம் ஸித்திக்கமாட்டாது ।

பூ. ஆசாரதர்ஶநாத் ॥ ௩ ॥

ப்ரஹ்மவித்துக்களுடைய ஆசாரமும் கர்மாநுஷ்டாநமாகவே காணப்படுகிறபடியாலும் ப்ரஹ்மவிச்ச்ரேஷ்டரான கேகயர், யக்ஷ்யமாணோ வை பகவந்தோ(அ)ஹமஸ்மி என்று சொன்னார் । கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய꞉ । என்று ஶ்ருதி

ஸ்ம்ருதிகளில் கர்மாங்கமான ஆஶ்ரம த்ருஷ்டமென்னபடி ।
இது ஸிம்ஹமாயிருக்கட்டும் । கம்ஹதாவிஷயமெங்கனே யென்னில்
சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. சஷ்டாந்தேஃ ॥௪॥

யதேவ வித்யயாகரோதி யென்கிற ஶ்ருதியால் வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் தோணுகிறது । இந்த ஶ்ருதி காரணத்தை யிட்டு உபகீர்யவித்யாஶேஷமென்று சொல்லக்கூடாது । காரணத்தைக் காட்டிலும் ஶ்ருதிபலீயஸாகையாலே அர்த்தமான காரணத்தைக்கொண்டு ஶ்ருதிபாதம் சொல்லவொண்ணாமையாலே இந்த ஶ்ருதி வித்யாஶேஷவிஷயமாகையாலே பஹுவித்யைக்கும் கர்மாங்கத்வம் விதிக்கப்படுகிறதென்னபடி

ஸூ. ஸமாரம்பணாத் ॥௫॥

தம் வித்யாகர்மணீஸமாரபேதே யென்று வித்யாகர்மங்களுக்கு ஒரே புருஷனிடத்தில் ஸாஹசர்ய த்ருஷ்டமாகையாலும் இதுதானும் வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் சொல்லாமல் சரிப்படமாட்டாதென்று கருத்து ॥

ஸூ. தத்வதோவிதாநாத் ॥௬॥

தத்வதஃ வித்யாயுக்தனை பாராஷனுக்கு விதாநாத் கர்மவிதாநத்தாலுமென்னபடி । அதெங்கனேயென்னில், ஆசார்யகுலாத் வேதமதீத்ய யென்று தொடங்கி அபிஸமாவ்ருத்ய குடும்பே பஶுசெள யென்று அத்யயநாதுயுக்தனை பாராஷனுக்கு கர்மம் விதிக்கப்படுகிறபடியாலும் அத்யயநம் அர்த்தஜ்ஞான பர்யந்தமாகையாலே வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வம் ஸித்தம்

ஸூ. நியமாத் ॥௭॥

குர்வன்னேவேஹகர்மாணி ஜிஜீவிஷேச்சதம் ஸமாஃ யென்று ஆத்மவித்துக்களுடைய ஸர்வஜீவனமும் கர்மங்களில் நியமேந விநியுக்தமாகையால் வித்யாகர்மாங்கமே॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ. அதிகோபதேஶாத்து பாதராயணஸ்யைவம்
தத்தர்ஶநாத் ॥ ௮ ॥

து ஶப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தம் । வித்யை கர்மாங்கமன்றென்று । ஸ்வதந்த்ர வித்யையால் புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கிறதென்னே பாதராயணருடைய திருவுள்ளம் । குத: அதிகோபதேஶாத் । கர்மகர்த்தாவான ஜீவனைக்காட்டிலும் அதிகனான பரமாத்மாவுக்கு வேத்யதயா உபதேஶாத் ॥ இப்படி ஜீவாதிகனான பரமாத்மாவுக்கு வேத்யத்வமெங்கனேயென்னில் தத்தர்ஶநாத் । அபஹதபாப்மத்வமென்னும், ய: ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வவித் என்னும், பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே பீஷோதேதி ஸூர்ய: என்னும், ஸ காரணம் கரணாதிபாதிப: என்னும் சொல்லப்பட்டு ஜீவனிடத்தில் அஸம்பாவிதங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணங்கள் வேதாந்தப்ரகரணங்களில் த்ருஷ்டங்களாகையாலென்னபடி ।

ஸூ. துல்யம் து தர்ஶநம் ॥ ௯ ॥

வித்யையே ப்ரதானமென்கிற பக்ஷத்திலும் ப்ரஹ்மவித்துக்களுடைய ஆசாரம் துல்யமாகவே த்ருஷ்டமென்னபடி । இத்தால் கர்மாநுஷ்டானமும் த்ருஷ்டமாகையாலே கர்மாநுஷ்டானதர்ஶநம் கர்மாங்கத்வஸாதகமென்னு கருத்து । அதெங்ஙனே யென்னில் ருஷய: காவஷேயா: கிமர்த்தா வயமத்யேஷ்யாமஹே । கிமர்த்தா வயம் யக்ஷ்யாமஹே யென்கிற ஶ்ருதியில் । ஆனால் கர்மாநுஷ்டானதர்ஶநமும் அதர்ஶநமும் ஸமமாகையால் எப்படிக் கூடுமென்னில் பலாபிஸந்திரஹிதமான கர்மாநுஷ்டானம் வித்யாங்கமாகையால் அநுஷ்டேயமென்னும் பலாபிஸந்தியுக்தமான கர்மம் வித்யாவிரோதியாகையாலே த்யாஜ்யமென்கிற விஷயபேதத்தாலே விரோதமில்லையென்னு கருத்து ।

ஸூ. அஸார்வத்ரிகீ ॥ ௧௦ ॥

யதேவ வித்யயா கரோதி யென்னு ஶ்ருதியானது வித்யைக்கு கர்மாங்கத்வத்தை விதிக்கிறதென்பது அஸங்கதம் ।

ஏனென்றால் இங்கு வித்³யாஶப்³த³ம் ந ஸாமர்த்²யாத் । வித்³யாஸாத⁴நத்வபரமன்று । கிந்து உத்³கீ³த²வித்³யாஸாத⁴நத்வபரம் அதெப்படியென்னில் । யத்கரோதி தத்³வித்³யயா என்று வாக்யம் சொல்லக்கூடாது । கிந்து யதே³வ வித்³யயா கரோதி ததே³வ வீர்யவத்தரமென்று யதா²ஶ்ருதமாகவே க்³ரஹிக்கவேணும் । இப்படியாகில் வித்³யையாலே க்ரியமாணமான க்ரதுவுக்கு வீர்யவத்தரத்வத்தை உபதே³ஶித்து ஸாத⁴நமாகுகிறபடியாலும் யதே³வ இத்யாதி³வாக்யத்தாலும் உத்³கீ³தோ²பாஸநத்தை ஸந்நிதா⁴நத்தாலே வித்³யா ஶப்³தி³தமாகையாலும் வித்³யாஸாத⁴நமன்று । வித்³யாஶப்³த³மென்று கருத்து ।

ஸூ. விஹிதத்வாச்ச ॥௧௧॥

தம் வித்³யாகர்மணீ ஸமந்வாரபே⁴தே என்கிற ஶ்ருதியில் வித்³யையானது ஸ்வஸமுத்பாத³நத்தின் பொருட்டும் கர்மமும் ஸ்வஸமுத்பாத³நத்தின்பொருட்டும் அபேக்ஷிக்கிறதென்று விஹிதமாயிருக்கிறது । ஆகையால் ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநம் ஸஹிதமாகையாலே வித்³யைக்கு அங்க³மென்றுகருத்து । இந்த ஶ்ருதி ஸாம்ஸாரிக வித்³யாகர்மவிஷயமே । அத²வா ப்³ரஹ்மவித்³யா விஷயக கர்மவிஷயையாயிருந்தாலும் வித்³யையானது, நஹி கர்மணா ஸித்⁴யதீதி ந்யாயத்தாலே ப்³ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரத்தில் ஸாத⁴நத்தின்பொருட்டு அபேக்ஷிக்கிறது । கர்மமும் ஜ்ஞாநத்திலும் வித்³யாஸாத⁴நமாக அபேக்ஷிக்கிறது । ஸஹிதவச । யதா²க்ஷேத்ரரக்ஷணம் ஸஹாயஸாத⁴நமாகிறது । ஶஸ்த்ரம் க்ஷேத்ரத்துக்காக ஸஹிதமும் ரக்ஷத்துக்காக ஸஹிதமும் விஹிதமாகிறப்போலே இங்குமப்படியென்றுகருத்து ।

ஸூ. அக்³நிஹோத்ராதி³ து ॥௧௨॥

அக்³நிஹோத்ராதி³களை ஸர்வாஶ்ரமிகளுக்கும் விஹிதமாகையால் வித்³யைக்கு உண்டென்று । ஏனென்றால் க்ஷ்யாநவிதியானது உத்தரக்ரதுவாக்யத்தில் அக்³நிஹோத்ரவமாகிறப்போலே அக்³நிஹோத்ரவிதியும் ஸர்வாஶ்ரமஸாதா⁴ரணமாக

த்திலே பர்யவஸிக்கிறது । ஏ ஷீதமான ஸ்வாத்யாயத்துக்கு ஸ ஞ்சிதகர்மாவபோதகத்வம் த்ருஷ்டமாகையாலே தஞ்நிர்பலஸித்த்யர்த்தமாக ஶ்ரோம்ஸாஸ்த்ரவணத்தில் அதீதவேதனான வாரார்ஷ்டு ஸ்வயமாகவே ப்ரவ்ருத்திக்கிறான் । அத்யயநவிதி அர்த்தஜ்ஞாநபர்ய ந்தமானாலும் அர்த்தஜ்ஞாநத்தைக்காட்டிலும் ஸிந்தையாயும் ப்ர த்யாவ்ருத்திரூபமான ப்ரஹ்மவித்யையானது உபா ஸீத இத்யாதிஶாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்படுகிறது । ஆகையால் அதீதஸ்ந்யாஸ । என்கிற ஶ்ருதத்தைக்கொண்டு வித்யாகர்மஸமுச்சய சொன்னது ॥

ஸாநவிஶேஷாஸ் ॥௧௩॥

ந । தேவப்ரஜேஷுகர்மணி என்னும்ப்ரஹ்மவிதாயாஸ்ய க்கு கர்மங்களில் நியமேநவிநியோகம் த்ருஷ்டமென்கிறது கூடா து । அவிஶேஷாஸ் விதாஷணவ என்கிற விஶேஷமில்லாத்தா லென்னபடி । கிஞ்ச । அவித்விஷயந்தான் । விதானுக்கு ப்ர யாணபர்யந்தம் உபாஸநாவ்ருத்தி த்ருஷ்டையாகையாலே அர்த்த ஸ்வபாவத்தால் அவித்விஷயையென்னு நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । அ தவா அவிஶேஷாஸ் ஸ்வதந்த்ரமான கர்மத்தில்தான் விதாயாஸ்ய க்கு விநியோகமென்கிற விஷயத்தில் விஶேஷஹேதுவில் லாத்தாலென்னபடி । ப்ர காரணத்தாலும் வித்யாங்கத்வம்கர்ம மன்னே தோணுகிறது । ஆகையால் வித்யாகர்மஸமுச்சயன்னு ॥

ஸ்தூதயேநுமதிர்வா ॥௧௪॥

வாஶப்தம் அவதாரத்தைச்சொல்லுகிறது । ஶ்ரோத்ரவாக்யம் விதம்ஸர்வம் ஶ்ரோத்ரவாக்யம் ஶரீரதந்தமென்னு அர்த்தம் । இது வித்யாப்ரகாரணமாகையால் வித்யாஸ்துத்யர்த்தமாகவே ஸர் வகர்மாநுஷ்டாநாநுமதிரேவ । வித்யாமாஹாத்ம்யத்தால் ஸ ர்வகர்மங்களை அநுஷ்டித்தபோதிலும் அந்த கர்மத்தாலே லேபத்தை அடையமாட்டானென்னு வித்யாஸ்துதியாயிற் றென்னு கருத்து । கிஞ்ச, நகர்மணாலிப்யதேநர என்னு வா க்யஶேஷமும்விதானுக்கு கர்மலேபாபாவத்தைச்சொல்லுகிறது.

நரஸ்தஜதி நர꞉ ஶ்ரேயஸம்பநேநபடி நரோக்ஷயிநக꞉ ப்ரவ்ருத்தே
என்று அர்த²ம் ॥

ஸூ. காமகாரேண சைகே ॥௧௫॥

ஏகே சில ஶாகிகளும் காமகாரேண ப்ரஜாயைவ யால் வித்³யாநிஷ்டனுக்கு கா³ர்ஹஸ்த்²யத்யாக³த்தைச்சொல்லுகிறார்கள் । கிம் ப்ரஜயா கரிஷ்யாம꞉ யேஷாம் நோঽயமாத்மாঽயம் லோக இதி ப்ரஜைவ யாகா³ர்ஹஸ்த்²யத்யாக³த்தைச் சொல்லுகிற வசநம் ப்³ரஹ்மவித்³யைக்கு ப்ராதா⁴ந்யத்தைக்காட்டுகிறது । அத꞉ வித்³யாகா³ர்த²ம் மேயன்று ॥

ஸூ. உபமர்த³ம் ச ॥ ௧௬ ॥

வித்³யையால் ஸர்வகர்மோபமர்த³மும் சொல்லப்படுகிறது । க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்³ருஷ்டே பராவரே இதி அதஸ் வித்³யைக்கு கர்மாங்க³த்வம் சொன்னால் கூடாது ॥

ஸூ. ஊர்த்⁴வரேதஸ்ஸு ச ஶப்³தே³ ஹி ॥ ௧௭ ॥

ஊர்த்⁴வரேதஸ்ஸுக்களான ஆஶ்ரமங்களில் ப்³ரஹ்மவித்³யை த்³ருஷ்டையாகையால் அந்த ஆஶ்ரமிகளிடத்தில் அக்³நிஹோத்ராதி கர்மங்களில்லாத்தாலே வித்³யை கர்மாங்க³மன்றென்று । கா³ர்ஹஸ்த்²யம் தவிர மத்த மூணு ஆஶ்ரமமுண்டென்கிறதில் ப்ரமாணமேதென்னில் । ஶப்³தே³ ஹி, த்ரயோ த⁴ர்மஸ்கந்தா⁴ யஜ்ஞோঽத்⁴யயநம் தா³நமிதி ப்ரத²மஸ்தப ஏவ த்³விதீய꞉ ப்³ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ த்ருதீய꞉ ஏதமேவ ப்ரவ்ராஜிநோ லோகமிச்ச²ந்த꞉ ப்ரவ்ரஜந்தி என்னும் வைதி³கவாக்யங்களில் மூணு ஆஶ்ரமங்களும் சொல்லப்படுகிறதுகள் । இப்படியாகில், யாவஜ்ஜீவமக்³நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி என்று யாவஜ்ஜீவமக்³நிஹோத்ர ஶ்ருதிக்கு க³தியென்னவென்னில் இந்த ஶ்ருதி அவிரக்தவிஷயமாகையாலே விரோத⁴மில்லையென்று கருத்து ।

பராமர்ஶாதி⁴கரணம் ॥

ஸூ. பராமர்ஶம் ஜைமிநிரசோத³நா சாபவத³தி ஹி ॥௧௮॥

த்ரயோ த⁴ர்மஸ்கந்தா⁴ இத்யாதி³களில் அந்த ஆஶ்ரமங்களுக்கு அசோத³நாத் விதி⁴ இல்லாத்தால் பராமர்ஶம் ஜைமிநி꞉ । உபாஸநஸ்துத்யர்த²மாக த்ரயோ த⁴ர்மஸ்கந்தா⁴ என்று அந்த ஆஶ்ர

மங்களுக்கு அநுவாதமாத்ரமென்று ஜைமினிராசார்யஃ என்னுகிறார். அசோதநா, அபவததி ஹி, வீரஹா வா ஏஷ தேவாநாம் யோऽக்நிமுத்வாஸயதே என்று ஶ்ருதியானது ஆஶ்ரமங்களை தூஷிக்கிறது। அதஃ அந்த ஆஶ்ரமங்கள் கிடையாதென்கிற ஜைமினிபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. அநுஷ்டேயம் பாதராயணஸ் ஸாம்யஶ்ருதேஃ ॥௧௯॥

க்ருஹஸ்தாஶ்ரமம் போலவே ஆஶ்ரமாந்தரங்களும் அநுஷ்டேயங்களென்று பாதராயணபகவானென்னுகிறார். குதஃ ஸாம்யஶ்ருதேஃ। உபாதேயத்வேந ஸம்மதமான க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்தினுடைய ஸாம்யமே மற்ற ஆஶ்ரமங்களுக்கும் ஶ்ருதமாகையாலென்னபடி। இத்தால் த்ரயோ தர்மஸ்கந்தா என்று தொடங்கி, ப்ரஹ்மஸம்ஸ்தோऽம்ருதத்வமேதி என்கிறவரை நாலு ஆஶ்ரமங்களையும் சொல்லி நாலு ஆஶ்ரமங்களுக்கும் ப்ரஹ்மநிஷ்டத்வமுண்டென்று முடிப்பதால் இதுகளுக்குள் சிலதுகளுக்கு அநுவாதமாத்ரத்தாலே அவிதேயத்வம் சொன்னால் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமத்துக்கும் தோஷம் துல்யமென்னுகருத்து।

ஸூ. விதிர்வா தாரணவத் ॥௨௦॥

வாஶப்தஃ அவதாரணார்த்தஃ ஸர்வாஶ்ரமங்களுக்கு விதியே சொல்லத்தக்கது; தாரணவத்। அதஸ்ஸமிதம் தாரயந்நநுத்ரவேத் உபரி ஹி தேவேப்யோ தாரயதி என்று அநுவாதஸரூபமான வாக்யத்திலும் உபரிதாரண ஶாஸ்த்ரமாகையால் அதுக்கு விதி ஒப்புக்கொள்ளுகிறாப்போலே ஆஶ்ரமங்களுக்கும் விதிவிஷயம் கிளு ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்கும் விசேஷ்ய த்ருஷ்டேயாகையாலே அவர்களுக்கு அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களில்லாததாலும் வித்யாகர்மஸம்பந்தியென்று।

இந்த ஶ்ருதிக்கு அர்த்தம் வேதாந்தஸாரத்தில் ஸ்ருக்தண்டத்திற்கு அதஸ்ஸமித்தை தரித்துக்கொண்டு அநுஸரிக்கவேணுமென்னும் நியமம் க்ரியதே தீபிகாஸாரத்திலோ வென்றால் ஸ்ருக்தண்டஉபரிஸமிதம் தாரயேத் என்னும் அர்த்தம்।

ஸூ. ஸ்துதிமாத்ரமுபாதா³நாதி³தி சேந்நாபூர்வத்வாத் ॥ ௨௧ ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் ப்³ரஹ்மஸம்ஸ்த²த்வமும் ஆஶ்ரமத்துக்கு அநுஷ்டே²யத்வத்தை பூர்வபக்ஷீகரித்து விதித்தாரென்று சொல்லப்பட்டது । ஸமம் இந்த அதிகரணத்திலும் ஸ்துதிபர ஸம்ஶயத்தாலே ப்ரஸக்தங்களை விதா⁴யகவாக்யங்கள் ஸ்துதிபரங்களா। அபவாதத்³ருஷ்டியியாயென்று பூர்வபக்ஷோத்தா²நத்தாலே உத்தராதிகரணத்துக்கு ப்ராஸங்கி³கஸங்க³தி꞉ ॥

நநு பூர்வபாத³த்தில் உத்³கீ³த²ம் ஸம்ஶயம் க்ருதமாயித்து । இந்த அதிகரணத்திலும் திரும்ப எதற்காக உத்³கீ³த²ம் ப்ரஸங்கிக்கப்படுகிறதென்னில் இந்த அதிகரணம் உத்³கீ³தோ²பாஸநபரமென்றும் பூர்வத்ர உத்³கீ³தா²திகரணம் இங்கு ஸித்³த⁴மான உபாஸநத்தை அநாரப்⁴யாதீ⁴தலக்ஷணந்யாயத்தாலே உபஜீவித்து க்ரதுக்களில் உபாதா³நாநியமத்தைச்சொல்லுகிறதென்றும் விஷயவிபா⁴க³த்தாலே இரண்டு அதிகரணத்துக்கும் விரோத⁴மில்லை ॥

ஓமித்யேதத³க்ஷரமுத்³கீ³த²முபாஸீத ஓமிதி ஹ்யுத்³கா³யதி தஸ்யோபவ்யாக்²யாநம் । ஏஷாம் பூ⁴தாநாம் ப்ருதி²வீ ரஸ꞉ । ப்ருதி²வ்யா ஆபோ ரஸ꞉ । அபாமோஷத⁴யோ ரஸ꞉ । ஓஷதீ⁴நாம் புருஷோ ரஸ꞉ । புருஷஸ்ய வாக்³ரஸ꞉ । வாச ருக்³ரஸ꞉ । ருச꞉ ஸாம ரஸ꞉ । ஸாம்ந உத்³கீ³தோ² ரஸ꞉ । ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம꞉ பரம꞉ பரார்த்⁴யோஷ்டமோ யது³த்³கீ³த²꞉ । இத்யேவம் ஜாதீயகவாக்யத்தில் கர்மாங்க³மான உத்³கீ³தா²ஶ்ரயங்களான த்³ருஷ்டிவிஶேஷங்களுக்குவிதி ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதா । உத உத்³கீ³தா²தி³ஸ்துதிமாத்ரமா என்று ஸம்ஶயம் । ஸ்துதிமாத்ரமென்று பூர்வபக்ஷம் । குத꞉ உபாதா³நாத் । இயமேவ ஜுஹூ꞉ 'ஸ்வர்கோ³ லோக꞉ ஆஹவநீய꞉' என்கிறவாக்யத்தில் ஸ்வர்கா³தி³களை ஜுஹ்வாதி³ ஸ்துத்யர்த²மாக த்³ருஷ்டமானது போலே கர்மாங்க³மான உத்³கீ³த²த்தை ரஸதமாதி³நா உபாதா³நம் பண்ணுகையாலென்னபடி। இத்தால், ஸ ஏஷ ரஸாநாம் ரஸதம꞉ பரம꞉ பரார்த்⁴யோஷ்டமோ யது³த்³கீ³த² என்கிற வாக்யம் கர்மாங்க³தோத்³கீ³தா²தி³ஸ்துதிபரமென்று கருத்து । இதிசேந

[illegible] வரமென்னதகூடாது । [illegible] என்னபடி । [illegible] ரத்தால் [illegible] மல்லாதபடியாலென்னுகருத்து । [illegible] என்கிற வாக்யம் [illegible] மாகையாலே இத்தோடே [illegible] வாக்யமாய்க்கொண்டு [illegible] வஹித்து [illegible] க்கிறதென்கிறது । [illegible] என்கிற வாக்யமோவென்னில் [illegible] மல்லாமையாலே [illegible] மில்லாத்தாலும் [illegible] ங்களாகையாலும் [illegible] வரமென்னென்னு கருத்து ॥

ஸூ. [illegible] ॥உஉ॥

[illegible] யென்னு [illegible] த்தாலென்னபடி । [illegible] மாவது [illegible] யான [illegible] யென்கிற [illegible] மென்னபடி । இந்த[illegible] [illegible] மான [illegible] த்தைச்சொல்லுகிறபடியால் இந்த வாக்யம் [illegible] வரமென்னு [illegible] ॥உ॥

ஸூ. [illegible] ॥உ௩॥

இதிலும் [illegible] தான், [illegible] கரணத்தில் [illegible] வாக்யங்களுக்கு [illegible] த்தை [illegible] ஸ்வீகரித்து [illegible] வாக்யம் [illegible] க்கப்பட்டது । இப்படிப் போல் [illegible] களில் [illegible] நங்கள் [illegible] நேயங்களா [illegible] நேயங்களா வென்னு [illegible] ।

[illegible] யென்னும், [illegible] ணைய [illegible] ம் வேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டும் அவரவர்களுடைய [illegible] ங்களான [illegible] நங்கள் [illegible] ங்களா । [illegible] ங்களாயென்னு [illegible] । [illegible] யென்னு [illegible]

நங்களுக்கு வாசிஷ்டவத்தில் விநியோகம் உத்ருஷ்டமாகையாலே ஸவத்ரவர்ணங்களும் வாசிஷ்டவிசேஷணங்கள் தான். வாசிஷ்டவர்த்தம் சூவர்ணவராமானாலும் இங்கு சூவர்ணஸம ஸநத்தைச்சொல்லுகிறது ! இந்த பக்ஷத்தை வாசிஷ்டாதிகார ஐதிவெசு யென்று கூடாவழித்து நிஷேதிக்கிறார் ! ந ! ஸவத்ர களான சூவர்ணங்களும் வாசிஷ்டவ்யோகத்தில் விநியோக யோக்யங்களென்று கூடாத: விசேஷிதக்காஸ: விநியோகம் விசே ஷிதமாகையாலென்னபடி ! சூவர்ணாதிஸம்ஸங்கி யென்றுசொல் லி அங்குதானே ஐநாவெவுவஸ்தொராஜா யென்று ஐகாதர் வர்ணத்தை விசேஷித்து சொல்கைகயாலே ஐக்ராதர்வர்ண ங்களை வாசிஷ்டவ்யோகத்தில் உபயாகங்களே தவிர ஸ த உத்நாதிஸவத்ரவர்ணங்களுக்கு விநியோகமில்லை ! கவிதா ஸ கதஉத்நாதர்வர்ணங்கள் விதர்விதர்யாதங்களென்று கரு த்து ! வாசிஷ்டவ்யோகமாவது ஸூர விசேஷயாகஸ்கவிக கதக்ஷகஐகாதர்வர்ணஸம்ஸநமென்னபடி !

ஸிந்தயாவெகவாகெர்வவெஸாக ॥௨௪॥

சூத்ராவாரெ உத்ருஷ்டவ ஐதர்யாதி வியியோகே ஸ கதஉ ஐகதர்வர்ணங்களுக்கு ஸகவாகர்தியா ஸம்பவமிருக்கை யால் விதர்விதர்யாதங்கள் தான் ! யதா ஸொரமொரந்நதாதி வாகர்ங்கள் வாசிஷ்டவாதங்களில்லாமல் கவிதர்யாதங்களா னுப்போலென்னபடி ॥௩॥

கதிவண வாதீநாதர்நவெக்ஷா ॥

ஸாகிவ்ஸம்பத்தால் கவாஞாரஸம்கி விசேஷணமு மாக கயதஅயம் விதிக்கப்பட்டது ! உஸ்வரெதஸுவ ஶவெ ஷினன்கிரஸந்த த்தில் விதர்வான்களாயும் உஸ்வரெதஸுக் களாயுமுள்ள சூருதிகளுண்டென்று சொல்லப்பட்டது ! இப் போது உஸ்வரெதஸுக்களுக்கு யஜ்ஞாதர்யிகாரமில்லாத்தா லே தஹநமிகெயான விதெர கூடாதென்கிற ஶம்கெயெ நிவர்த்திக்கிறாரென்று ஸயாயிகரணத்தோடே ஸம்கதி: !

ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களான ஆஶ்ரமிகளில் ப்ரஹ்மவித்யை கூடுமோ கூடாதோ வென்று ஸம்ஶயம். அவர்களுக்கு யஜ்ஞாதிகளில்லாததினால் ததங்கமான வித்யையும் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம். இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார்.

ஸூ. அத ஏவ சாக்நீந்தநாத்யநபேக்ஷா ॥ ௨௫ ॥

யதஃ யதிஸ்த்வாஶ்ரமப்ரஹ்மசர்யபூர்ணாந்தி யென்னும், ஏதமேவ ப்ரவ்ராஜிநோ லோகமிச்சந்தஃ ப்ரவ்ரஜந்த்யாதி ஶ்ருதிகளாலே ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களுக்கும் வித்யாஸம்பந்தமாகிறதோ அதஏவ. அந்தகாரணத்தாலே அவர்களுடைய வித்யை அக்நீந்தநாத்யநபேக்ஷையாயிருக்கிறது. அக்நீந்தநமாவது அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களால் அபேக்ஷை இல்லை யென்னபடி ॥௪॥

ஸூ. ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத் ॥ ௨௬ ॥

வித்யையானது யஜ்ஞாதிகளை அபேக்ஷியாமல் மோக்ஷத்தை ஸாதிக்குமாகில் ததா அப்போது க்ருஹஸ்தருக்கும் கர்மத்தை அபேக்ஷியாமலே மோக்ஷஸாதநமாகட்டும். இப்படியாகில் யஜ்ஞாதிஶ்ருதிக்கும் வையர்த்த்யம் வருமென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்கு க்ருஹஸ்தர்களுக்கு யஜ்ஞாத்யபேக்ஷை சொல்லப்படுகிறதென்று ஸங்கதி.

கர்மயோக்ய க்ருஹஸ்தவிஷயத்திலும் வித்யையானது யஜ்ஞாதிஸாபேக்ஷையா நிரபேக்ஷையாயிருக்கிறதா வென்று ஸம்ஶயம். ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்களுக்குப் போலே இவர்களுக்கும் நிரபேக்ஷையாகவே ஸம்பவிக்கலாமென்று யஜ்ஞாதி ஶ்ருதியில் விவிதிஷந்தீதி யஜ்ஞாதிகளுக்கு வேதநோத்பத்தியில் உபயோகம் தோனுகையாலே விரோதமில்லையென்றும் பக்ஷத்தை நிராகரிக்கிறார்.

ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத் ॥

க்ருஹஸ்தனுடைய வித்யை ஸர்வகர்மாபேக்ஷைவ கர்தவ்யா। யஜ்ஞாதிஶ்ருதேஃ। தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்ம

ணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந யென்கிற ஶ்ருதியில் அபி
நாஶிவாம்ஸத்த்ரு அபிநாஹஞ்சூதிருதி யென்கிற அர்த்தமும்
ருசிக்கிறாப்போலே விவிதிஷந்தி யஜ்ஞாதியால் வேதநம் ப்ராப்ய
தீருதியென்று ஶமிக்கையாலே யஜ்ஞாதிகளுக்கு வேதநஸாத
நத்வம் ஸித்தமாகையாலே ஸர்வத்ர ப்ரஹ்மநிஷ்டவித்யையானது
யஜ்ஞாதிஸர்வ ஸாபேக்ஷை । அஶ்வவத் । தேஶாந்தரப்ராப்தி ஸாதந
யான அஶ்வமானது ஸ்வாபிகாரமய ரூபமான வாஹநத்
தை அபேக்ஷிக்கிறாப்போல் மோக்ஷஸாதந வித்யையும் நித்ய
நைமித்திகாஶ்ரமகாரத்தை அபேக்ஷிக்கிறது । ஊர்த்வரே
தஸ்ஸுக்களுடைய வித்யையும் அந்தந்த ஆஶ்ரமத்தை அ
பேக்ஷிக்கிறதென்னு கருத்து ॥ ௫ ॥

ஸூ. ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் ததாபி து தத்விதேஃ ॥ ௨௭ ॥
ததங்கதயா தேஷாமவஶ்யாநுஷ்டேயத்வாத் ॥

பூர்வாதிகரணத்தில் க்ருஹஸ்த்ரகர்மங்களான யஜ்ஞா
திகளென்ன மற்ற ஆஶ்ரமகர்மங்களென்ன இதுகளுக்கு வித்யா
ங்கத்வம் சொல்லப்பட்டது । இதாநீம் ஶமதமாதிகளு ஜந்த்வாதிகளா
ல் ஶமாதிகளுக்கும் அங்கத்வம் தோணுகையாலே இதுகள் க்ருஹ
ஸ்தாளிடங்களில் கூடாதென்கிற பூர்வபக்ஷாபாதத்தால்
ஸங்கதி: ।

கிம் வித்யாநிஷ்பத்தியின்பொருட்டு க்ருஹஸ்தர்களால் ஶமா
திகள் உபாதேயங்களா உத இல்லையாயென்று ஸம்ஶயம் । க்ருஹ
ஸ்தர்களுக்கு காரணவ்யாபாரரூபமான கர்மமேவித்யாமமாக
ஸிக்கவேண்டியதாகையால் காரணவ்யாபாரோபாரதிரூப
ங்களான ஶமாதிகளுடைய உபாதாநஸாமர்த்யம் க்ருஹஸ்தனு
க்கு இல்லாத்தாலே ஶமாதிகளுக்கு ஊர்த்வரேதஸ்ஸுக்கள் விஷ
யத்தில் உபயோகமே தவிர ஸர்வஸ க்ருஹஸ்தவிஷயத்தில்
உபயோகம் கிடையாதென்கிறது பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரா
ஸிக்கிறார் ।

ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் × யத்வாத் ॥

ஶமதமாத்யுபேதஸ்ஸ்யாத் ஆனாலும் க்ருஹஸ்தயஜ்ஞாதி கர்மங்களை உடையவந்தான் । ததாபி து அப்படியிருந்தாலும் ஶமாதியுக்தனு தான் । தத்விதேஸ்ததங்கதயா தத்விதே: ஶாந்தோதாந்த இத்யாதிகளால் விதாநமுகமாய் ஶமாதிகளை விதிக்கையாலென்னபடி । தேஷாமவஶ்யாநுஷ்டேயத்வாத் வித்யாநிஷ்பத்யர்த்தம் அவஶ்யாநுஷ்டேய மாகையாலென்னபடி । ஏகாக்ர்யஹேதுமான ஶமாதிகளாலேயே வித்யோத்பத்தியென்று கருத்து । ஏததர்த்தம் பவதி । ஶாந்தோதாந்த இத்யாதிநா ஶ்ருதிர்வித்யாங்கம் வக்தீயென்று ஸாதநமாக ஶமாதிகளை விதாநமுகமாக விதிக்கையால் க்ருஹஸ்தர்களாலும் க்ருஹிக்கத்தக்கதுகள் । கர்மவான்களான க்ருஹஸ்தர்களுக்கு ஶமாத்யவதாநம் பண்ணுவதில் விஷயபேதத்தால் விரோதமில்லை । விஹிதகர்மங்களில் கரணவ்யாபார: । அவிஹிதங்களாயும் ப்ரயோஜநரஹிதங்களான கர்மங்களில் தவிர்த்திரூபஶமாதிகள் கூடுவதால் ஶமாதிகள் ஸாவகாசங்களென்று கருத்து । கர்மங்களும் ஸர்வ நிவாரணத்தை அங்கீகரித்து ஏகாக்ரதையை உண்டுபண்ணுங்கள் யென்று கருத்து ॥ ௨௭ ॥

ஸூ. ஸர்வாந்நாநுமதிஶ்ச ப்ராணாத்யயே தத்தர்ஶநாத் ॥ ௨௮ ॥

ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கு ஶமாதிகளநுஷ்டேயங்களென்று சொல்லப்பட்டது । தத்வத் போஜநநியமரூபமான ஶமவிஶேஷம் இருக்கா இல்லையா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: । வாஜிநாம் ச்சந்தோகாநாஞ்ச ப்ராணவித்யாயில், நஹவா ஏவம்விதி கிஞ்சநாநந்நம் பவதி யென்று ஸர்வாந்நாநுமதியானது சொல்லப்படுகிறது । இந்த ஸர்வாந்நாநுமதியானது ப்ராணவித்துக்கு ஸர்வகாலிகையா உத ப்ராணாத்யயத்தில் தானோ யென்று ஸம்ஶயம் । விஶேஷமில்லாத்தாலே ஸர்வதா யென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸவஜ்ஞாநாநுமதிஶ்ச ப்ராணாத்யயே தத்ஶநாத் ॥

இ ஸூத்ரம் ஸவகாரார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது। ப்ராணவி த்துக்கு ஸவஜ்ஞாநாநுமதியானது ப்ராணாத்யயத்தில்தானே யாகும்। தத்ஶநாத்। சுதிஸ்மிருதிகளிலே ப்ரஹ்மவித்துக்கு ப்ராணாத்யயத்திலேயே ஸவஜ்ஞாநாநுமதி த்ருஷ்டமாகையா லென்னபடி । அதெங்கனே யென்னில், மஹவீ ஹதேஷு, சாக்ரா யணோ ருஷிக்ராமஹஜாயயா உஷஸ்தஹ வாசாயண யென்று ரம்பித்து ஸ்வா சஜீவிஷ்யாமி நவாஸநு காமோமே உதவாநமே ந்று இதுவரையில் ப்ரஹ்மநிஷ்டரான உஷஸ்தரானவர் தனக்கு ப்ரா ணாவத்திஸயத்தில் ஹஸ்திதக்ஷர் மாஷஸகஷணம் கூடுமென்றும் யதப்ராணரான தனக்கு ததுவாநம் நிஷித்தமென்றும் சொல் லுகிறபடியால் ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கும் கூட ஸவஜ்ஞாநாநுமதி சூவதிஷயையாக இருக்கையாலே வஸிஷ்டஸ்யான ப்ராண வித்துக்கு ஸவஜ்ஞாநாநுமதி சூவதிஷயெயென்பதில் சேழ் பானேன் யென்று கருத்து ।

ஸூ॰ அவாயாச்ச ॥ ௨௯ ॥

ஆஹாரஶுத்தௌ ஸத்வஶுத்தி: ஸத்வஶுத்தௌ த்ருவா ஸ்ம்ருதி:, யென்று ஆஹாரஶுத்திவிதிக்கு வாயமில்லாத்தாலும் ப்ராணாத்யயத்தில் தான் ஸவஜ்ஞாநாநுமதி யென்று தோத்து கிறது ।

ஸூ. அபிஸ்மர்யதே ॥ ௩௦ ॥

ப்ராணஸம்ஶய மாபந்நோயோந்நமத்தியதஸ்தத:। லிப்யதே நஸபாபேந பத்மபத்ர மிவாம்பஸா । யென்று ப்ராணஸம்ஶயத் தில்தானே ஸவஜ்ஞாநாநுமதிஸ்மரிக்கப்படுகிறது ।

ஸூ. ஶப்தஶ்சாதோகாமகாரே ॥ ௩௧ ॥

யத: ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கும் அந்யர்களுக்கும் ஸவஜ்ஞ வக்ஷம் சூவதிஷயமாக வ்யவஸ்திதமோ அதனால அந்தகாரண த்தாலே தானே அகாமகாரகாமகார வ்யவஸ்தியத்தில் ஶப்த:

ஸதாப்ருதே । தபோப்ராஹ்மணா: ஸர்வாம் நயீவேத் । என்று காமகாரஸ்ய விஷயகாங்க்ஷா ஶ்ருதிமென்னபடி । ॥௭॥

ஸூ. விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி ॥ ௩௨ ॥

ப்ரஹ்மவித்யை யஜ்ஞாதி கர்மாபேக்ஷையென்று சொல்லப்பட்டது । அந்த வித்யாங்கங்களான யஜ்ஞாதிகள்தானே முமுக்ஷுக்களான கேவலாஶ்ரமிகளாலும் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதா இல்லையாவென்று ஸம்ஶயாத் ஸங்கதி: ।

கிம் வித்யாங்கங்களான யஜ்ஞாதிகள் கேவலாஶ்ரமங்களுக்கும் அங்கங்களா உத இல்லையா வென்று ஸம்ஶயம் கேவலாஶ்ரமத்துக்கும் அங்கமாகில் வித்யைக்கு அங்கமாகையால் யஜ்ஞாதிகர்மத்துக்கு நித்யாநித்யஸம்யோகரூபவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்குமாகையால் யஜ்ஞாதிகர்மம் கேவலாஶ்ரமத்துக்கும் அங்கமன்றென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

விஹிதத்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி ॥

யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி இத்யாதியாலே முமுக்ஷுக்களான கேவலாஶ்ரமிகளுக்கும் ஜீவநநிமித்ததயா விஹிதமாகையாலே। ஆஶ்ரமகர்மாபி। யஜ்ஞாதிகேவலாஶ்ரமகர்மமும் ஆஶ்ரமாங்கமென்னபடி । நித்யாநித்ய ஸம்யோகவிரோதபரிஹாரமெப்படியென்றால் யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாதென்றும் தமேதம் வேதாநுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதிஷந்தி யஜ்ஞேந தாநேந யென்றும் விதிஸம்யோகப்ருதக்த்வத்தால் நித்யாநித்யாங்கமாகையில் விரோதமில்லை । யதாக்நிஹோத்ராதிகளுக்கு ஜீவநாதிகாரகாமநாதிகார ஸம்பந்த விதிஸம்யோகப்ருதக்த்வத்தாலே உபயார்த்தத்வம் விருத்தமில்லாதாப்போலென்றுகருத்து ।

ஸூ. ஸஹகாரித்வேந ச ॥ ௩௩ ॥

தமேதம் வேதாநுவசநேநேத்யாதியால் வித்யாஸஹகாரிதயாபி கர்மாநுஷ்டேய மென்று கருத்து ।

ஸூ. ஸர்வதாபி த ஏவோபயலிங்காத் ॥௩௪॥

ஸர்வதா வித்யாஸம்பந்தத்திலும் ஆஶ்ரமஸம்பந்தத்திலும் த ஏவ । அந்த யஜ்ஞாதிகளே விநியோகிக்கப்படுகிறதுகள் ஒரு கர்மமே உபயஸம்பந்தமென்று கருத்து । குத: । உபயலிங்காத் । உபயத்ர ஶ்ருதிகளில் யஜ்ஞாதிஶப்தங்களால் ஏகமென்று ஜ்ஞாபித்து விநியோகஸித்தமாகையால் கர்மஸ்வரூபபேதத்தில் ப்ரமாணமில்லையென்று கருத்து ।

ஸூ. அநபிபவம் ச தர்ஶயதி ॥௩௫॥

தர்மேண பாபமபநுததி இத்யாதியால் அந்த யஜ்ஞாதிகளால் வித்யோத்பத்தி ப்ரதிபந்தக பாபநிவ்ருத்தி த்வாரா வித்யைக்கு அநபிபவத்தைக் காண்பிக்கிறது ஶ்ருதியென்று கருத்து. அத்ராயம் விஶேஷ: யஜ்ஞோ தாநம் தப: । தீர்தயாத்ரேதி । ஸர்வஸாதாரணம் இதுகளுக்குள்ளே । எதாவது ஒருகர்மம் ஸர்வாஶ்ரயத்துடன் நியமத்தோடே அநுஷ்டிக்கிறது கர்மயோகம் । அத்தால் ஶ்ருதிஸித்தமாக யதாவஸ்திதஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு வித்யை அங்குரிக்கிறது. அப்படி அங்குரிதமான வித்யை அபிவ்ருத்திமாகைக்கு அஹஸ்ஸ்தோரும் செய்யப்பட்ட நித்யநைமித்திககர்மங்கள் தத்விரோதி பாபங்களைத் தீர்த்து உத்தரோத்தரம் அபிவ்ருத்தியைச் செய்து வித்யாநிஷ்பாதகங்கள் । ஸர்வதா அபிஹிதம் ஸித்தம் । ஒரு கர்மமே உபயஸம்பந்தமென்றும் ஸித்தம் । அத: கேவலாஶ்ரமிகளுக்கும் முமுக்ஷுக்களுக்கும் யஜ்ஞாதிகள் அநுஷ்டேயங்களென்று அதிகரணதாத்பர்யம் ॥ ௮ ॥

ஸூ. அந்தரா சாபி து தத்த்ருஷ்டே: ॥௩௬॥

நாலு ஆஶ்ரமிகளுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரமுண்டென்றும் ஆஶ்ரமதர்மங்கள் வித்யாஸஹகாரிகளென்றும் சொல்லப்பட்டது । இப்போது இந்த நாலு ஆஶ்ரமத்திலும் அகப்படாத ம்ருததாராக்ருததாரர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரம் உண்டா இல்லையாயென்று ஸம்ஶயத்தால் ஸங்கதி: ।

விது⁴ராதி³களான அநாஶ்ரமிகளுக்கு ப்³ரஹ்மவித்³யையில் அதி⁴காரமுண்டா இல்லையா என்று ஸம்ஶயம் ப்³ரஹ்மவித்³யைக்கு அங்க³ங்களான ஆஶ்ரமத⁴ர்மங்களிவர்களுக்கில்லாததாலே அதி⁴கார மில்லையென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

அந்தராசாபி து தத்³த்³ருஷ்டே: ।

துஶப்³த³ம் பூர்வபக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த²ம் । சஶப்³த³ம் ஸமுச்சயார்த²ம் । அந்தராபி ஆஶ்ரமப³ஹிஷ்டா²ளான அநாஶ்ரமிகளுக்கும் அதி⁴காரம் உண்டுதான் । குத: । தத்³த்³ருஷ்டே: । ரைக்வாதி³களான அநாஶ்ரமிகளிடத்தில் வித்³யாநிஷ்டை²யும் த்³ருஷ்டமாகையால் ஸம்வர்த்தாதி³களிடங்களில் போல் ரைக்வாதி³களான அநாஶ்ரமிகளிடத்திலும் வித்³யாநிஷ்டை²யும் காண்கையாலே ஆஶ்ரமநியதங்களான ஜபோபவாஸாதி³களாலே வித்³யாநுக்³ரஹம் கூடுமென்னு அநாஶ்ரமிகளுக்கும் ப்³ரஹ்மவித்³யாதி⁴காரமுண்டென்னுகருத்து ।

ஸூ. அபி ச ஸ்மர்யதே ॥ ௩௭ ॥

அநாஶ்ரமிகளுக்கும் ஜபாதி³களால் வித்³யாநுக்³ரஹம் ஸ்ம்ருதிஸித்³த⁴மாயிருக்கிறது । ஜப்யேநாபி ச ஸம்ஸித்⁴யேத் இத்யாதி³யால் ।

ஸூ. விஶேஷாநுக்³ரஹஶ்ச ॥ ௩௮ ॥

ஆஶ்ரமாநியதங்களான விஶேஷத்தாலும் வித்³யாநுக்³ரஹம் ஶ்ருதிஸித்³த⁴மாயிருக்கிறது । 'தபஸா ப்³ரஹ்மசர்யேண ஶ்ரத்³த⁴யா வித்³யயாத்மாநமந்விஷ்ய' இதி ।

ஸூ. அதஸ்த்விதரஜ்ஜ்யாயோ லிங்கா³ச்ச ॥ ௩௯ ॥

அதஸ்த்விதரத் । அநாஶ்ரமித்வத்தைக்காட்டிலும் ஆஶ்ரமித்வமேவ ஜ்யாய: ஶ்ரேஷ்ட²ம் அநாஶ்ரமித்வமாபத்³விஷயம் । ஶக்தனுக்கோவென்றால் உபாதே³யமென்னுகருத்து । லிங்கா³ச்ச । ஸ்ம்ருதியாலுமென்னபடி । அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டே²த்து க்ஷணமேகமபி த்³விஜ: இதி ॥ அநாஶ்ரமியாயிருந்து வித்³யாநிஷ்ட²னாயிருக்கை ஆபத்³விஷயமென்னு கருத்து ॥ ௯ ॥

விது⁴ராதி⁴கரணம் ஸமாப்தம் ॥

ஸூ, தத்பூதஸ்ய து நாதத்பாவோ ஜைமிநேரபி நியமாத்தத்ரூபாபாவேப்ய: ॥௪௰॥

விதுராதிகளுக்கு வித்யாதிகாரம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது ஆரூடப்ரஷ்டர்களுக்கும் அநாஶ்ரமித்வம் ஸமாநமாகையாலே வித்யாதிகாரமுண்டென்கிற ஶங்கையாலே ஸங்கதி: । நைஷ்டிக வைகாநஸ பரிவ்ராஜகர்களுக்கு ஸ்வாஶ்ரமப்ரம்ஶமிருந்தாலும் வித்யாதிகாரமுண்டா இல்லையா என்று ஸம்ஶய: । விதுராதிகளுக்குப்போலே ஜபாதிகளாலும் வித்யாநுஷ்டாநம் ஸம்பவிக்கையால் அதிகாரமுண்டென்று பூர்வபக்ஷ: । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

தத்பூதஸ்ய + பாவேப்ய: ॥

துஶப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த: । தத்பூதஸ்ய நைஷ்டிகாத்யாஶ்ரமநிஷ்டனுக்கு அதத்பாவ: அநாஶ்ரமியாகயிருக்கையென்னபடி । ந । கூடாது குத: । தத்ரூபாபாவேப்ய: நியமாத் । தத்ரூபங்களாவன நைஷ்டிகாதிகளுக்கு நியதமான தர்மமென்னபடி । ததாச நைஷ்டிகர்களால் அவஶ்யாநுஷ்டேயமான ஆஶ்ரமதர்மத்தினுடைய ப்ரச்யுதியிலிருந்தும் ஶாஸ்த்ரம் நியமிக்கையாலென்னபடி । ஸ்வாஶ்ரமத்திலிருந்தும் ப்ரஷ்டனால் ப்ரத்யவாயத்தைச் சொல்லுகிறது ஶாஸ்த்ரமென்று கருத்து । அதெங்ஙனே யென்னில் ப்ரஹ்மசார்யாசார்யகுலவாஸீ த்ருதீயோத்யந்தமாத்மாநம் ஆசார்யகுலேவஸாதயந்நிதி நைஷ்டிகனுக்கு அரண்யமியாத்ததோ ந புநரேயாத் । என்று வைகாநஸனுக்கும், ஸந்ந்யஸ்யாக்நீந் ந புநராவர்த்தயேத் என்று ஸந்ந்யாஸிக்கும், ஆஶ்ரமப்ரச்யுதி கூடாதென்று நியமிக்கிறது ஶாஸ்த்ரம் । விதுராதிகளைப்போலே பரிப்ரஷ்டரை அநாஶ்ரமிகோடியில் சேர்க்கக்கூடாதாகையால் இவர்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிகாரம் கிடையாதென்று ஜைமிநிமதம் ।

ஸூ, ந சாதிகாரிகமபி பதநாநுமாநாத்ததயோகாத் ॥௪௧॥

ஆதிகாரிகம் அதிகாரலக்ஷணாத்யாயத்தில் சொல்லப்

பட்டும் 'அவகீர்ணீ பஶுநா யஜேத'யென்கிற ஸூத்ரத்துக்கு வி
ஷயமான ப்ரஹ்மசார்யவகீர்ணீ நைஷ்டிகம் ஶுத்தமேவ தே யெ
ன்கிற ஶாஸ்த்ரமாத்ரமான ஶுத்தமவக்ர ப்ராயஶ்சித்தமென்னபடி ।
ந து நைஷ்டிகப்ரஹ்மசாரிணுக்குக் கூடாது । காரண: பதிதா நாரோ
நாஸ் । நைஷ்டிகப்ரஹ்மசாரிக்கு பாதித்யம் ஸ்ம்ருதமாகை
யாலே தஸ்யோதாஸ் । அந்த ப்ராயஶ்சித்தம் கூடாது । ஸ்ம்ருதி
யேதென்னில் ஆரூடோ நைஷ்டிகம் யத்யஸ்த ப்ரவ்ரஜ
தே நர: । ப்ராயஶ்சித்தஞ்சரேத்ரௌ யேந ஶாஸ்த்ரஸ்வலக்ஷ்த்
ஹா । இதி இங்கு ப்ராயஶ்சித்தாபாவம் ஸ்ம்ருதமென்னு கருத்து ।
ஆனுல் கீழ் சொன்ன ப்ராயஶ்சித்தத்துக்கு அவகாஶம் யெங்கென்
னில் உபகுர்வாணப்ரஹ்மசாரி ப்ரஷ்டனைல் அந்த விஷயத்
தில் ஸாவகாஶமென்னு கருத்து ।

ஏதது, உபகுர்வாணஸ்யேதி கேசித் ஸர்வேஷாம் ||௪௨||

இதம் ப்ராயஶ்சித்தம் உபகுர்வாணஸ்யைவ । கேசில் பேர்கள்
ஸாவசேவ ப்ராயஶ்சித்தஸாதாரணத்தையும் சொல்லுகிறார்கள் । யே
னென்னுல் உபகுர்வாணம் இந்த நைஷ்டிகப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஸ
பநமானது । உபகாரக ஸாதாரகங்களில் அநுஷ்டேத
மென்னு । ஆகையாலென்னுகருத்து । உபகுர்வாணென்கிறதற்கு த்ருஷ்டா
ந்தம் । அபாநவஸ் । ஶேஷநாதிநிஷேதமென்ன । ததா ப்ராயஶ்சித்தமெ
ன்ன । இதுகள் உபகுர்வாணனுக்கும் நைஷ்டிகனுக்கும் ஸ
மாநமாகிறாப்போலே ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்திலும் உபகுர்
வாணனுக்குப்போலே நைஷ்டிகனுக்கும் ப்ராயஶ்சித்தம் தா
ஸ்த்ரமென்னுகருத்து । உக்தப்ரஷ்டநைஷ்டிகவிஷயமாயேதி உப
குர்வாணப்ரஹ்மசாரிக்குச்சொன்ன யதும் உக்தஸாஸ்திரங்களுக்
கு ஸ்வரஸ ஸாவிஷயமாக ஸவிக்கவேசெய்யுமெனஞயஷ்டி ।

ஸ்தி, ப்ரஹ்மசர்யமபயாவி ஸ்த்ரீகராவாராத்து ||௪௩||

காஸ்வம் ஸதாநாரவ்ராதகஞ்ஜ்ஜ் । உபயதாவி உபவா
தகமாயிருந்தாலும் । ப்ரஹ்ம: । நைஷ்டிகாஸ் பரிஷ்ஷ்டநு ப்ரஹ்
ஷத்தந்தான் । விதர்யாயிகாரத்தில் நின்னும் பரிஷ்டநை

ன்னு கருத்து । யத: ஸ்ம்ருதே:, ப்ராயச்சித்தஞ்சவஸ்யாதி யெ
ன்கிற ஸ்ம்ருதியாலும் ச்வாநாத்வ நைஷ்டிகவாநப்ரஸ்தாநாம்
ப்ரஸ்வஸ்த க்ருத்ஸ்ந பாராயண ஸந்தாக்களுக்கு வித்யாவதா
ராதிவர்ஜநம் சிஷ்டாசாரஸித்தமாகையாலு மென்கபடி. ஆனாலும்
இவர்களுக்கும் சில பெரியோர்களால் பாபநிவ்ருத்யர்த்தம் ப்ரா
யச்சித்தம் சொல்லப்பட்டதுதானே । அப்படி யிருந்தபோதிலும்
ஊர்த்வரேதாதிகாராவாதிகையான சக்தி இவர்களுக்கு கிடையாதென்
னுபாஷ்யகாரர் திருவுள்ளம் ॥ ௧௦ ॥

பா. ஸ்வாமிந: பலச்ருதேரித்யாத்ரேய: ॥௪௪॥

உபாஸநாநுஷ்டாத்ரநுஷ்டாத்ருவிபாகம் இப்படி ப்ர
ஸக்தமாகையாலே உத்கீதோபாஸநாநுஷ்டா த்ருநுஷ்டாத்ரு
விபாகவிசேஷயானது உத்தராதிகரணத்தில் செய்யப்படுகிறதெ
ன்னு ப்ரஸங்கஸங்கதி: ॥

கிம் உத்கீதாத்யுபாஸநம் யஜமாநகர்த்ருகமா ருத்விக்கர்த்ரு
கமா என்னுஸம்சயம் । யதேவ வித்யயாகரோதி ததேவ வீர்ய
வத்தரமென்னு ச்ரூதமான வீர்யவத்தரத்வம் யஜமாநனுக்காகையா
லே தர்சபூர்ணமாஸாதிகள் போலே யஜமாநனால் அநுஷ்டிக்கத்த
க்கதென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை அருளிச்செய்கிறார் ।

ஸ்வாமிந: பலச்ருதேரித்யாத்ரேய: ॥

ஸ்வாமிந: யஜமாநஸ்ய உத்கீதாத்யுபாஸநகர்த்ருத்வம் ।
யத: பலச்ருதே: । அவனுக்கே பலமாகயாம் ச்ருதமாகை
யாலென்னு ஆத்ரேயர் எண்ணுகிறார் ॥

ஸித்தாந்தமாஹ —

ஸூ. ஆர்த்விஜ்யமித்யௌடுலோமிஸ்தஸ்மை ஹி பரிக்ரீயதே ॥௪௫॥

ஆர்த்விஜ்யம் ருத்விக்கர்த்ருகம் உத்கீதாத்யுபாஸநம் என்னு
ஔடுலோமியாசார்யர் எண்ணுகிறார் ।

யத: தஸ்மை ஹி பரிக்ரீயதே க்ரது யஜமாநஸம்ப
ந்நமாயிருந்தாலும் அந்த க்ரத்வநுஷ்டாநம் ருத்விஜோ வ்ருணீதே
ருத்விக்ப்யோ தக்ஷிணாந்ததாதி இத்யாதியால் ருத்விக்கர்த்ருகமாக

ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸம்யக் ஸ்வாநுஷ்டாநாய தீக்ஷிதனான ஸ்வாமியால் க்ரீதனாய்க்கொண்டு ஸ்வாம்யர்த்தமாயும் ப்ரவர்த்திக்கிறானென்னபடி। தஸ்மாத் ஸ்வாநுஷ்டாநம் தீக்ஷிதகர்த்ருகமாகையாலே ஸ்வாங்கவிஷயமான உத்கீதோபாஸநமும் தீக்ஷிதகர்த்ருகமென்று ஸித்தம்। || ௧௧ ||

ஸ்வாம்யதிகரணம் ஸமாப்தம் ||

---

௪௭. ஸஹகார்யந்தரவிதி: பக்ஷேண த்ருதீயம் தத்வதோ வித்யாதிவத் || ௪௭ ||

பூர்வத்தில் யஜ்ஞாதிகளுக்கும் ஶமாதிகளுக்கும் வித்யா ஸஹகாரித்வம் சொல்லப்பட்டது। இப்போது ஸஹகார்யந்தரம் விதிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ||

ஶ்ருத்தில் உத்கீதவத் ஸங்கதியோவென்னில் ஸங்கதிவிஶேஷ ப்ரஸ்துதமாகையாலே விரோதமில்லை। இங்கு மநநத்தை விதிக்கப்போகிறபடியால் அது த்யாநஸம்பந்நஶப்தவாச்யமாகையாலே தத்ஸாதநங்களான யஜ்ஞாதிஶமாதிகளைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமாகையால் ஶாஸ்த்ரப்ரத்யவிஷயகஸ்வாத்யாயஸூத்ரத்தாலே யஜ்ஞாதிகளையும் ஶமாதிகளையும் நிரூபித்து தத: பரம் த்யாநம் நிரூபிக்கப்படுகிறதென்னும் ஸங்கதி: ||

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மண: பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந திஷ்டாஸேத் । பால்யஞ்ச பாண்டித்யஞ்ச நிர்வித்யாத முநி: என்று மௌநம் வித்யாங்கமாக விதிக்கப்படுகிறதா உத அநூதிக்கப்படுகிறதா என்று ஸம்ஶயம்। மௌநம் மநநரூபமாகையாலே ஶ்ரோதவ்ய:, மந்தவ்ய: என்று ப்ராப்தமாகையாலே மௌநம் அநூதிக்கப்படுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம்। இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ||

ஸஹகார்யந்தரவிதி: பக்ஷேண த்ருதீயம் தத்வதோ வித்யாதிவத் ||

தத்வத: வித்யாவத: வித்யாநிஷ்டனுக்கென்னபடி । ஸஹகார்யந்தரவிதி: ஸஹகார்யந்தரமான மௌநம் விதிக்கப்படுகிறது, வித்யாதிவத் । இங்கு விதிஶப்தம் விதேயத்வாபிவ்யக்தியாலே

யஜ்ஞாதிஸ்வர்க்காந்த வாக்யங்களையும் ஶ்ருதிஶப்தார்த்தங்களான ஶ்ரவணாதிகங்களையும் சொல்லுகிறது । யதாஸ ஶ்ருதிவாக்யங்கள்போலவும் ஶ்ரவணாதிகங்கள்போலவும் ஸாம்பந்திகவாக்யங்களைக்காட்டிலும் வேறையாயும் த்ருதீயமான ஸஹகார்யந்தரம் த்யானம் விதிக்கப்படுகிறது । த்யானம் ஸாம்பந்திகவாக்யவிஷயமென்கையில் ப்ரமாணமேதென்னில் । ஸக்ஷண । வேதாந்தவாக்யத்தால் ஜ்ஞாதமான ப்ரஹ்மஶப்தத்துக்கு ஸாக்ஷாத்காராந்தவ்யாஸா திவாக்யவிஷயத்தில் வாக்யத்வஶக்தி இருப்பதால் ஶ்ருதத்வ நிஷாதவநாநுபவமானத்தால் உண்டான ஊஹாபோஹக்ஷ மத்வநிஷாதவஸாநுபவஸாம்பந்திகத்தைக்காட்டிலும் மேல்சொல்லு கிற த்யானம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸாக்ஷாத்காரஹேதுவான ஶ்ரத்தாஸஹிதஶ்ரவணம் அவித்யாநிவ்ருத்திஸாதனமாகையால் அதிகமென்னு கருத்து । அத்ராயம் விஶேஷ: । ஶ்ரவணாதிகங்கள் ஸாதனாங்க ளானாலும் வித்யைக்கு ஸஹகாரிகளாகையாலே ஶ்ருதிஶப்தத் தால் க்ருஹிக்கப்பட்டதுகளென்னு கருத்து ॥

ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதிஶ்ருதேரஶ்வவத் ॥ ௨௬ ॥

ஸர்வாஶ்ரமிகளுக்கும் வித்யை ஸாதாரணமானால் ஸா க்ஷாத்த்வத்தில், ஸர்வமேவம் வ்ருத்திரூபாவஸ்தாயாம் ப்ரஹ்மணோக்த மிதி ஸம்வத்ஸரதே । என்று க்ருஹஸ்தரூபத்தைக்கொண்டு உப ஸம்ஹாரமெப்படிக்கூடுமென்னுல் சொல்லுகிறார் ॥

தஸ்மாத் வாக்யார்த்தவிஷயம் । க்ருஹஸ்தாஸ்ய । க்ருஹ ஸ்தேஷு ஹாவாஸ ஸர்வாஶ்ரமங்களிலும் வித்யைக்கு ஸாதா மிருப்பதாலென்னபடி । க்ருஹிணோபஸம்ஹார: । க்ருஹஸ்தர்க ளான உபாஸகர்களும் உண்டென்று தோத்துகைக்காக க்ருஹ ஸ்தரூபத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கப்பட்டது । இப்படி உபஸம்ஹாரம் ஸர்வாஶ்ரமிகளுக்கும் ஸர்வஶப்தார்த்தமெ ன்னு கருத்து ॥

ஶமதமாத்யுபேத: ஸ்யாத்ததாபி து தத்விதேஸ்ததங்கதயா ॥ ௨௭ ॥

ஶமதமாதி ஸாதனவிதிகளுக்கு ஶாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷாஸமா

பக்ஷத்வயங்களை வேதவசனம்போல் இதரேஷாமபி மந்த்ராஶ்ரமி களுக்கும் உபதேசாத்। யஜ்ஞாதிகளையும் ஸஹகாரியாக உப தேசிக்கையாலென்னபடி। இத்தாலும் க்ருஹிணோபஸம்ஹாரமென்கிற வாக்யத் திலும் ஶிக்ஷாவத்ப்ரவ்ருத்தி என்று ஸந்ந்யாஸாஶ்ரமைகாந்தமான பக்ஷத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹாரமும் ஸர்வாஶ்ரமபக்ஷங்களு க்கும் ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்று ஹ்ருதயம் ॥ ௧௨ ॥

ஸூ. அநாவிஷ்குர்வந்நந்வயாத் ॥ ௪௯ ॥

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணஃ பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந தி ஷ்டாஸேத் என்று பாண்டித்யமான வித்யாங்கம் விதிக்கப்பட் டது। இப்போது பால்யமும் வித்யாங்கமென்று விதிக்கப்படுகி றது என்று ஸங்கதி ॥

தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணஃ பாண்டித்யம் நிர்வித்ய பால்யேந தி ஷ்டாஸேத் என்கிறவிடத்தில் பாலனுடைய காமசாராதிகளும் வித்வானுக்கு உபாதேயமா, உத ஸ்வமாஹாத்ம்யாநாவிஷ்காரரூ பம் பால்யம் உபாதேயமாவென்று ஸம்ஶயம்। பால்யேந திஷ்டா ஸேத் என்று அவிசேஷமாகவிதிக்கையாலே காமசாராதிஸர்வ மும் உபாதேயமென்று பூர்வபக்ஷம்। வித்வானுக்கு விசேஷத் தை விதிக்கையாலே வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலும் வித்வத்விஷயத்தில் அநேகநியமங்களைச் சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்கள் விசேஷவிதியா லும் பாதிதங்களாகிறதுகள் ॥

இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அநாவிஷ்குர்வந்நந்வயாத் ॥

அநாவிஷ்குர்வந்நு பாலனுக்கு யாதொரு ஸ்வமாஹாத்ம்யா நாவிஷ்காரரூபமான அம்ஶமுண்டோ அப்படிப்போல் வித்வா னும் ஸ்வமாஹாத்ம்யத்தை ஆவிஷ்காரம் பண்ணாமலே இருக்கவே ணும்। குதஃ அந்வயாத்। பால்யஸ்ய ஸ்வமாஹாத்ம்யாநா விஷ்காரந்தானே வித்யைக்கு அந்வயமாக அந்வயிப்பதால் காம சாராதிகள், நாவிரதோ துஶ்சரிதாத் இத்யாதிஶாஸ்த்ரங்களால் வித்யோத்பத்திவிரோதிகளாகத் தோணுகையாலே பால்யந்து தன்

னிடத்திலுள்ள ஸ்ரீஜாத்யாதிகளை ப்ரகாசம் பண்ணாமலிருக்கி றாப்போலே வித்வானும் ஸ்வாத்மஜ்ஞாநாதி ஆவிஷ்காரம் செய்யாமலிருக்க வேணுமென்றுகருத்து ॥ ௧௫ ॥

ஸூ. ஐஹிகமப்யப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே தத்தர்சநாத் ॥ ௫௦ ॥

ஐஹா ஸம்பந்நாக்ருதா । ஐதச்சேவம் ஸம்ஸித்திகால த்திலேதே செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ॥

ஐஹிகஸாதநாநுஷ்டாந உபாஸநமானது தனதுகாரண மான ஸாத்யப்ரதிபந்தகாபாவம் உண்டாகிறதாகில் ஜநநம் ஆகட்டும் காலாந்தரத்திலாகட்டுமுண்டாகிறதென்கிற நியமமோ வென்றுஸம்சயம் உத்பத்திகாரணம் ஸந்நிஹிதமாயிருந்தால் வி ளம்பகாரணமில்லாத்தாலே ஜநநமே உண்டாகிறதென்று பூர்வ பக்ஷ: । இந்த பக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஐஹிகமப்யப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே தத்தர்சநாத் ॥

ஐஹிகம் ஸாக்ஷாத்ஸித்திகாஸாத்யஸாதநோபாஸந மென் றபடி । அபி அப்ரஸ்துதப்ரதிபந்தே । ப்ரபலகர்மாந்தரத்தால் ஸா த்யப்ரதிபந்தம் அப்ரஸ்துதமாகில் என்றபடி । ததா । இப்போ து அநுஷ்டிதகர்மஸாத்யத்துக்கு ப்ரபலகர்மாந்தரத்தால் ப்ரதி பந்தமில்லையாகில் அநந்தரந்தானே ஸாத்யஸாதநோபாஸநஸி த்தியென்றும் ப்ரதிபந்தமிருந்தால் காலாந்தரத்தில் ஸித்தி யென்கிற நியமமென்றுகருத்து । இதெங்ஙனேயென்னில் । தத்தர்ச நாத் । யதேவ வித்யயா கரோதி ததேவ வீர்யவத்தரமென்கிற ஸ்ருதியில் உத்கீதவித்யாயுக்தயாகாநுஷ்டாநத்துடைய கர்மஸாத்யத் துக்கு ப்ரபலகர்மாந்தரப்ரதிபந்தம் ஸ்ருதமாகையாலென்ற படி । வ்ருஷ்டிகாம: காரீர்யா யஜேதவென்று வ்ருஷ்டிகாமனால் அ நுஷ்டிக்கப்பட்ட காரீரியாகஸாத்யத்துக்கு தத்காலத்தில் ப்ரதி பந்தகமில்லாவிடில் உடனே ஸாத்யப்ராப்தியும் ப்ரதிபந்தகமிருந் தால் காலாந்தரத்தில் யென்கிற நியமம்ஸித்தமானாப்போலே இங் குமநியமம் த்ரஷ்டவ்யமென்றுகருத்து ॥ ௧௬ ॥

வி ஏவம் முக்திபலாநியமஸ்ததவஸ்தாவத்ருதே

ஸ்ததவஸ்தாவத்ருதே: ॥ ௫௧ ॥

பூர்வம் ஐஹிகபலையான வித்யைக்கு உத்பத்தி காலாநியமம் சொல்லப்பட்டது । இப்படியே ப்ரஹ்மப்ராப்திபலங்களான வித்யைக்கும் உத்பத்த்யநியமம் கூடலாமென்கிற அதிதேசத்தால் ஸங்கதி: ॥

கிம் முக்திபலங்களான உபாஸநங்கள் தனக்குக்காரணங்களான அதிசயிதபுண்யகர்மாநந்தரம் உத்பந்நங்களா । உத । முன்போல அநியமமோவென்று ஸம்ஶயம் । முக்த்யுபாஸநஸாதநங்களாயும் அநபிஸம்ஹிதபலங்களாயுமுள்ள புண்யகர்மங்கள் இதரஸபுண்யகர்மங்களைக்காட்டிலும் ப்ரபலதரமாகையாலே துர்ப்பலங்களான கர்மங்களால் ப்ரதிபந்தம் கூடாதாகையாலே அநந்தரமேவ உத்பத்யந்த இதி பூர்வ: பக்ஷ: । இந்தபூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஏவம் முக்திபலாநியமஸ்ததவஸ்தாவத்ருதேஸ்ததவஸ்தாவத்ருதே: ॥

ஏவம் முன்போல் முக்த்யுபாஸநங்களுக்கும் அநியமம் கூடும் குத: ததவஸ்தாவத்ருதே: । ப்ரதிபந்தகாபாவதசையில் தானே ஜந்மநிஶ்சயம் ஸம்பவிக்கையாலென்றபடி । இத்தால்மிக்கும் வித்யாஸாதநகர்மம் ப்ரபலமானாலும் இத்தைக்காட்டிலும் ப்ராக்தநபாபம் ப்ரபலமாகையாலே அத்தால் ப்ரதிபந்தம் ஸம்பவிக்கக்கூடுமாகையாலே அநியமம்ஸித்திக்குமென்றுகருத்து ॥

அத்ராயம்விசேஷ: । உத்பத்திப்ரதிபந்தகாபாவரூப காரணத்தால் உத்பந்நமான உபாஸநத்துக்கும் முக்திரூபகார்யோத்பத்திவிஷயத்திலும் ப்ரதிபந்தகாபாவரூபகாரண விளம்பாவிளம்பமுண்டென்று தேசிகர் திருவுள்ளம் । ததாஹ ॥ ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநத்ரயத்தில் ஸ்வாமி: । நிஷ்பந்நோபாஸநஸ்ய நிஷ்டப்ரஸம்பாத ஸம்ப்ராப்திரபி தத்வேதக: । ஏவம் முக்திபலாநியமஸ்ததவஸ்தாவத்ருதேஸ்ததவஸ்தாவத்ருதே: இதீதஞ்ச

ஸூத்ரம் வித்யாங்ககர்மவிஷயமேவ வித்யாயாமேவ தத்ஸம்ப்ருக்தாய தயா ஆநந்த்யமென்று சொல்லுகிறவாக்யத்தால் நிஷ்டோபாஸநத்துக்குங்கூட ஸ்வப்ரயோஜநத்வம் ஸ்வதந்த்ரஸித்த்யங்கத்வத்தால் ஸம்பந்தமும் ஸித்தமாகையாலே ஸாத்ய ஸாத்யாதிகளுக்கும் வித்யாஙாநகர்மங்களுக்கும் நிஷ்டாஸாதநிகளான அதிகாரிவர்க்ஷங்களுக்கும் ஸ்திரப்ரயோஜநஸம்பந்தம் ஸாதிதமாகிறாப்போலே ஸஞ்சிதகர்மநிவ்ருத்திக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யேண ப்ரயோஜநஸம்பந்தம் ஒப்புக்கவேணும் । ஸ்வாத்யாயத்தில் அந்த்யஸ்மரணமாகவே உபாஸநம் நிஷ்டையாகிறதென்று நியமங்கூடாது । ஏனென்னில் ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீஸூக்தியில் அத்ர ஜந்மாதிஹேதுத்வேந கர்மவிசேஷஸ்யாபி வ்ருத்தா உபாதிவக்தி: । ததேதத் ஸ்வஸித்தமேவ । ததாபி நிஷ்டோபாஸநஸ்ய நசேதிஸ்ச்யம் । ஸத்ஸ்வ ப்ராரப்தகர்மஸு பலம் ஸத்யம் ப்ராப்தாஸம் ஸம்ஸாரம் நிவர்த்தயதி । நச ப்ராரப்தாந்தரேண கர்மணாம் ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி ஸாத்யம் । ஶாஸ்த்ரவிரோதாத் நிஷ்டோபாஸநஸ்ய நிஷ்டாஸ்வ ஸம்பந்தம் । இத்யாதிகளும் ந்யாயபரிசுத்தியிலும் உபாயிஸம்யத்தில் ப்ரபத்தி ப்ராரப்த ப்ராரப்தரஸ்யாபி ஸம்நந்தந ஸித்ஸ்யோபாயி: । தத்ராஷ்டாஞ்யாயா । ஸ்வஸ்திஸோஜீவம் ஸம தநதநாநாஸதே ஶக்திதாது நிஷ்டாஸாதநஸ்வாய ஶப்தாதிவதித்ருத்வ கர்மாத்யந்தபரிக்ஷ்ட: உபாயி: ॥

ஸர்வநிஷ்டாஸாதநயோ ஸ்வஸ்திவத ஜீவே அஸ்திநாஸ்தி திஸ்த்ரிகாஸ ஶாக்திகோபாயி: । யத்ப்ரவியோகிநாமந்த்ர ஸம்ப்ரதாயோபாஸ்த்ரவிநாஶௌஷத: ॥ ததாபி ஸ்வாரப்தகர்மணாம் ஸகலஶரீரஸாதநஸ்வ ஸ்வகர்மஸாதித்திநதி ய: । நிஷ்டோபாயஸ்யாபி ஸ்வதிஸ்வகர்மவிசேஷாஸ அநந்தகதிஸ்வஸ்த்திஸ அநந்தஶரீரஸ்வரி ஸம்ஹாரஸ்ய த்தே: । அயாவ ஸம்ருத்தி தம்ஹோமநஸ்வி தரேக்ஷயிஸ்யாயஸா ஸத்யதே இதி । யாவதயிகாரஸ்வஸ்திராயிகாரிகாணாதிதிச । ஶ்லோ। விதி

ஷ்வணஸமர்யேஸ்த ஶக்தஸத்தே வஜ்ஞதி । இத்யாதிஸூத்ரஸ்த ஶமிஷ்வணஸமர்யே ஸ்ரீராமாநுஜார்யோர நியமேபரதயா ப்ராயிகவிஷயா । ஶதாநாஸ்யஸாயநவ்யாபகஶ்ருதிர் இத்யாதிகளும் நிஷ்வஸமர்யிக்கு ப்ரஸிம்யகாயிந ஹவிஸம்பந்தத்தை சொல்லுகையால் பஹூஸ்ரீ ஸத்ருதிவிரோதத்தாலும் கூடாதென்றுகருத்து । இத்தால் வித்யாயோகிஶரீரத்தில் வித்யாநிஷ்பத்தியென்று ஸித்தம் ॥

இந்தபாதத்தில் ப்ரதிபாதிதங்களான பதினைஞ்சு அதிகரணங்களுடைய ப்ரயோஜநங்களை ஸங்க்ரஹித்து அருளிச்செய்கிறார் । தேஶிகேந்த்ரு ॥

வித்யாங்கத்வம் ஶிகாஸ்யாத் ஸ்வகர்மஸ்வபி: ஸோபிதாப்ர வ்யுத்தாபாத் ஸந்த்யாஸநாந் வித்யாவிதிவ விஜ்ஞாஷாங்கபிபா நாஸ்ஸேதவ । வித்யாஸம்ஸோப்ரேதஸ்வதேவதிஹி ஸா யஜ்ஞதாநாதிஸாபேக்ஷா ஸாத்யாத்ரூஹம் ப்ரஸஹ்யாத்ய வித்யிவிதாநேஷ்வப்யநுஷ்டேயவஸ்ஸித்தி:

அஸ்யார்த்த: । ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்கு அங்கம் ஶிகையென்றும் । ஸ்துதிமாத்ராதிகரணத்தில் உத்கீதத்தில் ரஸதமத்வாதித்ருஷ்டி ப்ரகாஶ்யமாகையாலே அது விதிக்கப்படுகிறதென்றும் ॥ ௨ ॥ பாரிப்லவாதிகரணத்தில் வித்யாவிதியோடே சேர்ந்த ஆக்யாநங்கள் வித்யாங்கங்களென்றும் ॥ ௩ ॥ ஶப்தம்யநாதிகரணத்தில் தத்வாஶநியதமான யத்நத்தால் ஊர்த்வரேதஸ் ஸ்வாஶ்ரமம் ஶபித்யம் உண்டென்னும் ॥ ௪ ॥ ஸர்வாபேக்ஷாதிகரணத்தில் க்ருஹஸ்தனுடைய வித்யையும் யஜ்ஞதாநாதிஸாபேக்ஷையென்றும் ॥ ௫ ॥ ஶமாத்யதிகரணத்தில் க்ருஹஸ்தனும் ஶமதமாதிமானென்னும் ॥ ௬ ॥ ஸர்வாந்நாநுமத்யதிகரணத்தில் ப்ராணாபத்தில் வித்வானுக்கும் ஸர்வாந்நாஶ்யத்தமாகவே போஜநவிதியென்றும் ॥ ௭ ॥ விஹிதத்வாதிகரணத்தில் ஒரு கர்மமே வித்யாங்கமாகவும் ஆஶ்ரமாங்கமாகவும் ஸம்பவிக்கலாமென்றும் ॥ ௮ ॥ ஶகம் வித்யாஶ்ரமாங்கம் விதுராதிந்யாயாத்தம் வித்யாதிகாரஸ்ய

தஜ்ஞக்ரத்வங்க³த்³ருஷ்டிஷ்விஷ்ணுக்ருதிரயம் முக்திதாவேதி³தா
வித்³யாநவிச்சே²த்³ய । பா³ல்யம் ஶக்த்யாதி³ஹீனம் ஸமுசிதஹிதா
ஜ்ஞே: ஸஹாதீ³நி வித்³யா தத³நுமதக்ருதஸ்யாபி வித்³யாஸ்வஜந
ஸ்ஸ்வாஸ்த்ரக்ருதேஸ்ஸித்³த⁴வாவாத்³ வாசே ॥

அஷ்டாதி⁴கரணார்த²ம் சொல்லப்பட்டது । விது⁴ராதி⁴கரணத்தில் விது⁴ரனுக்கும் வித்³யாஸம்ப³ந்த⁴முண்டென்னும் । ௯ । தத்³பூ⁴தாதி⁴கரணத்தில் ப்³ரஹ்மசர்யாத் ப்⁴ரஷ்டரான நைஷ்டிகாதி³களுக்கு வித்³யாதி⁴காரமில்லையென்னும் । ௧௦ । ஸ்வாம்யதி⁴கரணத்தில் க்ரத்வங்க³ங்களில் ரஸதமோத்³கீ³தா²த்³யுபாஸநம் ருத்விக்கர்த்ருகமென்னும் । ௧௧ । ஸஹகார்யந்தரவித்⁴யதி⁴கரணத்தில் வித்³யாஸஹகாரியாக ஶாஸ்த்ராப்⁴யாஸரூபமௌநம் விதிக்கப்படுகிறதென்னும் । ௧௨ । அநாவிஷ்காராதி⁴கரணத்தில் பா³ல்யமாவது ஶக்த்யாதி³ராஹித்யமென்னும் । ௧௩ । ஐஹிகாதி⁴கரணத்தில் காரணீபூ⁴த ஸுக்ருதகர்மங்கள் ப்ரப³லகர்மாந்தரத்தால் அப்ரதிப³ந்த⁴ங்களானால் ஐஹிகியான வித்³யோத்பத்தி உண்டாகிறதென்னும் । ௧௪ । கீழ்சொன்ன ஐஹிகவித்³யோத்பத்திபோலவே ஸ்வகாரணீபூ⁴த ஸுக்ருதங்களும் ப்ரப³லமான பாபாதி³ ப்ரதிப³ந்த⁴ங்களானால் வித்³யோத்பத்தியை உண்டாக்கமாட்டாதென்னும் பதினைந்து அர்த²ங்களை ஸூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தாரென்று தேஶிகர் அருளிச்செய்தார்

இதி ஶ்ரீபா⁴ஷ்யார்த²மணிப்ரவாளதீ³பிகாயாம்

த்ருதீயாத்⁴யாயஸ்ய சதுர்த²: பாத³: ॥

ஶ்ரீமல்லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ: ப்ரீயதாம் ॥

ஸ்ரீ: ॥

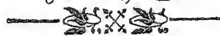
ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம: ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவண்ஶடகோப ஸ்ரீரங்கநாதயதீந்த்ர

மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத: ॥

வேங்கடநாதார்ய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

அத ஸாதநஸூத்ரம் ॥

ஸமந்வயாவிரோதங்களாலே ஸமாவேஶமும் ப்ரவ்ருத்திஸா தனமும் ஸமாப்தியானது ஸாதநோபாஸ்தி ப்ரவ்ருத்தி கையாகையால் இதில் உபாஸ்திக்ரமத்தை அநுஸரித்து ப்ரவ்ருத்த ஸ்யாயத்தில் ஸாம்ப்ரதாயான வித்யை நிரூபிக்கப்பட்டது, இப்போது அந்தவித்யாபலத்தை சதுர்த்தாத்யாயத்தில் நிரூபிக்கிறாரென்று அத்யாயஸங்கதி: । அந்த வித்யாபலங்களாக உத்தரபூர்வாகவிஶ்லேஷ விநாஶங்களென்னும் ஶரீரவிமோக்ஷமென்னும் அர்ச்சிராதிகதியென்னும் தேஶவிஶேஷத்தில் சென்று ப்ரஹ்மான ஸாயுஜ்யாநுபவமென்னும் பிரிக்கப்பட்ட இந்த நாலு அம்ஶங்களையும் க்ரமமாக நாலுபாதங்களாலே நிரூபிக்கிறாரென்று பாதஸங்கதி: । அதில் ப்ரதமபாதத்தில் ஶரீரத்திலிருக்கும் வித்வானுக்கு வித்யாபலமான அகவிஶ்லேஷவிநாஶத்தையும் உத்க்ரமணத்தையும் சொல்லுகிறது । உத்தரபாதம் ஶரீரவிமோசனானந்தர வித்வானுக்கு அர்ச்சிராதிகமனத்தையும் ப்ரஹ்மப்ராப்தியையும் சொல்லுகிறதென்று பாதஸங்கதி: ॥

தத்ர ப்ரதமபாதத்தில் ப்ரதமாதிகரணத்தில் வித்யைக்கு இதற்குமுன் நிரூபிக்கப்படாத ஸ்வரூபவிஶேஷா வஶ்யகாவ்ருத்த்யாதிஸாதநகாரகவாக்யங்களை நிரூபிக்கிறாரென்று அதிகரணஸங்கதி: ।

ஆனாலும் இந்த அர்த்தத்தை ஸாதநாத்யாயத்தில் நிரூபியாமல் பலாத்யாயத்தில் நிரூபிக்கை ஸங்கதமேனோ வென்னில், அஸாங்கத்யமில்லை ஏனென்னால் உபாஸநத்துக்கும் முக்திக்கும் ஸாத்யஸாதநபாவம் தோற்றுகைக்காகவும் முக்தி நிரதிஶயப்ரீதிரூபமேயாகையாலே பலகோடியிலும் நிவேசமென்று தோற்றுகைக்காகவும் இங்கு நிரூபிக்கிறபடியால் அஸாங்கத்யமில்லையென்று கருத்து ।

ஸூ. ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேஶாத் ॥ ௧ ॥

ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி । இத்யாதி வேதாந்தங்களிலே மோக்ஷஸாதநமாக விஹிதமான வேதநம் ஸக்ருதாவ்ருத்தமாய்க்கொண்டே ஶாஸ்த்ரார்த்தமாமோ அஸக்ருதாவ்ருத்தமாய்க்கொண்டுதானோ என்று ஸம்ஶயம் । ஸயோஹ வை தத்பரம் ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதீதி ப்ரஹ்மவேதநத்துக்கு பரப்ரஹ்மப்ராப்திஹேதுத்வம் ஶ்ருதமாகையால் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள் போலே ஸக்ருதாவ்ருத்தமானாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தம் ஸித்தமாகையாலே ஸக்ருதாவ்ருத்தம் ஸத் மோக்ஷஸாதநமென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஆவ்ருத்திரஸக்ருதுபதேஶாத் ।

அஸக்ருதாவ்ருத்தியுக்தமாய்க்கொண்டுதானே வேதநம் மோக்ஷஸாதநம் குதஃ உபதேஶாத் த்யாநோபாஸநபர்யாயதயா வேதநஶப்தத்தால் உபதேஶிக்கையாலென்னபடி । அதெங்ஙனே யென்னில் ஸம்வர்கவித்யையில் யஸ்தத்வேத யத்ஸ வேத ஸ மயைததுக்தஃ யென்னு உபக்ரமித்து அநு மே ஏதாம் பகவோ தேவதாம் ஶாதி யாம் தேவதாமுபாஸ்ஸே யென்னு உபாஸநஶப்தத்தைக்கொண்டு உபஸம்ஹரிக்கையாலே இந்த இரண்டுகளுக்கும் ஏகார்த்யம் ஸித்தமாகையாலும் ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம் நிதித்யாஸிதவ்யஃ யென்னு வேதநத்யாநங்களுக்கு வ்யதிகரம் த்ருஷ்டமாகையாலும் த்யாநோபாஸநாதி ஶப்தவாச்யமாயும்

அஸக்ருதாவ்ருத்தஸ்ம்ருதி ஸந்ததிரூப வேதநம் ஸாஸ்த்ரார்த்தமென்று ஸித்தம் ।

ஸூ. லிங்காச்ச ॥ ௨ ॥

லிங்கம் ஸ்ம்ருதியென்னபடி । மாம் த்யாயந்த உபாஸதே । தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்த்தா ம்ருத்யுஸம்ஸார ஸாகராத் । யேத்வக்ஷரமநிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே । தத்ரூபப்ரத்யயே சைகாஸந்ததிஸ்சாந்யநிஸ்ப்ருஹா । தத்த்யாநம் ப்ரதமைஷ்ஷட்பி: அங்கைர்நிஷ்பாத்யதே ந்ருப । இத்யாதிகளான பகவத்கீதா விஷ்ணுபுராணவசநங்களாலும் அஸக்ருதாவ்ருத்தஸந்ததிரூப வேதநமே மோக்ஷஸாதநமென்று ஸித்தம் ॥ ௨ ॥

ஸூ. ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச ॥ ௩ ॥

உபாஸநத்துக்கு விஷயமான பரப்ரஹ்மத்தை ஸ்வாத்மத்வேந உபாஸிக்கவேணுமென்று ஸமர்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ॥

உபாஸ்யம் பரப்ரஹ்மம் உபாஸகனால் ஸ்வாந்யத்வேந உபாஸ்யமா ! உத ! ஸ்வாத்மத்வேந உபாஸ்யமாவென்று ஸம்ஸயம் ! அதிகந்து பேதநிர்தேஸாத் । அதிகோபதேஸாத்து பாதராயணஸ்யைவம் தத்தர்ஸநாத் । என்கிற ஸூத்ரங்களில் உபாஸிதாவான ஜீவனைக்காட்டிலும் உபாஸ்யமான பரப்ரஹ்மம் அர்த்தாந்தரமென்று உபபாதிதமாகையாலே அந்யமென்றே உபாஸ்யமிதி பூர்வபக்ஷ: । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆத்மேதி தூபகச்சந்தி க்ராஹயந்தி ச ॥

துஸப்தம் அவதாரணார்த்தகம், ஆத்மேதி ஆத்மேத்யேவ யென்றபடி, உபாஸகனால் உபாஸ்ய பரப்ரஹ்மமானது ஸ்வாத்மத்வேநைவ உபாஸிக்கத்தக்கதே தவிர ஸ்வாந்யத்வேந உபாஸ்யமன்றென்றுகருத்து । குத: । உபகச்சந்தி । த்வம் வா அஹமஸ்மி பகவோ தேவதே । அஹம் வை த்வமஸி இத்யாதி ஸ்ருதிகளின்படி பூர்வீகளான உபாஸகர்கள் உபாஸ்யவஸ்துவை தங்களுக்கு ஆத்மாவாகவே உபாஸிக்கிறார்களென்றுகருத்து । க்ராஹயந்தி ச ।

யஆத்மநி திஷ்டந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா நவேத யஸ்யாத்மா சரீரம் । ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி । ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத: இத்யாதி சாஸ்த்ரங்களும் உபாஸ்யமான ப்ரஹ்மம் உபாஸகனைக் காட்டிலும் அதிகமாயும் அந்த ப்ரஹ்மத்தை உபாஸகனுக்கு அந்தர்யாமி யென்று ப்ரதிபாதிக்கிறதுகள் । கிஞ்ச அதிகந்து பேதநிர்தேசாத் । இத்யாதிகளும் ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜீவாந்தர்யாமித்வாகாரத்தைச் சொல்லவில்லை । கிஞ்ச ஸ்வரூபபேதத்தைச் சொல்லுகிறது இப்படி உபாஸகனு ப்ரஹ்மசரீரபூதனென்னும் ப்ரஹ்மாவும் உபாஸகனுக்கு ஆத்மபூதனென்னும் ச்ருதிசொல்லுகையாலும் அப்படியே, ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி । ஸந்மூலாஸ்ஸோம்யேமா: ஸர்வா: ப்ரஜா: ஸதாயதநாஸ்ஸத்ப்ரதிஷ்டா ஐததாத்ம்யமென்கிறபடியே ஜீவனுக்கு ப்ரஹ்மாயத்தஸ்வரூபஸ்திதிகளும் சொல்லுகையாலும் ப்ரஹ்மத்தை ஸ்வாத்மசரீரகமாக அநுஸந்திக்கும்போது தன்க்கும் ஆத்மாவாகையாலே அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்றே அநுஸந்திக்கவேணும் । அதெப்படியென்னில் । தேவமநுஷ்யாஹமென்கிறவிடத்தில் தன்னுடைய சரீரமானது ஆத்மப்ரகாரதைகஸ்வபாவமாகையாலே அந்த சரீரவாசகமான தேவமநுஷ்யாதிசப்தத்துக்கு சரீரியர்ண ஸ்வாத்மாவில் பர்யவஸாநம்ஸித்தமானாப்போலே ஸ்வாத்மாவும் ப்ரஹ்மசரீரமாகையாலே தத்ப்ரகாரஸம்ஸித்தமாகையால் அஹம் த்வாதிசப்தங்களுக்கும் ப்ரஹ்மபர்யவஸாநம்ஸித்தமாயிற்று । இத்தால் அஹம் ப்ரஹ்மயென்றுதானே உபாஸிக்கவேணுமென்று உக்தமாயித்து ॥ ௨௫ ॥

ஸூ. ந ப்ரதீகே ந ஹி ஸ: ॥சா॥

இப்படி ப்ரஹ்மோபாஸநத்தில் ஸ்வாத்மதயா உபாஸநமானது ஐந்த்ரப்ராணாதிகரணத்தில் சொல்லப்பட்டது । ஆனாலும் அஹம் த்வாதிசப்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்வபர்யவஸாநமென்கிற அர்த்தத்தை த்ருடீகரிக்கைக்காக இங்கும் சொல்லப்பட்டது । இப்படிப்போல் நாம ப்ரஹ்மேத்யுபாஸீதேத்யாதி ப்ரதீகோபாஸநங்களிலும் ப்ரஹ்மோபாஸ

ந்க்ய ப்ரவிசிஷ்டமாகையாலே ஸ்வார்த்தயா உபாஸநம் கர்த்தவ்யமென்கிற சங்கையாலே ஸங்கதி: ॥

ப்ரதாநபேதத்வாதுபாஸீத இத்யாதி ப்ரதீகோபாஸநங்களிலும் ப்ராணப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிபத்திகளிலும் ஸ்வார்த்தயா அநுஸந்தாநம் கார்யமா। கூடாதாவென்று ஸம்சயம்। ப்ரதாநபேதத்வாதுபாஸீதவென்னு ப்ரதிபத்த்யுபாஸநங்களுக்கு ப்ரஹ்மோபாஸநத்வம் அவிசிஷ்டமாகையாலே ஸ்வார்த்தயா அநுஸந்தாநம் கார்யமென்று பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார்।

ந ப்ரதீகே ந ஹி ஸ: ॥

நப்ரதீகே ப்ரதீகோபாஸநே ப்ரதிபத்திகளில் ப்ராணப்ரவ்ருத்தியென்னு ஸ்வார்த்தயா உபாஸநம் கார்யமென்னபடி। குத: நஹிஸ: அந்தப்ரதீகோபாஸந ப்ரதிபத்திகள் உபாஸகனுக்கு ஸ்வார்த்தா அன்னுதானே। ப்ரதீகோபாஸநத்தில் ப்ரதீகமே உபாஸ்யமே தவிர ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாஸ்யத்வமில்லை। ப்ரஹ்மத்துக்கோவென்னால் த்ருஷ்டிவிசேஷணத்வமே உள்ளது। இங்கு ப்ரதீகமாவது நாமம்। விதவிஷ்ணுபூர்வகப்ரஹ்மத்தில் அவிர்ப்பாவைகதேசமாகையாலே விசிஷ்டப்ரஹ்மத்துக்கு ஏகதேசமான நாமமென்னு கருத்து। ப்ரதீகோபாஸநமாவது ப்ரஹ்மமின்றி ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா அநுஸந்தாநமென்று கருத்து।

நநு இங்கு ப்ரதிபத்திகள் அப்ரஹ்மமாகையாலே அதுகளுக்கு ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யா உபாஸ்யத்வம் சொல்லுவதுஸரியல்ல। ஆகையால் ப்ரஹ்மமே ப்ரதிபத்திதிருஷ்டியால் உபாஸ்யமென்கிற பக்ஷத்துக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்।

ஸூ. ப்ரஹ்மத்ருஷ்டிருத்கர்ஷாத் ॥௫॥

ப்ரஹ்மத்ருஷ்டி: ப்ரதிபத்திகளில் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டிபண்ணுகிறது உசிதமே தவிர ப்ரஹ்மத்தில் ப்ரதிபத்திதிருஷ்டிபண்ணுவது ந்யாய்யமன்று। குத: உத்கர்ஷாத் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரதிபத்திகளைக்காட்டிலும் உத்கர்ஷமிருக்கையாலென்னபடி। அபக்ருஷ்டனிடத்தில் உத்க்ருஷ்டத்ருஷ்டியானது உபசாரமாகையாலே ராஜ

ப்ருத்யனிடத்தில் ராஜத்ருஷ்டியானது ஶ்ரேயஸ்கரியாகக் காணாநின்றோம் । உத்க்ருஷ்டனான ராஜாவிடத்தில் ப்ருத்யத்ருஷ்டியானது அபசாரமாகையால் ப்ரத்யவாயகாரியாகிறாப்போலே இங்கும் ப்ரஹ்மத்தில் ஶூத்ராதித்ருஷ்டி அபசாரமாகையால் கூடாதென்று கருத்து । இந்த விஷயம் ஸர்வார்த்தஸித்தியிலிருக்கிறது ॥௫॥

ஸூ. ஆதித்யாதிமதயஶ்சாங்க உபபத்தே: ॥௬॥

ப்ரஹ்மத்ருஷ்ட்யதிகரணத்தில் அபக்ருஷ்டவஸ்துவில் உத்க்ருஷ்டத்ருஷ்டி செய்யத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டது । அப்படியாகில் பலஸாதநதயா உத்க்ருஷ்டமான உத்கீதாதியினுடைய த்ருஷ்டியானது ஆதித்யாதிகளிடத்தில் செய்யத்தக்கதென்கிற ஶங்கையால் ஸங்கதி: ॥

ய ஏவாஸௌ தபதி தமுத்கீதமுபாஸீதவென்று சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிறபடி கர்மாங்கஸம்பந்தோத்கீதவிஷயகோபாஸநம் செய்யும் விஷயத்தில் உத்கீதாதிகளில் ஆதித்யாதித்ருஷ்டிசெய்யத்தக்கதா உத ஆதித்யாதிகளில் உத்கீதாதித்ருஷ்டிசெய்யத்தக்கதா வென்று ஸம்ஶய: । உத்க்ருஷ்டத்ருஷ்டிர் நிக்ருஷ்டே கர்தவ்யேதி ந்யாயத்தாலே பலஸாதநத்வேந உத்க்ருஷ்டமான கர்மத்தைக்காட்டிலும் கர்மஶேஷஸம்பந்தியான ஆதித்யாதி தேவதை அபக்ருஷ்டையாகையாலே ஆதித்யாதிகளிடத்தில் உத்கீதாதித்ருஷ்டி செய்யத்தக்கதென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஆதித்யாதிமதயஶ்சாங்க உபபத்தே: ॥

ஸூத்ரவ்யாக்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது । கர்மாங்கஸம்பந்தோத்கீதாதியில் ஆதித்யாதிமதய ஏவ ஆதித்யாதித்ருஷ்டிகள் தானே செய்யத்தக்கதுகள் குத:? உபபத்தே: । கர்மங்களுக்கு பலஸாதநத்வமும் ஆதித்யாதிதேவதாப்ரீதியை அபேக்ஷித்துவருகிறபடியால் ஆதித்யாதிகளுக்கே உத்கர்ஷோபபத்தி ஸித்தமாகையால் பூர்வோக்தந்யாயத்தால் கர்மாங்க உத்கீதாதியில் தானே ஆதித்யாதித்ருஷ்டிகள் செய்யத்தக்கதுகள்.

அத்ராயம் விஶேஷ꞉ இந்த ஸித்தாந்தத்தில் அந்யதா க்யாதியும் ஸத் க்யாதியும் பாஷ்யகாராபிமதம். இதில் அந்யதாக்யாதி பக்ஷத்திலும் ஸத் க்யாதிபக்ஷத்திலும் த்ருஷ்டிவிதி ப்ரகாரமேதென்னில் । உச்யதே । ஶுக்தியில் இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞாநம் ரஜதத்வாபாவவத்விஶேஷ்யகத்வ விஶிஷ்ட ரஜதத்வ ப்ரகாரகத்வ ரூபாந்யதாக்யாதிலக்ஷணயுக்தமானாற்போலே ப்ரக்ருதத்திலும் ப்ரஹ்மத்வாபாவவத்விஶேஷ்யக ப்ரஹ்மத்வ ப்ரகாரகமாயும் ப்ரஹ்மோபாஸித்வ ப்ரகாரகமாயுமுள்ள ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியிலும் ஆதித்யத்வாபாவவதுத்கீத விஶேஷ்யகாதித்யத்வ ப்ரகாரகமாயும் உத்கீத ஆதித்யத்வ ப்ரகாரகமாயுமுள்ள ஆதித்யஜ்ஞாநத்திலும் அந்யதாக்யாதிலக்ஷணம் ஸங்கதமாகையாலே அந்யவஸ்துவில் அந்யத்ருஷ்டி விதிகூடலாம். ஸத் க்யாதிபக்ஷத்திலெல்லா ஜ்ஞாநங்களும் யதார்த்தமாகையாலே ரஜதே இதம் ரஜதமென்கிற யதார்த்தஜ்ஞாநத்தில் போல் ஶுக்தௌ இதம் ரஜதமென்கிற அயதார்த்த ஜ்ஞாநத்துக்கும் தத்விஶேஷ்யகத்வவிஶிஷ்ட தத்ப்ரகாரகத்வ ரூபயதார்த்த்யம் சொல்லத்தக்கது । அதெப்படியென்னால் பஞ்சீகரண ப்ரக்ரியையாலே ஸாவயவ த்ரவ்யத்தில் ஸ்வஸத்ருஶ ஸஜாதீயாவயவைகதேஶஸத்பாவம் ஶ்ருதிஸித்தமாகையாலே ஶுக்தியிலும் ரஜதாம்ஶம் இருப்பதால் ஶுக்தௌ இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞாநமும் ரஜதத்வவத் ரஜதவிஶேஷ்யகமாயும் ரஜதத்வ ப்ரகாரகமாயுமிருப்பதாலும் யதார்த்த்யம் ஸங்கதம். । ப்ரஹ்மோபாஸநம் । உத்கீத ஆதித்ய꞉ தேநோபாஸ்ய꞉ । என்று த்ருஷ்டிவிதிப்ரகாரங்களிலேயென்றால் த்ருஷ்டிவிஶேஷணபூதங்களான ப்ரஹ்மாதித்ய ப்ரப்ருதிகளுக்கு ஸாவயவத்வ ப்ரஸக்தியில்லாததாலே த்ருஷ்டிவிஶேஷ்யமான மனஆதித்யோத்கீத ப்ரதீகங்களில் ப்ரஹ்மாத்யவயவஸத்பாவம் சொல்லுகை அஶக்யமாகையாலே தத்த்ருஷ்டிகளுக்கு ப்ரஹ்மத்வாதிவிஶேஷ்யகத்வாதிகளில்லாததாலே யதார்த்த்யமில்லை. எப்படியாவது யதார்த்த்யம் சொன்னால் உத்கீதாதிகளில் ஆதித்யாதி த்ருஷ்டிவிதி எப்படிக்கூடுமென்கில் உச்யதே । எங்கு அவயவமுள்ளதோ அங்குதான் த்ர

வ்யாகரணவ்யவஸ்தாவத்தைக்கொண்டு யதாஸம்பவ நிர்வா-
ஹம் பண்ணுகையாலும் | ஸ்வ்யாகரணவ்யவஸ்தா ப்ரயோஜனமில்லாத
தேஹாத்மாபிமாநாதிகளில் ஸாதாரண ஸம்ஸர்க்க ஜ்ஞாந த்வயா-
த்மகதயா ஸ்வப்நாகாரஸ்தத்தில் போலே நிர்வாஹம் ஸாத்யகா-
ராதிதம் | ததாஹ | ஸகலம்ப்ரமஃ யென்றும் ஜ்ஞாநம் ஸகலம் ஸ்வ
ப்ரகாரஸ்வாத்மவிஶேஷ்யகமாயும் ப்ரமஸ்வ ப்ரகாரகப்ரம
விஶேஷ்யகமாயுமுள்ள ஜ்ஞாநத்வயாத்மகம் | அப்படியே உத்தீய
ஸ்வ ப்ரகாரகோடீயவிஶேஷ்யகமாயும் ஶுக்திஸ்வ ப்ரகாரகா
ஶுக்தி விஶேஷ்யகமாயுமுள்ள ஜ்ஞாநத்வயாத்மகம் உத்தீய ஶுக்தி
த்வமென்கிற ஜ்ஞாநம் | ஆக | ப்ரமஸ்வாத்மஸம்ஸர்க்கத்தோ
டேகூடின ப்ரமவிஶேஷ்யக ஸ்வாத்மவிஶேஷ்யக ஜ்ஞாநத்வயமென்
ற | உத்தீயாதிகஸம்ஸர்க்க ஸம்ஸ்ருஷ்டமான உத்தீயவிஶேஷ்யகா
ஶுக்தி விஶேஷ்யக ஜ்ஞாநத்வயமென்ற | இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸர்க்க
ஸம்ஸ்ருஷ்டமான த்வயமே த்ருஷ்டி விஷயவிஷயமென்று கருத்து |
ஶுக்த்யாதித்ருஷ்டிகளுக்கு ஸாக்ஷிஸ்வாவஶ்யகமாகையாலே ஸம்
ஸர்க்க ஸம்ஸ்ருஷ்ட ஜ்ஞாநத்வயத்துக்கு ஸாக்ஷித்வமெப்படியென்கில்
ஸ்வப்நாகாரஸ்தத்தில் ஶுக்தௌ ரஜதமென்கிற ஜ்ஞாநத்தில்
ஸம்ஸர்க்கஸாரணாத்மகமாக ஜ்ஞாநத்வய மொப்புக்கொண்டு அந்த
ஜ்ஞாநத்வயங்களுடைய ஸம்ஸர்க்க ஸம்மென்ற | ஶுக்தி ரஜதங்களு
டைய ஸம்ஸர்க்க ஸம்மென்ன | ஶுக்திரஜதங்களுடைய | ஸகலம்
ஸம்ப்ரஹ ஸம்மென்ற | இதுவே ஸாக்ஷியென்று வ்யவஹாரம் —
ஸம்ஸர்க்க ஸம் ரஜதவாவ்யாப்தி ஸம்வாதயதாஸம்வ்யாப்திபே
ஷிஜாதவ்யஷிஸிதையென்று கருத்து | இப்படி யெல்லாஜ்ஞாந
மும் ஸ்வதஸ்ஸமாகல் ஸோகவிஸ ஸ்வதஸ் ஸத்வவ்யவஸ்தை
யெப்படியென்கில் யதாவஸ்தித வ்யவஹாராநுகுணஜ்ஞாநம்
ஸ்வதோலக்ஷணம் | அயதாவஸ்தித வ்யவஹாராநுகுணஜ்ஞாநம்
அஸ்வதோலக்ஷணம் | இப்படி ஸம்ஸர்க்கம்கண்டுகொள்வது | அயம்பாதஃ
யென்கிற ஜ்ஞாநத்தில் ஜ்ஞம் ஶப்தபாதஶப்தங்களுக்கு வாகா
ஸம்ப்ரஹம் கூடுவதால் யதாவஸ்தித வ்யவஹாராநுகுணஜ்ஞாந
ஸ்வ ரஜதஸ்வலக்ஷணம் ஸம்மதம் | ஶுக்திஜ்ஞாநத்துக்கு பிர்பாடு

ஶுக்தி ரஜதமேதது ஸத்தோடேகூடின ஜ்ஞாநமப்ரமாணமோ இதம் ரஜதமென்கிற ஜ்ஞாநத்தில் இதம் ஶப்த ரஜதஶப்தங்களுக்கு ஸாமாநாதிகரண்யமில்லாத்தாலே யதார்த்தவ்யவஹார ஹேதுஜ்ஞாநப்ராமாண்யலக்ஷணமும் ஸம்பந்நம் । ப்ரக்ருதத்தில் ஏவம் ஶாவ: । உக்தீய ஆதித்ய: ப்ரஹ்மேத்யாதி த்ருஷ்டிகளும் யதார்த்தவ்யவஹாராநுரூபணைகளாகையாலே இதுகளில் ப்ராமாண்யலக்ஷணஸித்தம் இதில் ஜ்ஞாநத்துக்கும் வ்யவஹாரத்துக்கும் யதார்த்தத்வம் ப்ராஸங்கிகம் । வ்யவஹாரஹேதுத்துக்கு யதாத்வம் ப்ராமாண்யாபாதிதமென்று கருத்து ॥ ॥௬॥

ஸூ. ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத் ॥ ௭ ॥

இப்படி ப்ரதீகாதிகரணமும் ஆதித்யாதிமத்யதிகரணமும் ப்ரஸங்காத்தாலே வந்தது । இந்த அதிகரணத்தில் ப்ரக்ருதாதிகரண நிரூபிதமான ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கு அபேக்ஷிதமான ஆஸநாதிகளை விதிக்கிறதென்று ஸங்கதி ॥

இந்த ப்ரஹ்மோபாஸநத்தை உபாஸகந் ஆஸநத்திலிருந்துகொண்டுதான் செய்யவேணுமா । உத । இருந்தாவது நின்றாவது ஶயாநனாவது நடந்துகொண்டாவது செய்யலாம் என்கிற அநியமமாவென்று ஸம்ஶயம் । விஶேஷஶ்ரவணமில்லாத்தாலே அநியமமென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆஸீநஸ்ஸம்பவாத் ॥

ஆஸீந: இருந்துகொண்டே உபாஸிக்கவேணும் । குத: ஸம்பவாத் இருந்தவனுக்கே மநஸ்ஸைகாக்ர்யமாக ஸம்பவிக்கையாலென்னபடி । ஐகாக்ர்யமில்லாவிடில் உபாஸநம் ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்று கருத்து । அத: ஆஸீநனைக்கொண்டே செய்யவேணும் ॥

ஸூ. த்யாநாச்ச ॥ ௮ ॥

நிதித்யாஸிதவ்ய: என்று உபாஸநத்தை த்யாநரூபமாக சொல்லுகையாலே சித்தைகாக்ர்யமபேக்ஷிதம் । ஆ

கையால் இருந்தே உபாஸிக்கவேணும் த்யாநமாவது ஸ்வவ்ய திரிக்தவிஷயப்ரத்யயத்தால் கலசாதபடி தைலதாராவதவிச்சிந்ந ஸ்ம்ருதிஸந்ததிரூபமென்று கருத்து ॥

ஸூ. அசலத்வஞ்சாபேக்ஷ்ய ॥ ௯ ॥

நிஶ்சலராயிருக்கையை அபேக்ஷித்து லோகத்தில் த்யாநஶப்தம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது । அதெங்ஙனேயென்னில் த்யாயதீவ ப்ருதிவீ த்யாயந்தீவாந்தரிக்ஷம் என்று ஶ்ருதிவசநத்திலென்று கருத்து । அத: த்யாநநிஷ்டனுக்கு ப்ருதிவ்யாதிகளுக்குப்போலே அசலத்வம் ஸ்திதிரூபமாகவே ஸம்பவிக்குமென்று கருத்து ॥

ஸூ. ஸ்மரந்தி ச ॥ ௧௦ ॥

உபவிஶ்யாஸநே யுஞ்ஜ்யாத் யோகமாத்மவிஶுத்தயே என்று ஆஸீநனுக்கே த்யாநத்தை ஸ்மரிக்கிறார்கள் ॥

ஸூ. யத்ரைகாக்ரதா தத்ராவிஶேஷாத் ॥ ௧௧ ॥

யத்ர எந்த தேஶத்தில் எந்தகாலத்தில் மநஸ்ஸுக்கு ஏகாக்ர்யம் ஸம்பவிக்குமோ தத்ர அந்த தேஶத்தில் அந்த காலத்தில் உபாஸநம் செய்யத்தக்கது । அத: அவிஶேஷாத் ஶர்க்கராதிரஹிதே ஸமே ஶுசௌ தேஶே என்கிற வாஜஸநேயஶ்ருதியில் ஏகாக்ர்யத்தைதவிர மத்த தேஶகாலவிஶேஷ ஶ்ரவணமில்லாத்தாலென்னபடி ஏகாக்ர்யத்துக்கு எந்த தேஶகாலங்கள் அநுகூலங்களோ அதுகளே உபாஸநாநுகூலங்களென்று கருத்து । இத்தால் ஆஸநவ்யுத்பத்திகளுக்குள்ளே ஆஸநத்தையே விஶேஷித்து எடுத்திருப்பதால் ஆஸீநனாகவே உபாஸிக்கவேணுமென்று ஸித்தம் । அத்ர இதமவதேயம் । வித்யாங்கபாதத்தில் வித்யாங்கங்களெல்லாம் சொல்லி ஆய்விட்டபடியால் திரும்பவும் இங்கு ஆஸநாத்யங்கவிதி எதற்காகவென்னில் தைலதாராவதவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபத்யாநமானது திநந்தோறும் உத்தரோத்தரம் ரொம்ப அப்யாஸத்தாலே ஸாதிக்கத்தக்கதாகையாலே ஆஸநாத்யங்கஸாத்யமான விச்சேதாபாவத்தால் உத்தரவிஷயமான ஸர்வப்ரத்யயாதீதஸ்வரூபமன்றியில் உ

ண்டாகமாட்டாதென்கிற அபிப்ராயத்தால் திரும்பவும் ப்ரஶ்நா ந்தரவிசேஷம் ஸூத்ரகாரரால் செய்யப்பட்டதென்னு கருத்து ॥ ௫ ॥

கீழ்ச்சொன்ன உக்தலக்ஷணமான உபாஸநம் ஶாஸ்த்ரஸித்தி தேஹாவஸாநபர்யந்தம் திநந்தோறும் அநுஷ்டேயமென்று ஸூத்ரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஸூ. ஆப்ராயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் ॥ ௧௨ ॥

இந்த அபவர்க்கஸாதகமான உபாஸநமானது ஒரே திவஸத்தில் செய்யத்தக்கதா । உத । ப்ரத்யஹம் ஆப்ராயணாதநுஷ்டேயமாவென்று ஸம்ஶயம் । ஒரே திநத்தில் அநுஷ்டாநம் செய்தாலும் ஶாஸ்த்ரார்த்தம் க்ருதமாகையாலே அத்தாலே ஸமாப்தி செய்யத்தக்கது । ஆனால் யாவதாயுஷமென்கிற ஶ்ருதியோவென்னால் இங்கு விதிஶப்தமில்லாத்தாலே அர்த்தவாதமாக சொல்லத் தக்கதென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. ஆப்ராயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் ॥

ப்ராயணம்வரை அநுவர்த்திக்கத்தக்கது । குதஃ । தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம் । உபாஸநோபக்ரமதிநமுதல் । தேஹாவஸாநபர்யந்தியாக யெவ்வளவு காலமுண்டோ அந்தகாலத்திலும் கார்த்ஸ்ந்யேந உபாஸநம் த்ருஷ்டமென்கிறபடி । யெங்ஙனேயென்கில் ஸ கல்வேவம் வர்த்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே । யென்கிற ஶ்ருதியில் விதிப்ரத்யயமில்லாவிட்டாலும் உபாஸநாவ்ருத்தியானது ப்ரமாணாந்தர ப்ராப்தமாகையாலே உபாஸநாவ்ருத்தி விதி ஒப்புக்கவேணுமென்று கருத்து ॥ ௬ ॥

ஸூ. ததிகம உத்தரபூர்வாகயோரஶ்லேஷவிநாஶௌ தத்வ்யபதேஶாத் ॥ ௧௩ ॥

இப்படி ப்ரஹ்மவித்ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை நிரூபித்து தத்ஸம்பந்தங்களான பாபாஶ்லேஷவிநாஶங்களை மேல்நாலு அதிகரணங்களாலே நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி । இதுவே பாதஸங்கதி ॥

ஶரீராந்தாகவும் ப்ரஹ்மவித்யை ஸாத்ய ஃபலமாகையாலே ஃபலகோடியிற்சேர்க்கையோக்யமாகையாலே அந்த வித்யையினுடைய ஸ்வரூபவிஶேஷணமும் ஃபலாத்யாயத்தில் ஸம்மதமென்னு கருத்து ॥

ப்ரஹ்மவித்துடைய வித்யாரம்பத்துக்குமேலே வருகிற அகங்களுக்கு அஶ்லேஷமும் வித்யாரம்பத்துக்கு முன்புள்ள அகங்களுக்கு விநாஶமும் ஸம்பவிக்குமா । உத । மாட்டாதா என்னு ஸம்ஶயம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்மவென்னு ஸ்மரணத்தால் தானே கர்மக்ஷயம் சொல்லுகையாலே அஶ்லேஷவிநாஶஶ்ருதியானது ஸ்துத்யர்த்ததயா அர்த்தவாதமாகையாலே ஸம்பவிக்கமாட்டாதென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ததயிகமஸூத்ரம்

ததயிகமே ப்ரஹ்மவித்யாநுஷ்டாநம் ப்ராப்தமானவளவிலே உத்தரபூர்வாகயோ: வித்யாரம்பத்துக்கு பின்னும் முன்னுமுள்ள பாபங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶௌ உத்தரபாபத்துக்கு அஶ்லேஷமும் பூர்வபாபத்துக்கு விநாஶமும் வரும் । குத: தத்வ்யபதேஶாத் । அப்படி ஶ்ருதி சொல்லுகையாலே என்னபடி । ஶ்ருதிகளோவென்னல் ஏவம் விதி பாபம் கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே । ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே இத்யாதிகள் இப்படியாகில் நாபுக்தமென்கிற வசநத்துக்கு கதியென்னவென்னில் பண்ணின கர்மங்களுக்கு ப்ரஹ்மவித்யாதிப்ராயஶ்சித்தம் செய்யாமல்போனால் கர்மஃபலம் அநுபவித்தே தீருமென்கிற ஃபலஜநநஸாமர்த்யத்தை சொல்லுகையால் விரோதமில்லை। அஶ்லேஷவிநாஶஶ்ருதியோவென்னல் ஸகல பாபப்ராயஶ்சித்தரூபமான வித்யையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தால் கர்மங்களுடைய ஃபலஜநநஶக்தி நிரோதத்தை சொல்லுகையாலே பரஸ்பரம் பின்னவிஷயமாகையாலே இரண்டு வசனங்களுக்கும் விரோதமில்லை । இப்படியானால் ப்ரஹ்மவித்யை ஸகலபாபப்ராயஶ்சித்தரூபமாகையாலே ஸர்வபாபமும் நாஶநீயமாய

த்தை அநுஷ்டிக்கிறப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாதநாந்தர அநுஷ்டிக்க வேண்டாமோவென்னில் உச்யதே । ஸ்வரூபாநுரூப மானது ஸ்வதந்த்ரவாயிற்றாகையாலே ஸாதநதயா ஸ்வதந்த்ராநு ஷ்டாநத்தை அபேக்ஷிக்கிறது । ப்ராப்தியோவென்னில் ஜ்ஞாநஸம் கோசநிவ்ருத்திபூர்வகபகவதநுபவபூர்வகஸ்வாபா விகமாகையாலே ஸாதநாந்தராநுஷ்டாநாபேக்ஷையில்லை । கிஞ்ச நித்யஸம்ஸாரிபகவதநுபவத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங் களான பாபபுண்யங்கள் ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தபூத ப்ரபத்த்யநு ஷ்டாநத்தால் ஶமித்தவளவிலே ஸம்கோசகாரணமில்லாத்தா லும் ஜ்ஞாநஸம்கோசநிவ்ருத்தியே ப்ராப்தியாகையாலும் ஸ்வ ரூபாவிர்பாவரூபமான விஶிஷ்டபகவதநுபவப்ராப்தி ப்ராரப்தாவஸாநமாகை கையால் ஸ்வரூபாதிவைலக்ஷண்யம் ஸித்தமாகையாலே ஸாதநா ந்தரம் வேண்டாமென்னு கருத்து ।

அத்ராயம் விஶேஷ: ॥

இங்கு அஶ்லேஷமாவது ப்ரஸக்தி உண்டாகாமலிருக்கை அவிநாஶமாவது உத்பந்நங்களான ப்ரஸக்திகளுடைய விநா ஶம் ப்ரஸக்தியாவது பாபாநுஷ்டானம் பண்ணின பாபாத்மாக் களுக்கு அநுரூபமான பலங்களைக்கொடுக்கிற பகவந்நிக்ர ஹாநுக்ரஹங்கள்தான் । இப்படியாகில் நிமித்தாபாவே நைமித்திக மென்கிற ந்யாயத்தாலே பாபபுண்யங்கள் உசிதமாகையா லே அதற்கு பகவத்ப்ராயஶ்சித்தமாகட்டும் உத்தரபூர்வாக அநுசிதமாகையாலே இதுக்கு பகவத்ப்ராயஶ்சித்தப்படி ப்ராய ஶ்சித்தமாக்கவேணுமென்னில் சொல்லுகிறேன் । ஸம்ஸாரிபாபபுண்ய கமான உத்தராகத்துக்கும் பகவத்ப்ரநைமித்திக ப்ரா யஶ்சித்தமென்னு ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளமென்னு । கிஞ்ச பக வத்ப்ரநிஷ்டனுக்கு அபாதிபாபபூர்வாகராகம் பாபமே அன்று । யென்கையில் ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ளம் । ஞாதஸ்ய பகநிஷ்டனுக்கு பாதிபாபபுண்யமான உத்தராகம் உசிபாது । அப்படி உசித்தாலும் அந்த பாபத்தை ப்ராயஶ்சித்தத்தால்

போக்கடிக்கவேணும் । ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யாவிடில் ஶிபத்தில் பாபஸமூஹத்தை அநுபவித்துத்தான் தீரக்கடவன்! இந்த வ்ருத்தாந்தம் வ்ருத்ராதிகளிடத்தில் த்ருஷ்டம்। இத்தால் பூர்வபக்ஷ்யபிமதோத்தராகப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையுமென்றுபித்து । இப்படியாகில் ப்ரதிதிநம் ஆப்ராயணத்தோடு கூடின வித்வானுக்கு உத்தராகப்ராயஶ்சித்தமில்லாமையாலே எப்படி முக்திகூடுமென்னுல் யாதவாப்யுதயத்தில் ஶ்ரோத்ரஸ்ய க்ருதேதர வ்ராதக்ருதேதர வேத்ருப்ரவ்ருத்திவஶப்ரக்ருதிப்ரதீநவேதாஃ । க்ஷணதோ தக்ஷணந்தப்ரவர்தய ஶ்ரியோப்ரக்ஷ ஶ்ரீமுகவாதமாஸு ॥" யென்கிறபடியே ஆப்ராயியான வித்வானுக்கு பூர்வக்ருதாபாஸநவஶத்தாலே ப்ராப்தஹ்ருதய க்ருஷ்ணாகாரா ஸப்ராகமமே ப்ராயஶ்சித்தமாகையால் விரோதமில்லையென்று கருத்து । பாஹி பூர்வோத்தராகத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிட்டால் முக்திகாலநியமத்திலென்று பாவம் ॥௭॥

பூர்வத்தில் பாபத்துக்கு அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் சொல்லப்பட்டது । இப்போது கீழதிகரணத்திற்போல ஸுக்ருதத்துக்கும் அஶ்லேஷவிநாஶம் சொல்லப்படுகிறதென்று அதிதேஶத்தால் ஸங்கதிஃ ॥

ஸூ. இதரஸ்யாப்யேவமஸம்ஶ்லேஷஃ பாதேது ॥ ௧௪ ॥

புண்யகர்மத்துக்கு அஶ்லேஷவிநாஶம் கூடுமா கூடாதா யென்று ஸம்ஶயம் புண்யகர்மமும் ஸாமர்த்யமாகையாலே பந்தத்துக்கு அநிஷ்டமில்லாமையாலும் ப்ரஹ்மவித்துக்கு புண்யாஶ்லேஷவிநாஶம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

இதரஸ்யாபி பாபத்தைக்காட்டிலும் இதரமான புண்யத்துக்கும் ஏவம் பாபத்துக்குப்போலே அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் ஸம்பந்தங்கள் । புண்யமமான ஸ்வர்காதி ஸாதனமும் முமு க்ஷுவுக்கு அநிஷ்டமாகையாலே அநிஷ்டமுக்ய ப்ரத்யமான பாபலக்ஷணம் புண்யத்திலும் தம்மமாகையாலே அபய

பூர்வோத்தர பாபங்களுக்கும் அஶ்லேஷ விநாஶங்கள் ப்ரா ப்தங்கள் । வித்யாப்ராப்யமான ப்ரஹ்மப்ராப்த்யாதிகளுக்கு ஹேதுவான பாபத்துக்கேயென்னில் பாபேத் தா । ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்கள் அநிஷ்டமாகையாலே அஶ்லேஷம் கூடுமென்னு கருத்து । நநு வித்வானுடைய புண்ய ஸஞ்சிதத்துக்கும் விநாஶம் கூடுமென்பது இருக்கட்டும் விரக்தனை வித்வானு காம்யத்தை இச்சிக்காமையாலும் கதாசித் ப்ரமாதத்தால் காம்யத்தை செய்தானாகில் அது ஸஹிக்கவே செய்யும் । ஆகையால் உத்தர புண்யாஶ்லேஷத்துக்கு விஷயமில்லை । ஸர்வ காம்யங்களும் ஸ்வீய புண்யகபுண்யமும் அஶ்லேஷவிஷயமென்று வித்யாபூர்வமாக அநுஷ்டிதமான ஸாத்ருதமோ வென்னில் ஸஹகாரிதையான வித்யாஶக்தியாலே நிரஸ்தமாகையால் உத்தர புண்யாஶ்லேஷம் சொல்லுகை யெப்படிக்கூடு மென்னில் ।

உபப்த்தே । வித்யாஶக்த்யநுஷ்டிதமான ஸாதுக்ருதங்களுக்குள் உபாஸ்யவிஷய ஸாதுக்ருதமும் தேஹத்தால் ஸஹாநாபூர்வமாக அநுஷ்டித ஸாதுக்ருதத்துக்கு ஸம்பந்தா பாதத்தால் ஸம்ஶயம் வருமாகையால் அப்போது கதாசித் ஸந்நிதாந அந்த ஸம்யமும் விஷயத்தில் ஸ்நேஹத்தால் அநுஷ்டிதமான ஸாதுக்ருதமும் வித்வானுக்கு அநிஷ்டங்களாகையாலே இது களை அஶ்லேஷவிஷயங்களாகக்கூடுமென்னு கருத்து ॥ அ॥

அநாரப்தகார்யே ஏவ து பூர்வே ததவதே: ॥

பூர்வவித்யாஶக்திக்கு முன்னும் பின்னுமுள்ள ஸாதுக்ருத துஷ்க்ருதங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶங்கள் சொல்லப்பட்டதுகள் இப்போது வித்யைக்கு முன்னுள்ள ஸாதுக்ருதங்களுக்குள்ளே ப்ராரப்தாரப்த ஸாதுக்ருத துஷ்க்ருதங்களுக்கு ஸாதும் வித்யா ஸாமர்த்யத்தால் விநாஶம் ஸம்ஶயிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி॥

வித்யோத்பத்திக்கு முன்புள்ள பாபபுண்யங்களுடைய ஸாமர்த்யத்துக்கும் விநாஶமுண்டாம் உத அநாரப்தகா

ர்யங்களுக்கு நாஶமா யென்னு ஸம்ஶயம் । ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூ³யந்தே யென்னு விஶேஷாபா⁴வேந ஸர்வபாபங்களுக்கும் விநாஶம் ஶ்ருதமாகையால் ப்ராரப்³த⁴பாபங்களுக்கும் விநாஶம் கூடுமென்னு பூர்வபக்ஷம் ।

இத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸூ அநாரப்³த⁴கார்யே ஏவ து பூர்வே தத³வதே⁴: ॥கரு॥

து ஶப்³த³ம் பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த²ம் । பூர்வே வித்³யோத்பத்திக்கு பூர்வபா⁴விகளான அநாரப்³த⁴கார்யே ஏவ அநாரப்³த⁴கார்யங்களான ஸஞ்சிதது³ஷ்க்ருதங்கள் தானே நஶிக்கிறதுகள் குத:। தத³வதே⁴: । தஸ்ய தாவதே³வ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத² ஸம்பத்ஸ்யே யென்னு உத்பந்நவித்³யனான புருஷனுக்கு ஶரீரம் விடுமளவாக விலம்ப³ம் ஶ்ருதமாகையாலே ஸர்வகர்மங்களும் விநஷ்டங்களானால் ஶரீரஸ்தி²தி அஸம்பா⁴விதையாகையாலே ஶரீரதா⁴ரணஹேதுவான ப்ராரப்³த⁴ம் தவிர மற்ற அப்ராரப்³த⁴கர்மங்களுக்கே விநாஶமென்னு ஸித்³த⁴ம் ।கரு।

ஸூ. அக்³நிஹோத்ராதி³ து தத்கார்யாயைவ தத்³த³ர்ஶநாத் ॥கசு॥

இதரஸ்யாப்யேவமஸம்ஶ்லேஷ: என்கிற ஸூத்ரத்தில் வித்³யாமாஹாத்ம்யத்தாலே ஸுக்ருதத்துக்கும் அஶ்லேஷம் சொல்லப்பட்டது । அக்³நிஹோத்ராதி³ நித்யநைமித்திகங்களான ஸ்வாஶ்ரம கர்மங்களும் ஸுக்ருதஸாமாந்யாந்தர்க³தங்களாகையாலே தத்ப²லங்களுக்கும் அஶ்லேஷ ப்ரஸங்கி³க்கையால் ஸாமர்த்²யம் இல்லாதவனுக்கு அநுஷ்டா²நம் ஸம்ப⁴விக்கமாட்டாதென்கிற ஶங்கையால் ஸங்க³தி: ॥

அக்³நிஹோத்ராதி³ ஶாஸ்த்ரீயகர்மமானது । வித்³வானால் அநுஷ்டே²யமா । உத । இல்லையாயென்று ஸம்ஶயம் । ஸுக்ருத து³ஷ்க்ருதங்களுக்கு அஶ்லேஷவிநாஶம் சொல்லுகையாலே அக்³நிஹோத்ராதி³ ஶாஸ்த்ரீயகர்மங்களும் ஸுக்ருதங்களாகையாலே தத்ப²லத்துக்கும் அஶ்லேஷம் ப்ரஸங்கி³க்கையால் நிஷ்ப²லங்களான அக்³நி

ஹோத்ராதிகள் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுகள் அன்றென்னு பூர்வபக்ஷம்। இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அக்நிஹோத்ராதி து ।

து ஶப்³த³ம் பூர்வபக்ஷவ்யாவர்த்தகம் । அக்நிஹோத்ராதியான ஸாத⁴நமானது தத்கார்யாயைவ வித்³யாஸ்வரூபநிஷ்பத்திரூபகார்யாயைவ । வித்³யாஸ்வரூபநிஷ்பத்திரூபகார்யத்தின் பொருட்டே அநுஷ்டே²யமென்றபடி । குத: தத்³த³ர்ஶநாத் । தமேதம் வேதா³நுவசநேந ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி । யஜ்ஞேந தா³நேநவென்கிற ஶ்ருதியாலே அக்நிஹோத்ராதி யஜ்ஞங்களுக்கு வித்³யாஸாத⁴நத்வம் த்³ருஷ்டமாகையாலென்றபடி । வித்³யையாவதென்றால் நாள்தோறும் செய்யப்பட்ட நித்யநைமித்திககர்மத்தால் தெளிவாக வளரவேண்டியதால் அதற்காக ஶ்ரேயஸ்ஸாத⁴நமான கர்மம் அநுஷ்டே²யம் । அப்படி அநுஷ்டியாவிடில் வித்³யை உண்டாகமாட்டாதென்று கருத்து ॥

நநு இப்போது அக்நிஹோத்ராதிஸாத⁴நம் வித்³யாஸ்வரூபமென்று சொல்லப்பட்டது । வித்³யாஸ்வரூபத்துக்கு மின்னுள்ள ஸாத⁴நமேதென்றால் அதுக்குள்ளே சிலது ஸாக்ஷாத்தாயும் சிலது பாரம்பர்யமாயுமிருப்பதால் வேறொரு ஸாத⁴நமில்லாத்தாலே ஸாக்ஷாத்ஸாத⁴நமென்கிற ஶ்ருதிக்கு விஷயமேதென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் ॥

அதோ(அ)ந்யாபி ஹ்யேகேஷாமுப⁴யோ: ॥ ௬௭ ॥

அத: வித்³யாஸ்வரூபமான அக்நிஹோத்ராதியஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் அந்யாபி உப⁴யோ: வித்³யாஸ்வரூபத்துக்கு மின்னும் பின்னுமுள்ள வர்ணாஶ்ரமங்களுக்குள்ளே ப்³ரஹ்மஜ்ஞாநரூபவிஷயத்தாலே ஸம்பந்தத்தைக்கொடாததாயும் வேறுபட்டதாயுமுள்ள ஸாத⁴நஜாதம் இருக்கிறதுதானே । ஏகேஷாம் । சில ஶாகிகளுடைய வசநமென்றபடி । ததா² ஸாக்ஷாத் ஸாத⁴

க்ருத்ஸ்நமென்கிற வசநமானது அக்நிஹோத்ராதிகர்மவிஷயமாயும் முன்சொன்ன ஸாத்யகர்மஜாதத்தை விஷயீகரிப்பதால் நிர்விஷயமன்றென்று கருத்து। கீழ்விதானிலே வித்யாரம்பத்துக்கு முந்தி பஹுகாலாநுஷ்டித ஸுக்ருதத்துக்குள் அநாரப்தபலமான ஸுக்ருதங்கள்போக மிஞ்சியுள்ள ஸுக்ருதங்களும் உத்தரபூர்வங்களில் வித்யாஸ்வதந்த்ரயுக்தமிஷ்ட ஸுக்ருதாதிகளும் அஶேஷவிநாஶ்யாதி விஷயங்களாய்க் கொண்டு ஸுஹ்ருத்ஸாதுக்ருத்யாதிக்ராதி வசநங்களுக்கு விஷயங்களென்று கருத்து।

அநாரப்தகார்யத்துக்கு ஸர்வ த்ரிபாகம் ஸம்பவிக்குமா। உத। மாட்டாதாயென்று ஸந்தேஹித்து ஸம்பவிக்கக்கூடுமென்கிற முன்சொன்ன அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார்॥

(ஸூ) யதேவ வித்யயேதி ஹி ॥ ௧௮ ॥

ஹிஶப்த: காரணார்த்த: ॥ யதேவ வித்யயேதி யதேவ வித்யயா கரோதி। ததேவ வீர்யவத்தரமென்று உத்கீதோபாஸநத்தாலே க்ரதுஸம்போதநவஸம்பத்யாதிகளுக்கு அங்காஶ்ரயத்தால் வீர்யாதிஶயம் சொல்லப்பட்டதோ। அந்தகாரணத்தாலே வீர்யவத்தையான ஸாத்யகர்மமுண்டென்று உக்தமாயித்து। ஆகையால் ஸுஹ்ருத்ஸாதுக்ருத்யாமிதி வசநத்துக்கு மின்சொன்னதே விஷயமென்று ஸித்தம்॥

அத்ராயம் விஶேஷ:।

ஸர்வாபேக்ஷாதிகரணத்தில் கர்மங்களுக்கு அங்கத்வம் சொல்லப்பட்டது। இந்த அதிகரணத்திலும் கர்மங்களுக்கு அங்கத்வத்தை எதற்காகச் சொல்லுகிறாரென்னில்॥

உச்யதே। பூர்வபாதத்தில் வித்யைக்கு கர்மாபேக்ஷத்தை ஶங்கித்து ஸாபேக்ஷத்வம் ஸாதிக்கப்பட்டது। இந்த அதிகரணத்திலேயென்னில் ஸுக்ருதாஶ்லேஷ ப்ரஸங்கத்தில் அக்நிஹோத்ராதிகளும் ஸுக்ருதமாகையாலே அதுகளுக்கு ப்ரதிபந்தகத்வத்தை ஶங்கித்து அதுகள் அவஶ்யாநுஷ்டேயத்வ

ளென்று ஸாதிக்கப்படுகிறதாகையால் பௌநருக்த்யமில்லையென்று கருத்து ॥ ௧௦ ॥

ஸூ. போகேந த்விதரே க்ஷபயித்வாத ஸம்பத்யதே ॥ ௧௧ ॥

அநாரப்தகார்யங்களான புண்யபாபங்களுக்கு வித்யையாலே விநாசம் சொல்லப்பட்டது பூர்வம். இப்போது ஆரப்தகார்யங்களுக்கு வித்யாயோநிஶரீராவஸாநத்திலேயாவது । ப்ராரப்தகார்ய ஶரீராந்தராவஸாநத்திலாவது க்ஷயமென்கிற அம்ஶத்தை ஸ்வீகரிக்கிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஆரப்தகார்யங்களான புண்யபாபங்கள் வித்யாயோநி ஶரீராவஸாநத்தில் க்ஷயிக்கிறதுகளா । உத । ஸஹஸ்ரஶரீராவஸாநத்திலாவது ஶரீராந்தராவஸாநத்திலாவதென்கிற ஸம்ஶயமோ । இதி ஸம்ஶய । யாவந்ந விமோக்ஷ்ய அத ஸம்பத்ஸ்யெ யென்னு ப்ரஹ்மஸம்பத்துக்கு ஶரீரபாத விளம்பம் ஶ்ருதமாகையாலே வித்யோத்பத்தி ஶரீராவஸாநத்தில் தானே க்ஷயிக்கிறதுகளென்னு பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

போகேந த்விதரே க்ஷபயித்வாத ஸம்பத்யதே ।

து ஶப்தம் பூர்வபக்ஷவ்யாவர்த்தகம் । இதரே । ஆரப்தகார்யங்களான புண்யபாபங்களை । போகேந । ஸுகாநுபவத்தாலே க்ஷபயித்வா । போக்கடித்து । அத । அநந்தரம் । ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலென்றபடி । ஸம்பத்யதே । ப்ரஹ்மவித்தானவன் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறானென்னபடி । யாவந்ந விமோக்ஷ்யவென்கிற ஶ்ருதியும் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்தில் தானே மோக்ஷமென்பதத்தைச் சொல்லுகிறது । நிஷ்டாவானுக்கு ப்ராரப்தங்களான புண்யபாபங்கள் எவ்வளவு ஶரீரங்களால் அநுபாவ்யங்களோ । தாவச்சரீரபரிக்ரஹத்தால் புண்யபாபங்களை அநுபவத்தால் நஶிப்பித்து தத நந்தரம் மோக்ஷமடைகிறானென்னு கருத்து । இந்த பாதத்திலுள்ள பதினொரு அதிகரணங்களுடைய அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டுகிறார் தேஶிகர் ॥

ஆவ்ருத்த்யாப்ரஹ்மவித்யாகலாஸக்ருதஹமிதி ஸ்யாதுபாஸ்யா ந ப்ரதீகே ப்ரத்யாஹேகாதி த்ருஷ்டி: ப்ரஸ்யீரமவிதவேத ஸாஸநம் ப்ரத்யஹஞ | பாபேபூர்வ நாசாதிகம்யேவதயோ ஹேமாசாரப்தகார்யே காயாக்யா ஸாஹேவ ப்ரத்தோதிகி க்யாதிஹாரப்யஸாஞெள வ மோக்ஷ: ||

ஆவ்ருத்த்யதிகரணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யை ஆவ்ருத்தையாய்க் கொண்டு முக்திஸாதநமென்றும் | ஆத்மத்வோபாஸநாதிகரணத்தில் | அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மியென்று உபாஸிக்கவேணுமென்றும் | ந ப்ரதீகாதிகரணத்தில் ப்ரதீகங்களான நாமாதிகளில் அஹமென்று உபாஸிக்கக்கூடாதென்றும் | ஆதித்யாதி மத்யதிகரணத்தில் | உத்கீதத்தில் ஆதித்யாதி த்ருஷ்டி பண்ணவேணுமென்றும் | ஆஸீநாதிகரணத்தில் ஆஸநத்தில் ஸாவதாநனாய் உபாஸிக்கவேணுமென்றும் ப்ரயாணாதிகரணத்தில் வித்யாயோகி சரீரபாதமும் ப்ரதிபந்தகாபாவம் விதிக்கவேணுமென்றும் தததிகமாதிகரணத்தில் வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலே பூர்வோத்தராகங்களுக்கு அச்லேஷவிநாசாதியென்றும் இதராதிகரணத்தில் ஸம்பந்தமான புண்யத்துக்கும் அச்லேஷவிநாசங்கள் கூடுமென்றும் அநாரப்தகார்யாதிகரணத்தில் ப்ராரப்தகர்மத்துக்கு போகத்தாலே தானே நாசமாகும் அக்நிஹோத்ராத்யதிகரணத்தில் ஸமஸ்த ஸாயுஜ்யங்களுக்கு அவச்யாநுஷ்டேயமாகும் ஹோமநித்யநைமித்திகாதிகாரம் என்கிற அதிகரணத்தில் ப்ராரப்தகர்மாவஸாநத்திலே முக்தியென்றும் ||௧௧||

அர்த்தங்களை இந்த பாதத்தில் சொன்னபடியை ஸங்க்ரஹித்தருளினார் தேசிகர் ||

இதி ஸ்ரீ அதிகரணஸாராவல்யாம் வேதாந்தாசார்யாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய ப்ரதம: பாத: ||

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோப ஶ்ரீரங்கநாதயதீந்த்ர

மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்

சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத: ॥

ஹரி: ஓம் ஶுபமஸ்து ॥

வாங்மநஸி தர்ஶநாச்சப்தாச்ச ॥ க ॥

இப்படி பூர்வபாதத்தில் ஸ்வதேஹஸ்திதிஸமயத்தில் பாபாஶ்லேஷவிநாஶரூபமான வித்யாபலத்தை நிரூபித்து த்விதீயபாதத்தில் அர்ச்சிராதிகதிக்கு உபக்ரமமாயும் விநஶ்வரஸ்வஸ்தநஸ்வதேஹத்தில் நின்றும் உத்க்ராந்திரூபமாயுமுள்ள வித்யாபலத்தை விஷிக்கிறதென்று பாதஸங்கதி: ॥

இங்குகதிக்குபக்ரமமான உத்க்ராந்தி சொல்லப்படுகையால் அதிகரணஸங்கதி: ॥

நநு வைராக்யபாதத்தில் ஜீவனுடைய ஜாக்ரதாத்யவஸ்தைகளை நிரூபித்தபடியால் அத்துடன் சேர்த்தே காரணகலேபரமோக்ஷரூபமான மரணத்தையும் சொல்லவேண்டியதாயிருக்க இங்கு சொன்னதற்கு கருத்துயேதென்னில் । உச்யதே । ப்ரஹ்மவித்தினுடைய உத்க்ராந்தியில் மூர்த்தந்யநாடீத்வாரமாக கமநவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக வைராக்யபாதத்தில் ஸாமாந்யக்ரமணத்தைச்சொல்லி இங்கு விஶேஷம் சொன்னபடி யென்றுகருத்து ॥

அஸ்ய ஸோம்ய புருஷஸ்ய ப்ரயதோ வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராண இத்யாத்யுத்க்ராந்திஶ்ருதியானது வாகிந்த்ரியத்துக்கு மநஸ்ஸில் ஸம்பத்தியை சொல்லுகிறதா । உத வாக்வ்ருத்திமாத்ரத்துக்கு ஸம்பத்தியை சொல்லுகிறதாயென்று

ஸம்ஶயம் । வாக்ஶப்த: ஶ்ருதிகமல்லாமையாலே ஶ்ருதிலிங்கத்தில் ஸாமர்த்யம் கூடாதாகையால் வாக்வ்ருத்திமாத்ரமயத்தை சொல்லுகிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

வாங்மநஸிதர்ஶநாச்சப்தாச்ச ॥

வாக் ஶப்தவாச்யமான தி மநஸில் ஸம்பத்தியை அடைகிறது । குத: தர்ஶநாத் । வாகிந்த்ரியோபரமஸமயத்தில் ஶப்த ப்ரவ்ருத்திதர்ஶநமாகையாலென்னபடி । வாக்வ்ருத்திமாத்ரத்துக்கு ஸம்பத்திசொன்னாலும் இது கூடலாமென்னில் । ஶப்தாச்ச । வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே என்று வாகிந்த்ரியத்துக்கே மநஸ்ஸம்பத்தியை சொல்லுகிற ஶப்தத்தாலென்னபடி । வாக்வ்ருத்தி ஸம்பத்திபக்ஷத்திலோவென்னில் அத்தை சொல்லுகிற ஶப்தமில்லாத்தாலே காரணத்தில் ஸம்பத்த்யஸாமர்த்யதோஷம் தந்த்ரமாகையாலும் வாக்வ்ருத்திலயபக்ஷம் கூடாது । இங்கு ஸம்பத்திஶப்தம் ஸம்யோகபரமாகையாலே காரணத்தில் லயத்தை சொல்லவில்லை । ஆகையால் விரோதமில்லை யென்று கருத்து ॥

அத ஏவ ச ஸர்வாண்யநு ॥ ௨ ॥

யதோ யாதொருகாரணத்தாலே வாகிந்த்ரியத்துக்கு மநஸ்ஸோடே ஸம்யோகமாத்ரம் ஸம்பத்திஶப்தார்த்தமோ । அயமர்த்தம் ஶ்ரேணா । அத ஏவ । அந்தகாரணத்தாலே ச அநு । ஸர்வேந்த்ரியங்களும் வாக்கை அநுஸரித்து மநஸில் ஸம்யோகிக்கிறதுகளென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லப்பட்ட தஸ்மாதுபஶாந்ததேஜா: — புநர்பவமிந்த்ரியை மநஸி ஸம்பத்யமாநைரென்கிற ஶ்ருதிவசநமுபபந்நமென்று கருத்து ॥ க ॥

தந்மந: ப்ராண உத்தராத் ॥ ௩ ॥

வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே மந: ப்ராணே இதி ஶ்ருதிகண்டத்தை அநுஸரித்து விஷயிப்பதால் ஸங்கதி: ப்ரக்ருதா ॥

மந: ப்ராணேயென்கிற ஶ்ருதியில் ப்ராணஶப்தத்தால் அப்பு சொல்லப்படுகிறதா । ப்ராணந்தானோயென்று ஸம்ஶயம் ப்ராணனுக்கு மந: ஶக்திகாரணமில்லாதபோதிலும்

அஜ்ஞேயம்ஹி ஸொக்ஷ்மஜ்ஞாநமென்று ஜ்ஞாநத்துக்கு அஜ்ஞாநகாரகத்வம் ஶ்ருதமாகையாலும் அஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரக்ருதிக்கு ஜ்ஞாந காரணமாகையாலே ஸ்வப்நாயாப்ரபாணமென்கிற ஶ்ருதியால் ப்ராணனுக்கு ஜ்ஞாநபோதகத்வம் தோற்றுகையாலும் பரஸ்பர யா ப்ராண ப்ரக்ருதிஷப்ததைகளான ஸூத்ரங்களில் பரஸ்பர யா ஜ்ஞாநஸம்பந்தியாதேகை யாகிறபடியால் ப்ராணஸ்வருபத்தால் ஸூத்ரங்கள் சொல்லப்படுகிறதுகளென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

தத்ஜ்ஞ: ப்ராணோத்ராத் ॥

தத்ஜ்ஞ: ஸர்வேந்த்ரியாதிகளான ஜ்ஞாநாத்ம ப்ராணனோடே ஸம்யோகிக்கிறது । குத: । உத்ராத் வாஜ்ஞநஸி ஸம்பத்யதேயென்கிற வாக்யம்போல் ஜ்ஞ: ப்ராணேயென்கிற உத்ரவாக்யமும் ஜீவப்ராணனோடு ஜ்ஞாநஸம்யோகத்தை சொல்லுகிற படியாலென்று கருத்து । இங்கு அஜ்ஞேயம்ஹிஸொக்ஷ்ம ஜ்ஞ: ஸ்வப்நாயப்ராண: என்கிற ஶ்ருதியால் ஜ்ஞ: ப்ராணங்களுக்கு ஜ்ஞ: ப்ரக்ருதிகமென்ன அப்ரக்ருதிகமென்ன இதுகள் சொல்லப்பட வில்லை । ஏனென்றால் ஜ்ஞாந அஹங்காரஜந்யமாகையாலும் ப்ராணநாகாரஜந்யமாகையாலும் அதத்தால் ஜ்ஞ ஸ்வப்நாய நமும் ஜ்ஞத்தால் ப்ராணாப்யாயநமும் சொல்லப்படுகிறது । ஆகையால் ஜீவப்ராணனிடத்தில் ஜ்ஞாந ஸம்யோகிக்கிற தென்று ஸித்தம் ॥ ௩ ॥

ஸி. ஸொஷ்யக்ஷதத்வமஹாதிஷு: ॥௪॥

ஜ்ஞ: ப்ராணப்ராணஸேதஸி என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்தை அநுஸரித்து விதிப்பதால் ஸம்பத்தி: ப்ருக்தா ॥

அந்த ப்ராணந் தேஜஸில் ஸம்யோகிக்கிறது । உத ஜீவ நிடத்திலென்று ஸம்ஶயம் । ப்ராண தேஜஸியென்று வசநத் தாலே தேஜஸில்தானே ஸம்யோகிக்கிறதென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸோऽத்யக்ஷே ததுபகமாதிப்ய꞉ ॥

ஸ꞉ இந்த்ரியஸம்யுக்தமநோவிஶிஷ்டனான ப்ராணன் அத்யக்ஷனான ஜீவனிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறான் । குத꞉ । ததுபகமாதிப்ய꞉ । அந்த ஜீவனிடத்தில் ப்ராணனுக்கு உத்க்ரமணத்தில் சேர்க்கையும் அதற்குமுன் ஜீவாதீநமான ப்ரவ்ருத்திகளும் ஶ்ருதிஸித்தங்கள் । ஆக இந்த உபகமாதிகளாலென்னபடி ஶ்ருதிகளாவன ஏவமேவேமமாத்மாநம் அந்தகாலே ஸர்வே ப்ராணா அபிஸமாயந்தி । தமுத்க்ராமந்தம் ப்ராணோऽநூத்க்ராமதி । தஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டதே ப்ரதிஷ்டதீத்யாதிஶ்ருதிகள் । இந்த ஶ்ருதிகளுக்கு விரோதம் வாராமைக்காக உபகமாதிகளாலே ஜீவனிடத்தில் ப்ராணனுக்கு ஸம்பத்தியை அங்கீகரித்து அநந்தரம் ப்ராணஸ்தேஜஸியென்கிற ஶ்ருதியின் ப்ரகாரம் தேஜஸ்ஸில் ஸம்பத்தி சொல்லுகை உசிதமென்று கருத்து । இத்தால யமுநாஸாகரம் யாதியென்றால் கங்காஸம்யுக்தமாய்க்கொண்டு யமுனை ஸாகரத்தை அடைகிறது பொருளானாப்போலே ப்ராணஸ்தேஜஸி என்கிற ஶ்ருதிக்கும் அத்யக்ஷஸம்யுக்தனாகவே தேஜஸ்ஸோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறது ப்ராணனென்று உக்தமாயித்து ॥ ௪ ॥

ஸூ. பூதேஷு தச்ச்ருதே꞉ ॥ ௫ ॥

ப்ராணஸ்தேஜஸியென்று ஜீவஸம்யுக்தனான ப்ராணனுக்கு தேஜஸ்ஸில் ஸம்பத்தி சொல்லப்பட்டது । அந்த ஸம்பத்தியானது தேஜோமாத்ரத்தில்தானோ பூதாந்தரங்களோடு ஸம்ஸ்ருஷ்டங்களான தேஜஸ்ஸில்தானோவென்று விஷயிக்கப்படுகிறதென்று ஸம்ஶயி ப்ராணஸ்தேஜஸி என்கிறவிடத்தில் ப்ராணவிஶிஷ்ட ஜீவனுக்கு தேஜோமாத்ரத்தில் ஸம்யோகம் சொல்லப்படுகிறதா । உத பூதாந்தரஸம்யுக்தமான தேஜஸ்ஸில் ஸம்யோகமாயென்று ஸம்ஶயம் । தேஜஸியென்று வசநத்தாலே தேஜோமாத்ரத்திலென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

பூதேஷு தச்ச்ருதே꞉ ॥

பூதேஷு ப்ராணவிஶிஷ்ட ஜீவன் பூதஸூக்ஷ்மங்களில் ஸம்பன்னனாகிறான் । குத꞉ । தச்ச்ருதே꞉ । ப்ருதிவீமய꞉ ஆபோமய꞉

தேஜோமய: என்று ஸமஸ்திக்கிற ஜீவனுக்கு ஸர்வபூதமயத்வம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையாலென்னபடி । இத்தால் இதர பூதங்களோடு ஸம்ஸ்ருஷ்ட தேஜஸ்ஸில் ப்ராணஸம்யுக்தஜீவனுக்கு ஸம்பத்தி என்றதாயித்து ॥

ஸூ. நைகஸ்மிந் தர்ஶயதோ ஹி ॥ ௬ ॥

ந ஏகஸ்மிந் அஸம்ஸ்ருஷ்டபூதங்கள் ப்ரத்யேகம் கார்யாக்ஷமங்களாகையாலே ஏகைகபூதத்தில் க்ரமமாக ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறதென்கை கூடாது । அதெங்ஙனேயென்னில் । தர்ஶயதோ ஹி । ப்ரத்யேகமாக கார்யாக்ஷமங்களென்கிற அர்த்தத்தை ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிரண்டும் காண்பிக்கிறதுகளென்னபடி । ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன । தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி । நாநாவீர்யா: ப்ருதக்பூதா: ததஸ்தே ஸம்ஹதிம் விநா । நாஶக்நுவந் ப்ரஜா: ஸ்ரஷ்டுமஸமாகம்ய க்ருத்ஸ்நஶ: । இத்யாதிகள் । ஆகையாலே ப்ராணஸ்தேஜஸி யென்று தேஜஶ்ஶப்தத்தாலே பூதாந்தரஸம்ஸ்ருஷ்டமான தேஜஸ்ஸே சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து ॥ ௬ ॥

ஸூ. ஸமாநா சாஸ்ருத்யுபக்ரமாதம்ருதத்வஞ்சாநுபோஷ்ய ॥ ௭ ॥

ஶாஸ்த்ரபூர்வக ஸங்கதி: । இந்த உத்க்ராந்தியானது வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் ஸமாநமா । உத வித்வானுக்கு மாத்ரமா । என்று விசாரிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி: ॥

ஸங்கதியில் கண்டபடி ஸம்ஶய: । வித்வானுக்கு இங்குதானே அம்ருதத்வப்ராப்தி ஶ்ருதி இருப்பதால் அவித்வானுக்குத்தானென்று பூர்வபக்ஷ: । யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேஸ்ய ஹ்ருதி ஶ்ரிதா: । அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவத்யத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே யென்று வித்வானுக்கு இங்குதானே அம்ருதத்வம் ஶ்ருதமாகையால் இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ।

ஸமாநா சாஸ்ருத்யுபக்ரமாதம்ருதத்வஞ்சாநுபோஷ்ய

ஸப்ருக்தி: ஸங்கதி: ஆஸ்ருத்யுபக்ரமாத் அர்ச்சிராதிகத்யாரம்பம் ஸமாநா । வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் உத்

ப்ராப்தியானது ஸமானா । ஆஸ்ருத்யுபக்ரமாத் ப்ராக்ஸமானத்வாத் । ஸமா-
னமென்னு கருத்து । அம்ருதத்வம் । அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவதி
யென்று இங்கு சொல்லப்பட்ட அம்ருதத்வமானது அநுபோஷ்ய
ச । அதக்த்வைவ ஶரீரேந்த்ரியாதிஸம்பந்தியில் அது-
களிருக்கும்போது காமாதிவிமோசநரூபமாயும் உபாஸநநிஷ்ட-
த்ரூபமாயுமுள்ள யாதொரு அம்ருதத்வமுண்டோ அதுதானிங்-
கே அடையப்படுகிறதே தவிர ஜீவந்முக்தியென்கிறது கிடையாது
வித்வானுக்கு அர்ச்சிராதிகதியாலே ப்ரஹ்மப்ராப்தி ஶ்ரவணமா-
கையாலே இங்கு முக்திசொன்னால் ஶ்ருதிவிரோதம் வருகையா-
லே அதுவாருமைக்காக கீழ்சொன்ன அர்த்தமே அத மர்த்யோऽம்ருதோ
பவதி யென்கிற ஶ்ருதிக்கு அர்த்தமென்று கொள்ளவே-
ணுமென்று கருத்து । ஶ்ருத்யர்த்தமோவென்னால்—

யதா ஸர்வே ப்ரமுச்யந்தே காமா யேऽஸ்ய ஹ்ருதி ஶ்ரிதாஃ ।
அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவதி । அத்ர ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே ।

அஸ்யார்த்தஃ । ஹ்ருதிஶ்ரிதங்களான காமக்ரோதாதிகள் யெந்த
காலத்தில் விடப்படுகிறதோ அந்த காலத்தில் தானே உபாஸந-
ாரம்பமாகையாலே । அத । காமாதிவிமோசநாநந்தரம் மர்த்யஃ ।
அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவதி மரணதர்மனானவன் இங்குதானே அம்ருத-
த்வப்ராப்திஸாதநமான உபாஸநத்தை அடைகிறான் ப்ரஹ்ம ஸம-
ஶ்நுதே । அர்ச்சிராதிகதியாலே தேஶவிஶேஷத்தில் ப்ரஹ்ம-
த்தை அடைகிறானென்றுகருத்து । இதில் யோஜநாந்தரம் அத்ர
ப்ரஹ்ம ஸமஶ்நுதே । இங்குதானே உபாஸநத்தில் நிரதிஶய
போக்யபூத ப்ரஹ்மாநுபவதியென்று அர்த்தம் ॥

ஸூ. ததாபீதேஃ ஸம்ஸாரவ்யபதேஶாத் ॥அ॥

தச்ச । அந்த அம்ருதத்வமானது கீழ்சொன்ன ப்ரகாரமே
தவிர ப்ரகாராந்தரமன்று । குதஃ । ஆபீதேஃ ஸம்ஸாரவ்ய-
பதேஶாத் । ஆபீதியாவது ப்ரஹ்மப்ராப்தியென்றபடி ।
ஸம்ஸாரவ்யபதேஶாத் । ஶரீரஸம்பந்தரூப ஸம்ஸாரம்
வ்யபதிஷ்டமாகையாலென்றபடி । ததா ச அர்ச்சிராதிகதியால் தே-

ஶரீரவிசேஷத்தை அடைந்து எவ்வளவுக்குள்ளே ப்ரஹ்மம் அடை-
யப்படுகிறதோ । அதுவரையிலும் ஶரீரஸம்பந்தமுண்டு ஸம்-
ஸாரஸம்பந்தவிசிஷ்டமாகையால் இங்குச்சொன்ன முக்தி உத்க்ரமண காலத்தோ-
டொக்குமென்று கருத்து ॥

ஸூக்ஷ்மதேஹத்தில் நின்றும் உத்க்ராந்தனானவனுக்கு ஶரீ-
ரஸம்பந்தம் எப்படியென்கில் அத்ராஹ ॥

ஸூ. ஸூக்ஷ்மம் ப்ரமாணதஶ்ச ததோபலப்தே: ॥௯॥

ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மஶரீரம் அநுவர்த்திக்கிறது । இந்த அநு-
வர்த்தனம் அர்ச்சிராதிகதிவ்யபதேஶத்தாலே மாத்ரம் தோண-
வில்லை । கிந்து ப்ரமாணத: । ப்ரமாணத்தால் ததோபலப்தே-
ஶ்ச । ஸூக்ஷ்மஶரீரவத்தயா உபலப்தியாலுமென்றபடி । ப்ரமா-
ணமாவது அர்ச்சிராதிமார்க்கமாக கதனான வித்வானுக்கு உக்த ஸம்-
வாதமானது தம் ப்ரதி ப்ரூயாத் । ஸத்யம் ப்ரூயாத் ।
இத்யாதியால் ஶப்திதமாகையாலே அந்த ஸம்வாதம் தேஹரஹி-
தனுக்கு அஸம்பாவிதமாகையால் ஸூக்ஷ்மஶரீரம் அநுவர்த்திக்-
கிறதென்று கருத்து ॥

ஸூ. நோபமர்தேநாத: ॥௧௦॥

அத: கீழ்ச்சொன்ன ஸூக்ஷ்மத்வத்தாலே । நோபமர்தே-
ந । அத மர்த்யோऽம்ருதோ பவதியென்கிற வசனம் ஶரீரோப-
மர்த்தத்தாலுண்டான அம்ருதத்வத்தை சொல்லவில்லை । உபாஸ-
நாரம்பாதி ப்ரயுக்தாம்ருதத்வத்தையே சொல்லுகிறதென்றபடி ॥

ஸூ. அஸ்யைவ சோபபத்தேரூஷ்மா ॥௧௧॥

அஸ்ய ஸூக்ஷ்மஶரீரத்துக்கு உபபத்தேஶ்ச அவிச்சின்-
நாநுவ்ருத்த்யுபலப்தியாலுமென்றபடி இத்தால் தேஹஸம்பந்தா-
பாவத்தாலுண்டான முக்தியன்று । ஸூக்ஷ்மதேஹஸம்பந்தத்-
தில் ப்ரமாணம் ஏதென்கில் ஊஷ்மா ப்ரக்ராந்த மரணனான வி-
த்வானுடைய ஸ்தூலஶரீரைகதேஶத்தில் தோணுகிற ஊஷ்மா-
வானது ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தினுடைய குணமேதவிர ஸ்தூலதே-

ஸத்திநுடைய ப்ராணமன்று । ஏனென்னல் ஸ்ருதிவசநத்தில் தேஹாவஸாநத்தில் உத்க்ரமணம் இல்லாத்தாலென்று கருத்து । இப்படி ஸித்தாந்திகள் கோஷ்டாவாலே ஸந்நிஹிதமான ஸூக்ஷ்மஶரீரத்தோடே உத்க்ராந்தியை அடைகிறதென்னுகருத்து ॥

ஸூ. ப்ரதிஷேதாதிதி சேந்ந ஶாரீராத் ஸ்பஷ்டோ ஹ்யே

கேஷாம் ॥௧௨॥

திரும்பவும் வித்வானுக்குஉத்க்ராந்திகிடையாதென்னுஶங்கித்து பரிஹரிக்கப்படுகிறது ।

வாஜஸநேயகத்தில் ஸவஸ்தாவேஜா ஜாதா: ஸஹேந்த்ர ஊஜாந: யென்னுதுடங்கி இதி நு காமயமாந: யென்னதுறியாக அவித்வானுடைய உத்க்ராந்தி ப்ரகாரத்தையும் மோக்ஷாநுபவத்தையும் ப்ராப்யப்ரகாரத்தையும் சொல்லி அதா காமயமாந: ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி ப்ரஹ்மைவ ஸந் ப்ரஹ்மாப்யேதி யென்று வித்வானுக்கு உத்க்ராந்தியை ப்ரதிஷேதிக்கையாலே இங்கே ஜீவந்முக்தனுக்கு கீழ்சொன்ன அர்த்தம் கூடாது । இதிசேத் யென்றுசொல்லில் । ந । அதுகூடாது முன்சொன்ன உத்க்ராந்திவித்வானுக்கும் கூடுமென்னபடி । குத: ஶாரீராத் । ஶாரீரனை ஜீவனிடத்தில் நின்னும் ப்ராணங்களுக்கு விஶேஷமானது, ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி யென்கிற ஶ்ருதியில் நிஷித்தமாகையாலென்னபடி । தஸ்ய அகாமயமானனை வித்வானுடைய ப்ராணங்கள் நோத்க்ராமந்தி தன்னை விட்டுப் பிரிகிறதுகளில்லை । கிந்து தேவயாநமார்க்கத்தால் போகிற வித்வானுக்கு உபகாரகங்களாக கூடவே போகிறதுகள் என்னு ஶாஸ்த்ரார்த்தம் । இத்தால் ஜீவோத்க்ராந்திநிஷேதம் அன்னென்னு கருத்து । ஸ்பஷ்டோ ஹ்யேகேஷாம் । இந்த அர்த்தம் மாத்யந்திநஶாகிகளுடைய பாடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகவே காணப்படுகிறது । யோகாமோ நிஷ்காம: ஆப்தகாம: ஆத்மகாம: ந தஸ்மாத் ப்ராணா உத்க்ராமந்தி என்னு தஸ்மாத் ஶப்தம் பஞ்சம்யந்தமாக ஸ்பஷ்டமாகையால் காண்வபாடத்திலுள்ள ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி என்கிறவிடத்தி

ரூப் ஷஷ்ட்யர்த்தமான தத்ஸம்பந்தம் ப்ரத்யக்ஷார்த்தமென்று நிர்த்தேசிக்கப்படுகிறதென்று கருத்து । ஸகார ஐதத்யாதிவாக்யத்தாலே ஸம்ஷிணாத்யகத்யாஹ்யோ தமென்னபடி ஶ்ருதகாரீ: । வா ரூப ஸாரஷ்வாவஷ்டிகாரசென்னபடி ॥

ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥௨௧॥

விஷ்ணுக்கு ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டி வழியாக உத்க்ராந்தியானது ஸ்ம்ருதிஸித்தமென்கிறபடி யெங்கனேயென்னில் ஸத்ஸங்கல்ப ஸோஷாம் யோஹி ஸாமர்த்யம் ப்ரத்யோகதிக த்ரிதயாதிவாராஹமதிதி ॥௫॥

தத்ஸ்வாபாவ்யாபத்த்யதிகரணம் ॥

கர்மங்களோடும் ப்ராணங்களோடுங்கூடின ஜீவனுக்கு உத்க்ராந்தியில் தேஜ: ப்ரப்ருதி பூத ஸூக்ஷ்மங்களில் ஸம்பத்திசொல்லப்பட்டது । அப்படிப்பட்ட ஸம்பத்தி விஷ்ணுக்கு கிடையாதென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கப்பட்டது இப்போது அந்த பூதஸூக்ஷ்மங்கள் ஜீவபரிஷ்வக்தங்களாய்க் கொண்டு அவனவன் செய்த கர்மத்தையும் வித்யையையும் அநுஸரித்து தங்களுடைய கார்யத்தின் பொருட்டு போகிறதுகளா । உத பரமாத்மாவினிடத்தில் ஸம்பந்தங்களாகிறதுகளா என்று விசாரிக்கப்படுகிறதுகளென்று ஸங்கதி ॥

ஸங்கதியில்கண்டபடி ஸம்ஶயம் । பரதேவதாஸம்பத்தியில் ஸர்வஸாதாரணமோக்ஷப்ரஸங்கம் காரணமில்லாத்தாலே அந்த உபஸம்ஹாரத்தை அநுஸரித்து அவனவன் கர்மத்துக்கும் வித்யைக்கும் அநுகுணமாகவே பூதஸூக்ஷ்மங்கள் போகுறதுகளென்று பூர்வபக்ஷம் । தேஜ: பரஸ்யாந்தேவதாயாமென்கிற ஶ்ருதிக்கு உபபத்தியென்னவென்னில் ஸர்வஸத்த்வங்களும் பரதேவதாகார்யங்களாகையாலே ததாத்ம்யஸாதநமும் பரஸ்யாந்தேவதாயாமென்று சொல்லப்படுகிறதென்று உபபத்தி । இந்த பூர்வபக்ஷத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. தாதிநரோ தயா ஹ்யாஹ ॥௧௪॥

தாதிஜீவாபிஷ்டிதங்களான ஸுக்ருதவை ஷுக்ஷங்கள் பரதேவ தையினிடத்தில் ஸம்பந்தங்களாகிறதுகள் । தயா ஹ்யாஹ । தத ஜ:பரஸ்யாத்தேவதாயாமென்று தானே ஶ்ருதிசொல்லுகிறது இந்த ஶ்ருத்யர்த்தபவமாகைக்காக உக்தமாஷிதாயா ஸந்த்யுக்திதானே ஜீவனுக்கு பரமாத்ம ஸம்பந்தியில் ப்ரயோஜ நமென்று கல்பிக்கை உசிதம் ॥　　　　॥௬॥

ஸூ. அவிஹாரோபவநாத் ॥௧௫॥

இந்த கீழ்ச்சொன்ன பரமாத்மாவிடத்தில் ஸாபத்தியானது ப்ராக்ருதமயம்போல் காரணாபத்திரூபமா । உதவாக்ஷநஸ ஸ்த்யாதிபோலே அவிஹாமரூபமெயென்று விதிக்கப்படுகிற தென்று ஸம்ஶயம் ॥

இந்த ஸாபத்தியானது யாரூபமோயா । உத அவிஹாம ரூபமெயாவென்று ஸம்ஶயம் । பரமாத்ம ஸ்வகாரணமா கையாலும் அதில் ஸம்பத்தி சொல்லுகையாலும் காரணாபத்தி தானென்று பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

அவிஹாரோபவநாத் ॥

வாக்ஷநஸம்பத்யதே என்கிறவிடத்தில் ஶ்ருதமான ஸம்ப த்திஶப்தத்துக்கே ஸ்வரூப அநர்த்தஸம்பம் கூடுகையாலே அநேக இடங்களிலே ஒரே ப்ரகாரணத்தில் அநர்த்தஸம்பத்துக்கு ஸ ஸ்வரூபம் சொல்லுவதில் ப்ரமாணமில்லாத்தாலே இங்கும் அவி ஹாமமே ஸம்பத்திஶப்தத்துக்கர்த்தம் । அவிஹாமமாவது ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமென்று கருத்து । குத: அவபநாத் । பாந்நஸ்யஷ்டி வநமில்லாமையாலென்னபடி । தயா வ ஜீவவரிஷ்டிதங்களான ஸுக்ருதவைஷுக்ஷங்களுக்கு பரதேவதையோடே அவிஶ்லேஷமே ஸாபத்தியென்று ஸித்தம் ॥　　　　॥௭॥

௬௰. ததோகோக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாசிதத்வாரோ வித்யாஸாமர்த்யாத்தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச ஹார்த்தாநுக்ருஹீதஶ்ஶதாதிகயா ॥௧௬॥

இந்தப்ரகாரம் ஸ்ருத்யுபக்ரமம்வரை வித்வானுக்கும் அவித்வானுக்கும் ஸமானமாக உத்க்ராந்திப்ரகாரம் சொல்லப்பட்டது । இப்போது வித்வானுக்கு விசேஷம் சொல்லப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி ॥

ஶதஞ்சைகா ச ஹ்ருதயஸ்ய நாட்ய: தாஸாம் மூர்த்தாநமபிநிஸ்ஸ்ருதைகா । தயோர்த்வமாயந்நம்ருதத்வமேதி । விஷ்வங்ஙந்யா உத்க்ரமணே பவந்தி என்கிற ஶ்ருதியில் நூற்றோருவதான மூர்த்தந்யநாடி வழியாக வித்வானுக்கு கமநமென்னு சொல்லுகிற நியமம் கூடுமா கூடாதாயென்னு ஸம்ஶயம் । நாடிகள் அதிஸூக்ஷ்மமாகையாலே விவேகித்து அறிகை அஶக்யமாயிருப்பதால் நியமம் கூடாது । கிந்து இந்த வசநம் யாத்ருச்சிகமான ஏகநாடீகதியை அநுவதிக்கிறதென்னு பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ததோகோ + ஶதாதிகயா ॥

வித்யாஸாமர்த்யாத் ஹார்த்தபரமபுருஷாராதநரூபவித்யாஸாமர்த்யத்தாலே தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதியோகாச்ச । அந்த வித்யைக்கு அங்கபூதையான அர்ச்சிராதிகதிசிந்தநத்தாலும் ப்ரீதனான ஹார்த்தாநுக்ருஹீத: । ஹ்ருதயகமலவர்த்தியான அந்தர்யாமியாலே அநுக்ருஹீதனாகிறான் । அந்த ஹார்த்தாநுக்ரஹத்தால் । ததோக: । அந்த ஜீவஸ்தானமான ஹ்ருதயமானது । அக்ரஜ்வலநம் । ப்ரகாசிதாக்ரமாக ஜ்வலிக்கிறது । தத்ப்ரகாசிதத்வார: । இப்படி ப்ரகாசிப்பித்த ப்ரகாரமாக பரமபுருஷனால் ப்ரகாசிதமான நாடீத்வாரத்தை உடையவனாய்க்கொண்டு ஶதாதிகயா மூர்த்தந்யயா । நூற்றோருவதான மூர்த்தந்யநாடிவழியாக வித்வான் போகிறானென்னபடி । பரமாத்மாவுக்கு ஹார்த்தத்வம் எப்படியென்னில் தஸ்யா: ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தித: என்னும் ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்ட: என்கிறபடியே

ஸாத்³ருஶ்யம் கூடும் । தயா ச மூர்த⁴ந்யநாடி³பா⁴ணத்தா । அதிஸூ-க்ஷ்மத்வேந து³ர்விஜ்ஞேயமாயிருந்தாலும் உபாஸநப்ரீத ப⁴க³வத³நுக்³ரஹத்தால் ப்ரகாஶிக்கப்படுகையாலே அந்த நாடிவழியாக வித்³வான் ஸஞ்சாரமாய்ப் போகிறானென்னு கருத்து ॥ ॥௮॥

ஸூ. ரஶ்ம்யநுஸாரீ ॥௧௭॥

ஹ்ருத³யப்ரதே³ஶத்திலிருந்தும் ஶதாதி⁴கையான மூர்த⁴ந்யநாடிவழியாக நிஷ்க்ராந்தனான வித்³வானுக்கு ஸூர்யரஶ்மியை உபக்ரமித்து க³மநம் விதி⁴க்கப்படுகிறதென்னு ஸங்க³தி ॥

அத² யத்ரைதத³ஸ்மாச்ச²ரீராது³த்க்ராமதி அதை²தைரேவ ரஶ்மிபி⁴ரூர்த்⁴வமாக்ரமதே என்கிறபடியே வித்³வான் ஸூர்யரஶ்மியை அநுஸரித்தே போகுறானென்கிற நியமம் கூடுமா கூடாதாவென்னு ஸம்ஶயம் । நிஶையில் ம்ருதனான வித்³வானுக்கு ஸூர்யரஶ்ம்யநுஸரணம் அஸம்பா⁴விதமாகையாலே ரஶ்மியை அநுஸரித்தே போகுறானென்கிற நியமம் கூடாதென்னு பூர்வபக்ஷம் । ரஶ்மியை அநுஸரித்துப்போகிறானென்பதை சொல்லுகிற வசநம் பக்ஷத்³வயப்ராப்தமான க³தியை அநுவதி³க்கிறது இதி । இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ரஶ்ம்யநுஸாரீ ॥

ரஶ்மியை அநுஸரித்தே வித்³வான் போகிறானென்கிற நியமம் கூடும் । ஏனென்னில் ராத்ரியிலும் நிதா³க⁴ஸமயத்தில் ஊஷ்மா உபலப்⁴யமாகையாலே । தத்காரணமான ரஶ்மி ஸம்ப³ந்த⁴விஷயத்தில் ஸந்தே³ஹமில்லை । ஹேமந்தகாலராத்ரியில் ஊஷ்மாவுக்கு ஹிமாபி⁴ப⁴வத்தால் உபலம்ப⁴மில்லாவிட்டாலும் தா³ஹத்தில் ரஶ்மி ஸம்ப³ந்தா⁴நுமாநம்போலே இங்கும் கூடும் । ஆகையால் ராத்ரிகாலத்திலும் ரஶ்மி ஸம்ப³ந்தி⁴ப்பதால் ரஶ்மியை அநுஸரித்து க³மநநியமம் கூடும் பக்ஷத்³வயக³த்யநுவாத³த்தாலே நியமம் கூடாதென்னால் அதை²தைரேவேத்யேவகாரத்துக்கு விரோத⁴ம் வருமென்னு கருத்து ॥ ॥௯॥

ஸூ. நிஶி நேதி சேந்ந ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய யாவத்³தே³ஹபா⁴வித்வாத் த³ர்ஶயதி ச ॥௧௮॥

நிஶிம்ருதனுக்குங்கூட ம்ருதிஸமயமான ஸூர்யகிரண ஸம்ப³ந்த⁴மாயிருக்கட்டுமே அப்படியிருந்தாலும் ப்³ரஹ்மவித்துக்களுக்கு நிஶிமரணம் ஶாஸ்த்ரநிஷித்³த⁴மாகையாலே அவர்களுக்கு நிஶிமரணமே ஸம்ப⁴விக்கமாட்டாதென்கிற ஶங்கையால் ஸங்க³தி: ॥

நிஶிம்ருதனை வித்³வானுக்கு ப்³ரஹ்மப்ராப்தி உண்டோ இல்லையோ என்னும் ஸம்ஶயம் । தி³வா ச ஶுக்லபக்ஷஶ்ச உத்தராயணமேவ ச । முமூர்ஷூணாம் ப்ரஶஸ்தாநி । விபரீதந்து க³ர்ஹிதம் । என்று நிஶாமரணம் க³ர்ஹிதமென்ன ஸ்ம்ருதிஶாஸ்த்ரவசநங்களாகையாலே நிஶிம்ருதனுக்கு ப்³ரஹ்மப்ராப்தி இல்லையாதென்று பூர்வபக்ஷம் இத்தை ஶங்கித்து நிரஸிக்கிறார்

நிஶி நேதி சேந்ந । நிஶிம்ருதனுக்கு ப்³ரஹ்மப்ராப்தியில்லை என்று சொல்லவொண்ணாது । குத: । ஸம்ப³ந்த⁴ஸ்ய யாவத்³தே³ஹபா⁴வித்வாத் । கர்மப³ந்த⁴ரூபங்களான ஸஞ்சிதகர்மஸம்ப³ந்த⁴ங்கள் வித்³யாவிநஷ்டங்களாயிருந்தாலும் ஶரீராரம்ப⁴கமான கர்மஸம்ப³ந்த⁴ம் யாவத்³தே³ஹபா⁴வியாகையாலே தே³ஹாவஸாநம் ராத்ரிகாலத்திலும் ஸம்ப⁴விக்கக்கூடுமாகையாலே இதற்குமேல்பட்ட ப³ந்த⁴கமில்லாத்தாலும் நிஶிம்ருதனுக்கும் ப்³ரஹ்மப்ராப்தியில் விவாத³மில்லை । த³ர்ஶயதி ச । தஸ்ய தாவதே³வ சிரம் என்கிற ஶ்ருதியே இந்த அர்த்தத்தை காண்பிக்கிறது, நிஶிமரண நிஷேத⁴மானது அவித்³வத்³விஷயமாகையாலே விரோத⁴மில்லை।௧௮।

ஸூ. அதஶ்சாயநேऽபி த³க்ஷிணே ॥௧௯॥

த³க்ஷிணாயநம்ருதனுக்குங்கூட ப்ரதிப³ந்த⁴கங்களில்லாத்தாலே ப்³ரஹ்மப்ராப்தியில் விவாத³மில்லை । த³க்ஷிணாயநம்ருதனுக்கு சந்த்³ரஸாயுஜ்யவசநம் விஶ்ரமஸ்தா²நமாத்ர விஷயம் । வித்³வானுக்கு ஆவ்ருத்தியில்லாத்தாலே ஆவ்ருத்திவசநம் அவித்³வத்³விஷயமென்று கருத்து ॥

நநு । யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்திமாவ்ருத்திஞ்சைவ யோகிந: இத்யாதி ஸ்ரீகீதாவாக்யத்தாலே ப்ரஹ்மோபாஸநவிதானுக்கு அநாவ்ருத்தி ஆவ்ருத்திகளுக்கு ஹேதுவான காலவிசேஷம் சொல்லப்படுகையால் தக்ஷிணாயநம்ருதனுக்கு ஆவ்ருத்தி தோற்றுகிறதென்கிற சங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் ॥

ஸூ. யோகிந: ப்ரதி ச ஸ்மர்யதே ஸ்மார்த்தே சைதே ॥ ௨௦

யோகிந: ப்ரஹ்மவித்ப்ரதிஷ்டர்களைக்குறித்து ஸ்ம்ருதி இந்த தேவயாநபித்ருயாண மார்க்கங்கள் । ஸ்மார்த்தே சைதே இத்யநேநாரும் ஸ்மரிக்கத்தக்கதுகளாக ஸ்ம்ருதிவிஷயங்களென்னபடி। யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்தி மென்று தொடங்கி । நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஜாநந் யோகீ முஹ்யதி கஸ்சந । தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோ பவார்ஜுந । என்று தேவயாநபித்ருயாண மார்க்கங்கள் யோகாங்கமாக அநுஸந்தேயங்களாக ஸ்ம்ருதியில் விதிக்கப்படுகிறதுகளேதவிர ப்ரஹ்மோபாஸகர்களுக்கு மரண காலவிசேஷம் சொல்லப்படவில்லையென்று கருத்து । இப்படியாகில் 'யத்ர காலே'யென்று காலம் ப்ரஸ்துதமானதற்கோவென்னில் உபக்ரமத்திலுள்ள யத்ர காலேயென்று காலசப்தம் காலாபிமாநி தேவதாபரம் தேவதாவாஹிகபரம் । இங்கு ஸப்தமீ ந்திலே யோகிஸப்தம் உபாஸகனையே சொல்லுகிறது । அதில் ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கு தேவயாந விஷயமென்னும் கைவல்யார்த்திக்கு ப்ரஹ்மநிஷ்டனான யோகிக்கு பித்ருயாண விஷயமென்னும் விபாகம் யோகயுக்தோ பவென்று ஸ்ம்ருதியில் இந்த யோகஸப்தம் ஸாமர்த்யாநுஸந்தாநபரமென்று திருவுள்ளம் இந்த வாதத்தில் சொன்ன பதினொரு அர்த்தங்களை ஒரு ஸ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் தேசிகர் ॥

ஸம்ப்ரேத்ய காலநியமம் மநஸி தக்ஷிணாயநம்ருதோபி ப்ர-
ணயாயள ஸோஸ்ய்யசோ தஸ்மாதே: ஸ்வ அதக்ஷிணாயநஹேதி
ஸமர்த்தகவீர்க்கே । உக்தா கதி: ஸ்ம்ருதிகதா ஸகலாயநாதிகவலீ

ஶ்ரீ பாஷ்யார்த்த ஸாரதீபிகாயாம்

ஆ ஏவம் ஸர்வஸம்ஶ்லிஷ்டார்த்தம் நிரூபித ப்ரஹ்மநாமத்வாதி ஸ்ரீயகிரா தேவாதிக்யாதோக்தி: । ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தி என்கிற அதிகரணத்தில் ஸாமாந்ய ஶப்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தில் ஸம்பந்தத்தியும் அத்தா சராசரக்ரஹணாத் என்கிற அதிகரணத்தில் இந்த்ரியவிஶிஷ்டமான ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ராணவாயுவில் ஸம்பந்தத்தியும் ஸாக்ஷ்யக்ஷ என்கிற அதிகரணத்தில் அந்த ப்ராணங்களுக்கு தேஹஸாக்ஷ்யக்ஷனான ஜீவனிடத்திலும் ஸ்த்ருத்தேஷ்டகத்யதே: இத்யதிகரணத்தில் அந்த ஜீவனுக்கு ஸ்த்ருதகர்மக்ஷேத்ரத்திலே ஸம்பந்தத்தியும் ஸர்வநாமஸ்யத்யாவக ஶாஷ்ட்யதிகரணத்தில் விஜ்ஞானுக்கும் உக்தாக்ஷிஸ்ஸேன்னும் காரிவரஎன்கிற அதிகரணத்தில் ஸ்த்ருதகர்மக்ஷவிஶிஷ்ட ஜீவனுக்கு பரமாத்மாவிடத்தில் விஶேஷம் ஸம்பந்தத்தியும் அவிஶாரோபவநாவென்கிற அதிகரணத்தில் பரமாத்மாவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தியும் ஸர்வஶேஷஶேஷித்வம் தானென்னும் ததேவாகோஹஜவநமென்கிற அதிகரணத்தில் விஜ்ஞானுக்கு ப்ரஹ்மநாமியால் நிரூபணமும் ரஶ்மிநமஸாம் என்கிற அதிகரணத்தில் ஸர்வபூரஶ்மிநமஸாரத்தாலே அவிபராஷ்ஶநமும் நிஶிதம்திவேண என்கிற அதிகரணத்தில் நிஶிஷ்டகனை விஜ்ஞானுக்கும் மோக்ஷமும் அதஶ்வாயநவி என்கிற அதிகரணத்தில் தேவாதிஸ்த்ருத க்ஷேத்ரஜ்ஞக்ஷத்தில் ஶ்ருதகனை மோக்ஷமோக்ஷத்துக்கு மோக்ஷியும் ஆக இந்த பதினொரு அதிகரணங்களும் இந்த பாதத்தில் அதிகரணக்ரமாக நிரூபித்தங்களென்னு ஶ்லோகார்த்த: ॥

இதி ஶ்ரீ பாஷ்யார்த்த ஸாரதீபிகாயாம்

ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்விதீய: பாத: ॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீ ரங்கநாதயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ வேங்கடவரதயதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தமணிப்ரகாஶிகாயாம்

த்ருதீயாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ॥

ஸாதி: ஏக ப்ராஸங்கிக ॥

ஸூ. ஸர்வவேதாந்தப்ரத்யயாதிகரணம் ॥ க ॥

வித்வானுக்கு ஸர்வவேதாந்தத்தில் ஆதிவாஹிகதேவதைகளால் பண்ணப்படுகிற உபசாரபேதமான ப்ரஹ்மவித்யாபேதத்தை த்ருதீயபாதத்தில் நிரூபிக்கிறனென்று ஸங்கதி ॥

கீழ் இப்படி தேஹத்தில் நின்றும் உத்க்ராந்தனான வித்வானுக்கு ப்ரஹ்மப்ராப்தியாலே ப்ரத்யக்ஷம் பூர்வபாதத்தில் சொல்லப்பட்டது இந்த பாதத்தில் ஸாதநம் நிரூபிக்கப்படுகிறதென்று ஸங்கதி ॥

ஶாந்தோக்யத்தில் உபகோஸலவித்யையில், யதா ஸர்வ ஸூர்யாநுப்ரவிஷ்டேதே என்று தொடங்கி, அர்சிபத்ரமேவ ஸம்பவந்தி அர்சிஷோ ஹரஹ்ந ஆபூர்யமாணபக்ஷம் ஆபூர்யமாணபக்ஷாத் யாந் ஷடுதங்ஙேதி மாஸாந் மாஸேப்ய: ஸம்வத்ஸரம் ஸம்வத்ஸராதாதித்யம் ஆதித்யாச்சந்த்ரமஸம் சந்த்ரமஸோ வித்யுதம் தத்புருஷோऽமாநவ: ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி என்று ஸர்வவேதாந்தமதி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது । கீழ் ஶாந்தோக்யாஷ்டமாத்யாயத்தில் தஹரவித்யையில், அதயைதைரேவ ரஶ்மிபிரூர்த்வ ஆக்ரமதே என்றும் கௌஷீதகி ஶாகையிலும் அர்சிராதிமார்க்கம் ஸங்க்ஷேபமாக ஓதப்படுகிறது । ஸ ஏதம் தேவயாநம் பந்தாநமாபத்ய அக்நிலோகமாகச்சதீத்யாதி । அப்படியே ப்ருஹதாரண்யகத்திலும், ஸமஸ்த...

யதைகேஷ்வேவ ஶ்ருதம் ஸர்வத்ர ப்ரத்யவதிஷ்டதே । தேஷு வித்யாஸு ஸம்யகுபாஸகானாம் ॥ ஸர்வ வேதாந்தேஷு ஶ்ரூயமாணத்வாத் ஸர்வேஷ்வேவ ப்ரத்யுபஸ்தித: ॥ ஸமாநோ அர்சிராதி: ப்ரத்யபிஜ்ஞானாத் । உக்த ஶ்ருதிகளால் ஒரே அர்சிராதிமார்கம் தான் சொல்லப்படுகிறதா । மார்கபேதங்களும் சொல்லப்படுகிறதா இல்லை । வித்வானவன் ஸகலமான அர்சிராதிமார்கத்தால் போகி றான் । உக்த அர்சிராதிமார்கத்தாலும் அந்யமார்கத்தாலும் போ கிறானென்கிற அநியமோ என்னு ஸம்ஶயம் । ஸர்வேதாந்த வாக்ய வேத்யகாதிகளிலே நாநாமார்கங்கள் ஶ்ருதங்களாகையாலே அந் த மார்கங்களுக்கு ஸஹவிகல்பத்தில் ஸமுச்சயம் அபேக்ஷை இ ல்லை । விகல்பம் ஶோகாகையாலே அர்சிராதிமார்கத்தாலாவது வேறு மார்கங்களாலேயாகதல் போகிறானென்னு பூர்வபக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. அர்சிராதிநா தத்ப்ரதிதே: ॥ ௧ ॥

அர்சிராதிநா வித்வான் அர்சிராதிமார்கத்தாலேதானே போகிறான் குத: தத்ப்ரதிதே: । ப்ரதிதிர்விதி: । ஸர்வ ஶ்ருதியில் அர்சிராதிகளுக்கே ப்ரஸித்தி இருப்பதா லென்னபடி । அதெப்படியென்னில் । ஸர்வ அந்தந்த ஶ்ருதி களிலும் அர்சிராத்யுபாதானமான ஶ்ருதிகளுடைய ப்ர திபாதநம் ஏகவிஷயமாகையாலே அதுவே இதுவென்னு ஒரே மா ர்கந்தானே ப்ரத்யபிஜ்ஞாதமாகையாலும் அந்யஶ்ருதங்களான விஶேஷங்களுடைய உபஸம்ஹாரம் அநந்தஸமயத்தில் கூடுகை யாலும் எல்லா ஶ்ருதிகளிலும் அர்சிராதிமார்கமொண்ணுதான் அந்த மார்கத்தால்தானே வித்வான் போகிறானென்னு ஸித்தம் ॥

அத்ராயம் விஶேஷ: । ஸர்வஶாகாப்ரத்யயநியாயத்தில் ஸக்தி லும் அர்சிராதிமார்கத்தைத்தவிர மார்காந்தரத்தாலும் ஸஹ வாக்யப்ரதிஷேதமாகையால் அந்த விஷயத்தில் அர்சிராதிமா ர்கத்தால் நியமம் சொன்னது எப்படி கூடுமென்னில் ஸஹ விதிவிஶேஷவிஷயத்தில் மார்காந்தரத்தாலும் ஸஹவாக்ய

வாய்வதிகரணம் ।

ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே முன்சொன்ன அர்ச்சிராதிக்ரமத்தால் ப்ரதமமானது சில ஶ்ருதிவிஶேஷமாக வ்யவஸ்திதமாகையாலே கூடுமென்கிற ஶாஸ்த்ரகாரர் திருவுள்ளத்தை ப்ரகடிக்கு ஸூத்ரணஞ்செய்கிறார் ॥

வைத்யுதீநாம் ஸம்யோஜ்யாஸ்ருதிஷு வாஜஸநேயிநாம் பஞ்சாக்நிகாநாம் ஶீர்ஷாதீநாமேவாப்யதிகம் ஸமாவேஶமபேக்ஷ்யதே ஶாஸ்த்ரம் ப்ராக்ருதாநாம் ஸம்யோஜ்ய விஶேஷாத் ஸாமாந்யஶ்ருதாநாம் க்ரமநிவேஶம் பஶ்யதி ஶ்ருதிஸிந்துநீயாயஸாரம் ॥

இப்படி க்ரமவிஶேஷத்தில் ஶ்ருதிகளும் ப்ரமாணவிஶேஷமாகையால் ஸாதாரணமான அர்ச்சிராதிப்ரதிபாதகவாக்யத்தைக்கொண்டு விஶேஷகதியை பாதிக்கவொண்ணாது என்று கருத்து ॥

வாயுமப்தாதவிஶேஷவிஶேஷாப்யாம் ॥

அர்ச்சிராதிக்ரமத்தால் வித்வான் போகிறானென்று சொல்லப்பட்டது இப்போது அந்த அர்ச்சிராதிகளுக்கு க்ரமத்தை நிரூபிக்கிறாரென்று ஸங்கதி

சாந்தோக்யத்தில் ஸம்வத்ஸரத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும் மத்யயில் வாயுதேவது நிர்திஷ்டஸ்து ப்ருஹதாரண்யகத்தில் லோகத்திற்குப்பிறகு தேவலோகம் நிர்திஷ்டம் இந்தவிடத்தில் சாந்தோக்யத்தில் சொன்ன ஸம்வத்ஸரத்தை லோகாநந்தரம் நிவேசிக்கவேணும் । இப்படி இரண்டிடங்களிலும் ஸம்வத்ஸரத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும் மத்யத்தில் நிர்திஷ்டங்களான வாயுதேவலோகஶப்தங்கள் ஏகவிஷயங்களா । பிந்நவிஷயங்களா என்று ஸம்ஶயம் । வாயுதேவலோகஶப்தங்கள் பிந்நவிஷயங்களாகையாலே வாயுவுக்கு அநந்தரம் தேவலோகத்தை ப்ராபித்து அநந்தரம் ஆதித்யனை அடைகிறானென்று பூர்வபக்ஷம் இதை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஸூ. வாயுமப்தாதவிஶேஷவிஶேஷாப்யாம் ॥ ௨ ॥

அவிஶேஷாத் ஸம்வத்ஸரத்துக்கு மேல் ஆதித்யனுக்கு கீழ் வாயுஶப்தவாச்யனை வாயுதேவதையை லோகாநந்தரம் நிவேசிக்கவேணும் ।

அப்³தா³த் அவிஶேஷவிஶேஷாப்⁴யாம் । ஸாமாந்யவிஶேஷரூபங்களாலென்னபடி। இங்கு தே³வலோகரூபம் ஸாமாந்யம்। வாயுரூபம் விஶேஷம் இங்கு லோகரூபம் ஆவாஸஸ்தா²நவாசியாகையாலே தே³வாநாம் லோக: என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே தே³வதைகளுக்கு ஆவாஸஸ்தா²நமான வாயு தே³வலோகரூபத்தால் ஸாமாந்யமாகச்சொல்லப்படுகிறான் । அவன் தானே வாயுரூபத்தாலே விஶேஷிதனாகிறான் இப்படி இரண்டு ரூபங்களும் அபி⁴லாபங்களாகையாலே ஸம்வத்ஸரத்துக்குமேல் வாயுலோகத்தையும் ஆதி³த்யனையும் நிவேஶிக்கை யுக்தமென்று கருத்து । யோ(அ)யம் பவதே ஏஷ தே³வாநாம் க்³ருஹ: என்கிற ஶ்ருதி இங்கு ப்ரமாணமென்று கண்டுகொள்வது ॥௨॥

ஸூ. தடிதோ(அ)தி⁴வருண: ஸம்ப³ந்தா⁴த் ॥௩॥

இங்கும் ஆதிவாஹிக க்ரமவிஶேஷத்தையே செய்யப்படுகிறதென்று ஸங்க³தி ॥

சா²ந்தோ³க்³யவாஜஸநேயகௌஷீதகிஶ்ருதிகளில் ஸர்வஶாகா²ப்ரத்யயந்யாயத்தாலே அர்சிரஹ: பூர்வபக்ஷோத்தராயணஸம்வத்ஸர வாயு ஆதி³த்ய சந்த்³ர வித்³யுத் வருண இந்த்³ர ப்ரஜாபதிகளான இந்த பன்னிரண்டு தே³வதைகளும் அர்சிராதி³தே³வதைகளாக ஸித்³த⁴ம் । அதில் வாயுவரையிலும் ஶ்ருத்யாதி³ ப்ரமாணத்தாலே க்ரமவிஶேஷம் சொல்லப்பட்டது । வருண இந்த்³ர ப்ரஜாபதிகளுக்கு வித்³யுத்துக்குமேலே நிவேஶம் யுக்தமா ! உத வாயுவுக்குமேலே நிவேஶம் யுக்தமா என்று ஸம்ஶயம் । ஸ வாயுலோகம் । ஸ வருணலோகம் । என்று கௌஷீதகீவாக்யத்தாலே வாயுவுக்குமேலே வருணனுக்கும் வருணனுக்குமேலே இந்த்³ர ப்ரஜாபதிகளுக்கும் நிவேஶம் யுக்தமென்று பூர்வபக்ஷம் இதை நிரஸிக்கிறார் ॥

தடிதோ(அ)தி⁴வருண: ஸம்ப³ந்தா⁴த்

தடித: அதி⁴। வித்³யுத்³தே³வதைக்குமேலே । வருண: । வருணன் நிவேஶிக்கத்தக்கவன் । குத: । ஸம்ப³ந்தா⁴த் । வித்³யுத்ஸம்

ரணர்களுக்கு ஸம்பந்தமிருப்பதாலென்னபடி । அதெப்படியெ
ன்னில விஷ்ணுபதத்துக்கள் ஸர்வாதாரவஸ்துவாகையால் ஸர்வாது
ஷ்டிஜகத்துக்கு ஸம்ரக்ஷணாதாவாகையாலும் விஷ்ணு
வாரணர்களுக்கு ஸம்பந்தம் தோற்றுகிறதென்று கருத்து । ஆ
கையால் கௌஷீதகீப்ராஹ்மணத்தைக்காட்டிலும் ஸர்வாதார
த்வாதி ஸம்பந்தாதிவாக்யங்கள் ப்ரபலமாகையாலே வி
ஷ்ணுவுக்குமேல்தான்வாருணாநிவேசிக்கவேணும் । அதனா
ல் ஸ வருணாத் ப்ரஜாபதிம் என்கிறபடியேவிஷ்ணுதேவதையான
ப்ரஜாபதிக்குஞ்சொன்ன ப்ரஜாபதித்வம் வருணநிவேசத்தா
ல் வ்யவஹிதஸம்மென்று தோணுகிறது। ஆகையால் இந்த்ராதிக
ளுக்கு வருணாவதிநிவேசமேயுக்தம் । தடாவ ஸ்ருதிதுடங்கி
ஸ்ருஜாவதிவ்யஞ்ஜகங்களால் பன்னிரண்டாதிவாஹிக தேவதை
களுக்கு க்ரமவிசேஷம் ஸித்திக்கிறது ॥ ॥௫॥

ஸி. ஆதிவாஹிகாஸ்தல்லிங்காத் ॥௬॥

கிம் அர்ச்சிராதிகள் மார்க்கசிஹ்நங்களா । உத । லோக
ஸித்திகளா ப்ரஹ்மவேதனவிஷயங்களாக்கி ஜீவநுகளுக்கு ஆதி
வாஹகர்களாயென்று விசிக்கப்படுகிறதென்று ஸம்சயம் ॥

அர்ச்சிராதிகள் மார்க்கசிஹ்நங்களா । உத । ப்ரஹ்ம
வேதிகளுக்கு உபகாரஞ்செய்து வழிநடத்தப்பட்டவர்களா
யென்று ஸம்சயம் । லோகத்தில் வழிநடப்பவனுக்கு ஒரு தேசி
கநு முதலில் வ்ருக்ஷத்தை அடைந்து அநந்தரம் பர்வதத்தைக்காட்
டி க்ராமத்துக்குப்போகவேணுமென்று உபதேசித்ததுபோ
ல இங்கும் காண்கிறபடியால் மார்க்கசிஹ்நங்களென்று பூர்வ
பக்ஷம் இத்தை நிரஸிக்கிறார் ॥

ஆதிவாஹிகாஸ்தல்லிங்காத் ॥

ஆதிவாஹிகா: । ஜீவநுகளுக்கு தங்கள் தங்கள் தேசத்
தில் உபசரித்து வழிநடத்தும்படி பரமேச்வரனால் நியுக்தர்க
ளான அர்ச்சிராத்யபிமாநிதேவதாவிசேஷங்களான புருஷா
க்களென்னபடி । குத: தல்லிங்காத் । ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகச்ருதிலிங்க

த்தாலென்னபடி । தஸ்ய பாராஶர்யஷாஸ்த்ர நவ: । ஸ ஏவ நாது ஸஹா
த்யாயியென்று வேதவ்யாஸ பாராஶர்யனுக்கு ஸஹாத்யாயித்வம்
கண்டோக்தமாகையால் வேதவ்யாஸ தத்ஶிஷ்யாதிகளுக்கும் ஸஹாத்
யாயித்வமே ஸம்ஶயமென்று நிரூபிக்கப்படுகிறது । கின்ன ஶுத்
தோகமென்கிறவிடத்தில் ஶோகஶப்தமும் ஸஹாத்யாயித்துக்கு வே
தவ்யாஸனில் ஹோமமில்லாததாலே ஸஹாயித்வம் சொல்லாவிட்டால்
உபபன்னமாகமாட்டாதென்று கருத்து ॥

௬௧. வேதவ்யாஸதேவதக்கஷ்டாகம் ॥ ௫ ॥

தத: விஷ்ணுத்துக்குமேல் வேதவ்யாஸதேவ விஷ்ணுஜ
பாராஶர்யனுடைய கூடவேவிதானுக்கு ஸஹநம் ஸவிக்கிறதென்ன
படி । கா கம் ஶஷ்டாகம் । ஸ ஏவ நாது ஸஹாத்யாயியென்று
வேதவ்யாஸனுக்கே ஸஹாத்யாயித்வம் ஶ்ருதி ஸித்தமாகையா
லென்னபடி । இத்தால் வாஸுதேவ ஸ்வாஜாபதிகள் வேதவ்யா
ஸனுக்கு ஸஹகாரிகளென்று கருத்து ॥

இந்த ஶுத்ராதிதேவதைகள் ருத்ராதிதேவதைகளுக்கு அபி
ஷேதாக்களான நித்யஸூரிகளென்று ஒரு பக்ஷம் । வே
தவ்யாஸ கநுஜாத நித்யஸூரியென்னும் பக்ஷாந்தரமென்று தே
ஶிகரது திருவுள்ளம் ॥

ஸம்ப்ரதாயவிஶேஷ: ॥

ஶுத்ராதிரோஹத்தால் ஸப்ரஹ்மவ்ருத்தியாலவே ப்ரஸ்தோ
திரோஹத்திலும் ஸம்ப்ரதாயவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது । இது கடோப
நிஷத்ஸம்ப்ரதாயமாகையாலே மேல்சொல்லிய ஸம்ப்ரதாயவ்ருத்தியைக்கா
ட்டிலும் விஶேஷம் । ததா பாராஶர்யவிதேஹ்யவில் ஸஹாவித்துக்
கும் தக்ஷிணாயந ரோணநிவ்ருத்த ஸாது ஸாயாஜ்யவ்ருத்திரூ
பமான ஸாது வ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது । இதுவும் வேறு
தான் । இந்த அதிகரணத்தில் தக்ஷிணாயநத்திலும் உத்தராய
ணத்திலும் ம்ருதரான ஸவஸஹாவித்துக்களுக்கும் ஸாயாஜ்ய
மாக ஆதிவாஹிகருத்தத்தில் அஷ்டமீஹதம் ஸாது வ்ருத்தி சொ
ல்லப்படுகிறது । இதுவும் பின்சொன்ன ஸாது வ்ருத்தி ஆயுக்ததைக்.

ரத்திலும் வேறுபட்டதாயும் எல்லா ஸ்வர்கமோக்ஷாதிகளுக்கும் ஸாதாரணமென்று ஸத்துக்களான ஶிஷ்டர்களால் அறியத்தக்கதென்னும் அதிகரணஸாரார்த்தத்தில் கார்யம் ஸ்திதமோவாயேயம் ॥ ॥ ௬ ॥

அத கார்யம் பாதரிரஸ்ய கத்யுபபத்தே: ॥ ௭ ॥

இப்படி கீழ்ச்சொல்லிய ஶ்ருத்யாதிவாக்யத்தால் வ்யாஸபகவான் ஸ்வஸித்தாந்தவிஶேஷத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறார் என்று இந்த அதிகரணஸங்கதி ॥

இந்த ஶ்ருதிவாக்யங்களானது பரப்ரஹ்மகார்யப்ரதம ஹிரண்யகர்போபாஸகர்களை நயிப்பிக்கிறதா । உத । பரப்ரஹ்மோபாஸகர்களையா । அதவா ப்ரத்யகாத்மாவை ப்ரஹ்மாத்மகமாக உபாஸிக்கிற ப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டர்களையும் ஸாக்ஷாத்பரப்ரஹ்மோபாஸகர்களான ஸவித்யாநிஷ்டர்களையும் கூட நயிப்பிக்கிறதா என்று மூன்று ப்ரகாரமாக ஸம்ஶயம் । இதில் கார்யப்ரதமஹிரண்யகர்போபாஸகர்களையே ஹிரண்யகர்பலோகத்தை நயிப்பிக்கிறது அர்ச்சிராதிகணமென்று பூர்வபக்ஷம் । இந்த பக்ஷத்தை அஞ்சு ஸூத்ரத்தாலே உபந்யஸிக்கிறார் ॥

கார்யம் பாதரிரஸ்ய கத்யுபபத்தே: ॥

கார்யம் ப்ரஹ்மகார்யப்ரதமனான சதுர்முகனை உபாஸிக்கிற பர்யந்தத்தை அர்ச்சிராதிகணம் நயிப்பிக்கிறதென்று பாதரிஸித்தாந்தம் । கத: அஸ்ய கத்யுபபத்தே: । இந்த ஹிரண்யகர்போபாஸகனுக்கே கதி உபபந்நமாகையாலென்னபடி । பரப்ரஹ்மோபாஸகனுக்கோவென்றால் கதி உபபந்நமாகாதென்று கருத்து । ஏனென்றால் விபுவாயும் ஸர்வகதமாயுமுள்ள பரப்ரஹ்மம் ஸர்வத்ர வ்யாப்தமாகையாலே நித்யப்ராப்தமாகையாலே தத்ப்ராப்தியில் கதி வேண்டா । பரப்ரஹ்மோபாஸநமோவென்றால் அவித்யாநிவ்ருத்தி ஹேதுவேயன்றி ப்ரஹ்மப்ராப்தி

[illegible]

ஹேதுவென்னு । இந்த ஸாத்ருஶ்யத்தை ஸங்கல்பத்துக்கு மூலம் ॥

வ்ரு. விஶேஷிதஸ்தாஸு ॥ ௪௰

தஸ்ய ஸர்வேஷாம் ஸநாமரூபே வ்யாகரவாணீதி என்னும் ஸ ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய என்னும் ஶ்ருதிகளால் ஸாமாந்யநாமரூப வ்யாகரணமென்னு விஶேஷிதமாகையாலே ஹிரண்யகர்ப்பனை தத்வாபேக்ஷைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும் நியமிக்கிறதென்னு கருத்து ॥

வ்ரு. ஸாமீப்யாத்து தத்வ்யபதேஶ: ॥ ௪௧

ஸ வா நாமஸ்ருஷ்டிரென்னு ந ஸர்வோபநிஷத்து ப்ரஹ்மாபோ ஸ்ருஷ்டமாமென்கிற ஶாகையில் சொல்லியிருக்கிறது । ஸாமீப்யம் தத்வ்யபதேஶ: । ஹிரண்யகர்ப்பனிடத்தில் நமஸ்காரம் ப்ரஹ்மஸ்ருஷ்டிரூபம் ஸாமீப்யம் ப்ரஹ்மஸாமீப்யத்தால் ஸம்பவிக்கிறதென்னபடி । ஸாமீப்யமாவது ப்ரஹ்மாண்டம் விஶிஷ்டமென்கிறபடியே ப்ரஹ்மகார்யமாக ஸாமீப்யமென்னு கருத்து । இத்தால் நமஸ்காரம் ப்ரஹ்ம ஸாயுஜ்யம் ஹிரண்யகர்ப்பனுக்குக்கூடும் ।

வ்ரு. கார்யாத்யயே ததத்யக்ஷேண ஸஹாத: பரமபிதாநாத் ॥

இப்படி ஹிரண்யகர்ப்பஸாமீப்யமானால் அது அநித்யமாகையாலே முக்தியோக்யதையென்னு ஶங்கா நிவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதிக்கு உபபத்தியென்னில் சொல்லுகிறார் ॥

கார்யாத்யயே கார்யமான ஹிரண்யகர்ப்பலோகம் நஶித்தவளவிலே ததத்யக்ஷேண அந்த லோகஸ்வாமியான ப்ரஹ்மாவோடு கூட பரத்வம் அந்த ஹிரண்யகர்ப்பனில் காட்டில் பரமான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் । பரமபிதாநாத் ப்ரஹ்மலோகே தே பராந்தகாலே பராம்ருதா: பரிமுச்யந்தி ஸர்வே என்னு பர

மான ஸூ்ரூதகஷத்தை அடைந்து ஊக்திமெய அடைகிருனென்னு சொல்லுகிறபடியாலென்னு கருத்து ॥

ஸூ. ஸ்மூதேஸ்ச ॥௧௦॥

ஐஹ்மணாஸஹதே ஸவெஜஸம்ப்ராபெ்த ப்ரதிஸஞ்செர। பாஸ்யாநெ க்ருதாத்மாநஃ ப்ரவிஶந்திபரம்பதம் । மென்னு ஸ்மூதியாலும் இந்த அய்மும் தோத்துகிறது । ப்ரதிஸஞ்சரம் ப்ரளயம் । ஐஹ்மாயுஸஜக்திலென்னு கருத்து ॥

இந்த பாதராயணமதத்தை நிரஸிக்கைக்கு ஜெஜமினிமதத்தை உபந்யஸிக்கிருர் ॥

ஸூ. பரம் ஜெஜமிநிமுக்யத்வாத் ॥௧௧॥

பரப்ரஹ்மாவாஸகணமய ஞதிவாஹிகமணம் நயிப்பி க்கிறதென்னு ஜெஜமிநிமதம்। குதஃ முக்யத்வாத் । ஐஹ்மமவ்ய தியென்னு ஐஹ்மஶப்தம் பரப்ரஹ்மத்தில் முக்யமாகையாலென் ணபடி । ஐஹ்மலோகஶப்தமும் ஐஹ்மலோகா ஐஹ்ம லோகஃஎன்கிற வ்யுத்பத்தியால் பரப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுகி றது । லோகாநு । என்கிற பஹுவசநமும் அதிதிஃ பாஶாமெ ன்கிறவிடத்தில் பஹுவசநம்போல மௌனாஸ்டுகமென்னு கருத்து ॥

ஸூ. தஶநாச்ச ॥௧௨॥

அஸ்மாச்ஶரீராத் ஸமுத்தாயபரஞ்ஜ்யோதிஃ உபஸம்பத்ய ஸ்வேநரூபேணாபிநிஷ்பத்யதெயென்கிற ஶ்ருதி அசிராதிமா ர்க்கத்தால் மதஞன விஐானுக்கு பரப்ரஹ்மப்ராப்தியெ காண்பி க்கிறது ॥

ஸூ. நசகாயெ ப்ரதிபத்யபிஸந்திஃ ।௧௩॥

ப்ரஜாபதெஸ்ஸபாம் வெஶ்மப்ரபத்யெ யென்கிறவிடத்தில் அசிராதிமார்க்கத்தால் மதஞன விஐானுக்கு காயெகாயமா ன சதுமுகலோகத்தில் । நசப்ரத்யபிஸந்திஃ । ப்ரத்யபி

ஸம்மதி இல்லை. ஸூத்ர: தூத்வா ஶரீரமக்ருதம் க்ருதாத்மா ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பவாமீ யென்று ப்ராப்யமான லோகம் அக்ருதசேதந விஶேஷிதமாகையாலென்னபடி । அக்ருதாநப்ரஹ்மலோகத்தை க்ருதனான ஸம்ஸாரிஜீவனானவன் அடைவனென்று ஶ்ருதத்வமும் । யஶோऽஹம் பவாமி ப்ராஹ்மணாநாமென்று உபாஸகனுக்கு ஸர்வாவித்யாவிலோக ஸர்வேஶ்வர ஸர்வாத்மபாவாநுஸந்தாநம் தோணுகையாலே அது ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகனுக்கு கூடாதாகையால் பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே அர்ச்சிராதிகணம் நயிப்பிக்கிறதென்று ஜைமிநி மதம் ।
இப்போது பாதராயணபகவான் ஸ்வமதத்தை அநுஸரித்து ஸித்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறார் ।

ஸூ. அப்ரதீகாலம்பநாந்நயதீதி பாதராயண
உபயதா ச தோஷாத் தத்க்ரதுஶ்ச ||௧௪||

கார்யப்ரஹ்ம ஹிரண்யகர்ப்போபாஸகர்களையே நயிப்பிக்கிறதென்கிறபக்ஷமும் பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே நயிப்பிக்கிறதென்கிற நியமமும் கூடாது । ஸூத்ர: உபயதா ச தோஷாத் । இரண்டுபக்ஷத்திலும் தோஷமுண்டென்னபடி । கார்யப்ரஹ்மோபாஸகனை யென்கிறபக்ஷத்தில், அஸ்மாச்சரீராத் ஸமுத்தாய பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே யென்கிற ஶ்ருதிகளும், யே சைவ ரோஹிண்யாம் ஶ்ருதா ஜாதவ: யென்கிற ஶ்ருதிகளும், விரோதிக்கும் । பரப்ரஹ்மோபாஸகனையே நயிப்பிக்கிறதென்கிற நியமபக்ஷத்திலும் தத்க்ரதுந்யாயம் விதி: யென்று பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்ட விஷயையான ஶ்ருதிக்கு விரோதம் வரும்। ஆகையால் உபயபக்ஷத்திலும் தோஷமென்று கருத்து। கிந்து அப்ரதீகாலம்பநர்களையே நயிப்பிக்கிறதென்று பகவத்பாதராயணமதம், ப்ரதீகமாவது விஶிஷ்டவஸ்த்வைகதேஶ ஸ்தாந அம்ஶமென்னபடி । விஶிஷ்டப்ரஹ்மைகதேஶ ஶரீரங்களான சித்வஸ்துக்களையும் அசித்வஸ்துக்களையும் ப்ரஹ்மத்ருஷ்டியாலேயாதல் ஸ்வரூபேணவாதல் உபாஸிக்கிறவர்கள் ப்ரதீகாலம்பநர்கள் இவர்களைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட ஸர்வஜ்ஞஸர்வகாரண ஸ

த்ரிஸங்க்யமாயும் நிரவத்யமாய் ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதா
நமாயுமுள்ள ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிக்கிறவர்களும் ப்ரக்ருதிவி
நிர்முக்தங்களான ஜீவாத்மாவை ஸ்வாத்மத்வாநுஸந்தாநமும்
ப்ரக்ருதிவியுக்தத்வ அநுஸந்திகளையும் ஜ்ஞாநைகாகாரத்வமும் நி
ர்விகாரத்வமும் யத்க்ரதுர்பவதி யென்கிறபடியே ப்ரஹ்மாத்மகனா
யும் இப்படி பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்ட ப்ரகாரமாக உபாஸிக்கிறவ
ர்களும் ஆக இந்த இருவர்களும் ஸ்வ ஸ்தாநம்பெறாள் இந்த
இருவர்களையும் நயிப்பிக்கிறது ஆதிவாஹிககணம் । இந்தவிஷ
யத்தில் அப்ரதீகாலம்பநா: யென்று பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்களை
அநுவதித்து யெவெரெண்ணெ ப்ராஸாதவ ஐதரேயவாஸகே
யென்று ஸத்வித்யாநிஷ்டர்களையுமநுவதித்து தேஹஜீவஸம்ஸ
ஞ்சித்ராதிகளால் இந்த உபய வித்யோபாஸகர்களுக்கும் அர்ச்சி
ராதிகதி உண்டென்று ஸ்வீகரிக்கிறது ஓமே ப்ராக்தியென்று
கருத்து । தக்க்ரது ந்யாய । யதாக்ரதுரஸ்மிந் லோகே புருஷோ
பவதி । ததேத: ப்ரேத்ய பவதி யென்கிற தக்க்ரது
ந்யாயத்தாலே பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்களான அசித்வியுக்த ஸ்வரூ
பாத்மாத்மகஸாத்தாவாஸகர்களும் ப்ரஹ்மநிஷ்டர்களென்னு சொல்
லக்கூடும் ஏனென்றால் பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டனுக்கும் ஸத்வித்யா
நிஷ்டனுக்குப்போலே அர்ச்சிராதிகதியால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியையும்
அபுநராவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே ஸ்வாத்மாத்மகஸா
க்ஷாத்காரவாஸநமும் ப்ரஹ்மோபாஸநமல்லவிட்டால் இது கூடா
தென்று கருத்து । ப்ரத்யவிசேஷ்யயில் சொன்ன நாமாதி ப்ராண
பர்யந்தமான ப்ரதீகோபாஸகர்களுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன உபய
வித்யாக்தியை ஜாத்யோபாஸநமில்லாத்தாலே தக்க்ரது
ந்யாயத்தாலே அர்ச்சிராதிகதியால் ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் அபுந
ராவ்ருத்தியும் கிடையாதென்று ஸித்தம் ।

ஸி. விசேஷஞ்ச தர்சயதி ॥௧௫॥

யாவந்நாம்நோ கதம் தத்ராஸ்ய யதாகாமசாரோ பவதி
யென்கிற ப்ரத்யவிசேஷ்யநுகத வாக்யமானது கேவல நாமாதிவெ
யாதல் அசித்ப்ரஹ்மாத்மவெயாதல் கேவலாஹிதஸ்ரேவெயாத

ல் ப்ரஹ்மப்ராப்தியாலாவது ஸ்வர்க்கமெனவாதல் உபாஸிக்கிற ப்ரதீகோபாஸகனுக்கு மத்யநபேக்ஷமாகவே பரவித்யைகளின் விஶேஷத்தையும் காண்பிக்கிறது । ஆகையால் ப்ரஹ்மணாஸஹதே ஸர்வேயென்கிற வசநமானது காஶ்யாதிமரணத்தால் ப்ராப்யத்தை அடைந்தவாளுடைய முக்திப்ரகாரத்தைச்சொல்ல வந்ததன்று। ஏனென்னில் காஶ்யாதிமரணத்தால் போனவர்களுக்கு தேஹாவஸாநஸமயத்தில் தானே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்களும் நஷ்டங்களாகையால் ஹிரண்யகர்ப்பலோகத்துக்கு போகும்படிக்கும் அங்குள்ள போகாநுபவத்துக்கும் ஹேதுக்களான கர்மங்களில்லாததாலும் தத்க்ரதுந்யாயவிரோதம் வருகையாலும் தேஶாந்த்ரியில் விளம்பமில்லாமல் அப்படியே ப்ரஹ்மப்ராப்தியை சொல்லுகிற ஶ்ருதிவிரோதத்தாலுமென்னு கருத்து । இந்த ப்ரஹ்மணாஸஹ வென்கிறவசநம் பூர்ணப்ரகாஶ விஶேஷத்தால் ஹிரண்யகர்ப்பலோகத்தை அடைந்தவர்களாயும் தத்வபத்திகாரார்யணஸம்பவாத் யென்கிற ந்யாயத்தாலே அந்த ப்ரஹ்மலோகத்தில்தானே நிஷ்பன்னவித்யாருடைய முக்திப்ரகாரத்தை சொல்லுகிறது । இந்த தேப்ரஹ்மலோகேது யென்கிற ஶ்ருதியில் ப்ரஹ்மலோகஶப்தத்துக்கு கர்மதாரயவ்ருத்தியாலே பரப்ரஹ்மமே அர்த்தமாகையால் உபாஸ்யப்ரதாநப்ரஹ்மத்திலிருக்கும் உபாஸகர்களென்னு அர்த்தம் ஸித்தம் । பராந்தகாலே பராம்ருதாத் உபாஸநவீதனை பரப்ரஹ்மமூலமாக பரிமுச்யந்திஸர்வே । வேதாந்தவிஜ்ஞான ஸுநிஶ்சிதார்த்தர்களான ந்யாஸயோக நிஷ்டர்களும் ப்ரஹ்மத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறார்களென்று அர்த்தம் ப்ரகரணத்தால் தோணுகிறது! தத்ரஜ்ஞம் விதுரென்கிற ஶ்ருதியிலேயென்னால் பஞ்சாக்நிவித்யாநிஷ்டர்களுக்கு ப்ரஹ்மப்ராப்தியும் அபுநராவ்ருத்தியும் ஶ்ருதங்களாகையாலே தத்க்ரது ந்யாயத்தாலே அர்சிராதிகமாயும் ப்ரஹ்மாத்மகமாயுமுள்ள ஜீவஸ்வரூபத்யோபா ஸநம் விவக்ஷிதமென்று நிஶ்சயிக்கப்படுகிறது । அப்படியே அங்குள்ள ஶ்ருதியும், உதிதம் பஞ்சாக்நிஸம்பந்தாதாவாபஃ பா

ரா‌ஷ்டவ்யோஸஹவஞ்சியென்னும் ரமணீயசரணாயென்றும் ஸாம த்தால் ஸத்யாநுரூபஸம்ஸ்ப்ருஷ்டங்களான கர்மங்களுக்கே கர்ம தைவதமான ஸந்தோஷப்ராப்தி ஸாத்யம் வருகிறதென்னும் விதிவிதி வேகத்தைச்சொல்லி தத்ப்ரத்யயம் விதாம் என்று ஸத்ய ஸத் க்ஷியாத்மகமாய் ப்ரஹ்மாத்யப்ராப்திகமான ஸ்வாத்மாவினுடைய உபாஸநத்தை விதிக்கிறது । ஆகையால் பின் சொன்னபடியே அர்த்தம்

இந்த விஷயத்தில் ஆசார்யப்ரதாநஸங்க்ரஹம் ।

கர்மப்ராஸாவ்யப்ராப்திமூல கிவாரம் யாகம் ப்ராப்தியோகாங் ப்ரஹ்மாத்மோபாஸ்யாஸாநிதி நிரணயதேஜிநிஷ்ட ப்ரதேசம் । வக்தவ்ய ஜாத கிம் நயதிவாரவிதஸ்வாநித ப்ரஹ்மநிஷ்டாந்தே ப்ரஹ்மஸ்வாத்மநிஷ்டாநபி ரூபவிதயாமீ வஸம்பந்நண்யநிஷ்டா: ।

இங்கு ஸ்வாத்ம காரகவாக்யாத்மவிசேஷ்யகோபாஸநநிஷ்டனும் பராத்ம காரகஸ்வாத்மவிசேஷ்யகோபாஸநநிஷ்டர்களும் பந்நண்யப்ரஹ்மோபாஸநநிஷ்டர்களேயாம் । ஆனாலும் இவர்களுடைய உபாஸநத்தில் விசேஷண விசேஷ்யபாவத்தில் மாத்ர வ்யத்யாஸமுள்ளது । இதனால் குறையில்லையென்று கருத்து ।

இந்த பாதத்தில் அஞ்சலிகரணங்களாலே சொன்ன அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார் தேசிகர் ।

வாக்யம் ப்ரஹ்மவித்யாவரிஷ்டிஸ்வ யோகயீபாதநஸ்ய தத்யாயௌஸ்த்ரீதேவயோகரூப ரதி ரயவாசாந்த்ய ஜ்யோ விதர்கேதாயி। நேதாஸோபாநவாதா: பரவதமஸ்நேதவிதாம் வேயபஸ்வாதயப்ராஸ்த்ர யஸ்த்ர வாதே ஸூத்ராதிகரணேண ஸி த்யர்ந்தாக்ஞதீயே ।

கம்பராத்யயிகரணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாவரிஷ்டத்தில் கயீ தமாநகம்பராதிமாத்ருத்துக்கு வாக்யமும் வாயுர்பூதேன்கி ற கயிகரணத்தில் அந்த கம்பராதிமாத்ருத்தில் அதேமாத்ர ன வாயுவுக்கே தேவகோகமஸ்வபாவ்யமும் ததிதேயிவார

ஸஹபாவாஶ்ருதே: யென்கிற அதிகரணத்தில் வித்யாந்தத்துக்கு மேலே பராசெண்டு ப்ரஜாபதிகளுக்கு நிவேசமும் ஆதிவா ஹிகாஸம்பந்தாத் இதர்யதிகரணத்தில் அர்சிராதிமுதல் அமாந வனென்கிற வித்யாநுகுணமான தேவதாகணத்துக்கு பரமபத நத்தில் நேதத்வமும் காயம்பாதரி: யென்கிற கார்யாதிகர ணத்தில் ப்ரஹ்மவித்யாநிஷ்டர்களுக்கே அர்சிராதிகதியென்கிற அஞ்சஅர்த்தங்களைச் சொல்லுகிற அஞ்சஅதிகரணங்களாலே இந்த ஸாதநாத்யாய த்ருதீயபாதத்தில் அர்சிராதிகதி நிரூபிக்கப்படுகிறதென்று ஶ்லோகார்த்தம் ।

இதி ஶ்ரீ ப்ரஹ்மஸூத்ரார்த்தமணிப்ரவாளதீபிகாயாம்
ஸாதநாத்யாயஸ்ய த்ருதீய: பாத: ॥

ஶ்ரீ: ॥
ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹபரப்ரஹ்மணே நம: ॥
ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥
ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவண்ஶடகோபஶ்ரீ ரங்கநாதயதீந்த்ர
மஹாதேஶிகாய நம: ॥
ஶ்ரீமதே ஸங்கர்ஷணயதீந்த்ரமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஹரி: ஓம் । ஶாஸ்த்ரஸ்ய ।
ஸாதநாத்யாய: ॥

ஶ்லோ. ஸம்பந்த்ராவிஹாபஶேஷநஸம்பாத் ॥௧॥

இப்படி இந்த அத்யாயத்தில் ப்ரதமபாதத்திலே அபாதஶேஷவிநாஶரூபமான ப்ரஹ்மவித்யாபலத்தை நிரூபித்து த்விதீயபாதத்தில் ஸ்வரூபைஸ்வரூப்யநிரூபணமான வித்யாபலத் த்தையும் த்ருதீயபாதத்தில் அர்சிராதிகதியாலே ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அதிக்ரமித்து விரஜையை தாண்டினதின் பிற்பாடு

ஸாத்ருச்யாதிரூபமான விசேஷத்தையும் நிரூபித்தார்। இனி வருகிற அத்யாயத்தில் முக்தனுடைய ப்ராப்யமான விஷயத்துக்கு ஸ்ரீ வைகுண்டலோகத்தில் ஆநந்தமயதிவ்யமண்டபத்திலே நித்யஸூரி பரிஷத்தில் பர்யங்கமத்யத்தில் திருவநந்தாழ்வானென்கிற பர்யங்கத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ பதியான பரவாஸுதேவ ரூப ஸர்வேச்வர நாராயணனுடைய ஸாலோக்யஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யாதிகளை அடைந்து பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநந்தாநுபவமான ஸர்வேச்வரஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வஸாக்ஷித்வ ஸர்வவிஷயைச்வர்யத்தை நிரூபிக்கிறோமென்று பாதஸங்கதி அதில் முற்பட அவனுடைய ஸர்வத்வத்தை நிரூபிக்கிறோமென்று அதிகரணஸங்கதி

ஸவிசேஷ ஸம்ப ஸாம்யமுபைதி என்கிற வாக்யத்தில் பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸை அடைந்தவனுக்கு ப்ரஹ்மாநுபவத்தில் பரமஸாம்யம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதா ஸாயுஜ்யரூபத்தோடே ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறதாவென்று ஸம்சயம்। ஸ்வரூபத்துக்கு ஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபத்தில் அநந்தாநுபவமில்லாமையாலும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளையாலும் ஸம்பந்தமாயும் ஸாயுஜ்யமாயும் ஸவிசேஷமாயுமுள்ள தேஹத்தோடே ஸம்பந்தம் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது। அதனால் அவிபக்தமென்று அவிபக்தி ஸம்பந்தம் பூர்வமாகக்கூடுமென்று பூர்வபக்ஷம் ॥

இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸம்பத்யாவிர்பாவஸ் ஸ்வேந சப்தாத் ॥

ஸம்பத்ய பரஞ்ஜ்யோதிஸ் அடைந்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ஆநந்தமயதிவ்யமண்டபத்தில் திருவநந்தாழ்வானென்கிற திவ்யபர்யங்கத்தில் நடுவே எழுந்தருளி இருக்கும் ஸ்ரீ பதியான பரவாஸுதேவனைக்கிட்டினபடி. ஆவிர்பாவஸ் ஸ்வேநரூப

த்வாத்யஷ்டகுணவிஶிஷ்டமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு கர்மக்ருததேஹஸம்பந்தரூபமான திரோதானமற்று ஸங்கோசிதஜ்ஞாநகுணகதயா ஆவிர்பாவமே ஶ்ருதிவ்ருத்திவாச்யமே தவிர ஸாத்த்யதேஹஸம்பந்தமன்று. குத: ஸ்வேந ஶப்தாத் ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே என்கிறவிடத்தில் ஸ்வேநவென்கிற விஶேஷணஸாமர்த்த்யமிருப்பதாலென்னபடி । இத்தால் இங்குஸாத்த்யமான ரூபஸம்பந்தம் விவக்ஷிதமாகில் அந்தரூபமும் தனக்கு ஸாதாரணமாகையாலே ஸ்வேந என்று விஶேஷிப்பதில் ப்ரயோஜநமில்லாத்தால் வையர்த்த்யம் வருமென்று கருத்து । ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிகமான ரூபமே ஸ்வஶப்தார்த்தமென்று கருத்து ।

இந்த அர்த்தத்தை மேல்ஸூத்ர த்வயத்தாலே வெளியிடுகிறார்

நநு ஸ்வஸ்வரூபமாத்ரம் ஸுகம் ஜ்ஞாநாதியென்று நித்யஸித்தமாகையாலே பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்யென்று பரஞ்ஜ்யோதிரூபஸம்பத்த்யநந்தரம் அபிநிஷ்பத்தியை சொல்லுகிற வசநம் நிரர்த்தகமென்று ஶங்கித்து பரிஹரிக்கிறார்

ஸூ. முக்த: ப்ரதிஜ்ஞாநாத் ॥௨॥

முக்த: கர்மஸம்பந்தப்ரயுக்ததேஹஸம்பந்த விநிர்முக்தஸ்வரூபனான ஜீவனே ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதேயென்று சொல்லப்படுகிறானே தவிர தேஹஸம்பந்தவிஶிஷ்டனான ஸம்ஸாரிஜீவனன்று ॥ குத: ப்ரதிஜ்ஞாநாத் ஏதம் த்வேவ தே பூயோநுவ்யாக்யாஸ்யாமியென்று கர்மஸம்பந்தப்ரயுக்த தேஹஸம்பந்தஶூந்யதையான ஜாக்ரதாத்யவஸ்தையிலிருந்தும் விநிர்முக்தஸ்வரூபனான ஜீவன் தானே இங்கு வக்தவ்யதயா ப்ரதிஜ்ஞாதனாகையாலென்னபடி ॥ இங்கு ஸ்வரூபம் நித்யப்ராப்தமானாலும் கர்மரூபாவித்யாதிரோஹிதனுக்கு திரோதான நிவ்ருத்திதானே அபிநிஷ்பத்தியென்று சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து ॥

இப்படி ஸாக்ஷாத்விஷ்ராவத்திலும் யாக்ஞ சயநியோரா நிஷ்சயதெ யென்கிறவிடத்தில்போலே சுஹிநிஷ்ஷிதஸ்வ யொ ஹம்கண்டுகொள்வது

ஆனாலும் ஸாக்ஷாத்ராவிஷ்ராவத்துக்கு வாராஹா யடுக்குமெப்படியென்னில் உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸி. ஆத்ம வ காரணாஃ ரு॥

தெஹாதிவிநிஷ்க்ஸாக்ஷாத்தொடு சுவஷிதனைத்மா ஸாக்ஷாத் சுவஹதவாவஞாதி ஹதியம்க கெவயடுகுணா விஸிஷ்டனாக வ ஜாவதிவாக்யத்தில் சொல்லப்படுகிறன் அப் படிப்பட்ட ஆத்மாவுக்கே இந்தவாக்யத்தில் ஆவிஷ்ராவம் சொல்ல ப்படுகிறது । கஃதஃ । வ காரணாஃ யத்மா சுவஹதவாவா யென்று ஆரம்ஹித்து, வதம்கெவ செ ஹாவொநாவ்யாவ்யா ஹ்யாதி யென்று வடிவெராகுணாஷ்க விஸிஷ்டனை ஆத்மா வை வதமென்கிறவசுத்தால் பராமிஸித்து சொல்லுகிறவ க ரணத்தாலென்னபடி । ஆகையால் வாராஹாயரேதஸ்தா வஹதவாவஞாதி குணாஷ்க விஸிஷ்ட ஸாக்ஷாத்னாலும் கர்மவ்யாவிர்த்ர்யா கிரொஹிதஸாக்ஷாத்னை இவன் வாம்ஜெ்யா திராவஸம்வதிபாலே நிவர்த்த கிரொயாநனைகயாலே அக் கையிட்டு இங்கு ஆவிஷ்ராவம் சொல்லப்படுகிறதென்று கருத்து

சுத ரயம்விஸெஷஃ ।

ஸிஷாஷத்தில் சுவஹதவாவஞாதி குணாஷ்கவிஸிஷ் ஸாக்ஷாவிஷ்ராவமே உவாஸநத்தால் ஸாஷ்யான ஃலக்கிதே ந்நு சொல்லப்பட்டது । அந்தஸாக்ஷம் சுஹஷஹமென்று நித ஸிஷமாகையாலே அதுக்கு ஸாஷ்யா யெப்படிக்கூடுமென்ன் உவ்தெ ஸிஷம்ஸாஷ்யாநாவெயாஃ யென்கிறபடியே நித ஷமான முன்சொன்ன ஆத்ஸாக்ஷத்துக்கு விஷ்ராஸா யும் கருஸம்பம்யாயதஜ்ஞா ந ஸம்கொசவாஸாவிநிக வடிவகஜ்ஞா ந விகாஸமாயுள்ள ஸாவிக்ம் ஸம்ஹவிக்ஷ

லே இந்த யதார்த்தஜ்ஞாநயோகத்தையிட்டு விஜ்ஞாநத்வமே ஸா த்யமான ஹேதுவென்று சொல்லக்குறையில்லை । யதா விஜ்ஞாந வ்ரீஹ்யாதிகள் ப்ரோக்ஷணஜந்ய ஸம்ஸ்காரவத்தால் ஸாத்யமா னுப்போலவும் அஶுசிகேவல விஜ்ஞான ப்ரோக்ஷண ஸ்நாநஸா த்யஶுத்தியோகத்தாலே ஸாத்யமானுப்போலவும் கூடலாமெ ன்று கருத்து । ஆனாலும் அநிர்வசித்தி ஶப்தத்துக்கு அர்த்தமெ ந்நவென்னில் லோகத்தில் ஒருவஸ்து முதலில் அநாகாரமாயும் உத்தரோத்தராநுபவத்தில் அதிநாகாரமாக தோணுகிறாப் போலே இங்கும் ஸாவயவத்வதயா நித்யமாதனானாலும் ஆ த்மா ஹேதுத்வேயில் அத்யந்தாநாகாரதயா ஹாதனைகையாலே அநிர்வசநீயஸாரஸ்யேக்ஷிதம் । இது அநிர்வசநீயத்வம் ஸூக்ஷ்ம அயதார்த்தியென்கிறபக்ஷத்தில் அஸாரம் ஸாராஜ்ஞாநத்வமா கையாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசாத்யந்தநிவ்ருத்திரூபமான விகாஸ மே அநிர்வசநீயத்வார்த்தம் । அப்போது நிஷ்ப்ரத்யூஹத்வரூ போபாதிகமான கீழ்சொன்ன விகாஸத்வமே லக்ஷணமெ ன்கிற ஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் । இப்படி யதார்த்தஜ்ஞாநநிஷ்டமா ன ஸங்கோசநிவ்ருத்திரூபவிகாஸத்தையிட்டு யதார்த்தத்வத் தை அநிர்வசநீயதயென்று சொல்லக்குறையில்லை । இதுக்குமே ல் ஸங்கோசஹேதுவில்லாத்தாலே அந்தவிகாஸம் நித்யமென் று கருத்து ॥ ௧ ॥

அவிஶேஷேண த்ருஷ்டவாத: ॥

ஹேதுவேயில் ஸர்வஜ்ஞவிநிர்முக்தனான ப்ரத்யகாத்மா வானவன் தன்னை பராத்மத்வேந அநுஸந்திக்கிறான் உத ஸ்வஸ்ய காரணதயா பராத்மவிஹங்கனை அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மியென்று அநுஸந்திக்கிறானென்று ஸம்ஶயத்தால் ஸங்கதி: । ஸங்கதியில ுகைப்படி ஸம்ஶயம் । நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதியென்று அதோ ஸாயுஜ்யமேதாயென்னும் ஶ்ருதிஸூத்ரங்கள் ஜீவனையும் பராத்மாவையும் பிரித்துச்சொல்லுகையாலே ஹேதுக்கள் ப்ரஹ்மத்

தை தன்னோடே விபாகமாகவே அநுபவிக்கிறானென்று பூர்வ பக்ஷம். இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. அவிபாகேந த்ருஷ்டத்வாத் ॥ ௪ ॥

அவிபாகேந முக்தனானவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை ஸர்வப்ரகாரியாயிருக்கிறவனான ப்ரஹ்மத்தை அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்று தன்னோடு அவிபக்தமாகவே அநுபவிக்கிறார். குத:. த்ருஷ்டத்வாத் ஸ்ருதி தத்ஸ்வமஸி ஐதாத்ம்யமித மென்கிற ந்யாயத்தாலே உபாஸநதசையில் யதாவஸ்திதபரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கையாலென்னபடி. ததாச யதோபாஸநம் ப்ராப்தமாகையாலே ப்ராப்திதசையிலும் அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி யென்று முக்தர் அநுபவிக்கக்குறையில்லை. கிஞ்ச தத்வமஸி அய மாத்மா ப்ரஹ்ம ஐதாத்ம்யஜீவபராமர்சாதிகரணந்யாயத்தும் யஸ்யாத்மா ஶரீரமென்று சொல்லப்பட்ட ஶரீராத்மபாவ நிபந்தநமாகையால் ப்ரஹ்மஶரீரபூதஜீவாத்மஸ்வரூபங்களும் ப்ரஹ்மாத்மகமாகையாலும் அஹம் ப்ரஹ்மேத்யாதி அநுபவத்துக்கு அஹம் ப்ரஹ்மாத்மகனென்று கருத்து. இங்கு ஸூத்ரத்தில் அர்த்தமென்று. பாஷ்யகாரரும் பரமாத்மஶரீரபூதனான ஜீவனுக்கே ஸ்வரூபத்வாதிகுணங்களாலே பரப்ரஹ்மஸாம்யத்தை சொல்லுகிறது. ஜ்ஞாநாநந்தத்வாதிகுணாநுவர்த்தநமாகவும் ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா இத்யாதிஶ்ருதியும் முக்தன் ப்ரஹ்மஶரீரகனாக ப்ரஹ்மத்தைக்கொண்டே ஸ்வாத்மாவை பரமாத்மாவை ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாக அநுபவிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது ॥ ௨ ॥

அவிபாகாதிகரணம் ஸமாப்தம் ॥

ப்ரஹ்மணோ ஜைமிநிரூபந்யாஸாதிப்ய: ॥

முக்தாத்மாவுக்கு ப்ரஹ்மஜ்யோதிரூபஸம்பத்தி நியம ப்ரகதிரோபாதிநைகயாலே ஸ்வரூபமாவிர்பவிக்கிறதெ

சொல்லப்பட்டது। அதில் யந்த ஸ்வரூபத்துடன் ஆவிர்ப்பவிக்கி றனோ அந்த ஸ்வரூபம் ஶ்ருதிசேஷவிஶேஷத்தால் விவேசிக்கப்ப டுகிறதென்று ஸங்கதி இந்த ஜீவனுடைய ஸ்வரூபம் அபஹதபா ப்மாதிகுணாஷ்டகவிஶிஷ்டமா சைதந்யமாத்ரமா என இந் த இரண்டும் ஸ்வாபாவிகமாமென்று ஸம்ஶயம் அபஹதபாப்மா திகுணகமென்று முதல்பக்ஷம் இத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

(ஸூ) ப்ராஹ்மேண ஜைமினிருபந்யாஸாதிப்ய: ॥௫॥

ப்ராஹ்மேண ப்ரஹ்மஸம்பந்தியான தஹரவித்யையில் ப்ரஹ்மத்துக்கு சொன்ன அபஹதபாப்மத்வாதிகுணாஷ்டகத்துக்கு துல்யமான குணாஷ்டகத்தோடேகூட முக்தஸ்வரூபமாவிர்ப்பவிக்கிறதென்று ஜைமினிமதம். குத: உபந்யாஸாதிப்ய: ப்ரஜாபதி வாக்யத்தில் ஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதிகளை உபந்யாஸம் பண்ணுகையாலென்னபடி। ஆதிபதத்தால ஜக்ஷந்க்ரீடந்ரமமாண இத்யாதிஶ்ருதியாலும் முக்தனுக்கு ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகள் சொன்னப்படுகிறதுகளென்று கருத்து।

இரண்டாவது பக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்

(ஸூ) சிதிதந்மாத்ரேண ததாத்மகத்வாதித்யௌடுலோமி: ॥௬॥

சைதந்யமாத்ரேண சைதந்யமாத்ரமே ஜீவஸ்வரூபமாகையாலே அந்தரூபத்தோடேகூட ஜீவன் ஆவிர்ப்பவிக்கிறனென்று ஔடுலோம்யாசார்யமதம். குத: ததாத்மகத்வாத் விஜ்ஞாநகந ஏவ என்னு அவதாரணத்தாலே விஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் தவிர குணாந்தரம் அஸித்தமாகையாலென்னபடி। இந்த இரண்டு மதத்தையும் நிரஸித்து ஸ்வமதத்தை ஸாதிக்கிறார்

(ஸூ) ஏவமப்யுபந்யாஸாத்பூர்வபாவாதவிரோதம் பாதராயண: ॥௭॥

ஏவமபி ஶ்ருத்யா விஜ்ஞாநஸ்வரூபனானாலும் உபந்யாஸாத் ப்ராஹ்மாபஹதபாப்மத்வாவிரோதா விஶேஷித்வாதி ப்ரஜாபதியா

க்ஷேத்ராவந்யாஸத்தாலென்னபடி | பரவித்யாஸாதாரணைஸ்ரேஷ்டைச்சொ
ந்ந அபஹதபாப்மத்வாதி ஸத்யஸங்கல்பத்வபர்யந்தங்களான கு
ணங்களுக்கும் ஸஹபாவம் தோற்றுகையாலென்னபடி. அவிரோ
தம் பாதராயண: ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வத்துக்கும் அபஹதபாப்மத்வா
திகுணவிசிஷ்டத்வத்துக்கும் விரோதாபாவத்தை பாதரா
யணாசார்யர் எண்ணுகிறார் | விஜ்ஞாநகந ஏவ என்கிறவசந
கார: ப்ராக்ருதஸம்பந்திகளான குணங்களை விரோதியாது |
யதா ஸைந்தவகநோ ரஸகந ஏவ என்கிற த்ருஷ்டாந்தவாக்யத்தில்
ஏவகாரம் ரஸத்துக்கு ஆச்ரயமான லவணத்ரவ்யத்தையும் த
ந்நிஷ்டஸ்பர்சாதிகுணங்களையும் நிஷேதியாதாப்போலிருக்கும் வி
ரோதமில்லையென்று கருத்து | ஆனால் ஏவகாரத்துக்கு அர்த்த
மேதென்னில் ஆச்ரயத்தில் ப்ரதேசபேதத்தால் ரஸாந்தர
ஸம்பாவம்போல் லவணத்தில் ரஸாந்தரஸம்பாவமில்லாத்
தால் ஏவகாரம் ப்ராதேசிகரஸாந்தரயோகவ்யவச்சேதபரமான
ப்போலே இங்கும் விஜ்ஞாநகந ஏவ என்கிறவிடத்திலும் ஆத்ம
ஸ்வரூபம் க்ருத்ஸ்நமும் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாகையாலே ஜடஸ்வபாவில்
காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகைக்காக ஏவகாரம் ப்ராதேசிக
ஜ்ஞாநயோகத்தை வ்யவச்சேதிக்கிறதென்று கருத்து | அதவா
ப்ராதேசிகஜடயோகவ்யவச்சேதபரமாகவும் சொல்லலாம் | ஆ
கையால் உபயலிங்கச்ருதிவிரோதபரிஹாரார்த்தம் ஜ்ஞாநஸ்வ
ரூபத்வமும் அபஹதபாப்மத்வாதிகுணகத்வமும் ஆத்ம
வுக்கு ஒப்புக்கொண்டு ஔடுலோமியும் யுக்த உபயரூபத்
தோடும்கூட ஆவிர்ப்பவிக்கிறானென்னே ஒப்புக்கவேணுமென்று
கருத்து ||௭||

ஸூ. ஸங்கல்பாதேவ து தச்ச்ருதே: ||௮||

முக்தன் பரமபதத்தை அடைந்து ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வ
ம் அபஹதபாப்மத்வாதிஸத்யஸங்கல்பத்வபர்யந்த குணவிசி
ஷ்டனாயும் ஆவிர்ப்பவிக்கிறானென்று சொல்லப்பட்டது இப்போது
அந்த முக்தனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட ஸத்யஸங்கல்பத்வம் ப
ரநிரபேக்ஷகார்யகரத்வமென்று ஸமர்த்திக்கப்படுகிறதென்று ஐ

ஹதி । பரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத் க்ரீடந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபிர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபிர்வா । ஸயதி பித்ருலோககாமோ பவதி ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய பிதர: ஸமுத்திஷ்டந்தி இத்யாதிகளில் சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்யாதிஸித்தியானது முக்தனுடைய கேவலஸங்கல்பத்தால் ஸித்திக்கிறதா உத பாஹ்யஸாதநஸாபேக்ஷஸங்கல்பத்தாலேயா என்று ஸம்சயம் । லோகத்தில் ஸத்யஸங்கல்பர்களான ராஜாக்களுக்கும் பாஹ்யஸாதநஸாபேக்ஷகார்யகரத்வம் த்ருஷ்டமாகையால் இங்கும் கிஞ்சித் பாஹ்யஸாதநஸாபேக்ஷஸங்கல்பத்தால் கார்யஸித்தியென்றும் ஸங்கல்பாதேவ என்கிற அவதாரணத்துக்கு விஜ்ஞாநமேவ என்கிறவிடத்திற்போல மத்யஸ்தம் கல்பிக்கவேணுமென்னும் பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸங்கல்பாதேவ தச்ச்ருதே: ॥

முக்தனுக்கு ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தால் ஸர்வமும் ஸித்திக்கிறது । குத: । தச்ச்ருதே: ஸங்கல்பாதேவாஸ்ய பிதர: ஸமுத்திஷ்டந்தி என்கிறவாக்யத்தில் அவதாரணத்தால் பாஹ்யநிரபேக்ஷஸங்கல்பத்தால் பித்ராதிஸமுத்தாநம் ச்ருதமாகையாலென்னபடி । கிஞ்ச ஸங்கல்பாதேவ என்கிற ச்ருதியில் அவதாரணம் விஜ்ஞாநமேவ என்கிற அவதாரணம்போல ஸங்கோசஸஹமன்று । ஏனென்னால் யஜ்ஞாதிகர்மாங்கமான ஜ்ஞாநத்தின் ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஜ்ஞாநமாத்ரகார்யத்வநிஷேதத்தில் ஸாமர்த்த்யமில்லாத்தால் ஜ்ஞாநமாத்ரகார்யத்வநிஷேதபரமவ்யவச்சேதகம் இந்த அவதாரணத்துக்கு பாதகம் । பூர்வஸித்தத்தில் முக்தனுக்கு ஸத்யகாமத்வ ... லோகத்தில்போல் அந்யாநபேக்ஷஸங்கல்பவத்தத்திலும் பூர்வ ... மில்லாத்தாலே ஸங்கல்பாதேவ என்கிற அவதாரணம் உதாஸீ ... நபேக்ஷையை நிரஸிக்கிறது । லோகத்திலும் ராஜாதிகளுக்கு ஸத்ய ... ஸங்கல்பமில்லாத்தாலே தத்ஸங்கல்பங்களுக்கு பாஹ்யநிதியும் ... ஸாபேக்ஷமும் கூடும் । பரமேச்வரனுக்கு ஸத்யஸங்க ...

ஜ்ஞையாலே அவனுடைய ப்ரஸாதத்தால் பரமஸாம்யத்தை அடைந்த முக்தனுக்கும் ஸத்யஸங்கல்பத்வம் கூடும் । அந்யனுக்கு கிடையாதென்னு கருத்து

ஸூ. அத ஏவ சாநந்யாதிபதி: ॥௯॥

அத ஏவ அபஹதபாப்மத்வஸத்யஸங்கல்பத்வ ஶ்ருதியாலே தானே அநந்யாதிபதி: முக்தன் பகவத்ஸங்கல்பங்களான கர்மாதிகளை அதிபதியாக உடையவனல்லன் । இத்தால் ஸ்வராட்பவ ஸ்யாதென்னு கருத்து । இதில் அபஹதபாப்மா ஸத்யஸங்கல்ப: என்கிற ஶ்ருதியே ப்ரமாணம் । இங்கு பித்ருலோககாமோ ஹ பவதீத்யாதி ஶ்ருதியில் சொன்ன பித்ராதிலோகம் ஸ்வஸங்கல்ப ஸ்வஸங்கல்பாந்யதராஸ்ப்ருஷ்டமான பரமேஶ்வரஸங்கல்பத்தில் அந்தர்பூதமான பித்ராதிலோகரூபமாகையாலே லோகவிஶேஷ த்ருஷ்டபவவிஶேஷரூபமேதவிர ஸ்வாவிஶிஷ்டத்வியிலுள்ள பித்ராதிலோகரூபமன்றென்னு கருத்து ॥௪॥

ஸூ. அபாவம் பாதரிராஹ ஹ்யேவம் ॥௧௦॥

முக்தனுக்கு தேஹேந்த்ரியங்களுண்டா இல்லையா என்னு ஸம்ஶயம் வரில் பௌஷ்கலதேஹஶரீரத்தை ஸாதிக்கிறதென்னு ஸங்கதி ॥ முக்தனுக்கு ஶரீரேந்த்ரியாதிகள் நியதங்களா உத ஶரீராதிகள் கிடையாதா உத யதாஸங்கல்பம் அநியதங்களாகவே தேஹாதிகள் ஸித்திக்கிறதாயென்னு த்ரேதா ஸம்ஶயம் । இதில் ஶரீராதிகள் கிடையாதென்னு ப்ரதமபக்ஷம் । உண்டென்னு த்விதீயபக்ஷம் । அநியதங்களென்னு மூணாவது । அதில் ப்ரதமபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார் ॥

அபாவம் பாதரிராஹ ஹ்யேவம்

முக்தனுக்கு ஶரீராபாவத்தை பாதரி சொல்லுகிறா த: ஆஹ ஹ்யேவம் ந ஹ வை ஸஶரீரஸ்ய ஸத: ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்தி । அஶரீரம் வாவ ஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத: என்கிற ஶ்ருதி முக்தனுக்கு ஶரீராபாவத்தையே ப.

ல்லுகிறதென்னபடி ॥ ஶரீராதிஸத்³பா⁴வபக்ஷத்தை உபந்யஸிக்கிறார்.

ஸூ. பா⁴வம் ஜைமிநிர்விகல்பாமநநாத் ॥ ௧௧ ॥

முக்தனுக்கு ஶரீராதிஸத்³பா⁴வநியமத்தை ஜைமினி சொல்லுகிறார் । குத: விகல்பாமநநாத் விகல்ப: விகல்ப: வைவித்⁴யமென்னபடி । ஏகரூபமாய் ஸர்வஜ்ஞமான முக்தஸ்வரூபத்துக்கு ஸ ஏகதா⁴ ப⁴வதி த்ரிதா⁴ ப⁴வதீத்யாதிஶ்ருதியாலே வைவித்⁴யம் விதி⁴தமாகையால் । ததா² இந்த வைவித்⁴யம் தே³ஹபே⁴த³ஸாத்⁴யமாகையாலே தே³ஹேந்த்³ரியாதிகள் முக்தனுக்கு நியதங்களென்று ஜைமினிமதம் ॥ ஸித்³தா⁴ந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார்

த்³வாத³ஶாஹவது³ப⁴யவித⁴ம் பா³த³ராயணோ(அ)த: ॥

அத: உப⁴யஶ்ருதிஸத்³பா⁴வாத் என்னபடி । அதாவது மனஸைதாந் காமாந் பஶ்யந் ரமதே ய ஏதே ப்³ரஹ்மலோகே என்னும் ஸ ஏகதா⁴ ப⁴வதி த்ரிதா⁴ ப⁴வதி என்னும் ஸஶரீரனுக்கும் அஶரீரனுக்கும் போ⁴க³த்தைச்சொல்லுகிற ஶ்ருதித்³வயத்தாலென்னபடி । உப⁴யவித⁴ம் முக்தனை ஸஶரீரனையும் அஶரீரனையும் ப⁴க³வான் பா³த³ராயணர் சொல்லுகிறார் । அதெப்படிப்போலவென்னில் । த்³வாத³ஶாஹவத் । ஏகத்³வாத³ஶாஹயாக³த்துக்கு த்³வாத³ஶாஹம் ருத்³தி⁴காமா உபேயுரென்கிறபடியே ப³ஹுயஜமானகர்த்ருகத்வரூபமான ஸத்ரத்வமும் த்³வாத³ஶாஹேந ப்ரஜாகாமம் யாஜயேத் என்கிறபடியே ஏகயஜமானகர்த்ருகத்வரூபமான அஹீநத்வரூபமும் ஆக உப⁴யஶ்ருதிஸித்³த⁴மான இந்த ரெண்டுமிருக்கிறாப்போலே யதா²ஸங்கல்பம் ஸஶரீரத்வமும் அஶரீரத்வமும் ரெண்டுமுண்டென்று கருத்து । அத²வா உபைதிவிதி⁴சோதி³தம் ஸத்ரமென்னும் யஜதிவிதி⁴சோதி³தமஹீநமென்னும் பே⁴த³ம் கண்டுகொள்வது । முக்தனுக்கு சொன்ன ஶரீராதிஸித்³தி⁴யும் ஸங்கல்ப[illegible] நியதமே அன்றென்கிறார்

ஸூ. தத்³ஹாநே ஸமத்வாதே³வமேதத்³ ॥௧௩॥

ஸ்வோக்த ஸாத்ய ஸ்வரூபங்களான தநூ ஹாஸ்ருத்யாவகாரணங்களி ல்லாவிட்டாலும் பரமேஸ்வர ஸாத்யஸ்வரூபங்களான தேஹாத்யா வகாரணங்களாலும் உபபத்தே: ஹோமஸம்பவமாகையாலே। தஸ்ய ஸம்கநு ஸ்வயம் ஸத்யஸங்கல்பனாலும் தான் தேஹாதிக ளை ஸ்ருஷ்டிக்கமாட்டான்। அதெப்படிப்போலவென்னில் ஸமத்வ த ஸ்வப்நத்தில் போலென்னபடி। ஸ்வப்நத்தில் பரமேஸ்வர ஸ்ரு ஷ்டங்களான ரயாத்யாவகாரணங்களைக்கொண்டு ஜீவநு ஹாஜிக்கி றாப்போலே ஸம்கனும் ஸ்ரீமான் ஸ்வத்தனை பரமேஸ்வரனால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட விதநோகாதிகளாலே ஸ்ரீஹாரஸத்தை அநு ஹவிக்கிறான் ॥

ஸூ. ஹாநே ஜாதுஷ்டக ॥௧௪॥

ஹாநே ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தால் ஸ்ருஷ்டமான தநூ ஸ்ரு ஷ்டிவிதநோகாத்யாவகாரணமிருக்குமாகில் ஜாது உக ஜாது க பரமேஷ்ரர்களான ராஜாதிகள் ஸங்கல்பராஜ்யதோவகாரணங் களைக்கொண்டு ஹோமத்தை அநுஹவிக்குமாப்போலே ஸம்கனும் ஸங்கல்பஸித்தவிதநாதிகளாலே ஸ்ரீஹாரஸத்தை ஹாஜிக்கிறான்। பரமேஸ்வரனும் ஸ்வஸ்ரீமாயமாக உபாயவஸாதேவாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து தானும் ஸநூஷ்யனை அவதரித்து ஸ்ரீஹாரஸத்தை அநுஹவிக்கிறாப்போலே ஸம்கர்களுக்கும் ஸ்வஸ்ரீமாவிஸ்யமாக வே விதநோகாதிகளை ஸ்ருஷ்டித்து அநுஹவத்தைக் கொடுக்கி றான் கதாதிநூங்களும் ஸத்யஸங்கல்பனாகையாலே பரமேஸ்வர ஷ்டிஸ்ரீமானுகூலங்களான ஸ்வஹோமானுகூலங்களான ஸ்வவிதநோ காதிகளைதானே ஸ்ருஷ்டித்து ஸந்தோஷிக்கிறான், இத்தால் ஜு ஹாநூஹவிவேகதாநக்ஷஹம் வாரமேதென்னு கருத்து। ஸம்கனு கு ஶரீரவக்ஷம் தோணுகையாலே அஶரீரக ஶ்ருதிகஸூத்ரக ஶரீரநிஷேதத்தை சொல்லுகிறதென்னு கருத்து.

நநூ ஜூதா அணவாசிரோணமென்னு சொல்லப்படி இப்படியானல் ஒரே ஜூதாவுக்கு அநேக ஶரீரங்களில்

சேவ ந ஸ்வஸ்திதி கூடாதாகையாலே ஞாதாஶரீரம் எப்படி கூடு மென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்.

ஸி. வ தீவவதா வெஶஷஸ்யாஹிஶஶ்ருயதி ॥கரு॥

யதா ஸகஶரீரத்தில் ஸ்திதமான தீபத்துக்கு ஸ்வப்ரபை யை ஆஶ்ரயித்து அநேகதேஶவ்யாப்தி யிருக்கிறப்போலே ஸ கதேஹத்தில் ஸ்திதனாய் அணுவான ஞாதாவுக்கும் ஸ்வஸாதா ரணமான தர்மபூதஜ்ஞாநத்தாலே ஸகலதேஹங்களிலும் யதா ஸ்வதம் ஞாதாஶரீராநுபவணமான வ்யாப்திகூடலாம். அதெப் படியென்றால் ஒருதேஹத்தில் ஹ்ருதயவ்யதேஶவர்த்தியாய் அணு வான ஜீவாத்மாவுக்கு கரசரணாதிகளிலே தர்மபூதஜ்ஞாநவ்யா ப்தியாலே ஞாதாஶரீராநுபவணவ்யாப்தி கூடுகிறப்போலே தே ஹாந்தரத்திலும் கூடலாமென்னு கருத்து. ததாஹிஶஶ்ருயதி. இப்படியே ஶ்ருதி காண்பிவிக்கிறது என்னபடி. வாலாக்ரஶத பாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச। பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேயஸ்ஸசாநந்த்யாய கல்பதே ॥ என்னு அணுவான ஜீவனுக்கு தர்மபூத ஜ்ஞாநவ்யாப்தியாலே ஆநந்த்யநிர்தேஶமாகையால் முன்சொன்ன அ ர்த்தம் ஸித்தம். நாணுரதச்ருதேரிதி வெண்டாமாயிகாரணா எங்கிற ஸூத்ரத்தில் ஸர்வஸூத்ரத்துக்கே ஶேஷத்வம்சொல்லு கையால் பரமாத்மாவுக்கு அணுத்வமே ஸித்தமென்னுஸூத் ரகாரர் திருவுள்ளம்.

நநு ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா ஸம்பரிஷ்வக்தோ நபாஹ்யம் கிஞ்சந வேத நாந்தரமென்கிற ஶ்ருதி ஸுஷுப்தத்தை அடைந்தவ னுக்கு ஞாநபாஹ்யஜ்ஞாநவிரோதத்தை சொல்லுகையாலே ஜீவனுக்கு ஜ்ஞாநாநந்த்யம் சொல்லுகை யெப்படி கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யோர்பேதேந ॥கசு॥

ஸுஷுப்தே ப்ராஜ்ஞேநாத்மநா உத்க்ராந்திஶ்ருதிவாக்யம் ஶேஷவிஷயமன் றே ஸுஷுப்த்யுத்க்ராந்த்யோர்பேதம் ஸாக்ஷாத்வ்யாப்தி

ரணங்களுக்குள்ளே ஒன்றை இந்த ச்ருதி சொல்லுகிறது | அர்த்தஃ | ஸுஷுப்த்யாதி ஸர்வாவஸ்தைகளில் அஜ்ஞத்வமும் மோக்ஷதசையில் ஸர்வஜ்ஞத்வமும் ச்ருதிகளால் ப்ரகாசிக்கப்பட்டதானதென்னபடி | ததாஹி | நாஹ கல்வயம் ஸம்ப்ரத்யாத்மானம் ஜாநாத்யயமஹமஸ்மீதி நோ ஏவேமானி பூதானி விநாசமேவாபீதோ பவதி என்கிற ச்ருதி ஸுஷுப்தியில் ஜ்ஞாநாபாவத்தை சொல்லுகிறது | அஸ்யார்த்தஃ | இந்த ஸுஷுப்தஜீவன் ஆத்மாநம் தன்னை அயமஹமஸ்மீதி ந ஜாநாதி இமாநி பூதாநி நோ ஏவ ஸர்வ விஷயங்களை அறியானில்லை விநாசமேவ அபீதோ பவதி ப்ராப்தனாகிறானென்று அர்த்தம் | ந ஹி த்ரஷ்டுர் த்ருஷ்டேர் விபரிலோபோ வித்யதே ந விநஸ்யதி என்கிற ச்ருதி மோக்ஷத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை சொல்லுகிறது விநஸ்யதி நச்யதீத்யர்த்தஃ ||

ஸ வா ஏஷ திவ்யேந சக்ஷுஷா மநஸைதாந் காமாந் பச்யந் ரமதே ய ஏதே ப்ரஹ்மலோகே என்கிற ச்ருதி மோக்ஷதசையில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தைச் சொல்லுகிறது | ஆகையால் அவஸ்தாந்தரத்துக்கு யதோக்த ஜ்ஞாநவ்யாவ்ருத்தியாலே ப்ரதீக்ஷ்யம் சொன்னதாயுக்தம் ||

அத்ராயம் பூர்வாத்ர ஸாரஸ்ய காரஃ — ஸாம்பராயே தர்த்தவ்யாபாவாத் என்கிற அதிகரணத்தில் உத்க்ராந்தன் ஸமஸ்த ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்களை விட்டு ப்ரஹ்மத்தால் ஸாம்யத்தையும் அடைகிறானென்று சொல்லப்பட்டது | இந்த ஸாம்பராயிகரணத்திலும் ஸுக்ருதத்தாலேயே துஷ்க்ருதத்தை விஸ்ருஜிக்கிறானென்று அந்த அர்த்தமே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் ஒருக்கால் உத்க்ராந்தன் ஸமஸ்த ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்களை விஸ்ருஜிக்கிறானென்றும் ஒருக்கால் மார்க்கமத்யத்தில் ஸுக்ருத துஷ்க்ருதங்களை விஸ்ருஜிக்கிறானென்றும் அர்த்தத்வைதத்தைவிட்டு இந்த அதிகரணம் ஸர்வதா மார்க்கமத்யத்திலில்லையென்று ஸூத்ரகாரர் திருவுள்ள

ஸத்யஸங்கல்பத்வ ஸர்வஜ்ஞனான முக்தனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரஸஹிதஸர்வைஶ்வர்யமும் ஸாம்யமாக கூடுமோ உத ஜந்மாதிவ்யாபாரமும் ஸர்வைஶ்வர்யமும் தவிர பரமபுருஷாநுபவமாத்ரத்தில் பரமஸாம்யமே ஸாம்யமாயென்னு விசாரிக்கப்படுகிறதென்னு ஸங்கதி । முக்தனுக்கு நிகிலஹேயப்ரத்யநீகனையும் கல்யாணைகதானனையும் ஸகலேதரவிலக்ஷணனையும் அநவதிகாதிஶயவிபூதிகனையுமுள்ள பரமபுருஷாநுபவமே உள்ளதா உத ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஜகந்நியமநாதிஶக்திரேவமுண்டாயென்னு ஸம்ஶயம் । நிரஞ்ஜநஃ பரமம் ஸாம்யமுபைதியென்னு முக்தனுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு பரமஸாம்யம் ஶ்ருதமாகையாலே ஜகந்நியமநாதிஶக்திரேவமுண்டென்னு பூர்வபக்ஷம் । இத்தை நிரஸிக்கிறார்

ஸூ. ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச ॥

முக்தனுக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிஜகந்நியமநாதிஶக்திரேவமெயைத் தவிர அநவதிகாதிஶயாநந்தப்ரஹ்மாநுபவமாத்ரத்தில் பரமஸாம்யமுள்ளது । குதஃ । ப்ரகரணாத் । யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத் இத்யாதிஶ்ருதிகளில் பரப்ரஹ்மத்தையே உபதேஶித்து ஜகத்வ்யாபாரம் ஶ்ருதமாகையாலென்னபடி । அஸந்நிஹிதத்வாச்ச அந்தந்த ப்ரகரணத்தில் முக்தனுக்கு ஸந்நிதியில்லாமையாலென்னபடி । ஆகையால் ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜமாகவே ப்ரஹ்மாநுபவமாத்ரத்தில் பரமஸாம்யமென்னு ஸித்தம்

ஸூ. ப்ரத்யக்ஷோபதேஶாதிதி சேந்நாதிகாரிகமண்டலஸ்தோக்தேஃ ॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஶ்ருதிஃ । உபதேஶாத் தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு காமசாரோ பவதி யென்னும் ஆப்நோதி ஸ்வாராஜ்யம் ஸ்வராட் பவதி இத்யாதிஶ்ருதிகளால் முக்தனுக்கும் ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶிஷ்டமாகையால் நேதி சேத் ஜகத்வ்யாபார

ஜமென்று சொல்லவொண்ணாது। ஜகத்வ்யாபாரமும் முக்தனுக்கு உண்டென்னில்। ந। கீழ்சொன்ன ஸங்கதி கூடாது। அத: ஆதிகாரிகமண்டலஸ்தோக்தே: ஆதிகாரிகளாவன ஸர்வேஶ்வரனால் லோகநியமநாதிகாரத்தில் நியுக்தர்களான ஹிரண்யகர்பாதிகள் மண்டலம் அவர்களுடைய லோகங்கள் அந்தலோகங்களிலுள்ள போகங்களில் முக்தனுக்கு இச்சையிருக்குமாகில் அங்கங்கே ஸ்வாதீனமாக பரமேஶ்வரானுக்ருஹீதனாய்க்கொண்டு அங்குள்ள போகங்களை முக்தன் அனுபவிக்கிறானென்று அந்த ஶ்ருதியால் உக்தமாகையாலென்னபடி। காமாந்நீயென்னும் காமசாரோ பவதியென்னும் காமபோகாதிகளோதும் ஶ்ருதிவசனங்களே தவிர நியந்த்ருத்வமென்று ஶ்ருதியில்லாத்தால் ஜகத்வ்யாபாராதிகள் முக்தனுக்கு கிடையாதென்று கருத்து।

நநு உபாஸ்யத்வாதிவிகாராவர்த்தமாகையாலே ஹேயப்ரத்யநீகமாயும் அத்புதமாயுமுள்ள பதார்த்தரூப லோகஸ்தவிஷயபோகம் முக்தனுக்கு எப்படி கூடுமென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. விகாராவர்த்தி ச ததா ஹி ஸ்திதிமாஹ ॥௧௯॥

ஸம்பந்தேயோதாரணார்த்தகம்। உபாஸ்யத்வாதிவிகாரேஷு நவர்த்தத இதி வ்யுத்பத்தியாலே விகாராவர்த்திஶப்தம் பரப்ரஹ்மத்தைச்சொல்லுகிறது ததாபரப்ரஹ்மமே முக்தபோக்யமென்னபடி। கதம்? ததாஹி ஸ்திதிமாஹ நிர்விகாரமாயும் அநவதிகாதிஶயாநந்தரூபமாயுமுள்ள பரப்ரஹ்மத்தில் முக்தனுக்கு அவஸ்தித்யைகவந ஸ்திதியைச்சொல்லுகிறது ஶ்ருதி யென்கிற சதுர்த்தவாலென்னபடி। அதெங்ஙனேயென்னில் யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்ருஶ்யேநாத்ம்யே அநிருக்தே அநிலயநே அபயம் ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே அத ஸோபயம் கதோ பவதி யென்னும் ரஸோ வை ஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீ பவதி யென்னும் னிலென்று கருத்து

ஜீவனுக்கு இத்தால் ப்ரஹ்மபோகாதிகளில் அதிகாரமாத்ர ஸாம்யமேயாகத்தால் ப்ரஸக்ததோஷபரிஹாரம் எப்படியென்னில் உச்யதே, தஸ்மிந்லோகா: ஶ்ரிதாஸ்ஸர்வே தது நாத்யேதி கஶ்சந வென்னு ஶ்ருதி சொல்லுகிறபடியே உபாஸநத்ரய்யா ஸுஞன் ப்ரஹ்மமே ஜீவஸாம்யமாகையாலே ப்ரவ்ருத்தம் கர்மவஶத்தாலே தேஹமாய் தோத்தின ஸ்வாவிர்பூதியிலுள்ள ஸ்வரூபங்கள் நிரஸ்தஸமஸ்தபந்த ஜீவனுக்கு ப்ரஹ்மாவிர்பூதி கேவலம் நிரதிஶயாநந்தமாகத்தோத்துகையாலே ப்ரஹ்மவிர்ப்ரத்யக்ஷமான ஸர்வஜ்ஞத்வமோகாதிகளிலும் ஸ்வரூபஸாம்யத்தையும் ப்ரஹ்மாநுபவாதேஶமாகவே ஜீவன் அநுபவிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை சொல்லுகிறது | ஸர்வேஷாம் லோகேஷு காமசாரோ பவதியென்கிற ஶ்ருதி | ஆகையால் தோஷமில்லையென்னு கருத்து ॥

ஸூ. தர்ஶயதஶ்சைவம் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநே ॥௨௦॥

ப்ரத்யக்ஷம் ஶ்ருதி: | அநுமாநம் ஸ்ம்ருதி:| ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளென்னபடி | ஏவம் தர்ஶயத: ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரம் பரமபுருஷாஸாதாரணமென்னும் ஜீவனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரம் கிடையாதென்னும் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவமே உள்ளதென்னும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தங்களை காண்பிக்கிறதுகள் என்னபடி | அந்த ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாவன தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத: பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே | ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத: இத்யாதிஶ்ருதிகள் அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்தஸ்ஸர்வம் ப்ரவர்ததே | விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஶேந ஸ்திதோ ஜகத் | ஸோऽபித்யாய ஶரீராத்ஸ்வாத் ஸிஸ்ருக்ஷுர்விவிதா: ப்ரஜா:| ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாமித்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை பரமபுருஷாஸாதாரணங்களாகச் சொல்லுகிறதுகள் அத ச ... அகாமோ நிஷ்காம ஆப்தகாம: ஆத்மகாம: இதி ஶ்ருதே: ... [illegible] ஸர்வாந் காமாந் ... ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா | ஆஸீத

ஸஹிரண்யகர்ப்பாதீநாம் ஏவாநந்தரம் ஹரிம் | வாஸுதேவஸ்வரூபிணி ஸமாஹ்ருத்ய ஸாம்யமாப்நுயு: இத்யாதிஸ்ம்ருதிகளும் முக்தனுக்கு பரமாத்மாநுபவமே போகமென்னு சொல்லுகிறதுகள் | அத அகாமயமாந: அகாமோ நிஷ்காம: ஆப்தகாம: ஆத்மகாம: இதி ஶ்ருதியும் ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: | ஸ்ருஷ்டித ஸஹிரண்யகர்ப்பாதீநாம் ஏவாநந்தரம் ஹரிம் | வாஸுதேவஸ்வரூபிணி ஸமாஹ்ருத்ய ஸாம்யமாப்நுயு: இத்யாதிஸ்ம்ருதிகளும் முக்தனுக்கு பரமாத்மாநுபவமே போகமென்னு சொல்லுகிறதுகள்

ஸூ. போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச ||௨௧||

ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா என்கிற ஶ்ருதியில் ப்ரஹ்மாநுபவரூபபோகமாத்ரத்திலே ஸாம்யம் சொல்லுகையால் இந்த லிங்கத்தாலும் முக்தனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரமில்லையென்னு கருத்து ||

ஜகத்காரணத்வ ஜகந்நியந்த்ருத்வாதிகள் பரமபுருஷனுக்கே அஸாதாரணலக்ஷணமாகில் இப்படி ஸ்வதந்த்ரனான பரமபுருஷன் பரதந்த்ரனான முக்தனை ஒருக்கால் ஸம்ஸரிக்கப்பண்ணுவனென்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் அருளிச்செய்கிறார்

ஸூ. அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத் அநாவ்ருத்திஶ்ஶப்தாத் ||௨௨||

இங்கு ஆவ்ருத்தியாவது பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவத்தை விட்டு ஸம்ஸரிக்கையென்னபடி | அநாவ்ருத்தி: ஒருக்காலும் பரிபூர்ணப்ரஹ்மாநுபவபரீவாஹகைங்கர்யங்களுக்கு லோபமற்றிருக்கையென்னபடி | இந்த அநாவ்ருத்தி முக்தனுக்கு ஶப்தத்தால் தோணுகிறது | யதா யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி என்னும் ஸோகாமயத பஹு ஸ்யாமென்னும் ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி இத்யாதிஶப்தங்கள் பரமபுருஷனுக்கு ஸ்ருஷ்ட்டிநியந்த்ருத்வாதிகள் அஸா[illegible]ணைப்போலே ததா [illegible]

நாவகல்பதெயென்னும் ஸர்வேஷாம் வக்தவ்யதா யாவதாயுஷம் ப்ர
ஹ்மணோ ஜகத்ஸம்பத்யதே நபாதாநாவகல்பதெயென்னும் பா
தேபேத்ய பாநஜந்ய பாதோபாயபோஸ்வகம் । நாப்யநுவக்தி பீ
ஹாதாநம் ஸாவிதிம்வாப்ரலோகதாः । பாதோவேத்யதா ஜ்ஞாநெ
ய பாநஜந்ய நிவர்த்ததே । உதம்ஜ்ஞாநபோவாஸ்த்ரீ த்வ பேஸாயபேத்
லோகதாः । ஸர்வேஷாம் நாவஜாயதெ ப ஜயெநவ்யஞ்ஜிவ ॥ இ
த்யாதிஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸூத்ரங்களான ஶப்தங்களால்தானே முக்தனு
க்கு ஆவ்ருத்தி இல்லையென்னு தோணுகிறது ॥ இங்கு பாஷ்யாதி
வெதமான வதாவிருயஶாஸ்த்ரெக்கு வரிஹாரமாவது பரமே
பாராஷன் நிஸ்ஸாம்யபிகளையாலே அயிகரண பாராஷா
ஹாரத்தால் ஆவ்ருத்தி ஶங்கிக்கவொண்ணாது க அநவயிகாதிஶயா
நந்தரூபமான ப்ரஹ்மத்தை அநுபவிக்கிற முக்தனுக்கு அந்யா
வெக்ஷெயில்லாத்தாலே வைராக்யத்தாலும் புநராவ்ருத்தி ஶங்கி
க்கவொண்ணாது உ இந்த முக்தனுக்கு பாஸதெநயோடேகூட க
ல்பஸஹாயமும் நஶித்தபடியால் கர்மமூலமாகவும் புநரா
வ்ருத்தி ஶங்கிக்கவொண்ணாது ங பரமேபாராஷன் ஸத்யங்களு
ளும் ஸத்யஸங்கல்பனான தான் முக்தம் நாவர்த்ததெ யென்னு
ஸங்கல்பித்தபடி செலுத்த ஶக்தனாகையாலே ஸர்வஸங்கல்ப மூல
த்தாலும் புநராவ்ருத்தி ஶங்கிக்கவொண்ணாது ச ஆகையால் கா
ரணதகவுமுள்ளதனையும் பாதெகஸ்பம் ப்ரதிஷ்டிதமாயித்து । அ
நாவ்ருத்தி அத்யாயபரிஸமாப்தியைச்சொல்லுகிறது ॥

பரமே ஸூத்ரத்தை வ்ருத்திப்ரயிகரணமாக சிலர் சொல்லுகி
றார்கள் அது பாஷ்யகாராநபிமதமாகையால் இந்த ஸூத்ரம்
[illegible] ப்ரயிகரணஶேஷமென்னு தெஶிகர் திருவுள்ளம் । ததா
ஹி । பாஷ்யொக்த தஜ்ஞத்ருஷ்டம் ஸ்வதிவ ஸாமஸம் ப்ரயிவ்ருதெ
[illegible] ஸ்வ வ்யாக்யாவ்ருத்திப்ர ஸம்பாதவி நிவிஜஜபணிதிநெள
[illegible] ம்கா ॥ அயமாவः । ஸத்யஸங்கல்பனான முக்தனுக்கு பு
[illegible] தி ஸம்பவிக்குமாகில் ப்ரயிகரணத்தில் ப்ரயிக
[illegible] அபிவெதமானபடி ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரத்தாலும்
[illegible] கிக்க ஶக்யம்தான் । அதெப்படி என்னில் பரமே

பாராக்ஷனும் ஒருஸத்யஸங்கல்பனு இந்தலோகத்திலிருக்கிறான் இந்த்ரனுக்கும் ஒரு ஸத்யஸங்கல்பனு ஆக இந்தயிருவர்களுக்குள் ஸமஷ்டிவ்யவஹாரத்தாலும்ஸாம்யமிருக்கைவ ஸகையாகையாலேஇந்த ஸாம்யஸங்காநிவ்ருத்தி ஸமஷ்டிவ்யவஹாரவஜ்ராயிகரணாபேக்ஷிதை யாகையாலே தத்ஸூத்ரம் இந்த்ரனுக்கு இந்தலோகத்தில் அநங்கமே இந்தஸூத்ரத்தால் நிஷேதிக்கப்படுகிறது । இத்தால் இந்த்ரன் லோகாந்தரத்தில் ஸமஸ்தவ்யவஹாரதனாயிருக்கிறதைத்தவிர தன்னையும் ஸமஸ்தவ்யவஹாரமென்று ஸங்கிக்கும்படிக்கு ஆவ்ருத்தியை அடையவில்லையென்று ஸூசிக்கையாலே இந்த ஸூத்ரத்துக்கு பூர்வாதிகரணஶேஷத்வம் ஸித்தித்தது । ஸுத்ராயம்நிணயம்। ஜ்யோதிர்வாத்ரம்ஶாவத்ருஷ்டிகயெனகிறவிடத்தில் ஜ்யோதிமென்னு தந்ஸம்பந்தம் ஸங்கல்பமான ஆவர்த்தநலக்ஷணமாகையாலே ஒரு ஶரீரவ்யவஹாரத்திலும் ஆவ்ருத்தி கூடாதாகிலும் இந்தஶரீரவ்யவஹாரத்தில் ஆவ்ருத்தி கூடலாமென்கிற ஸூத்ரம் சொல்லுகை உசிதமன்று। ஆகையால் ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிருத்ரனை இவனுக்கு கர்மாயிநிவர்த்தாவ்ருத்தி கிடையாதென்று கருத்து । ததாவ ஸமஷ்டிஸாதியான பரமேஶ்வரனுக்கு ஸமாயாரணவிநஸூ்தங்களான ஸமஸ்தகாரணங்களுக்கு லோகஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிர்யஸ்வதிக ஶேஷஶாயித்வாதி குணங்களன்னிக்கே ஸமஷ்டிஜீவஸமஷ்டிகாமஸமஷ்டிரூபலோகாதி ஸமஷ்டிவிபத்திகேஷுபூமே இந்த்ரனுக்குள்ளதென்று அதிகரணா ர்த்தம் ஸித்தமென்று ஸித்தம் ॥ ॥க॥

இந்த பாதத்தில் அதிகரணஷட்கங்களில் உக்தங்களான அர்த்தங்களை ஒருஶ்லோகத்தாலே ஸங்க்ரஹித்துக்காட்டுகிறார்தெஶிகர்—

ஸாவிஹாரவொவமொ நிராவயிநிபதஸவ காயத்வு,
த்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டிவிஶேஷ்வ தத்வாம்கிர்கோவந்திமேதவேஷு
காமொரேவமொஹூக்ஷா । ஸங்கல்பாவெவஸித்தஸ்ரஷ்டிவ்ய
லோகாந்தரா வெ ஹ்ஸாம்யவாமெள தலக்ஷணாம்
நதிதி வாரஶாஸ்த்ரயதவ்யரம்ஸவாரஃ

ஸாவத்ராவிஹாராயிகரணத்தில் கர்மத்திரோஹித ஹதபாவகாதிவிஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கு ஆவிர்ப

ஹாமெநத்யாஷ்டகாதென்கிற காரணத்தில் ஸர்வகாரியான ப
ரமேஶ்வரனுடைய லக்ஷணமாக ஸமஸ்தவஸ்து என்கிற ஸாத்ய
ஸமுதாயமென்றும் வஸ்துவாதிகாரணத்தில் ஜ்ஞானஸ்வரூபகுணக
ஶக்திவிஶேஷங்களை ஶாஸ்த்ரங்களுக்குத்தானே ஸ்வதஸ்ஸ்வதோவிரஜ
ஸ்த்யாதிஶக்திவிஶேஷங்களான ஸ்வதஸ்ஸ்வதோப்ராதிஞானங்
களாகிற ஸ்வகாரகங்களோடுகூடவே ஸாதநமும் ஸங்கல்ப
பிகாரணத்தில் ஸங்கல்பத்தாலே ஜ்ஞாதஸ்யாதிஸித்தியும் ஸமாவாயி
காரணத்தில் ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் தேஹவிஶிஷ்டஹத்தில் நியமோஹாவமும்
ஜகத்யாபாரவஜ்ராயிகாரணத்தில் வஸ்துவாஸ்துவாதஷ்டியில் ஜகஜ
காரணகாதிகளான வஸ்துலக்ஷணவர்ணமும் இப்படி இந்த ஆறு
அத்யாயங்களும் ஸர்வார்த்தஸித்தியயாதஸாரமாங்களே
ன்று ஶ்லோகார்த்தம் ॥

இதி ஸ்ரீமதாகமத்ரிக வேதவேதாந்தோபவேதாங்க
தத்வமுக்தாகலாபஸ்ய ஸ்ரீ வேங்கடநாதார்ய [illegible]
[illegible] வேதவேதாந்தோபவேதாங்கதர்ஶன [illegible]
வேத ஸ்ரீமதாசார்ய [illegible]
[illegible] ஸ்ரீ ரங்கநாத [illegible]
[illegible]
[illegible] காரணஸாராவலீ வி
[illegible] ஸர்வார்த்தஸித்தி ஸ்ரீ ந்யாயபரிஶு
த்தி ந்யாயஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீ [illegible]
[illegible] ஸர்வார்த்தஸித்திக்ருதஸ்ய [illegible]
[illegible]
[illegible] ஜ்ஞானவைஶ
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] க்ருதாயாம்

ஸ்ரீ தத்வமுக்தாகலாபஸர்வார்த்தஸித்திகாயாம்

ஸர்வார்த்தஸித்த்யாக்ய ஸர்வார்த்தபோத:

— ✳ ஸர்வார்த்தஸித்த்யாய: ஸமாப்த: ✳ —

[illegible] ஸர்வார்த்தஸித்திகாஸஹித: ஸமாப்த: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நாதமுநயே மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத் பகவத் பாஷ்யகாராய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீ ஆதிவண் ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே ரங்கநாத யதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமதே வேங்கட நாராயண மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீமத் வேங்கட வரதார்ய மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஹரி: ஓம் ஶாந்திஸ்ஸந்து

ஶ்ரௌத ஶாஸ்த்ர ப்ரகாஶித காரணயா விஶ்வமேதத் ப்ரபு
பாஸ்யாம் தஸ்ய ப்ரவ்ருத்யாதிஹாஸ பௌராணிகஜநிவஶ்ரீ
மதிஸ்வயமேதா: । தத்பாதத்வயஸ்ய க்ருதம் யஸ்யாத்ததஶீ ஸ
ரகஸ்யம் தந்த்ரோபாஸநவிஶேஷ்ய தத்ஸாதே தந்த்ரம் ஶ்ரி
தபோநிதிபி: ஶ்ரீ பதே: ஶ்ரீ தயே யஸ்யாஸ்து ॥

ஹரி: ஓம் ஶாந்திஸ்ஸந்து ॥

